

ALISTAIR Mac LEAN

GOLDEN GATE

BURMESE CLASSIC

ရဲဘော်
မေတ္တာ

ပုံနှိပ်မှတ်စမ်း

စာပူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၈၁၆၀၅၀၁
ပျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၈၈၇၀၅၀၇

ပုံနှိပ်ခြင်း

ဒုတိယအကြိမ် - ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊
အုပ်ရေး - (၅၀၀)

ပျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးစွန်တော်ယု၊ မာတုဇူပုံနှိပ်တိုက်၊

၄၉၊ ငရေကျော်လမ်း၊ မုတ္တန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးတေခိုင်၊ ချိုတေးသံစာပေ

ရွှေနံ့သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)

မင်္ဂလာဒုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပျက်နှာဖုံးပန်းချီ

တင်မောင်မျင့်

တန်ဖိုး

၁၈၀၀ ကျပ်

အခန်း (၁)

ဤစီမံချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် တပ်မတော်၏ စစ်ရေးစီမံချက် တစ်ရပ်လို အသေးစိတ်ညွှန်ကြားချက်များနှင့် တိတိကျကျလုပ်နိုင်ဖို့ လိုသည်။ ဥပမာ ပြရသော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ 'တမ်းတက်တိုက်ပွဲ' စစ်ဆင်ရေးလို ဖြစ်ဖို့လိုသည်။

ပြီးတော့ ကြိုတင်စီစဉ်မှုများ လုံးဝပေါက်ကြားမှု မရှိအောင် သို့သို့ဝက်ဝက် လုပ်နိုင်ဖို့လိုသည်။ လုပ်လည်း လုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ လုပ်ရမည့်ကိစ္စမှန်သမျှကို စက္ကန့်မလွဲ ချိန်ကိုင်ညှိနှိုင်းထားဖို့ လိုသည်။ ထိုလိုအပ်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ တဖန် ဤလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်သူတိုင်း ကိုယ်လုပ်ရမည့်တာဝန်ကို အလိုအလျောက် ကိုယ်ဘာသာကိုယ် လုပ်တတ်ကိုင်တတ်လာသည်အထိ ထပ်ခါတလဲလဲ လေ့ကျင့် ဇာတ်တိုက်ထားဖို့လိုသည်။ ထို့ကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်ဇာတ်တိုက် ထားပြီးလည်း ဖြစ်သည်။

တကယ်လုပ်ကြသည့်အခါ ကြိုတွက်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာပဲ အလွဲလွဲ အချောချောတွေ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်။ ထိုသို့ တလွဲတချော ဖြစ်လာနိုင်သည့်ကိစ္စ မှန်သမျှကို ကြိုတွက်ပြီး ဘယ်လိုဖြစ်လာလျှင် ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ အဆင်သင့်ဖြစ် အောင် ကြိုလုပ်ထားဖို့ လိုအပ်သည်။ အဲဒီအတိုင်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဘာပဲဖြစ်လာလာ ဖြစ်သမျှကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားပြီး ဒီလုပ်ငန်းကြီးကို မဖြစ်မနေ အောင်မြင်သည်အထိ လုပ်နိုင်ရမည်ဟု လူတိုင်းစိတ်သေစွာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ

အပြည်အဝ ရှိနေကြဖို့လိုသည်။ ယခု လူတိုင်း ယုံကြည်စိတ်ချမှု အပြည်အဝရှိနေကြ လေပြီ။

ထိုကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်သည် သူတို့အစုံစုံခေါင်းဆောင် ပီတာ ဘရန်ဆန်၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အပြင်ဘက်သို့ စိမ့်ဖြာထွက်နေသလို ထင်ရသည်။ ပီတာဘရန်ဆန်သည် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း၊ ဆံပင်နက်နက်နှင့် အရပ်ခြောက်ပေခန့်မြင့်သော အသက်သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်အရွယ် လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများက အမြဲတမ်း ပြေးနေသလို အပေါ်သို့ ခပ်ကွေးကွေးကလေး ထောင်နေသည်။ အပြာနုရောင် သူ့မျက်လုံးများကမူ အေးစက်မာကျောနေသည်။ သူ့ယခု ရဲဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ တကယ်ကတော့ သူသည် 'ရဲ' မဟုတ်။

ယခု သူတို့လူစုသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကို၏တောင်ဘက် ဒယ်လီမြို့နှင့် ဆန်ဖရန် စစ္စကိုအကြား အလယ်ပဟို လောကီတွင်ရှိသော အသုံးမပြုတော့သည့် ကားဂိုဒေါင် ပျက်ကြီး တစ်ဆုံးထဲတွင် ရှိနေကြသည်။ သူတို့လူစု လူဆယ်တစ်ယောက်တွင် သုံးပေတက်က ရဲဝတ်စုံနှင့်၊ သို့သော် သူတို့လည်း ရဲမဟုတ်ကြပေ။

တစ်ဘက်ရစ် တံကြိုးသာသာသာ ရှိတော့သော ထိုကားဂိုဒေါင်ပျက်ကြီးထဲတွင် တစ်စီးလုံးပြောင်ပြောင်လက်လက် အရောင်ထွက်နေသော မော်တော်စားကြီးတစ်စီး ရှိသည်။ ထိုဘတ်စီကားကြီးသည် နေ့စဉ်တွေ့နေကျမြင်နေကျ ဘတ်စီကားမျိုးနှင့် လုံးဝမတူချေ။ ကားတစ်ကားလုံးတွင် တပ်ဆင်ထားသည့်မြန်ကတော့ အစိမ်းရောင်။

ကားထဲတွင် ကားကြမ်းပြင်နှင့်တွဲ၍ ဝက်အူစုပ်ထားသော လက်တင်ဆုံလည် ကုလားထိုင် အလုံးသုံးဆယ်ခန့် ရှိသည်။ ကုလားထိုင်တိုင်းတွင် သေသာဉ်ပေါ်စာ ထိုင်ခုံများကဲ့သို့ လိုအပ်ပါက အပြင်ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်ပြီးသုံးနိုင်သော ခေါက်စားပွလေး များ ပါရှိသည်။ ထိုဆုံလည်ကုလားထိုင်များကို နေရာတကျ အတန်းလိုက် စီချထားခြင်း မဟုတ်။ ဟိုတစ်ခုသည်တစ်ခု ဖြစ်သလိုချထားသည့်စံမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ကားနောက်ပိုင်းတွင် အဝတ်လဲခန်းနှင့် အရက်မျိုးစုံသိုလှောင်ထားသော ဘား ကောင်တာတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုအဝတ်လဲခန်းနှင့် ဘားကောင်တာနေခက်ဘက် ကား ခေါ်နောက်ဆုံးပိုင်းတွင် ရွှေနှင့်နောက်သို့ အလွယ်တကူ လမ်းကြည့်နိုင်အောင် (ကား ကြမ်းပြင်ထက်) မြင့်ထားသော စင်မြင့်တစ်ခုရှိသည်။ အဆိုပါစင်မြင့်၏ ကြမ်းခင်းကို ယခုအချိန်တွင် လှန်ဖွင့်ထားရာ အောက်တွင် ပစ္စည်းပစ္စယများကို ထည့်သိုထားနိုင် သည့် ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီးတစ်ခန်းကို တွေ့နေရသည်။ ထိုအခန်းကြီးထဲတွင် ပစ္စည်းများကို ပြည့်လှန်းပါး ထည့်ထားသည်။ သို့သော် ထိုပစ္စည်းများသည် သေတ္တာ

အိပ်ရာလိပ် စသည်တို့လို ပစ္စည်းမျိုး မဟုတ်ကြ။

အလျား၊ အနံ့ ခုနှစ်ပေခွဲစီကျယ်သော ထိုအခန်းထဲတွင် ဓာတ်ဆီနှင့် မောင်းနှင့် ရသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေး အင်ဂျင်စက်နှစ်လုံး၊ အချင်း လက်မနှစ်ဆယ်ရှိသော မီးမောင်းကြီးနှစ်ခု၊ အခြားမီးမောင်း အရွယ်အစားမျိုးစုံ၊ ဖောက်ဘက်တွင် သုံးချောင်း ထောက်ခုံ တပ်ထားသော နှဲပုံလက်နက်နှင့်တူသည့် ထူးထူးဆန်းဆန်း ပစ္စည်းနှစ်ခု၊ စက်သေနတ်အသေးစားများ၊ အပေါ်တွင် မည်သည့်အမှတ်အသားမျှ ရှေးမထား သည့် သစ်သားသေတ္တာကြီး နှစ်လုံး၊ ပြီးတော့ အမဲဆီသုတ်ထားသည့် အခြားပစ္စည်း မျိုးစုံနှင့် ကြီးရွေးကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘရန်ဆန်တပည့်များသည် ယခုအချိန်အထိ ပစ္စည်းတင်၍ မပြေးကြသေးချေ။

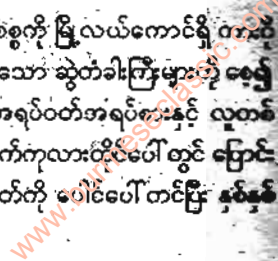
ဘရန်ဆန်သည် ဤကားကြီးကို ဒေါ်လာကိုးသောင်းပေး၍ ဝယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ ဤလိုကားကြီးမျိုး စုစုပေါင်း ခြောက်စီးသာ ထုတ်လုပ်သည်။ သူ အသုံးချမည့် လုပ်ငန်းနှင့် ပြန်တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါက သူ ထိုကားကို ဝယ်လိုက်ရသည့်အတွက် တုန်ကျခဲ့ရသည့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုငွေပမာဏမှာ မဖြစ်စလောက်သာဖြစ်သည်။ သူဝယ်စဉ် က ထိုကားကို လူသိမခံလိုသော သန့်ကြယ်သူဌေးကြီးတစ်ဦးကိုယ်စား ဝယ်ယူခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ သို့သော် ထိုသူဌေးကြီးမှာ အကြောင်ကြောင်ငှက်ကြီးဖြစ်၍ ကားကို အဝါရောင် သုတ်ပေးစေလိုကြောင်း၊ ဒက်ထရိုက်မြို့မှ မော်တော်စားကုမ္ပဏီကို ပြောခဲ့သည်။ ယခု ဤကားရောင်ကို ဆွတ်ဆွတ်ဖြူအောင် သုတ်ထားသည်။

ကျန်ကားငါးစီးအနက် နှစ်စီးကို တကယ်သန့်ကြယ်သူဌေးကြီးနှစ်ဦးက တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အပျော်ခရီးထွက်သည်အခါ အသုံးပြုရန် ဝယ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ တွန်ကားကြီးသုံးစီးကိုမူ အစိုးရက ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်အထိ အရွှေဘက်မှ ရောင်နီမပိုးသေးချေ။

အဆိုပါကားဖြူကြီးသုံးစီးတို့သည် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့လယ်ကောင်ရွှိ ဝက်ထဲ ဒေါင်ထဲတွင်ရှိနေကြသည်။ ကားဂိုဒေါင်၏ ကြီးမားလှသော ဆွဲတဲခါးကြီးများတို့ စေ၍ ဝလန်ထိုးပိတ်ထားသည်။ အရှောင်တစ်ထောင့်တွင် အရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် လူတစ် ယောက်သည် တာရှုပတ်စနှင့်လုပ်ထားသော ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ပြောင်း တို့တို့အောင် တူမင်ဖြတ်ထားသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး နှစ်နှစ်

မြက်မြက် အိပ်ပျော်နေသည်။

ကားဂိုဒေါင်ထဲသို့ လူနှစ်ယောက် ခိုးကြောင်ခိုးဝက်ဝင်လာသည်ကို သူမသိလိုက်။ ထိုပြင် ဓာတ်ငွေသေနတ်မှ ဓာတ်ငွေကို ရှုရှိုက်ရသောကြောင့် သူမမှာ ပို၍ပင် အိပ်မောကျသွားရရှာသည်။ နောက်တစ်နာရီအကြာတွင် သူပြန်နိုးလာလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို သူမသိလိုက်မည်မဟုတ်။ သူ့ကိုစစ်မေးခဲ့သော် တစ်ချိန်လုံး နှိုးနှိုးကြားကြားနှင့် ထိုင်၍ ကင်းစောင့်နေသည်ဟုသာ အကြောက်အကန် ပြောပေ လိမ့်မည်။

ထိုကားကြီးသုံးစီးသည် ဘရန်ဆန်ကားနှင့် အပြင်ပန်းတွင် ခွဲမရအောင် တူသည်။ သို့သော် အလယ်ကားကမူ အခြားကားများနှင့် သီးကားသို့ကွာကွာသည်။ ထိုကားတွင် ကျည်ဆန်မဟောက်နိုင်သော မှန်အထူးကို တစ်ကားလုံးတွင် တပ်ဆင်ထားသည်။ ထိုကားမျိုးတွင် မှန်တပ်ဆင်ထားသည့်နေရာမှာ များပြားလှသောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ကျည်ဆန်က ခိုးခိုးမှန်ထက် အဆမတန် ပိုလေးသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဤအကြောင်းနှစ်ကြောင်းကြောင့် ထိုကားသည် အခြားကားများထက် နှစ်တန်တိတိ ပိုလေးသည်။ ကားအတွင်းပိုင်းတွင် ပြင်ဆင်ထားမှုကလည်း ဖိမိခံတတ်သူများ အိမ်မက်ပင် မမတ်ဖူးအောင် ဖိမိကျကျနေနိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားသည်။ နိုင်ငံ၏ အကြီးအကဲတစ်ယောက် ခရီးသွားလာရာတွင် အသုံးပြုမည့်ကား ဒီသည် စည်အဆင့်အတန်းမျိုး လောက်တော့ ရှိရမည်သာဖြစ်သည်။

သမ္မတ စီးနင်းသောကားတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ချထားသော ဆိုဖာကြီးနှစ်လုံးပါရှိသည်။ ထိုဆိုဖာကြီးနှစ်လုံးမှာ အိမ်စက်စက်နှင့် အလွန်ဖိမိရှိသည့် ဆိုဖာကြီးများ ဖြစ်သည်။ ထိုဆိုဖာကြီးများလို ဖိမိကျကျထိုင်နိုင်အောင် လုပ်ထားသော လက်တင်ထုလားထိုင်လေးလုံးလည်း ရှိသေးသည်။ ထိုင်စရာကုလားထိုင်များကို ဤပုံစံအတိုင်း စီစဉ်ထားသည်။ ၎င်းအပြင် ရေခဲရေထည်သည်ဌားများ၊ ကြေးနီနှင့်ပြုလုပ်ထားသော စားပွဲငယ်များ၊ ရွှေရည်မိမိပန်းအိုးများကို နေရာအနှံ့ချထားသည်။ ထိုနေရာမှလွန်သော် ရေခဲခွက်နှင့် ဘားကောင်တာရှိသည်။ ဘားကောင်တာရှိ ရေခဲသေတ္တာကြီးထဲတွင် ဘီလပ်ရည်အိတ် သစ်သီးရည်အိတ်ရှိနေသည်။ ဤကဲ့သို့ သစ်သီးဖျော်ရည်များကို ထူးထူးဆန်းဆန်း သိုလှောင်ထားခြင်းမှာ သမ္မတကြီး၏ အစွဲလမ်းဘာသာဝင် အာရပ် ဧည့်သည်တော်များအတွက် ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာမှလွန်သော် ဘတ်စ်ကားကိုယ်ထည်နှင့်အပြည့် မှန်ကား၍ တန်ထားသော အခန်းတစ်ခန်းရှိသည်။ ထိုမှန်ခန်းမှာ ဗဟိုဆက်သွယ်ရေးစနစ်ဖြစ်ပြီး ထိုအခန်း

ထဲတွင် ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပါရှိသည်။ ထိုကားကို သမ္မတကြီး စီးနင်းအသုံးပြုသည့်အခါတိုင်း ထိုဆက်သွယ်ရေးအခန်းတွင် လူမပြတ်ရှိနေစေရသည်။ ပြီးတော့ ဤဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းများကို တပ်ဆင်ထားရသည့်အတွက် တုန်ကျစရိတ်မှာ ဘတ်စ်ကားတန်ဖိုးထက်ပင် ပိုများသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ တစ္ဆာတစ်ဝန်းလုံးရှိ မည်သည့်နေရာနှင့်မဆို ဆက်သွယ်စကားပြောနိုင်သော ရေစိယိုတယ် လီမုန်းအပြင် သီးသန့်သောနှင့် ဖွင့်မှရသော မှန်ဖုံးတံခါးလေးတစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ ထိုမှန်ဖုံးတံခါးလေး၏အောက်တွင် တစ်ရောင်စီခွဲ၍ အရောင်ခြယ်ထားသော ခလုတ်တလေး ငါးခုရှိသည်။

ပထမခလုတ်ကိုနှိပ်သော် ဝါရှင်တန်ရှိတိမ်မြောက်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နိုင်သည်။ ဒုတိယခလုတ်မှာ ပင်တဂွန်၊ တတိယခလုတ်မှာ လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေးဌာန၊ စတုတ္ထခလုတ်မှာ မော်စကိုနှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဖြစ်ပြီး၊ ပဉ္စမခလုတ်မှာ လန်ဒန်နှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များနှင့် အမြဲတစေဆက်သွယ်ရန် လိုအပ်သည်။ သို့သော် ယခုသမ္မတကြီးကမူ တယ်လီဖုန်းဌာနနေသည်ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် သူထိုင်လေ့ရှိသော ကုလားထိုင်နောက်ဘက်ရှိ ဆက်သွယ်ရေးအခန်းသို့ ကားထဲက ထိုင်ရာမထဆက်သွယ်နိုင်သော တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးကိုပင် ထပ်မံတပ်ဆင်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကားဂိုဒေါင်ထဲသို့ ခိုဝင်လာသူများသည် ဤကားကို စိတ်မဝင်စားကြ။ ဤကား၏ ဘယ်ဘက်ဘေးတွင်ရှိသော မော်တော်ကားကိုသာ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ကားရှေ့တံခါးကို ဖွင့်ဝင်စေပြီး ယာဉ်မောင်းသူ၏ ထိုင်ခုံဘေးမှ သံပြားတစ်ပြားကို ခွာလိုက်သည်။ တစ်ယောက်က အပေါက်ထဲသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်လိုက်ပြီး သူတွေ့ချင်သည့်ပစ္စည်းကို တွေ့သွားတန်နှင့် သူ့အဖော်ထံမှ ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်အိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ထိုပလတ်စတစ်အိတ်မှာ 'ပူတင်း' ထည်ထားသော အိတ်ဖြစ်ပုံရပြီး အချင်းတစ်လက်မ၊ အရှည်သုံးလက်မခန့်ရှိသော သတ္တုပိုက်တစ်ခုနှင့် တွဲထားဟန်တူသည်။ သူက ထိုပစ္စည်းကို သံထုတ်အစွန်းတစ်ခုတွင် ပလတ်စတစ်နှင့် မြှုပ်နှံနိုင်ကပ်ထားလိုက်သည်။ သူသည် သူ့အလုပ်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နားလည်သူဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားအရေ ဖြူမပ်ဖြူရော်နှင့် ရက်စတန်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် 'မောက်ခွပ်ဇွာ' တစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ကားနောက်ပိုင်းသို့ဝင်ပြီး ဘားကောင်တာနောက်ဘက်သို့ သွားပြန်သည်။ ရက်စတန်သည် ခွေးခြေတစ်ခုပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီး ကြောင်အိမ် အပေါ်ပိုင်းရှိ ဆွတ်ခါးတစ်ခုကို ဘေးသို့ ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ သူက ကြောင်အိမ်ထဲရှိ အရက်ပုလင်းများကို လှေ့လာလိုက်သည်။ ထိုအဆင့်တွင် တစ်တန်းလျှင် စကော့ ဝိရတီပုလင်း ငါးလုံးစီ ရှေ့နောက်နှစ်တန်းစီထားသည်။ အောက်ဆင့်တွင်လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပင်တည်း။ ဤမော်တော်တားကို မီးသုများသည် ဤအဆင့်ရှိ အရက် ပုလင်းများကို ဖောက်တော်နှင့် သုံးလိမ့်ဦးမည်မဟုတ်။

ရက်စတန်သည် အရက်ပုလင်းများကို မလဲမပြုအောင် စိုက်ထောင်ထားသည့် အပေါက်ပိုင်းများထဲမှ အရက်ပုလင်းဆယ်ပုလင်းကို ထုတ်ယူပြီး သူ့အဖော်ကို လှမ်းပေး လိုက်သည်။ သူ့အဖော်က ငါးပုလင်းကို ဘားကောင်တာပေါ် တင်လိုက်ပြီး၊ ငါးပုလင်း ကို အသင့်ယူလာသော ပတ္တမြားအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထူးထူး ဆန်းဆန်း ပစ္စည်းတစ်ခုကို ရက်စတန်ထံ ပြန်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းတွင် အစိတ်အပိုင်း သုံးခုပါရှိသည်။ ပထမအစိတ်အပိုင်းမှာ ကားရှေ့ပိုင်းတွင် ထားခဲ့သော သတ္တုပိုက်လုံးမျိုးဖြစ်သည်။ ဒုတိယအစိတ်အပိုင်းမှာ နှစ်လက်မခန့်ရှိသော ပျားအုံ ပုံသဏ္ဍာန် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ အချင်းကလည်း နှစ်လက်မလောက်ပင်ရှိသည်။ တတိယ အစိတ်အပိုင်းမှာ ကားထဲတွင် ဆောင်ထားလေ့ရှိသော မီးသတ်ဗူးမျိုးနှင့် ဆင်ဆင်တူ သည်။ သို့သော် ထိုပစ္စည်း၏ ထိပ်ဖူးမှာ ပလတ်စတစ်ဖြစ်နေသည်။ ဤပစ္စည်းနှစ်ခုနှင့် သတ္တုပိုက်လုံးကို ဝိုင်းမာကြီးများနှင့် ဆက်ထားသည်။

ပျားအုံပုံသဏ္ဍာန်ပစ္စည်း၏ အောက်ဘက်တွင် မည်သည့်နေရာကိုမဆို လေစုပ် ၍ တပ်ထားနိုင်သည့် ရာဘာခွက်တစ်ခုပါသည်။ သို့သော် ရုပ်စတန်က ထိုရာဘာခွက် ကို အသုံးအကြံညှိအားမတူ။ သူက သွားတိုက်ဆေးဇလုံ ဇလုံထဲမှ ကော်ရည်များကို ခပ်များများ ညှစ်ထုတ်ပြီး ရာဘာခွက်ပေါ်တွင် သုတ်လိမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကြောင်အိမ် အတွင်းဘက်မျက်နှာပြင်တွင် ကပ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ သတ္တုပိုက်လုံး အကြီးနှင့်အသေးတို့ကို အတွင်းဘက်ရှိ အပေါက်ပိုင်းများပါသော တန်းပေါ်တွင် ပလတ်စတစ် တိပ်နှင့် ခိုင်အောင်ကပ်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက် ရှေ့တန်းရှိ အပေါက် ပိုင်းများထဲတွင် အရက်ပုလင်းငါးလုံးကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်ရာ နောက်ဘက်တန်းမှ ပစ္စည်းများကို လုံလုံခြုံခြုံ ဖြန့်ကျယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

ရုပ်စတန်က ကြောင်အိမ်ဆွတ်ခါးကို ပြန်ဆွပ်တံလိုက်ပြီး ခွေးခြေကို နေ သားတကျ ပြန်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အဖော်နှင့်အတူ ကားပေါ်မှ ပြန်

ဆင်းလာသည်။ အစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကမူ အိပ်ပျော်နေဆဲပင်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပထမဝင်လာခဲ့သော ကားဂိုဏ်း ဒါင်ဘေးတံခါးငယ်မှ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်ပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ရက်စတန်က ခရီးတိုအသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်(ဂေါ်ကီး တော်ကီး) ထို့ ထုတ်ယူပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဝိအိုင်လား'

ဒယ်လီမြို့ မြောက်ဘက်တွင်ရှိသော ကားဂိုဒေါင်ဟောင်းထဲရှိ အသံချဲ့စက်မှ ထိုအသံသည် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဘရန်ဆန်တ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်၏။

'ဘယ်လိုလဲဟေ့'

'အဆင်ပြေပါတယ်'

'ကောင်းတယ်'

ဘရန်ဆန် အသံ၌ အံ့ဩသံမပါ။ အံ့ဩစရာလဲမရှိ။ ရက်သတ္တမြောက်ပတ် လုံးလုံး လှေ့ကျင့်အတ်တိုက်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်မှာကို သူ လုံးဝမစိုးရိမ်။

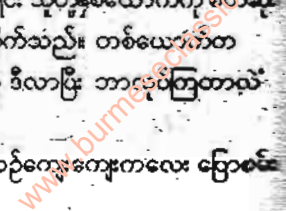
'မင်းနဲ့ မက် အခန်းကိုပြန် အဲဒီကစောင့်'

ဂျွန်ဆင်နှင့်ဘရက်ဒလီတို့သည် ထူးထူးဆန်းဆန်း ထွစ်ထွက်နှင့်တစ် ယောက် တော်တော်လေးရုပ်ချင်းဆင်သည်။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ကျော် လူရွယ် ခပ်သန့်သန့်နှင့် ရုပ်ဖြောင့်ကြသည်သာမက ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း ခပ်ဆင် ဆင် ပြောင်ဖူးမွေးရောင် ဆံပင်ကလည်းဆင်တူ။

ထိုအတူ ယခု ဟိုတယ်ခန်းတွင် ရှိနေသူနှစ်ယောက်ကလည်း သူတို့နှစ်ဦးနှင့် တိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်။ အသားအရောင်၊ ဆံပင်အရောင်ကအစ တူသည်။ အိပ်ပျော် နေရာမှ အနှိုးခံလိုက်ရသူနှစ်ဦးက ခုတင်ပေါ်ထထိုင်ရင်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို စိတ်ဆိုး ဓာန်ဆိုး အကြောင်းကြောင့်မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ယောက်တ 'ဟေ့ မင်းတို့က ဘာကောင်တွေလဲ၊ မင်းတို့ ဒီလာပြီး ဘာပုပ်ကြတာလဲ' ဂျွန်ဆင်က ပြန်ပြောသည်။

'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ၊ အသံနည်းနည်းတိုးပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးကလေး ပြောစမ်း

ရေတပ်မတော်ရဲ့ လေယာဉ်မောင်းတွေ သိက္ခာကျကုန်လိမ့်မယ်။ တို့ဘာလဲဆိုတာက သိပ်အရေးမကြီးဘူး။ တို့ဒီကို အကျီအဝတ်အစားလဲဖို့ လာတာကွ'

သူက သူ့ကိုယ်ထားသော ဘာရက်တာ ပစ္စုတိုကို ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြောင်းဝမှ အသံတိတ်ကိရိယာကို ဘယ်ဘက်လက်ညှိုးနှင့် ထောက်ပြလိုက်သည်။

'ဘာပစ္စည်းတွေလဲဆိုတာ မင်းကိုရှင်းပြဖို့လိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

သူတို့ကို ရှင်းပြစရာ မလိုပါ။ ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီတို့၏ အမူအရာမှာ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ သွေးအေးသော ကြေးစားပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြောင်း သေချာလှ သည်။ ထို့ကြောင့် ခုခံရန်မဆိုထားဘိ၊ ပါးစပ်ထဲမှ စကားလုံးများပင် ထွက် မလာတော့ပါ။

ဂျွန်ဆင်ကမူ ဂရုမစိုက်သောပုံစံနှင့် သေနတ်ကို လက်တွဲလောင်းချ၍ ကိုင် ထားစဉ် ဘရက်ဒလီက အသင့်ယူလာသော လက်ဆွဲအိတ်ကိုဖွင့်၍ ကြိုးခွေတစ်ခွေကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် သူတို့နှစ်ယောက်ကို သွက်သွက်လက်လက် မြန်မြန် ဓာန်ဆန် တုပ်နှောင်လိုက်သည်။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွင် များစွာအလေ့အကျင့် ရှိပုံရသည်။ ကြိုးချည်ပြီးသောအခါ၊ ဂျွန်ဆင်က ဝီရိတစ်လုံးကိုဖွင့်၍ အဝတ်အစားနှစ်စုံကို ထုတ် ယူလိုက်ပြီး တစ်စုံကို ဘရက်ဒလီထံ ကမ်းမေးရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ ကော်မတော် စမ်းဝတ်ကြည့်ဦး'

ဝတ်စုံသာမက ဦးထုပ်ကလည်း အနေတော်ပင်။ အကယ်၍ မတော်မှသာ ဂျွန်ဆင်တစ်ယောက် အံ့ဩမိလိမ့်မည်။ ဘရန်ဆန်ဆိုသော ငတီသည် အသေးစိတ် အားစွတ်ချ၍ စီစဉ်ရာတွင် လွှဲချော်ဖူးသည်ဟု မရှိသေး။

ဘရက်ဒလီက သူ့ကိုယ်သူ ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်ကြိုးဆွဲတွင် ကြည့်လိုက်သည်။

'အမေရိကန် ရေတပ်မတော် လေယာဉ်မောင်း ဗိုလ်ဝတ်စုံက ငါနဲ့ အဲဒီကိုပဲ ဂကွာ ငါ ဥပဒေဘောင်တွင်းမှာပဲ နေသင့်တယ်။ မင်းလဲ ဒီအဝတ်အစားနဲ့ သိပ်မဆိုး သဘောတူ'

ကြိုးနှင့် အချည်အနှောင်ခံရသူ တစ်ဦးကမေးသည်။

'ခင်ဗျားတို့က ဒီယူနီဖောင်းတွေကို ဘာလုပ်ဖို့ လိုချင်တာတဲ့'

'ရေတပ်မတော် ရဟတ်ယာဉ်မောင်းတဲ့ လူတွေဟာ ဒီလောက်တောင် မအ ဘူးလို့ ထင်ခဲ့မိတာ'

ထိုသူက ပြူးတူးပြတ် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘုရားရေ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က...'

'ဟုတ်တယ် ကိုယ့်လူ တို့နှစ်ယောက်က မင်းတို့ထက် ဆီကော့စကိုး ရဟတ် ယာဉ်တွေကို ပိုမောင်းဖူးတယ်မှတ်ပါ'

'ဒါပေမယ့် ယူနီဖောင်းကို လူစရာမလိုပါဘူး အပြင်မှာချုပ်ရင် လွယ်လွယ်လေး ပဲဥစ္စာ၊ ဘာပြုလို့...'

'ဟုတ်တယ်၊ အပြင်မှာ ချုပ်လို့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ဆီမှာရှိမယ့် စာရွက် စာတမ်းတွေအားလုံးကို အတုလုပ်ဖို့ ဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ၊ မှတ်ပုံတင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်း လိုင်စင်တွေအားလုံးပေါ့'

သူက အကျီ ဘောင်းဘီအိတ်များကို လက်နှင့်ပုတ်ရှာလိုက်သည်။

'ဒီမှာ မရှိပါလားကွ၊ ဘယ်မှာထားသလဲ'

ကြိုးနှင့်အချည်ခံရသူ နောက်တစ်ယောက်က ဒေါသတကြီး ဆဲဆိုရေရွတ် လိုက်သည်။

'မင်းတို့နှစ်ယောက် အဝီစိသွားကြစမ်းကွာ'

ဂျွန်ဆင်က ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြန်ပြောသည်။

'သူရဲကောင်းဆန်ရမယ့်အချိန် မဟုတ်ဘူး။ ကဲ ဘယ်မှာလဲ နောက်တစ်ယောက်က ပြောသည်။

'ဒီမှာ မရှိဘူး၊ ရေတပ်မတော်က အဲဒီစာရွက်စာတမ်းတွေကို ကန့်သတ် အဆင့်သတ်မှတ်ထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ဟိုတယ်မန်နေဂျာရဲ့ မီးခဲသေတ္တာထဲမှာ ထည့် ထားရတယ်'

ဂျွန်ဆင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဗျာ၊ ဘာပြုလို့ လက်ပေါက်ကပ်နေတာလဲ၊ ညနေတုန်းက ဟိုတယ်စာရေးမ ဘေးမှာကုလားထိုင်တစ်လုံးနဲ့ ထိုင်နေတဲ့ ဆဲပင်နီနီနဲ့ ခပ်ချောချောကောင်မလေးတို့ မှတ်မိသေးလား၊ အဲဒါ တို့ဘက်ကပဲ'

ကြိုးနှင့်အချည်ခံရသူနှစ်ဦး တစ်ဦးကို တစ်ဦးက ကွက်ကနဲ ကြည့်မိကြသည်။ သူတို့ မှတ်မိသည်မှာ သေချာသည်။

အဲဒီ ကလေးမလေးက မင်းတို့နှစ်ယောက် ဟိုတယ်မန်နေဂျာဆီကို ဘာ ပစ္စည်းမှ လာမအပ်ဘူးလို့ လိုအပ်ရင် သက်သေခံလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ မကြောက်ချင်ဘဲ ပါနီကွာ။ ကဲ မင်းတို့လုပ်နိုင်စေ သုံးမျိုးရှိတယ်။ ပထမတစ်မျိုးက တို့ကိုပိုင်ပြောလိုက် အိမ်မဟုတ်ရင် မင်းတို့ပါးစပ်ကို ဖိပ်နံ့ကပ်ပြီး နည်းနည်း 'ချော' ရလိမ့်မယ်၊ ခဏကြာရင် မင်းတို့ပြောရမှာပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းတို့ မေ့မြောမသွားသေးဘူးဆိုရင် တို့ဓုတာထီ

ထိုင်ကြည့်ကြ၊ ဒါဝဲ'

'မင်းက တို့ကိုသတ်မှာ မဟုတ်လား'
ဘရက်ဒလီက တကယ်အံ့ဩသော လေသံနှင့် ပြန်မေးသည်။

'ဘာဖြစ်လို့ သတ်ရမှာလဲ'
'မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို တို့က မှတ်မိသွားမှာပေါ့'
'မင်း တို့ကို တစ်သက် ပြန်မတွေ့ရတော့ဘူး မှတ်ပါ'
'ဟို ကလေးမလေးကို မှတ်မိတယ်လေ'

'သူ ခေါင်းပေါ်က ဆပင်နီအတူကို ချွတ်လိုက်ရင် မင်းဘယ်လိုမှ မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အချိန်ကုန်တယ်ကွာ၊ သူပါးစပ်ကို တိပ်နဲ့ကပ်လိုက်တော့' သူက အိတ်ထဲမှ ပလိုင်ယာကို ဆွဲထုတ်ရင်း စိတ်ပျက်သောလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

ကြီးအချည်ခဲရသူနှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြသည်။ တစ်ဦးက ခေါင်းခါး၊ တစ်ယောက်က သက်ပြင်းချသည်။ တစ်ယောက်က ပြန်၍ အခုလို ငြင်းနေတာ အပိုပါပဲလေ၊ ပြီးတော့ အာဇာနည်အေးရင်း ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် မဖြစ်ချင်ဘူး၊ ခြေရင်းဘက်က ရေမှ ရာအောက်မှာ ရှိတယ်' မှန်သည်။ ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီတို့က ပိုက်ဆံအိတ်တစ်အိတ်စီကို ယူဖွင့် ကြည့်ရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် အိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူအထပ်လိုက်ကို ဆွဲထုတ်ရင်း ခုစာင်ဘေးရှိ စားပွဲငယ်ကလေးများပေါ်တွင် တင်လိုက်သည်။ ကြီးအချည်ခဲနေရသူ တစ်ယောက်က လှမ်းပြောလိုက်၏။

'ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ဟာ တော်တော်ကြောင်တဲ့ လူဆိုးတွေပဲ' ဂျွန်ဆင်က ပြောသည်။
'တော်တော်ကြာရင် မင်းတို့က တို့ထက်ပိုပြီး ငွေအသုံးလိုလာလိမ့်မယ်' ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီက သူတို့ချွတ်ပစ်လိုက်သော ဝတ်စုံဟောင်းထဲမှ မှီခိုဆံများကို ထုတ်ယူပြီး ယူနီဖောင်း အိတ်ထဲသို့ ပြောင်းထည့်ကြသည်။

'တို့ဝတ်စုံတွေ မင်းတို့ကို စွန့်ခွဲမယ်၊ အမေရိကန်ရေတပ်မတော်က ဝိုင်းတွေ အောက်ခံဘောင်းဘီတိုကလေးနဲ့ လမ်းသလားတာ သိပ်ကြည့်မကောင်းလှဘူး၊ ကလေးတို့ ပါးစပ်ကို တိပ်နဲ့ကပ်ဖို့လိုပြီ'
သူက ပြောပြောဆိုဆို လက်ဆွဲအိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်သည်။ ဤတွင် တစ်ယောက်က ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် အိပ်ရာထဲကထရန် ကြီးစားသည်။

သို့သော် အချည်းအနှီးဝင်။

'ခင်ဗျားပြောတုန်းကတော့... ဒီမှာ ကိုယ့်လူ မင်းတို့ကို တို့သတ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီသေနတ်သံကို အပြင်ဘက် စကြိုလမ်းထဲကတောင် ကြားရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တို့တခါးအပြင်ဘက် ရောက်တာနဲ့ မင်းတို့ကအသံကုန်ဟစ်ပြီ၊ အော်တာ ဟစ်တာလဲ တို့မလိုချင်ဘူး၊ ငြိတော့ ဘေးနားက အခန်းတွေကိုလဲ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်'

သူတို့ပါးစပ်ကို တိပ်နှင့် ကပ်ပြီးသောအခါ ဂျွန်ဆင်က ထပ်ပြောပြန်သည်။
'ပြီးတော့လဲ မင်းတို့နှစ်ယောက် အိပ်ရာပေါ်က လှိမ့်ချပြီး အခန်းတံခါးနဲ့ နံရံတွေကို ဝုန်းဝုန်းခိုင်းခိုင်း လုပ်တာကိုလဲ တို့မလိုချင်ဘူး၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ'

သူသည် လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ ဆပင်ကို ရေထဲပြန်ပေးသော ဗွကလေးနှင့်တူသည့် ဓာတ်ငွေ့ပါသော ဗူးတစ်ဗူးကို ဆွဲထုတ်ယူပြီး ကြီးနှင့်တုပ်ထားသူ နှစ်ယောက်၏ ဗျက်နာကို တစ်ချက်စီနှစ်ချက်စီ ပက်ဖြန်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြီး 'မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်'ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်ငယ်ကို အပြင်ဘက်က ချိတ်ဆွဲ လိုက်သည်။ ဂျွန်ဆင်က တံခါးကို သော့နှစ်ဆင့်ခတ်လိုက်ပြီး သော့ဖိမိမိသို့ သော့ တစ်ပိုင်းကိုဖြုတ် ကျန်ရစ်အောင် သော့ကို ပလိုင်ယာနှင့်ညှပ်၍ ချိတ်ဖိလိုက်သည်။

အောက်ထပ်သို့ရောက်သောအခါ ဧည့်ကြိုဟိုတယ်စာရေးထံ ချည်းကမ်း သွားရာ ဟိုထယ်စာရေးက သူတို့ကို ရွှင်ရွှင်ပျပျ နှုတ်ဆက်သည်။ ဂျွန်ဆင်က မေးလိုက် ၏။

'မင်းကို ညတုန်းက တို့မတွေ့ပါလား'
'မှန်ပါတယ်ဆရာ၊ ဒါပေမယ့် ဟိုတယ်စာရေးတွေအဖို့ အိပ်ချိန်လိုအပ်တယ်ဆိုတာ မန်နေဂျာက မယ့်ဘူး ဆရာရဲ့၊ အဟဲ... ကျွန်တော် အပြောင်အမြတ် ပြောနေတာပါ၊ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ဒီနေ့မနက် သမ္မုကြီးနဲ့အဖွဲ့ကို နောက်က လိုက်စောင့် ရှောက်ပေးရမှာ ဆရာတို့ပဲ မဟုတ်လား'။

ဂျွန်ဆင်က ပြန်လိုက်သည်။
'မင်း အဲဒီလိုပြောတာ သမ္မုကြီးက ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်း နေတာ မှန်တယ်၊ အခုတော့ လူတိုင်းသိနေပါပြီ၊ တို့ ညက မနက်ကလေး နှုတ်ပါလို့ နှုတ်ဆက်ထားတယ်လေ၊ တို့နားမည့် အက်ရှ်ဘရစ်ချိန် မာတီနက်၊ မင်းတို့ စာနဲ့ ငွေ ဗွတ်ထားသေးသလား'
ဟိုတယ်စာရေးက နာမည်စာရင်းကို ခဲတံနှင့်လျှောက်ထောက်ပြီး ပြောလိုက်

မှတ်ထားပါတယ်ဆရာ

က ဒီတော့ အခန်းထဲမှာ ရေတပ်မတော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အရေးကြီး ပစ္စည်းတချို့ ချန်ထားခဲ့တယ်။ တို့ပြန်မလာခင် တို့အခန်းနားကို ဘယ်သူမှမကပ်အောင် မင်းပဲတာဝန် ယူပေးပါ။ တို့ သုံးနာရီလောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်။

ဟိုတယ်စာရေးက စာနှင့်ရေးမှတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

စိတ်ချပါ ဆရာ၊ မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲထားရင်...

တို့ အဲဒီဆိုင်းဘုတ်ကို ချိတ်ခဲ့ပြီးပြီ။

မင်းထံသို့ရောက်သောအခါ အကြွေထည့်၍ စကားပြောနိုင်သည့် တယ်လီဖုန်း ရုံတစ်ခုတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ဂျွန်ဆင်က လက်ဆွဲအိတ်ကိုဆွဲ၍ အတွင်းသို့ဝင်သွားပြီး အိတ်ထဲက ခရီးတို့ အသံလွှင့်စက်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သူသည် ချက်ချင်းလီလီ မော်တော်ကားဂျီဒေါင် ဟောင်းကြီးထဲမှ စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်နေသော ဘရန်ဆန် နှင့် အဆက်အသွယ်ရသွားသည်။

ပီအိုင်လာ

ဟုတ်တယ်

အဆင်ပြေတယ်

အေး ကောင်းတယ်။ ဟိုကို သွားကြပေတော့

နေထွက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဆန်ဖရန်စစ္စကို ပင်လယ်အော် မြောက်ဘက်ရှိ မာရင်ခရိုင် ဆော်ဆာလီတာ တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ တဲဝယ်ကလေးတစ်လုံးထဲမှ လူ ခြောက်ယောက် တန်းစီပြီးထွက်လာသည်။ မြောက်ယောက်အနက် လေးယောက်က အပေါ်နှင့်အောက် တစ်ဆက်တည်းချုပ်ထားသော အလုပ်သမားဝတ်စုံများကို ဝတ်ထားပြီး နှစ်ယောက်ကမူ စာခြောက်ရုပ်က မြတ်ယူလာသည်ဟု ထင်ရသော အရောင်အဆင်းပျက် မိကာအင်္ကျီများကို ဝတ်လာကြသည်။ သူတို့ ခြောက်ယောက် သည် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသော ချက်ပလက် စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားပေါ်သို့ တက်ပြီး မြို့ဘက်သို့ မောင်းနှင်လာကြသည်။

သူတို့ရှေ့တွင် ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်မြင်ကွင်းက မျက်စိတဆုံးရှိနေသည်။ တောင်

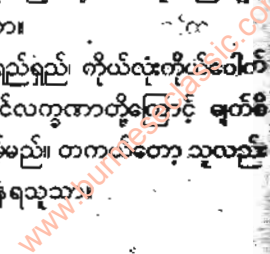
ဘက်တွင် ရွှေတံခါးတံတားကြီးနှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ ရှုခင်းကို ရေးနေပျဉ် မြင်ကြရ သည်။ အရှေ့တောင်ဘက်တွင်မူ တံငါသည်ဆိပ်ကမ်း၊ ပြီးတော့ တာမားနားတည်း ဖို့နေသည့် ရတနာကျွန်း၊ ပင်လယ်အော်တံတား၊ ပြီးတော့ ပင်လယ်ကွေ့၏ ဟိုဘက် ထမ်းတွင် ဘုတ်ကလန်မြို့၊ တံငါသည်ဆိပ်ကမ်း၏ မြောက်ဘက်တွင်ကား သမိုင်းတွင် အမည်းစက်ထင်စေခဲ့သော စစ်အကျဉ်းထောင်ရှိရာ အယ်ကာထရက်ကျွန်းတို့ ရှိကြ သည်။

အရှေ့ဘက်တွင်မူ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုပင်လယ်အော်ထဲ၌ အကြီးဆုံးကျွန်းဖြစ် သည့် နတ်သမီးကျွန်း၊ အရှေ့မြောက်တွင်ကား ဘလ်ဘီဒီရီကျွန်း၊ ထိုကျွန်းကိုလွန်သော် ဆန်ပက်ပလို ပင်လယ်အော်နှင့် အဆုံးအစမရှိသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း၊ စာတယ်ပြော ရရင် ဆော်ဆာလီတာ တောင်ကုန်းပေါ်မှ စီး၍ကြည့်ရသည့် မြင်ကွင်းထက်ပို၍ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ကောင်းသော မြင်ကွင်းမျိုး ဤကမ္ဘာတွင် မရှိနိုင်ပြီ။ ဤမြင်ကွင်းမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသည့်တိုင် ဖင်ထိုင်မနေသူများသည် ကျောက်ခဲနှင့် ပြုလုပ်ထားသော အသည်းနှလုံးပိုင်ရှင်များဟု ဆိုရမည်။ စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားထဲ၌ ပါလာသူ ခြောက် ယောက်ကမူ အသည်းမာကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်သည့်အခါ လမ်းဘေးရှိ ရွက်လှေမျိုးစုံ လှေဆိပ်မျိုးစုံ တို့ကို ကျော်ဖြတ်မောင်းနှင်လာပြီးနောက် လမ်းကြားလေး တစ်ခုထဲသို့ ချိတ်စင်ပြီး ကားတို့ ယာဉ်မောင်းက ရပ်လိုက်သည်။ ယာဉ်မောင်းနှင့် သူ့ဘေးမှပုဂ္ဂိုလ်သည် ကားအောက် ဆင်းပြီး အပေါ်ဝတ် အလုပ်သမားဝတ်စုံအင်္ကျီကြီးကို ချွတ်လိုက်ရာ ထိုအင်္ကျီအောက် တွင် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ရဲအဖွဲ့ဝင်များ ဝတ်ဆင်သည့် ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ဆင် ထားကြကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

ယာဉ်မောင်းသူသည် ဂစ်စကတ် အမည်ရှိ ရဲတပ်ကြပ်ဖြစ်သည်။ အရပ် ခြောက်ပေသုံးလက်မ၊ မျက်နှာနီစုပ်မြဲ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်ထွားထွား၊ အေးစက် စကော့သော မျက်လုံး၊ တင်းနေအောင် စေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းတို့ကြောင့် အလွန် ခက်ထန်သည့် ရဲသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် သူသည် ရဲနှင့် အကျိုးမပေး၊ ရဲနှင့်တွေ့တိုင်း သူ့ထောင်ကျခဲ့ရသည်သာ။

ကျန်တစ်ယောက်နာမည်က ပါကာ။ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်သွယ်သွယ် အမြင်ကပ်ဖွဲ့ကောင်းသည့် သွင်ပြင်လက္ခဏာတို့ကြောင့် ဇုတ်စီ ဗွန်သူများကသာ သူ့ကို ရဲအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးလိမ့်မည်။ တကယ်တော့ သူလည်း ရဲသားမဟုတ်။ ရဲဗက်က လွတ်အောင် ရှောင်ပြေးနေရသူသာ။

သုတို့နှစ်ယောက်သည် လမ်းချိုးအတိုင်း ခိုးကွေ့ပြီးနောက် ရပ်ကွက်ရဲစခန်း အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။ စားပွဲနောက်တွင် ရဲနှစ်ယောက်ရှိသည်။ တစ်ယောက်က ခပ်ငယ်ငယ်၊ တစ်ယောက်က အသတ်ခပ်ကြီးကြီး၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပင်ပန်း နှမ်းနယ်ပြီး အိပ်ခင်နေပုံရသည်။

ဂစ်စကတ်က ရွှင်ရွှင်ပျံ့ပျံ့ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
'မင်္ဂလာနံနက်ပါဗျာ၊ မင်္ဂလာနံနက်ပါ၊ ကျုပ်က တပ်ကြပ်ဂစ်စကတ်၊ သူက ရဲသားပါကား'

သူ့ဓာတ်ထဲမှ နာမည်အိုးစုံ တသိတတန်းကြီးပါသော စာရင်းစာရွက် ဖာစ်ရွက် တို့ ထုတ်လိုက်သည်။

'မင်းတို့နှစ်ယောက်က မဟိုနီနဲ့ နီးမစ် ပြစ်ရမယ်' ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ' အငယ်လူ့ မဟိုနီက ပြန်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ငါစာဖတ်တတ်လို့ သိတာပေါ့ကွာ၊ ဒါဆိုရင် မင်းတို့ကို စခန်းမှူးက တို့လာလိမ့် မယ်ဆိုတာ ကြိုပြောမထားဘူးထင်တယ်၊ အခုကိစ္စက ဒီကနေ့မနက် လှည့်မယ့် မော်တော်ကားတန်းကြီးကိစ္စပဲ၊ ငါ အခုတွေ့ရသလောက်ကတော့ အခုလို လိုက်စစ်မိ တာက ခပ်ကောင်းကောင်းဖြစ်နေသည်။ ဒီပြည်နယ်က ရဲတွေဟာ စာမဖတ်တတ်တဲ့ လူ၊ နားပင်းနေတဲ့လူတွေ ဖြစ်ဖို့များတယ်'

ဂစ်စကတ်က ခပ်ရိုင်းရိုင်းပြောလိုက်သော်လည်း နီးမစ်က ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြန်ပြောသည်။

'ဒီမှာ တပ်ကြပ်ကြီး၊ ကျုပ်တို့လုပ်တာတွေ ဘာတွေမှားနေတယ်ဆိုတာ သိရရင်...'

ဂစ်စကတ်က စာရွက်ကို ဖော်ပြရင်း ပြောသည်။
'ခင်ဗျားတို့လုပ်တာတွေ ဘာမှမမှားဘူး ကဲ ကျုပ်သိချင်တာ လေးခုပဲရှိတယ်၊ နေပိုင်းတာဝန်ကျတဲ့လူတွေ ဘယ်တော့လာမလဲ၊ ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ၊ ကင်းလှည့်တဲ့ ရဲကားက ဘယ်မှာလဲ၊ အချုပ်ခန်းက ဘယ်မှာလဲ'

'ဒါပဲလား'
'ဒါအကုန်ပဲ၊ နှစ်မိနစ်ပဲအချိန်ရတယ်၊ ခပ်မြန်မြန်ပြောဗျာ၊ ကျုပ်ဒီကနေ တတားဟိုဘက် ရစ်ချမ္မန်မှာရှိတဲ့ ရဲစခန်းအားလုံးကို လိုက်စစ်ရဦးမှာ'
'မနက်ရှုန်နာရီ လူရှစ်ယောက်၊ ခါတိုင်းထက် နှစ်ဆထက်ပိုများတယ်၊

ထားတွေ ကတော့ . . .

'ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သွားကြည့်ချင်တယ်'

နီးမစ်သည် သော့ချိတ်ထားသည့်နေရာမှ သော့ကိုဖြုတ်ယူပြီး သူတို့နှစ်ယောက် တို့ ဦးဆောင်၍ ကားဂိုဒေါင်ရှိရာသို့ ခေါ်သွားသည်။ နီးမစ်က ကားဂိုဒေါင် တံခါးကြီး နှစ်ချပ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ အထဲတွင် ရဲပုဂ္ဂိုလ်များကားနှစ်စီး၊ သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင် ဘစ်ပါးနှင့် ရေနံမင်းသားတစ်ပါး၊ သူတို့ နယ်မြေအတွင်း ဖြတ်သန်းသွားသည့်အခါ ဆိုက်ပါ ပို့ဆောင်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ကားအရောင်းပြခန်းထဲမှ တားသစ်များကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင် လက်လက်ရှိနေသည်။

'ကားသော့ရော'
'သော့ပေါက်ထဲမှာပါ'

ရဲစခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဂစ်စကတ်က အဝင်တံခါးပေါက်ကို ဆေးငေါ်ပြရင်း

'သော့ကော'
'ဗျာ'

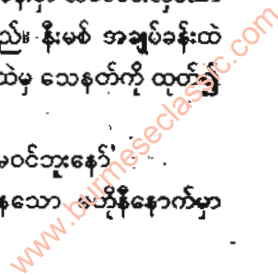
ဂစ်စကတ်က စိတ်မရွည်တော့သည် ပုံစံနှင့်ပြောသည်။
'ထင်အတိုင်းဆိုရင် ရဲစခန်းတံခါးကို ဘယ်အချိန်မှာမှ သော့ခတ်မထားဘူး ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဒီကနေ့မနက် ရဲစခန်းက ထမန်းကတန်း ထွက်ချင်ထွက်သွားရမှာ၊ ဒီတော့ ရဲစခန်းကို သော့မခတ်ပဲ ဒီအတိုင်း ထားခဲ့မလား'

'ဩ ဒီလိုလား'
နီးမစ်က သော့ချိတ်ထားသည့် နေရာမှ သော့တစ်ချောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြ

ဆိုက်သည်။
'ကဲ အချုပ်ခန်းကို သွားကြည့်ရအောင်'

နီးမစ်သည် သော့ကိုယူပြီး ရှေ့ကသွားသည်။ အချုပ်ခန်းမှာ သိပ်မဝေးလှသော် ထည်း လူမမြင်အောင် နောက်နားခပ်ကျကျတွင် ထားသည်။ နီးမစ် အချုပ်ခန်းထဲ ချောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဂစ်စကတ်က သေနတ်တိတ်ထဲမှ သေနတ်ကို ထုတ်၍ တော့ကိုထောက်လိုက်သည်။

'အသက်မရှိတဲ့ ရဲသားဟာ ဘယ်ကိစ္စမှာမှ အသုံးမဝင်ဘူးနော်'
ဆယ်စက္ကန့်အတွင်း တဖန်တပြန်နှင့် ဒေါသဖြစ်နေသော မဟိုနီနောက်မှာ

ပါကာ ကပ်ပါလာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို မအော်နိုင်အောင် ပါးစပ်ကို အဝတ်နှင့် ဆို့ သံတိုင်ကို ကျောပေးစေပြီး ကြမ်းပေါ်တွင် ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် လက်နှစ်ချောင်းကို သံတိုင်ကြားမှ နောက်ပြန်တုပ်စေ၍ လက်ကောက်ဝတ် နှစ်ဘက်စီ ကို အပြင်မှ လက်ထိပ်ခတ်လိုက်၏။ ဂစ်စကတ်က သော့တွဲကို အိတ်ထဲထည့်ပြီး ပါတာကို သူ့ရှေ့က ထွက်စေသည်။ ထို့နောက် ရဲစခန်းရှေ့တံခါးကို သော့ခတ်ပြီး သော့တွဲကို အိတ်ထဲထည့်လိုက်သည်။

ကားဝိုဒေါင်ကို ဂစ်စကတ်က ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ ပါကာက ရဲကား နှစ်စီးကို အပြင်ဘက်သို့ နောက်ဆတ်မောင်းနှင့်စေပြီး ဝိုဒေါင်အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပေးသည်။ ဂစ်စကတ်က ဝိုဒေါင်တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး သော့ခတ်နေစဉ် ပါကာက စတေရှင်ဝက်ဂွန် ကားပေါ်မှ ကျန်နေသော လေးယောက်ကို သွားခေါ်သည်။ ထိုလေးယောက်သည် ယခု အချိန်တွင် အလုပ်သမားဝတ်စုံ ဝတ်ထားကြသူများ မဟုတ်တော့။ ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်မှ စံပြပတ္တရောင် ရဲသားများ ဖြစ်နေကြလေပြီ။

သူတို့အုပ်စုသည် ပတ္တရောင်ကားနှစ်စီးကို မောင်းနှင်သွားပြီးနောက် သမားလ် ပိုက် ပန်းခြံသို့ ရောက်သောအခါ ရပ်လိုက်ကြသည်။ ဂစ်စကတ်က ခရီးတိုအသံလွှင့် စက်ကို ထုပ်ယူလိုက်၏။

'ပီအိုင်းလာ၊
ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်နေသူ ဘရန်ဆန်က ပြန်မြေ
သည်။
'ဟုတ်တယ်'
'အခြေအနေကောင်းပါတယ်'
'ကောင်းတယ်-မင်းတို့ အဲဒီမှာနေကြဦး'

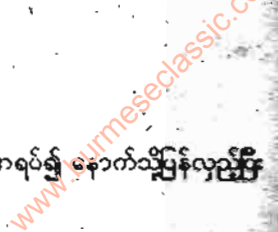
နော့တီးလ်ဟိုတယ် ရှေ့မျက်နှာစာတွင် ထိုနေ့မနက်က လူမရှိသလောက် ဖွင့်နေသည်။ တိတိကျကျပြောရသော် လူခုနှစ်ယောက်သာရှိသည်။ ခြောက်ယောက် တာ ဟိုတယ်လှေကား ပေါ်တွင်ရှိနေပြီး အရပ်ရှည်ရှည် နှာယောင်ကောက်ကောက်၊ အဝတ်အစား သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆံပင်ဖြူသော်လည်း အသက်သိပ်ကြီးပုံမရသေး သော ခုနှစ်ယောက်မြောက်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟိုတယ်ရှေ့လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ခေါက်တုံ့

ခေါက်ပြန် လမ်းသလားနေသည်။
လူခြောက်ယောက်မှာ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်၊ ရဲသားနှစ်ယောက်နှင့် ဂျွင်း အောက်တွင် မောင်းနေသော အရပ်ဝတ်အရပ်စား ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူနှစ်ယောက် ထို့ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ အမူအရာကို ကြည့်ရခြင်းဖြင့် သတ္တမမြောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို စိတ် မချမ်းမသာနှင့် လှမ်းကြည့်နေကြပုံရသည်။ သူတို့အချင်းချင်း ခပ်တိုးတိုး ဆွေးနွေးကြပြီး နောက် ယူနီဖောင်းဝတ် ရဲသားတစ်ယောက် လှေကားပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

ရဲသားက စပြောသည်။
'မင်္ဂလာနံနက်ပါဆရာ၊ တဆိတ် ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်တို့မှာ အလုပ်တာဝန် ထလေးတွေရှိနေလို့ တခြားနေရာကို ရှောင်ပေးပါလားဗျာ'
'ငါ့မှာကော အလုပ်မရှိဘူးလို့ မင်းပြောနိုင်သလား'
'တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ-နောင်ကြီးသိဖို့က ဒီဟိုတယ်ထဲမှာ သိပ်စာရေးကြီးတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေတယ်'
'ငါကကော မသိလို့လား'
ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုထုတ်၍ ဖွင့်ပြလိုက်သည်။ ရဲသားက တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတစ်ကိုယ်လုံး တောင် ထင်းသွားသည်။ တံတွေးကို မျိုချလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာများမှာ ချက်ချင်းနီရဲသွားသည်။
'ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် မရှုတာကွင်ဆင်'
'အေး- ငါကလဲ တောင်းပန်ပါတယ် အလှုပ်ကလဲ ရှုပ်လိုက်တာကွာ- ငါတော့ သူတို့ရေနံကို လုံးဝသောက်ဂရုမစိုက်ဘူး'
ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ရဲသား နေသာထိုင်သာ ရှိသွားသည်အထိ စကားဆက်ပြောပြီး နောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဆက်လမ်းလျှောက်ပြန်သည်။ ရဲသားက လှေကားပေါ် ပြန်တက်သွားသည်။

အရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် လူတစ်ယောက်က ရဲသားကို လှောင်တောင်တောင် ချုတ်နှာလေးနှင့် ခန့်လိုက်သည်။
'မင်း တော်တော် လမ်းရှင်းကောင်းတဲ့လုပ်'
'မင်းကိုယ်တိုင် သွားရမ်းကြည့်ပါလား'
'အေးလေ၊ လုပ်ပြပါဆိုရင် လုပ်ပြရမှာပေါ့'
သူက လှေကားသုံးထစ် ဆင်းမိပြီးနောက် ခဏရပ်၍ နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး

မော့ကြည့်သည်။

'သူက မင်းကို မှတ်ပုံတင်ပြသေးလား၊
ထိုရဲသားက သဘောကျနေပုံရသည်။

'ပြတယ်ဆိုပါတော့'

'သူဘယ်သူလဲ'

'မင်းကိုယ်တိုင် တွေ့နေရတာတောင် မင်းတို့ဌာနက ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးကို
မင်းမမှတ်မိဘူးလား'

'ဘုရားရေ'

အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက်သည် အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင်
လှေကားပေါ်သို့ အပြေးအလွှား ပြန်တက်လာသည်။ ရဲသားက နိုးနိုးသားသား မေး
လိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ မင်း သူ့ကို သွားမနှင်တော့ဘူးလား'

အရပ်ဝတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ရှုံ့ပြပြီးနောက် ပြုံးပြလိုက်သည်။

'ခုအချိန်ကစပြီး အလုပ်ကြမ်းတွေကို ယူနီဖောင်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုပဲ လုပ်ခိုင်း
တော့မယ်'

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ဟန်တူသော စားပွဲထိုးတစ်ယောက်သည် လှေကား
အောက်သို့ ဆင်းလာသည်။ ဂျင်ဆင်က လက်ပြနုတ်ဆက်လိုက်၏။ ဂျင်ဆင်အနားသို့
ရောက်သောအခါ ထိုစားပွဲထိုးသည် ပို၍စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာပုံရသည်။ စားပွဲထိုးက

'ဆရာ အတင်ရဲလွန်းရာ ကျော့ဘူးလားဗျာ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လူတွေ ဟိုမှာရှိ
နေတယ်မဟုတ်လား'

ဂျင်ဆင်ကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်။

'မစိုးရိမ်ပါနဲ့ကွာ၊ သူတို့က ကယ်လီဖိုးနီးယားက အက်ဖ်ဘီအိုင်၊ ငါက
ဝါရှင်တန်က အနေသာကြီးပါ၊ အခုသူတို့ ညွှန်ချုပ်ကိုယ်တိုင် သူ့ပေါင်ပေါ်
ထက်ထိုင်ရင်တောင် ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ သိချင်မှသိမှာ၊ ကဲ ဝီလီ၊ ဆိုမမ်းပါဦး'

'သူတို့ အခု အိပ်ခန်းထဲမှာ မနက်စာ စားနေကြပြီ၊ အစီအစဉ်အတိုင်း ထွက်
ပြန်လိမ့်မယ်'

'ငါ့ကို ဆယ်မိနစ်တစ်ကြိမ် လာသတင်းပို့'

'ကောင်းပါပြီဆရာ၊ ဒါနဲ့ မစ္စတာဂျင်ဆင်၊ ခင်ဗျားလုပ်နေတာ ခြောင်မကျလွန်း
ဘူးလား၊ အထဲမှာသာမက ဒီနေရာတိုက်မှာ ခြေချင်းလိမ်နေအောင် အစောင့်တွေ

အထူးတာဗျ၊ ဟိုပြတင်းပေါက်ကိုပဲကြည့်၊ လူဆယ်နှစ်ယောက်က ဂျင်မယ် ဆယ်နှစ်
ထက်နဲ့ ချိန်ထားတာ'

'ဒီမှာ ဝီလီ၊ ငါသိပါတယ်၊ စိတ်ချစမ်းပါ'

'ခင်ဗျားကို မိသွားရင် . . .'

'မမိပါဘူးကွာ၊ ငါ့ကိုမိရင်တောင် မင်းလွတ်ပါတယ်'

'လွတ်မယ်ဟုတ်လား။ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ လာစကားပြောတာကို လူတကာက
မြင်နေတဲ့ဥစ္စာ'

'ဘာဖြစ်လဲကွ၊ မင်းကို ငါက အက်ဖ်ဘီအိုင်ကလို့ ပြောတယ်၊ မင်းကယုံတယ်
ထိုလှေကားပေါ်က လူခြောက်ယောက်ကလဲ ယုံတယ်၊ ကုန်ကုန်ပြောမယ် နောက်ဆုံး
ထောက်သာတဲ့အဆုံးကျရင် သံသယအကျိုးကို ခံစားခွင့်ပေးပါလို့ မင်းက လျှောက်လဲ
ခေါ်တု'

ဝီလီပြန်သွားသောအခါ ဂျင်ဆင်သည် လူခြောက်ဦး၏ မျက်စိရှေ့မှောက်တွင်
ခရီးကိုအသံလွှင့်စက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

'ဝီအိုင်လား'

'အေး၊ ဟုတ်တယ်'

'အစီအစဉ်အတိုင်းပဲတဲ့'

'ကောင်းတယ်၊ ဝီအိုင်လဲ စထွက်တော့မယ် ဆယ်မိနစ် တစ်ခါနော်၊ ဟုတ်လား
ဘရန်ဆန်က ကားနောက်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပါးစပ်တို့
အဝတ်နှင့်ဆို၍ လက်ပြန်ကြီး အတုတ်ခံနေရသူသည် ဂျင်ဆင်နှင့် အမြာညီအစ်ကို
အလား ရုပ်ချင်းအလွန်ဆင်သည်။

'သူမသေနိုင်ပါဘူးကွာ'

အံ့ပေါ့ရှိ စက်ခလုတ်ဖို့ခုံကို ပိုအာရုံစိုက်ရန် တာဝန်ရှိနေသည်။ မော်တော်ကား အတ်ရှိုတုတ်က ဘိုးရင်းဂျက်လေယာဉ်ကြီး၏ စက်ခလုတ်များအလား ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသည်။ ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာများမှာ သမ္မတကြီးစီးသော ကားလောက် မစုံလင်သော်လည်း ပီတာဘရန်ဆန်၏ လိုအပ်ချက်နှင့်တော့ ကိုက်ညီသည်။

ပီတာဘရန်ဆန်က သူ့နောက်ခံတွင် ထိုင်နေသူထံ လှည့်လိုက်သည်။ ယွန်နီက အသားမည်းသည်။ ပြီးတော့ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အမွှေးထူသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်အစား မရှိသောအခါ၊ လူနှင့်မတူပဲ လူဝံနှင့်ပိုတူသည်။ သူသည် ဘရန်ဆန်နှင့် လွန်ခဲ့သော ဆယ့်သုံးနှစ်ကစ၍ တွဲခဲ့သည်။ ဥာဏ်ထက်သည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း စိတ်ရှည်သည်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ်သည်။ ပြီးတော့ ဘရန်ဆန်ကို အထူးတလည် သစ္စာရှိသူဖြစ်သည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ယွန်နီ နံပါတ်ပြားတွေ ရပြီလား'

'နံပါတ်ပြား ဟုတ်လား'

ယွန်နီက မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် စဉ်းစားလိုက်သည်။ နောက်မှ အားရပါးရပြန်ရင်း

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ ရပြီလေ'

ယွန်နီသည် ထိုင်ခဲ့အောက်မှ နံပါတ်ပြားနှစ်ချပ်ကို နှိုက်ယူလိုက်သည်။ ထို နံပါတ်ပြားကို စပရင်ကလစ်နှင့် အသင့်ညှပ်ပြီး တပ်ဆင်သွားနိုင်အောင် စိစဉ်ထားသည်။ ဘရန်ဆန်၏ကားကြီးမှာ နံပါတ်ပြားကလွဲလျှင် သမ္မတကြီးစီးသောကားနှင့် ထူသည်။ သမ္မတကြီး၏ကားတွင် ဝါရှင်တန်ဒီစီမှ လိုင်စင်နံပါတ်များကို တပ်ဆင်ထားပြီး ဘရန်ဆန်ကားမှ နံပါတ်များမှာ ကယ်လီဖိုးနီးယားမှ ကားလိုင်စင်နံပါတ်များ ဖြစ်သည်။ ယခုသူကိုင်ထားသည့် နံပါတ်ပြားပေါ်မှ နံပါတ်များမှာ ဝါရှင်တန်ဒီစီမှ ကားလိုင်စင်နံပါတ်များ ဖြစ်သည်သာမက မော်တော်ကားရုံထဲတွင်ရှိသော သမ္မတကြီး၏ ထားနံပါတ်ကို အတိအကျရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ငါကားရှေ့ပေါက်က ခုန်ချရင် မင်းလဲကားနောက်ဘက်အပေါက်က ခုန်ချပို့နေမနဲ့နော်၊ ပြီးတော့ နောက်ကားကို အလျင်ဆုံးရှင်း'

ယွန်နီက သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ချမှအပြည့်အဝရှိသည့်ပုံနှင့် ပြန်ပြောသည်။

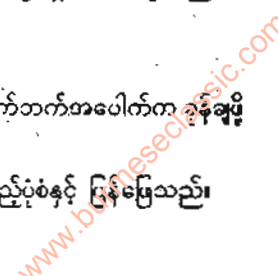
'အဲဒါ ကျွန်တော့်တာဝန်သာထားပါ ဆရာ'

အခန်း(၂)

ဗန်အက်ဖင်သည် ကားကြီးကို လမ်းမကြီးပေါ်သို့ မောင်းတင်လိုက်ပြီး မြို့ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လိုက်သည်။ ဗန်အက်ဖင်သည် အရပ်ပုပု၊ ခပ်တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင်ဖြစ်ပြီး ပြောင်းဖူးမွှေးရောင်ဆပ်ကို ဘဲဖြူဆံတောက်ပုံ ညှပ်ထားသည်။ သူ့ခေါင်းမှာ အံ့စာတုံးအကြီးစားနှင့် တူလှသည်။ နားရွက်နှစ်ဖက်သည် ခေါင်းတွင် ကော်နှင့်ကပ်ထားသလားဟု ထင်ရလောက်အောင် နားထင်နှင့်ကပ်နေသည်။ နှာခေါင်းကလည်း ထူနှင့်အထူထားရသလို ပုံပျက်နေသည်။ သို့သော် ဗန်အက်ဖင်သည် အလွန် ဉာဏ်ရွှင်သူဖြစ်ပြီး မည်သည့်ကိစ္စမျိုးကိုမဆို ပြေလည်အောင် ပြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိသူ ဖြစ်သည်။ ပီတာဘရန်ဆန်နှင့် သူ တွေ့ဆုံသည်မှာ နှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း ပီတာဘရန်ဆန်၏ အားအင်ကိုရဆုံး လက်ထောက်ဖြစ်လာသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကားကြီး၏ ရှေ့ပိုင်းတွင်ထိုင်နေကြသည်။ အဖြူရောင် တူထ်အင်္ကျီ အရှည်ကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားရာ နိုင်ငံခြားရေးဌာနမှ တကယ့် ယာဉ်မောင်းများထက် ဖမ်းနေကြသည်။ သမ္မတကြီး စီးမင်းမည်ကားကို ခေါင်းနှင့်သည်ယာဉ်မောင်းများအနေဖြင့် ဂျာကင်အင်္ကျီဝတ်ခြင်း ရှုပ်အင်္ကျီကို လက်ပင့်၍ ခေါက်ထားခြင်း စသည်တို့ကို နိုင်ငံခြားရေးဌာနက မနှစ်ခြိုက်ပါ။ ခွင့်မပြုပါ။

ဘရန်ဆန်ကိုယ်တိုင် ယာဉ်မောင်းနှင့်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သည်။ သို့သော် သူသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် မွေးဖွားသူမဟုတ်။ ဗန်အက်ဖင်ကတော့ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ဇာတိဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဒီကနေ့ ပီတာဘရန်ဆန်သည် ကားစတီယာရင်ရှေ့ ကား

မော်တော်ကားရှေ့ပိုင်းရှိ ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာထဲက ခေါ်သံထွက်လာသည်။ ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်၏။ ခေါ်သံမှာ နောက်လဲဟိုတယ်ရှေ့မှ ဂွင်ဆင်ပင်တည်း။

'ပီအိုင်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်လိုလဲ'

'အချိန်မှန်ပဲ၊ မိနစ်လေးဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်'

'ကျေးဇူးပဲကွာ'

ဘရန်ဆန်က ထိုခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး တခြားခလုတ်တစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်သည်။

'ပီဖိုးလား'

'ဒီဖိုးပါ'

'ကဲ၊ စလုပ်တော့'

ဂစ်စကတ်သည် ရဲစခန်းမှ တပတ်ခိုက်ပြီး ခိုးလာသော ရဲပတ္တရောင်ကားကို စက်နှိုးပြီး လမ်းမကျယ်ကြီးအတိုင်း မောင်းနှင်လာသည်။ နောက်ရဲကားကလည်း အပ်လျက်သား ပါလာသည်။ သူတို့သည် ကားကို တစ်ခြားသူ သတိပြုမိလောက်အောင် မြန်မြန်ထက်ထက် မမောင်း။ သို့သော် အချိန်ဆွဲနေခြင်းလည်း မရှိသည့်အတွက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သမားလုံပိုက်တောင်ကုန်းပေါ်မှ ရေဒါစခန်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုစခန်းမှာ တောင်ကုန်းထူထပ်သော ဒေသတိုက်တွင် အလွန်ကြီးမားသော ဝေါက်သီးဘောလုံး ဖြူဖြူနှစ်လုံးပမာ အဝေးကြီးက လှမ်းမြင်နေရသည်။ ဂစ်စကတ်နှင့် သူ့လူစုသည် စခန်းအနေအထားကို အသေးစိတ်သိထားပြီးဖြစ်၍ အခက်အခဲ မရှိတော့ပါ။

ဂစ်စကတ်က ပြောလိုက်သည်။

'တို့ဘက်က တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်စရာ ဘာမှမလိုဘူး၊ တို့က ပြည်သူ့ရဲတွေ တရားဥပဒေ ခိုးဖိုးရေးအတွက် တာဝန်ယူနေတဲ့လူတွေ၊ ပြည်သူ့ရဲကို ဘယ်သူကမှ ရန်လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ တို့ဆရာကြီးက ပစ်လား။ ခတ်လား၊ မလုပ်ရဘူးလို့ မှာလိုက်တယ်'

တစ်ယောက်က မြန်ပြောသည်။

'တကယ်လို့ ပစ်မှဖြစ်မယ့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်လာရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ'

'မင်းရမယ့်၊ ဝေစုထဲက ထက်ဝက်အဖြတ်ခဲရမယ်'

'ဒါဖြင့်ရင် မပစ်တော့ဘူး'

ဘရန်ဆန်က နောက်ခလုတ်တစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်သည်။

'ပီသရိုးလား'

ပီသရိုးဆိုသည်မှာ ကားဂိုဒေါင်ထဲမှ ကားတစ်စီးကို ထောင်ချောက်မိုင်း ဆင်ခဲ့သူ လူနှစ်ယောက်၏ လျှို့ဝှက်အမည်ဖြစ်သည်။

'ပီသရိုးပါ'

'ဘာထူးသေးလဲ'

'ယာဉ်မောင်း နှစ်ယောက် သတိလစ်နေပါပြီ ဒါပါပဲ'

'အစောင့်တွေကကော'

'အဆင်ပြေပါတယ်၊ သံသယမဖြစ်ဘူး'

'ကဲ စောင့်လိုက်ဦး'

ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာမှ ခေါ်သံထွက်လာသဖြင့် ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။

'ပီဖိုးပါ၊ အချိန်မှန်ပဲ၊ မိနစ်သုံးဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်'

'ကျေးဇူးပဲ'

ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ပြန်သည်။

'ပီတူးလား'

ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီတို့အတွက် လျှို့ဝှက်နာမည်ပင် ဖြစ်သည်။

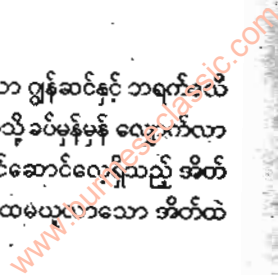
'ဟုတ်ပါတယ်'

'ကဲ မင်းတို့ လုပ်စရာရှိတာ စလုပ်နိုင်ပြီ'

ဂျွန်ဆင်အသံ ပေါ်လာပြီ။

'ကဲ ဒါဖြင့် စလုပ်တော့မယ်'

ရေတပ်မတော် ယူနီဖောင်းများကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီတို့သည် အမေရိကန် ရေတပ်မတော်၏ အလာမီဒါလေဆိပ်သို့ ခပ်မှန်မှန် လျှောက်လာကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး လေယာဉ်မောင်းများ ကိုင်ဆောင်လေ့ရှိသည့် အိတ်တစ်လုံးစီ ကိုင်လာကြသည်။ ထိုအိတ်နှစ်လုံးထဲတွင် သူတို့ပထမယူလာသော အိတ်ထဲ

တ ပစ္စည်းများကို ပြောင်းလဲ၍ ထည့်ဖြည့်ဖြစ်သည်။ အဝင်ဂိတ်နားသို့ ရောက်သောအခါ ခပ်သွက်သွက် ပိုလျှောက်ကြသည်။ အဝင်ဂိတ်ရှိ အစောင့်ရဲဘော် နှစ်ဦးထံရောက်လာ သည့်အခါ ကမန်ကတန်းလာခဲ့ကြသည့် ပုံစံပေါက်နေလေပြီ။ သူတို့က မှတ်ပုံတင် တတ်ပြားများကို အစောင့်ရဲဘော် တစ်ယောက်အား ထုတ်ပြလိုက်ကြသည်။

လက်ဖတင်နှင့် အက်ရှ်ဘရစ်ချိန် လက်ဖတင်နှင့်မာတီနတ်ပါလာ။ ဗိုလ်ကြီး တို့ တော်တော်ကို နေ့စဉ်ကျနေပြီ

အေး ဟုတ်တယ်။ တို့ ရဟတ်ယာဉ်ဆီကို တန်းသွားတော့မယ်

မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ဗိုလ်ကြီး။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အိုင်ဆင့်က ဗိုလ်ကြီးတို့ သူ့ခန်း ကိုလာပြီး အစီရင်ခံရမယ်လို့ အခိန်ပေးထားတယ်။ တော်တော်လဲ ဒေါပွနေပုံရတယ် ဗိုလ်ကြီး

ဂျွန်ဆင်က စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ပြောလိုက်သည်။

အရေးထဲကျမှကွာ၊ ကံ သူ့ခန်းက ဘယ်မှာလဲ

ဘယ်ဘက်က ဒုတိယတံခါးပါ ဗိုလ်ကြီး

ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီတို့သည် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားပြီး တံခါးကို ခေါ်၍ အထဲဝင်သွားကြသည်။ စားပွဲနောက်တွင် ထိုင်နေသော အသက်ခပ်ငယ်ငယ် ဗိုလ်တံလေးက နှုတ်ခမ်းကိုစေပြီး ညာဘက်ရှိအခန်းတံခါးကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့အမူအရာကို အကဲခတ်ခြင်းဖြင့် ဤအရှုပ်အထွေးများထဲတွင် သူပါဝင် လိုဟန်မရှိ။

ဂျွန်ဆင်က တံခါးခေါက်ပြီး အထဲဝင်သွားသည်။ သူကကိုင်လာသော ဆိတ်ထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လက်နှင့်နှိုက်ရှာနေသလိုလို အိတ်ထဲကို လက်နှိုက်ပြီး ခေါင်းငုံ့ရင်း ဝင်သွားသည်။ သို့သော် လက်အောက်ငယ်သားများကို ကြိမ်းမောင်း ထိုသည်အခါ ကြိုတင်၍ ခပ်တည်တည်နေလေ့ရှိသော အရာရှိကြီးများ၏ ပုံစံအတိုင်း ဒုဗိုလ်မှူးကြီးအိုင်ဆင့်က မော့မကြည့်ပဲ စာရွက်ပေါ်တွင် စာဆက်ရေးနေသဖြင့် ဂျွန် ဆင်၏ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုမှာ အလဟဿ ဖြစ်သွားသည်။ ဘရက်ဒလီက တံခါးကို ပြန်ပိတ်သည်။ ဂျွန်ဆင်က သူ့လက်ဆွဲအိတ်ကို စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်သည်။ သူ ညာလက်တို့ စာအိတ်အိတ် နောက်ဘက်တွင် ကွယ်ထားသည်။ ထိုအတူ လက်ထဲတွင် တိုင်ထားသော ဓာတ်ငွေဥကိုပါ ကွယ်ထားပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

ဪ မင်းတို့ ပေါ်လာကြသေးသကဲ့

အိုင်ဆင့်လေသံက ခပ်ဝဲဝဲဖြစ်သည်။ အင်နာဖွဲ့လစ် (ရွေတပ်မတော်) စစ် တက္ကသိုလ်က သူ့ဘော်စတွန်လေသံကို ပြောင်းလဲသွားအောင် ပြင်မပေးနိုင်ခဲ့ချေ။

မင်းတို့ကို တိတိကျကျ ညွှန်ကြားထားတယ် မဟုတ်လား၊ ကဲ . . . မင်းတို့ထု ချေလွှာတင်

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အိုင်ဆင့်က ခေါင်းကို ခပ်မြည်းမြည်းမော့၍ ပြောရင်း သူ့စကား တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများက ပြူးကျယ်လာသည်။ သို့သော် အလွန်ကြီးကျယ်သော ကိစ္စကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားနေကြောင်း သူ မရိပ်မိသေး။

မင်းတို့ဟာ အက်ရှ်ဘရစ်ချိန် မာတီနက် မဟုတ်ဘူး

မှန်ပါတယ်။ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်ပါတယ်

ဤတွင် အိုင်ဆင့်သည် အလွန်ကြီးကျယ်သော အရေးအခင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွား နေကြောင်း ချက်ချင်းရိပ်မိသွားပုံရသည်။ သူက စားပွဲတွင် တပ်ဆင်ထားသော ခလုတ် တလေးတစ်ခုကို နှိပ်ရန် လက်လှမ်းလိုက်သည်။ သို့သော် ဂျွန်ဆင်က သူထက်ပို ပြန်သွားသည်။ အိုင်ဆင့်သည် စားပွဲပေါ်သို့ မှောက်လျက်ကြီး လဲကျသွားသည်။

ဂျွန်ဆင်က ဘရက်ဒလီကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရာ ဘရက်ဒလီသည် တံခါးကို ခွင့်၍ အပြင်ခန်းထဲသို့ ပြန်သွားသည်။ သူ့လက်တစ်ဘက်က လက်ဆွဲအိတ်ထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို နှိုက်ပြီး ရှာနေသလိုလို။ ဂျွန်ဆင်က အိုင်ဆင့် စားပွဲနောက်သို့ သွား ထိုင်ပြီး တယ်လီဖုန်းအောက်မှ ခလုတ်များကို လေ့လာလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် ခလုတ်တစ်ခုကိုနှိပ်၍ တယ်လီဖုန်းကို မလိုက်သည်။

မျှော်စင်ကလား

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီး

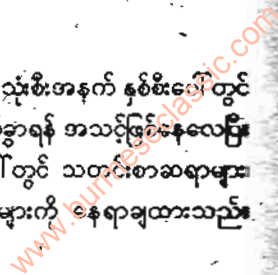
လက်ဖတင်နှင့် အက်ရှ်ဘရစ်ချိန် မာတီနက်တို့ကို ချက်ချင်းပျံသန်းခွင့်ပြုလိုက် ဘော့စတွန်မြို့သား လေသဲဝဲကို ဂျွန်ဆင်က တုပြောလိုက်သည်မှာ အလွန် ထူးသည်။

ဘရန်ဆန်က ဝိသမိုကို ထပ်ခေါ်ပြန်သည်။ ကားရိုဒေါင်တွင်ရှိနေသူ နှစ်ဦးကို ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကဲ၊ ဘယ်အခြေအနေ ရောက်ပြီလဲ

လိုက်မယ့်လူတွေ ကားပေါ်တက်နေပြီ

မှန်သည်။ ကားရိုဒေါင်ထဲရှိ မော်တော်ကားကြီး သုံးစီးအနက် နှစ်စီးပေါ်တွင် နေထိုင်လိုက်ပါမည့်သူများ ကားရိုဒေါ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ထွက်ခွာရန် အသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ ထောင်ချောက်မိုင်း ဆင်ထားသည့် ဘတ်စ်ကားကြီးပေါ်တွင် သတင်းစာဆရာများ သတင်းဌာနအသီးသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာများကို နေရာချထားသည်။

ထိုစာနယ်ဇင်းပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် အမျိုးသမီးလေးဦးပါသည်။ တစ်ယောက်က အသက် ၁၀ဝယ်လေး၊ ကျန်သုံးဦး၏ အသက်ကိုတော့ ခန့်မှန်းဖို့ မလွယ်။

ဘတ်စ်ကား၏ နောက်ဘက်ရှိ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကင်မရာကြီး သုံးလုံး ဆင်ထားသည်။ သတင်းစာဆရာများ စီးနင်းလိုက်ပါရမည့် ကားသည် ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာရမည်ဖြစ်ပြီး သမ္မတကြီး စီးသောကားက နောက်မှကပ်ပါလာမည် ဖြစ်သဖြင့် အချိန်မရွေး ဓာတ်ပုံရုပ်ရှင်ရိုက်ရန် အခွင့်အရေးရနိုင်သည်။ ဤကားကြီးထဲရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ အနက် လူသုံးယောက်သည် လက်နှိပ်စက်နှင့် ကင်မရာကိုပင် မြင်ကြသူများမဟုတ်။ သို့သော် သူတို့က ဝေါလ်တာပီပီကော့ ကိုယ်တော်၊ ဘာရက်တာ၊ စမစ်အင်ဝပ်ဆန်စသော သေနတ်မျိုးစုံနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူများ ဖြစ်သည်။ ဤဘတ်စ် ကားကို ရှေ့ဆုံးကားဟု သတ်မှတ်သည်။

သို့သော် ဤကားထဲတွင် ကင်မရာကိုမြင်လျှင် ကင်မရာဟု သိသူတစ်ဦးပါ လာသည်။ အမှန်ကိုဆိုရသော် အလွန်ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသော ကင်မရာတစ်လုံးကို သူတို့ယ်တိုင် လွယ်လာသည်။ သူသည် သေနတ်မျိုးစုံနှင့် ကျွမ်းဝင်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သေနတ်တို တရားမဝင် မကြာခဏ ကိုင်ဆောင်လေ့ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် သူသည် သေနတ် ယူမလာခဲ့ချေ။ ယူလာဖို့လိုမည်လည်း သူမထင်။ သို့ရာတွင် သူကင်မရာအောက်ပိုင်း အဝိုက်ထဲတွင် ထရန်စစတုဂံ အသံလွှင့်အ သံဖမ်းစက် အသေးစားကလေးကိုတော့ ထည့်ယူလာသည်။ သူ့နာမည်က ရက်စ်ဆန်၊ နိုင်ငံတော်အတွက် သူ့အကျိုးပြုခဲ့သည်မှာ များပြားလှချေပြီ။ သို့သော် နိုင်ငံတော်က သူ့ကို မသိသေး။

နောက်ဆုံးကားတွင်လည်း သတင်းစာဆရာများ ပါလာသည်။ သို့သော် ဤ ကားတွင် စုံထောက်ဦးရေက သတင်းစာဆရာ ဦးရေထက် အဆမတန်ပိုများ နေသည်။ တချို့တော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ စုံထောက် ဤမျှလောက်များများ ပါဖို့ လိုသလားဟုပင် အမေးပစ္စာပြုလိုကြသည်။

သမ္မတကြီးစီးမည့် ကားပေါ်တွင်မူ ယာဉ်ဝန်ထမ်းသုံးဦးသာ ပါရှိနေသည်။ တူတ်အင်္ကျီရှည် အဖြူရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် ယာဉ်မောင်းက 'လက်ခဲ' ဆိုသော ခလုတ်ကိုနှိပ်ရင်း စပီကာမှထွက်ပေါ်လာမည့် ညွှန်ကြားချက်ကို နားစွင့်နေသည်။ ဘားတောင်တာနောက်တွင် အလွန်ချော အလွန်လှသော မိန်းကလေးတစ်ဦးရှိသည်။ တားနောက်ပိုင်းတွင်မူ ရှေ့ယိုအသံလွှင့် အသံဖမ်းသူ တစ်ယောက်သည် စက်ခလုတ် များနောက်၌ အသင့်ထိုင်နေသည်။

'ဘရန်ဆန်၏ရှေ့ရှိ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာမှ ခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ 'ပီဖိုးဂ်ပါ၊ အချိန်မှန်ပဲ၊ မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်'

ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာမှ နောက်တစ်ကြိမ် အသံထပ်မြည်လာသည်။ 'ပီဖိုးဂ်ပါ၊ အချိန်မှန်ပဲ၊ မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်'

'သိပ်ကောင်းတယ်ဟေ့'

ဘရန်ဆန် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ရင်ထဲက အလုံးကြီးကျသွားသလို ခံစားလိုက်ရ သည်။ သမားလိပ်ကီရေဂါစခန်းကို အပိုင်စီးရေးမှာ သူ့လုပ်ငန်းတွင် အထူးအရေးပါ သော အစီအစဉ် တစ်ခုဖြစ်သည်။

'လေယာဉ်ပျံ ထောက်လှမ်းရေးကိရိယာတွေနောက်မှာ လူတွေ အသင့်ရှိကြ ပြီလား'

'အသင့်ရှိပါပြီ၊ စိတ်ချပါ'

ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာမှ တတိယအကြိမ် ထပ်မြည်လာသည်။

'ပီအိုင်လား၊ ပီတူးပါ၊ အခု စထွက်ရင် ဖြစ်မလား'

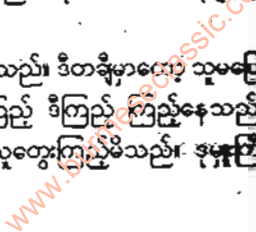
'ဂျွန်ဆင့်အသံက ကသောကမော့ နိုင်လှသည်။

'ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ပြဿနာပေါ်နေတယ်'

ရဟတ်ယာဉ် ယာဉ်မောင်းသူ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသူ ဂျွန်ဆင့်က အိုင်ဆင့်ဖွဲ့ ခန်းဘက်မှ လူတစ်ယောက် အပြင်ထွက်လာပြီး အရောက်အအုံဘေးမှ တွေ့၍ အပြေးအလွှား ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ရဟတ် ယာဉ်ကိုတော့ အတိမ်မန့်ရသေး။ ဒီလူအခုလို အပြေးအလွှား ထွက်သွားတာ တစ်ခုဖြစ် နိုင်သည်ဟု ဂျွန်ဆင့် တွေးလိုက်သည်။ သူနှင့် ဘာရက်ဒလီက အိုင်ဆင့်ဖွဲ့ခန်းကို သော့ခတ်ပိတ်ပြီး သော့ယူလာသည်။ ယခု ထိုအခန်းကို မဖွင့်ရသေးသောကြောင့် ပြတင်းပေါက်ကတစ်ခု အထဲကိုချောင်းကြည့်ဖို့ ပြေးတာပဲဖြစ်ရမည်။ ပြတင်းပေါက် တ ချောင်းကြည့်လျှင်လည်း ထူးမှာတော့မဟုတ်။ သူနှင့်ဘာရက်ဒလီက အိုင်ဆင့်ဖွဲ့ ပြတင်းပေါက်မရှိသော ရေချိုးခန်းထဲ ဆွဲသွင်းထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ ရေချိုးခန်း သော့ ကလည်း သူ့အိတ်ထဲမှာ။

အဆောက်အအုံထဲတွင်က ဟိုလူပြန်ပေါ်လာသည်။ ဒီတချို့မှာတော့ သူမပြေး တော့ပါ။ အမှန်ကိုပြောရသော် သူ့ခဏရပ်ပြီး ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ကြည့်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ တွေးနေမည်ကို သူ့တွေးကြည့်မိသည်။ အမှန်ကြီး

အိုင်ဆင်နှင့် ဝိုင်းလေးသည် အလုပ်ကိစ္စနှင့် တခြားသွားကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
တစ်ယောက်လို့ သူက သွေးဋ္ဌသွေးတန်း လျှောက်လုပ်ခဲ့သော် သူ့အပေါ် အပြစ်ဖို့လား
ဦး တဖန် သူတို့နှစ်ဦး တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး သူက အထက်အရာရှိများထံ
အချိန်မီ အစီရင်ခံခဲ့သော် သူ့အပေါ် အပြစ်ပုံကျလာနိုင်ပြန်သည်။ သူသည် တပ်ရင်းမှ
ဦးခန်းဆီ ခပ်မှန်မှန်မဟုတ်တော့ပဲ ကမန်းကတန်းပြေးပြန်သည်။

ဂွန်ဆင်က ခရီးတိုအသံလွှင့်စက်ထဲသို့ ပြောလိုက်သည်။

ပြဿနာ တော်တော်ကြီးတယ်

'တတ်နိုင်သလောက်တော့ အချိန်ဆွဲထားကွာ၊ သိပ်အလောသုံးဆယ် ဖြစ်မှ

ထွက်၊ စုရပ်ကတော့ အလျင်အတိုင်းပဲ'

ဗန်အက်ဖင်က ဘရန်ဆန်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

ပြဿနာပေါ်နေလို့လား'

'အေးဟုတ်တယ်၊ ဂွန်ဆင်နဲ့ ဘရက်ဒလီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေတယ်၊ အခုချက်ချင်း
ထွက်ပါရစေတော့တဲ့ အခုနေ သူတို့စပျံသွားရင် ဘာဖြစ်ကုန်မယ် ထင်သလဲ၊ သူတို့က
တို့ကို ဆယ်မိနစ်လုံးလုံး ဟိုပျံပီပျံနဲ့ စောင့်နေရလိမ့်မယ်၊ မြို့ထဲမှာ သမ္မတကြီးနဲ့ အရှေ့
အလယ်ပိုင်းဒေသက ရေနံဘုရင်တွေ ရောက်နေတုန်း ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီး ပြန်ပေးဆွဲ
ခံရတယ်ဆိုရင် အားလုံး မျက်ကလဲဆန်ပျာ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်၊ လုပ်သင့်တာ မလုပ်သင့်
တာ မစဉ်းစားပဲ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီးကို ဖန်ထွန်တိုက်လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ လိုက်ပစ်ချ
လိမ့်မယ်၊ ဖန်ထွန်တွေကလဲ အမြဲအဆင်သင့် အနေအထားမှာ ရှိနေကြတယ်'

ဗန်အက်ဖင်သည် သမ္မတကြီးစီးမည့် ကားကြီးသုံးစီး ရှိနေသော ကားဂိုဒေါင်
နောက်တွင် သူမောင်းလာသောကားတို့ ညင်ညင်သာသာ ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ဗန်
အက်ဖင်က

ပြဿနာကြီးတယ်ဆိုတာ မှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်တောင် ဆိုးရွားလှ
ထဲပြဿနာလို့တော့ မဆိုနိုင်ဘူး၊ သူတို့ အချိန်မစေခင် စထွက်မှဖြစ်မယ်ဆိုရင်
သမ္မတကြီးနဲ့ ရေနံဘုရင်တွေ စီးလာတဲ့ကားပေါ်မှာ ပျံနေတဲ့ ရဟတ်ယာဉ်ကို ပစ်ချလို့
အချိန်မီတော်တော်ခက်သွားမယ်၊ တကယ်လို့ အောက်က ကားပေါ်တည့်တည့်ကြီး
ပျက်ကျ မယ်ဆိုရင် ရေနံဘုရင်တွေသာမက သမ္မတကြီးနဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်
ပြီတော့ မြို့တော်ဝန်တော်ရစ်ဆန်၊ အားလုံး မာလကဗျာနဲ့ ကုန်ကြမှာပဲ၊ ပြီးတော့လဲ
ရေတပ်စစ်သေနာပတိကြီးတို့ ပင်စင်မပေးပဲ အလုပ်က ထုတ်ပစ်လိုက်ရရင် ရာဇဝင်
နိဗ္ဗာန်လိမ့်မယ်'

ဘရန်ဆန်က ပြန်ဖြေသည်။ သို့သော် ဟက်ဟက်ပက်ပက်တော့ မရှိလား
'မင်းလိုတော့ ငါမတွေးမိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရေတပ် စစ်သေနာပတိက မင်း
လောက် အမြော်အမြင် ရှိဦးမှကွီး၊ ထားပါတော့လေ၊ ခုအချိန်မှာတော့ မင်းပြောတာကိုပဲ
လက်ခံရလိမ့်မယ်၊ တခြားနည်းလမ်းလဲ ရှိမှမရှိတော့တာ'

ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာက မြည်လာပြန်သည်။ ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်
ခုကိုနှိပ်လိုက်သည်။

'ပီအိုင်လား'

'အေး ဟုတ်တယ်'

ကားဂိုဒေါင်ထဲရှိ ရက်စတန်က ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ပီသရီးပါ၊ ရှေ့ဆုံးကား အခုပဲစထွက်တယ်'

'သမ္မတကြီးစီးမယ့် အလယ်ကားစထွက်ရင် ငါ့ကိုပြော'

ဘရန်ဆန်က ဗန်အက်ဖင်ကို လက်ပြလိုက်ရာ ဗန်အက်ဖင်က ကားတို့

စက်နှုန်းလိုက်ပြီး ဂိုဒေါင်ဘေးရောက်အောင် မောင်းရွှေ့လိုက်သည်။

ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာ မြည်လာပြန်သည်။

'ပီဖိုက်ပါ၊ အချိန်မှန်ပဲ၊ ဆယ်မိနစ်ပဲ ကျန်တော့တယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ကားဂိုဒေါင်ကို လာခဲ့တော့'

နောက်တစ်ခါ ထပ်မြည်လာပြန်သည်။

ကားဂိုဒေါင်မှ ရက်စတန် ပင်တည်း။ သူက သတင်းမို့သည်။

'အလယ်ကား အခုပဲစထွက်တယ်'

'အေးကောင်းပြီ'

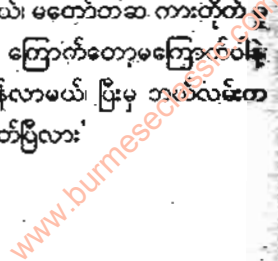
ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်သည်။

'နောက်ဆုံးကားလား'

'ဟုတ်တယ်'

'တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်လောက် ဆိုင်းပါဦး၊ ဒီမှာ ယာဉ်ပိတ်ဆို့မှုဖြစ်နေတယ်၊
အခုလမ်းပေါ်မှာ လော်ရီကြီးတစ်စီး ကန့်လန့်ခဲနေတယ်၊ မတော်တဆ ကားတိုက်
ဖြစ်သွားတာပါ၊ ဒါပေမယ့် အတင့်ရဲလို့လဲမဖြစ်ဘူး၊ ကြောက်တော့မကြောက်ပါနဲ့
ထိုင်ရာက ထမို့လဲမလိုဘူး၊ တိုကားဂိုဒေါင်ကို အခုပြန်လာမယ်၊ ပြီးမှ ဘယ်လမ်းက
သွားရင် ကောင်းမလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်မယ်၊ ကဲ ဟုတ်ပြီလား'

'ကောင်းပါပြီ'

ဝန်အက်ဖင်သည် ဘတ်စ်ကားကြီးကို ကားရိုဒေါင် တံခါးရှေ့တွင် ကားရိုဒေါင် ထဲရှိ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှလူများ မြင်သာသည်အထိ မောင်းပြီးရပ်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်နှင့် ဝန်အက်ဖင်တို့သည် ကားပေါ်မှ ခပ်ပြည်းပြည်းမှန်မှန် ဆင်းလာကြသည်။ ယွန်နီသည် ကားနောက်ပေါက်မှ ဆင်းလာပြီး နံပါတ်ပြားအဟောင်းများပေါ်တွင် နံပါတ်ပြားအသစ်များကို ထပ်ချိတ်သည်။ ယွန်နီဆင်းလာသည်ကို ရိုဒေါင်ထဲတွင် ရှိနေသူများ မမြင်လိုက်ကြပါ။

နောက်ဆုံးကားထဲမှ လူများသည် အဖြူရောင် ကုတ်အင်္ကျီရှည်များ ဝတ်စားထားသည့် ဘရန်ဆန်နှင့် ဝန်အက်ဖင် လျှောက်လာသည်ကို သံသယကင်းရှင်းစွာနှင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ခရီးသွားတိုင်း အနှောင့်အယှက်ချိုးစုံနှင့် တွေ ဖူးလှသည်။ နောက်ကျသည်မှာ မထူးဆန်းတော့။ အကယ်၍ သံသယရှိခဲ့လျှင် တံခါးဝရှိ အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူနှစ်ယောက်ကြောင့် စိတ်ပူစရာလိုမည်မထင်။ တကယ်ကလည်း သည်လူနှစ်ယောက်သည် ရက်စတန်နှင့် သူ့အပေါင်းအသင်းသာဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိမည်မဟုတ်။

ဘရန်ဆန်သည် ရှေ့ပိုင်း ဘယ်ဘက်တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး လှေကားထစ်နှစ်ထစ်တို့ နင်းတက်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

ဒီကိစ္စအတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ။ ဒီလိုဖြစ်လေပြစ်ထ ရှိပါတယ်။ အခု သူတို့က နောက်ပိုင်းလဲဟိုတယ်ကို သွားဖို့ စိတ်ချရတဲ့လမ်းကို ထပ်ရွေးနေတယ်။

ယာဉ်မောင်းဖြစ်သူ နည်းနည်းတော့ စိတ်ရှုပ်သွားပုံရသည်။ ဒါထက်တော့ ဓဉ်သေး သူက ပြန်မေးသည်။

- 'အာနီ ဘယ်မလဲ'
- 'အာနီ ဟုတ်လား'
- 'ရှေ့ဆုံးက ယာဉ်မောင်းလေ'
- 'အာ ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါသူနာမည်ပဲ။ သူ နေမကောင်းဘူး'

သံသယဝင်လာလေပြီ။ ယာဉ်မောင်းက ကိုယ်ကိုစောင့်၍ နောက် လှည့်ကြည့် ထိုက်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကားနောက်ဘက်ဆီမှ ဖုတ်ကနဲ၊ ဖုတ်ကနဲ ပေါက်ကွဲသံ နှစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ပြီးတော့ မှန်ကွဲသံ၊ ဖိနိပ်အားများသော ဗူးထဲမှ လေများပန်း ထွက်လာသောအခါ၊ ခြားရတတ်သည့် တရိုးရိုးမြည်သံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဘတ်စ်ကားကြီး၏ နောက်ဘက်ပိုင်းတွင် မီးခိုးလုံးများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ မီးခိုးများ ထူထပ်လှသဖြင့် နောက်ဘက်တံခါးကို ဖွင့်မရအောင် သူ့ကိုယ်လုံးကြီးနှင့် အပြင်ကမှ

ထားသော ဝန်အက်ဖင်ကိုပင် မမြင်ရပါ။ ဘတ်စ်ကားထဲတွင် ရှိသူများသည် နောက် ဘက်လှည့်ကြည့်ရင်း အကူပေါ်နေသည့်အလျောက် သေနတ်ကို ကိုင်လိုက်မိကြသည်။ သို့သော် ဘာကိုမှ မမြင်ရသည့်အပြင် ဘာကိုပစ်ရမှန်းလည်း သူတို့မသိကြပါ။

ဘရန်ဆန်က အသက်အောင်လိုက်ပြီးနောက် လက်ပစ်ဗုံးပုံစံ ဓာတ်ငွေ့ဗုံး နှစ်လုံးကို ကားရှေ့ပိုင်းသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကားရိုဒေါင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး ကားတံခါးကို အပြင်ကပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ သူက တံခါးလက်တိုင်တို့ တအားဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သို့သော် ယခုလို အကာအကွယ် ယူဖို့မလို၊ ထိုဓာတ်ငွေ့တို့ တစ်ချက်ရှုလိုက်ရုံနှင့် သံတိမ့်မဲ့သွားနိုင်ကြောင်း သူသိသည်။

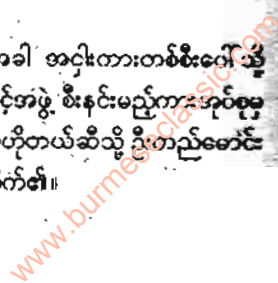
ဆယ်စက္ကန့်ကြာသောအခါ သူကကားရှေ့ပိုင်းကို လျှောက်သွားသည်။ သူထံ ဝန်အက်ဖင်လည်း လျှောက်လာသည်။ ရက်စတန်နှင့် သူ့အပေါင်းအသင်းက ရိုဒေါင် အဝင်ဝတ်ခါးကြီးကို ဂလန်ထိုပိတ်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက် အပေါ်ဝတ်စုံကို ခွာချလိုက်ရာ အောက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော သားနားသပ်ရပ်သည့်ဝတ်စုံများ ပေါ်လာသည်။

ရက်စတန်က ပြောလိုက်သည်။
'ဘယ်လိုလဲဗျာ၊ မြန်လှချည့်လား။ အခုကိစ္စပြီးပြီပေါ့'
ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
'ဒါပေမယ့် ဒီဓာတ်ငွေ့ကို နည်းနည်းလောက် ရှုမိရုံနဲ့ သတိလစ်သွားနိုင်တယ် ဆို ဒီတော့ အကြာကြီး ဆက်တိုက်ရှုမိရင် အဲဒီလူတွေ သေမတုန်ပေဘူးလား'
သူတို့အားလုံး ဘေးတံခါးပေါက်မှ ခပ်မှန်မှန်ပြန်ထွက်လာပြီး တံခါးတို့ပြန် သော့ခတ်လိုက်သည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောသည်။
'ဒီဓာတ်ငွေ့က လေထဲမှာရှိတဲ့ အောက်ဆီဂျင်နဲ့တွေ့ရင် ဆွယ်ငါးစက္ကန့်အတွင်း အာနီသင်ပြယ်သွားတယ်။ အခု မင်း ဘတ်စ်ကားထဲကို ဝင်သွားရင် ဘာမှမဖြစ် တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘတ်စ်ကားထဲကလူတွေ နောက်တစ်နာရီကျော်ကြာမှ ပြန်သတိ ရလာကြလိမ့်မယ်'

သူတို့လူစု ကားရိုဒေါင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ အငြင်းတားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည်။ ယခု ဤကားကြီးသည် သမ္မုကြီးနှင့်အဖွဲ့ စီးနင်းမည်ကား အုပ်စုမှ နောက်ဆုံးကားဖြစ်လေပြီ။ ဝန်အက်ဖင်က နောက်ပိုင်းလဲဟိုတယ်ဆီသို့ ဦးတည်စောင့် နှင်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်၏။

'ပိတ္တူးလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'
 'ဘယ်လိုလဲဟေ့'
 'ငြိမ်နေတယ်၊ သိပ်ငြိမ်လွန်းတယ်၊ သိပ်မကြိုက်ချင်စရာပဲ'
 'ဘာဖြစ်နေတယ်လို့ မင်းထင်သလဲ'
 'မယ်ဘူး၊ အခု ကျွန်တော်တို့ကို ခုန်းပျံနဲ့ပစ်ခတ်ခွင့်အမိန့်ကို လူတစ်ယောက်က
 တယ်လီဖုန်းနဲ့ တစ်နေရာရာဆီ အမိန့် လှမ်းတောင်းနေတယ်လို့ ထင်တာပါ'
 'ဘယ်သူဆီက အမိန့် တောင်းတာလဲ'
 'အမြင့်ဆုံး စစ်အာဏာပိုင်ဆီက ဖြစ်မှာပေါ့'
 'ဝါရှင်တန်ကို ဆက်သွယ်ဖို့ အချိန်ရပါ့မလား'
 'နော်ဟီးလ်ရပ်ကွက်ကို ဆက်သွယ်ဖို့အချိန် လုံလုံလောက်လောက်ရတယ်'
 'ဘုရား... ဘုရား'

အမြဲတမ်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိနေသော ဘရန်ဆန်သည်ပင်လျှင် အနည်း
 ငယ်တုန့်လှုပ်ချောက်ချားသွားပုံရသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံးစစ်အာဏာပိုင်
 သည် မတစ်ဟော့ပဲကင် ဟိုဘယ်တွင် သမ္မတကြီးနှင့်အတူ အခန်းချင်းယှဉ်၍ တည်းခိုနေ
 သည်။ သမ္မတကြီး၏အထူး အကြံပေးအရာရှိနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဖြစ်သူ ဝိုလ်ချပ်
 ကြီး တတ်တလန်သည် ယနေ့အစီအစဉ်တွင် သမ္မတကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါလာမည်
 ဖြစ်သည်။

'သူနဲ့ အဆက်အသွယ်ရသွားရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သလဲ'
 'ဒီတနေ့ မော်တော်ကားတန်းကြီးနဲ့ သွားကြမယ့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်ပစ်
 လိုက်မှာပေါ့၊ ခဏစောင့်နေဦးနော်'
 ခဏအကြာတွင် ပျံနံဆင်၏အသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။
 'ဝိတ်ဝက အစောင့်ရဲဘော်တစ်ယောက် တယ်လီဖုန်းနဲ့စကား ပြောနေတယ်၊
 အကြောင်းထူးချင်လဲ ထူးမယ်၊ ထူးချင်မှလဲ ထူးမယ်'
 ဘရန်ဆန် ကော်လာအောက်ရှိ လည်ပင်းတစ်ဝိုက်တွင် ချွေးအနည်းငယ်
 ရှိလာကြောင်း သူ့သတိထားမိလိုက်သည်။ အစောင့်ရဲဘော်ထံလာသော တယ်လီဖုန်း
 သည် ဒီတိုစွန့်မသက်ဆိုင်ပါစေနှင့်၊ အကယ်၍ သက်ဆိုင်ခဲ့သော် ဤပွဲအတွက်
 သူ့သုံးစွဲခဲ့သော ဒေါ်လာနှစ်သိန်းခွဲမှာ သဲထဲရေသွန်သလို အလဟဿ ဖြစ်ရချေ
 တော့မည်။
 'ပီအိုင်လား'

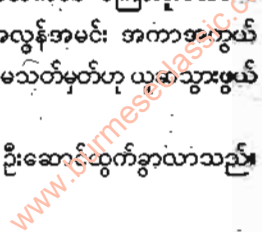
'ဟုတ်တယ်'
 'ခင်ဗျား ကျွန်တော် ပြောတာကိုယုံချင်မှယုံမယ်၊ အခု ကျွန်တော်တို့တို့
 မှောင်စင်က ပျံသန်းခွင့်ပေးလိုက်ပြီ'
 ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာအောင် ငြိမ်သွားသည်။
 သူ့ဝမ်းပေါ်တွင်ရှိနေသော 'ရွှေတံခါးတံတား' ကြီးကို တစ်ယောက်ယောက်က လှုပ်
 လှိုက်သလို ဝေါ့ပါးသွားသည်။
 သူက ဖြေလိုက်၏။
 'အလာကားရတဲ့နား သွားဖြူကြည့်မနေပါနဲ့တော့ကွာ၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သတ်ပြီး
 သယ်လိုဖြစ်တာလို့ မင်းထင်သလဲ'
 'အစောင့်ရဲဘော်တွေက ကျွန်တော်တို့ မှတ်ပုံတင်တွေကို စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ ဘာမှ
 ချွတ်ယွင်းချက် မရှိဘူးလို့ပြောလို့ ဖြစ်မှာပေါ့'
 'ကဲ စက်နူးစမ်းကွာ၊ မင်းတို့စက်သံကို ငါ (ဒီစက်ကတုဆင့်) ကြားရမရ
 သိချင်တယ်'

လုံခြုံရေးရဲဘော်များသည် တစ်တန်းနှင့်တစ်တန်း ကျော့ခိုင်းလျက် ဟိုတယ်
 အပေါက်ဝမှ သမ္မတကြီး စီးနင်းမည့် ကားဆီအထိ လမ်းကလေးသဖွယ် အတာ
 အတွယ်ပေးပြီး မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်။ အတန်းတစ်တန်းနှင့် တစ်တန်း ခြောက်ဝေ
 တွာသည်။ သို့သော် ယခုလို အကာအတွယ်ယူထားခြင်းမှာ လွန်လွန်းရာကျသည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေရာမှ ကိုက်တစ်ရာဝန်းကျင်အထိ မည်သည့်အရပ်သား
 မှ အနားသို့ ကပ်မလာရလေအောင် ပိတ်ပင်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယခုလို စီစဉ်ထားသည့်အတွက် ပါရုန်းပင်လယ်ကွေ့မှ ရောက်ရှိလာသော
 အထူး ဧည့်သည်တော်များအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မည်မထင်။ သူတို့
 နိုင်ငံတွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုများမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံထက်ပင် မကြားဖူးလောက်
 အောင် အထူးများပြား တိုးတက်နေသည်။ ယခုလို အလွန်အမင်း အကာအတွယ်
 ပေးပါက သူတို့ကို အရေးပါအရာရောက်သူများအဖြစ် မသတ်မှတ်ဟု ယူဆသွားဖွယ်
 ရာ ရှိပေသည်။

သမ္မတကြီးက ဘေးဘိက္ခိုကြည့်ရင်း ရှေ့ဆုံးက ဦးဆောင်ထွက်ခွာလာသည်။

လက်ပြန်တံဆိပ်ရမည့် ပရိသတ် မရှိသောကြောင့် စိတ်ပျက်နေပုံရသည်။ အရပ်ရှည်
ရှည်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်သည် ထွားထွားကျွန်းကျွန်း၊ နှာယောင်ကောက်ကောက်နှင့်
ငွေရောင်ဆံပင်ရှိသော သမ္မတကြီးသည် အညိုနုရောင် သတ္တလတ်ထူဝတ်စုံကို
ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ မွေးကတည်းက အိမ်ဖြူတော်တွင် ဖွဲ့စံရ
မည့် သမ္မတဇာတာ ပါလာပုံရသည်။ အမေရိကန်တွင် သူထက်သာသူ ရှိချင်ရှိမည်။
သို့သော် သူလို ဥပတိရုပ်ကောင်းသူကတော့ ရှာမှရှားလှသည်။

သူသည် နိုင်ငံရေးသမားများထဲတွင် စာရိတ္တ အစင်ကြယ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟု
ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် သန်းကြွယ်သူဌေးတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းလှသည်ဟု
မဆိုသာ။ ဉာဏ်ထက်မြက်သည်။ ဟာသဉာဏ်ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်
အတွင်း မည်သည့်သမ္မတမျှ မရခဲ့ဖူးသော လုပ်သားပြည်သူတို့၏ ချစ်ကြည်ညို
လေးစားမှုကို ခံရသူဖြစ်သည်။

သူကထုံးစံအတိုင်း ကြိမ်တုတ် တုတ်တုတ်ကြီးကို ကိုင်လာသည်။ သူသည် သူ့ခွေး
လည်ပတ်တွင် ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးကို ခလုတ်တိုတိုမိပြီး လဲကျသွားရာမှ
ကြိမ်တုတ်ကို နှစ်ရက်လောက် သူ့ကိုင်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကြိမ်တုတ်ကိုင်သည်
အတွင် ပါလာသည်။ သူ့ကြိမ်တုတ်ကိုင်ဖို့ မလိုအောင် ကျန်းမာသည်ဆိုသော ကိစ္စကို
မည်သူနှင့်မျှ ငြင်းစရာမလို။ သို့သော် ကြိမ်တုတ်ပါမှ သူ့ဥပတိရုပ် ကောင်းလာမည်။
သို့မဟုတ် သမ္မတရစတဲ့ လက်ထက်က ဟန်ပန်အမူအရာမျိုး ရလာလိမ့်မည်ဟု သူ
ထင်လေရောသလား။ မသိ။ ဘာကြောင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့ကို လူတောထဲမှာပဲ
ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ဦးတည်းပဲ နေနေ၊ ကြိမ်တုတ်နှင့်အတူ တွေ့ကြရသည်သာ။

ဘတ်စ်ကားဆီသို့ ရောက်သောအခါ သူကပြု၍ နောက်လှည့်ပြီး ကားပေါ်သို့
ဝထစဦးဆုံးတက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဦးညွှတ် ကြိုဆိုလိုက်သည်။

အစဉ်အလာအရ ပထမဦးဆုံး တက်ရသူမှာ ရေနံဘုရင်ကြီးသာ ဖြစ်ရမည်။
သူ့နယ်ပယ်မှ ထွက်သော ရေနံသည် ကျန်တစ်ကမ္ဘာလုံးကထွက်သော ရေနံစုစုပေါင်း
နှင့် အတူတူလောက်ရှိသည်။ သူက အသားညိုပြီး အရပ်ရှည်သည်။ မြေကြီးနှင့်
ဒဏ္ဍော်ဆွဲလှမတတ် ရှည်လျားသော ဖွေးဖွေးဖြူနေသည့် ခြံထည်ဖောက်ဖွားမှစ၍
ဦးခေါင်းပေါ်ရှိ ဦးထုပ်အဆင်တန်ဆာအထိ ရာဇကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။

သူတွင် ဖွေးဖွေးဖြူနေသော မုတ်ဆိတ်လည်းရှိသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံက 'တော့
ကြည့်နေသော လင်းယုန်နှင့်ကင်၏ မျက်လုံးမျိုးဖြစ်သည်။ လူသမိုင်း တစ်လျှောက်လုံးတွင်
အချမ်းသာ အကြွယ်ဝဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် သက်ဦးဆံပိုင်

ရွှင်ဘုရင်ဖြစ်ဖို့က ပိုများသည်။ သို့သော် သူက ဥပဒေနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်သည်။
ဒုတိယတက်ရသူမှာ အာရပ်မင်းသားတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ သူ့နယ်ပယ်တစ်
သေးငယ်လှသဖြင့် ဘုရင်တစ်ပါး အုပ်စိုးရလောက်အောင် အဆင့်အတန်းမရှိ။
သူ့နယ်မြေမှာ ရေနံဘုရင်နယ်မြေ၏ ငါးရာခိုင်နှုန်းခန့်သာ ကျယ်ဝန်းသော်လည်း သူ
ကြံဇာတိကြွမကမူ ရေနံဘုရင်ကြီးနှင့် နှင်လားငါလားဖြစ်သည်။ သူ့နယ်မြေမှာ သီးနှံ
သီးပင် စိုက်ပျိုး၍ မရနိုင်သော်လည်း သူ့နယ်မြေ တစ်ခုလုံးသည် ရေနံသမုဒ္ဒရာ
ကြီးပေါ်တွင် ပေါလောမောနေသလို ရေနံပေါကြွယ်လှသည့် မင်းသားတစ်ပါးပင်။
သူက ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ပပလွှားလွှားနေတတ်သည်။ သူ့နယ်ပယ်တစ်ခုလုံးတွင်းလမ်း
အရှည် မိုင်တစ်ရာခန့်သာရှိသော်လည်း လေးမိုင်လျှင် တားတစ်စီးနှုန်းနှင့် ကတ်ဒီ
လက်ကား နှစ်ဆယ့်ငါးစီးကို ပိုင်ဆိုင်သူလည်း ဖြစ်သည်။

သူကားတစ်စီးတွင် ချွတ်ယွင်းချက် တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်လာသည် ဆိုပါက
ထိုကားကို အိုမင်းဟောင်းနွမ်းပြီဟု သတ်မှတ်ပြီး ဆက်သုံးလေ့မရှိဟု ပြောစမှတ်
ပြောရသည်။ ပြိုင်ကားမောင်းရာတွင် အလွန်တော်သည်။ လေယာဉ်ပျံကို ထူးထူး
ချွန်ချွန် မောင်းတတ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အထူးသီးသန့် ခုနစ်လွှာကပ္ပဲများကို တရား
တက သွားချောက်ကြည့်ရှုလေ့ရှိသည်။ သူ့ကို ကမ္ဘာ့အဖျော်ကြီးသမားဟု လူတကာ
က ထင်ရအောင် နေလေ့ထိုင်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် ထိုပြုယူကင်၏ နောက်တွယ်တွင်
တွန်ဖြူထား ဦးနှောက်ရှိသော စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ်မရှိ။
အရပ်မနိမ့်မမြင့်ဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေး စစရှိသည်။ အာရပ်ရိုးရာဝတ်စုံကို မခံနိုင်။
အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။

သူတို့နောက်မှ ရေနံဘုရင်ကြီးနှင့် ရေနံမင်းသားတို့၏ ဝန်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော
ရိုတ်အိမ်နှင့် ရိုတ်ခါရန်တို့ လိုက်ပါလာသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ရုပ်ချင်းအလွန်ဆင်
သည်။ တချို့ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်၏ အဘိုးမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း
ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ မဖြစ်နိုင်စရာလည်း မရှိချေ။ နှစ်ယောက်စလုံးပင် အနောက်တိုင်း
ပတ်စုကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အားရပါးရပြီးနေကြသည်။ သို့သော် အလွန်လျင် သူများ
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခွဲခြားနိုင်သော အချက်တစ်ချက်တော့ ရှိသည်။
ရိုတ်အိမ်နှင့်တွင် မုတ်ဆိတ်ရှိသည်။ ရိုတ်ခါရန်ကတော့ သူ့မေးစေ့ကို ပြောင်စင်အောင်
ဖိုတ်ထားသည်။

သူတို့နောက်မှ တက်လာသူမှာ ဂျင်နရယ်ကတ်တလန် ဖြစ်သည်။ အရပ်ဝတ်
အလံစား ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း ခိုင်လုံချစ်ကြီးတစ်ယောက်၏ ဟန်ပန်အမူအရာတို့

ဖျောက်မရပေ။ အကယ်၍ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ် ထည်တည်းသာ ရှိသည့်တိုင်အောင် ငိုလျှပ်တစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း သိကြမည်မှာ သေချာသည်။ ကိုယ်ကို ခတ်မတ်ထားသည်။ ခြေလှမ်းညီသည်။ စကားပြော ပြတ်သည်။ သူ့မျက်လုံးပြာများက တည်ငြိမ်သည်။ မေးခွန်းတစ်ခုကို ဘယ်တော့မှ နှစ်ခါထပ်မမေး။ သူ့အမူအကျင့် အားလုံးက သူ့ဘာလဲဆိုတာကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ပြနေသည်။

ငိုလျှပ်ကြီး ကတ်တလန်၏ စစ်သင်္ဘောများ၊ တင့်ကားများ၊ စစ်လေ ယာဉ်ပျံများအတွက် ရေနံလိုအပ်သည်ဆိုတာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် သူက ရေနံကို စိတ်မဝင်စား။ သူ ယခုပါလာသည်မှာ သမ္မတကြီးက သူ့မဝါပဲ မည်သည့်ခရီးကိုမျှ သွားဟု ငြင်းလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ငိုလျှပ်ကြီးသည် အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝပြီး လုပ်သားပြည်သူ တစ်ယောက်လို အစွမ်းအခေါ်မိုးရှိသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတကြီးသည် သူ့ဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းရလေ့ရှိသည်။ ဒါကို ဝါရှင်တန်ရှိဂျီလ် တော်တော်များများက တစ်ဖိုးတစ်မည် လစ်ပြီး သူ့ကို အထင်လွဲကြသည်။ သူ့အကြံပေးချက်မှာ မှန်ကန်လှသဖြင့် သမ္မတကြီး ၏ အထူးအားကိုးရသော အကြံပေးအရာရှိ ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အဖို့ ရေတပ် လေတပ်၊ ကြည်းတပ်များကို စီမံကွပ်ကဲရန် တစ်နေ့တစ်ခြား အချိန်ပိုနည်းလာသော် လည်း ထိုအလုပ်နှစ်မျိုးစလုံးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့သာ နိုင်ငံရေးလောကထဲသို့ ခြေစုံစစ်၍ ဝင်မည်ဆိုပါက အထူးအောင်မြင်သော နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက် သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင် ပါသည်။ သို့သော် ကံဆိုးချင်တော့ သူ့အဖို့ မွေးကတည်းက အကျင့်စာရိတ္တ ဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် မလုပ်တတ်သည့် လူစားမျိုး ဖြစ်လာခဲ့ရ သည်။

နောက်ထပ် ကားပေါ်သို့ တက်သွားသူမှာ သမ္မတကြီး၏ စွမ်းအင်ဆိုင်ရာ ဝါရု ဟန်ဆင်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို သမ္မတကြီးက ခန့်ထားသည်မှာ မကြာသေး။ ထို့ကြောင့် သူ့လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို သိပ်မသိကြရသေး။ သူ့တွင် ထိုရာထူးနှင့် ထိုကံတန် သော အရည်အချင်း အပြည့်အစုံရှိသည်။ သို့သော် အတွေ့အကြုံ နည်းတူသည်။ တစ်ခုသေချာတာတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် တစ်စက်ကလေးမှ အငြိမ်မနေ နိုင်လောက်အောင် အမြဲလှူဆော်ပေးနေသည့် တွန်းအားရှိသူဖြစ်သည်။ လူပိုန်သ လောက် သူတစ်ကိုယ်လုံး အငြိမ်မနေနိုင်။ မျက်လုံးအစုံက ကိန်းကန်းတောင်းမှောက် ဖြစ်နေသည်။ သူ့လက်ကလည်း တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသည်။ သူ့ဦးနှောက်က ကောင်းတာ

တတော့ သေချာသည်။ သို့သော် သူ ယခုလို ရေနံဘုရင်များနှင့် နဖူးတွေ့အတွေ့ တွေ့ရခြင်းမှာ သူ့အတွက် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပုံရသည်။

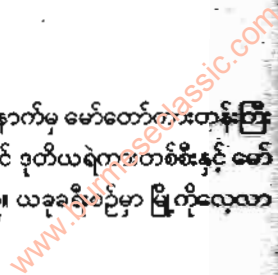
နောက်တစ်ယောက်ကတော့ မြူရာပင် ဖြစ်သည်။ အလွန်ဝသည်။ ထိပ်မြောက် သည်။ ဝလွန်းသောကြောင့် သူ့ မေးစေ့မှာ နှစ်ထပ် သုံးထပ် ဖြစ်နေသည်။ သူ့တ အစားမက်သည်။ ယခု အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသမှ ရေနံဘုရင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ပွဲတွင် နိုင်ငံရေးပြဿနာလည်း ပါလာဖွယ်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ အကြောင်း ပါရဂူမြောက် နံနံ့စပ်စပ်သိသူ လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မြူရာလည်း ပါလာရခြင်းဖြစ်သည်။

သမ္မတကြီးက နောက်တစ်ယောက်ကို လက်ပြပြီး ကားပေါ်တက်ခိုင်းသည်။ သို့သော် ဂျွန်မော်ရီဆန်က ပြန်လက်ပြပြီးငြင်းသည်။ သမ္မတကြီးက ပြီးပြီ သူ့အလျင် တားပေါ်တက်သည်။ ဂျွန်မော်ရီဆန်သည် ခပ်ဝဝတုတ်တုတ်ဖြစ်ပြီး အမြဲတစေ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရှိသူဖြစ်သည်။ သူသည် အီတာလျံမျိုးနွယ်ဖြစ်ပြီး စွမ်းအင်အကြောင်း နားလည်သောကြောင့် ယခု ခရီးစဉ်တွင် ပါလာသူမဟုတ်။ သူက ဆန်ဖရန်စစ္စကို၏ မြို့တော်ဝန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းပြဖို့ ခေါ်လာသည်ပဲ ဆိုကြပါစို့။ နယ်ခံပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအနေနှင့် ပါလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဂိုက်ငါးဆယ် အကွာဝေးကို ရောက်နေပြီဖြစ်သော နေ့ခက်ဆုံးကားထဲတွင် ပါလာသည့် ဘရန်ဆန်က သမ္မတကြီး စီးနင်းလာသော ကားတံခါးပိတ်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ သူက ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်၏။

- 'ပိတူးလား'
- ဂျွန်ဆင်က ပြောသည်။
- 'ဟုတ်ပါတယ်'
- 'တို့စထွက်ပြီ'
- 'ပွဲကြီးပွဲကောင်းစပြီပေါ့'

ရဲကားနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီး ရဲသားများနောက်မှ မော်တော်ကားတန်းကြီး တောင်ထွက်ခွာသည်။ ကားကြီးသုံးစီး၏ နောက်ပိုင်းတွင် ဒုတိယရဲကားတစ်စီးနှင့် မော် တော်ဆိုင်ကယ်စီး ရဲသားနှစ်ယောက် ထပ်ပါလာသည်။ ယခုခရီးစဉ်မှာ မြို့ကိုလှေလာ

ကြည့်ရန်မဟုတ်။ ညနေက လေတပ်မတော်လေယာဉ် အမှတ်တစ်ခုနှင့် ဆိုက်ရောက်
လာကတည်းက မြို့ရွာခင်းကို လှည့်လည်ပြသခဲ့ ပြီးဖြစ် သည်။ ယခုခရီးစဉ်မှာ
လုပ်ငန်းသဘောအရ သွားရသည့်ခရီးစဉ် ဖြစ်သည်။

မော်တော်ကားတန်းကြီးသည် ကယ်လီဖိုးနီးယားရပ်ကွက် ဗန်နက်စ်ရပ်ကွက်
များကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ လုံတတ်ရပ်ကွက်ဘေးမှ ခိုးကျွေး ချစ်ချတ်ဆန် ခိပ်သာနှင့်
ပရက်ဆီဒီယို ရပ်ကွက်ထဲဝင်သည်။ ထိုနေရာမှ လွန်သော် ကားလမ်းပေါ်တွင် အခြား
တား အသွားအလာမရှိအောင် မနက်ပိုင်းကတည်းက ပိတ်ပင်တား ဖြစ်ထားသဖြင့်
တားရှင်းနေသည်။

ထိုနောက် ညာဘက်သို့ခိုးကျွေးပြောကမ်းစူးသို့ ဦးတည်မောင်းနှင် လာခဲ့ရာ
ရွှေတည်တည်တွင် ကြီးမားခန့်ထည်လှသော 'ရွှေတံခါးတံတားကြီး' ကိုလှမ်းမြင်
နေရလေပြီ။

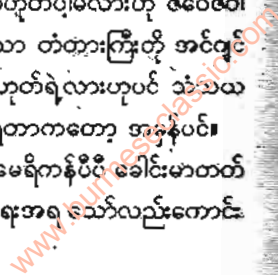
□□□

အခန်း(၃)

ရွှေတံခါးတံတားကြီးသည် အင်ဂျီနီယာ အတတ်ပညာနှင့် ဆောက်လုပ်
ထားသော ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်များစားရင်းတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်း လှည်းဖွယ်မရှိ။
အထူးသဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့သူမြို့သားများအတွက် ဤထံတားကြီးသည်
ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်တစ်ခုဖြစ်သည်မှာ သေချာလှသည်။ ဤတံတားကြီးသည် အခြားအခြား
သော တံတားကြီးများလိုပင် ခန့်ထည်သည်။ ခန့်ညားသည်။

ပစ္စိတ်သမုဒ္ဒရာထဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာလေ့ရှိသော နှင်းမြူများကြားတွင် မားမားကြီး
ခေါ်ထွက်လာနေသော တံတားတိုင်(မျှော်စင်)ကြီးနှစ်ခုကို မြင်ရသည်မှာ အိပ်မက်
ကမ္ဘာထဲ ရောက်နေသည့်အလား ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ထိုတံတား
တိုင်ကြီးများ၏ မူလအရောင်မှာ အုတ်နီခဲရောင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် နေရောင်
အလင်းအမှောင် အနည်းအများပေါ် မူတည်၍ လိမ္မော်ရောင် သို့မဟုတ် ကြက်သွေး
ရောင် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးမြင်ကြရသည်။ နှင်းမြူကွဲသွားသောအခါ ထိုတံတားကြီးတို့
ဆီယံတိုင်ကိုယ်ကြပ် မြင်တွေ့ရသည့်တိုင်အောင် ဟုတ်မှဟုတ်ပါမလားဟု ဇေဝဇဝါ
ဖြစ်လာစေနိုင်သည်။ ဤမျှလောက် ကြီးမားခန့်ထည်သော တံတားကြီးတို့ အင်ဂျင်
နီယာ အတတ်ပညာနှင့် ဆောက်လုပ်နိုင်သည်ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လားဟုပင် သံသယ
စင်စရာ ရှိသည်။ သို့သော် မျှော်မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်နေရတာကတော့ အမှန်ပင်။

ဒီတံတားကြီး ဒီနေရာမှာ ရှိနေရခြင်းသည် အမေရိကန်ပီပီ ခေါင်းမာတတ်
သော ဂျိုးဇက်ဘီစတရော ဆိုသူကြောင့် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအရ သော်လည်းကောင်း

စက်မှုအတတ်ပညာပိုင်းအရ သော်လည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု ပြောကြသည့်ကြား ထဲတ ဇွတ်အတင်း ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ အခက်အခဲပေါင်းများစွာကို ကျော်လွှားပြီး ဤတံတားကြီးကို ၁၉၃၇-ခုနှစ် မေလတွင် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၄-ခုနှစ်တွင် ဗာရာဇနီ-နဲရိုတံတားကို မဆောက်လုပ်မီအထိ ဤတံ တားသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် နှုတ်တစ်ခုတည်းသာရှိသော အရှည်လျားဆုံး ကြီးဆုံး တံတားဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုထက်တိုင်လည်း အဆိုပါ ဗာရာဇနီ-နဲရို တံတားထက် ပိုက် နှစ်ဆယ်ခန့်သာ ပိုတိုသည်။ ဤတံတားကြီးကို ထိန်းထားသော အလွန်ကြီးမားသည့် တံတားတိုင်(မျှော်စင်)ကြီး နှစ်ခုသည် ရွှေတံခါးရေလက်ကြား၏ ရေမျက်နှာ ပြင်ပေါ်မှ ပေခုနှစ်ရာငါးဆယ် မြင့်သည်။ တံတားကြီး၏ စုစုပေါင်းအရှည်အလျားမှာ တစ်မိုင်နှင့်ခြောက်ဖာလုံ နီးပါးရှိသည်။ ထိုအချိန်က ဤတံတားကြီးကို ဒေါ်လာသုံး ဆယ်ငါးသန်း အကုန်ကျခံ၍ ဆောက်ခဲ့ရသည်။ ယခုအချိန်တွင် ဤတံတားမျိုး ဆေထိတိုင် ဆိုပါက ဒေါ်လာသန်းနှစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကုန်ကျပေမည်။

ဤတံတားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်မကောင်းစရာ တစ်ချက်မှာ ဘဝကို ငြိ ငွေသူများက ဤတံတားကြီးကို တမလွန်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းရာ ကွန်းထောက်စ ခန်းအဖြစ် အများဆုံး အသုံးပြုကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်အထိ ဤတံတားကြီး ဝေါ်မှခုန်ချ၍ ကိုယ်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားသူ လူငါးရာလောက် ရှိနေပေပြီ။ စာရင်းမဝင်သူများလည်း ရှိနိုင်သည်။ ထိုလူများအနက် ရှစ်ယောက်သာ ပြန်အသက် ရှင်သည်။ ကျန်လူများကိုမူ အသက်ပြန်ရှင်အောင် ကုသဖို့ အလွန်ခဲယဉ်းသည်။ ရေမြင်အထိ ပေနှစ်ရာ အမြင့်ကကျ၍ မသေသေးသည့်တိုင်အောင် ဒီရေအတက် အကျနှင့် ဆိုးရွားလှသော ရေစီးကြောင်းများက အသက်မထွက် ထွက်အောင် ပိုင်းနှစ်ကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ ကြောက်စရာကောင်းသည့် ဒီရေနှင့် ရေစီးကြောင်း များက တံတား၏တစ်ဘက်တစ်ချက် ခပ်လှမ်းလှမ်း နေရာအထိ ဒုက္ခပေးလျက် ရှိသည်။ တံတားအရှေ့ဘက် သုံးမိုင်အကွာတွင် အကျဉ်းထောင်ခံတပ် တစ်ခုရှိသော အလံကာထရက်စ် ကျွန်းရှိသည်။ ထိုအကျဉ်းထောင်မှ ရေကူး၍ ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်သူ မည်မျှရှိသည်ဟု မဇ္ဈိရသော်လည်း ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သူ သုံးဦးသာ ရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။

မော်တော်ကားတန်းကြီးသည် အလွန်ကြီးမားသော တံတားတိုင် မျှော်စင်ကြီး အောက်သို့ တခမ်းတနား ရောက်ရှိလာသည်။ သမ္မတကြီး စီးနင်းသော ကားထဲတွင် ပါလာသည့် ရေနံဘုရင်၊ ရေနံမင်းသားနှင့် ဝန်ကြီးနှစ်ပါးတို့သည် ရာဇဂျေနေဆည်ရင်း

ဘေးဘက်ကို အကဲခတ်ပြီး လိုက်ပါလာသည်။ သူတို့နိုင်ငံတွင် ရွှေတံခါးတံတားကြီးလို နှင်းခိုးမရှိ၊ ပြီးတော့ နေမှုထိုင်မှုတွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသထက် အနှောင့်အယှက် နည်းတတ်သည့် ဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ဝန်မခံလို။ ထို့ကြောင့် ရွှေတံခါးတံတား ကြီးအလွန်တွင် မြင်နေရသည့် စိမ်းလန်းစိုပြေသော စိုက်ခင်းများနှင့် သစ်တောများကို စိတ်ဝင်စားပုံသိပ်မပြု။ မျက်စိတစ်ဆုံးတမျှော်တခေါ် ရှိနေသော သဲကန္တာရမြင်ကွင်း စသော သူတို့၏ အသည်းနှလုံးကို ကိုင်လှုပ်နိုင်လိမ့်မည် ထင်သည်။ အမှန်တိုဆုံးသော် ဇွန်လ-နံနက်ခင်းတွင် တွေ့ရသော 'ပင်လယ်အော်ဒေသ' ရှိ ရွှေခင်းလောက်ကြည့် တောင်းသည့် ရွှေခင်းမြင်ကွင်းမျိုး မရှိနိုင်။

ရေနံမင်းသားက ဘတ်စ်ကား အတွင်းဘက်၌ မြင်ဆင်ထားသည်ကို အစာ ခတ်ရင်း အောက်စမိတ္တသို့လဲကျောင်းထွက်လေသံနှင့် သမ္မတကြီးကို ပြောလိုက် သည်။

'သမ္မတကြီးတော့ ဘယ်လိုခိမ်ကျကျ ခနီးသွားရမယ်ဆိုတာ တကယ် သိတာကိုး၊ ကျုပ်မှာလဲ ဒီလိုကားမျိုး တစ်စီးလောက်ရှိရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်' သမ္မတကြီးက ပြန်ဖြေသည်။

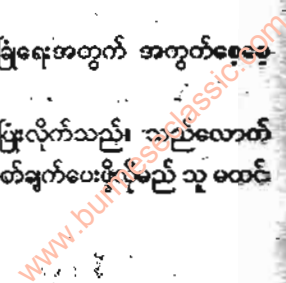
'ဟာ ရှိရမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားနိုင်ငံကို ပြန်ရောက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ခင်ဗျား စိတ်ကြိုက် မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားတဲ့ ဒီလိုကားတစ်စီး ဒီနိုင်ငံက ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စွာ ထက်ဆောင်အဖြစ် ပို့ပေးလိုက်မယ်'

ရေနံဘုရင်ကြီးက ခပ်တည်တည် ဝင်ပြောသည်။
'ဒီမင်းသားကတော့ ကားဝယ်ရင် ဒါလင်လိုက်ဝယ်ဖို့ အကုန်ပါနေတဲ့လူ့တော့ အာမက်၊ မင်းကတော့ ဟိုလို ရဟတ်ယာဉ်မျိုးနှစ်စီးလောက်ပါ လိုချင်လိမ့်မယ် ထင်တယ်'

ဘုရင်ကြီးက မော်တော်ကားတန်းကြီးပေါ်တွင် ပျံ့နေသော ရေတပ်မတော်မှ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီးကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ သမ္မတကြီးဘက်သို့ လှည့်၍

'သမ္မတကြီး၊ ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် အကွတ်စေ့မေ့ စီစဉ်ထားတာပဲနော်'

သမ္မတကြီးက ရေရေရာရာ အဖြေမပေးပဲ ပြောလိုက်သည်။ သည်လောက် တောင် ပေါလောကြီး ပေါ်နေသော ကိစ္စတစ်ရပ်ကို မှတ်ချက်ပေးဖို့လိုမည် သူ မထင် ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကတိတလန်က ဝင်ပြောသည်။

'ဒါကတော့ အဆောင်အယောင်သက်သက်ပါ ဘုရင်ကြီး၊ ဟိုဘက်ထိပ်က စောင့်နေတဲ့ လုံခြုံရေး ရဲဘော်တွေကလွဲရင် ဒီကစပြီး ဆန်ရာဖယ်အထိ ရဲကားတစ်ဦး နှစ်ဦးကလွဲရင် ဘုရင်ကြီး ဘာကိုမှ တွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လုံခြုံရေး ကတော့ အပြည့်အဝရှိပါတယ်။ ဒီကနေ ဆန်ရာဖယ်အထိ ဒီကားတန်းကြီးကို လမ်းဘေးက လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ စောင့်ကြပ်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန်လို နိုင်ငံမှာတောင် ရှုကြောင်ကြောင် တော်တွေ ရှိတတ်ပါတယ်'

သမ္မတကြီး ဝင်ပြည့်စွက်သည်။

အမေရိကန်မှာ ပိုဆိုးတာပေါ့

ဘုရင်ကြီးကလည်း အတည်ပေါက်နှင့် ပြန်နောက်သည်။

'ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ်တို့အတွက် လုံခြုံမှုရှိတယ်ပေါ့'

သမ္မတကြီးက ပြုံးပြုံးပြီး ပြန်ဖြေသည်။

'ဖို့နော့သံခံတပ်က ဘဏ်ထိုက်ကြီးထဲကို ရောက်နေသလို စိတ်ချရပါတယ်'

ထိုအခိုက်မှာပင် ရှေ့ဆုံးကားသည် တံတား၏အလယ်ဗဟိုကို ကျော်ဖြတ် စပြုသည်။ ဤတွင် အဖြစ်အပျက်ငါးမျိုး ဆက်တိုက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ နောက်ဆုံး တားတွင်ပါလာသူ ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ နှစ်စက္ကန့်အတွင်း ရှေ့ဆုံးကားကို မောင်းသူ၏ ခံအောက်တည့်တည့်မှ ပေါက်ကွဲသံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ယာဉ်မောင်းသူ ဒဏ်ရာရ မသွားသော်လည်း သူ့ရုတ်တရက် ကြောင့်သွားသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းလိုလို ကျွန်ုပ်ပြန်ဆည်လိုက်သည်။ သူက ဆဲရေးတိုင်းထွာလိုက်ပြီး ဘရိုက်ကို ဆောင်နင်းလိုက်သည်။ သို့သော် တာမှဖြစ်မလာ။

'ဘုရား . . . ဘုရား'

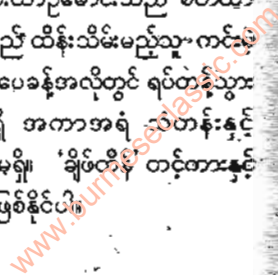
တစ်စက္ကန့်အတွင်း ဘရိုက်ပိုက်လိုင်းများ ပျက်စီးကုန်ကြောင်း သူသိလိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ဆွဲဘရိုက်ကို ဆွဲလိုက်ပြီး ကားကို ပထမဦးစွာ သွင်းလိုက်သည်။ တားကြီး တပြည့်ပြည့် နှေးသွားသည်။

ဘရန်ဆန်က ညာလက်ကိုမြှောက်လိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်းပြန်ချ၍ တားရှေ့ပိုင်းရှိ ဒဏ်ရာပျက်နှင့် မခိုက်မိအောင် လက်နှစ်ဘက်နှင့် ထောက်ထားလိုက် သည်။ သူ့နောက်တွင်ရှိသော သူ့လူများကလည်း တံတောင်ဆစ်ကို ကွေး၍ ရှေ့ခံ

နောက်ဘက်ကို လှက်နှင့်ကိုင်ပြီး ထိန်းလိုက်ကြသည်။ သူတို့အားလုံး ရှေ့ဆုံး၌ စထိုင်ကြသည့်အပြင် ဤပုံစံအတိုင်းလုပ်ရန် အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ဗန်အက်ဖင်က ဝိယာကိုဖြုတ်လိုက်ပြီးနောက် ဘရိုက်ကို တအားဆောင်နင်းချလိုက် သည်။

ဗန်အက်ဖင်က ဘရိုက်ကို တမင် ဇတ်ကနဲ နင်းချလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် ပြုန်းကနဲ လင်းလာသော ဘရိုက်ဦးက နောက်မှ ကပ်ပါလာသည့် ရဲကားမောင်းသူ သည် ဘေးဘီကို နည်းနည်းပါးပါးငေးကြည့်ချင်ကြည့်နေလိမ့်မည်။ အလွန်ကျွမ်း ကျင်သော ယာဉ်တန်းကြီးသည် တစ်နာရီလျှင် နှစ်ဆယ့်ငါးမိုင်နှုန်းနှင့် ခပ်မှန်မှန်မောင်း နှင်လာသည်။ နောက်က လိုက်လာသော ရဲကားကလည်း နှစ်ဆယ့်ငါးပေခန့်ခွာ၍ လိုက်လာသည်။ ဤကံတားပေါ်တွင် အခြား မည်သည့်ယာဉ်မျှ မသွားမလာအောင် စားမြစ်ထားသည်ဖြစ်၍ အနှောင့်အယှက် ရှိလိမ့်မည်ဟု သူ့စိုးစဉ်းမှု မတွေ့ခဲ့ချေ။ ရဲကားမောင်းသူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်လင့်စကား သူသည် သာမန် ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးနှင့် ထူးခြားလှသည်မဟုတ်။ တအံ့တဩဖြစ်ပြီး ကြောင်နေစဉ် ကားကရှေ့သို့ လေးငါးဆယ် ပေ ရှေ့သွားသည်။ သူ့ခြေထောက်က ဘရိုက်ကို စနင်းမိသောအခါ ထိုရဲကားနှင့် မိုင်လုနီးပါးဖြစ်သော ရှေ့ကားအကြားတွင် ငါးပေခန့်သာ ခြားတော့သည်။ မလွှပ်မရှား ရင်နေသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို တစ်နာရီမိုင်နှစ်ဆယ်နှုန်းနှင့် ဝင်တိုက်မိသည့်အဖြစ် သည် ရယ်စရာမဟုတ်။ ထိုအတူ ရဲကားထဲ၌ ပါလာသူ ရဲလေးယောက်သည်လည်း လူသာမန်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ကားနှစ်စင်း ဆောင်မိကြချိန်တွင် ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက် သည်။ လက်ဆွဲဘရိုက်ကြောင့် အရှိန်လျော့သွားပြီး တစ်နာရီ ဆယ်မိုင်နှုန်းလောက် သာသွားနေသည့် ရှေ့ဆုံးကားနောက်ပိုင်းရှိ အရက်ဗီဒီထဲက ပေါက်ကွဲသံ တစ်ချက် ပေါ်လာသည်။ ချက်ချင်းလိုလို ဖိနှိပ်အားများသည် လေထုသည် တစ်နေရာရာမှ ထိပ်မြို့ ထွက်လာသလိုလို တရှိရှိမြည်သံပေါ်လာသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ကားထဲ၌ ညစ်ညမ်းစွာ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များ ဖြူလွှမ်းသွားသည်။ ကားယာဉ်မောင်းသည် စတီယာ ရင်ပေါ်သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားသည်။ ကားကြီးသည် ထိန်းသိမ်းမည့်သူ ကင်းမှ သွားသဖြင့် ညာဘက်သို့ စွေသွားပြီး လမ်းဘေးနှင့် နှစ်ပေခန့်အလိုတွင် ရပ်တန့်သွား သည်။ အကယ်၍ ထိုကားကြီးသည် လမ်းဘေးရှိ အကာအရံ သံတန်းနှင့် ငင်ထိုးမိသည်တိုင်အောင် ဖုံးရိမ်စရာတော့ အကြောင်းမရှိ။ 'ချိပ်တီနို တင့်တားနှင့် ငင်ထိုးသရွေ့ ထိုအကာအရံ သံတန်းသည် ဘာမျှမဖြစ်နိုင်ပါ။'

သမ္မတကြီး စီးလာသော ကားကြီးသည်လည်း ဘာမှမဖြစ်။ ရှေ့ဆုံးကားမှ ဘရိတ်မီးလင်းလာပြီး ညာဘက်သို့ ဆွဲသွားသော ထိုကားနှင့် ဝင်မတိုးမိအောင် အရိတ်နင်းပြီး ဘယ်ဘက်သို့ဆွဲချလိုက်ရာ ရှေ့ဆုံးကားနှင့် ယှဉ်လျက်သား ရပ်သွားသည်။ အလယ်ကားတွင်ပါလာသူ ဆယ့်နှစ်ဦးသည် တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီ စိတ်ပျက် သွားကြသည်။ သို့သော် အလန်တကြားတော့ မဖြစ်ကြသေး။

ရှေ့ဆုံးမှသွားနေသော ရဲမော်တော်ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးနှင့် ရဲကားတစ်စီးက ခပ်ပြည်းပြည်းမောင်းရင်း နောက်ဘက်၌ ဗရူတ်သုက္ကဖြစ်နေသည်ကို အက်ခတ်နေ ကြသည်။ ယခု ဘေးသို့ဆွဲသွားသော ကားကြီးကိုမြင်မှ ပြန်ကျေလာကြသည်။

နောက်ဆုံးကားတွင် အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ဇာတ်တိုက်ထားပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း အစစအရာရာ အချိန်ကိုက်ထားသလို အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်သည်။ နောက်ဘက်မှ ပါလာသော ရဲမော်တော်ဆိုင်ကယ်နှစ်စီး ကားဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်သို့ ရောက်ရှိလာ ပြီး ရပ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘယ်ဘက်တံခါးမှ ဗန်အက်ဖင်က ခုန်ဆင်းလိုက် သလို ညာဘက်မှ ယွန်နီက ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ဖန်အက်ဖင်က ပြောလိုက်၏။

'ခင်ဗျားတို့ ကားထဲကို မြန်မြန်ဝင်ကြဖို့ ကောင်းတယ်၊ အထဲမှာ လူတစ် ယောက် သတိမေ့နေတယ်'

ရဲသား နှစ်ယောက်သည် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှခုန်ဆင်းပြီး ကားပေါ် သို့ ခုန်တက် လိုက်ကြသည်။ သူတို့ကို ရှေ့မှပြန်ကျေလာသော ရဲကားနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီး ရဲသားနှစ်ယောက်ကလည်း မမြင်နိုင်။ ပြီးတော့ ကားနောက်ပိုင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ နောက်လျက်ကြီးဖြစ်နေသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ကြသဖြင့် ရှေ့သို့ အာရုံ စိုက်မိချိန်၌ သူတို့နှစ်ယောက်အား ကြမ်းပေါ်သို့ လှံသိပ် ရန်သိပ်လွယ်သွားသည်။

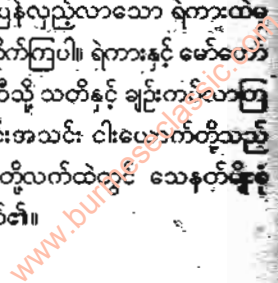
ထိုကားထဲက လူခုနှစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ ၎င်းတို့အနက် ငါးယောက်က ဖန်အက်ဖင် ယွန်နီတို့နှင့်အတူ ရှေ့ဆုံးကားနှင့် အလယ်ကားဆီသို့ ပြေးသွား ကြသည်။ နှစ်ယောက်ကမူ နောက်ဆုံးကားကို နောက်ကဝင်ဆောင်သော ရဲကားဆီသို့ ပြေးသွားကြ သည်။ ကားပေါ်တွင် ကျန်ရှိနေသော နောက်နှစ်ယောက်ကမူ ကားနောက်ဘက်ရှိ တားတံခါးကြီးကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် သုံးချောင်းထောက်စင်ပေါ်တွင် အန္တရာယ် ရှိစွဲရသော သံပိုက်လုံးတစ်ခုကို တစ်ဆင်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်နှင့် ဂျင်ဆင်ကမူ ခူလနေရာမှ မရွှေ့ကြသေး။ ဂျင်ဆင်သည် မကြာသေးမီကပင် ကြမ်းပေါ်၌ မှောက် လျက်ပြီး လဲကျနေသူတစ်ဦးလို သရုပ်ဆောင်ပြခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းမှာ ဝိုင်ဆောင်သော ရဲကားဆီ ပြေးသူနှစ်ဦးမှာ ကိုဝေါစက်နှင့်

ပီတာဆိုသူတို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ လူဆိုးများနှင့်မတူ၊ ပြီးတော့ ယွန်နီကလွဲလျှင် ဘရန်ဆန်အပေါင်းအသင်းများသည် လူဆိုးလူမိုက်များနှင့် လူဝ မတူ။ အမှန်ကိုဆိုရသော် လူနှစ်ယောက်သည် လူတော်တော်များများ သတ်ဖြူသည်။ ဝီယက်နမ်ရုံ အမေရိကန် ရေတပ်မတော် ကွန်မန်ဒိုတပ်သားများအနေနှင့် ဝါဝင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည်။ အရပ်သားဘဝကို ပြီးငွေနေစဉ် ဘရန်ဆန်နှင့် ဆုံမိပြီး စည်းဇန့် သိမ်းသွင်းခံရသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ သူတို့ လူမသတ်ဖြစ်ကြတော့။ ဘရန်ဆန်ကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုအပ်လျှင် အကြမ်းဖက်ရန် သဘောတူသည်။ သို့သော် မတတ်သာသည်အဆုံးကျမှ လူသတ်ဖို့ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် မက်ဆီကိုနှင့် ကန်နဒါ ရှိ ရဲတပ်ဖွဲ့များကို ဆယ်သုံးနှစ်လုံးလုံး ခုက္ခပေးခဲ့သော ဘရန်ဆန်သည် ထိုတာလ အတွင်း မတတ်သာတော့သည့် အခြေအနေနှင့် တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ရဖူးသေးချေ။ သူ လူသတ်ရမှာ ကြောက်သည်မှာ ခရီးကြီးမှာ ကြောက်၍လား။ ဘာလားဆိုတာ ရေရေ ရာရာ မသိရသော်လည်း လူသတ်တာမကောင်းဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်ထားသည်။ ပြီးတော့ လူဆိုးသူခိုးကို ရဲက ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားသောအခါ လူသတ်သမားကို ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားသလောက် ပြင်းထန်လေ့မရှိ။

ရဲကား၏ ရှေ့တံခါးမှန်နှစ်ခုပင်လုံးကို ဖွင့်ထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ကား ချင်းဆောင်မိချိန်၌ ထိုမှန်နှစ်ခုပင်လုံးကို ဖွင့်ထားခဲ့ပုံရသည်။ ကားထဲတွင်ရှိနေသူ ရဲသားလေးယောက်စလုံး ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန် ရမသွားသော်လည်း အနည်း ငယ်သွေးပျက်ပြီး ကြောင်နေပုံရသည်။ ယာဉ်မောင်းနံဘေးတွင် ထိုင်နေသူ ရဲသား နှာခေါင်းရိုး ကိုးသွားပုံရသည်။ သူတို့မည်မျှအထိ ကြောင်နေသနည်းဟုမူ သူတို့ကိုယ် ပေါ်မှ သေနတ်များအား လာရောက် သိမ်းဆည်းသည်ကိုပင် မခုခံကြချေ။ အတိုင် အဖောက်ညီညီ လုပ်ကိုင်နေကြသော ကိုဝေါစက်နှင့် ပီတာတို့က ရှေ့တံခါး မှန်များကို ပြန်တင်ကြသည်။ ပီတာက သူ့ဘက်က တံခါးကိုပိတ်နေစဉ် ကိုဝေါစက်က ဓာတ်ငွေ ဘူးတစ်လုံးကို ကားထဲပစ်သွင်းပြီး သူ့ဘက်က တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။

သူတို့ဒီပီဒီနည်း လုပ်ကိုင်နေသည်ကို နောက်ပြန်လှည့်လာသော ရဲကားထဲမှ ရဲသားများနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးရဲသားများ မမြင်လိုက်ကြပါ။ ရဲကားနှင့် မော်တော် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ရဲသားများဆင်းလာပြီး ရှေ့ဆုံးကားဆီသို့ သတိနှင့် ချဉ်းကပ်လာကြ သည်။ ထိုအချိန်တွင် ယွန်နီ၊ ဖန်အက်ဖင်နှင့် အပေါင်းအသင်း ငါးယောက်တို့သည် ရဲသားများထံ အပြေးအလွှား ရောက်လာသည်။ သူတို့လက်ထဲတွင် သေနတ်ချိန် တစ်လက်စီ ပါလာသည်။ ဖန်အက်ဖင်က အော်လိုက်၏။

'ကဲ မြန်မြန် အကာအကွယ်ယူကြဉ့်၊ ဟိုကားပေါ်မှာ လူဆိုးနှစ်ယောက် ပါလာတယ်၊ တစ်ယောက်က ဘဇူကာနဲ့ တစ်ယောက်က စက်သေနတ်နဲ့ ဘတ်စ်ကားနောက်ဘက်ကို သွားကြဉ့်'

အကယ်၍ စဉ်းစားဖို့သာ အချိန်ရခဲ့သော် ဝန်အက်ဖင်ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် မြန်မေးကောင်း မေးကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားကိုသာ ရှေ့တန်းတင် တတ်သော လူစိတ်ဓာတ်က အနိုင်ယူလွှမ်းမိုးသွားသည်။ ဝန်အက်ဖင်က ရဲသားများ အား အလယ်ကားပေါ်မှ လှမ်းမြင်နိုင်ခြင်းရှိမရှိ စိစစ်လိုက်သည်။ မမြင်နိုင် ကြောင်း သေချာသွားသည်။ သူကရဲသားများကို ကြောက်၍တော့မဟုတ်။ သူ့လှုပ်ရှားမှု ကို သမ္မတကြီး စီးလာသော ကားထဲမှလှမ်းမြင်လျှင် အထဲကတံခါးကို ပိတ်ထားမည် ဖြစ်သဖြင့် သေနတ်နှင့် ပစ်ဖွင့်ရလိမ့်မည်ကို တွေးမိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူက ယွန်နီကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး နောက်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ဘတ်စ်ကားနောက်ဘက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ယွန်နီသည် ထူသည် အသည်း ဉာဏ်မရှိ ဟု မည်သူကပင်ပြောပြော အခုကိစ္စက သူနှင့် အံဝင်ခွင့်ကျဖြစ်နေသည်။ လုပ်စရာ ခွဲတာ အလျင်လုပ်၊ နောက်မှစဉ်းစားဆိုသည် အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဇာတ်တိုက်ထားသောကြောင့် ဆီလျော်သော ဝေါဟာရများ သွားဝပ်ထဲက ပြောင်းပြောင်းဖြူဖြူ ထွက်လာကြသည်။

'ကဲ တစ်ဆိတ် လက်မြှောက်ကြပါဗျာ'

လူခြောက်ယောက်က နောက်လှည့်ကြည့်ကြသည်။ တစ်ချို့က တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြသည်။ တစ်ချို့က ဒေါပွသည်။ တစ်ချို့ကတော့ ဖြစ်သမျှ ရောက်ရားပဲဟု စိတ်လျှောလိုက်ပုံရသည်။ နောက်ဆုံးတော့ အားလုံးစိတ်ဓာတ်ကျကုန်သည်။ သူတို့တွင် ပါလာသော လက်နက်များကို ထုတ်ချိန်ရန် အချိန်မရလိုက်တော့ပါ။ ပြီးတော့ စက်သေနတ်လို ပစ်နိုင်သော ပစ္စတိုနှစ်လက်နှင့် အနားကပ်ပြီး အချိန်ခံထားရသူများသည် သူ့ခိုင်းသည့်အတိုင်း လက်နှစ်ဘက်ကို မြှောက်ကြရမှာ သေချာသည်။ ယွန်နီက သေနတ်နှစ်လက်နှင့် ချိန်ထားစဉ် ကျန်တစ်ယောက်က သေနတ်များကို လိုက်လံ သိမ်းဆည်းသည်။ ကျန်နှစ်ယောက်က ဝန်အက်ဖင်နှင့်နှစ်ယောက် အလယ်ကားပေါ် တတ်သွားသည်ကို မြင်သည်နှင့်တပြိုင်နက် နောက်ဆုံးကားဆီသို့ ပြန်ပြေးကြသည်။

သခုအချိန်အထိ အလယ်ကားပေါ်တွင် ရှိနေသူများသည် အကြောင့်ကြောင့် ဖြစ်ရုံသာမူ့သားသည်။ ဝန်အက်ဖင် ရောက်လာသောအခါ တစ်ယောက် နှစ်ယောက် သည် ထိုင်ရာမှထရန် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ကြီးစားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

'ကျေးဇူးပြုပြီး အေးအေးသက်သာ နေကြပါ လူကြီးမင်းများခင်ဗျာ သိပ်ကြာ ဟာ မဟုတ်ပါဘူး'

အားလုံးငြိမ်ကျသွားသည်။ ဤတွင် ဝန်အက်ဖင်က အကျည်းတန် အရုပ်ဆိုး လှသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ် တစ်လက်ကို ထုတ်လိုက်၏။ ထိုနှစ်လုံးပြူးမှာ ဒင်နားသို့ ရောက်သည်အထိ ပြောင်းကိုဖြတ်ထားသော သေနတ်ဖြစ်သည်။

'တကယ်ပြောရရင် အခုကိစ္စဟာ အနကြမ်းစီးတာလို့ ခေါ်ခေါ်၊ ဓားပြတိုက် တာလို့ ပြောပြော၊ ပြန်ပေးဆွဲတာလို့ ဆိုဆို၊ ပြောချင်သလို ပြောလို့ရပါတယ်၊ ကဲ ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်နေရာမှာ ကိုယ်နေကြပါ'

'ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ'

သမ္မတကြီးသည် ဝန်အက်ဖင်၏ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းကို တစ်ခြားကမ္ဘာက ရောက် ခဲ့သော သော ဂြိုဟ်သားတစ်ဦးပမာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ သူ့မျက်လုံးများသည် ရေခဲဘုရင်ကြီးနှင့် ရေနံမင်းသားထံ ရောက်သွားသည်။ ပြီးတော့ ဝန်အက်ဖင်ကို မြန်ကြည့်သည်။

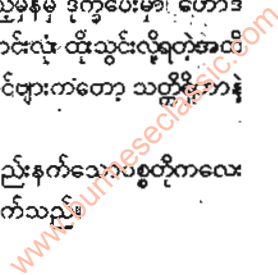
'မင်းရှာနေသလား၊ ငါတယ်သူလဲဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား၊ မင်း အမေရိကန် သမ္မတကြီးကို သေနတ်နဲ့ ချိန်နေတယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား'

'သိတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက ခင်ဗျား၊ ကျုပ်က ကျုပ်ပဲ၊ ပြီးတော့ သမ္မတကို သေနတ်နဲ့ချိန်တာ ဒီနိုင်ငံမှာ မဆန်းတော့ဘူး၊ သိပ်ကိုရိုနေပြီ ကဲ ရုတ်ရုတ်သံသံတော့ ငုတ်မယ်မကြံနဲ့နော'

ဝန်အက်ဖင်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ ကားပေါ်တက်လာကတည်းက ကတ်တလန်ကို တစေတစောင်း အမြဲတမ်း အကဲခတ် နေခဲ့သည်။

'ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ဗျားက သွားလေရာရာမှာ သေနတ်တစ်လက်ဆောင် သာသွန်း လူတိုင်းသိတယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ အဲဒီသေနတ် ကျုပ်ကိုပေးပါ၊ ဉာဏ်များ ဝယ်တော့ မကြံနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ပွိုင့်တူးတူးက တည်တည်မှန်မှ ဒုက္ခပေးမှာ၊ ဟောဒီ သေနတ်ကတော့ ခင်ဗျားရင်ဘတ်ထဲကို လက်ကြီးတစ်ချောင်းလုံး ထိုးသွင်းလို့ရတဲ့အထိ အားလောင်းကြီး ဖြစ်သွားစေနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကတော့ သတ္တိရှိတာနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အသေခံတာကို ခွဲခြားပြီး သိမယ့်လူပါ'

ကတ်တလန်က ခပ်ယုယုပြီး ခေါင်းညိတ်၍ မည်းနက်သောပစ္စတိုကလေး ထုတ်ဖော် ထုထပ်ပေးသည်။ ဝန်အက်ဖင်က ပြောလိုက်သည်။

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ လောလောဆယ်မှာတော့ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ထိုင်နေကြပါဦး၊ ကျုပ်စကားကို ခင်ဗျားတို့ ယုံချင်မှယုံ၊ ခင်ဗျားတို့က ရုတ်ရုတ်သံသံ ပြန်မလုပ်ဘူး ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကလည်း အကြမ်းမဖက်ဘူး'

အားလုံးငြိမ်ကျသွားသည်။ မျက်စိကိုစုံမှိတ်၍ လက်နှစ်ဘက်စလုံး ရင်ဘတ်ပေါ်တွင်တင်ထားသော ရေနံဘုရင်ကြီးသည် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းနေပုံရသည်။ သူက ရုတ်တရက် မျက်စိပြန်ဖွင့်ကြည့်ပြီး သမ္မတကြီးကို ပြောလိုက်သည်။
'ဖို့နေ့သံ ခံတပ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ထိအောင် လုံခြုံမှုရှိသလဲဗျာ'

ဘရန်ဆန်က လက်နှင့်ကိုင်၍ ပြောနိုင်သော (မိုက်ကရိုဖုန်း) စကားပြောခွက်ကိုကိုင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာကိုယုံ၊ အခု ကျုပ်တို့ဆီမှာ သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသား ရှိနေတယ်။ ခင်ဗျား တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်လောက် စောင့်မယ်ဆိုရင် သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားကို စကားပြောလိမ့်မယ်၊ ဒီအတောအတွင်းမှာတော့ ဒီအနားကို ကပ်လာတာမျိုး မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ကိုရိုကားရားတွေ လျှောက်လုပ်မနေနဲ့နော်၊ နေဦး၊ ခင်ဗျားကို သက်သေပြမယ်။ တံတားတောင်ဘက် ဝင်ပေါက်နားမှာ ရဲတားတစ်ချို့ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီရဲတားတွေနဲ့ ခင်ဗျား ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ်ရှိတယ် မဟုတ်လား'

ဟင်းဒရစ်သည် အများတကာ ထင်ထားသော ရဲမင်းကြီးတစ်ယောက် ပုံစံမျိုးနှင့် လုံးဝမတူ။ အနီးအနားရှိ တက္ကသိုလ်တစ်ခုခုက ထွက်ပြေးလာသော ပရိုဖက်ဆာ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် တူနေသေးတော့သည်။ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ခပ်ပိန်ပိန် အသားညိုညိုနှင့် ခါးနည်းနည်းကုန်းသည်။ အမြတစေ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားတတ်သည်။ ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးယူခံရသူများက ဟင်းဒရစ်သည် အလွန်ဉာဏ်ထက်သူဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြရသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် သူသည် ထုံထုံထိုင်းထိုင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပုံစံမှာ ထမင်းလုံးတစ္ဆေအခြောက်ခံရသူနှင့် တူနေသည်။

ဟင်းဒရစ်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်။
'ရှိတယ်လေ'
'ကောင်းတယ် ခဏစောင့်'

ဘရန်ဆန်က နောက်လှည့်ပြီး ကားနောက်ပိုင်းတွင် ရှိနေသူနှစ်ဦးကို အချက်ပြလိုက်သည်။ ဤတွင် ကားနောက်ပိုင်း၌ တပ်ဆင်ထားသော ဖုံးပုံပစ်လက်နက်ထဲမှ ပေါက်ကွဲသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ သုံးစက္ကန့်ကြာသောအခါ တောင်ဘက် တံတားတိုင်အပေါ်ဘက်၌ မီးခိုးရောင် မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ ဘယ်လိုလဲ'
'ဟင်းဒရစ်က ပြန်ဖြေသည်။ သူ့အသံက တည်ငြိမ်လှသည်။
'ပေါက်ကွဲသံ တစ်ချက်ကြားရပြီး မီးခိုးတွေထွက်လာတယ်'

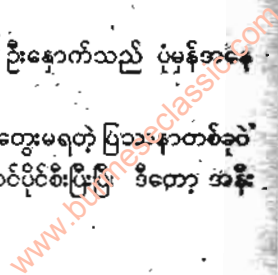
'အဲဒါ အကြောသေဓာတ်တွေပဲ၊ တစ်သက်လုံး အကြောသေ မသွားနိုင်ပေမယ့် အချိန်တော်တော်ကြာအောင် အကြောတွေ သေသွားလိမ့်မယ်၊ သူက ဆယ်မိနစ်လောက်ကြာမှ အောက်ဆီဂျင်နဲ့ ရောမိပြီး အစွမ်းပြယ်သွားမယ်၊ တစ်ကယ်လို့ ဒီဓာတ်တွေကို ကျုပ်တို့ဘက်က သုံးဖို့လိုအပ်လာမယ်ဆိုရင် လေကလဲ မြောက်ဘက်က ဒါမှမဟုတ် အနောက်မြောက်ဘက်က တိုက်နေမယ်ဆိုရင်... ခင်ဗျားမှာ တာဝန်ရှိသွားလိမ့်မယ်နော့၊ ခင်ဗျား နားလည်ငယ် မဟုတ်လား'

'နားလည်ပါတယ်'
'ပြီးတော့ ဒီဓာတ်တွေတို့ ရှိမို့ဓာတ်တွေတာ မျက်နှာဖုံးနဲ့ ကာကွယ်လို့ မရဘူးဆိုတာကော သိတယ်မဟုတ်လား'
'သိပါတယ်'

'ပြီးတော့ တံတားမြောက်ဘက် အဝင်ဝကိုလဲ ဒီလိလက်နက်မျိုးနဲ့ ချိန်ထားတယ်၊ ဒီတော့ ဒီတံတားပေါ်ကို တက်ဖို့ ကြိုးစားမယ်ရဲ့တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ တပ်မတော်သားတွေကို မတက်ဖို့ ခင်ဗျားကပဲ ပြောပေးပါ၊ ကျုပ်ပြောတာ ခင်ဗျား နားလည်ပါတယ်နော်'

'နားလည်ပါတယ်'
'ရေတပ်မတော်ရဲ့ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စင်း ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ ဝဲနေတယ်လို့ ခင်ဗျားကို သတင်းမပို့ကြဘူးလား'

အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေသော ဟင်းဒရစ်၏ ဦးနှောက်သည် ပုံမှန်အနေအထားသို့ ပြန်ရောက်ရှိသွားလေပြီ။
'ပို့တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကိစ္စက ကျုပ်အတွက် တွေးမရတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုပဲ'
'ခေါင်းရွပ်ခံမနေနဲ့၊ အဲဒီနှစ်စီးကို ကျုပ်တို့ မောင်ပိုင်စီးပြီးပြီ၊ ဒီတော့ အနီး

အနားမှာရှိတဲ့ စစ်တပ်တွေနဲ့ ရေတပ်ဌာနချုပ်ကို သတင်းပို့ထားပေးပါ။ အဲဒီရဟတ်
ယာဉ်နှစ်စီးကို တိုက်လေယာဉ်တွေလွှတ်ပြီး ပစ်ခတ်ဖို့မကြိုးစားပါနဲ့လို့ အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့ရင်
သစ္စာကြီးနဲ့ သူ့ညီသည်တော်တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးရွားသွားလိမ့်မယ်။
ပြီးတော့ လေယာဉ်ပျံတွေ မြေပြင်ကထဲပျံတာနဲ့တပြိုင်နက် ဒီကချက်ချင်း သိနိုင်တယ်
ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုပါ ထည့်သတင်းပို့လိုက်ပါ။ သမားလိပိုက် တောင်ကုန်းပေါ်က
ရေဒါစခန်းကိုပါ ကျုပ်တို့က မောင်ပိုင်စီးထားတယ်'

'ဘုရား... ဘုရား'
ဟင်းဒရစ်တစ်ယောက် ဦးနှောက်ခြောက်ရပြန်လေပြီ။

'ဘုရား တ မနေနဲ့လေ။ အဲဒီစခန်းက ရေဒါကိရိယာကို တကယ်လုပ်တတ်
တိုင်တတ်တဲ့လူတွေက ကိုင်တွယ်နေကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစခန်းကို ကြည့်တပ်နဲ့
ဒါမှမဟုတ် လေတပ်နဲ့ အတင်းပြန်သိမ်းဖို့မကြိုးစားနဲ့နော်။ အဲဒီလိုလုပ်ရင် ကျုပ်တို့က
ပြန်ခုခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသားတွေရဲ့
ညာဘက်နားရွက်ကို ဖြတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ကျုပ် ပျက်ကယ် ပျက်ကယ် ပြောနေတာလို့
ထင်နဲ့ ကျုပ်က ပလတ်စတစ်အိတ်ကလေးနဲ့ထုပ်ပြီး လူလွှတ် အပို့ခိုင်းလိုက်မှာ'
'အဲဒီလို မလုပ်ပါဘူးဗျာ၊ စိတ်ချပါ'

ဝဝတောင်တောင်၊ မျက်နှာနီနီ ပြောင်းဖူးမွေးရောင်ဆံပင်နှင့် ဝိုလ်ကြီး ကင်း
ဆယ်က ဟင်းဒရစ်ကို တအံ့တကြည့်လိုက်သည်။ ဝိုလ်ကြီး ကင်းဘဲလ်သည် ဟင်း
ဒရစ်၏ လက်ထောက်အရာရှိဖြစ်သည်။ ဟင်းဒရစ်က အောက်ကျခံ၍ စကားပြောနေ
သည်ကို အံ့ကြခြင်းမဟုတ်။ ဟင်းဒရစ်၏ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးစိုလာသည်ကို ပထမဦးဆုံး
အကြိမ် မြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် အံ့ကြသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် ကင်းဘဲလ်က
သူနုဖူးကို လက်ဖမ်းနှင့် ပြန်စမ်းကြည့်မိသည်။ သူနုဖူးတွင်လည်း ချွေးစိုနေပါကလား။
ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာ ဖြစ်ပါစေလို့ ကျုပ်ဆုတောင်းပါတယ်။ ကျုပ်
မကြာခင် ခင်ဗျားနဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်မယ်'
'ကျုပ် တံတားဆီကို ဆင်းလာရင် ဖြစ်မယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ် တံတားနဲ့
နီးနီးနားနားလာနေဖို့ လိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တံတားပေါ်ကိုတော့ တက်မလာနဲ့ ပြီးတော့ ပရိဆီယို
ရပ်ကွက်ထဲကို အရပ်ကားတစ်စီးမှ မလာအောင် တားထားပါ။ ကျုပ်တို့က အကြမ်းဖက်
ဖို့ မလိုလားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အကြမ်းဖက်ရမယ်ဆိုရင်လဲ ကြားထဲက အရပ်သားတွေ

ဤ မထိခိုက်စေချင်ဘူး'
'ခင်ဗျား တော်တော်မျှမျှတတ စဉ်းစားတတ်တဲ့လူပဲ
ဟင်းဒရစ်က ပြောမယ့်သာပြောလိုက်ရသည်။ သူ့အသံတတော့ အခဲရ
ခက်နေသည့်ပုံစံမျိုး။
ဘရန်ဆန်က ပြီး၍စကားပြောခွတ်ကို ပြန်တင်လိုက်သည်။

ရှေ့ဆုံးကားထဲရှိ ဓာတ်ငွေ့မှာ အာနိသင်ပြယ်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း လူတွေ
ထူမနေဆဲပင်။ နှစ်ယောက် သုံးယောက်က ကြမ်းပေါ်လဲကျနေသည်။ ကျန်လူများ
ထူမ တချို့က ထိုင်ခုံပေါ်တွင် မှီလျက်၊ တချို့က ရှေ့ထိုင်ခုံနောက်မှီပေါ်တွင် ခေါင်း
ညီတ်စိုက်ကျပြီး အိပ်ပျော်နေသည်။

ယွန်းနီနှင့် ဘတ်လက်တို့က မေ့နေသူများအကြားတွင် လျှောက်သွားနေသည်။
အသတ်နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာရှိသေးသော ဘတ်လက်သည် ဘရန်ဆန် လူများ
ထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ကောလိပ်ကျောင်းထွက် ယူဇွန်ဇွေ
ဆလေးနှင့် တူသည်။ တကယ်တော့ ကောလိပ်ကျောင်းတွင် သူ့စာမဆင်ဖူးပါ။ သူတို့
နှစ်ဦးသည် ကားပေါ်၌ မေ့မောနေသူများကို နှိပ်စပ်စပ် လှန်လှော့ ရှာဖွေနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးသတင်းစာဆရာများကိုတော့ အဲဒီလိုမရှာ။ သို့သော် လက်ကိုင်
အိတ်တို့ကိုမူ အသေးစိတ် ရှာကြဖွေကြသည်။

ထိုသို့ ရှာရင်းပွေရင်း ကိုင်တွယ်မိသည့် ဒေါ်လာလေးငါးထောင်သည် သူတို့
နှစ်ယောက်အိတ်ထဲသို့ ရောက်ရှိမသွားပါ။ ဘရန်ဆန်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် တားမြစ်
ထားသည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဓားပြတိုက်မှသာ လုံးကနဲ ခဲကနဲ ဇီးပွားဖြစ်ထွန်းမည်။
သေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့များကို တိုက်ယူသည်ကိုစွဲကုမူ ခါးပိုက်နှိုက်သာသာမျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်
မည်။ ခါးပိုက်နှိုက်သည်ကိုစွဲကို ဘရန်ဆန်က လုံးဝလက်မခံ။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ဦးသည်
အိတ်ဆီကို လိုက်ရှာနေကြခြင်း မဟုတ်။ သေနတ် လက်နက် ပါမပါ လိုက်ရှာနေကြခြင်း
မဟုတ်။

ဘရန်ဆန်က သတင်းစာဆရာများစီးနင်းသည့်ကားပေါ်တွင် အထူးစူးထောက်
စူးထူး ပါလာနိုင်သည်ဟု တွေးသည်။ သူတို့၏တဝန်က သမ္မတကြီးကို အသတ်
အန္တရာယ်မှ အကာအကွယ်ပေးရန်မဟုတ်။ သတင်းစာဆရာများကို တန်ပြန်

ထောက်လှမ်းရန်ဖြစ်သည်။ သူ့အတွေးမမှားပါ။ ရေနံဘုရင်များ အမေရိကန်သို့ အလည် အဝတ် ကြွရောက်လာခြင်းကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးက စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ယခု တားပေါ်တွင် ပါလာသူများအနက် ပြည်ပမှလာသည့် သတင်းစာဆရာ ဆယ်ယောက် ပါလာသည်။ ဥရောပမှ လေးယောက်၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသရှိ နိုင်ငံများမှ လေးယောက်၊ နိုင်ငံ့ရိုးရိုးယားနှင့် ဗင်နီဇွဲလားတို့မှ တစ်ယောက်စီဖြစ်သည်။

သူတို့က သေနတ်သုံးလက်ကို ရှာတွေ့သဖြင့် သိမ်းလိုက်ကြသည်။ သေနတ် စိုင်ရွှင်များကိုမူ သူတို့နေရာမှာပင် လက်ထိပ်ခတ်ထားခဲ့၏။ ၎င်းနောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ အောက်တွင်လက်ထိပ်ခတ်ပြီး တန်းစီထားသော ရဲသားခြောက် ယောက်ကို စောင့်ကြပ်နေသူတစ်ယောက်နှင့် သွားပူးပေါင်းလိုက်သည်။ ကျန်တစ် ယောက်ကမူ တင့်ကားပစ်ကိရိယာ(ဘဇူကာ)နှင့်တူသော ဖူးပွဲပစ်ကိရိယာကို တံတား ခြောက်ဘက် ဖျော်စင်တိုင်ကြီးဆီသို့ချိန်ရင်း စောင့်ကြည့်နေသည်။ တံတားတောင်ဘက် ပိုင်းတွင် လပေါင်းများစွာက ဘရန်ဆန် ကြိုတင်ဇာတ်တိုက် လေ့ကျင့်ခဲ့သည့်အတိုင်း သူစိတ်တိုင်းကျ တိတိကျကျ ဖြစ်ပွားနေသည်။ နိုင်နိုင်နင်းနင်း ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ဝမ်းသာအယ်လဲဖြစ်နေသည်မှာ မဆန်းလှ။ ဘရန်ဆန်သည် နောက်ဆုံးကားပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသည်။ သူ့အမူအရာက ဝမ်းသာပုံ လည်းမရ ဝမ်းမသာသည့်ပုံစံလည်းမဟုတ်။ သူ့ကြိုတွက်ထားသည့်အတိုင်း တစ်ခု တွေ့နိုင်ဖြစ်လာသည်။ ဒါပဲပေါ့။ သူ့လူများက သူ့ကွယ်ရာတွင် တီးတိုးစကား ပြောလေ့ရှိသည်။ ဘရန်ဆန်သည် သူ့ကိုယ်သူ့ အလွန်အထင်ကြီးသူ ဖြစ်သည်တို့ သို့သော် သူလုပ်သမျှ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လွဲချော်သွားဖူးသည်ဟူ၍ မရှိသေး။

ဘရန်ဆန်၏ လက်စွဲတော်ဆယ့်ရှစ်ဦးအနက် ကိုးဦးမှာ ထောင်ထဲသို့ ဝင်ချည် ထွက်ချည် လုပ်နေသူများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်နှင့် တွေ့ပြီးနောက် ထောင်ဆိုတာ ဝေးစွာ တရားစီရင်သည့် တရားခွင့်သို့ပင် မရောက်ဖူးကြတော့။ ပါကာလို့ ထောင်ကို အိမ်ဦးနှင့်ကြမ်းပြင်လို့ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ကူးသန်းနေသူများသည် ဖင်လျှင် တရားရွံ့သို့ ပြန်မရောက်စေရဟုဆိုခြင်းမှာ ထူးခြားလှသည်။

ဘရန်ဆန်က အလယ်ကားဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်။ ဗန်အက်ဖင်က တံခါးဝ တွင် ရပ်နေသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်၏။

'ငါ အခုရှေ့ဆုံးကားကို ရှေ့နည်းနည်းရှေ့မလို့ မင်းက ယာဉ်မောင်းကို နောက်ကလိုက်ခဲ့ဖို့ ပြောတာ'

သူက ရှေ့ဆုံးကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ပြီး ယွန်နီ၏အကူအညီနှင့် ယာဉ်မောင်း

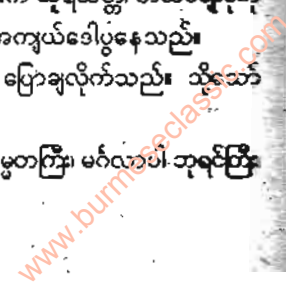
ထိုင်ခဲ့ပေါ့တွင် ထိုင်လျက်မေ့နေသော ယာဉ်မောင်းကို စတီယာရင်နောက်မှ ဆွဲထုတ် လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်က လွတ်သွားသော ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ စတီဇီ ဝီယာထိုးပြီး ရှေ့ဘက်သို့ ဂိုက်ငါးဆယ်ခန့်မောင်းပြီး ရပ်လိုက်သည်။ အလယ်ကားက လည်း နောက်ကလိုက်လာပြီး ရှေ့ကားနှင့် တစ်ပေ နှစ်ပေအလိုတွင် ရပ်လိုက်သည်။

ဘရန်ဆန်သည် ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး တောင်ဘက်တံတားတိုင် (ရှော်စင်) ကြီးဆီ လျှောက်သွားသည်။ ရွှေတံခါးတံတားကြီး၏အလယ်တည့်တည့် တနည်းဆိုရ သော် တံတားကြီးကို ဆိုင်းထားသောကြီး၏ အနိမ့်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်သောအခါ ရင်တန့်ပြီး ရှေ့နောက်ဝယာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဤတံတားကြီး အလယ်ရှိ ဂိုက်ငါး ဆယ်ခန့် ရှည်လျားသော ဤနေရာသည် ရဟတ်ယာဉ် ဆင်းသက်ရန် အကောင်းဆုံး နေရာဖြစ်သည်။ တံတားကြီးကို ခေါင်းလိုက်ဆိုင်းထားသောကြီးများနှင့် ရဟတ်ယာဉ် ဝန်တားတို့ ထိမိခိုက်မိရန် အကြောင်းမရှိ။ လေကလည်း ငြိမ်သက်နေသည်။ ဘရန်ဆန် သည် ထိုနေရာကလွတ်အောင် လျှောက်သွားပြီးနောက် ခေါင်းပေါ်၌ဝဲနေသော ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီးကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြုလိုက်သည်။ ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီစွာ ရဟတ် ယာဉ်နှစ်စီးကို အခက်အခဲမရှိပဲ တံတားပေါ်သို့ ဆင်းသက်စေနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေတံခါးတံတားကြီးကို စတင်ဖွင့်လှစ်သည့်အချိန်မှစ၍ ယခုအချိန်သည် ဤတံတား ကြီးကို ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းအနေဖြင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်ပုံရသည်။

ဘရန်ဆန်က အလယ်ကားပေါ် တက်လိုက်သည်။ ထိုကားပေါ်၌ရှိသူ အားလုံးက ဤကိစ္စတွင် ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်နေသူမှာ သူပင်ဖြစ်ကြောင်း အလို့ အလျောက် နိပ်မိလာကြသဖြင့် သူ့ကို အေးစက်စက် အမူအရာနှင့် ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ရေနံဧည့်သည်လေးဦးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်က ခပ်တည်တည်ကြည့်နေ ကြသည်။ ဟန်ဆင်ကမူ ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသည်။ မျက်စိက တိန္ဒ ထန်းတောင်းမှောက် ဖြစ်နေသလို လက်ကလည်း တလှုပ်လှုပ်တရွရွ ဖြစ်နေသည်။ ကြိုရာကမူ ထုံစုံအတိုင်း ငြိမ်နေသည်။ မျက်စိကို နှေးထားသဖြင့် မကြာခင် အိပ်ပျော်သွား တော့မည်ပုံစံမျိုးပင်တည်း။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက သူ့ရသတ္တိ တံဆိပ်ဖိုးနိုက် ရဦးသူ မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်တစ်ယောက် အကြီးအကျယ်ဒေါ်ပွဲနေသည်။

ဘရန်ဆန်က နီဒါန်းမပျိုးတော့ပဲ ပြုန်းကနဲ ပြောချလိုက်သည်။ သို့သော် မာမာတင်းတင်းတော့ မဟုတ်။

'ကျွန်တော့်နာမည် ဘရန်ဆန်ပါ၊ မင်္ဂလာပါ သမ္မတကြီး၊ မင်္ဂလာပါ၊ ဘုရင်ကြီး တွန့်တော် မေတ္တာရပ်ခံချင်တာက . . .'

'မင်း မေတ္တာရပ်ခံချင်တယ် ဟုတ်လား'

သမ္မတကြီးလေသံမှာ အေးစက်စရာကောင်းနေသည်။ သို့သော် သူ့ဒေါသကို အနိုင်ခံ ချစ်တည်းထားနိုင်သေးကြောင်း ထင်ရှားသည်။ လူသန်းပေါင်းနှစ်ရာကျော်က သမ္မတကြီးတို့ အသိအမှတ်ပြုခံထားရသူ တစ်ယောက်သည် ရာဇဂျူမြို့ကတော့ ရှိရည်မဟုတ်ပါလား။

'အဲဒီလို' ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး လုပ်မနေပါနဲ့ကွာ၊ တဲ့တို့ပဲ ပြောကြရအောင်၊ နေပါဦး မင်းကဘယ်သူလဲ'

'ဘရန်ဆန်လို ပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ ပြီးတော့ လူယဉ်ကျေးမှုထုံးတမ်းစဉ်လာတစ်ရပ် တို့ဘာဖြစ်လို့ မလိုက်နာရမှာလဲ။ ဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြောပြဖြစ်ပြစ် ပြောကြဆိုကြရင် မကောင်းပေဘူးလား၊ ပြီးတော့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံကြရင်လဲ ပိုကောင်းပေဘူးလားဗျာ'

ထုအံ့တပြောဖြစ်သွားသော သမ္မတကြီးသည် သူ့ဒေါသကို ရှုတ်တရက် မချုပ် တည်းနှိပ်တော့။

'ဘာကွ၊ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဟုတ်လား၊ မင်းလို လူဆိုး၊ လူမိုက် လူလိမ် လူထောက် ရိုးရိုးသူနဲ့စားပြတ်တစ်ယောက်က တို့ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံဖို့ ပြောသတဲ့လား'

'ကျုပ် လူဆိုး လူမိုက် မဟုတ်ဘူး၊ လူလိမ်လူညာဆိုရင်တော့ သိပ်မမှားဘူး၊ ပြီးတော့ ရိုးရိုးသူနဲ့စားပြတ်မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်က အလွန်ထူးခြားတဲ့လူဆိုး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဒေါပွတာကို အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ရန်လိုမင်းထက် ဆက်ဆံပေမယ့် ကျုပ်လုပ်စရာရှိတာကို ရဲရဲကြီး ဆက်လုပ်မယ်၊ ကျုပ်က ဘာကိုမှ ပူတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး၊ ပြောပြလည်လည်ဖြစ်ရင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့လေ'

ကတ်တလန်က ခပ်တည်တည်ဝင်မေးသည်။

'နေပါဦး၊ တို့ကဘာတွေလဲ၊ ပြန်ပေးဆွဲထားတဲ့ ဓားစာခံတွေလား'

'အုပ်မတန် နီးစပ်ပါတယ်၊ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာတန်တဲ့ ဓားစာခံတွေ ဆိုပါတော့'

ဘရန်ဆန်က သမ္မတကြီးဘက်လှည့်ပြီး တောင်းပန်လိုက်သည်။

'သမ္မတကြီးနဲ့ နည်းသည်တော်တွေကို အနှောင့်အယှက်လုပ်မိတယ်ဆိုရင် ကျုပ် လိုက်လိုက်လှဲလှဲကြီး တောင်းပန်ပါတယ်'

သမ္မတကြီးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြန်ပြောသည်။

'အနှောင့်အယှက် ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ' ဘရန်ဆန် မင်း ဒီတနေ့ လုပ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စဟာ ဘယ်လောက်ထိ ပြင်မရအောင် ထိခိုက်နစ်နာသွားတယ်ဆိုတာ မင်း သိရလား'

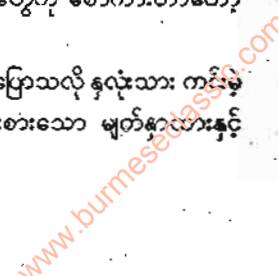
'သမ္မတကြီးအတွက် ဘာများ ထိခိုက်နစ်နာ သွားလို့လဲဗျာ၊ ဒီက ဘုရင်ကြီးတို့ တော ထိခိုက်လို့လား၊ ကျုပ်ဘက်ကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ နစ်နာစေတယ်လို့ မထင်ဘူး၊ ကြော် ဆန်ရာဖယ်ကိုသွားမယ့်ခရီးစဉ် ပျက်သွားတာကို ပြောတာလား၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးရေနံချက်စက်ရုံ တည်ဆောက်မယ့် မြေနေရာကို သွားကြည့်မယ့် အစီအစဉ်ကို နည်းနည်းလောက် နောက်ရွေ့လိုက်ဖို့ရှိတာပါ'

ဘရန်ဆန်က ရေနံဘုရင်နှင့် ရေနံမင်းသားတို့ မေးခွန်းပြရင်း ဆက်ပြောသည်။

'အခုတော့ သူတို့က ခင်ဗျားတို့ကို ရေနံစည်ပိုင်းထဲထည့်ပြီး အကြပ်ကိုင်နေပြီး ထထမဦးဆုံး သူတို့က ရေနံဈေးနှုန်းကို မတန်တဆမြှင့်ပစ်လိုက်တယ်၊ ရေနံကရတဲ့ ဝင်ငွေတွေ သိပ်များလာပြန်တော့ အဲဒီငွေတွေကို ဘယ်မှာထားရမလဲဆိုတာ မသိနိုင် ဆောက်အောင် ဖြစ်လာကြတယ်၊ ဒီမှာတင် သူတို့ရေနံတွေ ရောင်းချထားတဲ့နံ့ခံမှာ အရန်ချက်စက်ရုံကြီးတည်ဆောက်ဖို့ သူတို့ကိုယ်တိုင် စက်ရုံကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲဖို့ စိတ်ကူး ဆိုက်လာကြတယ်၊ ရေနံက သူတို့ရေနံဆိုတော့ ကုန်ကြမ်းဖို တပြားမှကုန်စရာမလိုဘူး ဘျစ်တို့က အတတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အကူအညီပေးရမှာပေါ့လေ၊ ရလိုက်မယ့် အမြတ်အစွန်းကလဲ သောက်သောက်လဲ ဖြစ်လာမယ်၊ အဲဒီလို အမြတ်သိပ်ရလာရင် သူတို့က ရေနံဈေးနှုန်းကို ပြန်လျှော့ပေးမယ်၊ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အကျိုးရှိကြမှာပေါ့လေ၊ သူတို့ကတော့ နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေးကိစ္စတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ကျုပ်က နိုင်ငံရိုက်ငွေရမယ့်နည်းကို သုံးချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စကြောင့် ရေနံချက်စက်ရုံ နည်းမယ့်အစီအစဉ် ပျက်သွားမယ်လို့ထင်ရင် ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်သမ္မတ ကြီးထိုက်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောချင်တယ်၊ ဒီလူတွေဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို နိုင်ငံထည့်တွက်တတ်တဲ့ လူတွေမဟုတ်ဘူး၊ သံမဏိအသည်းနှလုံးနဲ့ ကွန်ပျူတာ ကြီးတွေပိုင်ရှင်တွေဗျာ၊ ကျုပ် ခင်ဗျား 'နည်းသည်တော်တွေကို စော်ကားတာတော့ မဟုတ်ဘူး'

ရေနံဘုရင်နှင့် ရေနံမင်းသားတို့သည် ဘရန်ဆန်ပြောသလို နှလုံးသား ကလေးမှ နှလုံးမှ မဟုတ်ကြ။ ယခု သူတို့က ဘရန်ဆန်ကို လေးစားသော မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ပြောကြသည်။

ကတ်တလန်က ဝင်ပြောသည်။

မင်းစာ ပြောချင်တာကို တဲ့တိုးမပြောပဲ အချိန်ဆွဲနေသလိုလိုပဲ
 သိပ်မှန်တာပေါ့ဗျာ။ အခုဆိုရင် အလောသုံးဆယ် လုပ်စရာမလိုတော့ဘူး။
 အချိန်ကြာလေ ကျုပ်အတွက် အမြတ်ပိုထွက်လေလေပဲ။ အဲဒါကို နောက်မှရှင်းပြမယ်။
 ခုလောလောဆယ်မှာတော့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဒီမှာ ကြာကြာနေရလေလေ ဝါးပိသိပ်
 ဝါးချိုသိပ် ဖြစ်လေလေ ဖြစ်မှာပဲ။ စဉ်းစားကြပေါ့ဗျာ’
 ဘရန်ဆန်က ကားနောက်ပိုင်းရှိ ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာနောက်တွင် ထိုင်
 နေသူ ပြောင်းဖူးမွေးဆံပင်နှင့် စစ်သားထံလျှောက်သွားပြီး မေးလိုက်သည်။
 ‘မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ’
 ခုနက ပြောဆိုနေသမျှကို အတိုင်းသားကြားနေရသူ ထိုစစ်သားက မကျေ
 မနပ်နှင့် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ပြောလိုက်သည်။
 ‘ဗိုရန်’
 ဘရန်ဆန်က စာရွက်ကလေးတစ်ရွက် လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။
 ‘ရော ဒီနံပါတ်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး ခေါ်ပေးစမ်းပါ။ ဒါ ဒီမြို့က နံပါတ်ပဲ’
 ‘ခင်ဗျားဘာသာ ခေါ်ပါလား’
 ‘ကျေးဇူးပြုပြီး ခေါ်ပေးပါလို့ မင်းကိုငါ ပြောနေတယ်နော်’
 ‘မလိုပါဘူး’
 ဘရန်ဆန်က ပဲခူးတွင်ရှိပြီး နောက်လှည့်လိုက်သည်။
 ‘ဗန်အက်ဖင်’
 ‘ဟုတ်ကဲ့’
 ‘ခရိုက်စလာကို ဒီခေါ်ခဲ’
 ဘရန်ဆန်က ဗိုရန်ဘက် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။
 ‘ခရိုက်စလာဟာ ဆက်သွယ်ရေးအတတ်ပညာကို မင်းလောက်မှတ်မိမှာတော့
 မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ မင်းလို သူ့ရဲကောင်းဆန်ချင်တဲ့လူတွေနဲ့ တွေ့ရမှာပဲလို့ ငါကလဲ
 ကြံတွက်ထားပြီးသားပါ’
 ဘရန်ဆန်က ဗန်အက်ဖင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။
 ‘ခရိုက်စလာ ဒီရောက်လာရင် မင်းက ဗိုရန်ကို တံတားပေါ်က ရွှေတံခါး
 ရေလက်ကြားထဲကို ကန်ချလိုက်’
 ‘ဖြစ်ပါတယ်’
 သမ္မတကြီးပင်လျှင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားပုံရသည်။

နေဦး၊ မင်းလုပ်ရဲမှာ မဟုတ်ဘူး’
 ‘ကျုပ်ကို ဒေါ်ပွဲအောင် ရန်စကြည့်ပါလား။ ခင်ဗျားကိုတောင် ရေထဲပစ်ချဖို့
 တွင် ဝန်မလေးဘူး။ ကျုပ်စကားကို ယုံချင်မှ ယုံမယ်။ ဒါပေမယ့် ဟုတ်မဟုတ်
 ကြည့်ဖို့ တစ်နည်းပဲရှိတယ်’
 မြူရာက ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဝင်ပြောသည်။
 ‘သူ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနေတာလို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ သူ အတည်အပေါက်နဲ့
 ကြီးပြောနေတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သာဆိုရင် တာဝန်ပုံကျလာ
 အောင် ခေါင်းမာဖို့ စိတ်မကူးဘူး’
 သမ္မတကြီးက လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မြူရာကို ခပ်တည်တည်
 ကြည့်သည်။ သို့သော် မြူရာတစ်ယောက် ပြန်အိပ်ပျော်သွားပုံရသည်။ ကတ်
 ထောင်က ဝင်ပြောသည်။
 ‘ဗိုရန်၊ မင်းသူခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်စမ်း’
 ‘ဟုတ်ကဲ့’
 ဗိုရန်တစ်ယောက် စိတ်ချမ်းသာသွားပုံရသည်။ ဗိုရန်က ‘စာရွက်ကလေးတို့
 သွင်းလှူလိုက်ရာ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။
 ‘မင်း အဲဒီနံပါတ်နဲ့ ဆက်လို့ရရင် သမ္မတကြီးရဲ့ တယ်လီဖုန်းနဲ့ပါ ဆက်ပေး’
 ဗိုရန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဤတွင် ဘရန်ဆန်က ကားရှေ့သို့
 ကြီးလျှောက်လာပြီး လွတ်နေသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။
 ဗိုရန်တစ်ယောက် ချက်ချင်း အဆက်အသွယ်လုပ်၍ ရုသွားသည်။ တစ်ဘက်
 ဝင်ပြောသည်။
 ‘ဟင်းဂရစ်ပါ’
 ‘ဘရန်ဆန်ပါ’
 ‘ဘရန်ဆန်၊ ဟုတ်လား။ ပီတာဘရန်ဆန် မဟုတ်လား။ ကျုပ်စောစောကတည်း
 စဉ်းစားမိဖို့ကောင်းတယ်။ ကျုပ် မင်းနဲ့တွေ့ချင်နေတာကြာပြီ ဘရန်ဆန်’
 ‘တွေ့ရမှာပေါ့ ရဲဘော်ကြီးရာ။ ခင်ဗျားတွေ့ချင်တဲ့အတိုင်း မကြာခင် တွေ့ရ
 ထားမှာပါ။ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ နောက်မှစကားပြောမယ်။ ခုလောလောဆယ်မှာတော့
 သမ္မတကြီးက ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်သေးတယ်’
 ဘရန်ဆန်က မတ်တတ်ရပ်ပေးလိုက်သည်။ ဤတွင် မြို့တော်ဝန် မော်ရီဆန်
 ဘရန်ဆန် ထမေးသောကြောင့် လွတ်သွားသော ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း

တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

တံမကောင်းအကြောင်းမလှသဖြင့် ယခုလိုကီးဇွဲကားရား အခြေနေဆိုးနှင့် ဝင်တိုးနေရသော သမ္မတကြီးက သူနှင့်သူနဲ့ညီညီသည်တော်များ ယခုလိုဖြစ်ခြင်းမှာ တင်းဒရစ်နှင့် အဖွဲ့သားများ ညှိဖျင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဟင်းဒရစ်အပေါ် အပြစ် ပုံချသည်။ သို့သော် ဤခရီးစဉ်နှင့်ပတ်သက်သော လုံခြုံရေးအစီအစဉ်မှန်သမျှကို ပါရှင်တန်ရှိ ဌာနချုပ်ကသာ စီစဉ်ကြောင်း သမ္မတကြီး မသိ၍မဟုတ်ပါ။ သိပါသည်။ သို့သော် စိတ်ချောက်ချားနေသဖြင့် ဤအချုပ်တော်ပုံကို ဟင်းဒရစ်က ချက်ချင်းလက်ငင်း ပြေရှင်းပေးရမည်ဟု ဇွတ်အမိန့်ပေးနေသည်။

ဟင်းဒရစ်ကမူ ချီးကျူးစရာကောင်းလောက်အောင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေသည်။ ဟင်းဒရစ်က ပြန်မေးသည်။

'ကျွန်တော် ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို အမိန့်ရှိပါဦးခင်ဗျာ' သမ္မတကြီးပါးစပ်မှ ကဘောက်တိ ကဘောက်ချာများသာ ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ယခုအချိန်တွင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အကြံဉာဏ်မျိုး သူဦးနှောက်ထဲမှ ထွက် ရန် မလွယ်စေသေး။ ဤတွင် မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်က အခွင့်အရေး ဝင်ယူလိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်လား၊ မော်ရီဆန်ပါ။ ဒီမှာကိုယ့်လူ့ မဲဆန္ဒရှင်တွေကတော့ ဒီကိစ္စ ကို သိပ်ကြိုက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဘာလဲ၊ လူသန်းတစ်ရာငါးဆယ်လုံးကလား'

'တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဟုတ်တာပေါ့'

'ဒီကိစ္စဟာ တစ်နိုင်ငံလုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အရေးအခင်းကြီးဆိုတာ ခင်ဗျားလဲ သိတယ်မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ဒီပြဿနာကို ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်ုပ် နှစ်ယောက်တည်း ပြေရှင်းလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာလည်း သိထားဦး'

'ဟင်းဒရစ်ရယ်၊ မင်းစကားကလဲ အားရစရာ မကောင်းလိုက်တာ'

'ကျုပ်ကို အားပေးမယ်လို့ရှိဦးမှကိုး၊ ဒါနဲ့ ကျုပ် ဝိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စကားပြောလို့ ရမရ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေကြီးကို မေးပေးစမ်းပါ'

'မေးပေးမယ်လေ'

မော်ရီဆန်အမေးကို ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး သဘောတူလိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်ကို ကြည့်ရသည်မှာ သူ့ကိုယ်သူ သိပ်အထင်ကြီးနေပုံရသည်။ သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးနေတာကိုလဲ အဆိုးမဆိုသာ၊ ဝှက်ဖဲ၊ နိုင်ဖဲ၊ ဂျီကာ၊ အားလုံး သူ့လက်ထဲတွင် ရှိနေသည် မဟုတ်လား။

ဟင်းဒရစ်က ပြောလိုက်သည်။

'ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်လား၊ ကျွန်တော် ဟင်းဒရစ်ပါ။ အခုကိစ္စကို သူ့သပ် ရမယ်ဆိုရင် ရဲနဲ့ဆိုင်တဲ့အမှုအခင်းဖြစ်သလို တပ်မတော်က လုပ်ရမယ့်ကိစ္စလည်း ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေတိုက်မှာရှိတဲ့ တပ်မတော် အရာရှိကြီး တွေတို့ ခေါ်လိုက်ရမလား'

'ဒါနဲ့တင် ဘယ်လုံလောက်ပါ့မလဲ'

'ပင်တဂွန်အထိ ခေါ်ရမလား'

'ခေါ်ရမယ်၊ ချက်ချင်းခေါ်'

'ဒီက လုပ်စရာရှိတာတွေကိုကော'

'နေဦးလေ၊ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ဦး၊ ဒီသောက်ဇွန်က ဘာတောင်းဆို့မလဲ ဆိုတာ တုံ့သိဖို့လိုတယ်။ အခု သူပြောလို့သိတာကတော့ သူ့အတွက် အချိန်ကြာလေလေ အတိုးရှိလေလေပဲတဲ့၊ က သူက မင်းနဲ့ စကားပြောလိမ့်ဦးမယ်'

ဘရန်ဆန်က ကတ်တလန် လက်ထဲမှတယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူ ဖြုတ်တုလားထိုင်ပေါ်သို့ သက်တောင့်သက်သာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်၊ ကျုပ်မေးခွန်း တစ်ခုနဲ့ဆုံ မေးစရာရှိတယ်၊ မေတ္တာရပ်ခံစရာလဲ'

'ဘာလဲ၊ မြစ်တယ်မဟုတ်လား'

'ကျုပ် နားထောင်နေပါတယ်'

'ဒီသတင်း အပြင်ကို ရောက်သွားပလား'

'ဟ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာတဲ့၊ ဆန်ဖီရန်စတုကို မြို့တစ်ဝက်လောက်က ခင်ဗျားတို့ ဒီသောက်တံတားပေါ်မှာ ကန်လန်ကြီး ခံနေတာကို မြင်နေရတဲ့ဥစ္စာ'

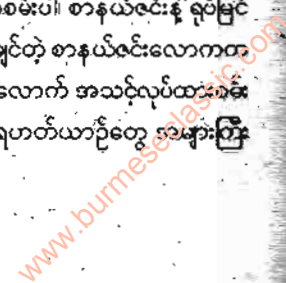
'ကျုပ် အင်မတန် သဘောကျတဲ့ တံတားကို ဆဲရေးတိုင်းထွာပြီး မပြောပါနဲ့ဗျာ'

'ကျုပ်မေးတာက တစ်နိုင်ငံလုံးသိပြီလားလို့မေးတာ'

'မကြာခင် သတင်းပျံသွားမှာ သေချာတယ်'

'က အခုချက်ချင်း ဒီသတင်းပျံသွားအောင် လုပ်စမ်းပါ။ စာနယ်ဇင်းနဲ့ ရုပ်မြင် သံကြားဆရာတွေ စိတ်ဝင်စားကြမှာပါ။ ဒီတော့ ဒီကိုလာချင်တဲ့ စာနယ်ဇင်းလောကက သူတစ်ရာ နှစ်ရာလောက်ဖီးဖွဲ့ရဟုတ်ယာဉ် တစ်စီး နှစ်စီးလောက် အသင့်လုပ်ထားအံ့။ ဝင်လယ်အော်ဒေသမှာ ပုဂ္ဂံရွှေကနဲ တပ်မတော်က ရဟတ်ယာဉ်တွေ အများကြီး ရှိနေတယ် မဟုတ်လား'

ဟင်းဒရစ်ဘက်က ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြီးမှ

'ခင်ဗျားက ဘာကိစ္စအတွက် အဲဒီလို မြစ်စေ့ချင်တာလဲ'

'အုတ်အောက်သောင်းနင်း မြစ်စေ့ချင်လို့ပေါ့ဗျာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိသွားကြ စေ့ချင်တယ်။ အမေရိကန်နဲ့ ကမ္ဘာတဝန်းလုံးမှာရှိတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားစက် ပိုင်ဆိုင်တဲ့ လူတွေ၊ အမေရိကန်သမ္မတကြီးနဲ့ အာရှဇေယျားက ဧည့်သည်တော်တွေ ဘယ်လို ဒုက္ခဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိစေချင်တယ်'

'ဒီလို လူသိများအောင်လုပ်ပြီး ခင်ဗျားလိုချင်တာကို တောင်းဆိုမလို့လား' 'ဒါပဲပေါ့'

ဟင်းဒရစ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောချလိုက်သည်။

'သတင်းစာဆရာတွေကို ဘတ်စ်ကားတစ်စီးနဲ့ လွှတ်လိုက်ရမလား'

'ဘတ်စ်ကားတစ်စီးစာ သတင်းစာဆရာ ဟုတ်လား။ သိပ်ကိစ္စမရှိပါဘူး။

ဒါပေမယ့် သတင်းစာဆရာယောင်ဆောင်ထားတဲ့ လက်နက်ကိုင်တွေ မြစ်နေရင်ကော ဗျာ။ အဲဒီကိစ္စကို မစဉ်းစားနဲ့ဗျာ။ ကျုပ်ဆီမှာလဲ သတင်းစာဆရာတွေ တလေ့ကြီး ဖို့နေတဲ့ဥစ္စာ'

'နေပါဦး။ ရဟတ်ယာဉ်ထဲမှာ သတင်းစာဆရာတွေအစား စစ်သားတွေ ထည့်လွှတ်ရင်ကော မဖြစ်ဘူးလား'

'ဖြစ်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဆီမှာ စားစာခံတွေရှိတယ်ဆိုတာကို ထည့် စဉ်းစားပါဦးလေ။ ခင်ဗျားဆီက စစ်သားတွေတံတားပေါ်မရောက်ခင် သေနတ် တူညီဆန်တ စားစာခံတွေဆီ ရောက်သွားလိမ့်မယ်'

'ခင်ဗျား မလုပ်ရဲပါဘူး။ ရွှေဥအုတ်တုံးကို ရိုက်သတ်သလို မြစ်သွားမှာပေါ့။ ခင်ဗျားဆီမှာ ငြိမ်ခြောက်ပြီး ပိုက်ဆံတောင်းရမယ့်လူ မကျန်ပဲနေမှာပေါ့'

'စမ်းချင်ရင်စမ်းကြည့်လေ။ ကျုပ်ဆီမှာ ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသား ကျန်ဦးမယ် ဥစ္စာ၊ ခင်ဗျား သွေးရွေးသွေးတန်းလျှောက်ပြောနေတာပါ။ ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားကြောင့် သမ္မတတစ်ယောက်၊ ခရစ်ဘုရင်တစ်ပါးနဲ့ ရေနံမင်းသားတစ်ပါး အသတ်ခံရတယ်လို့ သမိုင်းတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့စေချင်လို့လား'

ဟင်းဒရစ်က ပြန်မဖြေ။

'ဒါပေမယ့် မိုက်ရှူးရဲ သွေးရွေးသွေးတန်း လုပ်မယ့်လူတွေလဲ ရှိကောင်းရှိပါမိမယ် လို့ ကျုပ်တွေ့မိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒုတိယအချက်အဖြစ် ကျုပ်မေတ္တာရပ်ခံချင်တာ တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက ဒီနေရာတိုက်မှာ စခန်းချထားတဲ့ စစ်တပ်တွေ အတော်များများ ဖို့နေတယ်။ ဥပမာ ပရက်ဆီဒီယံ၊ ဖိုတ်ဘေကာ၊ ရတနာကျွန်း၊ ဖိုတ်ဖန်စတုန်း၊ ဖိုတ်မီ

လေ။ ဖိုတ်မေဆန်း၊ ဖိုတ်ဘယ်ရီ၊ ပြီးတော့ ဖိုက်ရွန်တိုက်၊ ဘယ်စစ်တပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေရာကို ကားလမ်းကလာနိုင်တာချည်းပဲ။ ဒီတော့ အဲဒီစစ်တပ်တွေမှာ လိုက်ရွာရင် ခလုတ်နှိပ်လိုက်ရုံနဲ့ အဆက်မပြတ်ပစ်နိုင်တဲ့ လေယာဉ်ပျံပစ် သေနတ်နှစ်လက်လောက် တော့ အချိန်မရွေးရာလို ရက်ရရမှာပဲ။ အဲဒီလိုသေနတ်နှစ်လက်နဲ့ ကျည်ဆန်အများကြီး ဆို တစ်နာရီအတွင်း ဒီတံတားပေါ် အရောက်လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပစ်လို့ရမရ သက်ဆိုင်ရာစစ်တပ်က ပစ်ခတ်စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးမှ ကျုပ်လိုချင်တယ်'

'ခင်ဗျား ရှုနေပြီ'

'ရှုတယ်လို့ ပြောချင်လဲပြောလေ။ ဒါပေမယ့် ခုချက်ချင်း ညွှန်ကြားချက်ထုတ်ဝါ 'ကျုပ်မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ငြင်းတယ်'

'ခင်ဗျားက ငြင်းတယ်ဟုတ်လား။ ကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်သည် ထိုင်ရာမှ အပြင်းအထန်ကြိုးစား၍ ထ ထိုက်ပြီးနောက် ဘရန်ဆန်ရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး လက်ထဲက တယ်လီဖုန်းစတား ပြောခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

'မင်း ဒီသောက်ရူးပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးလိုက်၊ မင်း သူ့အသိကြားရုံနဲ့ သူ့သွက်သွက်ခါအောင် ရှုနေပြီဆိုတာ မရိပ်မိသေးဘူးလား'

'ခင်ဗျား စကားပြောအဆို တော်တော်ပက်စက်တဲ့ လူပဲ'

ဘရန်ဆန်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ပြီး၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန် လက်ထဲက စကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်၊ မင်းကြားပြီမဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ကြားတယ်'

'တတိယအနေနဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချင်တာက ကျုပ်ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ သံမဏိနဲ့ ထုပ်ထားတဲ့ အဆီးအတားနှစ်ခု လိုချင်တယ်။ တစ်ခုက မြောက်ဘက်တံတားတိုင် ဖျော်စင် အောက်တည့်တည့်မှာ၊ နောက်တစ်ခုကတော့ ထောင်ဘက်တံတားတိုင် ဖျော်စင် အောက်တည့်တည့်မှာ လုပ်ချင်တယ်။ မြောက်ဘက်က အဆီးအတားကို အသေပိတ်မယ်။ တင့်ကားနဲ့ ဝင်တိုက်တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိရမယ်။ အဲပေါ်ကို လူ စက်တက်လို့မရအောင် ဆဲဆူကြီးကာလေးထားရမယ်။ တောင်ဘက်က သံမဏိအတိုင်း ထိုတော့ အလယ်မှာ ဂျစ်ကားထုစီး ဝင်နိုင်လောက်တဲ့ တံခါးပေါက်တစ်ခု တပ်ပေးရ မယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီတံခါးကို အထဲကဖွင့်မှရမယ်' တံခါးဖွင့်ဖြစ် အောင်လုပ်ပေးပါ သောင်တွေခိုင်အောင် အပေါက်ဖောက်ပြီး စိုနဲ့တွယ်တာဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ်။ သံသံချင်း

အောက်စီထွင်ပြီး ဝေဟဆော်တာခိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းတာတစ်ခုခု လုပ်ပေးပါ။ ဒီကိစ္စ အတွက် တပ်မတော်က ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ကို လုပ်ခိုင်းပါ။ ဒီအလုပ်နှစ်ခုကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမယ်။

ဟင်းဒရစ်တစ်ယောက် မွန်းပြီး အသတ်ရှာကျပ်နေပုံရသည်။ တော်တော်နှင့် စကားပြန်မရ ပြီးမှ

ဘာပြုလို့လဲ
ပစ်ဖိတ်သမ္မုဒ္ဓရာက ဆီးနှင်းတွေ ဝေ့ဝေ့လာတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ထံထားကြီးကို မျှထားတတ်တယ်။ အခုလဲ ဆီးနှင်းတွေ ဝေ့လာစပြုတာကို မြင်နေရပြီ။ ဒီဆီးနှင်းတွေကို အကာအကွယ်ယူပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝင်တိုက်ဖို့ သိပ်လွယ်လိမ့်မယ်။ ဘုရန်ဆန်လေသံက တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောနေရသလိုလို။

ဒါဖြင့်ရင် တောင်ဘက်ကတံတိုင်းမှာ ဘာပြုလို့ တဲခါးပေါက်ဖောက်ရတာတုံး တွစ်ကားတစ်စီး ဝင်နိုင်အောင်ပါလို့ ခင်ဗျားကို ကျွန်ုပ်ပြောပြီးပြီ။ တစ်ဘက်နဲ့ တစ်ဘက် ဆွေးနွေးစရာရှိရင် လာဆွေးနွေးမယ်အဖွဲ့ ဝင်နိုင်အောင် လိုအပ်ရင် ဆရာ ဝန်ခေါ်နိုင်အောင် ပြောတော့ အကောင်းဆုံးအစားအသောက်တွေနဲ့ အရက်တွေ ဘာတွေ ကျွန်ုပ်တို့ဆီကို လာဖို့လို့ရအောင်ပေါ့။

ဘုရား၊ ခင်ဗျား တော်တော် သွေးအေးတဲ့လူပဲ။ သွေးအေးတယ်၊ ယုတ်လား၊ ကျွန်ုပ်လူတွေရဲ့ နေ့နေ ထိုင်နေ စားနေ သောက်နေ လွယ်ကူအောင် စီစဉ်တာကို သွေးအေးတယ်လို့ ဆိုသလား။ သမ္မတကြီးနဲ့ ရေနံဘုရင်ကလဲ အဆာခံနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီမှာ ဟင်းဒရစ်၊ ဘုရင်နဲ့ သမ္မတကြီး တို့ အငတ်ထားတဲ့လူဟာ ခင်ဗျားပဲလို့ သမိုင်းမှာ စာတင်ရစ်အောင် လုပ်ချင်လို့လား ပြောလေ။

ဟင်းဒရစ်က ပြန်မဖြေ သမိုင်းတွင် စာတင်ခံရမည့်အကြောင်း သူ့တွေးချင် တွေးနေလိမ့်မည်။ ဘုရန်ဆန်က ဆက်ပြောသည်။

ပြီးတော့လဲ သံတံတိုင်းဆောက်မပြီးခင် သမ္မတကြီးနဲ့ ဘုရင်ကြီးအတွက် ရွှေပြောင်းလို့ရတဲ့ အိမ်သာမော်တော်ကားတွေ ပို့ပေးထားဦး။ အကောင်းဆုံးမှ လိုချင်တယ်နော်။ ပြီးတော့ အင်္ဂုဏ်တော်အိုင်က စုံထောက်တွေ ပါမလာစေနဲ့ဦး။ ကျွန်ုပ်ပြောတာကို အကုန်မှတ်မိရဲ့လား။

အကုန် အသံသွင်းထားတယ်။

ဒါဖြင့်ရင် စလုပ်ပေတော့၊ ဒါမှမဟုတ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်ကို

ပြောခိုင်းရဦးမလား။

လုပ်ပါမယ်။

အခုလား။

အခုပေါ့။

ဘုရန်ဆန်က စကားပြောခွက်ကို ဒူးခေါင်းပေါ် ချိတ်ထားလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်း နေထိုင် ကြည့်၍

ကျုပ် အကြံအစည်အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့တောင် သူက တစ်ခွန်းပြန် ပြောဘူးဗျဲ့ ဟုပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ

ကဲ ဟင်းဒရစ်ရေ၊ ဒါကတော့ နောက်ဆုံးမေတ္တာရပ်ခံချက်ပဲ။ အရေးအကြီးဆုံး ဆိုလို့ဆိုနိုင်တယ်။ အခု အခိုက်အတန့်မှာ သမ္မတကြီးက ဘာမှလုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဖြစ်နေ တယ်။ ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်မရှိတဲ့ နိုင်ငံက ခေါင်းဆောင်နဲ့ ဘယ်လိုစကား ပြောရမလဲ။

ဒုတိယသမ္မတကြီး ချီကာဂိုကို ရောက်နေတယ်။ အခု ဗဟိုဌာနလေ ထာဝရ ပြည်ကို သွားနေပြီ။

သိပ်ကောင်းတယ်ဗျာ၊ သိပ်ကောင်းတယ်။ မတောင်းဆိုပဲနဲ့ အလိုအလျောက် ခေါင်းကူညီတာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တောင်းဆိုတာဟာ သိပ်များနေ သေးမသိဘူး။ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ဝင်ထဲက ပိုအရေးပါတဲ့ ဝန်ကြီးနှစ်ယောက်လောက်နဲ့ ထပ်ပြီးဆွေးနွေးချင်တယ်။

ဟင်းဒရစ်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြန်ဖြေသည်။

ဒီမှာ ဘုရန်ဆန်၊ ကလေးတွေ စကားပြောသလို နောက်မနေပါနဲ့တော့၊ ခင်ဗျား သိပ်သွန်း စကားပြောချင်သလဲ။

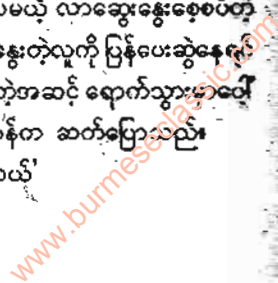
တစ်ယောက် နှစ်ယောက်လောက်ပါပဲ။ ဒုတိယသမ္မတကြီးနဲ့ ဝန်ကြီးနှစ်ယောက်၊ မင်းဆီရောက်လာရင် သူတို့တို့ပါ အစာခံအဖြစ် ပြန်ပေးဆွဲထားမှာလား။

မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်ပြောတာ ယုံချင်မှယုံ၊ ဒါပေမယ့် လာဆွေးနွေးစေစေတဲ့ အတွက် ပြန်ပေးဆွဲလေမရှိဘူး။ အဲဒီလိုသာ လာဆွေးနွေးတဲ့လူကို ပြန်ပေးဆွဲနေရင် ဘုရားဆုံးကျတော့ မင်းလိုလူစားလောက်နဲ့ ဆွေးနွေးရတဲ့အဆင့် ရောက်သွားမှာပေါ့။

ဟင်းဒရစ်က ဘာမှပြန်မပြောသဖြင့် ဘုရန်ဆန်က ဆက်ပြောသည်။

ကျုပ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနဲ့ စကားပြောချင်တယ်။

သူ ဒီကိစ္စမှာနေပြီ။

'ကျွန်အတွင်းစိတ်ကို သိတယ်ထင်တယ်၊ သူ့ဘယ်ကလာတာလဲ'
 'လော့စ်အင်ဂျင်နီယာ'
 'အဆင်သင့်လိုက်တာဗျာ။ သူက အဲဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေသလဲ'
 'နိုင်ငံတကာ ငွေကြေးရုံးပုံငွေအဖွဲ့ အစည်းအဝေး လာတက်နေတာ'
 'ဒါဆိုရင် . . .

ဟင်းဒရစ်က စိတ်မရှည်သော လေသံနှင့် ပြတ်ပြောသည်။
 'ဟုတ်တယ်၊ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးလဲ အဲဒီမှာရှိတယ်၊ သူ့လဲ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ

အတူတူပါလာပြီ'

ဘရန်ဆန်က စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ
 'ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ကျုပ်လို့ သာမည ပီတာဘရန်ဆန်နဲ့ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး
 မျက်နှာစုံညီ ဆွေးနွေးရတော့မယ်၊ တယ်စကားပြောလို့ ကောင်းမှာပဲ၊ ဒီတစ်ဆက်မှာ
 ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ မထင်ခဲ့မိဘူး'

□□□

အခန်း (၄)

ပေါလ်ရက်စ်ဆန်တစ်ယောက် တဖြည်းဖြည်း ပြန်သတိရလာသည်။ မျက်ခွံ
 မှား လေးပြီး ခေါင်းအုံနေသည်။ နားနည်းနည်းပင်းသွားသလိုလို သူ့ကိုယ်သူ ထင်မိ
 သည်။ သို့သော် အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ မိပြီးနောက် ဆိုးဆိုးရွားရွား ဘာမှမဖြစ်၊ ယာဉ်မောင်း
 သူ၏ခြေထောက်အောက်တွင် အဆိပ်ငွေ့ငှဲ ထပေါက်ပြီးနောက် ဆက်တိုက်ဖြစ်လာ
 သည့်တိစ္ဆာများမှာ မြန်ဆန်လှသဖြင့် ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို သူ့ကောင်းကောင်း မမှတ်မိချေ။
 သူ့မှတ်မိ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကြည့်လင်လာသဖြင့် ဘေးဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 သူ့ဘေးနားမှာ ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှေ့ခုံ နောက်ခုံ
 ဆီ သို့ ငိုက်ကျနေသည်။ သူ့လည်ပင်းက ကိုးရိုးကားရား ဘေးဘက်သို့ စောင်းကျနေ
 သည်။ အချို့ကမူ ကားကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေသလို လဲကျနေသည်။ တချို့က
 ဧည့်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှာပင် ကိုးရိုးကားရားပုံစံနှင့် မေ့နေကြသည်။ ကုလားထိုင်ပေါ်
 တွင် ရှိသူများအနက် အချို့သည် သူ့လိုပြန်သတိရလာစဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။
 သူက ကားပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ပြင်လိုက်ရ
 သည့်ကို မယုံသဖြင့် မျက်တောင်တဖြတ်ဖြတ်ခတ်၍ ထပ်ကြည့်မိသည်။ ဆန်ပရန်
 ဧည့်သည် ဇာတိဖြစ်သည်နှင့်အညီ သူတို့အိမ်လာသောကားကြီးသည် ရွှေတံခါးတံတားကြီး၏
 အလယ်တည့်တည့်လောက်၌ ရပ်တန့်နေကြောင်း ချက်ချင်းလိုလို သတိထားလိုက်မိ
 သည်။ ဤကိစ္စအတွက် အပြေတစ်ခုခုတော့ရှိရမည်။
 သူ့ဘေးနားက ကလေးမကို ပြန်ကြည့်မိပြန်၏။ ဤကလေးမလေးသည်

လူတိုင်း အာရုံစိုက်မိမည်မိန်းကလေးမို့ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်လုံးက သေးသေးသွယ်သွယ် သူ့သွားလေရာရာတွင် သယ်သွားလေ့ရှိသော ရုပ်ရှင်ရိုက်ကင်မရာ လေးလေးလံလံကြီး တို့ ပဲခူးတွင် လွယ်နိုင်အောင် သန်ပါမလားဟု တွေးချင်စရာ ဖြစ်သည်။ သူ့ဆံပင်က ပလတ်တိုနစ်ရွှေဖြူရောင်၊ သူ့အသားရောင်ကလည်း တစ်ခါမှ နေမလောင်ဘူးသည် အသားလို ပြုရော်ရော်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ရုပ်မြင်သံကြားကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ ဇာတ်ရှင်ဇာတ်ပုံဆရာမတစ်ဦးဖြစ်သည်။ တစ်ခါ ယောက်ျားချည်းသာပါသော သမ္မတ ကြီး၏ခရီးစဉ်တွင် သူ့ဘာကြောင့် ပါလာသည်ကို ရက်စိဆန် တွေးမရချေ။ ပြီးတော့ သူ့နာမည်ကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်း။ သူ့ကိုယ်သူ အောပရဲလ် ဝင်းနက်စိဒေးဟု ဆိုသည်။ သူ့သမားစားစာဆရာ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားတွင်လည်း သည်အတိုင်းပါသည်။ တကယ်တော့ သူ့အဖေနှင့်အမေသည် စိတ်ကူးကောင်းကြွယ်ဝမှုတို့ နာမည်မှည့်ရ မည့်နေ့ နီးကပ်လာသောအခါ သူ့ဖွားနေ့တိုပင် အလွယ်ဆုံးနာမည်အဖြစ် ကင်ပွန်းတပ် ခဲ့ဟန်တူသည်။

သူ့က အမျိုးသမီးကလေး၏ပုခုံးကို ကိုင်၍ ကိုယ်ကိုပြန်မတ်ပေးသည်။ မိန်း ကလေး၏ဦးခေါင်းက သူ့ပုခုံးပေါ်တွင် စောင်းကျလာသည်။ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့မိသူများ တို့ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ တူသရမည်ဟု သူမသိ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို လှုပ်ခါပေးရမလား။ ပါးနှစ်ဘက်ကို လက်ဝါးနှင့် အသာအယာ ရိုက်ပေးရမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဆက်ပြီး အိပ်ခိုင်းထားရမှာလား။ သူ့ဒီပြဿနာကို အဖြေရှာမရခင် ထိုမိန်းကလေး လူးလွန် လှုပ်ရှားလာသည်။ အစိမ်းရောင် ပိုးအင်္ကျီတိုနဲ့နဲ့ ပါးပါးကလေးကို ဝတ်ထားသော ထိုကလေးမလေးသည် ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထသလို တုန်သွားသည်။ တကယ်တော့ ဘတ်စ်ကားကြီးပေါ်တွင် သိပ်မချမ်းလှပါ။ ထို့နောက် မျက်လုံးပွင့်လာပြီး ရက်စိဆန်ကို မျက်တောင်မခတ် စိက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထူးခြားမှုမရှိလှသော သူ့မျက်နှာမှ မျက်လုံးအစုံမှာ အထူးခြားဆုံးဖြစ်သည်။ ကြီးမားခိုင်းစက်သော သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ ပင်လယ်စိမ်းပြာရောင်ဖြစ်ပြီး ကြည်လင် တောက်ပလှသည်။ အပြစ်ကင်းစင်သော အရိပ်အရောင်မှာ ထူးထူး ခြားခြားပေါ် လွင်နေသည်။ သည်ကလေးမတွင် ရိုးသားဖြူစင်မှု ရှိမှုရှိသေးရဲ့လားဟု ရက်စိဆန် တ တွေးနေမိသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားကုမ္ပဏီအတွက် ကင်မရာလွယ်နေသော ဤလိမ္မန်း ဟလေးမျိုးသည် ယခင်က ရိုးသားဖြူစင်ခဲ့သည့်တိုင်အောင် ယခုအချိန်တွင် ရိုးသား ဖြူစင်မှု မရှိတော့မည်မှာ သေချာသည်။

သူက မျက်လုံးများကို ရက်စိဆန် မျက်နှာပေါ်က လွှဲမပစ်ပဲ မေးလိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲဟင်'
'ကိုယ်တွေ့ကြည့်လို့ရတာကတော့ ခပ်နောက်နောက် လူတစ်ယောက်က ချက်ချင်းသတိပေးသွားစေနိုင်တဲ့ ဓာတ်ငွေ့ကို လာဖောက်တယ်နဲ့တူတယ်။ မင်း သလုံနယ်နေသေးသလဲ'

'အရက်မူးနေသလိုပဲ ခေါင်းနောက်နေတယ်၊ ဘယ်သူကဖျား ဒီလိုလုပ် ချင်တာပါလိမ့်'

'အကြောင်းမျိုးစုံ ရှိရမှာပေါ့လေ'
ရက်စိဆန်က လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

'အခု တစ်နာရီနဲ့ ဆယ်မိနစ် ကြာသွားတဲ့အထိ တို့များ ရွှေတံခါးတံတား ခေါ်မှာပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်'

'ဘာပြောတယ်'
'မင်းလှည့်ကြည့်ပါလား'

အောပရဲလ်က သေးဘီကိုလှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ တွန့်တန့်ဖြစ်သွားပြီး သူ့ပုခုံးကို ဖက်ထားဆဲဖြစ်သောလက်ကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'ဟိုကြမ်းပေါ်မှာ လူနှစ်ယောက်ကို လက်ထိပ်ခတ်ထားပါလား'
အောပရဲလ်အသံက ချက်ချင်းလိုလိုတိုးသွားသည်။ ရက်စိဆန်က ရှေ့သို့ ငုံ့

ကြည့်လိုက်သည်။ အိပ်ပျော်နေပုံရသော ခပ်ထွားထွားလူနှစ်ယောက်ကို လက်ထိပ် ခတ်ထားသည်မှာ သေချာသည်။

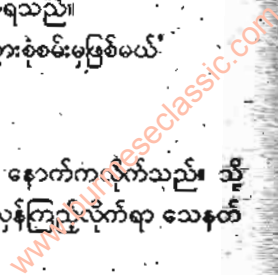
'ဘာပြုလို့လဲဟင်'
'ဘယ်သိမလဲ၊ ကိုယ်လဲ ခုမှပြန်သတိရလာတာ'

'ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်မတို့ကတော့ ဘာပြုလို့ လက်ထိပ်ခတ်တာ မခံရသလဲ'
'ကံကောင်းလို့ နေမှာပေါ့'

ရက်စိဆန်က နောက်ဘက်လှည့်လိုက်ရာ သမ္မတကြီးစိုးလာသော ကားကြီး သည် သူတို့ကားနောက်တွင် ရပ်ထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

'တဆိတ်ကွာ၊ ဒီကိစ္စကို သတင်းစာဆရာပီပီ သွားစုံစမ်းမှဖြစ်မယ်'
'ကျွန်မလည်းလိုက်မယ်'
'လိုက်ခဲ့လေ'

အောပရဲလ်က ရှေ့ကသွားသည်။ ရက်စိဆန်က နောက်ကလိုက်သည်။ သို့ သော် ချက်ချင်းမလိုက်ပဲ အနီးဆုံးလူ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို လှန်ကြည့်လိုက်ရာ သေနတ်

ခန့်တော့သော ပန်းစလွယ်သိုင်းအိတ်ကို တွေ့ရသည်။ ပြီးမှ အေပရဲလ် နောက်လိုက်သည်။ ရှေ့တံခါးပေါက်ဝန်း၊ ရောက်သောအခါ အိပ်ပျော်နေဆဲယာဉ်မောင်းသည် သူထိုင်ခုံနှင့် ခပ်ဝေးဝေး ညာဘက်တံခါးပေါ်တွင်မိမိ၏ အိပ်ပျော်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ သူ့ဘာသာသူ ရွှေသွားတာတော့ ဟုတ်ပုံမရချေ။

တံတားပေါ်ရောက်နေပြီဖြစ်သော အေပရဲလ်ထံ အမှီလိုက်သည်။ ခပ်ထွားထွား အရုပ်ဆိုးဆိုး ရဲသားကြီးတစ်ယောက်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို စက်သေနတ်တစ်လက်နှင့် ချိန်ထားသည်။ ယွန်နီလိုလူမျိုး ရဲတပ်ဖွဲ့ထဲဝင်လျှင် ရဲတပ်ဖွဲ့နာမည် ဟုတ်မှာ သေချာသည်။ တကယ်တော့ ရဲသားတစ်ယောက်က သူတို့ကို သေနတ်နှင့် ချိန်ထားသည်မှာ ဆန်းနေသည်။ ပြီးတော့ ရဲသားလက်ထဲမှာ စက်သေနတ်တစ်လက် ပို့နေတာတ မှီဆန်းသည်။ အဆန်းဆုံးကတော့ တန်းစီရပ်နေသည့် စိတ်ညစ်နေပုံရသော ရဲသားခြောက်ယောက်ကို လက်ချင်းတွဲ၍ လက်ထိပ်ခတ်ထားခြင်းပင်တည်း။

အေပရဲလ်က ထိုလူစုကို အထိတ်တလန့်ကြည့်ပြီးနောက် ရက်စိဆန်ကို ပြန်ကြည့်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီကိစ္စအတွက် အကြောင်းပြချက် တစ်ခုခုတော့ရှိရမယ်' သစ္စာကြီးမီးသောကားဘေးမှ ကွေ့ထွက်လာသည့် ဘရန်ဆန်က သူတို့ ခိုရာသို့ အေးဆေးစွာ လျှောက်လာရင်း အေးအေးဆေးဆေး လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'သိရမှာပေါ့ဗျာ၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားနာမည်က ဘာလဲ'

'ရက်စိဆန်'

'ဒီကိစ္စအတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ'

အေပရဲလ်က အလန့်တကြားပြောသည်။

'ရဟတ်ယာဉ်တွေပါလား'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ ရဟတ်ယာဉ်တွေပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကို ရှင်းလင်းချက် ထေးပို့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ခဏခဏတော့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ မိတ်ဆွေတွေ သတိရလာမှ ပြောကြတာပေါ့'

ဘရန်ဆန်က နောက်ဆုံးကားဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူကနောက်ဘက်မှ တပြည့်ပြည့်ရွှေ့လာနေသော တိမ်တိုက်တိမ်ခိုင်ကြီးများကို ကြည့်နေသည်။ စိတ်ပူနေသလား ဘာလားဆိုတာကိုတော့ အကဲခတ်မရ။ ရှေ့ကားနှင့်ဝင်ဆောင်မိသော ရဲကားဆီသို့ ရောက်သောအခါ ရပ်စောစောနေသော အစောင့်ကိုမေးလိုက်သည်။ 'တို့ မိတ်ဆွေကြီးလေးယောက် ပြန်သတိရလာပလား ခရိုက်စလာ'

'ဟုတ်ကဲ့ သတိရလာပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကိုကြည့်ရတာ သိပ်မခွင့်ကြဘူး ဆရာ'

ခရိုက်စလာသည် အသားညိုညို ခပ်ပိန်ပိန်နှင့် ပညာတတ်ဂိုက်ဖမ်းနေသူ ဖြစ်သည်။ လက်ဆွဲအိတ်ကလေးနှင့်ဆိုပါက ရှေ့နေတစ်ယောက်ဟုပင် ထင်ကြရသည်။ တကယ်ကလည်း ဗိုရန်ကို ဘရန်ဆန် ပြောပြခဲ့သည့်အတိုင်း ခရိုက်စလာသည် ဆက်သွယ်ရေးပညာကို တတ်ကျွမ်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ နပါတ်သော့တွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဖွင့်နိုင်သည်။ ပြီးတော့ လူတွေကို သေနတ်နှင့်ချိန်ပြီး ကြောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်စာတ်သည်။

'ဒါပဲပေါ့ကွာ၊ သူတို့ကို ကားထဲမှာပဲဆက်နေပေစေ၊ အပြင်ထုတ်ပြီး လက်ထိပ်ခတ်ထားရတာနဲ့စာရင် အဲဒါက ပိုလွယ်တာပေါ့၊ ရှေ့ဆုံးကားထဲက အက်ဖ်ဘီအိုင် နဲ့ထောက်လေးယောက် အဲလေ သေနတ်ကိုယ်စီပါလာတော့လဲ အက်ဖ်ဘီအိုင်ကလို့ ထင်တာပဲ၊ ပြန်သတိရလာရင် နောက်ထပ် လူနှစ်ယောက်လောက်ခေါ်ပြီး သူတို့ရယ်၊ သို့ရဲသားခြောက်ယောက်ရယ်၊ ဒီက လေးယောက်ရယ်၊ တို့ကားထဲက နှစ်ယောက်ရယ်၊ သူတို့အားလုံးကို တောင်ဘက်တံတားတိုင် မျှော်စင်ဘက်ဆီခေါ်သွား၊ သူတို့အားလုံး ဆယ်ခြောက်ယောက်တောင်ရှိတယ်၊ ဒီမှာဆက်ထားရင် ဒုက္ခပေးမယ့်ဝင်တိတွေ လမ်းထိပ်ဝက်လောက်ကျတော့ လက်ထိပ်တွေဖြုတ်ပြီး သူတို့ဘာသာသူတို့ ဆက်လျှောက်ပြီး ပြန်သွားပေစေ၊ လက်ထိပ်တွေကို ပြန်ယူထားလိုက်၊ တော်တော်ကြာ ထပ်အသုံးတံ့အင် တုလာမှာ'

'ဖြစ်ပါတယ် ဆရာ'

'မစ္စတာဘရန်ဆန်'

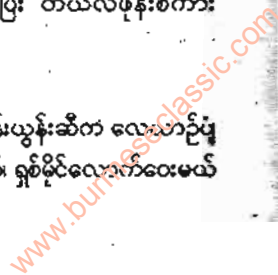
နောက်ဆုံးကား၏ ရှေ့တံခါးပေါက်ဝရှိ ဂျင်ဆင်က ရှေးကြီးသုတ်ပျာ လက်ထပ်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

'သမားလ်ပိုက်ခခန်းက ခေါ်နေတယ်၊ မြန်မြန်လာပါ'

ဘရန်ဆန်သည် ကားဆီသို့ အပြေးအလွှားလာပြီး တယ်လီဖုန်းစကား ပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

'ဘရန်ဆန်ပါ'

'ဂစ်စကတ်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့အရှေ့တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းဆီက လေယာဉ်ပျံ ဘယ်ငယ်လေးတစ်စီး လာနေတာကို ရေဒါနဲ့ ပမ်းမိထားတယ်၊ ရှစ်မိုင်လောက်ဝေးမယ် ထင်တယ်'

'ကျေးဇူးပဲ'

ဘရန်ဆန်က ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်းဟု ဆိုသဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကို နိုင်ငံတကာလေဆိပ်ဖြစ်နိုင်သည်။

'ရဲချုပ် ဟင်းခရစ်နဲ့ ချက်ချင်း စကားပြောချင်တယ်'

စတုန်းပိုင်းအတွင်း ဟင်းခရစ်အသံ ပေါ်လာသည်။

'ဘာပြောမလို့လဲ'

'ကောင်းတင်မှာ ဘာလေယာဉ်မှ မရှိအောင် ရှင်းလင်းထားပါလို့ ကျုပ် ပြောထားတယ် မဟုတ်လား၊ အခုလေဆိပ်ဘက်က လေယာဉ်တစ်စီးလာနေတာ ကျုပ်တို့ ရေခါစခန်းက ဖမ်းမိထား . . .'

ဟင်းခရစ်က ဖြတ်ပြောသည်။ စိတ်လည်းတိုသွားပုံရသည်။

'နဲ့ ခင်ဗျားက မစ္စတာမိလ်တန်နဲ့ မစ္စတာကွာရီတို့ကို တွေ့ချင်တယ်ဆို သူတို့ လှောင်အင်ဂျင်နီယာ ဧကန်လာတာ ဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ရှိပြီ။ အခုရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ဆတ်လာနေကြတာ'

မိလ်တန်က နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး၊ ကွာရီက ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဖြစ်သည်။

'သူတို့က ဘယ်မှာဆင်းမှာလဲ'

'ဖရက်ဆီဒီယိုမှာရှိတဲ့ တပ်မတော်နယ်မြေထဲမှာ ဆင်းမှာ၊ အဲဒီက ကားနဲ့ လာရင် နှစ်မိနစ်ပဲကြာမယ်'

'ကျေးဇူးပဲ'

ဘရန်ဆန်က သမားလုံပိုက်စခန်းနှင့် ပြန်ဆက်သည်။ ဝစ်စကတ်နှင့် အဆက်အသွယ်ရသောအခါ ဘရန်ဆန်က

'စိတ်မပူနဲ့တော့ ဒါက တိုခိုက်ဆွေတွေပါ။ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြီးစောင့်ကြည့်နေနောက်တစ်ခါတွေ့တဲ့အခါ မိတ်ဆွေဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ်'

'စိတ်ချပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

ဘရန်ဆန်သည် ထိုင်ရာမှထပြီး ကားပေါ်မှဆင်းမလိုလိုလုပ်ပြီးမှ ကားနောက်ပိုင်းတွင် ကြီးနှင့်ချည်ထားသူကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ သူက ကြီးနှင့် အတုပ်ခံရသူနဲ့ နာမည်ကို ယူထားသော ဂျင်ဆင်အားပြောလိုက်သည်။

'မင်းကိုယ်မင်း ဟာရီမင်လို့ ပြန်အခေါ်ခံနိုင်ပြီ။ ဟောဟိုက ဂျင်ဆင်ကို ကြီးပြောပေးလိုက်တော့'

'သူ့ကို တံတားပေါ်က ထွန်းချလိုက်ရမလား'

သည်တစ်ကြိမ်တွင် ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ခပ်ဆိုးဆိုးဖြစ်သွားသည်။ ဝင်ကိုအားဖြင့် သူသည် ချိတ်ချတဲ့ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသူမဟုတ်။ ဘာကိစ္စမဆို ဖြုန်းကန်ခိုင်းတနဲ့ ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိသည်။ သူ ချိတ်ချဟုလုပ်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များကသာ သူ့ဘဝတွင် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်ခဲ့တာများသည်။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ကိစ္စတော့မရှိဘူး။ သူ့ကို တို့ဆီမှာ ဆက်ထားမယ်၊ တကယ်တော့ သူက အတ်မီဘီအိုင် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ဒါပေမယ့် တို့ပိုက်ကွန်ထက် ငါးပေါက်စလေးပါ။ သူ့ကို တနည်းတဖုံ အသုံးချလို့ရလာနိုင်စရာ အကြောင်းရှိတယ်။ ကဲ သူ့ကို အတိအကျအကြောင်း ရှင်းပြထား၊ ငါဘာမှမပြောသေးရင် သူ့ကို ဒီမှာပဲ ထားဦး'

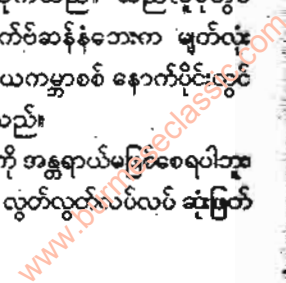
ဘရန်ဆန်သည် ရှေ့ဆုံးကားဆီ လျှောက်သွားပြန်သည်။ ကားအပြင်ဘက်တွင် ညွှန်ဆယ်ခန့် တန်းစီပြီးရပ်နေကြသည်။ သူတို့ကို ယွန်နီနှင့် အဖော်နှစ်ယောက်က ညွှန်ဆယ်ခန့် ချိန်ထားကြသည်။ ထိုလူအုပ်ထဲတွင် လက်ထိပ်ခတ်ခံရသူ လေးယောက် ထဲပါသည်။ ကားထဲတွင် မည်သူမှမကျန်တော့ချေ။ ဘရန်ဆန်က ပီတော့ဘက် လှည့်လိုက်သည်။

'လက်ထိပ်ခတ်ထားတဲ့ ဟောဒီက လူကြီးမင်းလေးယောက်နဲ့ ရဲသားခြောက်ယောက်ကို ခရိုက်စလာဆီခေါ်သွား၊ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူ သိလိမ့်မယ်'

သူက တံတားဆီဝေလာသော ဆီးနှင်းထုကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းက မြင်ရသည်ထက် အနားရောက်လာသောအခါ ပိုမြန်လာပုံရသည်။ သို့သော် ဆီးနှင်းထုသည် သိပ်မမြင့်လှ။ ကံကောင်းလျှင် တံတားအောက်က ဖြတ်သွားလိမ့်မည်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် သမ္မတကြီးနှင့် ဘရင်ကြီးတို့ကို ရန်ပြုမည်ဟု မြှမ်းခြောက်ပြီး တံတားအနား လူမကပ်အောင်လုပ်မှုဖြစ်မည်။ ဘာပဲပြောပြော သံမဏိတံတိုင်းများကို တောနိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ဆီးနှင်းများ မကြာခဏဝေလာမည်ဖြစ်၍ သူ စိတ်ချထက်ချ နေနိုင်ဦးမည်မဟုတ်။

သူကစာနယ်ဇင်းဆရာများကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သည်လူစုတွင် အဖိုးသမီးလေးဦးပါသည်။ အဖိုးသမီးများအနက် ရက်စဆန်နဲ့ဘေးက မျက်လုံးဆီဆီမီး ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် ကလေးမလေးကသာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် နောက်ပိုင်းတွင် ဓမ္မစွာလာသူဖြစ်နိုင်သည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'သက်တောင့်သက်သာ နေကြပါဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ကို အန္တရာယ်မမြင်စေရပါဘူး။ အရန်ပြောရရင် ကျုပ်စကားပြောပြီးတဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆုံးဖြတ်'

ခွင့်ပေးမယ်၊ ဒါကတော့ တံတားပေါ်က ပြန်သွားမလား၊ ပြန်သွားရင် အန္တရာယ်မဖြစ်
စေရဘူး။ တံကယ်လို့ ဆက်နေမယ်ဆိုရင်လဲ အန္တရာယ်မရှိစေရဘူး။ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားတို့အားလုံးလိုလို ဆက်နေကြလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်။ ကျုပ် စကားဆုံးရင်
ဒီလိုသတင်းမျိုး ခင်ဗျားတို့ဆီကို အပတ်တိုင်း ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
သိလာကြလိမ့်မယ်။

မှန်သည်။ သူ့စကားဆုံးသွားသောအခါ ကမန်းတတန်း လိုက်မှတ်နေကြသည့်
သတင်းထောက်များ၊ ဓာတ်ပုံတင်ပုံရိပ်ရိတ် အဆက်မပြတ် ရိုက်နေကြသည့် ဓာတ်ပုံ
သတင်းထောက်များ၏ စိတ်ထဲတွင် သည်လိုသတင်းမျိုး သူတို့ဘဝသက်တမ်းတွင်
နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တွေ့ရတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်သွားကြ
ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ရွှေတံခါးတံတားကြီးပေါ်က အတင်းဓမ္မဆွဲချမှ ပြန်တော့မည့်
ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သွားကြလေပြီ။ ဘာပဲပြောပြော ရာဇဝတ်မှုသမိုင်းတွင် ကြုံတောင့်ကြံခဲ
ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင်
သမိုင်း၌ ဓာတင်ခံကြရမှာ သေချာသည်။

တံတားကြီးဆီသို့ ဆီးနှင်းများရောက်လာလေပြီ။ သို့သော် တံတားကြီးကို
ဝါးချီမသွားပါ။ ဆီးနှင်းထု၏ ဗဟိုချက်မသည်တံတား၏အောက်ဘက် ပေနှစ်ဆယ်
ခန့်က ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ထို့ကြောင့် တိမ်တိုက်ထဲရောက်နေသလိုလို၊ ပြီးတော့
တံတားကြီးသည် ရေခဲရေငွေ့ပေါ်တွင် ပေါလောကြီး ပေါ်နေသလို ခံစားရသည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာဆက်နေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်ဆိုတော့ ဒီက စည်း
တမ်းတလေးတွေကို သိထားဖို့လိုတယ်။ နောက်ဆုံးကားမှာ မြို့နံဆက်သွယ်ထားတဲ့
တယ်လီဖုန်းသုံးလုံးရှိတယ်။ အဲဒါတွေက ကျုပ်ကိုယ်တိုင်သုံးဖို့ အရေတကြီးဖြစ်လာရင်
သုံးစွဲဆက်ထားတာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ကို ကိုယ်တိုက်နဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်ပြီး သတင်းနဲ့
ဓာတ်ပုံတွေကို တောင်ဘက်ကိတ်အထိလာယူဖို့ အစီအစဉ်လုပ်နိုင်အောင် တစ်ကြိမ်စီ
ဆတ်သွယ်ခွင့်ပေးမယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ တစ်နေ့သုံးကြိမ် ခွင့်ပြုမယ်။ ဘယ်အချိန်တွေလဲ
ဆိုတာတို့တော့ နောက်မှ ထပ်ဆုံးဖြတ်မယ်။ ပြီးတော့ အမှတ်နှစ်ဘက်စီကား နံဘေး
ထပ်ကန်မှာ ဆေးဖြူနဲ့ မျဉ်းဆွဲထားမယ်။ အဲဒီမျဉ်းကို ခွင့်ပြုချက်မရပဲ မဖြတ်ရဘူး။
အဲဒီတားထဲကလူတွေကိုလဲ ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်မရပဲ ကာယကံရှင်က သဘောမတူပဲ
ဆေးလားစမ်းလား မလုပ်ရဘူး။ အဲ သမ္မတကြီးက သူ့ဘာသာသူ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ
လုပ်ခယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အတင်းဓမ္မ

ထုပ်ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ရဟတ်ယာဉ်တွေနားကိုလဲ ဘယ်သူမှ မသွားရဘူး။
ကျုပ်စီးတဲ့ကားရဲ့ တောင်ဘက် ဂိုက်နှစ်ဆယ်နဲ့ မြောက်ဘက် ဂိုက်နှစ်ဆယ်မှာ မျဉ်းဖြူ
ထစ်ကြောင်းစီ ဆွဲထားမယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့အတွက် ကန့်သတ်နယ်မြေပဲ။ အဲဒီမျဉ်းတွေ
ရဲ့ နောက်ဘက်ငါးဂိုက်အတွာမှာ စက်သေနတ်ကိုင် အစောင့်တစ်ယောက်စီရှိမယ်။
အဲ . . . သူတို့ကိုတော့ ဒီမျဉ်းကိုကျော်လာရင် မမေးမစမ်းပဲ ပစ်သာပစ်လို့ အာဗိနဲ့
ပေးထားတယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ချက်ကတော့ မှောင်နေတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့အားလုံး
တို့ယ့်ကားပေါ်မှာပဲ နေရမယ်။ တကယ်လို့ သိပ်သတင်းထူးတယ်ဆိုမှ ဒီစည်းကမ်းကို
လျှော့ပေါ့ပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် သတင်းထူးတယ် မထူးဘူးဆိုတာ ကျုပ်ကပဲ ဆုံးဖြတ်မယ်။
တဲ ဒီစည်းကမ်းတွေကို မလိုက်နာနိုင်တဲ့လူတွေ အခုအချိန်ကစပြီး ပြန်နိုင်ပါပြီ။

မည်သူမျှ မလှုပ်ကြား။

'ဘာမေးကြည့်မလဲ'

စာနယ်လင်းဆရာ အချင်းချင်းဆွေးနွေးနေစဉ် ဘရန်ဆန်က အယ်ကာထရက်
ကျွန်းဆီသို့ ရွှေသွားသော ဆီးနှင်းထုကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ သတင်းစာဆရာ
နှစ်ယောက် ရှေ့ထွက်လာသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး သက်လတ်ပိုင်းပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။
ခဲခဲကျနေသော ဝတ်စုံများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ထားကြသည်။ တစ်ယောက်က
ထိပ်ပြောင်သည်။ တစ်ယောက်ကတော့ ဆံပင်ခပ်ပွပွ၊ မုတ်ဆိတ်မွှေး ခပ်ထူထူနှင့်
ဖြစ်သည်။ ကိုထိပ်ပြောင်က စပြောသည်။

'မေးစရာရှိပါတယ်'

'ခင်ဗျားတို့ နာမည်တွေကကော'

'ကျုပ်က ဂရမ်တန်၊ အေပီက ၊ သူက ဒေါက်ဂန်၊ ရိုက်တာက'

ဘရန်ဆန်က သူတို့နှစ်ဦးကို စိတ်ပါဝင်စားစွာကြည့်နေသည်။ သည်လူ
နှစ်ယောက်က ကျန်လူအားလုံးနှင့် နှိုင်းစာသော် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ သတင်းပျံ
နဲ့သွားအောင် ပိုမိုဆောင်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပင်တည်း။

'မေးခွန်းကကောဗျာ'

'ဒီလိုပါဗျာ၊ ဒီကနေ့မနက်ခင်းဟာ ပြန်ပေးဆွဲမိကောင်းတဲ့နေ့ပဲဆိုပြီး ထူး
ထူးတာမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ မှန်ပါသလား'

'မှန်ပါတယ်'

ဒေါက်ဂန်ကမေးသည်။

'ဒီလုပ်ငန်းစဉ်ကို အကဲခတ်ရတာ အစောကြီးကတည်းက အစီအစဉ်တွေ

ပြန်လုပ် ကြိုတင်တိုက်ထားတဲ့ သဘောမျိုးဆိုတာတွေရတယ်။ အလွဲလွဲအချောချော ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို ကြိုတော်ပြီး စီစဉ်ခဲ့တာလို့ထင်ပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ် လုပ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပါသလဲ

သုံးလ

မမြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ဒီခရီးစဉ်ရဲ့ အသေးစိတ်အစီအစဉ်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ လေးရက်ကမှ ထုတ်ပြန်ခဲ့တာပဲ

အသေးစိတ် အစီအစဉ်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်ကတည်းက ဝါရှင်တန်မှာ သိနေပါပြီ

ဂရပ်ဖိတန်က ပြောပြန်သည်။

လက်တွေ့ကျကျပြောရရင် ခင်ဗျားပြောတာကို လက်ခံရလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စကို အစိုးရက ခုလောက်ကြာအောင် ထိန်းချုပ်ထားပြီးမှ ထုတ်ပြန်ကြေငြာတာ ဘာသဘောလဲ

ကျုပ်လို့လူမို့က ကျုပ်အခုလုပ်သလို လုပ်မှာမို့လို့ပေါ့

သတင်းကြိုရအောင် ဘယ်လိုလုပ်သလဲ

ဝယ်တာပေါ့ဗျာ

ဘယ်လိုဝယ်တာလဲ၊ ဘယ်မှာဝယ်တာလဲ

ဝါရှင်တန်မှာ၊ ဒေါ်လာငွေ သုံးသောင်းပေးရင် သတင်းမျိုးစုံ ဝယ်လို့ရပါတယ်။ ဒေါက်ဂန်က ဝင်မေးပြန်သည်။

သတင်းရောင်းတဲ့လူရဲ့ နာမည်ကို တဆိတ်ပြောပါလားဗျာ

ဒါ မမေ့သင့် မမေ့ထိုက်တဲ့ မေးခွန်းပဲ။ တခြားမေးမယ့်လူ ရှိသေးသလား ခပ်မှိုင်းမှိုင်းအရောင် အဝတ်အစားကို ဝတ်ထားသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ပြောလိုက်သည်။

ရိုပီထယ်၊ အခုဒီမှာ အကဲခတ်ရသလောက်ကတော့ အတွေ့အကြုံသိပ် များတဲ့သဘောကို တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စဟာ ဥပဒေဘောင်ကိုကျော်တဲ့ ရှုပ်ထွေးမှု အတွေ့အကြုံ မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်

ဘရန်ဆန်က ဖြေလိုက်သည်။

ထင်ချင်သလို ထင်နိုင်ပါတယ်။ အတိတ်ကကိစ္စတွေဟာ နီဒါန်းလောက်ပဲ ရှိပါတယ်

ထိုအခါက သမီးက ဇွတ်ထပ်မေးသည်။

မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ရှင်မှာ အလျင်က ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်ဖြစ်မှုတွေ နို့သလား

ကျုပ်က တရားရုံးကို တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေးဘူး။ တဲ ဘာမေးချင်သေးသလဲ

ဒေါက်ဂန်က ထပ်ပြောသည်။

ရိုတာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်တာလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့အားလုံး သိချင်ကြ တယ်

နောက်နှစ်နာရီကြာရင် ကျုပ်လုပ်မယ့် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ အဲဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားတို့အားလုံး သိရမယ်။ အဲဒီရှင်းလင်းပွဲမှာ ရုပ်မြင်သံကြား ကုမ္ပဏီသုံးခုက ရုပ်ရှင်ရိုက် အဖွဲ့တွေပါလာလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနဲ့ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးလဲ တက်လိမ့်မယ်။ ဒုတိယသမ္မတ ရစ်ချတ်ကတော့ နောက်မှ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ရှင်းလင်းပွဲကို သူမိမှာမဟုတ်ဘူး

အလွန်တရာ အတွေ့အကြုံရင်ကျက်သော စာနယ်ဇင်းဆရာများပင် ဖြစ်လင့် တစား ပြောစရာစကားလုံး ရှာမရအောင် နှုတ်ဆွဲသွားကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဒေါက်ဂန်က မေးသည်။

ခင်ဗျားဟာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် အကောင်းဆုံးလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ဝါဒကို လက်ကိုင်ထားတဲ့လူလို့ ဆိုချင်တယ်

ဒါ အင်မတန်လက်တွေ့ကျတဲ့ ဒဿနိကအမြင်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အလုပ်ဖြစ်မှီက အဓိက မဟုတ်လား။ ကဲအခုအချိန်ကစပြီး ကျုပ်ကားပေါ်မှာ တစ်ကြိမ် သုံးယောက် ထယ်လီဖုန်းဆက်နိုင်ပြီ

ဘရန်ဆန်က နောက်လှည့်ပြီး အလယ်ကားဆီသို့ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက် သည်။ သို့သော် ယွန်နီအသံကြောင့် တုံ့ကနဲ ရပ်သွားသည်။

ပါစဝပ်ကို မြင်မကောင်းအောင် ဟထားသော ယွန်နီက အနောက်ဘက်သို့ ကြည့်ရင်း တအံ့တဩပြောလိုက်သည်။

ဘုရား၊ ဘုရား၊ ခင်ဗျားလဲ မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ ဘရန်ဆန် မှန်ပါသည်။ ဘရန်ဆန်လည်းမြင်ပါသည်။ မိုင်ဝက်ခန့်အဝေးတွင် ဆီးနင်းထု သည် ဓားကြီးကြီးနှင့် ပိုင်းထားလိုက်သလို တိတိရိရိပြတ်နေသည်။ ထိုမှလွန်သော် တစ်မိုင်ခန့်အကွာအဝေးတွင် အလွန်ကြီးမားလှသော သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းတို့ကိုယ်ထည် သို့မြင်နေရသည်။ သင်္ဘောကြီးကို ဆီးနင်းများ လွှမ်းခြုံထားသော်လည်း သင်္ဘောကြီး

တစ်စီးဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိ။

ဘရန်ဆန်သည် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်ကြာအောင် ရပ်ကြည့်နေမိပြီးနောက် အလယ်ကားပေါ်သို့ အပြေးအလွှားတက်သွားသည်။ သူက ဝိုရန်ကို ကမန်းကတန်း ပြောလိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်ကို မြန်မြန်ဆက်ပေးစမ်း'

ဟင်းဒရစ်က ချက်ချင်းပြန်ထူးသည်။ ဘရန်ဆန်၏လေသံမှာ ခါတိုင်းနှင့်မတူ အေးစက်မှာကျောနေသည်။

'ဟင်းဒရစ် မင်းဆီကို နားရွက်တစ်ဘက် အခုပို့လိုက်ရမလား'

'ခင်ဗျား ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ'

'ဘာပြောရမှာလဲ၊ အခုလာနေတဲ့ လှေကလေးက မတော်တဆရောက်လာ ထားလား၊ ပြန်လှည့်ခိုင်းစမ်း'

'ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘာကို ပြန်လှည့်ခိုင်းရမှာလဲ'

ဘရန်ဆန်က တစ်လုံးချင်း ပြတ်ပြတ်သားသားပြောချလိုက်သည်။

'အခု ရွှေတံခါးတံတားကြီးဆီကို စစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း ဦးတည်လာနေ တယ် ကျုပ်က တံတားနားကို မလာစေချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဘာပဲရှိရှိ ကျုပ်က တော့ လုံးဝလက်မခံဘူး၊ သူ့ကို ပြန်လှည့်ခိုင်းလိုက်'

'ခင်ဗျားဘာပြောနေတာလဲဆိုတာ ကျုပ် ခုထိမသိသေးဘူး၊ ကဲ ခဏကိုင်ထား

ဝါဠိ၊ တစ်ဘက်ကငြိမ်ကျသွားစဉ် ဘရန်ဆန်က ဝန်အက်ဖင်ကို လက်ပြုပြီး ခေါ် လိုက်၏။

'စစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စီး တံတားဆီလာနေတယ်၊ အန္တရာယ်ပေးမှာလား ဘာ လား ငါမသိဘူး၊ ကဲ ဒီတော့ ရှိသမျှလူအားလုံးကို သေသေချာချာစောင့်ကြည့် ထားမှိုလိုတယ် သတင်းစာဆရာတွေအားလုံးကို သူတို့ကားထဲပြန်ဝင်ခိုင်း၊ တို့လူတွေကိုလဲ တို့တားထဲပြန်ဝင်ခိုင်း တံခါးတွေ ပိတ်ထား၊ ပြီးရင် ဒီပြန်လာခဲ'

ဝန်အက်ဖင်က ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံဘေးတွင် ခါး၌ချိတ်ထားသော သေနတ်ခင် ပေါ် လက်တင်ပြီး မတ်တတ်ရပ်နေသည့် ဆံပင်နီနီနှင့် ချာတိတ်ကလေးတစ်ယောက် ထို့ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း

'ဘရက်ဖွဲ့နဲ့ လုံလောက်မယ်ထင်သလား'

ဘရန်ဆန်က သူ့စွတိုက်ဆွဲထုတ်ပြီး တယ်လီဖုန်းဘေးတွင် ချလိုက်သည်။

'ငါလဲ ရှိပါတယ်ကွ မြန်မြန်သွားစမ်းပါ'

ဝန်အက်ဖင်ကို နည်းနည်းစိတ်ပျက်သွားသည်။ တကယ်တော့ ဘရက်ဖွဲ့ထို့ အပေါက်ဝနားမှာ ရပ်ပြီးစောင့်ခိုင်းထားရင်လည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အရ ခြိမ်းခြောက်မှုပေါ်လွင်အောင် လူကြားထဲ၌ လူမြင်သူမြင် နေခိုင်းထားခြင်း ဖြစ် သည်။ ဟင်းဒရစ်အသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။

'အဲဒါ ယူအက်စ်အက်စ်နယူးဂျာစီဆိုတဲ့ စစ်သင်္ဘောကြီးပဲ၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သုံးလေးလ ဝင်နေရလေ့ရှိတယ်၊ အခုလာတာကလဲ စားနပ်ရိက္ခာနဲ့ လောင်စာဖြည့်ဖို့ ထုံးစံအတိုင်း ဝင်လာတာ၊ ခုအချိန်မှ လာတာကတော့ ဒီရေကျတဲ့ အချိန်မှ တံတားအောက်က ဖြတ်လို့ရမှာမို့လို့ပဲ'

ခု ပြောသလောက် အကုန်အစင်မှန်ကန်ကြောင်း ဘရန်ဆန်လည်းသိသည်။ ဒီရေကျချိန်ဆိုတာကလည်း ဟုတ်သည်။ ပြီးတော့ စစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စီးကို ဆိုင်းမဆင့် ငွေပါ ချက်ချင်းလက်ဝင်း နှစ်နာရီမပြည့်ခင် လှမ်းခေါ်ဖို့ဆိုတာလည်း လွယ်မည်မထင်၊ ပြီးတော့ တံတားပေါ်မှာ သမ္မတကြီးရှိနေစဉ် ဒီတံတားကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ လည်း သူမထင်၊ သို့သော် ဘရန်ဆန်သည် ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံကြည်သောကြောင့်သာ သင်္ဘောကြီးကြာအောင် သူ့အသက်ရှင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူက ပြောလိုက်သည်။

'တံတားအောက် ရောက်မလာအောင် ရပ်ခိုင်းစမ်း၊ တံတားအောက် ရောက် ရင် အဲဒီသင်္ဘောပေါ်ကို ရေနံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်လောက် ပစ်ချတာ ခံချင်လို့လား'

'ဘုရား၊ ဘုရား၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလူလဲ၊ သွက်သွက်ခါအောင် ရွှနေပြီ ထင်တယ် အခု ကျုပ် အဲဒီသင်္ဘောနဲ့ အဆက်အသွယ်ရအောင် ကြိုးစားနေတယ်ဗျ'

ဟင်းဒရစ်တစ်ယောက် ဦးနှောက်ခြောက်နေလေပြီ။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက် ၏။

သတင်းထောက်များနှင့် အစောင့်လူဆိုးများသည် တံတားကြီးဆီချဉ်းကပ် ထာသော စစ်သင်္ဘောကြီးကိုကြည့်ရန် တံတား၏အနောက်ဘက် လက်ရန်းနံဘေးတွင် ရပ်နေကြသည်။ စစ်သင်္ဘောကြီးတံတားအောက်က ဖြတ်သွားသည့်အတွက် အထိ အခိုက်မရှိနိုင်သော်လည်း တစ်ခုခုဖြစ်လာမှာ ဖိုးရိမ်နေကြသည်။ ဒီသင်္ဘောကြီးသည် ဒီတံတားအောက်မှ အခေါက်အခေါက်အခါခါ ဖြတ်ဖူးကြောင်း၊ ပြီးတော့ ရေတပ်

မတော်ကလည်း ဒေါ်လာသန်းတစ်ရာမကတန်သော စစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စီးကို ပစ်စလက်ခတ် လွှတ်လိုက်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိနေကြသော်လည်း သင်္ဘောအထက်ပိုင်း တစ် ဖြင့်မားလှသဖြင့် တံတားအောက်ဘက်နှင့် ဝင်တိုးမိမည်ကို ဖိုးရိမ်နေကြသည်။

နယူးဂျာစီ စစ်သင်္ဘောကြီး ချဉ်းကပ်လာသည်ကို စိတ်ဝင်စားပုံမရသူတစ်ဦး တော့ ရှိသည်။ ရှေ့ဆုံးကားထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေသူ ရက်စ်ဆန်သည် အပ်ချည်ကြီးလောက်သာရှိသော အစိမ်းရောင်ကြီးခပ်ရှည်ရှည်တစ်ချောင်းကို အရှည် ရှစ်လက်မ လုံးပတ်အချင်းတစ်လက်မခန့်ရှိသော အနက်ရောင်သံဗူးဝိုင်း ရှည်မျော မျောတစ်ခုထပ်တွင် ချည်ပြီး ကြိုးနှင့်ထိပ်ဗူးကို သူ့ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်လိုက် သည်။ ထို့နောက် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး သင်္ဘောကြီးဦးတည်လာနေပုံကို တစ်ချက်အကဲ ခတ်၍ ဘတ်စ်ကားကြီး၏ညာဘက်သို့ အမှတ်မထင် လျှောက်သွားသည်။ ထိုအချိန် တွင် လူစုစုဝေးဝေးရှိရာသို့ ကသောကမျော လျှောက်လာနေသော ဗန်အက်ဖင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ဗန်အက်ဖင် ဘာကိုစွန့်ခွင့်လာသည်ကို သူမသိ။ သို့သော် သူ့အမှု အရာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရက်စ်ဆန်အတွက် အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ဖို့ အချိန် သိပ်မရနိုင်ကြောင်း သူ ရိပ်မိလိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်သူ အလောတကြီးမဖြစ်အောင် သတိထားရင်း တံတားကြီး၏ အရှေ့ ဘက် လက်ရန်းဆီသို့ ခပ်မြန်မြန်လျှောက်သွားသည်။ ထိုဘက်ပိုင်းတွင် မည်သူမျှမရှိ သဖြင့် မည်သူကမျှ သူ့ကိုသတိမထားမိကြ။ သူကတံတားလက်ရန်းကို အမှတ်မထင် ခိုထိုက်ပြီး အိတ်ထဲမှသံဗူးဝိုင်းကို အောက်ပေတစ်ရာခန့်ထိ ရောက်အောင် ကြိုးကို ခပ်မြန်မြန်လျှော့ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် အပေါ်ကြိုးစကို သံတန်းတစ်ခုတွင် ခပ် ခိုင်ခိုင်ချည်လိုက်သည်။ သူခန့်မှန်းထားသော ကြိုးစအရှည်သည် အနေတော်ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါစေလားဟု တွေးပူမိပြန်သည်။ သို့သော် ဘာမှမတတ်နိုင်တော့။ သူက ဘတ်စ်ကား ဆီ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်လျှောက်လာပြီး ပိုနေသော အစိမ်းရောင်အပ်ချည်ကြီးစကို အေပရဲလ်၏ ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးအောက်ဘက်တွင် ထိုးထည့်ထားလိုက်သည်။ အ တယ်၍ ဤကြိုးစကို လိုက်ရှာပြီးတွေ့သွားခဲ့သော် သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် မတွေ့ဖို့က အရေး ကြီးသည်။ တစ်ခါ အေပရဲလ်အိတ်ထဲတွင် ကြိုးစတွေ့ခဲ့သည့်တိုင်အောင် အေပရဲလ် အပေါ် အပြစ်ပုံကုမ္ပဏီမဟုတ်။ နယူးဂျာစီသင်္ဘောကြီးကို ခပ်လှမ်းလှမ်း မြူနှင်းထဲတွင် မြင်ရခိုန်ကစ၍ အေပရဲလ်သည် သတင်းစာဆရာအုပ်စုနှင့်အတူ တံတား၏ အခြား လက်ရန်းဘက်တွင် တစ်ချိန်လုံးရှိနေကြောင်း သူ့ဘက်က သက်သေအမြောက်အမြား ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။ ပြီးတော့လည်း အေပရဲလ်သည် ပျောက်နေလျှင်

ပျောက်နေမှန်း သိသိသာသာကြီး ပေါ်နေမည့်လူစားမျိုးဖြစ်သည်။ အေပရဲလ်တစ် ယောက် ဒုက္ခရောက်သွားသည်ပဲထားဦး။ ရက်စ်ဆန်က ကြိတ်မှိတ်ပြီမသိချင်ယောင် ဆောင်ရတော့မည်။ မည်သူ့ကိုပဲ သံသယဝင်ဝင်၊ သူ့ကို သံသယမဝင်စေဖို့က ပို အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟင်းဒရစ်သည် မည်သူ့ကိုမှ တောင်းပန်တတ်သူမဟုတ်။ သို့သော် သူ့လေသံ တွင် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောသံမပါဟု ဆိုရသည့်တိုင်အောင် မိုးရိုးသားသား ထိုက်ထိုက်တွန်းတွန်း ပြောနေသည့်သဘောကတော့ အထင်းသား ပေါ်လွင်လျှင် ခြံသည်။

'နယူးဂျာစီ စစ်သင်္ဘောရဲ့ မာလိန်မှူက ဒီသတင်းကို ကြားသေးတာ မဟုတ် ဘူး သူကအခုကိစ္စဟာ သူ့ကို တမင်သက်သက်နောက်ပြောင်နေတာလို့ ထင်နေတယ်။ ဒါကို အပြစ်ပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ သူက ဒီသောက်တံတားကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်က ပုံစံအတိုင်း ဘာမှမဖြစ်ပဲ သူ့မျက်စိရှေ့မှာ မားမားကြီးရှိနေတာကို သူ့မြင်နေရတယ်။ ဒီတော့ သူကယုံကိုမယုံဘူး ဘရန်ဆန်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာကို ထုံစမ်းပါဗျာ'

'ယုံအောင် ထပ်ပြောပေါ့'

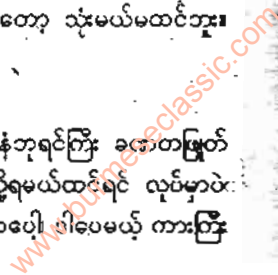
သမ္မတကြီး စီးလာသောကားထဲသို့ ဝန်အက်ဖင် ပြန်ဝင်လာပြီး တံခါးကို လှလှ ခြိမ် ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ သူက ဘရန်ဆန်ထံ ကပ်လာသည်။

'အားလုံးကို ကားထဲသွင်းပြီးပြီ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'မပြောတတ်ဘူး။ အခုကိစ္စဟာ မတော်တဆ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်တာပါလို့ ဟင်းဒရစ်ပြောတာ မှန်ပုံရတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ စိတ်ကို မချနိုင်ဘူး။ သူတို့ ဘာလက်နက်သုံးမယ် ထင်သလဲ။ ဒီင်းနမိုက်လို့ပစ္စည်းမျိုးတော့ သုံးမယ်မထင်ဘူး။ ဓာတ်ငွေ့ဗူးနဲ့ပစ်မယ်ထင်တယ်'

'အဲဒီလိုပစ္စည်းမျိုး ဘယ်မှာရှိလို့လဲ'

'ရှိတာပေါ့ကွာ။ တကယ်တော့ သမ္မတကြီးနဲ့ ရေနံဘုရင်ကြီး ခုခေတ်ဖြတ် ချေချင်မေ့သွားပစေ။ တံတားအလယ်ပိုင်းကိုသာ ဝင်စီးလို့ရမယ်ထင်ရင် လုပ်မှာပဲ။ ငြိတော့မှ ဓာတ်ငွေ့ကအဝတ်စုံတွေဝတ်ပြီး တို့ကိုလားဖမ်းမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကားကြီး

တွေမှာတပ်ထားတဲ့ လေအေးစက်တွေကြောင့် ဓာတ်ငွေ့တွေ အထဲရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး

'ခင်ဗျားက မဖြစ်နိုင်တာတွေ လျှောက်ပြောနေတာပဲ'

'အခု တို့လုပ်နေတာကိုကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောမလား၊ ဟေ့ ခဏနေဦး'

ဟင်းဒရစ်အသံသည် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ထဲက ပြန်ပေါ်လာသည်။

'ဘရန်ဆန် ကျုပ်တို့ တတ်နိုင်သလောက် သူ့ကိုပြောပြတယ်၊ သူ့ကလဲ ကျုပ်တို့

ပြောတာကို လက်ခံသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာမှလုပ်လို့မရတော့ဘူးတဲ့၊ ခုချိန်ကမှ

ပြန်လှည့်ဖို့ ဒါမှမဟုတ် နောက်ဘက်ပြန်လှည့်မောင်းလို့ မလွယ်တော့ဘူးတဲ့၊ အဲဒီလို

လုပ်ရင် သင်္ဘောကြီး တစ်ခုခုဖြစ်သွားနိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တံတားနဲ့ ဝင်တိုးမိနိုင်တယ်

တဲ့ တံတားတိုင်မျှော်စင်တစ်ခုကို ဝင်တိုးမိမှာပဲလို့ သူက လောင်းလိုက်ချင်တယ်တဲ့၊

တန်ချိန် လေးသောင်းငါးထောင်ရှိတဲ့ သင်္ဘောကြီးနဲ့ ဝင်တိုက်မိရင် သိပ်လွယ်မှာ မဟုတ်

ဘူးတဲ့'

'ကဲ ဟင်းဒရစ်ရေ ဘုရားတရားသာ တနေပေတော့'

ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး ညာဘတ်ပြတင်း

ပေါက်ဆီ လျှောက်သွားသည်။ ဝန်အက်ဖင်က နောက်က ကပ်လိုက်သွားသည်။ သူတို့

နှစ်ယောက် တံတားတစ်ဘက်မှ သင်္ဘောကြီး၏အပေါ်ပိုင်း ပေါ်ထွက်လာမည်ကို

စောင့်ကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

သမ္မတကြီးက မေးလိုက်သည်။

'ဟေ့ ဘရန်ဆန်၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲကွ'

'ခင်ဗျား မသိဘူးလား၊ ယူ အက်စ်အက်စ် နယူးဂျာဆီ ဖိတ်တားအောက်က

ဗြတ်နေတယ်လေ'

'အဲဒါဘာဖြစ်သလဲ၊ ထုံးစံအတိုင်း သွားတာပဲ မဟုတ်လား'

'ထုံးစံအတိုင်းသွားတာ ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေတော့ သင်္ဘောမာလိန်မှုက

ကျွန်တို့ကို ပစ်လား၊ ခတ်လား မလုပ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပေါ့ဗျာ'

'တို့တို့ပစ်မှာဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကို ပစ်မတဲ့လား'

'ခင်ဗျားဟာ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့အားလုံးရဲ့ စစ်သေနာပတိချုပ်ဆိုတာ

လူတိုင်းသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုလောလောဆယ်ဆယ်မှာတော့ ခင်ဗျားဟာ အောက်

လတ်ငယ်သားတွေနဲ့ တင်းကွာနေတယ်၊ ဒီတော့ သင်္ဘောမာလိန်မှုက သူ့လုပ်သင့်

လုပ်ထိုက်တဲ့ ကိစ္စပဲလို့ယူဆပြီး သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူလုပ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ထားပါတော့

လေ မကြာခင် သိရတော့မှာပါ၊ ဟော ဟော သင်္ဘောကြီး ရောက်လာပြီ'

သင်္ဘောကြီး၏ ကိုယ်တည်အပေါ်ပိုင်းကို မြင်ကြရလေပြီ ထိုင်နေကြသော

အဖမ်းခံနေရသည့် လူကူးယောက်စလုံး ထိုင်ရာမှထ၍ ညာဘတ်ပြတင်းပေါက်နားတွင်

ထိုးတိုးခွေ့ခွေ့ လာကြည့်နေကြသည်။ တစ်ယောက်ကမူ ဘရန်ဆန်အနားသို့ သိပ်ပူး

ထပ်လာသည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို နာကျင်သောဝေဒနာတစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်

ရသောကြောင့် သူ့ဘယ်ဘက်အရွိုက်ကို သံထည်ပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့် အထိုးခံနေရ

ကြောင်း ဘရန်ဆန်က သိလာသည်။

'ကဲ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဟောဒါ ခင်ဗျားသေနတ်ပဲ၊ ခင်ဗျားလူတွေကို လက်

နက်ချလို့ အမိန့်ပေးတော့လေ'

မတ်ဆိတ်ကိုယ်တော် ရှိတ်အီမန်က ပြုံးပြုံးကြီးပြောလိုက်သည်။ သမ္မတကြီးက

အားရပါးရ ပြောချလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားမဆိုးဘူး၊ တော်တယ်'

ဘရန်ဆန်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် သည်းခံသောလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'အဲဒီသေနတ်ကို ဖယ်လိုက်စမ်းပါဗျာ၊ အခု ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်ဆံနေတဲ့လူတွေ

သာ တကယ့်ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုတာ မသိသေးဘူးလား'

ဘရန်ဆန်က နောက်သို့ တပြည်းပြည်း ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ အီမန်သည်

ဝါရင့်သူမဟုတ်ကြောင်း ဘရန်ဆန်ပြောလိုက်သည့်စကားကို အီမန်က ထောက်ခံသည့်

အလား ဘရန်ဆန်ကို စက္ကန်အနည်းငယ် အာရုံစိုက်မိသွားသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင်

ကျွယ်လောင်သော သေနတ်သံ တစ်ချက်ပေါ်လာသည်။ အီမန်သည် သေနတ်ကျည်

ဆန်မှန်သွားသော ပန်းကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း နာနာကျင်ကျင် အော်လိုက်သလို သူ့လက်ထဲမှ

သေနတ် လွတ်ကျသွားသည်။ ရှိတ်ခါရန်က ကြမ်းပေါ်ကျသွားသော သေနတ်ကို

အပျာကယာ ကောက်ယူလိုက်သည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်က သူ့လက်ကို ခြေဖနောင့်

နှင့် ဆောင့်နှင်းချလိုက်သဖြင့် နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

အာရှတိုက်မြည်သံများပေါ်လာသဖြင့် ရှိတ်ခါရန်၏လက်ချောင်းများ ကျိုးကုန်ကြ

သည်မှာ သေချာလှသည်။ ဘရန်ဆန်က သေနတ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

ဝန်အက်ဖင်က တောင်းပန်သောလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'မစ္စတာဘရန်ဆန်ရေ၊ အဖစ်ရင်မဖြစ်တော့လို့ ဇွတ်ပစ်လိုက်ရတာပါးနဲ့၊ သူ့ကို

ကြည့်မိပေးလိုက်ရင် သူ့ပစ်ကိုယ်ပစ်ဖြစ်ပြီး ကားထဲမှာ ကျည်ဆန်တွေ တိုမှန်ဒီမှန်နဲ့

နှစ်တုန်လိမ့်မယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့'

ဘရန်ဆန်က ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နယူးကွာဆီ သင်္ဘောကြီးသည် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာအဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။ သင်္ဘောမာလိန် မှုန်သည် ရန်လိုသူတစ်ယောက် ဟုတ်ဟန်မတူ။ ဘရန်ဆန်က နောက်လှည့်ပြီး ဘရက်ဖို့ကို ပြောလိုက်သည်။

'တို့ကားဆီသွား၊ အရေးပေါ် သူနာပြုဆေးသတ္တာယူခဲ့ ပြီးတော့ ပီတာကိုလဲ ခေါ်ခဲ့'

'ပီတာလား မစ္စတာဘရန်ဆန်'

'သူက ကြည်းတပ်က ဆေးတပ်သားလေ၊ ကဲ လူကြီးမင်းများ ပြန်ထိုင်ကြပါ' သူတို့အားလုံး စိတ်မသက်မသာနှင့် ပြန်ထိုင်ကြသည်။

'အခုလို မိုက်မိုက်ကန်းကန်းကိစ္စမျိုး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မလုပ်ပါနဲ့လို့ ပြောစရာလိုမယ် မထင်ဘူး'

ဘရန်ဆန်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

'ဟင်းဒရစ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျေနပ်သွားပလား'

'ကျေနပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆိပ်ကမ်းမင်းကြီး ဒါမှမဟုတ် ဒီလိုကိစ္စမျိုးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်ယောက်ကို ဒီတံတားအောက်က ဘယ်သင်္ဘောမှ မဖြတ်အောင် ပြောထားပါ။ ဝင်တာကော ထွက်တာကော ပါတယ်နော်'

'ဘယ်သင်္ဘောမှ မသွားရဘူးဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုလဲ၊ သင်္ဘောဆိပ်တစ်ခုလုံး ရပ်တန့်တုန်အောင် လုပ်တာလား၊ ပြီးတော့လဲ ငါးဖမ်းထွက်မယ် သင်္ဘောတွေ...'

'ငါးဖမ်းတဲ့သင်္ဘောတွေ ပင်လယ်အော်ထဲမှာပဲ ဖမ်းကြပါစေပေါ့၊ ဒီကို လူနာ တင်တားနဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ခပ်မြန်မြန်လွှတ်လိုက်စမ်းပါ။ ဒီမှာ လူနစ်ယောက် တို့ထိုတာသာကိုယ် မတော်တဆခိုက်မိပြီး ဒဏ်ရာရသွားတယ်၊ တစ်ယောက်က တော်တော်လေး ဆိုးတယ်'

'ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

'ရေနံဝန်ကြီး အိမ်နဲ့ ခါရန်ပါ။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်ခိုက်မိတာလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်မယ် မော်တော်ကားတစ်စီး ဒီကိုလာမို့တယ်။ ထာခွင့်ပြုလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ကုလားထိုင် နည်းနည်းလို့ချင်တယ်။ အလုံးလေးဆယ် လောက်ရရင် တော်ပါပြီ'

'ကုလားထိုင်၊ ဟုတ်လား'

'ကုလားထိုင်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ ထိုင်လေ့ထိုင်ထန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ပြောတာ၊ ကျုပ်က တစ်နာရီအတွင်း သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်မလို့ သတင်းစာရှင်းထင်းပွဲမှာ မတ်တတ် မတ်တတ်နဲ့ရပ်နေကြလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ထိုင်ခိုင်းမှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဟင်းဒရစ်ကသေချာအောင် ထပ်မေးသည်။

'အခု ခင်ဗျားက သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်မယ်၊ ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြားတထိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ခိုင်းမယ်၊ ဒီလိုလား'

'ဟုတ်တယ်၊ တစ်နိုင်ငံလုံးသိအောင် လွှင့်မှာ'

'ခင်ဗျား ဣနေပြီ'

'ကျုပ်ဦးနောက်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေက ကျုပ်နဲ့ပဲဆိုင်တယ်၊ မိလ်တန်နဲ့ တွာရီကောရောက်ပလား'

'နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနဲ့ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးကို မေးတာလား'

'ကျုပ်မေးတာ မိလ်တန်နဲ့ ကွာရီပဲ'

'အခုပဲ ရောက်လာတယ်၊ အခု ကျုပ်အနားမှာ ရှိတယ်'

ဟင်းဒရစ်က ဆက်သွယ်ရေး မော်တော်ကားကြီးထဲ၌ရှိနေသူ နစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိလ်တန်က အရပ်ရည်ပြီး ပိန်သည်။ ထပ်ပြောင်သည်။ ကိုင်းမပါသောမျက်မှန်ကို တပ်လေ့ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနများ၌ လူသိများသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကွာရီကမူ ခပ်ဝဝ ဆံပင်ဖြူဖြူ ခပ်ပျော်ပျော် နေတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများနှင့် စီးပွားရေး ထိခွပ်များတွင် မိလ်တန်ကဲ့သို့ပင် လူသိများသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

မိလ်တန်က ပြောလိုက်သည်။

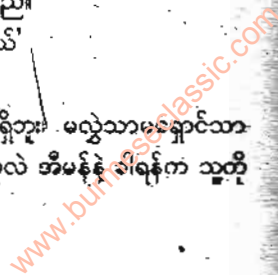
'ခပ်လွယ်လွယ်ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီလူ ဣနေပြီလို့ဆိုရမယ်၊ သူတကယ်ဣနေဘလား'

ဟင်းဒရစ်က လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို ပြန့်လိုက်သည်။

'သူက မြေခွေးတစ်ကောင်လို ကောက်ကျစ်တယ်'

'အကြမ်းလဲဖက်မှာပဲထင်တယ်'

'ဟင်အင်း၊ သာမန်အားဖြင့် အကြမ်းဖက်လေ့မရှိဘူး၊ မလွဲသာမှရှောင်သာ ချောင်မိတ်မိတဲ့ အခါမျိုးကျမှ အကြမ်းဖက်တာပါ။ အခုလဲ အိမ်နဲ့ ခါရန်က သူတို့ ချောင်မိတ်ဖမ်းကြတယ်နဲ့ တူတယ်'

ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။

'မင်း သူ့အကြောင်း တော်တော် နှံ့နှံ့စပ်စပ်သိထားတယ်ထင်တယ်'

ဟင်းဒရစ်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အမေရိကန်မှာရှိတဲ့ အထက်တန်းအရာရှိတွေ အားလုံးလိုလို သူ့အကြောင်း သိကြပါတယ် သူ့ကို ကနေဒါ၊ မက်ဆီကိုနဲ့ တောင်အမေရိကတိုက်က နိုင်ငံတွေကလဲ သိကြတယ်၊ အခုအထိတော့ သူကဥရောပတိုက်ကို ဒုက္ခမပေးသေးဘူး၊ ဒါလဲ သိပ်ကြာကြာခံမှာ မဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ်'

'သူ့အများဆုံး လုပ်လေ့လုပ်ထရှိတာက ဘာလဲ'

'ခားပြတိုက်တာ၊ မီးရထား၊ လေယာဉ်ပျံ၊ သံချပ်ကာကား၊ ဘဏ်တိုက်ကြီးတွေနဲ့ စိန်ရွှေရတနာဆိုင်တွေကို ခားပြတိုက်လေ့ရှိတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ အကြမ်းမဖက်တာ များတယ်'

ကွာရီကဝင်ပြောသည်။

'သူက ဒီဘက်မှာ တော်တော်ထူးချွန်တယ် ထင်တယ်'

'သိပ်ကို ထူးချွန်တာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ သိထားသမျှကတော့ သူ့ခားပြတိုက်နေတာ ဆယ်နှစ်နဲ့လောက်ရှိပြီ၊ သူတိုက်ရသမျှကို အနည်းဆုံးထားပြီး ခန့်မှန်းကြတာက တော့ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာသန်းနှစ်ဆယ်လောက် ရှိမယ်'

ကွာရီက စီးပွားရေးသမားပီပီ တအံ့တဩ ထပ်ပြောပြန်သည်။

'ဒေါ်လာသန်းနှစ်ဆယ် ဟုတ်လား၊ သူ အဲဒီလောက်များများ ပိုက်ဆံတွေရနေမှ ဘာပြုလို့ ထပ်လိုချင်ရတာတုံး'

'ဒါဖြင့် ပေါလ်ဂတ်တီတို့ ဟောင်းဝပ်ဟုတ်တို့ကကော ဘာပြုလို့ ငွေထပ်လိုချင်နေကြတာလဲ၊ သူတို့လဲ ချမ်းသာသားပဲမဟုတ်လား၊ သူလဲ တကြားစီးပွားရေးသမားတွေလို ဒီအလုပ်တို မလုပ်ရမနေနိုင်အောင် စွဲလမ်းနေပြီထင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် လောဘကြီးတာ သက်သက်ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါပဲ ရှိမှာပေါ့'

မိလ်တန်က ဝင်ပြောသည်။

'သူတို့ ဖမ်းပြီး အရေးယူဖူးသလား'

ဟင်းဒရစ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြန်ဖြေသည်။

'သူ တစ်ခါမှ အဖမ်းမခံရဖူးသေးဘူး'

'ဒါကြောင့် သူ့အကြောင်းကို တို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးသေးတာဖြစ်ရမယ်' ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိနေသော ရွှေတံခါးတံတားကြီးကို လှမ်းကြည့်ရင်း ဟင်းဒရစ်က

ပြောလိုက်သည်။

'တနည်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ဘက်က မအောင်မြင်တာတွေကို လူသိအောင် ထုတ်ပြောလေ့မရှိလို့ပဲ'

မိလ်တန်က ပြုံးလိုက်သည်။

'လူဆိုတာ မမှားတဲ့လူမရှိပါဘူး၊ ကိုယ့်လူရာ၊ နေပါဦး၊ သူကလွန်ခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေတလွဲရင် သူ့အကြောင်း ဘာများသိသေးသလဲ'

ဟင်းဒရစ်က နာကျည်းသောလေသံနှင့်ဖြေသည်။

'သူ့ရာဇဝတ်မှုတွေထက် သူ့ဘဝဇာတ်လမ်းကို ပိုပြီး စုံစုံလင်လင်သိထားပါတယ်၊ သူ့ကို မိကောင်းမခင် မိသားစုက မွေးဖွားခဲ့တယ်၊ သူ့အဖေက ဘဏ်အရာရှိအိလေ သူက ဘဏ်ပိုင်ရှင်ပေါ့၊ သူ့အခုထိ ရှိသေးတယ်ထင်တယ်'

ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးကပြောသည်။

'ဘရန်ဆန်၊ ဟာ ဟုတ်တာပေါ့၊ လူချင်းမသိပေမယ့် ကြားတော့ကြားဖူးတယ်'

'ဒါထက် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာရှိသေးတယ် ဆရာ၊ သူကဘောဂဗေဒနဲ့ ဘွဲ့ယူတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့အဖေဘက်မှာ ဝင်အလုပ်လုပ်တယ်၊ အလုပ်လုပ်ရင်းနဲ့ ဝီအိပ်ချ်ဒီ (ဒေါက်တာ)ဘွဲ့ကို ထပ်ယူတယ်၊ ဒါကလဲ တော်စွာလျော်စွာလာတာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီ ဘွဲ့လွန်သင်တန်းအတွက် သူ့လေ့လာတဲ့ ဘာသာရပ်က ရာဇဝတ်မှုခင်းဆိုတဲ့ ဘာသာပဲ၊ ခုတော့ သူ့အဲဒီဘာသာရပ်မှာ ပါရဂူမြောက် တတ်ကျွမ်းလာတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့လေ'

မိလ်တန်က ပြောပြန်သည်။

'ဟင်းဒရစ်၊ မင်းက ဒီလူကိုတော်တော် လေးစားကြည့်လို့နေပုံရတယ်'

'ကျွန်တော် အလုပ်ပြုတ်ချင်ပြုတ်သွားပါစေ၊ သူ့ကိုဖမ်းပြီး ထောင်ချပစ်ချင်တယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော်က ရဲတစ်ယောက်အနေနဲ့ရော လူသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ပါ တော်တော်ဒေါပွဲမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဘယ်လောက်ပဲ ဆိုးဆိုတေတေ သိပ်တော်တော့လဲ လေးစားမိတာပေါ့လေ'

'မင်းလူက သိပ်ကြားတတ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ်'

'သူ့မှာ လုံးဝအရှက်မရှိဘူး'

'အဲလေ၊ ဒီလိုလူစားမျိုးတွေအကြောင်းပြောရင် တို့မိတ်ဆွေကြီး ပျံ့နှံ့တစ်ထောက် ခုအချိန် ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်'

'ဘယ်သူလဲ ခင်ဗျာ'

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်သိပ်ကြီးတဲ့လူဆိုရင် ဘယ်သူရှိရမလဲ၊ မင်းတို့ရဲ့ အက်ဖ်
ဘီအိုင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဂျိမ်းစ်ဟောဂင်ဘက်ကို ပြောတာပေါ့၊ တကယ်တော့ သူ ဒီကို
ကမန်းကတန်း ပြေးချလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်တာ'

'ဝါရှင်တန်ဌာနချုပ်ကတော့ သူ့ဘယ်ရောက်နေသလဲဆိုတာတောင် မသိဘူး
တဲ့ သူ့ကို စိတ်ကူးရသရွေ့ လိုက်ရှာခဲ့ကြတာပါ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တော်တော်အဖမ်းရခက်
တဲ့လူပါ'

မိလ်တန်က အားပါးတရပြောပြန်သည်။

'ဒီလူက လူသိမခံချင်တဲ့ ရောဂါစွဲနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်နာရီအကြာ
မှာ ရုပ်မြင်သံကြားကို သူကြည့်ပြီးရင် သူ့သိသွားမှာပါ။ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ အက်ဖ်ဘီ
အိုင်-အဲကြီးအက်က ဒီရာဇဝတ်စုံကို နောက်ဆုံးပိတ်ကျမှ သိရတယ်ဆိုရင် ရယ်စရာ
မတောင်းပေဘူးလား၊ နေပါဦး၊ အခု ဘာရန်ဆန်က ဒီကိစ္စကို အကြီးအကျယ်လူသိများ
အောင် လုပ်နေတယ်၊ အလျင်ကကော ဒီလို လူသိများအောင် လုပ်ခဲ့ဖူးသလား'

'တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူး'

'အင်း၊ သူ့ကိုယ်သူ သိပ်စိတ်ချလို့ နေမှာပေါ့'

ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။

'သူ နေရာမှာ ကိုယ်သာဆိုရင် စိတ်မချစရာ ဘာရှိသလဲ၊ သူ့ကို ဘယ်လူကမှ
ဘာမှလုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်ကတော့ သူ့ကိုဖြိုဖို့ တော်တော်ခက်သွားပြီ'

'ကျွန်တော်ကတော့ စိတ်မလျှော့သေးဘူးဆရာ၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်
လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အထူးကျွမ်းကျင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အဖြေရှာနေကြပါပြီ၊ ရေတပ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယူးဆန်းနဲ့ ကြည်းတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာတို့ အဓိဌာနချုပ်မှာ ဆွေး
နွေးနေပါပြီ'

'ကာတာနဲ့ နယူးဆန်း ဟုတ်လား၊ ဒီနှစ်ယောက်သာဆိုရင် တိုက်ဒီဂျင်ငွေတစ်
ချိန်နဲ့ ပြုရမယ့်ကိစ္စကို နှစ်လုံးကြာချိန်လောက်တွေ့ ပြီးတော့လဲ ငါက ပွဲစားလုပ်ရမယ့်လူ
ခင်ဗျာ'

'ဒီတိရိစ္ဆာန်က ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး သူ့ရွှေတော်မောက် အရောက်လာစေဆို
တာ ဘာအတွက်လဲ၊ ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့'

ရက်စက်ဆန်သည် အတွေးရေလျှင်ကြောတွင် မျောနေသူတစ်ဦးမဟာ လက်
နှစ်ဘက်ကို အိတ်ထဲတွင်နှိုက်ရင်း တံတားကြီး၏အရှေ့ဘက် လက်ရန်းဘေးတွင်
ခေါက်တံခေါက်မြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။ အလာမေမာ ဆိပ်ကမ်းတွင် ရုပ်နားညွှတ်
နုယူရာဆီ သင်္ဘောကြီးသည် မြင်ကွင်းထဲမှ တဖြည်းဖြည်း ဖျောက်ကွယ်စပြုနေလေပြီ။
သူသည် တံတားလက်ရန်းဘေးတွင် မကြာခဏရပ်တန့်ရင်း ပင်လယ်ထဲသို့ လက်ရန်း
ပေါ်က ဝှံ့ခွဲကြည့်နေသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် သူ့ချည်ထားသော အပ်ချည်ကြီးစကို ဆွဲမ
ကြည့်လိုက်သည်။ ဆွဲထားသော အလေးအပင်ပစ္စည်း မရှိတော့ချေ။

'ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ'

သူက ခပ်ဖြည်းဖြည်း လှည့်ကြည့်သည်။ အောပရဲလ်ပင်တည်း၊ အောပရဲလ်တ
သူ့ကို တွေးမရသော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်နေသည်။

'မင်း တော်တော် ခြေသံလုံတံခိန်းကလေးပဲ၊ ကိုယ့်ဘေးနားမှာ ဘယ်သူမှ မရှိတော့
ထို့ ထင်ထားတာ'

'ရှင် ဘာလာလုပ်နေတာလဲ'

'သာယာလှတဲ့ ဟောဒီရွှင်းကိုကြည့်ပြီး မင်းကို ထပ်ကြည့်မိပြန်တယ် ဘယ်ရွ
ခင်းက ပိုလှသလဲဆိုတာ ကိုယ်မပြောတတ်တော့ဘူး၊ မင်းက ပိုလှတယ် ထင်တယ်
နေပါဦး၊ မင်းလှတဲ့အကြောင်း ဒီပြင်လူတွေက မပြောကြဘူးလား'

'ပြောတဲ့လူတွေ အများကြီးပေါ့'

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အဆိုပါ အစိမ်းရောင်အပ်ချည်ကြီးကို အပေါ်
ဆွဲယူသည်။ သို့သော် ရက်စက်ဆန်က မညှာမတာသူလက်ကို ဖမ်းညှစ်လိုက်သဖြင့်
အသံထွက်အောင် အော်မိပြီး ပြန်လွှတ်ချလိုက်ရသည်။

'ထားလိုက်စမ်းပါကွာ'

အောပရဲလ်က သူ့လက်ကို ကျန်ကန်နှင့် ပွတ်တိုက်သည်။ ၎င်းနောက် နံဘေး
နဘီကို အကဲခတ်ရင်း...

'ကဲ ဆိုပါဦး'

'ကိုယ် ငါးများနေတာလေ'

'အားကြီး ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ တံငါသည်တွေရဲ့ ပုံပြင်တွေကလဲ မယုံချင်စရာ
သိပ်များတယ်'

'ဘာမယုံစရာရှိသလဲ'

'တစ်ပုဒ်လောက် ပြောပြစမ်းပါ'

'မင်းကလေးဟာ ရုပ်ချောသလို နှုတ်လှဲ့ရဲ့လား'

'ကျွန်မချောတယ် မဟုတ်လား'

'ချောပါတယ်'

'ဒါဖြင့်ရင် နှုတ်လဲလှပါတယ်'

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း ဖြူလိုက်မိကြသည်။ ရက်စပ်ဆန်က အပရဲလဲလက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်သည်။

'တကယ်နားထောင်မှာလား'

'တကယ်ပြောတာပါ'

'ကဲ ဒါဖြင့်ရင်လား'

သူတို့နှစ်ယောက် ခပ်ပြည်းပြည်း တွဲလျှောက်သွားကြသည်။

ဟင်းဒရစ်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်သည်။ သူက မိလ်တန်နှင့် ကွာရီကို ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

'ကဲ အဆင်သင့်ဖြစ်ကြပလား'

မိလ်တန်က မတ်တတ်ထရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကမ္ဘာဇာတ်ခုံမှာ ကရမယ်၊ အခန်းစဉ်တစ်၊ ပြကွက်တစ်ပဲ ထင်ပါရဲ့'

မိလ်တန်က ကွာရီကို ကြည့်လိုက်၏။

'ဟေ့ ဂျွန်၊ မင်းရှပ်အင်္ကျီက အဖြူရောင်ဆို သိပ်မနိပ်ဘူး၊ ရှပ်မြင်သံကြား တော်ပေါ်မှာ မပေါ်ဘူး၊ မင်းကငါလို ဒါမှမဟုတ် သမ္မတကြီးလို အပြာရောင်ဝတ်ဖို့ တောင်းတယ်၊ သူ့မှာ အပြာရောင်ရှပ်တွေပဲရှိတယ် ရှပ်မြင်သံကြား ရိုက်မဲ့လူက ဘယ်နေရာက ပေါ်လာမလဲမှ မသိရတာ'

'ဟေ့ တော်စမ်းပါကွာ'

တွာရီသည် စိတ်မသက်မသာနှင့် ထိုင်ရာကထလိုက်ပြီး ကားနောက်ပိုင်း သိလျှောက်သွားသည်။ ဤတွင် အရှိန်ခပ်ပြင်းပြင်းမောင်းနှင်လာသော မော်တော် ဆိုင်တယ်တစ်စီးသည် ဘရိတ်ကိုပြင်းပြင်းထန်ထန်နင်းရင်း ကားဘေးတွင် ရပ်လိုက် သည်။ ဆိုင်တယ်စီးရဲသားသည် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်းလာပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ထောင်လိုက် ၏။ သူက ကားတံခါးဝမှ လှေကားထစ်များကို အပြေးအလွှားနင်း တက်ရင်း ဟင်းဒရစ်

ထံ တစ်စုံတစ်ရာ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ဟင်းဒရစ်က အရှည်ရှစ်လက်မ၊ လှဲပတ် အချင်းတစ်လက်မရှိသော သံဗူးဝိုင်း ခွယ်မျောမျောကလေးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီဗူးပေါ်မှာ ငါ့နာမည်ရေးထားတယ်၊ မင်းဘယ်က ရခဲ့တာလဲ'

'နယူးဂျာဆီသဘောရဲ့ မာလီန်မှက ပေးခိုင်းလိုက်တယ်ဆိုပြီး ကမ်းကပ် မော်တော်ဘုတ်ကလေးနဲ့ လာပို့တာပါ။ သူတို့ကလဲ အရေးကြီးမယ်ထင်လို့ ချက်ချင်း ခွဲခိုင်းလိုက်ပါတယ်'

ထရုကြီးများ ကာရန်စီစဉ်နေသည့် တပ်မတော်အင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့များ၊ သည် ပစ္စည်းများကြောင့် တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် အကြိတ်အနယ်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပေါ်လာ စရာ အကြောင်းရှိသည်ဟု တွေးနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့ အပျက်မြင်ရှုထောင့် မှ တစ်ဘက်သက်တွေ့၍လည်း မသင့်တော်သေး။ သည်ပစ္စည်းတွေ သည်နေရာမှာ မရှိလျှင် တစ်ခုခုဟာနေသလို ခံစားရလိမ့်ဦးမည်။ ပြီးတော့ အခြေအနေကို ကောင်း တောင်း အကဲခတ်၍ ရနိုင်သည်။ သည်လူစုသည် တစ်ယောက်မှ မပြေးမရယ်ကြ။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ကင်မရာများ နေသားတကျဖြစ်ပါပြီ။ ထိုအတူ ဓားစာခံပုဂ္ဂိုလ် များနှင့် နောက်ထပ်ရောက်လာသူများဦးတို့က ရှေ့တန်းမှာ ထိုင်ကြသည်။ သူတို့ နောက် ဘက်တွင် စာနယ်ဇင်းဆရာများ ထိုင်ကြသည်။ ဓာတ်ပုံဆရာများကမူ ရိုက်ကွင်းရိုက် တွက်ကိုရှေ့၍ သင့်သလို နေရာယူကြသည်။ သို့သော် လက်နက်ကိုင် အစောင့်များနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌သာ ရှိနေကြသည်။

သူတို့အားလုံးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်တွင် ဘရန်ဆန် တစ်ယောက်တည်း ခန့်ခန့်ညားညား ထိုင်နေသည်။ သူ့ဘေးနားမြေပြင်ပေါ်တွင် တာရုပတ်စကြီးနှင့် အုပ် ထားသော ကတော့ပုံ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပစ္စည်းများရှိသည်။ ဘေးနားတွင်မူ အဖိတ် ထားသည့် လေးလံသော သံသေတ္တာကြီးတစ်လုံး ချထားသည်။

လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို မလိုအပ်ပဲနဲ့ ဆွဲထားပါ

ဘရန်ဆန်က စပြောသည်။ ယခုအချိန်တွင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တန်ခိုးဩဇာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များကို သူ့လက်ထဲ၌ ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ပြီး သူပြုမှန်ရမည့်သဘော ရှိသည့်အပြင် ထူသန်းပေါင်းတစ်ရာကျော်က သူ့စကားကို နားထောင်နေကြရသဖြင့် ဘရန်ဆန် တစ်ယောက် ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူနေ မနေ အတပ်မပြောနိုင်ချေ။ ဘရန်ဆန်သည် ထည့်ငြိမ်ပြီး သက်တောင့်သက်သာရှိလှသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားဟန်လည်း လုံးဝမပေါ် ထွင်။

ကျုပ်တို့အားလုံး ဘာပြုလို့ ဒီနေရာမှာ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ရောက်နေကြ ထား၊ ပြီးတော့ ကျုပ် ဘာပြုလို့ ဒီမှာ ရောက်နေရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဘေး ထုံးစံမိကြမယ် ထင်ပါတယ်။

ကျွန်က ဝင်ပြောသည်။

ကျုပ် ဘာပြုလို့ ဒီရောက်နေသလဲဆိုတာ ရိပ်မိပါတယ်။ 'ဒက်ထိုက်၊ မှန်တာပေါ့ဗျာ'။

အခန်း(၅)

ရွတ်ခါးတံတားကြီး၏ အလယ်ပိုင်းသည် တစ်ရပ်တစ်ကျေးမှ ပြောင်းရွှေ့လာ သူများ အခြေစိုက်ကြသည့် မြို့သစ်ကလေးတစ်မြို့နှင့် တူနေသည်။ သို့သော် လူနေအိမ် အစား မော်တော်ကားများက နေရာယူထားသည်။

ထိုနေရာတွင် ဘတ်စ်ကားကြီးသုံးစီးနှင့် ရဲကားသုံးစီးရှိသည်။ နောက်ဆုံး ရောက် လာသော ရဲကားတွင် ဟင်းခရစ်၊ မိလ်တန်နှင့် ကွာရီတို့ ပါလာသည်။ ပြီးတော့ အနိနှင့် အဝါရောင်ကို ဒေါင်လိုက် တကန့်စီ ရေးထားပြီး 'အနားယူခန်း'ဟု ထင်ထင်ရှားရှား ရေးထားသည့်ကားကြီးနှစ်စီး။ ထိုကားနှစ်စီးမှာ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုသို့ ခေတ္တရောက်နေ သော ဆပ်ကပ်အဖွဲ့မှ ငှားရမ်းလာခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဘရန်ဆန်က ဟင်းခရစ်ကို ဖာလိုက်သည့် လူနာတင်ကားတစ်စီး၊ အစားအသောက်များကို ပူပူနွေးနွေး စီစဉ်ပေး နိုင်သည့် ဘေးတစ်ဘက်ဖွင့် နောက်တွဲကားကြီးတစ်စီး၊ ဓာတ်အားပေးစက်ကိုမူ ဝိုက်တစ်ရာခန့်ဝေးသော ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ ထားရှိသည်။ နောက်ဆုံး ကားတစ်စီးကမူ တံတားပေါ်တွင် နေထိုင်ကြရမည့် ပထမညီ သက်သက်သာသာ ချောင်ချောင်ချိချိ နေထိုင်ကြရန် ကော်ဇောများ၊ ခေါင်းအုံးများ၊ စောင်များကို သယ်လာသည်။ ယခု ထိုတားပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို သယ်ချနေကြသည်။

သို့သော် မဆီမဆိုင် မစပ်အပ်သည့် ပစ္စည်းများကလည်း မြင်ကွင်းထဲမှာ ရှိနေသည်။ ရဟတ်ယာဉ်များ၊ လေယာဉ်ပျံပစ်အမြောက်များ၊ သေနတ်ထမ်း၍ လမ်းလျှောက်နေသော အစောင့်များ၊ တံတား၏တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် သံမဏိဝင်း

'တစ်ခုသိစေချင်တာက ကျုပ်က ခင်ဗျားလို ဥပဒေလွတ်လုပ်လို့ရတဲ့လူ
တွေဟာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်တာ ကျုပ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ'

'နားလည်ပါတယ်၊ ဒါကို နောက်မှဆွေးနွေးတာပေါ့၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စက
စဆွေးနွေးသင့်တယ် မဟုတ်လား မစ္စတာကွာရီ'

ဘရန်ဆန်သည် တက္ကသိုလ်ပညာရှင်များ၏ ဆွေးနွေးပွဲမှ သဘာပတိတစ်
လောက်နှင့် တူသည်။

'ငွေပဲမဟုတ်လား'

'ငွေ . . . သိပ်ဟုတ်တာပေါ့'

'ဘယ်လောက်လဲ'

ကွာရီတစ်လောက် စကားပြောဘုကျသည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။ ဤတွင်
သစ္စာကြီးက ဝင်ပြောသည်။

'ခဏနေပါဦး၊ ဘရန်ဆန် မင်းက ဘာကိစ္စ ငွေလိုချင်ရတာလဲ'

'ဒါနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ဒါ ခင်ဗျားသိစရာ အလုပ်မဟုတ်ဘူး'

'ဒါ ကျုပ်နဲ့ဆိုင်တာပေါ့၊ ရှမ်းရှမ်းပြောရရင် ဒီငွေကို တော်လှန်ပုန်ကန်တဲ့ကိစ္စ
တွေမှာ သုံးမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခုစရိုက်မှုတွေမှာ သုံးမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အမေရိကန်
ဆန်တောင်ရောက်တွေမှာ သုံးမယ်ဆိုရင် ငါပဲ အလျင်အသေခံမယ်၊ အမေရိကန်နိုင်ငံ
ထုတ်တော့ ပိုအရေးကြီးပါဘူး'

ဘရန်ဆန်က ကျေကျေနပ်နပ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'အင်မတန်လျော်ကန် သင့်မြတ်ပါတယ် သမ္မတကြီး၊ ခင်ဗျားပြောမယ့် မိန့်ခွန်း
ကို နိုင်ငံရေးပေးနေတဲ့လူ မပါပဲနဲ့ ဒီလောက်ပြောနိုင်တာကို ချီးကျူးပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့
ဘိုးဘေးဘီဘင်ကစပြီး အမိနိုင်ငံကို မြတ်နိုးရမယ်ဆိုတဲ့ အသိစိတ်ဓာတ်က အသည်း
ခိုက်အောင် စွဲခဲ့ကြတာ၊ ခင်ဗျားကို ရိပ်တဲဘလစ်ကင်ပါတီကလည်း ချီးကျူးမှာပါ။
ဒီစကားအတွက် နိုင်ငံဘာကျရင် ခင်ဗျားမဲနှစ်သန်း ပိုရနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီစကား
လေးတွေကို ခင်ဗျားစိတ်ထဲကမပါပဲ ပြောနေတဲ့ဆိုင်အောင် အခုရမယ့်ငွေကို နိုင်ငံရေးကိစ္စ
တွေမှာ လုံးဝမသုံးပါဘူးလို့ ကျုပ် အာမခံပါတယ်၊ ဒီငွေက ပုဂ္ဂလိကဘဏ္ဍာတော်ထိန်း
အဖွဲ့အတွက်ပါ၊ တစ်နည်းပြောရရင် ကျုပ်အတွက်ပေါ့ဗျာ'

သမ္မတကြီးက လုံးကြီးတင်သည်ကို သည်းခံတတ်သူမဟုတ်။ သူသည်
အလကားနေရင်းထိုင်ရင်းက လူသန်းနှစ်ရာကျော်၏ သမ္မတဘဝသို့ အလိုအလျောက်
ပြန်လာသူမဟုတ်။

'မင်းခုနက ပြောတဲ့အထဲမှာ အသိစိတ်ဓာတ်ဆိုတဲ့စကားလုံး ပါသွားတယ်
မဟာကော အသိစိတ်ဓာတ် လုံးဝမရှိဘူးလား'

ဘရန်ဆန်ကလည်း ခပ်ရှင်းရှင်း ပြန်ဖြေသည်။

'အမှန်ပြောရရင် ရှိသလား မရှိဘူးလား ကျုပ်မသိဘူး၊ ငွေပဲပတ်သက်ရင်
ကျုပ်လုပ်ဆိုပါစို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိကြတဲ့ အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသူတချို့ဟာ စာရိတ္တ
ပိုင်းနဲ့နေတဲ့လူတွေဖြစ်တယ်၊ ရာဇဝတ်မှုမကင်းတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်နေကြတယ်၊
ဒီဝေမယ့်အများအပြင်မှာ တရားဝင်တယ်လို့ ထင်ရအောင် သူတို့လိုပဲ စာရိတ္တ
ပိုင်းထွင်းနေတဲ့ ရှေ့နေရှေ့ရပ်တွေငှားပြီး လူမြင်ကောင်းအောင် လုပ်နေကြတာ၊ စာရိတ္တ
ပိုင်းမှပေတံနဲ့ တိုင်းမယ်ဆိုရင် သန်းကြွယ်သူငွေးကြီးတွေ ရှေ့နေကြီးတွေ အဖီလူတွေ
ဆိုတာ ဘယ်သူက ပေမိဒေါက်မိ ဖြစ်မယ်ထင်သလဲ၊ ဒီမေးခွန်းကိုတော့ မဖြေနဲ့ နော်၊
ထက်တော်ကြာ ကျုပ်က မရည်ရွယ်ပဲနဲ့ ခင်ဗျားကို ချောက်ချသလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊
ထာဝယ်တော့ ကျုပ်တို့အားလုံး လူဆိုးတွေပါပဲ၊ တချို့က ဥပဒေနဲ့ အကာအကွယ်ယူကြ
တယ်၊ ကျုပ်ကတော့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပဲ ပြောင်လုပ်တယ်၊ ကျုပ်က ငွေမှူးများကို
သိ မြန်မြန်လိုချင်တယ်၊ ဒီတော့ ဘယ်နည်းနဲ့ရရ ရအောင်လုပ်နိုင်ရင် ကောင်းတာပဲ'

ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။

'ထားပါတော့ကွာ၊ မင်းကတော့ သစ္စာရှိသူနဲ့ဆိုတာ တို့လက်ခံပါတယ်၊ ကဲ
အစိတ်အချက်ကိုပဲ ပြောကြရအောင်'

'ကျုပ်ရဲ့ မျှမျှတတ တောင်းဆိုချက်ကိုလား'

'လိုရင်းပြောပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

ဘရန်ဆန်က သမ္မတကြီးနှင့် ရေနံဘုရင်အုပ်စုကို ခြုံကြည့်လိုက်သည်။

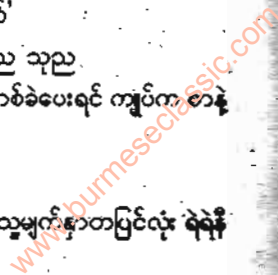
'ဟောဒီအုပ်စုအတွက်ဆိုရင် ကျန်းမာရေးအခြေအနေကလဲ အကောင်းဆုံး
အနေအထားမှာရှိတယ်၊ မူးတင်း ပဲတင်း ဈေးလဲ မဆစ်ဘူးဆိုရင် ဒေါ်လာသန်းသုံးရာ
သို့ချင်တယ်၊ သုံးဂဏန်းနောက်မှာ သုညဂဏန်းရှစ်လုံးပေါ့ဗျာ'

'မင်း ငါကြားလိုက်သလို တကယ်ပြောနေတာနော်'

'သုံး သုည သုည၊ သုည သုည သုည၊ သုည သုည သုည
ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ကျောက်သင်ပုန်းကြီးတစ်ချပ်နဲ့ မြေဖြူတစ်ခဲပေးရင် ကျုပ်က ဓာနု
ချေပြမယ်လေ'

'ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒီလူ တကယ်သောက်ဗွဲပဲ'

သမ္မတကြီး အကြီးအကျယ် ဒေါပွသွားပုံရသည်။ သူ့မျက်နှာတပြင်လုံး ရဲရဲနီ

လာသည်။ သမ္မတကြီးက လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး ဘေးဘီကို လှည့်ကြည့်သည်။ စားပွဲကို လက်သီးနှင့်ထူရန် စားပွဲလိုက်ရာနေပုံရသည်။

'ဟေ့ ဘရန်ဆန်၊ ပြန်ပေးဆွဲတာ၊ ငွေညစ်တာ၊ ခြိမ်းခြောက်ပြီး ခုလိုကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်ငွေတောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှုဟာ ဘယ်လောက်တောင် အပြစ်ကြီးတယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား'

'ရာဇဝတ်မှုသမိုင်းမှာ ဒီလောက်တောင်ကြီးကျယ်တဲ့ ရာဇဝတ်မှု မပေါ်သေးဘူး မဟုတ်လား'

'တော်စမ်းပါကွာ၊ နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်မှုဆိုရင် သေဒဏ်အထိပေးနိုင်တယ် ဒီတိစ္စဟာ နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်မှုပဲ ဒီလိုလုပ်မှဖြစ်မယ်ဆိုရင် ငါ . . .'

'ဒီမှာ သမ္မတကြီး၊ ခုလောလောဆယ်ဆယ် ခင်ဗျားဘာမှ လုပ်နိုင်ဦးမှာမဟုတ်ဘူး ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာတို့ယုံ'

ဘရန်ဆန်က သေနတ်ကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

'အဲဒီတော့ ကျုပ်တကယ်လုပ်မယ်ဆိုတာ နမူနာပြုတဲ့အနေနဲ့ လူပေါင်းသန်းပေါင်းတစ်ရာလောက်ရှေ့မှာ ခင်ဗျားဒူးခေါင်းကို ပစ်ခွဲပြလိုက်တာ ခံချင်လို့လား၊ ဒါဆိုရင် ထက်တိုင်ထုတ်ကို ခင်ဗျားတကယ်ကိုင်ဖို့ လိုသွားလိမ့်မယ်'

သူ့လေသံက အေးတိအေးစက်စက် တကယ်လုပ်မည့်ပုံပေါ်သည်။ သမ္မတကြီးသည် ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ပဲ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် စိတ်ယှက်လက်ယှက်နှင့် ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။ နီရဲနေသောမျက်နှာသည် ညစ်ပုပ်ပုပ်ဖြစ်လာသည်။

'ခင်ဗျားတို့အားလုံး ထိုက်ထိုက်တန်တန် စဉ်းစားကြဖို့ကောင်းတယ်၊ ဒါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုပျံ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အချမ်းသာဆုံးနိုင်ငံ၊ ခပ်ချာချာနိုင်ငံမဟုတ်ဘူး၊ ဒေါ်လာသန်းသုံးရာဆိုတာ အယ်လောက်များလို့ပဲ၊ ပိုလာရစ်(အင်္ဂုဗြ)ရေဂျင်သင်္ဘောနှစ်စီးပဲရှိတယ်၊ လူတစ်ယောက်ကို လပေါ်ရောက်အောင် ပို့ရတဲ့ စရိတ်စကရဲ့ မပြောပလောက်တဲ့ အပိုင်းဂဏန်းလေးပါ။ တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုး တစ်ရာနှုန်းရဲ့ ဖြစ်စေလောက် အပိုင်းကလေးပါ။ ဒီတော့ အမေရိကန်ရေပုံးကြီးထဲက ရေစက်ကလေးတစ်စက်လောက် ကျုပ်က ခပ်ယူလိုက်ရင် ဘာများလျော့သွားမှာမို့လို့လဲ၊ အဲကျုပ်တို့သာ မပေးဘူးဆိုရင် သမ္မတကြီးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရေနံမိတ်ဆွဲတွေကို လုပ်သားပြည်သူတွေက တသသနဲ့ လွှမ်းဆွတ်သွားကြရလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘာတွေနစ်နာကုန်မလဲ။ ဒါထက် ဆယ်ဆ ရာဆယ်ဆ ပိုနစ်နာသွားမယ်၊ ပထမဦးဆုံး ဆန်ရာဖယ် ရေနံချွတ်စက်ရုံ စီမံကိန်းကြီး အကောင်

အထည်မပေါ်ဘူး ဖြစ်သွားမယ်၊ ပြီးတော့ ရေနံကို လျော့စျေးနဲ့ရဖို့ကိစ္စလဲ သိပ်ပေးသွားမယ်၊ တကယ်လို့ ရေနံဘုရင်ကြီးသာ သူ့နိုင်ငံပြန်မရောက်တော့ဘူးဆိုရင် အမေရိကန်ကို ရေနံလုံးဝမရောင်းပဲ ဝိုင်းသိပ်တိတ်မှောက်ကြမှာ သေချာတယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်လာရင် အမေရိကန်ဟာ ၁၉၂၉-ခုနှစ်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ စီးပွားရေးကပ်ထက် ပိုဆိုးသွားလိမ့်မယ်၊ ဧည့်တာဟန်ဆင် ကျုပ်ပြောတာ သဘောတူပါသလား'

ဘရန်ဆန်က ဟန်ဆင်ကို မေးလိုက်သည်။ သို့သော် စွမ်းအင်ဆိုင်ရာ ပါရဂူဆန်ဆင်က ဘာမှပြန်မပြောပါ။ ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် လုပ်နေသည်။ တံတွေးမျိုးချပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဝါးနှင့်ကျယ်၍ ချောင်းဆိုးပြန်သည်။ ပြီးတော့ သမ္မတကြီးကို စူးစမ်းသောမျက်နှာထားနှင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သမ္မတကြီး အကြံဆုတ်ကွဲလုနီးနီးဖြစ်လာချိန်တွင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးက ဝင်ပြောသည်။

'အဲဒီလို ဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်လက်ခံပါတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'ကျုပ် စကားတစ်ခွန်းပြောချင်တယ်'

ရေနံဘုရင်က လက်ထောင်ပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။ ရေနံဘုရင်ကြီးသည် သမ္မတကြီးနှင့် လုံးဝမတူ။ သူ့ကို ဘုရင်အဖြစ်မှဖြုတ်ချရန် အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ကြံခံရသည်။ အကြမ်းဖက်သည့်ကိစ္စမျိုးမှာ သူ့အတွက် မထူးဆန်းတော့ချေ။

'ပြောပါ'

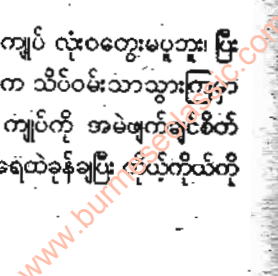
'ဗက်စီကန်းနေတဲ့ လူတွေသာ အခြေအနေမှန်ကို မမြင်ပဲရှိမှာပါ။ ကျုပ်ကတော့ မကန်းဘူး၊ သမ္မတကြီးက ပေးပါလိမ့်မယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရင်ကြီး'

'ဒါပေမယ့် မင်းကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်နေရာကိုပဲ ပြေးပြီးပုန်းပုန်း၊ မင်းကိုမတွေ့တော့အောင် လိုက်ရှာပြီးသတ်မှာသေချာတယ်၊ မင်းအခု ငါ့ကိုသတ်ရင် မင်းလဲ မလွှဲသေ့ အသတ်ခံရမယ်ဆိုတာ သေချာတယ်'

ဘရန်ဆန်ကတော့ မမူချေ။

'ခင်ဗျား ကျုပ်လက်ထဲမှာရှိနေသမျှ အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ် လုံးဝတွေးမပူဘူး၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကို လုပ်ကြံပေးမယ့် မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့လူတွေက သိပ်ဝမ်းသာသွားကြမှာ သေချာတယ်၊ ပြီးတော့လဲ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားလူတွေ ကျုပ်ကို အမဲဖျက်ချင်စိတ်ပေါ်လာအောင် လှည့်ဆော်တဲ့အနေနဲ့ ခုလောလောဆယ် ရေထဲခုန်ချပြီး ငိုယုံကိုယ်ကို သတ်သေမယ့် လူစားမျိုးမဟုတ်ဘူး'

'တတယ်လား၊ ကျုပ်က မင်းထင်တဲ့ လူစားမျိုးမဟုတ်ဘူး ဆိုရင်ကော့ကွာ' ဘာရန်ဆန်က အေးစက်စက် မာကျောကျော လေသံနှင့် ပြန်မေးသည်။

'ဘာလဲ၊ ရေထဲခုန်ချမလို့လား၊ အဲဒီလို လုပ်ချင်လို့လား၊ နို့ကျပ်ဆီမှာ ဘာပြုလို့ လူနာတင်တားနဲ့ ဆရာဝန်ခေါ်ထားတာလို့ ထင်သလဲ၊ ဟေ့ ဝန်အက်ဖင် ဟောဒီက ထွက်ပြေးဖို့ ကြံတဲ့လူကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်လို့ ညွှန်ကြားထားသလဲ' ဝန်အက်ဖင်ကလည်း ခပ်တည်တည် ပြန်ဖြေသည်။

'ခြေထောက်ကို စက်သေနတ်နဲ့ ပစ်ခိုး၊ ပြီးမှ ဆရာဝန်နဲ့ ပြန်ကုယူမယ်' ကုမရတဲ့နောက်ဆုံး ဘုရင်ကြီးကို ခြေတုတ်ပေးလိုက်ရုံပဲရှိမယ်၊ ခင်ဗျားသာ သေသွားရင် ကျုပ်အတွက် တန်ဖိုးမရှိတော့ဘူး ဖြစ်သွားမယ်၊ ကံ ပြန်ပေးဆွဲခ ငွေ ဝမာဏကို ပေးဖို့ သဘောတူပြီ မဟုတ်လား၊ ကန်တွက်ဖို့ ရှိသေးသလား၊ ကောင်ပြီ ဒါ အစလောက်ပဲရှိသေးတယ်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတိတလန်က စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ဝင်ပြောသည်။

'ဒါ အစလောက်ပဲရှိသေးတယ် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒါ အစလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ နောက်ထပ်လွှာဦးမယ်၊ ကျုပ် ဒေါ်လာသန်းနှစ်ရာ ထပ်လိုချင်တယ်၊ အဲဒါက ဟောဒီ ရွှေတံခါးတံတားကြီး အတွက်ပဲ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားသော သမ္မတကြီး ပြန်သတိဝင်လာသည်။ သူက ဟိုတိုဒီဒီ ကြည့်လိုက်ပြီ'

'ရွှေတံခါးတံတားကြီးအတွက် ဒေါ်လာသန်းနှစ်ရာဟုတ်လား'

'ဒါက လျှော့ဈေးပါ၊ အလကားလောက်နီးနီး လျှော့ထားတဲ့ တန်ဖိုးပါ၊ ဒီတံတား ကြီးဆောက်ခါစက ဒေါ်လာသန်းလေးဆယ်ပဲ ကုန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်တယ်၊ အခု သန်းနှစ်ရာတောင်တက်တော့ နှစ်လေးဆယ်အတွင်း ကုန်ဈေးနှုန်း ငါးဆတက်လာ တာနဲ့ညီအောင် ညီထားတာပါ၊ ဒါပေမယ့် ငွေကိစ္စကို အသာဖယ်ထားပြီး ဒီတံတားမျိုး ပြန်ဆောက်ရင် တန်ဖိုးထောင်ပေါင်းများစွာ လေးလံတဲ့ သံထည်ပစ္စည်းတွေ ဒီမြို့ကို သယ်လာရမယ်၊ အဲဒီလိုသယ်လာရတဲ့အတွက် ဆူဆူညူညူအသံတွေ ပိုများလာမှာတို့ ပိုပြီးဖန်ထုလာမှာတို့ အဲဒါတွေကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှုဖြစ်လာမှာတွေ ထောင် သောင်းချီပြီးလာနေတဲ့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ မလာကြတော့မယ့် ကိစ္စတွေကိုပါ ထည့်စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ဟာ အင်မတန်လှပပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီမြို့မှာသာ ရွှေတံခါးတံတားကြီး မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကြာမရှိတဲ့ရေကန်လို မတင့်တယ် ဘူး ဖြစ်သွားမယ်၊ ပြီးတော့ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက် ကြာအောင် ဒီမြို့ကလူတွေ

မာရင်ခရိုင်ကို မော်တော်စားနဲ့သွားချင်ရင် ဆန်ရာဖယ် တံတားဆီရောက်အောင် အဝေးကြီးက တွေ့သွားရမယ်၊ အများအားဖြင့် သွားနိုင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ လူတွေ ဘယ်လောက်ခက်ခဲတဲ့ ရောက်ကုန်ကြမလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ကြပေါ့၊ ဒါပေ မယ့် ကုတိုသင်္ဘောပိုင်ရှင်တွေကတော့ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ် ဒါပေမယ့် အဲဒီလို သမ္မာအာဇီဝ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပိုက်ဆံရှာတာကို တျုပ်က မနာလိုတိုရှည် မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒေါ်လာသန်းနှစ်ရာဆိုတာ ဘာလဲ၊ စွန့်ကြဲတဲ့ သဘောလောကပဲ ရှိမယ် ကွာရီက ဝင်မေးသည်။

'အခုတောင်းဆိုချက်ကို မလိုက်လျော့ဘူးဆိုရင် မင်းက ဒီတံတားကြီးကို ဘာ ထုပ်မလို့လဲ၊ ပြုတ်ယူသွားပြီး တခြားမှာ သွားပေါင်စားမလို့လား'

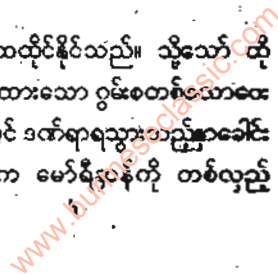
'ဒီတံတားကြီးကို ခိုးပစ်လိုက်မှာပေါ့၊ ပေနှစ်ရာအမြင့်က အောက်ကို ပြုတ်တု သွားမယ်ဆိုရင် အပေါ်ကိုတက်လာမယ့် ရွှေပွက်ကြီးဟာ ဒီနယ်ကလူတွေအတွက် တူးဆန်းတဲ့မြင်ကွင်းဖြစ်လာမှာ သေချာတယ်'

'ခိုးပစ်မယ်၊ ရွှေတံခါးတံတားကြီးကို ခိုးပစ်မယ်ဟုတ်လား'

သာမန်အားဖြင့် ဒေါသဖြစ်ခဲလေ့ရှိသော မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်သည် သူ ဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင်တော့ပဲ ကြောင်နေသော ဘာရန်ဆန်ထံ တစ်နှိပ်တိုးပြေးသွား သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ကြည့်နေကြသော တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ အမေရိကန်အားလုံး သရန်ဆန်တစ်ယောက် သူကလားထိုင်ပေါ်မှ မြေပြင်ပေါ်သို့ နောက်ပြန်လဲကျသွား ဖို့ တိုယ်အလေးချိန် ပေါင်နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသော မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်က မြေပြင်ပေါ် ထွင် လဲကျသွားသော ဘာရန်ဆန်၏ မျက်နှာတို့ ဒေါသတကြီး လက်သီးနှင့် ထပ်ထိုးနေပုံ သေည့်တို့ကို မြင်ကြရသည်။

ဝန်အက်ဖင်က ရွှေတိုင်းလာပြီး စက်သေနတ်ဒင်နှင့် မော်ရီဆန်၏ လက်ဖိုကို ထူထူလိုက်သည်။ ထို့နောက် နောက်ဘက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး ထိုင်နေသူများကို သေနတ်နှင့် ထဏှာကယာ ချိန်လိုက်သည်။ တကယ်တော့ သူ့ဖိုးရိမ်စရာမလိုပါ၊ မည်သူတမူ မော်ရီ ဆန်လမ်းစဉ်တို့ လိုက်ဖို့ စိတ်မကူးကြပါ။

ဘာရန်ဆန်သည် စက္ကန့်နှစ်ဆယ်ကြာမှ ပြန်ထထိုင်နိုင်သည်။ သို့သော် ထို အချိန်အထိ သူ ဗူဝေနေဆဲပင်၊ သူက ဆေးရည်ဆွတ်ထားသော ဝွမ်းစတစ်ယောဝေး သည်ကို လက်ခံလိုက်ပြီး သွေးအနွှားကြီးထွက်လာအောင် ဒဏ်ရာရသွားသည့်အခါ နှိုး တဲ့သွားသောနှုတ်ခမ်းကို တို့လိုက်သည်။ သူက မော်ရီဆန်ကို တစ်လှည့် ဆရာဝန်ကို တစ်လှည့် ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'သူ ဘယ်နှယ်နေသေးသလဲ'

ဆရာဝန်က ကပျာကယာ စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် အဖြေပေးသည်။

'သူ နေကောင်းလာမှာပါ။ ဦးနှောက်ကြေ မသွားပါဘူး'

ဆရာဝန်က ဗန်အက်ဖင်ကို ခပ်တည်တည်ကြည့်ရင်း ထပ်မေးသည်။

'ခင်ဗျား အပေါင်းအသင်းက ဖိလိုက်စွမ်းမှာ တော်တော်လက်ဆမုန်သားစဲ ဘရန်ဆန်က ပြန်ဖြေသည်။

'အလေ့အကျင့်ပေါ့ဗျာ'

ဘရန်ဆန်က သွေးချင်းချင်းနီသွားသော ဝှမ်းစကို ပြန်ပေးပြီး ဝှမ်းစအသစ်နှင့် တပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှဖယ်ဖယ်ထိုင် ထလိုက်သည်။

'မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်ဟာ သူ့ဗလကောင်းတာကို သူ့ဘာသာသူ မသိဘူးနဲ့ တူတယ်'

ဗန်အက်ဖင်က မေးသည်။

'သူ့ကို ကျွန်တော် ဘာလုပ်လိုက်ရမလဲ'

'ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့ ဒါ ငါ့အမှားပဲ၊ ဒါသူ့မြို့၊ ဒါ သူ့တံတားပဲ၊ ဝါက သူ့စိတ်ကူး စာမူလေးပျက်အောင် ဖျက်လိုက်မိတာကိုး၊ ဒီလိုလုပ်ကွာ၊ သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို ကျော သတ်မှာ လက်ထိပ်ခတ်ထားလိုက်၊ နောက်တခါဆိုရင် ငါ့ခေါင်းပြုတ်ထွက်သွားအောင် ဆော်ထည့်လိမ့်မယ် ထင်တယ်'

ငိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်သည် ထိုင်ရာမှထပြီး ဘရန်ဆန်ထံ လျှောက်လာ သည်။ ဗန်အက်ဖင်က ခြိမ်းခြောက်သည့်ဟန်ပန်နှင့် သေနတ်နှင့် ချိန်လိုက်သော်လည်း ငိုလ်ချုပ်ကြီးက အလေးထားပုံမပြေချေ။ ကတ်တလန်က ဘရန်ဆန်ကို မေးလိုက်သည်။

'မင်း စကားပြောနိုင်သေးရဲ့လား'

'ကျုပ် နားထောင်လို့တော့ ဖြစ်ပါတယ်၊ သူက နားရွက်ကိုမှ ဒုက္ခပေးမသွားတာ ကျုပ် အခု ကာကွယ်ဆေးဦးချုပ် ဖြစ်နေပေမယ့် မူလအလုပ်က တပ်မတော် အင်ထွင်နီယာပါ။ ဆိုလိုတာက ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေအကြောင်း ကျုပ်နားလည်တယ်၊ မင်းဒီတံတားကို ခိုးပစ်လို့မရနိုင်မှန်း သိမှာပါ။ ဒီတံတားတိုင်ကြီးတွေ ပြိုကျသွားအောင် ခိုင်းနမိုက် ကားတစ်စီးတိုက်လောက်လို့မယ်။ ခိုင်းနမိုက် ကားတစ်စီးတိုက်လောက်လဲ ငါမမြင်မိပါလား'

ဘရန်ဆန်က တာရပတ်စအောက်မှ အချွန်အောက်များ ထိုးထိုးထောင် ထောင် ပေါ်နေသည့် ကတော့ပုံစံ ထူးထူးဆန်းဆန်းပစ္စည်းများကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်

သည်။

'မလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ဖောက်ခွဲရေးဝိဇ္ဇာဆို ကတ်တလန်က အဆိုပါ ကတော့ပုံပစ္စည်းများကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်

ပြီးနောက် ထိုင်နေသူများကို ကြည့်ပြန်သည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားပဲ ရှင်းပြလိုက်ပါဗျာ၊ ကျွန်ုပ် ပါးစပ်နာနေတယ်'

ကတ်တလန်က ကြီးမားလှသော တံတားတိုင်မှော်စင်ကြီးနှစ်ခုနှင့် ထိုမှော်

စင်များမှ ဆိုင်းထားသည့် သံကြိုးကြီးများကို ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘရန်ဆန်တို့မေးလိုက်သည်။

'မင်း စမ်းကြည့်ပြီးပလား'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'မင်းစမ်းတာ အောင်မြင်တယ်နဲ့တူတယ်၊ မအောင်မြင်ရင် မင်း ဒီကိစ္စကို

ကြံစည်မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဘရန်ဆန်က ထပ်ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ကတ်တလန်က ဓားစာခံများနှင့် သတင်းစာဆရာများထံ စိတ်မသက်မသာနှင့် ကိုယ်ကိုလှည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်ုပ်ပြောတာမှားသွားတယ်၊ ဘရန်ဆန်က ဟောဒီတံတားကြီး ကိစ္စသွား အောင်ခိုးပစ်နိုင်တယ်၊ ဟိုတာရပ်ပတ်စနဲ့တွဲထားတဲ့ ကတော့ပုံပစ္စည်းတွေဟာ နောက်

ဆုံးပေါ်ဖောက်ခွဲရေးလက်နက်ပစ္စည်း "တီအင်တီအမာတောလ်" တွေပဲ၊ သိပ်ပြင်းထန် ထယ်၊ အဲဒီကတော့တွေကိုတော့ "ဖျားအုံ" လို့ခေါ်ကြတယ်၊ အဲဒီဖျားအုံအောက်

ထိုင်က ခွက်နေအောင်လုပ်ထားတဲ့ ဖင်တွေက ဖောက်ခွဲမှုအင်အားရဲ့ ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်

နှုန်း အောက်ဘက်ကို ဦးတည်ပေါက်ကွဲအောင် တမင်စီစဉ်ထားတာပါ၊ လုပ်ပုံလုပ်

နည်းကတော့ တဟန်ဒရက်ပိတ် (၁၁၂)ပေါင်လောက်လေးတဲ့ အဲဒီဖျားအုံတစ်ခုကို

ထို ဆိုင်းထားတဲ့ သံကြိုးကြီးတစ်ချောင်းမှာပတ်ပြီး ချည်ထားရမယ်၊ တယ်နားမှာ

ချည်မပဲဆိုတော့ ဟိုတံတားတိုင်မှော်စင်ကြီးရဲ့ ထိပ်နားလောက်မှာဖြစ်မယ်၊ အခု

သူ့ဆီမှာ ဖျားအုံလေးခုရှိတယ်၊ ဒီလေးခုဟာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်ပေါက်ကွဲအောင် စီစဉ်ထားတယ်၊ ဒီတော့ တံတားကြီးတစ်ခုလုံး ဝုန်းကနဲ ပြုတ်ကျသွားလိမ့်မယ်

ပရိတ်သတ်များ ခဏငြိမ်ကျသွားသည်။ သို့သော် ကတ်တလန်က ဘရန်ဆန် ထို မေးလိုက်ပြန်သည်။

'နေပါဦး၊ ဒီဖျားအုံလေးခုစလုံး တပြိုင်နက်တည်း ကွဲမယ်ဆိုတာ သေချာပါ

လေး

လွယ်ပါတယ်၊ မာကြာရီ ဖုမီနိတ် စနက်တံထဲမှာ ဝိုင်ယာကြိုးတစ်ချောင်း ထည့်ထားတယ်။ အဲဒီကြိုးကို ဗက်ထရီသေးသေးလေးတစ်လုံးနဲ့ ဆက်ထားတယ်။ အောက်ကနေပြီး ရေဒီယိုဓာတ်လှိုင်းနဲ့ ဆက်သွယ်လိုက်ရင် ဗက်ထရီအသက်ဝင်လာမယ် ဒီမှာတင် ပျားအုံသီးဖိုးကြီး ထပေါက်မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ပျားအုံနဲ့ စနက်တံတွဲပြီး အပေါ်တင်ထားရမယ်။ တစ်ဘက်မှာ စနက်တံတစ်ခုဆိုရင် လုံလောက်ပါတယ်။ တျန်တဲ့ တစ်ခုကတော့ အလိုအလျောက် ဆက်တိုက် ပေါက်ကွဲသွားမှာပါ။

ကွာရီက လျှာလေးပါးလေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။
'ဒါဆိုရင် မင်းရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေ ကုန်ပြီပေါ့
ဘရန်ဆန်က တောင်းပန်သောပုံစံနှင့် လက်ဝါးကာရင်း ပြန်ပြောသည်။
'မကုန်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါကတော့ အသေးအမွှေးကလေးပါ။
'မင်းက ဘာကိုအသေးအမွှေးလို့ သတ်မှတ်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပဲ'
'ဒေါ်လာနှစ်သိန်းခွဲ'

'ဟုတ်တာပေါ့ အဲစရာပဲ၊ မင်းတောင်းနေကျ စံချိန်နဲ့ဆိုရင် သဲတစ်ပွင့်လောက် ပဲရှိတယ်၊ နေပါဦး၊ အဲဒါက ဘာအတွက်လဲ'
'ကျုပ်ရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်အတွက်'
ကွာရီက သက်ပြင်းနှစ်ခါချလိုက်သည်။
'မင်းရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်အတွက် ဟုတ်လား၊ ဘုရား၊ ဘုရား ဟေ့ ဘရန်ဆန် မင်းတာ တစ်ပြားကို နှစ်ပြားမှတ်လို့ ခွာတယ်ဆိုတဲ့ လူစားထဲမှာ အဆိုးရွားဆုံးလုပ် ဘရန်ဆန်က ပခုံးတွန့်ပြသည်။
'ကျုပ်ကို လူတကာက နာမည်မဲ့စုံနဲ့ ခေါ်ကြတာ ရှိနေပါပြီ၊ ခုတော့ ဥပက္ခာလို့ ခေါ် ကဲ ငွေကိစ္စပြောရအောင်၊ ကျုပ်တောင်းတဲ့ငွေကို ပေးမှာမဟုတ်လား'
မည်သုတမူ သူကို ပေးမယ် မပေးဘူး မပြောကြပါ။

'ကျုပ်လဲ ဥရောပတိုက်မှာရှိတဲ့ ဘဏ်အချို့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့ နယူးရော့ ထံ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနဲ့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်ရဦးမယ်။ အခု နေ့လယ် ဆယ့်နှစ်နာရီထိုး နေပြီ ဒီတော့ ဥရောပအလယ်ပိုင်းမှာဆိုရင် ညရှစ်နာရီ ဒါမှမဟုတ် ညကိုးနာရီ လောက် ရှိနေလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘဏ်ကြီးတွေက ညနေခြောက်နာရီထိုးရင် ဘဏ် ပိတ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နက်ဖြန်မနက် ခုနှစ်နာရီမှာ သိချင်တယ်'

ကွာရီက ထပ်မေးသည်။

'ဘာဆုံးဖြတ်ချက်လဲ'

'ကျုပ်ငွေရမရနဲ့ ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ရမယ်ဆိုတာ သိချင်တယ်၊ ငွေထေ့ တီစွန့်ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ လုပ်ထုတ်ကိုင်တတ်ကြမှာပါ။ ဥပမာ ပြောရရင် အဇာတ်လုပ်ငန်းတွေလုပ်ဖို့ နှစ်စဉ် စီစဉ်အောက် ဒေါ်လာသန်းထောင်ပေါင်းများစွာ ထောက်ပံ့နေတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုနှစ်ထမ်းလူထုက ဘာမှသိကြရတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါက အဏ္ဏာရေဥာနအတွက် ကလေးကစားသလို သိပ်လွယ်တဲ့အလုပ်ပါ။ နယူးရော့မှာရှိတဲ့ ထွက်သွယ်ချင်းက အဲဒီပိုက်ဆံတွေ ရောက်ရမယ့်နေရာတွေကို ရောက်ကုန်ပြီဆိုရင် ဒါတလည်း နှစ်ဆယ့်လေးနာရီထက် ပိုကြာစရာအကြောင်း မရှိဘူး။ ဒီတော့ အဲဒီနေ့ နေ့လယ် ဆယ့်နှစ်နာရီမှာ ခင်ဗျားတို့ကို နှုတ်ဆက်ခဲမယ်၊ ဓားစာခဲတွေကတော့ ကျုပ်တို့ နဲ့ တစ်ပါတည်း လိုက်လာရမှာပေါ့လေ'

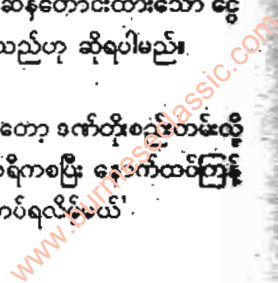
ကတ်တလန်က ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်သည်။
'မင်းက တို့ကို ဘယ်ခေါ်သွားမှာလဲ'

'ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဘယ်မှခေါ်မသွားဘူး၊ တပ်မတော်ကတော့ ခင်ဗျားကို သိပ်အဖိုးတန်တဲ့လူလို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်။ ကျုပ်အတွက်ကတော့ အပေးအယူလုပ်တဲ့ နေရာမှာ ခင်ဗျားရဲ့တန်ဖိုးဟာ သူညည်း ဖြီးတော့လည်း ဒီလူစုထဲမှာ ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေး နိုင်တဲ့လူဟာ ခင်ဗျားပဲ၊ ခင်ဗျားဟာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိတဲ့အပြင် သူများတွေလို ဆင်တူ၊ ကျုပ်ဘေးနားမှာ သမ္မတကြီးနဲ့ အခုရှိနေတဲ့ သူ့ရေခဲ မိတ်ဆွေဘုရားယောက်လို့ ထင်ပြီး တွေ့ရှိနေရင် ဘာအရေးလဲ၊ ဖြီးတော့ ကာရစ်ဘီယန် ပင်လယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းရဲ့ သမ္မတက ကျုပ်တို့လူစုကို တစ်ညခေါ်လာတစ်သန်းနဲ့ ခဏ ထိုင်ပြီးတာကို လက်ခံမယ်ဆိုတာလောက် ခင်ဗျားကို ပြောပြရင် ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီနိုင်ငံကတော့ ရာဇဝတ်သား အလဲအလှယ်စာချုပ်ကို အမေရိကန်နဲ့ ဘယ်တော့မှ ချုပ်ဆိုမယ့်နိုင်ငံလဲ မဟုတ်ဘူး'

သူ့စကားကို မည်သူကမျှ ဝပ်မပြောကြပါ။ ဘရန်ဆန်တောင်းထားသော ငွေ ဇောကနှင့်စာလျှင် ယခုပေးရမည့်ငွေသည် မျှမျှတတရှိသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဘရန်ဆန်က ဆက်ပြောသည်။

'ကျုပ်မပြောခဲ့တာ တစ်ချက်ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါကတော့ ဒဏ်တိုးစည်းတမ်းလို့ ခေါ်ချင်ခေါ်ပေါ့လေ။ သန်ဘက်ခါ နေ့လယ်ဆယ့်နှစ်နာရီကစပြီး နေ့ခက်ထပ်ကြန့် ကြာနေမယ်ဆိုရင် တစ်နာရီကို ဒေါ်လာနှစ်သန်း ဒဏ်တပ်ရလိမ့်မယ်'

'မင်းက အချိန်ကို တော်တော်တန်ဖိုးထားတဲ့ လူပါလား ဘာရန်ဆန်'
ကွာရီက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကျုပ်ကမှ တန်ဖိုးမထားရင် ဘယ်လူကတန်ဖိုးထားဦးမှာလဲ၊ ကဲ မေးစရာမေး
ခွန်းရှိကြသေးသလား'

ကတ်တလန်က ပြောသည်။

'ရှိတယ်၊ မင်း အဲဒီကျွန်းကလေးဆီ ဘယ်လိုရောက်အောင်သွားမှာလဲ'

'ဘယ်လိုသွားရမှာလဲ၊ လေယာဉ်ပျံနဲ့သွားမှာပေါ့၊ ဒီကနေ နိုင်ငံတစ်ကာ
လေဆိပ်အထိ ရဟတ်ယာဉ်နဲ့သွား၊ ဆယ်မိနစ်ကြာမယ်၊ ဟိုရောက်တော့မှ လေယာဉ်ပျံ
ဆတ်စီးမှာပေါ့'

'မင်း အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီပေါ့၊ အခုမင်းတို့အတွက် လေယာဉ်ပျံ အဆင်သင့်
ရှိနေပြီလား'

'အင်း အဆင်သင့်ရှိရမယ်ဆိုတာ သူတို့ မသိသေးဘူး၊ ဒါကလဲ မြန်ပါတယ်
လေ'

'ဘာလေယာဉ်ပျံလဲ'

'ခင်ဗျားတို့ကတော့ "လေတပ်မတော် အမှတ်တစ်" လို့ ခေါ်တာပဲ'

ကတ်တလန်ပင်လျှင် အလန်တကြားဖြစ်သွားသည်။

'ဘာလဲ မင်းက သမ္မတကြီးစီးတဲ့ ဘိုးရင်းလေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲသွားမှာလား'

'နားလည်မှုရှိစမ်းပါ ဝိုင်းချုပ်ကြီးရာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ သမ္မတကြီးကို တကျုံးစွဲ
တရောင်းရောင်းမြည်နေတဲ့ ဒီစီသုံး လေယာဉ်ပျံနဲ့ ကာရစ်ဘီယန် ပင်လယ်ထဲကို
ခေါ် သွားရမှာလား၊ ဝိမ်ကျကျ ခရီးသွားတတ်တဲ့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးတွေဟာ ဒီလိုပဲ
သွားကြလာကြရမှာပေါ့၊ ကျုပ်က ရုပ်ရှင်ကားသစ်တွေပြပြီး ဧည့်ခံပါမယ်၊ ခရီးသွားရတဲ့
အချိန် သိပ်မကြာပေမယ့် သက်တောင့်သက်သာဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ပေးပါ
မယ်၊ ကျုပ်တို့ အပြန်ခရီးကျရင် နောက်ထပ်ရုပ်ရှင်ကားသစ်တွေတောင် ရချင်ရလာဦး
မှာ'

'ကျုပ်တို့ ဟုတ်လား'

ကတ်တလန်က ထပ်မေးသည်။

'ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ဒီက မိတ်ဆွေတွေလေး၊ ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေ
ဘေးမထိရန်မသိပဲ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ လိုက်ပို့သင့်တယ်လို့ ခံယူထားတယ်၊ တချို့
လူတွေက အိမ်ပြန်တော်လို့ခေါ်တဲ့ အိမ်ဘီးလူးကြီးထဲမှာ ဘာပြုလို့ ဒီလောက်ခံခံမင်မင်

နေချင်ကြတယ်ဆိုတာ ကျုပ် စဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်နေနေကျအိမ်ကိုတော့
ပြန်ချင်ကြတာချည်းပဲ'

မိလ်တန်က သတိထားပြီး ဝင်မေးသည်။

'နေပါဦး၊ မင်းအမေရိကန်မြေပေါ်ကို ပြန်ခြေချဦးမလို့လား'

'ဒါ ကျုပ်ရဲ့ အမိနိုင်ငံပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်မလာရမှာလဲ၊ မစ္စတာမိလ်တန် ခင်
ဗျားကို ကျုပ် တော်တော်လေး စိတ်ပျက်သွားပြီ'

'ကျုပ်က စိတ်ပျက်စရာ သတ္တဝါလား'

'ဟုတ်တယ်၊ တရားလွတ်တော်က တရားဝန်ကြီးတွေနဲ့ နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်
ကလွဲရင်၊ အခြေခံဥပဒေအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတဲ့လူဟာ၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်
ကြီးပဲလို့ ကျုပ်ထင်ခဲ့မိတာ'

သူတို့အားလုံး ငြိမ်ကျသွားသည်။ ဘရန်ဆန်က အားလုံးကို လှမ်းကြည့်လိုက်
သော်လည်း မည်သူကမျှ ပြန်ပြောကြ၊ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကို ထပ်ပြော
ပြန်သည်။

'ခင်ဗျား ဒီလောက်ကလေးကိုတောင် မသိတော့ဘူးလားဗျာ၊ လူတစ်ယောက်
တူးလွန်တဲ့ပြစ်မှု အထမြောက်သည်ဖြစ်စေ၊ အထမြောက်သည်ဖြစ်စေ၊ အဲဒီပြစ်မှု
အတွက် နိုင်ငံတော်က လဲဝလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်ပြီဆိုရင် သူ့ကို အဲဒီပြစ်မှု
နဲ့ နောက်တစ်ကြိမ်တိုင်ပြီး တရားမစွဲနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ကိစ္စလေ'

ဘရန်ဆန် ဘာကိုဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆယ့်စက္ကန့်လောက်ကြာမှ ဝိုင်း
ကြသည်။ ဤတွင် သမ္မတကြီး အကြီးအကျယ် အံ့ကြပေါက်ကွဲလေတော့သည်။ ဤ
အံ့ကြပေါက်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံအတွက် သူ့ကိုယ်သူ စတေးခံမည်ဟု ပြောခဲ့စဉ်က
ရုရှာမည်ဆန္ဒမဲဒါနစ်ဆခန့် ဆုံးရှုံးသွားပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကို အပြစ်ဆိုရန်တော့
သောင်း တချို့သောနိုင်ငံရေးသမားများသည် အလွန်အရေထူလှသည်ဟု အချို့က
ပြောလိမ့်မည်။ သို့သော် ယခုလို ရသားလျှင် ဘနဖူးသိုက်တူးမည်ဆိုသော မိုက်မိုက်
သိန်ကန်း ယုတ်ယုတ်မာမာ လူစားမိုးနှင့် သူတစ်ခါမှ မဆံ့ဆည်းခဲ့ဖူးသေးချေ၊ သူအိမ်
သွား သူ့အခန်းအတွင်း၌ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြောသည်ကို
သတိခံနိုင်ဖွယ်ရှိသော်လည်း မဲ့ဆန္ဒရှင်များရှေ့၌ ယခုလိုမပြောသင့်ပေ။ သို့သော်
အဲဒီအခိုက်အတန့်ကလေးတွင် သမ္မတကြီးသည် မဲ့ဆန္ဒရှင်များနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
သွားနရကြောင်း သတိမထားမိလိုက်၊ သူက လက်သီးနှစ်ဘက်ကိုဆုပ် လက်နှစ်
ဘက်ကို ရှေ့ဆန့်ထုတ်ပြီး မော့၍ပြောလိုက်သည်။

'ပိုက်ဆံက ဒေါ်လာသန်းငါးရာ၊ ပြီးတော့ လုံးဝလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးရဦးမတဲ့ ဘုရားသခင် တယ်တော်မူပါ'

ထို့နောက် သမ္မတကြီးက ဘရန်ဆန်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒေါ်သအိန်ကြီး ပေါက်ကွဲလေပြီ။

ဘရန်ဆန်က ဆရာဝန်ကို ခပ်တီးတီးမေးလိုက်သည်။

'နည်းရောဂါရှိတဲ့လူတွေကို ကုတဲ့စက် အဆင်သင့်ရှိရဲ့လား'

'ခါ ရယ်စရာ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး'

သမ္မတကြီးက စိတ်ထဲတွင်ရှိသမျှ အချတော့သည်။

'မင်း ခွေးတိရစ္ဆာန်၊ အင်မတန် ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့တဲ့အကောင် မင်းကိုယ်မင်း ဟုတ်လှပြီထင်နေရင် . . .'

ဤတွင် ကတ်တလန်က ကယွာကယာ ရှေ့တိုးလာပြီး၊ သမ္မတကြီး၏ လက်ဖောင်းကို ကိုင်၍ ခပ်တီးတီးပြောလိုက်သည်။

'သမ္မတကြီးကို ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်နေတာ'

သမ္မတကြီးသည် ပြောလက်စ စကားတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရုပ်တန်သွားသည်။

၎င်းနောက် ကတ်တလန်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး မှတ်စိမ့်တိုလိုက်သည်။ ပြီး ချက်ချင်းလိုလို မှတ်စိပြန်ဖွင့်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးနေသည့် ကင်မရာကို တည့်တည့်ကြည့်ရင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောလိုက်သည်။

'အမေရိကန်လူမျိုးများက သမ္မတအဖြစ်ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားတဲ့ ကျုပ်က ဒီစာရိတ္တအွတ်ယွင်းနေတဲ့ လူရဲ့ မဟုတ်တာနား လုပ်ဆောင်ချက်နဲ့ ခြိမ်းခြောက်ငွေညှစ်မှုကို လုံးဝလက်မခံဘူး၊ အမေရိကန်လူမျိုးများကလည်း လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီမိုကရေစီတလည်း လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခုလို တျှပ်တို့အတွင်းမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါဆိုးကြီးကို တွန်းလှန်ပစ်ရမယ်'

ဘရန်ဆန်က ဝင်မေးသည်။

'ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ'

'ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ဟုတ်လား'

သမ္မတကြီးက ကျိုးကြောင်းမူတယော အဖြေတစ်ခုပေးရန် စဉ်းစားလိုသည်။ သို့သော် သူစိတ်သည် ပြန်မတည်ငြိမ်သေးပါ။

'အမေရိကန်မှာရှိတဲ့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အားလုံးကို အသုံးချမယ်၊ တစ်မတော်တစ်ခုလုံးရဲ့ အင်အားကိုယူမယ်၊ ပြီးမှ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအတွက်

အဖွဲ့ကုန် . . .
'နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အရွှေခံမို့ အချိန်ခြောက်လတောင် လိုပါသေးတယ်ဗျာ၊ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ'

'ကျုပ် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ထဲက ထိပ်ပိုင်းဝန်ကြီးတွေနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးရင် . . .'

'ကျုပ်သဘောမတူပဲ ခင်ဗျား ဘယ်သူနဲ့မှ ဆွေးနွေးလို့မရဘူး၊ တျှပ်ကို လုံးဝ ဖျက်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ခင်ဗျားအဲဒီအပူပိုင်းဖွဲ့က ကျွန်းကလေး သေါ်မှာ အကန်အသတ်မရှိ နေရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီကျွန်းတစ်ခုလုံးလိုလို အင်မတန်သာ ဆာတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကျွန်းရဲ့ တစ်ဝတ်တဒေသကို ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်အောင် နှိပ်စားထားတယ်၊ အဲဒီနေရာရောက်သွားတဲ့ လူအများစုကို ပြန်မတွေ့ရတော့ဘူး၊ အဲဒီမှာ အလုပ်ကြမ်းလဲလုပ်ရတယ်၊ အစာငတ်ရေငတ်လဲ ထားတယ်၊ ရောဂါလဲ ထူးပြောတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဘုရင်ကြီးတို့နဲ့ သိပ်မလိုက်ပါဘူးလေ။

တစ်ခါ နိုင်ငံအပေါ် သစ္စာရှိတဲ့စိတ်၊ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ စိတ်တွေအကြောင်း သိပ် စေဉ်းစားပဲ ဒီရောက်နေတဲ့ ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသားတွေဘက်ကလဲ ပြန်စဉ်းစား ကြည့်သင့်တယ်၊ ဒီရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသားတွေလက်အောက်မှာ ထီးနန်းကို မရရတဲ့ နည်းနဲ့လဲချင်တဲ့ ဖျားမတ်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သိနေကြတယ်၊ ကယ်ရစ် သီယန်ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကလေးမှာ သိပ်ကြာနေရင် သူတို့အတွက် ပြန်စရာနိုင်ငံ ခြွာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ အမေရိကန်လူထုကလဲ ခင်ဗျားတို့ကို အပြစ်ပြောလာ ကြလိမ့်မယ်၊ ဒါဆိုရင် နိုင်ငံဘာရွေးကောက်ပွဲမှာ ရှုံးဖို့သေချာပြီ၊ ပြီးတော့ ဆန်ရာဖယ် ရေနံချက်စက်ရုံစီမံကိန်းလဲ ဖျက်သွားလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့က ရေနံဈေးနှုန်းကို နှစ်ဆတိုးရင်တိုး ဒါမှမဟုတ် ရေနံလုံးဝမရောင်းဘဲ သပိတ်မှောက်ကြလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျား ထဲ ရာဇဝင်မှာ စာတင်မခံရပဲ ကမ္ဘာလူထူးလူဆန်း စာရင်းထဲမှာပဲ ဝင်သွားလိမ့်မယ်'

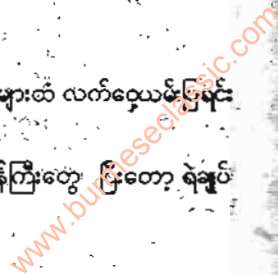
'မင်းပြောစရာကုန်ပလား'

'သမ္မတကြီးတစ်ယောက် ဒေါသပျောက်ကွယ်သွားပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ် ထာသည်။

'လောလောဆယ်မှာတော့ ဒါလောက်ပါပဲ'

ဘရန်ဆန်က ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာ ရိုက်ကူးသူများထံ လက်ငွေယမ်းပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့ ရေနံဘုရင်၊ ရေနံမင်းသား၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးတွေ ပြီးတော့ ရဲချုပ် အဲဒီလူတွေနဲ့ စကားနည်းနည်းပြောလို့ရမလား'

ဖြစ်ပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် မြန်မြန်ထက်ထက် ဆုံးဖြတ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့

'လွတ်လွတ်လပ်လပ် သီးသီးသန့်သန့် ဆွေးနွေးလို့ရမလား'

'ဖြစ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ စီးလာတဲ့ ဘတ်စ်ကားထဲမှာပဲ ဆွေးနွေးကြပေါ့'

'တကယ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆွေးနွေးလို့ရမလား'

'အစောင့်ကတော့ အပြင်ဘက်ကစောင့်နေလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကားတွေက အသံလုံတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ် ဝတ်ပေးထားတဲ့အတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆွေးနွေးနိုင်မှာပါ'

သူတို့အားလုံး ထွက်သွားကြရာ ဘရန်ဆန် တစ်ယောက်သာကျန်သည်။ သူက ဆက်သွယ်ရေးပါရဂူ ခရိုက်စလာကို ခေါ်လိုက်သည်။

'အလယ်ကားထဲက ခိုးနားထောင်မယ့် ပစ္စည်းလေးကို ခလုတ်ဖွင့်ထားပြီး

ပြုလား'

'အမြဲတမ်း ဖွင့်ထားပါတယ်'

'တို့မိတ်ဆွေကြီးတွေက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးဖို့တယ်၊ ဒီတော့ မင်းတို့ကားထဲမှာ အမောပြေချင်သလား၊ မင်းမညောင်းသေးဘူးလား'

'သိပ်ညောင်းတယ်၊ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

ခရိုက်စလာသည် နောက်ဆုံးကားဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ယာဉ်မောင်းသူနဲ့ ဘေးရှ် ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ပြီးတော့ ခလုတ်တစ်ခုကိုနှိပ်လိုက်ပြီး နားကျစ်တစ်ခုကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ သူ့ကြားနေရသည့်အသံကို ကျွန်ုပ်သွားဟန်နှင့် အခြားခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ တိတ်ရစ်တော်၍ စလည်လေပြီ။

အေပရယ်က ရက်စိဆန်ကိုပြောလိုက်သည်။

'ကဲ ဒီ (ရှပ်မြင်သံကြားလွှင့်မယ့်)ကိစ္စကို ရှင်ဘယ်လိုထင်သလဲ'

'ဒီအစီအစဉ်ကို ညနေပိုင်းတစ်ခေါက် ပြန်ပြုတဲ့အခါကျရင် လူကြိုက်များမများ ခန့်မှန်းတဲ့ နံလ်ဆင် အကဲဖြတ်ချက် ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိချင်တယ်၊ သူ့ဆောင်တဲ့လူတွေ သိပ်ပိုမိတယ်၊ ကြိုတင်တိုက်ထားခဲ့ရင်တောင် ဒီလောက်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ကျွန်မ အဲလိုဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရှင်သိပါတယ်'

'သိပါတယ်၊ တို့ဇာတ်လိုက်ကြီး ပီတာဘရန်ဆန်က အတော်ပိုင်တာပဲ ဉာဏ်ထက်တယ်၊ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာမျိုးကို အားလုံးကြိုတွက်ပြီး အဆင်အင့် စီစဉ်ထားတယ်၊ တကယ်တော်တဲ့ စစ်ငိုလ်ချုပ်ကြီးကျနေတာပဲ၊ ဒီလူမှာ သာဓနိလူတွေ လက်သင့်ခံထားတဲ့ အဆိုးအကောင်း ဝေဖန်ပိုင်းခြားမှုမရှိတာ၊ အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ စည်းကမ်းတွေကို လုံးဝမလိုက်နာတာ၊ အခုကိစ္စကို အပျော်သဘောမျိုး လုပ်တာ၊ ပြီးတော့ ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထားတဲ့သဘောကို သူ့မှာ ထူးထူးခြားခြားတွေ့ရတယ်'

'သူ ဘဏ်ငွေစာရင်းကိုတော့ အလေးအနက်ထားမှာပါ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူက တို့ကို မရုန်းနိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ပြီ'

'ရှင်ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးသလဲ'

'စိတ်ကူးတာက တခြား၊ ဖြစ်တာ မဖြစ်တာကတခြားပဲ'

'ရှင် ဒီနေ့မနက် ကျွန်မကို ပြောထားတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ရှင် ဒီလိုခေါက်တံ့ခေါက်

ပြန်လမ်းလျှောက်နေတာ အလကားလမ်းလျှောက်နေတာ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး'

'အဲဒီလိုဆိုရင် တဆိတ်လောက် တိတ်တိတ်နေဖမ်းပါ၊ ကိုယ်စဉ်းစားပါရစေဦးခဏကြာသောအခါ ရက်စိဆန်က ပြောသည်။

'ကိုယ် စဉ်းစားပြီးပြီ'

'ကျွန်မ မစောင့်နိုင်တော့ဘူး'

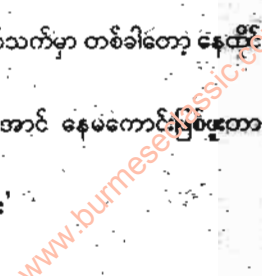
'မင်း နေမကောင်း ထိုင်မသာဖြစ်ဖူးသလား'

အေပရယ်က မျက်နှာပင့်ပြီး မော့ကြည့်လိုက်ရာ သူ့မျက်လုံးစိမ်းကြီးများသည် နှိုးနှိုး ပြူးကျယ်လာသလို ထင်လိုက်ရသည်။ သည်မျက်လုံးကြီးများသည် ရသေ့ရဟန်းများကဲ့သို့ ဉာဏ်မခိုင်စွာနယ်ယိုင်လျှော့ရတယ် ဆိုသည့်အဖြစ်မျိုး ရောက်စေလိမ့်မည်ဟု ရက်စိဆန်က တွေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ စိတ်တည်ငြိမ်မှုရှိစေရန် ချက်ချင်း မျက်နှာလွှဲလိုက်ရသည်။ အေပရယ်က ပြောသည်။

'နေမကောင်း ဖြစ်ဖူးတာပေါ့၊ ဘယ်သူမဆို တစ်သက်မှာ တစ်ခါတော့ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ဖူးမှာပါ'

'မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ နူးဆူးရုံတက်ရလောက်အောင် နေမကောင်းဖြစ်ဖူးတာ မို့ကိုပြောတာ'

'ဟင်္ဂင်အား၊ အဲဒီလိုတော့ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး'

မင်းငါ့ကို ကူညီချင်တယ်ဆိုရင် မကြာခင် မင်းဆေးရုံတက်ရလောက်အောင် နေမကောင်းထိုင်မသာ ဖြစ်ဖို့လိုတယ်

ရှင်ကိုကူညီပါမယ်လို့ ပြောခဲ့ပြီပြီပဲ

အင်မတန်ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတောင် စိတ်ဓာတ်မာကြောလာပြီပဲ ဒါပေမယ့် စွန့်စွန့်စားစားလုပ်ရမှာနော့၊ မိသွားရင် မင်းဝန်ခံလာအောင် ဘာရန်ဆန်က နှိပ်စက်လိမ့်မယ်၊ ဒေါ်လာသန်းငါးရာ အဆုံးခံရမယ့်ကိစ္စဖြစ်နေလို့ ချက်ချင်း စကား ပြောအောင် လုပ်တော့မှာ သေချာတယ်

ကျွန်မကတော့ ရှင်တော်လှန်ရေး အာဇာနည်မယ်တွေလို ကြိတ်မှိတ်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ချက်ချင်းဖွင့်ပြောမှာ၊ ကျွန်မအနာမခံနိုင်ဘူး၊ နေပါဦး၊ ဘာကိစ္စနဲ့ မိသွားရ မှာလဲ

ကိုယ့်အတွက်စာသွားပေး ပေးဖို့ပြောတာ၊ ကဲ ခဏနေပါဦးကွာ၊ ကိုယ်စဉ်းစား ဦးမယ်

ရက်စိဆန်သည် ကင်မရာကိုဖြုတ်လိုက်ပြီးနောက် ဘတ်စိကားကြီးများ၊ ရုတ်တံယာဉ်များ၊ လေယာဉ်ပျံပစ် အမြောက်များ၊ အစောင့်အကြပ်များကိုတောင် ဘတ်တံတိုင်းမျှော်စင်နှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ ရှုခင်းအား နောက်ခံထား၍ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ တစ်ပုံဖြင့် ရိုက်ယူနေသည်။ အလွန် အလုပ်လုပ်နေသူတစ်ဦးနှင့် တူနေသေးတော့သည်။ ထို့နောက် လူနာတင်ယာဉ်တွင် မှီ၍ရပ်နေသော ကုတ်အင်္ကျီအဖြူနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို တင်မရာနှင့် ချိန်လိုက်သည်။ အဆိုပါဆရာဝန်က

ကျုပ်တော့ နေ့ချင်း ညချင်း နာမည်ကြီးတော့မှာပဲ

ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ သူမဆို ထင်ပေါ်ကျော်ကြားချင်ကြတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီဆရာဝန်ကတော့ နာမည်မကြီးချင်ဘူး၊ ပြီးတော့ လူနာတင်ယာဉ်ကို ဘယ် နေရာမဆို ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ရသားပဲဥစ္စာ

ဒါဆိုရင် ခင်ဗျား စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်နဲ့တွေ့ဖို့ လိုနေပြီ

ရက်စိဆန်က ကင်မရာကို ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။ ပြီးမှ ဒီနိုင်ငံမှာ ဓာတ်ပုံ အရိုက်မခံချင်တဲ့လူဟာ ပေါင်းရသင်းရခက်တဲ့ လူ့ဥစ္စာပဲဆိုတာ ခင်ဗျားမသိဘူးလား၊ အဲ ကျုပ်နာမည်က ရက်စိဆန်ပါ

ကျုပ်ကတော့ အိုဟဲယားပါ

အိုဟဲယားသည် အသက်ခပ်ငယ်ငယ်၊ ဆံပင်နီကျင်ကျင်နှင့် မျှော်တတ်ရွှင် တတ်ပုံရသည်။ ပြီးတော့ အိုင်းရစ်ရိုင်းနွယ်စုမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်ကြောင်း

သိသာထင်ရှားသည်။

ခင်ဗျား ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုယူဆသလဲ

ကျုပ်ပြောတယ်လို့ (သတင်းစာထဲမှာ) ထည့်ရေးမှာလား

ကျုပ် ဓာတ်ပုံဆရာပါ

ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ကျုပ်ပြောတယ်လို့ ထည့်ရေးချင်ရေးပါ၊ ကျုပ်ကတော့

ထိုက်ကိုယ်ကို သိပ်အထင်ကြီးတဲ့လူရဲ့နားရွက်ကို တံတွေးဆွတ်ရရင်ကျေနပ်ပြီ

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲကိုး

ဗျာ ဘယ်လို

ခင်ဗျား ဆံပင်ကနီလို့ ပြောတာ

ဘာဆိုလဲဗျာ၊ ကျုပ် ဆံပင်နက်ရင် ဒါမဟုတ်ဆံပင်ဝါရင် ဒါမှမဟုတ် ဆံပင်

ဖြောင့်နေရင်လဲ ဒီလိုပဲနေမှာပါ၊ ကျုပ် ဇွာတဲ့လူတွေကို ကြည့်မရဘူး၊ ပြီးတော့ သမ္မတ

ကြီးတို့ လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ခွဲတာ ကျုပ်မကြိုက်ဘူး

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက သမ္မတကို ထောက်ခံတဲ့လူပဲ

အဲဒါတာဖြစ်လဲ၊ သူလဲ ကယ်လီဖိုးနီးယားနယ်သား၊ ကျုပ်လဲ ကယ်လီဖိုးနီးယား

နယ်သား၊ ဒါကြောင့် အလျင်တပတ်က သူ့ကိုမဲပေးတယ်၊ နောက်တစ်ကြိမ် အရွေးခံရင်

သူ့တို့ မဲပေးမယ်၊ သူက အိုက်တင်ခံတတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သိပ်မဆိုးလှပါဘူး၊ စိတ်ရင်း

ထောင်းပါတယ်

ခင်ဗျား သူ့ကိုကူညီနိုင်ပါ့မလား

အိုဟဲယားက သူ့ကိုပြန်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ

တော်တော်ဆန်းတဲ့ မေးခွန်းပဲ၊ အဲလေ ကျုပ်ကူညီမှာပေါ့

သူ့အတွက် ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကူညီမလား

ခင်ဗျားက သူ့ကို ဘယ်လိုကူညီနိုင်မှာတဲ့

ခင်ဗျားကသာ ကူညီမယ်လို့ ပြောရင် ကျုပ် ဘယ်လိုကြိုးစားပြီး ကူညီမယ်ဆို

တာတို့ပြောပြမယ်

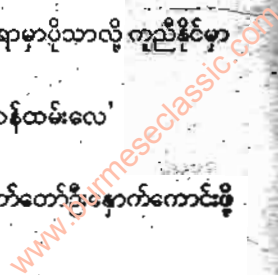
နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ဒီပြင်လူတွေထက် ဘယ်နေရာမှာပိုသာလို့ ကူညီနိုင်မှာ

ဦး

အထူးအရည်အချင်း ရှိလို့ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ် အစိုးရဝန်ထမ်းလေ

ဒါဖြင့် ဒီတင်မရာကကော ဘာလဲ

တယ်ခက်ပါလား၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ တော်တော်နီးနီးနားကောင်းဖို့

လိုတယ်ထင်ခဲ့တာ၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုမျှော်လင့်ထားတာတုံး။ ကျုပ် ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်ပါပို့လို့ စာဆွဲထားရမှာလား။

အိုဟဲယားက ပြုံးလိုက်သည်။

'ဒီလိုတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အက်ဖ်ဘီအိုင်က စုံထောက်တွေအားလုံးကားရိုဒေါင်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလို့ သတင်းဖြစ်နေတယ်။ ပြီးတော့ သတင်းစာဆရာတွေ စီးတဲကားထဲမှာပါလာတဲ့ စုံထောက်တွေကိုလဲ ရှာဖွေပြီး တံတားပေါ်က ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီလို့ ပြောနေတယ်'

'ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့က ကျုပ်တို့လူတွေကို တစ်နေရာတည်းမှာ စုပြုံထားတယ် ကြတာမဟုတ်ဘူး'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စုံထောက်တွေကလဲ ကျုပ်စုံထောက်ပါလို့ ဖွင့်ပြောလေ့မရှိဘူး'

'ဒီစုံထောက်ကတော့ သူ့အကျဉ်းအကျပ် တွေနေပြီဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို ထုတ်ပြောမှာပဲ။ ကျုပ်အခု ဒုက္ခတွေ့နေပြီလေ'

'ဒါစောင့်ထိန်းရမယ့် လူကုန်ဝတ်နဲ့ ညီညွတ်မယ်ဆိုရင်...'

'ဒါထုတ်ပြောမိလို့ ခင်ဗျားတို့ ကတိသစ္စာဆိုထားတဲ့ ဟစ်ပိုကနေတီးရဲ့ ကတိသစ္စာကို ယှက်ပြယ်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ထောင်ထဲရောက်အောင် ခင်ဗျားကူညီမလား။ မကူညီဘူးလား ဆိုတာသာပြောစမ်းပါ'

'သူ ထောင်ထဲရောက်ရစေမယ်လို့ အာမခံသလား'

'အာမတော့မခံနိုင်ဘူး'

'စိမ်လိုက်ဗျား၊ ကဲ ကျုပ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ'

ကျုပ်တို့ဆီမှာ ခပ်ချောချော ခပ်ငယ်ငယ် အမျိုးသမီးဓာတ်ပုံဆရာမ တစ်ယောက်ပါလာတယ်။ သူ့နာမည်က အေပရဲလ်ဝင်းနက်စ်ဇေးတဲ့

အိုဟဲယားတစ်ယောက် ချက်ချင်းဖြူးသွားသည်။

အိုဟဲယား၊ ဟိုမျက်လုံးစိမ်းစိမ်းနဲ့ ကလေးမလေး မဟုတ်လား'

'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ သူ့ကို ကျုပ်အတွက် ကမ်းပေါ်ကို သတင်းပို့ခိုင်းချင်လို့ ပြီးတော့ တစ်နာရီနဲ့နာရီအတွင်း ကျုပ်ဆီကို သတင်းပြန်ယူလာစေချင်တယ်။ ကျုပ် ဒီသတင်းကို လျှို့ဝှက်သင်္ကေတနဲ့ရေးပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်မယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဖလင်လီစ်ခင်ဗျားကိုပေးလိုက်မယ်။ ဖလင်လီစ်က စီးကရက်တစ်ပိုင်းလောက်ပဲရှိမယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆရာဝန်တွေသွားလေရာ၊ လာလေရာ ယူသွားလေ့ရှိတဲ့ ဗူးတွေပုလင်းတွေ

ထဲမှာ လွယ်လွယ်လေးဝှက်ယူသွားနိုင်မှာပါ။ ပြီးတော့ ဆရာဝန်ကို ဘယ်သူ့ကမှ မေးလား စမ်းလား လုပ်လေ့လုပ်ထမရှိဘူး'

'အခုကော၊ ဟုတ်သေးရဲ့လား'

အိုဟဲယားက ဒေါသတကြီး ပြန်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'သိပ်အလျင်စလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟို မစ္စတာမီလ်တန်၊ ကွာရီနဲ့ ဟင်းဒရစ် ဟိုလူစုကို တံတားပေါ်က အစောင့်အကြပ်နဲ့ လိုက်ပို့ပြီးချိန်အထိ စောင့်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်လောက်ကျရင် ဘယ်သဝေထိုးနေမှန်းမသိတဲ့ မစ္စတာ ဟေဂင်ဘက် တစ်ယောက်လဲ ပြန်ရောက်ကောင်းပါရဲ့'

'ဟေဂင်ဘက်၊ ဟုတ်လား၊ ဟိုလူလိမ်လူညာ...'

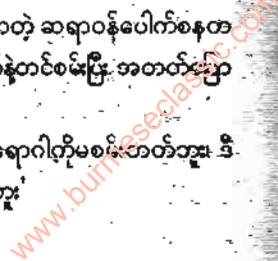
'ခင်ဗျား ကျုပ်ဆရာသမားကို အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့။ ပြီးတော့ ဒီမော်တော်ကားကား ဝိုင်းဝိုင်းလူနာတင်ကားပဲ မဟုတ်လား။ ဒီကားမှာ ထုံးစံအတိုင်း သယ်လာလေ့ရှိတဲ့ ဆေးဝါးတွေအပြင် အောက်ဆီဂျင်ဗူး၊ နှလုံးရောဂါကုတံစက်စတဲ့ ပစ္စည်းတွေကလွဲရင် ထခြားထူးထူးထွေထွေပစ္စည်း ဘာမှမပါဘူးမဟုတ်လား'

အိုဟဲယားက ခေါင်းခါပြသည်။

'ဒီတော့ ရောဂါရှာဖွေပေးနိုင်တဲ့စက်တွေ၊ ပြီးတော့ မေ့ဆေးဆရာဝန် ပါလာတဲ့ ဆိုင်အောင် ခွဲစိတ်ကုသပေးနိုင်တဲ့ ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ ပါမလားဘူး မဟုတ်လား။ အဲလေ တကယ်တော့ မေ့ဆေးဆရာဝန်လဲပါမလားဘူး။ ဒါကြောင့် နောက်တစ်ဆင့်လောက်ကြာရင် မစ္စတာပရဲလ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဒနာခံစားရပြီး နေမကောင်းဆိုင်မသာ ဖြစ်လာမယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက သူ့ကိုစစ်ဆေးပြီး ချက်ချင်းဆေးရုံတင်ပါ။ သာရောဂါလဲဆိုတာ ဆန်းစစ်ပေးပါ။ ပြီးတော့ လိုအပ်ရင် ခွဲစိတ်ကုသပေးပါလို့ ထောင်းဆိုရမယ်။ ဘာရောဂါလဲလို့တော့ ကျုပ်ကိုမမေးနဲ့။ အဲဒီအတက်ပေါက်သွားတဲ့ ရောဂါ၊ ဒါမှမဟုတ် သွေးအဆိပ်ဖြစ်တဲ့ရောဂါ စသည်ဖြင့် ရောဂါတစ်ခုခုပြောပေါ့ဗျား' အိုဟဲယားက ရက်စိဆန်ကို အထင်သေးသောမျက်နှာနှင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ အခုချက်ချင်း တောငါးကထွက်လာတဲ့ ဆရာဝန်ပေါက်စနတတွေတွေတောင် အဲဒီအတက်ပေါက်သွားတဲ့ ရောဂါကို လက်နဲ့တင်စမ်းပြီး အတက်ပေါက်ပြင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားမသိဘူးလား'

'ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ အဲဒီရောဂါကိုမစမ်းဘတ်ဘူး။ ဒီထဲကားပေါ်မှာရှိတဲ့ လူတွေလဲ စမ်းသပ်တစ်မယ်မထင်ဘူး'

'ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဆယ်ငါး မိနစ်၊ မိနစ်နှစ်ဆယ် ကြိုအကြောင်းကြားရမယ်၊ ဒါမှ သူ့ကို ဆေးတစ်လုံး နှစ်လုံး ထိုးပေးထားဖို့ အချိန်ရမယ်၊ ဘရန်ဆန် ဒါမှမဟုတ် ဒီပြင်လူတစ်ယောက်ယောက် လာတဲ့အခါကျတော့ တကယ်နေမကောင်းတဲ့ပုံစံမျိုးဖြစ်နေမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဦးခိုင်စရာ တော့ မရှိပါဘူး'

'အေပရဲလ်ကတော့ သူ့အသားနာတာကို မခံနိုင်ဘူးလို့ ပြောတာပဲ' အိုဟဲယားက သွားနှုတ်ပေးမည့် ဆရာဝန်လေးသံနှင့်ပြောလိုက်သည်။

'သုသိတောင် သိလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒါကနိုင်တော်အတွက် မဟုတ် လား၊ နေပါဦး၊ နောက်နှစ်နာရီလောက်ကြာရင် သတင်းစာဆရာတွေ သူတို့သတင်းကို တောင်ဘက်ဝင်းထရံကတဆင့် ပို့ကြတော့မှာ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား အဲဒီအချိန်အထိ မစောင့်နိုင်ဘူးလား'

'ဒီတော့ ကျုပ်က ဒီသတင်းအတွက် အဖြေကို နောက်တစ်ပတ်အကြာမှ ပြန်သိရတော့မှာလား၊ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီကနေ့ညနေမှာ အဖြေပြန်သိချင်တယ်'

'ခင်ဗျားက လောလှချည်လား'

'ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းဆိုရင် ဝင်စတန်ချာချီက တပ်မတော်နဲ့ အစိုးရ အတွက် ညွှန်ကြားချက်တွေပေါ်မှာ "ဒီကိစ္စကို ဒီကနေ့လုပ်" လို့ ရေးပေးလေ့ရှိတယ်၊ ကျုပ်က ဝင်စတန်ချာချီကို သိပ်သဘောကျနေတဲ့လူ'

ရက်စ်ဆန်သည် ပြီးတုန်းတုန်းဖြစ်နေသော အိုဟဲယားထံမှ အေပရဲလ်ထံ ပြန် လာပြီး သူမေတ္တာရပ်ခံချက်ကို အိုဟဲယားလက်ခံကြောင်း ရှင်းပြသည်။ အေပရဲလ်က ချက်ချင်းပြန်မေးသည်။

'အာရှန်မပြန်လာတဲ့အခါကျရင် အသံလွှင့်ဖမ်းရေးဒီယို အသေးကလေးတစ်လုံး ပြန်သယ်ခဲရမလား'

ရက်စ်ဆန်က အေပရဲလ်ကို ကရုဏာသက်သော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက် သည်။

'မင်းတွေ့တတ်သားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မဖြစ်ဘူး၊ အီလက်ထရွန်နစ်နဲ့ စုံစမ်းထောက် လှမ်းတဲ့ကိစ္စမျိုးတွေ မင်းနဲ့ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလို အသံလွှင့်ဖမ်းစက်ကလေး ကိုယ် ကင်ရာအောက်မှာတွဲထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့စီးလာတဲ့ ကားခေါင်မိုးပေါ်မှာ လည်နေတဲ့ ဟိုအပြားဝိုင်းဝိုင်းကြီးဟာ ရေဒီယိုအသံလှိုင်းတွေကို လိုက်ဖမ်းနေတဲ့ တီရီယာပုံဖြစ်ရမယ်၊ ကိုယ်သာ အဲဒါနဲ့ စကားပြောရင် ငါးစက္ကန့်အတွင်း မိသွား

သိမ့်မယ်။ ကဲ မင်းဘယ်လိုပုံစံမျိုး လုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုနေရထိုင်ရမယ်ဆိုတာတို့ ပြောပြမယ်၊ ကောင်းကောင်းနားထောင်နော်'

သူ့စကားဆုံးသောအခါ အေပရဲလ်က ပြန်ပြောသည်။ 'နားလည်ပါပြီ ဒါပေမယ့် သူ့ဆေးထိုးအပ်ကြီးနဲ့ အထိုးခံရမှာကိုတော့ ကြောက် တယ်'

ရက်စ်ဆန်က ချောချောမောမော ပြောလိုက်သည်။ 'မင်းသိတောင် သိလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒါက နိုင်တော်အတွက်ပဲ မဟုတ်လား'

ရက်စ်ဆန်သည် အေပရဲလ်ကို ထားခဲ့ပြီး ရှေ့ဆုံးကားဆီသို့ အမှတ်မထင် ပြန်လျှောက်လာသည်။ သမ္မတကြီး စီးလာသောကားထဲ၌ ပြောဆိုနေကြသံများကို မကြားရသော်လည်း သူတို့အမူအရာတို့ ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် သဘောတူညီမှု မရကြ သေးကြောင်း ခန့်မှန်း၍ရသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စကို အလွယ်တကူ သဘောတူညီကြ ရန် မလွယ်ကြောင်းလည်း သူသိသည်။ နောက်ဆုံးကား၏ ရှေ့ပိုင်းတွင် ဘရန်ဆန်နှင့် ခရိုင်စလာတို့နှစ်ဦး အိပ်ငိုက်နေကြပုံရသည်။ သို့သော် အိပ်ငိုက်နေခြင်းတော့ ဟုတ် ထန်မဟုတ်၊ အကယ်၍ အိပ်ငိုက်နေကြသည့်တိုင်အောင် နီးနီးကြားကြား ရှိကြသည့် အစောင့်အကြပ်များက ခေါက်တံခေါက်ပြန်လမ်းသလားရင်း ဟိုနားတွင် တစ်စု သည်နားတွင် တစ်စု၊ နှုတ်ရုံစုလုပ်ရင်း တစ်စုကန့် နှစ်စုကန့်အတွင်း အရေးအကြီးဆုံး ကိစ္စကြီးတစ်ခု ထပ်ပေါ်လာလေမလားဟု စောင့်ကြပ်နေကြပုံရသည်။

ရက်စ်ဆန်က ရှေ့ဆုံးကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကားထဲတွင် မည်သူမျှမရှိ သူက သူထိုင်ခံတွင်ပြန်ထိုင်ပြီး ကင်မရာကိုပုံဆွဲမဖြုတ်ပြီး အိတ်ထဲက ဘောလိပ်နှင့် (ပေါက်တတ်ကရတွေရေးနေသည်ဟုထင်ရသော) စာလုံးများကို ခပ်မြန်မြန်ရေးနေ သည်။ တချို့ကမူ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ စာအုပ်မပါလျှင် လုံးဝမရေးတတ်ကြ။ ရက်စ် ဆန်ကမူ စာအုပ်မလိုသည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်။

ဖြစ်လာမည်မှာမလွဲ။ သို့သော် သူက ငွေမက်သူမဟုတ်။ ထိုအထူ အာဏာကိုလည်း သူမမက်။ ပြီးတော့ အဝတ်လိုက်စားမှုမှန်လျှင် ဘယ်မှာပဲတွေ့တွေ့။ ဘယ်အချိန်ပဲ တွေ့တွေ့ မဆုတ်မဆိုင်း ဖြစ်ခွင်းရန် သန့်ရှင်း အပြည့်အဝချထားသူလည်းဖြစ်သည်။ သူက ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယုဆန်နှင့် ကြည်းတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နယုဆန်က ဝဝဖိုင်ဖိုင် အသားနီစပ်ဖြန့်၍ ကာတာကမူ အရပ် ရှည်ရှည် ခပ်ပိန်ပိန်၊ သူ့ဆရာသမား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်လို ဘာကိုမှ အလေး အနက်မထားသည့်ပုံစံမျိုး ရှိသည်။ သူသည် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်နှင့် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် နှစ်ဆယ်ခန့်မှစ၍ ရင်းရင်းနှီးနှီး သိကျွမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် နာမည်ကို အဖျားဆွတ်၍ ခေါ်လေ့မရှိ။ တစ်ခါ ဟေဂင်ဘက်ကိုလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်သော ဖုရ္ဂိုလ်ကဗျာ မှာမည်အဖျားဆွတ်၍ မခေါ်ရကြ။

အခန်း(၆)

အက်ဖ်ဘီအိုင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဟေဂင်ဘက်သည် အသက်ခြောက်ဆယ့်ငါး နှစ်ခန့်ရှိပြီး ငွေရောင်ဆံပင်ကို ခပ်တိုတိုညှပ်ထားသလို ငွေရောင်နှုတ်ခမ်းမွေးကိုပါ ခပ်တိုတိုညှပ်ထားသည်။ အနည်းငယ်တွဲကျနေသော မျက်ခွဲအောက်မှ ပြာလဲလဲမျက်လုံး အစုံသည် မျက်တောင်လုံးဝမခတ်သလို ထင်ရသည်။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာထားက အမြဲတမ်း တည်နေသဖြင့် လန်စရာကောင်းသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင် ရှိ အထက်တန်းအရာရှိများအကြားတွင် ဟေဂင်ဘက်တစ်ယောက် ပြီးသည်ကို မြင်ရ သောနေ့တွင် ထိုနေ့အတွက်လောင်းထားသူယူကြေး ဟု သတ်မှတ်ထားသော လောင်း ကြေးတစ်ခုရှိသည်။ သို့သော် ထိုလောင်းကြေးကို ငါးနှစ်အတွင်း မည်သူမှ မရကြသေး ချေ။

ဟေဂင်ဘက်သည် ဥပဓိရုပ်သာကောင်းသည်မဟုတ်။ တကယ်တော်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ရှိပုံရလည်းမရ။ ရှိလည်းမရှိ။ လုပ်ငန်းတွင် စွဲစွဲမြဲမြဲ စောက်ချလုပ်တတ်သူများတွင် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း မရှိတတ်ကြ။ ဟေဂင် ဘက်သည် သူ့အလုပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ စောက်ချလုပ်တတ်သူဖြစ်သည်။ သူ့အက်ဖ်ဘီအိုင် အကြီးအကဲ မဖြစ်မီ ထိုရာထူးတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသူများအနက် တစ်ဦးက သူထံတွင် အိမ်ပြုတော်ရှိ ဝန်ထမ်းအားလုံးအပါအဝင် အောက်လွှတ်တော်နှင့် အထက်လွှတ် တော်အမတ်အားလုံး၏ ကိုယ်ရေးသမိုင်းစာတွဲ အပြည့်အစုံရှိသည်ဟု ဆိုဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် ဟေဂင်ဘက်ကသာ မြှမ်းခြောက်ပြီးငွေညစ်မည်ဆိုပါက သဌေးကြီးတစ်ဦး

ဟေဂင်ဘက်က ပြောလိုက်သည်။
 'ဒါဖြင့် ခုအထိ ခင်ဗျားတို့ တီတိကျကျ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဘူး။ ဒီလိုလှစ်ရင် တောင်းမလားပဲဆိုတဲ့ မသေမချာ အစီအစဉ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ပေါ့။'
 နယုဆန်က ပြောသည်။
 'ဒီကိစ္စမျိုးက ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ့၊ အလျင်ကလဲ တစ်ခါမှဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး ငြိတော့ ကာတာနဲ့ကျွန်က ဝန်းကနဲ ဒိုင်းကနဲ ထလုပ်ရမှ ကျေနပ်တဲ့လူစားမျိုး။ ဒါပေ မယ့် ခုအချိန်အထိ ဝန်းကနဲ ဒိုင်းကနဲလုပ်ဖို့ မလွယ်သေးဘူး။ က ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ကူး စိတ်သန်းကိုလည်း ကြားပါရစေဦး'
 'ကျုပ်က ခုမှရောက်လာတဲ့လူပါ။ ခုချက်ချင်း ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာမျိုး ခင်ဗျားတို့ တွေးလို့ရကြပြီလား'
 'ခုထိတော့ ဒုတိယသမ္မတကြီး ရောက်လာတဲ့အထိ စောင့်မို့ပဲ'
 'ဒုတိယသမ္မတက လူပျော့ လူညှပ်၊ သူပျော့ညှပ်တယ်ဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်' ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ လုပ်ချင်တဲ့ကိစ္စမှန်သမျှ လုပ်လို့ရအောင် သူသဘောတူ အတည်ပြုပေးမဖြစ်မှား၊ ပြီးတော့လဲ မစွတာမိလ်တန်၊ မစွတာကွာရီနဲ့ ရဲချုပ် ဟင်းဒရစ် ထို့တို့ ပြန်လွှတ်တဲ့အထိစောင့်ပြီး သူတို့နဲ့ ပထမဆွေးနွေးသင့်တယ်'
 'ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ရင်ပေါ့လေ'
 'ဟင်းဒရစ်ကတော့ သူတို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးမှာပဲလို့ တထစ်ချတွက်သားတယ် ငြိတော့ ဘာရန်ဆန်အကြောင်း သူ့ထက်ပိုသိတဲ့လူမရှိဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ကြားဝင်စေ့စပ် သေးမော်လူ လိုဦးမှာပဲမဟုတ်လား'

ရင်းနှောကီ သူက နယူးဂျာဆီသဘောမှာတော့ ရက်စိဆန်ပို့လိုက်သော
(သတင်း)စာရွက်ကလေးကို ကောက်ယူရင်းထပ်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဒီဥစ္စာကို ဘယ်လောက်အထိယုံထားသလဲ'
ဟေဂင်ဘက်က ထိုစာရွက်ကိုလှမ်းယူပြီး ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖတ်လိုက်သည်။

'ခဏစောင့်ပါ၊ ချက်ချင်း ဘာမှထမလုပ်ပါနှင့်၊ လုံးဝအကြမ်းမဖက်ပါနှင့်၊
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပါရစေ၊ အသံလွှင့်အသံဖမ်းစက်ကို လုံးဝမသုံးရ၊ ဒီစားပြ
တွေက ရေဒီယိုအသံလွှင့်လေ့လျင်းကို လိုက်ဖမ်းနေတဲ့ စက်ကိရိယာကို အချိန်ပြည့်
ဖွင့်ထားတယ်၊ ညနေပိုင်းမှာ ပြန်ဆက်သွယ်မယ်'

ဟေဂင်ဘက်က စာရွက်ကိုပြန်ချရင်းပြောလိုက်သည်။
'အင်း စုံနေတာပဲ၊ ရေးထားလိုက်တာ'

ကာတာက ဝင်မေးသည်။
'အဲဒီ ရက်စိဆန်ဆိုတဲ့ ဝတ်က ဘယ်လိုလူစားမို့လဲ'

'သူလား၊ သွေးအေးအေးနဲ့ လက်ရဲလက်ရဲရှိတယ်၊ မာနကြီးတယ်၊ သူ့ကို ဆရာ
လုပ်တာလုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူကတစ်ကိုယ်တော် လုံးချင်းသမား၊ ချောင်ပိတ်မိ
တော့မှပဲ အထက်အရာရှိနဲ့ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်တော့သူလုပ်ချင်
တာကို ဇွတ်လုပ်တဲ့ လူစားမို့'

'ဒီစကားကြားရတာ တော်တော်အားရှိစရာကောင်းတယ်၊ ဒီလိုစိတ်မမှန်တဲ့
လူတစ်ယောက် ဒီခရီးစဉ်မှာ ဘာလုပ်ဖို့ပါသွားရတာလဲ'

နယူးဆန်က ငေါ့တော့တော့လေသံကို ဟေဂင်ဘက်က ပြန်ဖြေသည်။
'သူ့စိတ်မှန်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ သိပ်ခေါင်းအေးအေးထားတတ်တဲ့ လူစားမို့'

သူက ဉာဏ်ထက်စာပဲ၊ အကြံအစနဲ့လဲ ကောင်းတယ်၊ အဲဒါကို ထည့်ပြောဖို့
မေ့သွားတယ်'

နယူးဆန်က ထပ်မေးသည်။
'ဒါဖြင့်ရင် သူဟာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တမင်ရွေးထားတဲ့ လက်ရွေးစင်တစ်
ယောက်ပေါ့'

ဟေဂင်ဘက်က ခေါင်းညိတ်သည်။
'သူက စုံထောက်တွေထဲမှာ အတော်ဆုံးပဲလား'

'မပြောတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားလဲ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ ဘယ်လောက်ကြီးတယ်ဆိုတာ
သိသားပဲ မဟုတ်လား၊ ကျုပ်က စုံထောက်တစ်ဦးချင်းကို ဝခနကသိထားဖို့ မလွယ်

သူ့ ဒါပေမယ့် သူဟာ ကျုပ်သိသမျှထဲမှာတော့ အတော်ဆုံးပဲ'
'သူက ဘရန်ဆန်နဲ့ ယှဉ်နိုင်လောက်အောင် တော်ရဲ့လား'

'ကျုပ် ဘရန်ဆန်အကြောင်းမသိလို့ အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ထစ်ခုသေချာတာက ရက်စိဆန်ဟာ အပြင်ကရမယ့်အကူအညီကို အားကိုးရမှာတ
ော့ သိပ်သေချာတယ်'

ဟေဂင်ဘက်က အားပေးတရပြောချလိုက်သည်။ ကာတာက မေးလိုက်ပြန်
၏။

'ဒီဝတ်က ဒီညနေမှာကျုပ်တို့ကို ဘယ်လိုဆက်သွယ်မှာတဲ့'
ဟေဂင်ဘက်က ပြန်ဖြေသည်။

'ကျုပ်မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီစာကို အပြင်ရောက်အောင်သွယ်နိုင်ခဲ့တယ် မဟုတ်
ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကကော ဘာများစဉ်းစားမိကြသေးသလဲ'

နှစ်ယောက်စလုံးခေါင်းခါပြသည်။
'ကျုပ်လဲ မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီဝတ်ကြတတ်ဖန်တတ်ပါတယ်လို့ ကျုပ် ပြောခဲ့
ထယ်မဟုတ်လား'

ဘရန်ဆန်သည် နောက်ဆုံးဘတ်စ်ကားနှင့် သမ္မတအိမ်သော ကားနှစ်စီးအကြား
ထဲကပေါ်တွင် ခေါက်တုံးခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ
သတ်သောင့်သက်သာ ရှိလှသည်။ ညနေစောင်းတွင် အမောပြေ၊ အမန်းပြေ လမ်း
လျှောက်နေသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ရာသီဥတုကလည်း သာယာလှ
သည်။ ဘရန်ဆန်သည် သူ့လက်ပတ်နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးနောက် သမ္မတ အိမ်
သာစားဆီသို့ အေးအေးသက်သာလျှောက်သွားပြီး တံခါးကိုခေါက်၍ ဆွဲဖွင့်ပြီး
အေးထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူက ကားထဲတွင်ရှိနေသူများကို မျက်စိတစ်ချက် ကစား
မိတ်၏။ အားလုံးငြိမ်ကျသွားသည်။

ဘရန်ဆန်က ချီချီသာသာပြောလိုက်သည်။
'ဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ ရပါပြီလား၊ ခင်ဗျား'
မည်သူကမှ ပြန်မဖြေကြား။
'ဒါဖြင့်ရင် ရှေ့တိုင်းလို့မရ၊ နောက်ဆုတ်လို့မရ ဆိုတဲ့သဘောမျိုး ဖြစ်နေပြီထင်

ပါရဲ့

သမ္မတကြီးက သောက်လက်စ အရက်ဖန်ခွက်ကို အောက်ပြန်ချရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဆွေးနွေးဖို့ အချိန်ထပ်လိုလိမ့်မယ်'

ကြိုက်သလောက် အချိန်ထပ်ယူပါဗျာ၊ ဒါပေမယ့် တစ်နေ့ကုန်ထိုင်ရင်လဲ အပြေကတော့ ထွက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ အရှိန်အရှိတိုင်း လက်မခံပဲ ကြွေကြွေကောက်ကောက် စဉ်းစားနေလို့ပါ။ ဒီပြဿနာရဲ့အဖြေက သိပ်လွယ်ပါတယ် ဖွေးလော့၊ မပေးဘူးလား၊ ဒါပဲပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကြာလေလေ ဒဏ်တိုးပေးရလေလေ ဆိုတာကိုလဲ မေ့မနေကြနဲ့နော့'

သမ္မတကြီးက ပြောသည်။

'ကျုပ် အဆိုပြုစရာ တစ်ချက်ရှိတယ်'

'ကြားပါရစေခင်ဗျာ'

'ရေနံဘုရင်ကြီးရယ်၊ ရေနံမင်းသားရယ်၊ ပြီးတော့ ခွိတ်ခါရန်ရယ်၊ သူတို့ကို လွှတ်ပေးလိုက်ပါ၊ ကျုပ်ကတော့ ဓားစာခံအဖြစ်နေခဲ့မယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင် အခြေအနေ ပြောင်းသွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းလက်ထဲမှာ အမေရိကန်သမ္မတကြီးကတော့ ရှိနေဦးမှာပဲ ဒီတော့ ဒီကားထဲက ကျန်တဲ့လူအားလုံးကို မင်းပြန်မလွှတ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊ ဘရန်ဆန်က ခိုးကူးလိုက်သည်။'

'ဘုရား ဘုရား တကယ်အနစ်နာခံမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ပါလား၊ ခိုးကူးထိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုမရဘူး သမ္မတကြီး၊ ကျုပ်လက်ထဲမှာ တစ်လေးလုံးရှိနေပါစေလို့ အမြဲတမ်းဆုတောင်းခဲ့တယ်၊ အခု တစ်လေးလုံးရှိနေပြီ၊ တစ်လုံးတည်းနဲ့ ဘယ်လို လောက်ပါ့မလဲ၊ ဒီတံတားပေါ်မှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းသာ ဓားစာခံအဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ရင် သမ္မတဖြစ်ချင်လုတဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီးက ဒီအမေ့ပါဒီတွေကို ဖို့ပြုတ်အောင် အပြတ်ရှင်းသင့်တယ်လို့ အဆိုပြုလိမ့်မယ် အဲ... ဒီတံတားကြီးကိုတော့ ဖျက်ပစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတံတားကို ဖျက်ပစ်တဲ့လူဟာ ဘယ်တော့မှ သမ္မတဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အလာမေဒါမှာရှိတဲ့ အသံထက်မြန်တဲ့ လေယာဉ်တစ်စီးလောက်နဲ့တင် လုံလောက်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ သူပစ်လွှတ်လိုက်တဲ့ ခိုးဖွဲ့ဟာ နည်းနည်းလေးရဲ့ ချော်သွားရင်... အဲလေ... လေယာဉ်မှာ အချိန်အဆလွဲလို့ မတော်တဆဖြစ်တာ ဒါ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အတိုင်းပါပဲလို့ ပြောရင်တော့ ဖြစ်မှာပါဗျာ'

သမ္မတကြီး၏ ဖန်ခွက်ထဲက အရက်တော်တော်များများသည် ကော်ဇောပေါ်

သို့ စိတ်ကျသွားသည်။

ဘရန်ဆန်က ကွာရီ မိလ်တန်နှင့် ဟင်းခရစ်တို့ကို တစ်လှည့်စီကြည့်ပြီး ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထလိုက်သည်။

'ကဲ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား'

ဘရန်ဆန်နောက်သို့ ထိုလူသုံးယောက် ထလိုက်သွားသည်။ သမ္မတကြီးက ထိုလူသုံးယောက် ပြန်သွားသည်ကို တမင်လှည့်မကြည့်ပဲနေသည်။ သူ့ဖန်ခွက်ကိုသာ နှေးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။

အပြင်ဘက်တွင် ဘရန်ဆန်က ဗန်အက်ဖင်ကို ပြောလိုက်သည်။

'ဟို ရုပ်မြင်သံကြားခွက်တဲ့ကားနဲ့ အဖွဲ့ကို ပြန်ခေါ်စမ်း၊ ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြား ဘူဇွတ်တွေကို အကြောင်းကြားဖို့လဲ မေ့မနေနဲ့ဦး'

ဗန်အက်ဖင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒီလို တတိုင်းပြည်လုံး ရင်တမမနဲ့ စိတ်ဓာတ်ချောက်ချားအောင် ခင်ဗျားလုပ်နေတာ မှားလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်၊ အခု ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလို့လဲ'

'ဒီလူကြီးမင်း သုံးယောက်နဲ့ တောင်ဘက်တံတိုင်းဆီ သွားမလို့'

'သူတို့ကို လုံခြုံမှုအပြည့်အဝရှိတယ်ဆိုတာ သေချာအောင်လိုက်ပို့တာလား၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားကို သူတို့က မယုံလို့လား'

'အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ တောင်ဘက်က တံတိုင်းအခြေအနေကို ကိုယ်တိုင် နှိပ်ကျ သွားကြည့်ချင်လို့ ပြီးတော့ လမ်းလျှောက်မသွားရအောင်ပေါ့လေ'

သူတို့လေးယောက် ရဲမော်တော်ကားပေါ်တက်၍ မောင်းနှင်သွားကြသည်။

ရှေ့ဆုံးကားထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေသူ ရက်စ်ဆန်က သူတို့လေးယောက် ကားနှင့်ထွက်သွားသည်ကို စောင့်ကြည့်နေပြီး ဒူးပေါ်တင်ထားသော စာရွက်ထဲလေးသုံးရွက်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုစာရွက်သုံးရွက်သည် ဝိစကတ်အရွယ်ထက် ခြုံငုံထားသည်။ စာရွက်ထဲတွင်မူ စာလုံးသေးသေးလေးများကို သေသေသပ်သပ်နှင့် စာရွက်အပြည့်ရေးထားသည်။ သူ့အထံထိုစာရွက်တစ်ရွက်စီကို ကင်မရာနှင့်အနီးအဝေး ခြုံငုံ၍ သုံးကြိမ်စီ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်သည်။ ဝိသေချာအောင် လုပ်လိုက်ပြီးဖြစ်သည်။ နောက်ထိုစာရွက်တစ်ရွက်စီကို မီးခိုးလှိုက်ပြီးနောက် ပြာများကို သူ့ပြာခွက်ထဲတွင်

ခြေမှပစ်လိုက်သည်။ ထိုစာရွက်သည် အလွန်ထူးဆန်းသည်။ (မီးနှင့်ရှို့သော်လည်း) မီးခိုးမထွက်ပေ။ ရက်စိဆန်က ဖလင်ကုန်သွားသည်အထိ ရစ်လိုက်ပြီးနောက် ဖလင် လိပ်ကို ကင်မရာထဲက ထုပ်၍ ခဲစက္ကူအပါးစားကလေးနှင့် ထုပ်လိုက်သည်။ သူက အိုဟဲယားကို ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ထိုအထုပ်သည် မီးကရက်တစ်ပိုင်းထက် ပိုမကြီးပေ။

သူက ကင်မရာတွင် ဖလင်လိပ်တစ်လိပ်ထပ်ထည့်ပြီးနောက် အပြင်ပြန်ထွက် လိုက်သည်။ အပြင်ရှိလူစုသည် ယခင်ကထက်ပို၍ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြောင်း ထင်ရှား သည်။ သူက အနားရှိသတင်းစာဆရာတစ်ယောက်ကို မေးလိုက်သည်။ ထိုသတင်း ဆရာအမည်ကိုတော့ သူမသိ။ သူ မသိသည်မှာလည်း ဆန်းတော့မဆန်းပါ။

- 'ဘာများ ထူးလို့လဲ'
- 'ဘရန်ဆန်က ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်တဲ့ကားကြီးကို ပြန်ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပြီ'
- 'ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်သလဲ၊ ခင်ဗျားသိသလား'
- 'မသိဘူးဗျ'

သိပ်အရေးမကြီးဘူး ထင်ပါတယ်ဗျာ။ သူက ခဏခဏ ရုပ်မြင်သံကြားအရိုက် ခံချင်တဲ့ လူစားလားမှမသိတာ။ ဒါမှမဟုတ် အစိုးရနဲ့ လုပ်သားပြည်သူတွေကိုသာ မဟာ အာရပ်နိုင်ငံအစိုးရကိုပါ ထပ်အကျပ်ကိုင်ချင်ပုံရတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ရုပ်မြင်သံ ကြား ကုမ္ပဏီကြီးသုံးခုပါလာပြီ ပြုလုပ်တာတစ်ခုလွှဲဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ ရုပ်မြင် သံကြားကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တွေကလဲ အခုလိုသမ္မတကြီးဒုက္ခရောက်နေတဲ့အတွက် ဟန် ဆောင်ဝန်ဆောင် မနည်းကြီးကြီးစားပြီး ဝမ်းနည်းပြကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ထခုန်မိ မတတ်ဝမ်းသာတာကိုလဲ လူမသိအောင် ကြိုးစားပြီး ဟန်ဆောင်နေကြရဦးမှာ သေချာ တယ်။ ဒါ သူတို့အတွက် မဟာအခွင့်အရေးကြီးတစ်ရပ်ပဲ မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ တစ် ပြားတစ်ချပ်မှ ကုန်ကျစရိတ်မရှိပဲ၊ အလကားရတဲ့ကိစ္စ၊ ဒီအစီအစဉ်ကို မနက်နှစ်နာရီ လွှင့်ထုတ်မယ့် အစီအစဉ်မှာတောင် ထပ်လွှင့်ချင်လွှင့်ကြမှာ'

ရက်စိဆန်က နောက်ထပ် ဓာတ်ပုံတစ်ခါလင်ခန့် ထပ်ရိုက်သည်။ တကယ် တော့ သူတကယ် ဓာတ်ပုံရိုက်နေတာမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်သွားမည်ကို မစိုးရိမ်ရပါ။ ထို့နောက် လူနာတင်ကားကိုမှီ၍ မတ်တတ်ရပ်နေသူ အိုဟဲယားထံ အမှတ်မထင် လျှောက်သွားပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ငွေထဲမှာထုတ်လိုက်သည်။

- 'မီးခြစ်ပါသလား၊ ဒေါက်တာ'
- 'ပါပြီတယ်'
- အိုဟဲယားက မီးခြစ်ထုတ်လိုက်ပြီး မီးညှိပေးသည်။ ရက်စိဆန်က မီးမငြိမ်း

အောင် လက်ဝါးနှင့်ကာပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အိုဟဲယား၏ လက်ဖဝါးထဲသို့ ဖလင် စိတ်ကလေးကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ'
ရက်စိဆန်က ဘေးဘက်ကို မသိမသာလှည့်အကဲခတ်သည်။ ကြားနိုင်လောက် ညည်းနေရာတွင် မည်သူမျှမရှိပါ။

'ဘယ်လောက်ကြာအောင် ဝှက်ရမလဲ'
'ဝှက်စရာနေရာရှိပါတယ်၊ တစ်မိနစ်လောက်တော့ ကြာမှာပေါ့'
'အဲ နှစ်မိနစ်ကြာရင် ခင်ဗျားဆီ လူနာရောက်လာလိမ့်မယ်'

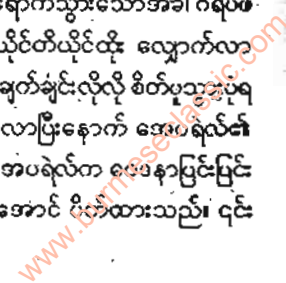
အိုဟဲယား လူနာတင်ကားထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ ရက်စိဆန်က တံတား ပေါ်တွင် တစ်ယောက်တည်းရပ်နေသော အောပရဲလ်ထံ ခပ်မှန်မှန်လျှောက်သွား သည်။ အောပရဲလ်က နှုတ်ခမ်းကိုလျှာနှင့်လျက်လိုက်ပြီး ရက်စိဆန်ကို ကြီးကြီးစားစားပြောပြ သည်။ ရက်စိဆန်က မေးလိုက်သည်။

'ဟိုလူနာတင်ကား စက်ခေါင်းနားမှာ ရပ်နေတဲ့ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်လူက ဘယ် ညည်းလဲ'

'ယူပီအိုင်က ဂရပ်ဖ်တန်ပါ၊ သဘောကောင်းပါတယ်'
'ကဲ သူနားကိုသွားပြီး၊ သူ့ကိုယ်ပေါ်လဲကျသွားအောင် လုပ်ပေးတော့ လူမခိုမိ အောင်လုပ်ဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ်ပြီးမျက်ကလူးဆန်ယှာ ဖြစ်တာမျိုး မဟာ မလိုချင်ဘူး။ အဲ ခဏနေဦး။ ကိုယ် တံတားဟိုဘက်ဘေးရောက်တဲ့အထိ ခဏ မောင့် မင်း နေထိုင်မကောင်းတဲ့အချိန်ကျရင် ကိုယ်နဲ့ လွတ်လွတ်ကင်းကင်းရှိဖို့လိုတယ်'

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ တံတားတစ်ဘက်သို့ ရောက်သွားသော ရက်စိဆန်က နောက် ညည်းကြည့်သည်။ အောပရဲလ်တစ်ယောက် လူနာတင်ကားဆီသို့ ဦးတည်၍ သွားနေ သေးပြီ။ သူလမ်းလျှောက်ပုံမှာ သိသိသာသာကြီးမဟုတ်သော်လည်း နည်းနည်းတော့ နှုတ်ထိုင်ထိုင်ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကြောက်နေပုံရသည်။ သို့သော် သရုပ်ဆောင်ပုံမဆိုလျှင်

ဂရပ်ဖ်တန်နှင့် ဆယ့်ငါးပေခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဂရပ်ဖ် ဆန်က သူ့ကို သတိထားမိစပြုလာပြီ။ ဂရပ်ဖ်တန်က ယိုင်တီယိုင်ထိုး လျှောက်လာ သော အောပရဲလ်ကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေပြီးနောက် ချက်ချင်းလိုလို စိတ်ပူသွားရ သည်။ သူက ခြေလှမ်းကြကြီးများနှင့် ရှေ့သို့နှစ်လှမ်းတိုးလာပြီးနောက် အောပရဲလ်၏ နှုတ်ထိုင်ဘက်ကိုလက်နှစ်ဘက်နှင့် ဖမ်းထိန်းလိုက်သည်။ အောပရဲလ်က အောပရဲလ်ပြင် ပြင်ညီညီထန်ထန်စားနေရဟန် မျက်စိနှင့်နှုတ်ခမ်းကို စေ့စေ့ပါအောင် ဝိုက်ထားသည်။ ၎င်း

နောက် ဂရပ်ဖိတန် ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ကျေးဇူးတင်သောပုံစံနှင့် အသာအယာမှီနေ လိုက်၏။ သူက မေးလိုက်သည်။

'ဟဲ့ ကလေးမ အေပရဲလ်၊ နှင့် ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

'ကျွန်မ ကျွန်မ ရှုတ်တရက်ချက်ချင်းကြီး သိပ်နာလာတယ်၊ နှလုံးရောဂါ ဖြစ် သလိုပါပဲရှင်'

အေပရဲလ်အသံက ခပ်ပြာပြာ ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။ အေပရဲလ်က သူ့ကိုယ်သူလဲကျမသွားအောင် လက်နှစ်ဘက်နှင့် ပြန်ထိန်းနေရသည်။

'မဖြစ်နိုင်တာကွာ၊ နှလုံးရောဂါဖြစ်တယ်ပဲထား၊ မင်း နှလုံးက ဗိုက်ညာဘက်ပိုင်း မှာ မရှိနိုင်ပါဘူး၊ မင်းငါ့ကို တလွဲမထင်နဲ့နော်၊ ကဲလာလာ၊ ဒီကနေ ငါးဂိုက်လောက် ထေးတဲ့နေရာမှာ ဆရာဝန်ရှိတယ်'

သူက ဖျောင်းဖျောင်းဖျူဖျူနှင့် အားပေးစကားပြောလိုက်ပြီနောက် အေပရဲလ်၏ လက်မောင်းကို မြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ပြီး လူနာတင်ကားနောက်ဘက်ပိုင်းဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။ ဤသရုပ်ဆောင်ချက်ကလေးကို ရက်စိဆန်တစ်ယောက်သာ ဖြုတ်ချည်းမြင်လိုက်ရ သည်။

တောင်ဘက်တံတားတိုင် ဖျော်စင်အောက်၌ ဆောက်လုပ်နေဆဲ သံမဏိတံ တိုင်းဆီမှ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ပြန်လျှောက်လာသည်။ လုပ်ငန်းတစ်ဝက်ခန့်ပြီးနေ ဖြစ်၍ တွေ့နပ်လာပုံရသည်။ နောက်ဆုံးကားဆီသို့ ရောက်သောအခါ ကားပေါ် တက်ပြီး 'ခရိုက်လောဘေးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

'ဘာသတင်းထူးသေးလဲ'

'မထူးဘူး၊ မစွတာဘရန်ဆန်၊ အားလုံး ကရွတ်ကင်းလျှောက် ထပ်တလဲလဲ ချည်း ဖြစ်နေတယ်၊ ပြန်နားထောင်ချင်ရင်လဲ ဖြစ်တယ်၊ စာနဲ့ ကူးပေးပါဆိုရင်လဲ ရ ဖယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို လုပ်ရလောက်အောင် မဟန်ပါဘူးဗျာ'

'မဟန်ဘူးဆိုတာကတော့ သိပ်သေချာတယ်၊ ကံပီးစပ်နဲ့ပဲ ပြောပြစမ်းကွာ'

'ကျွန်တော် ပိတ်လိုက်တော့မယ်နော်၊ ဖွင့်နားထောင်ရအောင် မနိပ်ပါဘူး'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး'

'ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ဗျာ၊ ငွေပေးဖို့ကိစ္စကို ငြင်းခုံနေကြတုန်းပဲ'

'ဒါပေမယ့် ပေးတော့ ပေးမှာပဲ မဟုတ်လား'

'ပေးမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် အခုပေးမလား၊ အချိန်ဆွဲထားမလား၊ အဲဒါကို ငြင်းနေ

နောက်ဆုံးအခြေအနေကတော့ လေးယောက်က ပေးမယ်၊ နှစ်ယောက်က ဘာ

ပြောရမှန်း မသိဘူး၊ နှစ်ယောက်ကတော့ မပေးဖို့ ပြောနေတယ်၊ ရေနံဘုရင်၊ ရေနံမင်း

ရိုတ်ခါရန်နဲ့ မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်တို့က ချက်ချင်းငွေပေးလိုက်ချင်ကြတယ်၊

မေရီကန်အစိုးရရဲ့ ဗိုက်ဆဲနဲ့ပေးရမှာပေါ့လေ'

'ဒါ ဟုတ်တာပေါ့၊ မော်ရီဆန်ကတော့ ဒီတံတားကြီးသာ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုရင်

ဘာမှမရှိအတွင်း ဒေါ်လာသန်းတစ်ထောင်လောက်တောင် ပေးချင်ပေးမှာ'

'သမ္မတကြီးနဲ့ ဟန်ဆင်ကတော့ ချက်ချင်းမပေးစေချင်ကြဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ထိတ်တလန်ကတော့ ပေးဖို့လဲမပြော၊ မပေးဖို့လဲ မပြောဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကတ်တလန်

ကတော့ သူ့သေတဲ့အထိ အစွမ်းကုန်ခံချမယ်လို့ ပြောနေတယ်'

'ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ဟန်ဆင်က ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဆုံးဖြတ်ချက်မိုး သူတစ်

ယောက်ဆူဖူးသေးဘူး၊ သမ္မတကြီးကတော့ ဘုရားသခင်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး လာကယ်ပါစေလို့

အတိုင်းရင်း အချိန်ဆွဲချင်ပုံရတယ် တကယ်လို့ ဒေါ်လာသန်းငါးရာသာပေးလိုက်ရင်

အားမှန်မှန် သူ့ကိုပဲ အပြစ်တင်ကြမှာပေါ့၊ ကဲ သူတို့တာသာသူတို့ ငါးကြွင်းဆီနဲ့

ကြွင်းကို ပြန်ကြော်ထားလိုက်မယ်'

ထိုအခိုက်တွင် တံခါးဝ၌ ပီတာပေါ်လာသဖြင့် ဘရန်ဆန်ကမေးလိုက်သည်။

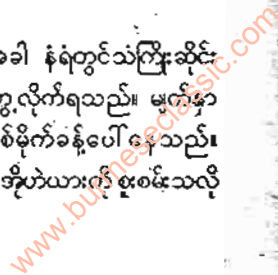
'ဟေ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကျွန်တော်တို့နဲ့တော့ မဆိုင်ဘူး ဆရာ ဒေါက်တာအိုဟဲယားတစ်ယောက်

သူ့ကိုစွန့်ပတ်သက်ပြီး အကျပ်အတည်းတွေ့နေပုံရတယ်၊ သူကဆရာကို အမြန်ဆုံး

တွေ့ချင်လို့တဲ့'

လူနာတင်ကားထဲသို့ ဘရန်ဆန် ဝင်သွားသောအခါ နံရံတွင်သံကြီးဆိုင်း

'ကျုပ်ဆီကို သိပ်နေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့ ဒီကလေးမလေး ရောက်လာတာ
မစွတာဘရန်ဆန်၊ သူ့ကို ချက်ချင်းဆေးရုံပို့မဖြစ်မယ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'သူ့မျက်နှာကိုကြည့်လေ'

မှန်သည်။ တစ်မျက်နှာလုံး သွေးမရှိသလို ဖွေးဖွေးဖြူနေသည်။ ဒါကလည်း
အနံ့မရှိသော ကိုယ်လိမ်းပေါင်ခါနှင့် လိမ်းထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

'သူ့မျက်စိတွေကိုလဲ ကြည့်ပါဦး'

မျက်စိနှစ်လုံးစလုံး မျက်ဖြူလန်းနေသည်။ သူငယ်အိမ်ပါလန်နေခြင်းဖြစ်သည်။
အိုဟဲယား ထိုးပေးလိုက်သည့် ဆေးနှစ်လုံးက စတင်၍ အစွမ်းပြနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

'သွေးလဲ စမ်းကြည့်ပါဦး'

ဘရန်ဆန်က ခပ်အင်တင်တင်နှင့် ကိုင်ကြည့်ပြီး ချက်ချင်းလိုလို ပြန်ချလိုက်
သည်။

'ဟဲ့ သိပ်မြန်နေပါလား'

မှန်သည်။ အေပရဲလ် လူနာတင်ကားထဲ ရောက်ခါစက သွေးခွန်နှုန်းသိပ်မြန်
နေသည်။ ထို့ကြောင့် အေပရဲလ်ကို ဒုတိယအကြိမ်ဆေးတစ်လုံး ထပ်တိုးပေးရန်ပင်
မလိုတော့။

'သူ့ညာဘက် ဝမ်းပျဉ်းသားကို စမ်းကြည့်ပါဦးလား'

ဘရန်ဆန် အဖြေက ပြတ်သည်။

'ကျုပ် မစမ်းတော့ဘူး'

'ဒီကိစ္စဟာ အူအတက်ကလေး ပေါက်သွားတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ သွေးထဲမှာ
အဆိပ်တွေပျံ့သွားတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပုံစံကတော့ ခုအတိုင်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဆီမှာ
ဘာရောဂါလဲဆိုတာရှာနိုင်တဲ့စက်နဲ့ ကိရိယာတန်ဆာ ပါမလာဘူး။ အိပ်စိရောဓာတ်မှန်
လဲ မပါဘူး။ မေ့ဆေးဆရာဝန်လဲ မပါဘူး။ သူ့ကိုကဲခွဲပြီး မကုနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ သူ့ကို
ဆေးရုံချက်ချင်းပို့မှ ဖြစ်မယ်'

'ဟင့်အင်း၊ မပို့ရဘူး'

အေပရဲလ်တစ်ယောက် ထိတ်လန့်တကြားထထိုင်သည်။

'ဟင့်အင်း ဆေးရုံတော့ မပို့ရဘူး။ ကျွန်မ ဆေးရုံကိုတစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူး
သေးဘူး။ သူ့ကိုက ကျွန်မကို ခွဲကြစိတ်ကြမှာ'

အိုဟဲယားက အေပရဲလ်ပန်းကို တအားကိုင်လိုက်ပြီးနောက် အိပ်ရာပေါ်သို့

ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြန်တွန်းလှဲလိုက်သည်။

'ကျွန်မ ဒီလောက်တောင် အခြေအနေမဆိုးသေးပါဘူး။ နို့နို့ငိုက်နာတာ
မဟုတ်ဘူးလား။ မစွတာဘရန်ဆန်က ကျွန်မကို ပြန်အဝင်ခံမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ တွန့်မ
သဝမှာ အကောင်းဆုံးသတင်းထူးပဲ။ ဟင့်အင်း . . . ကျွန်မကြောက်တယ်'

အိုဟဲယားက ပြောလိုက်သည်။

'ဟဲ့ ကလေးမ၊ ဒါ နို့နို့ငိုက်နာတာမဟုတ်ဘူး'

ဘရန်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။

'မင်း ငါနဲ့ ဒီဆရာဝန်ပြောတဲ့စကားကို နားထောင်မယ်ဆိုရင် မင်းကို ငါ
ပြန်လာခွင့်ပြုမယ်'

ဘရန်ဆန်က တံခါးပေါက်ဆီ ခေါင်းဆတ်ပြုပြီး ကားပေါ်က ပြန်ဆင်းသည်။

'ဒီကလေးမလေး ဘာရောဂါဖြစ်တယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလဲ'

အိုဟဲယားတစ်ယောက် စိတ်တိုသွားပုံရသည်။

'ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ သူ့လူနာတစ်ယောက်အကြောင်း ဒီပြင်လူတစ်
ယောက်နဲ့ ဆွေးနွေးဖို့မလိုဘူး။ ဒီမှာဘရန်ဆန် ခင်ဗျားကို ကျုပ်မြောချင်တာ တစ်ခုရှိ
တယ် ခင်ဗျား ဒေါ်လာသန်းငါးရာကိုသာ အရယူနိုင်ခဲ့ရင် လူတကာက ခင်ဗျားကို
လူစွမ်းကောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီကလေးမလေးကို ခင်ဗျား
ဆေးဝါးကုသခွင့် မပေးလိုက်လို့ သူ့သေသွားရင် ခင်ဗျားဟာ ပြည်သူ့ရန်သူနဲ့ပါတိတ်စ်
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ခင်ဗျားကို မမိမချင်း လက်လျှော့ကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကမ္ဘာပေါ်
မှာ ဘယ်နေရာမှာပဲရှိရှိ စီအိုင်အေက တွေ့အောင်လိုက်ရှာလိမ့်မယ် ပြီးတော့ ရှုံးတင်
တရားစွဲဖို့အထိ စောင့်နေမှာမဟုတ်ဘူး'

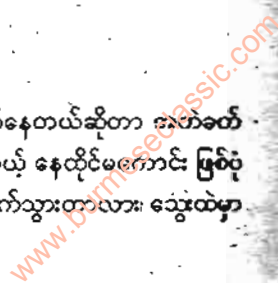
ဘရန်ဆန်ကမူ စိတ်တိုပုံမရချေ။ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောသည်။

'ဒီမှာဒေါက်တာ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်နေစရာ မလိုပါဘူး။ သူ့ဆေးဝါး
ကုသခွင့်ရမှာပါ။ အခု ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အခွင့်အရေးတစ်ခုအနေနဲ့ မေတ္တာရပ်ခံ
နေတာပဲ'

'ဒီကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားမလား'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ဒီကလေးမလေး တကယ်နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဇာတ်ခတ်
နိုင်အောင် ခင်ဗျားဆရာဝန်ဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်ပုံ
ဖြစ်နည်းအမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ဒီကလေးမလေး အူအတက်ပေါက်သွားတာလား သွေးထဲမှာ

အဆိပ်ဖြစ်ပြီး ပျံ့နှံ့သွားတာလား။ ကျုပ်ကတော့ဒီလိုမထင်ဘူး။ ဒီကလေးမလေးဟာ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့အလုပ်က အမြဲသောကဖြစ်နေရတဲ့ အလုပ်မို့ ဒီတော့ အခုလိုသိပ်စိတ်လှုပ်ရှားလာရင် စိတ်တွေကယောင်ချောက်ချားဖြစ်လာပြီး အခု သူ့ဆီမှာတွေ့ရတဲ့ ဝေဒနာသွင်ပြင် လက္ခဏာတွေကို တွေ့လာရတတ်တယ်။ တနည်း ပြောရရင် ရောဂါတကယ်မရှိပဲနဲ့ ရှိသလိုဝေဒနာခံစားမှုမျိုးဖြစ်လာအောင် ညာတယ်လို့ ပြောချင်ပြောနိုင်လိမ့်မယ်။ အခုတိစ္ဆာမှာတော့ တမင်ညာတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာ တယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကျုပ် အနေအထားကို သိတယ်မဟုတ်လား။ ကရော်ကမည် မလုပ်ရဲဘူး။ ဘာရောဂါလဲဆိုတာ ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်အောင် ကိရိယာစုံ စုံလင်လင် ခန့်ထား ပြီးတော့ စိတ်ရောဂါဆရာဝန်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုကိုခံယူဖို့ လိုကောင်းလိုလိမ့်မယ်။ ဘာရောဂါလဲဆိုတာ ကျုပ်စမ်းသပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆေးရုံသုံး ကိရိယာမျိုးစုံ တော့ ရှိမဖြစ်မယ်။ အဲ ကျုပ်က စိတ်ရောဂါဆရာဝန် မဟုတ်တဲ့အတွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေကိုတော့ စစ်ဆေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆေးရုံကို သွားမှဖြစ်မယ်။ အချိန်ဖြုန်းနေလို့မဖြစ်ဘူး။

ကျုပ် ခင်ဗျားကို သိပ်အချိန်ဆွဲထားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟောဒီ လူနာတင် ထားတိုတော့ ရှာချင်သေးတယ်။

အိုဟဲယားက ခပ်တည်တည်ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

ဘာလုပ်ဖို့ရှာမှာလဲ။ ကျုပ် အာတွေ သယ်လာတယ်ထင်လို့လဲ။ ဖူးယစ်ဆေးဝါး တွေပါလာတယ်ထင်လို့လား။ ပါတာပေါ့ဗျ။ အများကြီးကိုပါလာတယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ် ဒီတံတားပေါ်က ဘာပစ္စည်းတွေ ပြန်ခိုးထုတ်သွားမယ်ထင်လို့လဲ။ ကျုပ်အက်ဖ်ဘီအိုင် စုံထောက်မဟုတ်ဘူး။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ပါဗျ။

ကဲ ရှာဖွေတိုက်ဖို့ မေ့ထားလိုက်ပါတော့လေ။ ဒါပေမယ့် စောင့်ကြည့်ဖို့ အစောင့် တစ်ယောက်ထည့်ပေးလိုက်မယ် ဆိုရင်ကောဗျာ

တတ်နိုင်ရင် ခြောက်ယောက်အထိ ထည့်လိုက်ဦး။ ဒါပေမယ့် စောင့်ကြည့်ခွင့် တော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။

ခင်ဗျားစကားက ဘယ်လိုလဲ

ဒါ အရှင်းကလေး။ ခွဲစိတ်ကုသမှုဆိုင်ရာပါရဂူ ဒေါက်တာဟာဘင်က ခွဲစိတ် ထုသခန်းထဲကို အွယ်သမှု အဝင်မခံဘူး။ အတင်းအကြပ်ဝင်မယ်ဆိုရင် သူက ရဲကို လှမ်းအကြောင်းကြားမှာ သေချာတယ်။

အဲဒါလဲ သိပ်အရေးမကြီးပါဘူး။ အဲဒီကိစ္စကိုပါ မေ့လိုက်ကြရအောင်

အရေးကြီးတာတစ်ချက်ရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျား ဆေးရုံကို ပြန်ဆက်ပေးပါ။ ခွဲစိတ် ထုသခန်းကို အဆင်သင့်ပြင်ထားပါလို့ ပြီးတော့ ဒေါက်တာဟူရွန်ကိုပါ ခေါ်ထားပါလို့ 'ဒေါက်တာဟူရွန်၊ ဟုတ်လား'

'သူက စိတ်ရောဂါ ဆရာဝန်ကြီးလေ' ဘာရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီလေ။ သမ္မတကြီးရဲ့ ခရီးစဉ်ကို ရှေးဆွဲတဲ့အခါတိုင်း ဆေးရုံတွေနဲ့ ဆေးခန်းနားနားဖြစ်အောင် စီစဉ်တာသိပ်တော့မဆိုးလှဘူး'

'ဟုတ်တာပေါ့'

အိုဟဲယားက ပြောပြောဆိုဆို ယာဉ်မောင်းအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ၊ လမ်းရှင်းဥဩ စဆွဲပေတော့'

လူနာတင်ကားသည် တောင်ဘက်တံတိုင်းဆီ ဦးတည်မောင်းနှင်နေစဉ်၊ ထောင်ဘက်တံတိုင်းဆီမှ မောင်းနှင်လာသော ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးသည့်စက်ကိရိယာ များပါလာသည်ကား။ ဓာတ်အားပေးစက်ပါသော ကားတို့နှင့် လမ်းတွင်ဆုံမိကြသည်။ နှုတ်ချင်းလိုလိုပင် ဓာတ်ပုံဆရာများနှင့် သတင်းထောက်များသည် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ထုတ်ခဲ့သည့် နေရာတိုက်ဆီသို့ စုပြုံရောက်ရှိလာသည်။

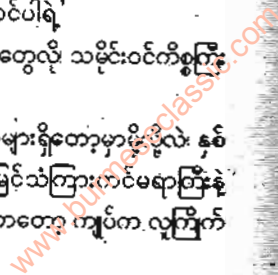
ထိုနေရာသို့ ကမန်းကတန်းလာသူများထဲတွင် ရက်စ်ဆန်တစ်ယောက်တော့ ပေါ့။ သူက လူတစ်ယောက်မှမရှိတော့သည့် ရှေ့ဆုံးကားပေါ်သို့ ပြန်တက်ပြီး သူ့ခုံတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ၎င်းနောက် သူကင်မရာ၏အောက်ပိုင်းကို ဖြုတ်၍ အထဲရှိအသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်အသေးကလေးကို ထုတ်ယူပြီး အိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဇောင်လိပ်တစ်လိပ်ကို ကင်မရာထဲတွင် ထည့်လိုက်သည်။ သူက ကင်မရာအောက်ပိုင်း မှုတ်တစ်ခုကို ပြန်ပိတ်နေစဉ် တစ်ယောက်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေကြောင်း အလို့လို သိလာသဖြင့် မော်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူက စမေးသည်။

'ရက်စ်ဆန် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားက ဗန်အက်ဖင် ဆိုတာထင်ပါရဲ့'

'ဟုတ်တယ်။ နေပါဦး။ ခင်ဗျားက ဘာပြုလို့ ဒီပြင်လူတွေလို သမိုင်းဝင်ကိစ္စကြီး တစ်ခုကို လာပြီး မှတ်တမ်းမတင်တာလဲ'

'တစ်အချက်ကတော့ ထိန်းမှတ်တမ်းတင်စရာ ဘာများရှိတော့မှာမို့လို့လဲ။ နှစ် အချက်စာတော့ ကျုပ် ဓာတ်ပုံနဲ့ ရိုက်ယူတာထက်၊ ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာကြီးနဲ့ ရိုက်ယူတာက ပိုပြီးထိုရောက်တယ်မဟုတ်လား။ သုံးအချက်ကတော့ ကျုပ်က လူကြိုက်

များမယ် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရှုထောင့်ကိုသာ ဝီအဓိကထားတယ်။ နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ တူပွဲ ဖလင်လိပ်ထည့်တဲ့အခါ၊ အရိပ်ထဲမှာပဲ လဲချင်တယ်။

'ဒီကင်မရာက တော်တော်ထူးခြားတဲ့ ကင်မရာနဲ့တူတယ်'

ရက်စိဆန်က လှောင်မြူးကလေးမြူးလိုက်သည်။

'သိပ်ဟတ်တာပေါ့။ ဆွဲခင်နိုင်ငံက လာတာ။ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီကို လက်နဲ့ လှုပ်ထားတာ။ ဒီကင်မရာမျိုး သိပ်ရှားတယ်။ ရောင်စုံရုပ်သေဓာတ်ပုံ၊ အဖြူအမည်း ရုပ်သေဓာတ်ပုံတွေကို တစ်ချိန်တည်း ရိုက်နိုင်ရုံသာမက၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကင်မရာအနေနဲ့လဲ သုံးလို့ရတယ်'

'ကျုပ်လဲ ကင်မရာဆိုရင် တော်တော်လေးဝါသနာပါတယ်။ ခဏလောက် မကြည့်ရဘူးလား'

'ဖြစ်ပါတယ်'

ဗန်အက်ဖင်သည် ကင်မရာဝါသနာပါသူတစ်ဦး၏ လှေလာပုံလှေလာနည်းဖြင့် အသေးစိတ်လေ့လာကြည့်ရှုသည်။ ထို့နောက် ကင်မရာအောက်ခြေရှိ ခလုတ်ကလေးတစ်ခုကို မတော်တဆလိုလိုနဲ့ နှိပ်လိုက်ရာ ဖလင်ထည့်ထားသည့် (ကက်ဆက်) ဖွေးဖွေးများနှင့် ဖလင်လိပ်တစ်ခါခါနဲ့ ကင်မရာထဲမှ ထွက်ကျလာပြီး ရက်စိဆန်၏ ဘေးခုံပေါ်တွင် လာတင်နေသည်။

'ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ကင်မရာဝါသနာအီးလို့ ပြောမိတာ နည်းနည်းများလွန်သွားသလား မသိဘူး'

ဗန်အက်ဖင်က ပွင့်ဆွားသော ကင်မရာကို အပေါ်လှန်ပြီး အတွင်းပိုင်းကို ထာအံ့တပြု ကြည့်နေသည်။

'သိပ်ကိုစိတ်ကူးကောင်းပါလား'

ထို့နောက် ဗန်အက်ဖင်က ဖလင်ကက်ဆက်ဇူးများနှင့် ဖလင်လိပ်များကို ကင်မရာထဲသို့ ဂရုတစိုက် ပြန်ထည့်နေစဉ် ရက်စိဆန်သည် သူ့ဘေးအိတ်ထဲတွင်ရှိနေသော အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်ကလေးက ခုတုထုပြစ်နေသလိုခံစားနေရသည်။ ဗန်အက်ဖင်က ကင်မရာအောက်ပိုင်းကို ပြန်ပိတ်ပြီးနောက် ကင်မရာအိတ်ကိုပါပိတ်၍ ပြန်ပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။

'စပ်စပ်စုစုလုပ်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ'

'ခင်ဗျားပြန်ထည့်တော့ ရှော့ရှော့ရှုရ ပါပဲလား'

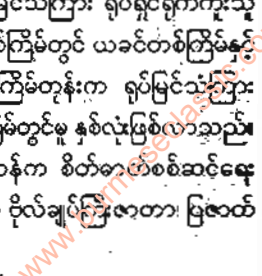
'မြွေမှန်လို့ တွင်းဝင်ပြောင့်တာပေါ့ဗျာ'

ဗန်အက်ဖင်က ပြုံးပြုံး ပြန်သွားသည်။ ဗန်အက်ဖင်တစ်ယောက် ကင်မရာအတွင်းပိုင်းရှိ ကလစ်ကလေးနှစ်ခုကို သတိပြုမိသွားလေရာသလားဟု ရက်စိဆန်က တွေးနေမိသည်။ ဆူမြင်သွားနိုင်စရာရှိသည်။ ထိုကလစ်ကလေးနှစ်ခု၏ ထူးခြားချက်ကို သတိပြုမိသွားလေသလား။ ဒါကိုတော့ သူရိပ်မိမည်မထင်။ ထိုကလစ်နှစ်ခုသည် ထင်မရာနှင့်ပတ်သက်သည့် ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုးကို တပ်ဆင်ဖို့လဲဖြစ်နိုင်သည်။

ရက်စိဆန်သည် ထိုင်ခုံပေါ်မှ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဓားစာခံပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အလယ်ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြလေပြီ။ သမ္မတကြီး၏ မျက်နှာထားမှာ အထူးထည်ငြိမ်လျက်ရှိနေသည်။ ဗန်အက်ဖင်ကိုယ်တိုင် ထိုလူစုကို မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်ကြည့်နေသည်။ ရက်စိဆန်သည် ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံနှင့် ဆန်ကျင်ဘက်တံခါးပေါက်မှ အောက်ဆင်းလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြားရှင်းလင်းပွဲလုပ်မည့်အဖွဲ့နှင့် သူ့အကြားတွင် မော်တော်ကားကြီးက ကြားခံနေသည်။ ရက်စိဆန်က ဘာတောင်ဆစ်နှစ်ခုစီတံတားသံလက်ရန်းပေါ်တွင် ထောက်ထားသည်။ ၎င်းနောက် ညာလက်သီးဆုပ်ကို ဖြန့်လိုက်ရာ လက်ထဲတွင်ဆုပ်ထားသော အသံလွှင့်အသံဖမ်းစက်ကလေး ရေထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။

လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခု အောက်သို့ကျသွားသောအခါ တစ်စက္ကန့်တွင် သုံးဆယ့်နှစ်ပေနှုန်း ပို၍ပို၍မြန်လာသည်ဟု စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲတွင် သူဖတ်ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် (ပေနှစ်ရာအမြင့်မှ) ရေထဲသို့ကျရန် သုံးစက္ကန့်သာကြာမည်။ သူပျောက်နေသည်ကို မည်သူမျှမသိကြ။ ရက်စိဆန်သည် ကားပေါ်သို့ တိတ်တိတ်ကလေးပြန် တက်လိုက်ပြီးနောက် တံခါးကို ပြုန်းညှင်းစွာပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆန်ကျင်ဘက် တံခါးပေါက်မှ ခပ်မြန်မြန်ပြန်ထွက်လာသည်။ ဗန်အက်ဖင်က သူ့ကိုလှည့်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်၏။ ထို့နောက် ပြန်လှည့်သွားသည်။

ပထမအကြိမ်တုန်းကလုပ်ပဲ ဘရန်ဆန်က သူ့ဇာတ်ခုံကို စနစ်တကျစီစဉ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဓားစာခံပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သတင်းစာသရာများသည် သူ့နေရာနှင့်သူ နေသား ထကျဖြစ်နေကြလေပြီ။ ရုပ်သေဓာတ်ပုံဆွဲရာများ၊ ရုပ်မြင်သံကြား ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးသူများသည်လည်း နေရာယူပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤတစ်ကြိမ်တွင် ယခင်တစ်ကြိမ်နှင့် မတူသည့် အချက်တစ်ချက်တော့ရှိသည်။ ယခင်တစ်ကြိမ်တုန်းက ရုပ်မြင်သံကြား ရိုက်ကူးသည့် ကင်မရာတစ်လုံးသာရှိသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ နှစ်လုံးဖြစ်လာသည်။ ဤတွင် အေးဆေးတည်ငြိမ်လှသော ဘရန်ဆန်က စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး တိုက်ပွဲကို စတင်ဆင်နွှဲသည်။ သူသည် မြေးကတည်းက ပိုလ်ချုပ်ကြီးလာတာ ပြဇာတ်

ဒါရိုက်တာဇာတာပါလာသလို ရုပ်မြင်သံကြားအရိုက်ခံရာတွင်လည်း သူမတို့အောင်
တော်သူဖြစ်သည်။ သူက ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာများနှင့် သူ့ရှေ့ရှိပရိသတ်များကို
အလှည့်ကျ အချိန်ပေးနိုင်သည်။ သူက မလိုအပ်ပဲနှင့် သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင်နှင့်
ရေနံမင်းသားတို့ကို ပရိသတ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် စတင်၍ စကားပြောသည်။

'ဒီကနေ့ ဒီနေရာမှာ ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးတဲ့ ကင်မရာနှစ်လုံးရှိနေပါတယ်
တစ်လုံးကတော့ အခုခင်မှာတို့မြင်နေရတဲ့ လူ့စုကိုရိုက်ဖို့ပါ။ ကျန်တစ်လုံးကတော့
တံတားရဲ့တောင်ဘက်ဒါမှမဟုတ် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ဘက်ကမ်းခြေကို လှည့်ချိန်ထား
တယ်။ အဲဒီကင်မရာမှာ အဝေးရိုက်(တယ်လီဖိုတိုဇွန်း) မှန်ဘီလူး တပ်ထားတယ်။ မိုင်ဝက်
အကွာမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဆယ်ပေခန့်အကွာက လှမ်းမြင်နေရသလို ကြည့်ကြည့်
လင်လင် ပြတ်ပြတ်သားသားဖြစ်အောင် ရိုက်ကူးနိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီကနေ့ညနေပိုင်း
မှာ မြူးနင်းတွေဝေမနေတဲ့အတွက် ရည်စူးထားတဲ့အဓိကလုပ်ငန်းကို အောင်အောင်
မြင်မြင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဓိကလုပ်ငန်းဆိုတာကတော့
ဟော့ဒါပါပဲ'

ဘရန်ဆန်သည် ကြီးမားလှသော သေတ္တာကြီးတစ်လုံးကို အုပ်ထားသည့်
တာရုတ်စအား ဆွဲလှန်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက် စကားပြောခွက်ကိုကိုင်ရင်း သူ
အတွက် သီးသန့်ချိန်ထားသည့် သမ္မတကြီးတေးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
၎င်းနောက် သူဆွဲလှန်လိုက်သည့် ပစ္စည်းကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

'ဒါကတော့ လေးစားအပ်တဲ့ ဒီကမိတ်ဆွေများအတွက် ဂုဏ်ပြုပစ္စည်းပါ
အကောင်းဆုံး ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံးပါ။ ဒီလိုပစ္စည်းမျိုး ဘယ်မှာမှ ရှာမရ
နိုင်ဘူး။ အမေရိကန်လုပ်ပစ္စည်းတစ်ခုပါ'

သမ္မတကြီးက ဝင်ပြောသည်။

'ဘရန်ဆန် မင်း ဒီပစ္စည်းကို ဝယ်လာတာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်'

'ဒါ သက်သက်မဲ့ စော်စော်ကားကား ပြောလိုက်တဲ့စကားပဲ။ ကျုပ်တော့ ခင်ဗျား
တို့ကို လုံးဝမခန့်မိဘူး။ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူ့ကောင်းတွေလိုပဲ ဆက်ဆံတယ်။ အခု
ထောင်ဘက်တံတားတိုင်မျှော်စင်ကြီးက သံကြီးကြီးမှာ ဖောက်ခွဲရေးကိရိယာကို ကျုပ်တို့
စပြီးချီတော့နှောင်တော့မယ်။ အဲဒီသံကြီးမှာ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ချည်နှောင်ထားတယ်ဆို
တာ တစ်တမ္ဘာလုံးက မြင်ကြရမယ်။ ဒီတော့ အဲဒီအခွင့်အရေးကို ခင်ဗျားတို့ ဆုံးရှုံးမသွား
စေချင်ဘူး။ တကယ်တော့ ဒီနေရာက ပေနှစ်ထောင်ကျော်ကွာဝေးပြီး အမြင့်ပေ ၆၀ ရာ
ကျော်မြင့်တဲ့ နေရာဆီကို ဘယ်လောက်ပဲ မျက်စေ့ကောင်းတယ်ပြောပြော၊ အသေး

စိတ် မြင်ကြရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟော့ဒါ(ရုပ်မြင်သံကြား)ပြစက်ကြောင့် အခု
အဆုံးမြင်ရလိမ့်မယ်။ အဲလေ မကြည့်ချင်ရင်လဲရပါတယ်'
ဘရန်ဆန်က ပြုံးပြလိုက်သည်။

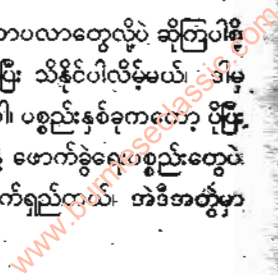
'ကဲ နောက်ဆုံး မော်တော်ကားရဲ့ဖင်ပိုင်းက အောက်ဘက်ကို ဆင်းလာတဲ့
ယာဉ်ကလေးကို တဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး ကြည့်ကြပါ'

သူတို့အားလုံး လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို သူတို့ရှေ့ရှိ ရုပ်မြင်
သံကြားစက်မှတဆင့် ကြည့်၍ လည်းရသည်။ ထိုယာဉ်ကလေးမှာ ဂေါက်သီးတွင်းတွင်
အသုံးပြုလေ့ရှိသည့် 'ဂေါက်သီးကား' အသေးစားကလေးနှင့်တူသည်။ ထိုကားလေးတွင်
အင်ဂျင်စက်ပါပုံရသော်လည်း စက်သံကို လုံးဝမကြားရ။ လျှပ်စစ်ဓာတ်နှင့် မောင်းနှင်
သည့်ကား ဖြစ်ပုံရသည်။ ထိုယာဉ်ကိုမောင်းနှင်သူ မိတာသည် ထိုကားလေး၏ နောက်
သက် ဘက်ထရီအိုးများပေါ်ရှိ စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူနှင့်
ချောဘက်ရှိ စင်မြင့်ကလေးပေါ်တွင် အလွန်အလုံးသေးသည့် ကြိုးခွေကြိုးတစ်ခွေနှင့်
ကြိုးရစ်ရန်ဘီးနှစ်ဘီးပါသော ဝန်ချိစက်ကလေးတစ်လုံးရှိသည်။

မိတာသည် ကားနောက်ပိုင်းရှိ ကုန်းဘောင်ပေါ်မှ လမ်းမပေါ်ရောက်သောအ
ခါ ထိုကားကလေးကို ရပ်လိုက်သည်။ ဤတွင် ဘတ်စ်ကားနောက်ပိုင်းမှ လူလေး
ယောက်ထွက်လာသည်။ နှစ်ယောက်ကတော့ ဘရန်ဆန် ပထမအကြိမ် ရုပ်မြင်သံ
ကြား ရှင်းလင်းပွဲတွင်ပြသခဲ့သည့် လေးလံလှသော ပျားအုံပုံသဏ္ဍာန် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း
နှစ်ခုကို ကြိုးခွေဘေးနားတွင် ဂရုတစိုက်တင်လိုက်သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကတော့
နှစ်ပစ်ခန့် ရှည်သောပစ္စည်းနှစ်ခုကို သယ်လာသည်။ တစ်ခုမှာ လေးလံလှသည့်
သီးပျားချိတ်အကြီးစားပုံစံ ချိတ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကျန်ပစ္စည်းမှာ H ပုံသဏ္ဍာန် သံယက်ခ
နှစ်ချောင်းဖြစ်သည်။ ထိုပိုင်းတစ်ဘက်တွင် လိပ်ပြာပုံသဏ္ဍာန် သံမဏိပြားနှစ်ခုနှင့်
ဝတ်အူစုပ်၍ ဆက်ထားပြီး သံယက်မဇာ်ကျန်တစ်ဘက်တွင်မူ ကြိုးတပ်၍ ဆွဲတင်နိုင်
သည့် ရစ်ဘီးတစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ဒါတွေကတော့ ကျုပ်ရဲ့ လုပ်ငန်းကိရိယာတန်ဆာပလာတွေလို့ပဲ ဆိုကြပါစို့
ဘက်စွအတွက် သုံးမလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်ပြီး သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှ
မဟုတ်ရင်လဲ တကယ်သုံးတဲ့အခါကျတော့ ရှင်းသွားမှာပါ။ ပစ္စည်းနှစ်ခုကတော့ ပိုပြီး
စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်။ အဲဒါကတော့ ဟိုကြိုးခွေနဲ့ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေပဲ
အဲဒီဖောက်ခွဲ ရေးပစ္စည်းအတွဲတွေဟာ ဆယ်ပေလောက်ရှိသတယ်။ အဲဒီအတွဲမှာ

တစ်ခုကို ငါးပေါင်စီ အလေးချိန်ရှိတဲ့ ပျားအုံပုံစံ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း အလုံးသုံးဆယ်ပါတယ်။ အဲဒါကြီးတွေကတော့ ပေတစ်ထောင်ငါးရာကျော်ရှိပါတယ်။ အဝတ်လှမ်းထဲကြီးထက် အလုံးသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သံမဏိကြီးကို အပြင်ကနိုင်လွန်အပ်ထားတဲ့ကြီးစောင်းရုံစီရာ အလေးချိန်ရှိတဲ့ ပစ္စည်းလောက်အထိ ဆွဲတင်နိုင်တဲ့အားရှိတယ်။ လိုအပ်တာထက် လေးဆလောက် ပိုပြီးခိုင်တယ်။

ဘရန်ဆန်က ပီတာ့ကို လက်ပြလိုက်သည်။ ပီတာက ပစ္စည်းများတင်ထားသည့် ကားလေးကို တောင်ဘက်တံတားတိုင်မျှော်စင်ဆီ မောင်းနှင်သွားသည်။ ဘရန်ဆန်က ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာ မှန်ဘီလူးကို တညတညပြန်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ဆန်ပရန်စတို့ဖြူးသားတွေကလွဲရင် ဒီတံတားတိုင်ကြီးတွေကို ဘယ်လိုတည်ဆောက်ထားသလဲဆိုတာ သိကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီတံတားတိုင်ကြီးတွေကို တယ်လီဖုန်းစကားပြောရုံတစ်ခုလောက် အကျယ်အဝန်းရှိပြီး တယ်လီဖုန်းရုံထက် နှစ်ဆလောက် မြင့်တဲ့ သံမဏိသေတ္တာကြီးတွေကို တစ်ခုခုတစ်ခု ဝက်အူစပ်ပြီး ဆက်ထားကြတာ အဲဒီသံမဏိအခန်းငယ်ကလေးတွေမှာ ဝင်ထွက်နိုင်တဲ့ အပေါက်တွေဖောက်ထားတယ်။ တံတားတိုင်မျှော်စင် တစ်ခုစီမှာ သံမဏိအခန်းကလေးပေါင်း ငါးထောင်ကျော်ပါတယ်။ အဲဒီ တံတားတိုင်မျှော်စင်ထဲမှာ ဓာတ်လှေကားတွေကို တဖြောင့်တည်း ဆက်ကြည့်လိုက်ရင် နှစ်ဆယ်သုံးမိုင်လောက်ကို ရှည်လိမ့်မယ်။

ဘရန်ဆန်သည် သူ့ထိုင်ခုံအောက်မှ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။
ဖြူးမှ

'ဒီတော့ လူတစ်ယောက်ဟာ အဲဒီ ပဆစ်အိမ်ကြီးထဲမှာ လွယ်လွယ်နဲ့ မျက်စိလည် လမ်းမှားသွားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ဒီတံတားကြီးကို တည်ဆောက်ခါစက မြော့တ်ဘက်တံတားတိုင်မျှော်စင်ကြီးထဲမှာ လူနှစ်ယောက် အပြင်ကို ပြန်ထွက်ဖို့ကြိုးစားရင်း တစ်ညလုံး အချိန်ကုန်သွားတယ်။ ဒီတံတားပုံစံကို နေ့ဆွဲပေးတဲ့ ဂျိုးဇက်စထရော့ကလဲ ဒီမျှော်စင်တွေထဲမှာ လမ်းမှားပြီး ဒုက္ခတွေ့သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းကြီး သိတယ်။ ဒါကြောင့် ဂျိုးဇက်စထရော့က နှစ်ဆယ့်ခြောက်မျက်နှာရှိတဲ့ ဟောဒီစာအုပ်ကလေးကို ပြုစုခဲ့တာ။ ဒီမျှော်စင်ကြီးထဲမှာ လမ်းပျောက်ရင် ဘယ်လိုပြန်ထွက်ရမလဲဆိုတာကို ရှင်းပြထားတယ်။

အခုအချိန်မှာတော့ ဒီစာအုပ်မျိုးတစ်အုပ်စီပါတဲ့ ကျွပ်တပည့်နှစ်ယောက် မျှော်စင်အရှေ့ဘက် ထိပ်နားကိုရောက်နေကြပြီ။ ဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ ဓာတ်လှေကားနဲ့

သွားကြတဲ့အတွက် တကယ်တော့ စာအုပ်တောင် ယူသွားစရာမလိုဘူး။ သူတို့အတွက် ဆယ့်ငါးပေါင်သာလေးတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုသယ်သွားတယ်။ ဘာကိုစွဲအတွက် သယ်သွားတယ်ဆိုတာကတော့ နောက်ကျရင်ရှင်းသွားမှာပါ။ ကဲ ကျုပ်တို့ တိုလျှစ်စစ်ထားကလေးရဲ့ အခြေအနေကို ဆက်ကြည့်ကြရအောင်။

ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးသည့် တင်မရာကလည်း သူ့စကားအတိုင်း တံတားတိုင်မျှော်စင်ထိပ်ပိုင်းဆီ ရိုက်ကူးပြသနေရာမှ တံတားကြမ်းပြင်ပေါ် တွင်ရှိနေသူ ပီတာ့ထံ ခြိုး ရိုက်ကူးပြပြန်သည်။ သူတို့ကြည့်နေစဉ် ပီတာ မောင်းနှင်သွားသော ကားကလေးသည် တောင်ဘက်တံတားတိုင်မျှော်စင်အောက် တညတညသို့ ရောက်ရှိပြီး ရပ်တန့်ဆိုက်သည်။

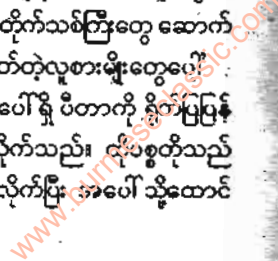
ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်၏။

'အပေါ် အက်ကို ရိုက်ပြပါ။

ဤတွင် ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာသည် တံတားတိုင်မျှော်စင်ထိပ်ပိုင်း သံမဏိကြီးကြီးတင်ထားသော မြင်းကုန်းနီးသဏ္ဍာန်အောက်ခံနေရာဆီသို့ ချိန်၍ရိုက်ကူးပြပြန်သည်။ ချက်ချင်းလိုလို အဆိုပါ သံကြီးကြီးတင်ထားသည့်နေရာတွင် လူနှစ်ယောက် ထွတ်ပေါ်လာသည်။ ထိုနေရာသို့ တိုက်ရိုက်လှမ်းကြည့်နေသူများက သူတို့နှစ်ဦးကို သေးသေးလေးသာ မြင်နေရသော်လည်း ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ကြည့်နေသူများကမူ အနီးကပ်၍ မြင်တွေ့နေရသည်။ ဘရန်ဆန်က အားပါးတရပြောလိုက်သည်။

'အချိန်ကိုက်နေတာပဲ။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ အချိန်ကိုက်အောင် ညှိထားဖို့ သိပ်လိုတယ်။ အခု ဒီလူနှစ်ယောက် ရှိနေတဲ့နေရာကို လူတစ်သောင်းမှာ တစ်ယောက်လောက် ထောင် သွားရဲမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘွင်းဘွင်းပြောရရင် ကျုပ်လဲမသွားရဲဘူး။ တစ်ချက် ခြေလှမ်းမှားသွားတာနဲ့ ပေခုနှစ်ရာငါးဆယ်ဝေးတဲ့ ရွှေတံခါး ရေလက်ကြားထဲကို တွဲသွားမှာ။ ကျတဲ့အချိန်က ခုနှစ်စက္ကန့်သာကြာပေမယ့် ရေမျက်နှာပြင်ကို တစ်နာရီကို ခိုင်တစ်ရာခုနှစ်ဆယ်နှုန်းနဲ့ သွားရိုက်မိမှာ။ ဒီတော့ ကွန်ကရစ်ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို လိမ့်ကျ ထားတဲ့အတူတူပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလူနှစ်ယောက်ကတော့ စိတ်ချရပါတယ်။ ဒီလူတွေက ဝင်ကူးခြေထောက်နဲ့ လူတွေ့ နယူးရော့တို့ ချီတာကိုတို့မှာ မြဲထိတိုက်သစ်ကြီးတွေ ဆောက်နေတုန်း လမ်းပေါ်က ပေတစ်ထောင်အမြင့်မှာ တွေ့ရတတ်တဲ့လူစားမျိုးတွေပေါ့။

ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာက လျှပ်စစ်ကားကလေးပေါ်ရှိ ပီတာ့ကို ရိုက်ပြပြန်သည်။ သူက ပစ္စတိုတစ်လက်ကို ခါးကြားထဲမှဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ လိုပစ္စတိုသည် သာမန်ပစ္စတိုတစ်လက်နှင့် မတူ။ သူက အနည်းငယ်ချိန်လိုက်ပြီး အပေါ် သို့ထောင်

ပစ်လိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းထဲက ထွက်သွားသော ကျည်သွားရာလမ်းကြောင်းကို ရှိပြင် သံကြား ကင်မရာကသော်လည်းကောင်း၊ ရိုးရိုးမျက်စိနှင့် လှမ်းကြည့်နေကြသူများက သော်လည်းကောင်း တောက်လျှောက်လိုက်ကြည့်နိုင်စွမ်း မရှိကြပါ။ သို့သော် လေး စတုဂံကြာသောအခါ မျှော်စင်ထိပ်တွင်ရှိနေသူနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်သော ဘတ် လက်၏ လက်ထဲတွင် ကြိုးစိမ်းကလေးတစ်ချောင်း ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူက ထိုကြိုးစကိုအပေါ်သို့ ခပ်မြန်မြန်ရစ်တင်လိုက်၏။ ကြိုးစအဆုံးတွင် သားရေနှင့် အုပ်ထားသော ရစ်ဘီးတစ်ခုပါလာသည်။ ရစ်ဘီး၏တစ်ဘက်တွင်ကား နိုင်လွန် အုပ်ထားသည့် သံမဏိကြိုးစချည်ပြီးသားပါလာသည်။ နိုင်လွန်အုပ်ထားသည့် သံမဏိ ကြိုးစ ဘတ်လက်၏လက်ထဲရောက်သည်အထိ နှစ်မိနစ်ခွဲကြာသွားသည်။

သူကကြိုးစကို မြန်ဆုပ်ကိုင်ထားစဉ် သူ့အဖော် ဘိုယတ်က ကြိုးစိမ်းကို ရစ်ဘီး မှ ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဘတ်လက်က သံမဏိကြိုးကို ဆယ်နှစ်ပေခန့်ရအောင် ရစ်တင် လိုက်ပြီးနောက် ထိုကြိုးစကို ဓားနှင့်ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီး ဘိုယတ်ကို ပေးလိုက်သည်။ ဘိုယတ်က ထိုကြိုးစတစ်ဘက်ကို သံတိုင်တွင်ခိုင်အောင်ချည်လိုက်ပြီးနောက် သူတို့နှစ် ယောက် တစ်ပါတည်းယူလာသော ဗူးသီးပုံရှိသည့်ခဲသီးတွင် ချည်နှောင်လိုက်သည်။ ၎င်းနှောတ် ခဲသီးနှင့်ကြိုးကို လွှတ်ချလိုက်ရာ ခဲသီးသည် တံတားပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ မြန်ကျသွားသည်။

ပိတာက ထိုခဲသီးကို ဆီးဖမ်းလိုက်ပြီး ခဲသီးကိုဖြုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူထံတွင်ရှိနေသော တစ်ဘက်တွင် ရစ်ဘီးတပ်ထားသည့် H ပုံစံ သံယက်မနှင့် အလေးအပင်ပစ္စည်းများကို ဆွဲငင်ချိတ်ဆွဲရာတွင်သုံးသော ငါးမျှားချိတ်ပုံချိတ်ကြီးတို့ကို ထိုကြိုးစတွင် ချည်နှောင်လိုက်သည်။ ၎င်းနှောတ် ကျန်ကြိုးစတစ်ဘက်ကို လျှပ်စစ် ဓာတ်နှင့် လည်ပတ်မည့် ရစ်ဘီးကြိုးတွင် သုံးလေးပတ်ပတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ လျှပ်စစ် ဖော်တာကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ထိုလျှပ်စစ်ဓာတ်အားနှင့် လည်ပတ်စေသည့် ရစ်ဘီးမှာ မကြီးလှသော်လည်း အားကောင်းပြီးအလွန်မြန်သည်။ ထိုပစ္စည်းများ တံတားကြမ်းပြင်ပေါ်မှ တံတားမျှော် စင်ထိပ်ရောက်သည်အထိ တစ်မိနစ်ခွဲကြာသည်။ ထိုအချိန်တွင် မြောက်ဘက်မှ လေပြည်လေညှင်းကလေး တိုက်ခတ်နေရာ ပိုမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ လေပိုထန်လာပုံ ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစနှင့်ကြိုးစထိပ်တွင် ချည်နှောင်ပေးလိုက်သည့် ပစ္စည်းများသည် ထိုလမ်းသည်မမ်းဖြစ်နေသည်သာမက ကန့်လန့်ဖြတ် သံမဏိဆင့်တန်းကြီးများနှင့် ထိမိခိုက်မိကုန်ကြသည်။ သို့သော် ပိတာက ဂရုမစိုက် ဘတ်လက်ကိုသာ ဂရုတစိုက်

ကြည့်နေသည်။ ထိုပစ္စည်းများသည် မျှော်စင်ထိပ်ပိုင်းနှင့်နီးကပ်လာသောအခါ ဘတ်လက်က လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးဘက်သို့ဝှေ့ယမ်းပြီး အချက်ပြသည်။ ဤစွာ ဝိတာက လျှပ်စစ်ဖော်တာကို အနှေးအနှောင့်အထိ အရှိန်လျှော့ချပစ်လိုက်၏။ ဘတ်လက် က အရှိန်ခပ်နှေးနှေးနှင့် တင်ပေးရန် လက်နှစ်ဘက်နှင့် အချက်ပြနေသည်။ ထို့နောက် ဘတ်လက်ကို ဘေးဘက်သို့ဆန့်တန်းပြီး ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ပိတာက ဖော်တာကို ရပ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် ကြိုးစကို လျှော့ပေးလိုက်သည်။

ဘတ်လက်နှင့် ဘိုယတ်တို့က ငါးမျှားချိတ်ကြီးနှင့် သံယက်မတို့ကို ဆွဲတင်လိုက် ပြီးနောက် ကြိုးစဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကြိုးစကို ရစ်ဘီးထဲပြန်ထည့်ပြီး ကြိုးစတစ်ဘက်တွင်ခဲသီးကို ပြန်ချည်မြန်သည်။ ပြီးမှ H ပုံသဏ္ဍာန် သံယက်မကို အပြင်ဘက်သို့ ခြောက်ပေခန့် တွန်းထုတ်လိုက်ကြပြီး ကျန်နေသည့်ထိပ်ပိုင်းကို မျှော်စင်ထိပ်တွင် စွန်းထွက်နေသော သံမူလီနှစ်ခုတွင် ခိုင်မြဲအောင် မူလီနှင့် အသေစုပ် ပစ်လိုက်သည်။ ဘတ်လက်က ပိတာထံသို့ လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ရာ ပိတာက လျှပ်စစ် ဖော်တာကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သဖြင့် ခဲသီးချည်ထားသော ကြိုးစသည် တံတားပေါ်သို့ အမြန်ဆုံးအရှိန်နှင့် ပြန်ကျသွားသည်။

နှစ်မိနစ်ကြာသောအခါ ထိုကြိုးစထိပ်တွင် တာရုပတ်စနှင့် တသီကြီးချည် နှောင်ထားသော ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများ တန်းလန်းတန်းလန်းနှင့် အပေါ်ပြန်တက်စ ပြသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် ယခင်အကြိမ်နှင့်မတူပါ။ ပိတာက လျှပ်စစ်ဖော်တာကို ခပ်နှေးနှေးသာလည်စေသည်။ တစ်ခါတရံ ရပ်ပင်သွားသေးသည်။ ဝိုက်ချုပ်ကြီး တတ်တလန်က မှတ်ချက်ပေးသည်။

‘ခင်ဗျားလူက ဘေးကို မယမ်းအောင် ကြိုးစားနေတာထင်တယ်’

‘ဒါပေါ့၊ တသီကြီးတွဲထားတဲ့ အဲဒီဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေ သံမဏိဆင့်တန်း ကြီးတစ်ခုခုနဲ့ ချိတ်မိမှာစိုးလို့ပေါ့’

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ မာကြူရီဖူမိနိတ် စနက်တံတွေကို ကိုင်တဲ့နေရာမှာ ဘယ် လောက် ရှိသေရတယ်ဆိုတာ ငါပေမယ့် သေးသေးတယ်’

‘စနက်တံတွေကတော့ ဘတ်လက်ရဲ့ အိတ်ထဲမှာပါ။ ဒါပေမယ့် အထဲမှာပါလို့ ဇူလစနက်တံကလည်း ကြောက်စရာကောင်းသေးတာပဲ။ ဒါကြောင့် မခိုက်မိအောင် သံယက်မရဲ့ အပြင်ဘက်ကို ထပ်ထုတ်ပြီးမှ ဆွဲတင်ခိုင်းတာပေါ့၊ ပြီးတော့ ပေါင်တစ်ရာ ခြောက်ဆယ်လေးတဲ့ပစ္စည်းကို လူနှစ်ယောက်နဲ့ ပေငါးရာကျော်အထိ အပေါ်တည့် တည့်ကိုဆွဲတင်ခိုင်းတာ မသင့်ဘူးလို့ထင်တယ်’

ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများသည် ဒုတိယသံဆင့်တန်းများနှင့် မခိုက်မိပဲ ချောမောစွာ ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်သည်ကို ကြည့်နေကြပြန်နောက် ကတ်တလန်က ပြောလိုက်သည်။
'ဒါဖြင့်ရင် ဒီဘက်ကြီးမှာတစ်တွဲ၊ ဟိုဘက်ကြီးမှာတစ်တွဲ၊ ပြီးတော့ မြောက်ဘက်က တံတားတိုင်မျှော်စင်မှာ နှစ်တွဲ၊ ဆွဲမှာလား'

'မဟုတ်ဘူး၊ အစီအစဉ်ပြောင်းလိုက်ပြီ၊ တံတားကိုဆိုင်းထားတဲ့ အဲဒီသံကြီးကြီးထဲမှာ သံမဏိကြီးလေးပေါင်း နှစ်သောင်းခုနစ်ထောင်ကျော် ရှိနေတယ်၊ ဒီတော့ တျပ်တို့ စံနမူနာထားပြီး စမ်းကြည့်ခဲ့တဲ့သံမဏိကြီးထက် သူက ပိုခိုင်ခံ့ခိုင်ခံ့မှာ ဒါကြောင့် ဒီဘက်မှာ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း လေးတွဲလုံးသုံးမယ်၊ သံမဏိကြီးတစ်ချောင်း အတွက် နှစ်တွဲစီပေါ့၊ ဒါဆိုရင် ပြတ်မှပြတ်ပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ဘူး၊ ပြီးတော့ လဲ ရွှေတံခါးတံတားကြီးရဲ့ တောင်ဘက်ပိုင်း ကျိုးကျသွားမယ်ဆိုရင် မြောက်ဘက်ပိုင်းလဲ တိုးကျသွားမှာသေချာတယ်၊ အဲ မြောက်ဘက်က တံတားတိုင်မျှော်စင်ကြီး ပြိုမှကျပါ့မလားလို့ တွေးမနေနဲ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ ပေလေးထောင်နှစ်ရာရှိတဲ့ တံတားအလယ်ပိုင်းဟာ ဒီတံတားတိုင်မျှော်စင် တစ်ခုတည်းပေါ်မှာ ပိနေပြီ၊ ဒီတော့သူလဲ ပြိုကျသွားမှာ သေချာတယ်'

ဝန်အက်ဖင်သည် ရှေ့သို့ နှစ်လှမ်းထိုးလာရင်း စက်သေနတ်ပေါ်မှ မောင်းထိန်းခလုတ်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ဤတွင် သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်မှ တဝက်တပျက် မတ်တတ်ရပ်နေမိပြီဖြစ်သော ဗြူးတော်ဝန် မော်ရီဆန်တစ်ယောက် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ပြည့်ညင်းစွာ ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့လက်သီးများကိုမူ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားဆဲဖြစ်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံကလည်း ဒေါသဒိုးများဝေနေဆဲပင်တည်း။

ကတ်တလန်က မေးလိုက်သည်။

'စနက်တံတွေကို တပ်နေပြီထင်တယ်'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဤတွင် ကတ်တလန်က သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း တံတားအလယ်လောက်ရှိ သံမဏိဆိုင်းကြီးကြီး၏ အနိမ့်ဆုံးနေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး မြောလိုက်ပြန်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိအောင် ခက်ခက်ခဲခဲကြီးစားနေရတာလဲ၊ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေကို ဒီနေရာမှာတပ်ရင် ပိုမလွယ်ပေဘူးလား'

'ပိုလွယ်တယ်ဆိုတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် တံတားအလယ်မှာရှိတဲ့ သံမဏိဆိုင်းကြီးကိုဖြတ်လိုက်ရုံနဲ့ ဒီတံတားကြီးပြိုကျသွား၊ မသွားဆိုတာ သိပ်မသေချာဘူး'

ဒီတိစ္ဆာကို အလျင်အလျင်က စမ်းမကြည့်ခဲ့ကြလို့ ဘယ်သူကမှ အတစ်မပြောနိုင်ဘူး၊ ဒီလို ကြီးဆိုင်းတံတားတွေဟာ သိပ်အကုန်အကျများတယ်၊ ဒီနေရာက သံကြီးတွေပြတ်သွားသည်တိုင်အောင် ဟန်ချက်ပျက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် တံတားကြီးသောက်ဘက်ကို အိုင်ကျသွားတာကလွဲရင် တံတားကြီးတစ်ခုလုံး ရေထဲပြုတ်ကျသွားမှာ တော့တံတား၊ အခုလုပ်လိုက်တဲ့နည်းကတော့ အောင်မြင်မှာသေချာတယ်၊ ဒေါ်လာ သန်းနှစ်ရာတန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဖျက်တဲ့နေရာမှာ ကပျက်ကချော် လုပ်စေချင်မှာတော့ တော့တံတားထင်တယ်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်က ဘာမှပြန်မပြောပါ။

'ပြီးတော့လဲ ဒီကိစ္စကြီးမအောင်မြင်ခဲ့ရင် အဲလေ ခင်ဗျားတို့က ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စမှာ ကပ်စေးနံကြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဒီက ထွက်ခွာပြီးတဲ့နောက် ချက်ချင်း နေကတ်ကို ရှိမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်၊ အဲဒီဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း ပေါင်မြောက်ရာ ပေါက်ကွဲတဲ့အချိန်ကျရင် ကျုပ်ဒီနေရာနဲ့ မိုင်ဝက်အကွာအဝေးအတွင်းမှာတောင် ရှိနေချင်ဘူး'

သမ္မတကြီးက ဝင်မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါဖြင့်ရင် စနက်တံကို မီးခိုးတိုက်ရိယာဟာ ဒီရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီးထဲက တစ်စီးပေါ်မှာရှိတယ်လို့ မင်းက ဆိုလိုတာလား'

ဘရန်ဆန်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ခက်ပါသော်ကောဗျာ၊ သမ္မတလောင်းတွေဟာ ဉာဏ်ကောင်းမကောင်း ကြိုအစစ်ခံရတယ်လို့ ကျုပ်ထင်ထားတာ၊ အဲလေ ခင်ဗျားထင်တဲ့အတိုင်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီဘက်က ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာရှိတယ်၊ နေပါဦး၊ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ်လိမ့်မယ် ထင်လို့လဲ၊ ကားထဲမှာ ရှိတဲ့ခလုတ်ကိုနှိပ်၊ တံတားကြီးလဲကျိုးကျရော ကျုပ်တို့ပါ ရွှေတံခါးရေလက်ကြားထဲ တပါတည်းပါသွားအောင် လုပ်ရမှာလား'

ဘရန်ဆန်က သမ္မတကြီးကို တအံ့တဩကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘိုယတ်က ဘတ်လက်ကို ထိန်းပေးထားသည်။ ထိုစဉ် ဘတ်လက်က ပတ္တမြားနှင့် တွဲထားသော ပျားအုံပုံစံဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို သံကြီးကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ငုံ့၍ ပတ်လိုက်ပြီးနောက် မြသွားအောင် ပတ္တမြားစတွင် အသင့်ထပ်ထားသော ခါးပတ်စနစ်ခလုတ် သက်ဆိုင်ရာ ခါးပတ်ကွင်းထဲသို့ထည့်၍ ညှည့်နှောင်နေသည်။ ထိုကဲ့သို့ချည့်နှောင်ပြီးသောအခါ ဘတ်လက်က နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ပြီး ဘိုယတ်နှင့်အတူ သူ့လက်ရာကို ပြန်ကြည့်နေပြန်သည်။ ထို့နောက် ရုပ်မြင်သံကြား

ကင်မရာက ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို ဝံ့၍ ချည်ထားသည့် သံကြိုးကြီးရှိရာသို့ ပြန်ချိန်၍ ခိုက်ပြန်သည်။

ဘရန်ဆန်က အားရပါးရပြီး၍ ပြောလိုက်သည်။
'ကဲ ဘယ်လောက်တောင် ကြည့်လို့ကောင်းတဲ့မြင်ကွင်းလဲ'
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်ကတော့ ခုပ်တည်တည်ပင်း။
'ဒါကတော့ ကိုယ့်ရှုထောင့်နဲ့ ကိုယ်ပေါ့လေ'

□□□

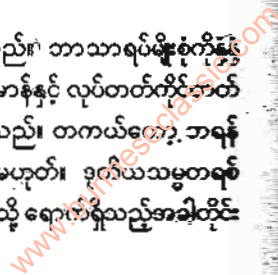
အခန်း(၇)

ဒုတိယသမ္မတရစ်ချတ်က ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားပုံရသည်။ တစ်ကြိမ်တည်းမှာပင် အတွေး နုတ်နေပုံလည်းရသည်။ သူ့စကားပြောသောအခါ အသံတုန်နေသည်။

'အင်း၊ တော်တော် ထိရောက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်ချက်ပဲ၊ ဒီလူဆိုတော့ဟာ ဘယ်လို ခြိမ်းခြောက်ရမယ်ဆိုတာကို သိတဲ့အပြင် ခြိမ်းခြောက်တဲ့အတိုင်း မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်မယ့်လူတွေ့ ကဲ ဒါကတော့ ကျုပ်အယူအဆ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ခုမှရောက်လာ တဲ့ လူဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အယူအဆကိုလဲ ပြောကြစမ်းပါဦး'

ဒုတိယသမ္မတကြီးသည် တောင်ပိုင်းသားဖြစ်သည်။ ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ် သည်။ အစားမက်သည်။ သူ့အစားမက်ကြောင်း နိုင်ငံတကာကပင်သိသည်။ ဒီအ ကြောင်း အထူးပြောစရာလည်းမလိုပါ။ အရပ်ရှည်သော်လည်း ဝပိုင်ပိုင်ဖြစ်နေသော သူ့ကိုယ်ခန္ဓာက သက်သေခံစေသည်။ သို့သော် ဟေဂင်ဘက်စွပ်စွဲသလို နုလင်စိမ်းတုန်း ထစ်ယောက်တော့မဟုတ်ပေ။

ဟေဂင်ဘက်ကမူ မီးနပ်သည်။ ဉာဏ်ထက်သည်။ ဘာသာရပ်မျိုးစုံကိုနဲ့ စစ်စစ်သိသည်။ ပြီးတော့ အလုပ်လုပ်သည့်အခါ အားနှင့်မာန်နှင့် လုပ်တတ်ကိုင်းတတ် သည်။ ဒုတိယသမ္မတရစ်ချတ်ကမူ အာဏာမက်သူဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဘရန် ဆန်က ဒုတိယသမ္မတအကြောင်း ပြီးဖြန်းပြောနေခြင်းမဟုတ်။ ဒုတိယသမ္မတရစ် ချတ်တစ်ယောက် အိမ်ဖြူတော်ရှိသမ္မတကြီး၏ နှုခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါတိုင်း

သူ့မျက်လုံးများသည် လောဘစောဖြင့် တပြောင်ပြောင်တလက်လက် ဖြစ်လာတတ်သည်။

ရစ်ချတ်က ဆေးရုံကြီးကြပ်ရေးမှူးအခန်းထဲရှိ စားပွဲဘေးတွင် ဝိုင်းထိုင်နေသည့် လူစုကို စိတ်မပါလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဟောင်ဘက်၊ ဟင်းခရစ်နှင့် အတွင်းနေမှူးနှစ်ယောက်သည် စားပွဲဝယ်ကလေး၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြသည်။ နယူးဆန်နှင့် ကာတာကမူ တပ်မတော်ထိပ်ပိုင်းအရာရှိကြီးများပီပီ ထိုစားပွဲထက် ပိုသေးသည့် စားပွဲဝယ်တစ်လုံးနှင့် ဘေးတွင်သပ်သပ်ထိုင်နေကြသည်။ လက်ပိုက်ထားသော အိုဟဲယားသည် အပူပေးစက်ကို ကျောနှင့်မှီပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားနှင့် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ အေပရဲလ်ကမူ ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးနှင့် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည်။

အားလုံးနှုတ်ဆိတ်နေကြသဖြင့် ဒုတိယသမ္မတကြီးရစ်ချတ်နှင့် သဘောထားချင်း ကွဲလွဲသူမရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ရစ်ချတ်က မေးလိုက်၏။

'ကဲ ဟောင်ဘက်၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးသလဲ' ဟောင်ဘက်က သူ့ကိုယ်သူ ချုပ်တည်းလိုက်သည်။ သူသည် အက်ဖ်ဘီအိုင်အကြီးအကဲဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယသမ္မတကြီးကိုတော့ အများရှေ့မှောက်တွင် ရိုသေသမ္မတပြုရပေလိမ့်မည်။

'ကျွန်တော်ကတော့ ရက်စ်ဆန်ရဲ့အစီရင်ခံစာကို အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဖော်ပြတဲ့အထိ စောင့်သင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

'အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရဦးမယ်၊ ဘာသာပြန်ရဦးမယ်၊ ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားလူက လျှို့ဝှက်သင်္ကေတနဲ့ ရေးပေးလိုက်တော့ သက်သက်မဲ့ အလုပ်ရွပ်ကုန်တာပေါ့'

'အလုပ်ရွပ်အောင်လုပ်တာလို့ မဆိုသင့်ပါဘူး၊ ရက်စ်ဆန်ဟာ အင်မတန် လျှို့ဝှက်ဝှက်ဝှက် လုပ်တတ်ကိုင်တတ်တဲ့လူ၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော်လဲ သူ့လိုပါပဲ။ အခုသတင်းပို့ချက်ဟာ ဒီကိုချောချောမောမော လုံလုံခြုံခြုံရောက်လာတယ် မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့လဲ ဒုနက မစွဲအေပရဲလ်ပြောသလို ဘရန်ဆန်က လူနာတင်ကားကြီးကို ရှာလေ့လိုလုပ်သေးတယ် မဟုတ်လား၊ တကယ်သာ စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာရင် တွေ့ချင်တွေ့သွားမှာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလို မိုက်ကရိုမလင်မိုက်ဆိုတော့ ရှာတွေ့ဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူး'

သူက မော့ကြည့်လိုက်ရာ မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံကို သေသေသပ်သပ် ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တစ်ယောက် အခန်းထဲဝင်လာပြီး သူ့လက်ထဲကို လက်နှိပ်စက်နှင့်ရိုက်

ထားသော စာရွက်နှစ်ရွက်ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

'နည်းနည်းကြာသွားလို့ တောင်းပန်ပါတယ်ဆရာ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရတာ သိပ်မလွယ်ဘူး'

'ရက်စ်ဆန်ကိုလဲ ခန့်မှန်းဖို့သိပ်မလွယ်ဘူး'

ဘေးလူများက သူ့ကို အားမလိုအားမရ ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ သို့သော် ဟောင်ဘက်က လုံးဝဂရုမထားပဲ ထိုစာရွက်နှစ်ရွက်ကို ကပွာကယာဖတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ထိုလူရွယ်ကိုကြည့်၍

'ဟေ့ ရျက်ကော့ဖ်၊ မင်း ကိုယ့်ရာထူးနဲ့လိုက်အောင် အလုပ်လုပ်တတ်သားပဲ'

'ကျွန်တော့်ကို မမြှောက်ပါနဲ့ဆရာ'

ဟောင်ဘက်က ပြုံးရန်ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်း ပြုံး၍မရပါ။ သူက ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ငါတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ'

'ဆရာ ကျွန်တော့်ကို တောင်းပန်ဖို့မလို့ပါဘူး၊ ခင်ဗျား'

ဂျက်ကော့ဖ်သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဤတွင် ဟောင်ဘက်က ပြောလိုက်သည်။

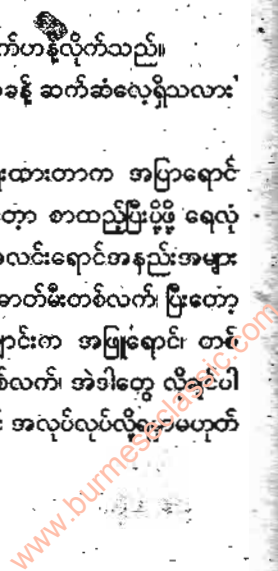
ရက်စ်ဆန်ရေးလိုက်တာ ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်လိုချင်သည့်ပစ္စည်းကို ရှာဖို့ အချိန်အများဆုံးရအောင် ပစ္စည်းစာရင်းကို စပြောပါရစေ'

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယူးဆန်က ချောင်းတစ်ချက်ဟန်နဲ့လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတပည့်တွေက ခင်ဗျားကို ဒီလိုပဲ မလေးမခန့် ဆက်ဆံလေ့ရှိသလား' ဟောင်ဘက်က ပြန်ဖြေသည်။

'အမြဲတမ်းတော့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ သူဆက်ရေးထားတာက အပြာရောင် သို့မဟုတ် အစိမ်းရောင်အုပ်ချည်ကြီးဂိုက်လေးရာ၊ ပြီးတော့ စာထည့်ပြီးဖို့ဖို့ ရေလုံသံမဏိဝါးကျည်တောက်ဘူးတွေ၊ ပြီးတော့ အချက်ပြဖို့ အလင်းရောင်အနည်းအများ ဖြစ်အောင် ထိန်းနိုင်တဲ့ အုပ်ဆောင်းတပ်ထားတဲ့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ ပြီးတော့ ဓာတ်ငွေ့ဘူးတစ်ဘူး၊ ဖောင်တိန်ကနစ်ချောင်း၊ တစ်ချောင်းက အဖြူရောင်၊ တစ်ချောင်းက အနီရောင်၊ ပြီးတော့ CAP လေသေနတ်တစ်လက်၊ အဲဒါတွေ လီဒူဒဲပါတယ်၊ အမြန်ဆုံးရအောင်ရှာပေးချို့၊ အဲဒီပစ္စည်းတွေမရှိရင် အလုပ်လုပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကာတာက ဝင်မေးသည်။

'ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ အဲဒါတွေက ဘာတွေလဲ'
ဟောင်ဘက်က မြေသည်။

'ကျွန်တော်ပြောလို့ ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလား၊ အခုလို ပြောရတာက ဝိုလ်ချုပ်ကြီးကို
စော်ကားတာမဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဝန်ကြီးတွေ အထက်တန်းအရာရှိကြီးတွေဟာ ဒီလို
တိစ္ဆာန်ကို သိခွင့်ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီမှာအရပ်သားတွေရှိနေလေတော့ . . .

အိုဟဲယားက ဝင်ပြောသည်။

'ဆရာဝန်တွေလဲ နှုတ်လုပ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ သတင်းထောက်တွေကို တဆင့်
ဖောက်သည်ချလေ့မရှိဘူး'

ဟောင်ဘက် သူ့ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး အေပရဲလ်ကို မေးလိုက်
သည်။

'ကဲ မစ္စအေပရဲလ်ကကော'

'ကျွန်မ လက်သည်းကို ပလိုင်ယာနဲ့ခွာမယ်ဆိုရင် အကုန်ဖွင့်ပြောမှာပဲ၊ အဲဒီလို
လုပ်သင့် ဘယ်တော့မှမပြောဘူး'

ဟောင်ဘက်က ဟင်းခရစ်ကိုမေးသည်။

'ဘရန်ဆန်က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်မိန်းကလေးတွေရဲ့ လက်သည်းကို ပလိုင်ယာ
နဲ့ခွာမလို့ လူစားမိုးလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူက မိန်းကလေးတွေကို ညှာတာတတ်တယ်၊ ပြီးတော့
မိန်းကလေးတွေကို ညှဉ်းဆဲဖို့မဆိုထားနဲ့ ဓားပြတိုက်တဲ့အခါ မိန်းကလေးတွေ ရောနှော
ပြောပါမလာအောင် သိပ်ရှောင်လေ့ရှိတဲ့လူ'

ဟောင်ဘက်က ဆက်ပြောသည်။

'ဓာတ်ငွေ့ဘူးဆိုတာက ဘရန်ဆန်တံတားပေါ်က နမူနာဖောက်ပြတဲ့
အကြောသေဓာတ်ငွေ့မိုးပါတဲ့ ဓာတ်ငွေ့ဘူး၊ ဖောင်တိန်ဆိုတာက မေ့ဆေးအပ်နဲ့ပစ်တဲ့
ဖောင်တိန်သေနတ်မိုးကို ပြောတာ'

နယူဆန်က ထပ်မေးသည်။

ဘာဖြစ်လို့ အရောင်နှစ်မိုးတောင်းတာလဲ

'အနီရောင်က နည်းနည်းပိုကြာအောင် မေ့သွားစေနိုင်တယ်'

'နည်းနည်းပိုကြာအောင်ဆိုတာ မယသော အိပ်ခြင်းမိုးကိုဆိုတာလား'
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ လေသေနတ်ကတော့ အသံလုံးဝမထွက်လို့ ကောင်းတာပါ'

'CAP ဆိုတာဘာလဲ'

ဟောင်ဘက်က တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်သွားသည်။

'ဒါကတော့ အုပ်ဖျားမှာ ဆေးလူးထားတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ'

'ဘာဆေးလူးထားတာလဲ'

'ဆိုင်ယာနိုက် အဆိပ်ပါ'

တစ်ခန်းလုံးငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြီးမှ ဒုတိယသမ္မတကြီးက လေးလေးပင်ပင်
ပြောချလိုက်သည်။

'ရက်စိဆန်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတပည့်ဟာ တော်တော်ရက်စက်မယ့်လူပဲ'

'သူဟာ အလုပ်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ဝန်ထမ်းကောင်း
တစ်ယောက်ပါ'

'အခုလို လူသတ်လက်နက်တွေ မျိုးစုံအောင်ရှိတော့ အောင်မြင်မှာပေါ့လေ၊
သူ လူသတ်ဖူးသလား'

'ရဲအရာရှိတော်တော်များများဟာ သူလိုပါပဲ'

'ဒီနေ့အထိ လူဘယ်နှစ်ယောက် သတ်ပြီးပြီလဲ'

'မပြောတတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ သူက အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စလောက်ကိုပဲ အစီရင်ခံလေ့ရှိ
ပါတယ်၊ ကဲ ကျွန်တော်ကို ဧကလောက်ခွင့်ပြုပါ'

ဟောင်ဘက်သည် စာရေးစက္ကူ ကတ်ပြားပေါ်တွင် ကပျာကယာရေးချလိုက်
ပြီးနောက် တံခါးကိုဖွင့်၍ အပြင်တွင်စောင့်နေသူတစ်ဦးအား စာရွက်ကိုလှမ်းပေးရင်း
ပြောလိုက်သည်။

'ဒီပစ္စည်းတွေကို တစ်နာရီအတွင်းရအောင် ရှာယူခဲ'

သူက စာရွက်ကိုပြန်ကိုင်ပြီး ဆက်ပြောပြန်သည်။

'ကဲ၊ တိုတောင်းလှသော အချိန်ပိုင်းကလေးအတွင်း ဘရန်ဆန်၏ ပင်ကိုစိုက်
တို့ အကဲခတ်ရာ သူသည် တွေးပုံခေါ်ပုံ၊ အစီအစဉ်ချမှတ်ပုံ၊ စည်းရုံးပုံ၊ လုပ်ကိုင်ဆောင်
ရွက်ပုံတို့တွင် အလွန်ထူးချွန်သူဖြစ်သည်။ နည်းဗျူဟာ၊ မဟာဗျူဟာတို့ကို သုံးသပ်ရာ
တွင်လည်း အလွန်တော်သဖြင့် ဝိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လောက်သူဖြစ်သည်။
သို့သော် မည်သူမျှ ထိုကဲ့သို့ အစစအရာရာ ဘက်စုံထူးချွန်နိုင်မည်မဟုတ် သူ့ချွတ်ယွင်း
ချွတ်များက သူ့ကို ဖျက်စီးကိန်းကြုံပါစေဟု မျှော်လင့်မိသည်။ သူက သူ့ကိုယ်သူ
အထင်ကြီးလွန်းသည်။ ဤအထင်ကြီးမှုသည် သူ့ကိုဖျက်စီးစေမည်မျိုးစေတစ်ခု
ချထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တစ်သက်လုံး မဖျက်စီး၊ မနိမ့်ကျသွားသူဟူ၍ ဤယောက်တွင်
မရှိသေး။ ဒုတိယတစ်ချက်မှာ သူ့တွင် အလွန်ဝန်ထည်ပလွှားတတ်သည့် စိတ်ဓာတ်မိုး

ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလို လူစုလူဝေးနှင့် လူစွာလုပ်၍ ပြောရဆိုရတာကို သူနှစ်ဦးကဲ့သို့ ရသည်။ ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများ နောက်ထပ်လုပ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သာ သူဖြစ်ခဲ့လျှင် သတင်းစာဆရာများကို တံတားပေါ်မှ ငါးမိနစ် မဆိုင်းပဲ ချက်ချင်းပြန်လွှတ်မည်။ သတင်းစာဆရာများထဲတွင် ခုံထောက်များ ရောနှော ပါလာနိုင်သည်ဟု သူတို့က မိမိမရသေး။ တုတ်ယအချက်မှာ သူသည် ဆရာဝန် မစွဲအပရဲလ်နှင့် လူနာတင်ကားကို စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာသင့်သည်။ လိုအပ်ပါက လူနာ တင်ကားထဲရှိ ဆေးပစ္စည်း၊ ဆေးဝါးမှန်သမျှကို ရွှေ့တံခါးရေလက်ကြားထဲသို့ ပစ်ချ စေပြီးမှ တံတားပေါ်က ပြန်ခွင့်ပြုသင့်သည်။ တစ်နည်းပြောရသော် သူသည် လုံခြုံရေး ကိစ္စကို တကယ်တမ်းစေ့စေ့စပ်စပ် အာရုံစိုက်သူ မဟုတ်သေး။

သူ့ကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်ရမလဲ၊ ကျွန်တော်တော့ ခုအချိန်အထိ တွေးမရသေး ပါ။ အကြံဉာဏ်နှင့် လမ်းညွှန်မှုရလိုပါသည်။ ကျွန်တော်တွေးထားတာ အချို့ရှိသော် လည်း လက်တွေ့တွင် အကောင်အထည်ဖော်၍ ရလိမ့်မည်မထင်ပါ။

လက်နက်ကိုင် ဆယ်ခုနှစ်ယောက်ကို အတုရန်မလွယ်ကူပါ။ သို့သော် ဆယ်ခု နှစ်ယောက်အနက် နှစ်ယောက်ကသာ အရေးကြီးသည်။ ကျန်ဆယ်ငါးယောက်သည် လူတော်များဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်နှင့် ငန်အက်ဖင်တို့ကသာ ဖွေးကတည်း တ ခေါင်းဆောင်ဇာတာ ပါလာကြသူများဖြစ်သည်။ ဒီလူနှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် ထုတ်ပစ်နိုင်သည်။

အပရဲလ်က အလန့်တကြား ထအော်သည်။ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသည့် ချွတ်နှာပေါ်မှ မျက်လုံးစိမ်းကြီးများ ဖြူထွက်လာသလိုထင်ရသည်။

'ဘာ၊ သတ်ပစ်မယ်၊ ဟုတ်လား၊ ဒီလူမှာ လူ့စိတ်မှရှိသေးရဲ့လား၊ ဘီလူးစိတ် စင်နေပြီထင်တယ်'

ဟောင်ဘက်က ဝင်ပြောသည်။
'ဒါပေမယ့် သူက လက်တွေ့ကျတဲ့ဘီလူးပါ'
သူက စာကို ဆက်ဖတ်ပြန်သည်။

'အဲဒီလို လုပ်လို့ရနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် လုပ်ရင်များသွားနိုင်တယ်၊ ကျန်တဲ့လူ တွေ ကသောင်းကနင်းဖြစ်ကုန်ပြီး သမ္မတကြီးနဲ့ စည့်သည်တွေကိုပါ ရန်မူနိုင်စရာ အကြောင်းရှိတယ်၊ ဒါကတော့ မတတ်နိုင်တဲ့အဆုံးကျမှ လုပ်ရမယ့် ဒုတိယနောက်ဆုံး လုပ်ငန်းပါ'

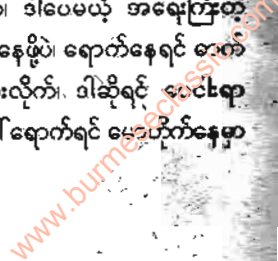
ညကျရင် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးကို တံတားအောက်မှာ အဆင်သင့် လာစောင့်

ထီးထားရင်ဖြစ်နိုင်မလား၊ (အပေါ်ကုသိနိုင်အောင်) နည်းနည်းတော့ ဖော်ထားဦးလို့ တယ်၊ အဲဒီလိုစိစဉ်ပေးနိုင်ရင် ကျွန်တော် လိုချင်တဲ့ပစ္စည်းကို အဲဒီသင်္ဘောက ထဆင့် ခုခိုင်မယ်၊ သတင်းလဲ ပြန်ပို့လို့ရမယ်၊ တခြားဘာရှိသေးသလဲ၊ ကျွန်တော်တော့ မပြော ထုတ်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ ပေနှစ်ရာမြင့်တဲ့ ကြိုးလှေကားပေါ်က သမ္မတကြီး အောက် ဆင်းဖို့ဆိုတာမျိုးကို နည်းနည်းမှစဉ်းစားလို့မရဘူး၊ ဆယ်ပေလောက်ဆင်းပြီးတာနဲ့ လှေကားပေါ်က လိမ့်ကျမှာသေချာတယ်'

'ပြီးတော့ ဘရန်ဆန်လူတွေ ဖောက်ခွဲပစ္စည်းတွေ တပ်ဆင်နေတုန်း သံဆိုင် ကြီးကြီးထဲကို ဝှန်ထောင်အားရှိတဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား လွှတ်ထားပေးရင်ဖြစ်မလား၊ ဒါဆိုရင် တံတားကြီးတစ်ခုလုံး ဓာတ်လိုက်သွားမယ်ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် တံတားပေါ် က လမ်းပေါ်မှာ မတ်တတ်ရပ်နေတဲ့ လူတွေနဲ့ ကားတွေထဲမှာရှိနေတဲ့ လူတွေကိုတော့ ထိခိုက်စရာ အကြောင်းရှိမယ်မထင်ဘူး'

ဒုတိယသမ္မတကြီးရစ်ချတ်က ဝင်မေးသည်။
'ဘာပြုလို့ ဝှန်ထောင်အားလွှတ်ရမှာလဲ'
ဟောင်ဘက်က တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောလိုက်သည်။
'ဝှန်ထောင်အားဆိုတာ လျှပ်စစ်ထိုင်ခုံပေါ်မှာ သေဒဏ်ပေးခံရတဲ့လူတွေ အတွက် သုံးတဲ့ဗို့အားလေ'

'ဒါဆိုရင် ရက်ပိဆန်ကို စော်စော်ကားကားပြောမိလို့ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ဒီနည်းမှာ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုရှိတယ်၊ တကယ်လို့ တစ် ဆောက်ယောက်၊ ဥပမာ သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် တံတားရဲ့လက်ရန်းပေါ်မှာ ထိုင်နေရင် ဒါမှမဟုတ် လက်နဲ့ကိုင်ထားရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ဒါဆိုရင် ရွှေ့ကောက်ပွဲ ထပ်လုပ်ရ လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ပါရဂူတွေရဲ့ အကြံဉာဏ် လိုချင်ပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဖောက်ခွဲ ပစ္စည်းတွေကို နေသားတကျ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့အခါ လေဆာရောင်ခြည်နဲ့ချိန်ပြီး ချက်ဆီးလို့ရမလား၊ ဒီရောင်ခြည်တန်းက တာရပတ်စကို ဖျက်ဆီးပစ်မှာ သေချာတယ်၊ တကယ်လို့ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေ တံတားပေါ်ပြုတ်ကျမယ်ဆိုရင် တံတားနဲ့ နှိုက်မိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ထပေါက်ကွဲမှာ သေချာတယ်၊ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ထိပ်ဆုံးကိုရောက်နေဖို့ပဲ၊ ရောက်နေရင် ဓာတ် လှေကားနဲ့အောက်ပြန်ဖို့ ပြီးတော့ ဓာတ်အားဖြတ်ထားလိုက်၊ ဒါဆိုရင် ပေငါးရာ ဆောက်လှောက် လှေကားနဲ့တင်လာရတဲ့ လူဟာ အပေါ်ရောက်ရင် မော့ဟိုက်နေမှာ သေချာတယ်'

ပြောတော့ စားလိုက်ရင်နားရိုက်၊ တစ်နားရိုလောက် မှုမေ့သွားနိုင်တဲ့ ဆေးဖို အစားအစာတွေထဲမှာ ထည့်ပေးလို့ရမလား၊ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်းမေ့သွားတဲ့ဆေးဖို မဖြစ်ဖို့လိုတယ်၊ တစ်ကိုက်လောက်စားရုံနဲ့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားတယ်ဆိုရင် ဘာရန် ဆန်က ချက်ချင်းလက်တုံ့ပြန်မှာသေချာတယ်၊ ပိုပေးမယ့်အစားအစာတွေကိုလဲ လူ တစ်ယောက်စီအတွက် သပ်သပ်စီ အမှတ်အသားလုပ်ပေးလိုက်ဖို့လိုမယ်

ဟောင်ဘက်က အိုဟဲယားကိုလှမ်းမေးသည်။

'အဲဒီဆေးဖိုရိုလား'

'ရိုပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ သိပ်မသိဘူး၊ မူးယစ်ဆေးဝါးဌာနနဲ့ ဒေါက်တာ အစ်ဇက်က ပိုသိလိမ့်မယ်'

'အင်း ဒါဆိုရင် အလုပ်ဖြစ်နိုင်တယ်'

ဟောင်ဘက်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဆက်ဖတ်သည်။

'ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားတို့ဆီက အကြံဉာဏ်ပေးကြပါဦး၊ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာ တစ်ခုကတော့ အဲဒီဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေကို ရေဒီယိုလှိုင်းနဲ့ အဝေးက လှမ်းခွဲမယ့် ရေဒီယိုစက်ကို လက်ရာခြေရာမပေါ်အောင် ဖျက်ပစ်ဖို့ပဲ၊ အဲဒီလို ဖျက်ဖို့က လွယ်ပါ တယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းရိုက်နေရာကို ရောက်အောင်သွားဖို့က ပိုခက်မှာ၊ အဲဒီရေဒီယိုပစ္စည်း တာ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးထဲမှာ ရှိရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ရဟတ်ယာဉ်တွေကို နေရာညပါ ဆလိုက်မီးကြီးတွေထိုးပြီး အစောင့်တွေစောင့်နေကြတယ်၊ ကဲ ဒါလောက်ပါပဲဗျာ'

နယုဆန်က ဝင်မေးသည်။

'ခုနတုန်းက ဒုတိယနောက်ဆုံးလုပ်ငန်းလို့ ကြားလိုက်ရတယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် နောက်ဆုံးလုပ်ရမယ့်လုပ်ငန်းက ဘာလဲ'

'ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားလောက်ပဲတွေ့တတ်တာပါ၊ တကယ်လို့ သူက နောက်ဆုံး လုပ်ရမယ့်လုပ်ငန်းကို တွေးတောထားမိပြီးပြီဆိုရင် ကျုပ်တို့ကို ဖွင့်မပြောသေးတာ သေချာတယ်၊ ကဲ . . . ဒီတော့ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ဝေဖတ်နေရမယ့်အစား တော်ပိယားပေးလိုက်မယ်၊ ကော်ပိယားတာတစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ပဲကြာမှာပါ၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး တစ်စောင်စီရကြမှာ'

ဟောင်ဘက်သည် အခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားပြီးနောက် ဂျက်ကော့ဖ်အား ကာရှုတ်လှမ်းပေးရင်း

'ရော ဒါကို မိတ္တူဆယ်စောင်ပွားပေး၊ ဒါပေမယ့် ဟောဒီနောက်ဆုံးစာပိုဒ် ပေါ်စေရုံ ပြီးတော့ ဟောဒီမူရင်းကို ငါ့လက်ထဲရောက်အောင် ပြန်လာပြီပေး၊ ကြားလား'

ဟောင်ဘက် အာမခံခဲ့သည့်အတိုင်း ဂျက်ကော့ဖ်သည် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ် တွင်း ပြန်ရောက်လာသည်။ ဂျက်ကော့ဖ်က တစ်ယောက်တစ်စောင်စီ ဝေလိုက်ပြီး နောက် ကျန်နေသေးသော မိတ္တူအပိုများနှင့် ပထမမူရင်းစာရွက်ကို ဟောင်ဘက်အား ပေးလိုက်သည်။ ဟောင်ဘက်က ပထမမူရင်းစာရွက်ကိုခေါက်ပြီး သူ့အိတ်ထဲထည့် ထိုက်သည်။ ထို့နောက် သူတို့ခုနစ်ဦး ထိုအစီရင်ခံစာကို ထပ်တလဲလဲ ခေါင်းချင်းဆိုင် ဖတ်ကြသည်။

ဂျင်နရယ်ကာတာက စပြောသည်။

'ရက်စဆန်ဆိုတဲ့အကောင်က တို့အတွက် တွေးစရာတစ်ကွက်မှ မကျန်အောင် အကုန်ခဦးစားထားတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းလူက တော်တော်လေး စေ့စေ့စပ်စပ် စဉ်းစားထားတာပဲ ဆောင်ဘက်ရ၊ တကယ်အသုံးဝင်မယ့် လူစားမျိုးပဲ'

'တကယ်အသုံးဝင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အလုပ်လုပ်လို့ရအောင် ဖန်တီးပေးဖို့ တော့လိုမယ်'

ကွာရီကလည်းမရှုတ်မလွန်ဝင်ပြောသည်။

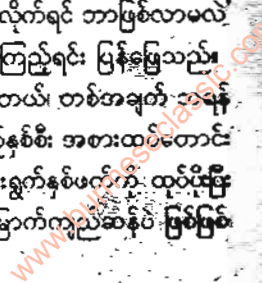
'ဒီကိစ္စဖို့ကို ကျုပ်သိပ်နားမလည်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရဟတ်ယာဉ်တွေကို ဖျက်ပစ် ခြင်း အဓိကအရေးကြီးတဲ့ အချက်လို့ထင်တယ်၊ အဲဒီ ရဟတ်ယာဉ်တွေကို ဖျက်နိုင်မယ့် လော့'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာက ဝင်ပြောပြန်သည်။

'မခက်ပါဘူး၊ လေယာဉ်ပျံနဲ့ ဒါမှမဟုတ် အဝေးပစ်အမြောက်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီဗျူ ပြီးတော့ တင်ကားပစ်ခွဲကျည်အငယ်စား၊ အဲဒါတွေနဲ့ ဖျက်လို့ရပါတယ်၊ ရဟတ် ယာဉ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဖျက်ရတာလဲ'

'ဘရန်ဆန်နဲ့ သူ့လူတွေက ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ထွက်ပြေးဖို့စီစဉ်ထားတယ်ထင် တယ်၊ ဒီတော့ တံတားပေါ်က သူ မခွာနိုင်သမျှကာလပတ်လုံး အဲဒီဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း တွေကို ဖောက်ခွဲပစ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ . . . အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်လာမလဲ ကာတာက ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးကို ခပ်တည်တည်ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

'ကျုပ်လောလောဆယ် သုံးဖို့တော့ စဉ်းစားလို့ရတယ်၊ တစ်အချက် ဘရန် ဆန်က ဝန်ခိုက်တစ်စီး ပိုပေးဖို့အောင်ခံပြီး ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီး အစားထပ်တောင်း လိမ့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ နားရွက်နှစ်ဖက်ကို ထုပ်ပိုးပြီး ထွက်တို့ဆီ ပိုပေးလိမ့်မယ်၊ ဒုတိယအချက်ကတော့ အမြောက်ကျည်ဆန်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်'

ဒုံးပျံပစ်ဖြစ်ပုံ၊ ရဟတ်ယာဉ်ကို လာမှန်တဲ့အချိန်မှာ ဘေးလူတွေကိုလဲ ထိခိုက်
တုန်မှာသေချာတယ်။ တတိယအချက်ကတော့ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်
နက် ဖောက်ခွဲပျက်စီးပွားတွေရဲ့ စနက်တံကို ရေဒီယိုလှိုင်းနဲ့ ဖောက်ခွဲပစ်မယ်။ ရေဒီယို
စက်ကို ထိခိုက်ပြီး စနက်တံတွေ ထပေါက်ကုန်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ ဆိုကြားကြားတစ်
ချောင်း ပြတ်သွားရင်တောင် ဒီတံတားကြီး စောင်းရွဲ့သွားမှာ သေချာတယ်။ ကဲ . . .

ဒီလိုဖြစ်လာရင် ခင်ဗျားကိုပဲ အပြစ်ပိုင်းပြောမှာ

ကွာရီက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အေးပါလေ။ ဒီကိစ္စက ကျုပ် ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကိစ္စမှမဟုတ်တာ'

ဒုတိယသမ္မတကြီးက ဝင်ပြောပြန်သည်။

'ကဲ . . . ကျုပ်တို့ မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက် ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်ပြီး အကြံထုတ်ကြ

ရအောင်၊ ဘယ်လိုစိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေပေါ်လာမလဲ၊ စမ်းကြည့်ရအောင်'

မိနစ်နှစ်ဆယ်ကြာသောအခါ ဟေဂင်ဘက်က မေးလိုက်သည်။ 'ကဲ . . .

ဘယ်လိုလဲ'

အားလုံးငြိမ်နေကြသည်။ ဘာမှ ပြန်မပြောကြ။

'ဒါဖြင့်ရင် ရက်စိဆန်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ထဲက သိပ်မဆိုးဘူးလို့ ထင်ရတဲ့

စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ စဉ်းစားကြရအောင်'

ညနေခြောက်နာရီခန့်တွင် တံတားပေါ်သို့ လူနာတင်ကား ပြန်လည်ရောက်
ရှိလာသောအခါ စိတ်ဝင်တစား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုကြသည်။ မျက်နှာဖြူပုပ်ဖြူရော်
ဖြစ်နေပြီး အနည်းငယ်ချောက်ချားနေသေးသော အော့ပရဲလ်တစ်ယောက် လူနာတင်
တားပေါ်မှ ဆင်းလာသည့်အခါ ဘရန်ဆန်က ပထမဦးဆုံး ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည်။

'ဘယ်လိုနေသေးသလဲ'

အော့ပရဲလ်က လက်မောင်းပေါ်မှ ဆေးထိုးရာနှစ်ချက်ကိုအင်္ကျီလက်မောင်း

အား လှန်ပြရင်းပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်မ တော်တော်ရှုတ်သွားတယ်။ ဆေးနှစ်ချက်ထိုးလိုက်ရုံနဲ့ ချက်ချင်းပြန်နေ

တောင်းလာတာပဲ'

အော့ပရဲလ်သည် အနီးအနားတွင် ချထားသော ကုလားထိုင်များဆီသို့ လျှောက်

သွားရင်း ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ အခေါင်း
အသင်းများက အနားသို့အံ့လာသည်။

ဘရန်ဆန်က အိုဟဲယားကို ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်အမြင်ကတော့ ဒီကလေးမလေး သိပ်နေမကောင်းသေးဘူး ထင်တယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်။ အရင်တုန်းကလို့ ကျန်းကျန်းမာမာ ပြန်မဖြစ်လာသေးဘူးဆို

တာ မှန်ပါတယ်။ ဆေးရုံမသွားခင်တုန်းက သူ့စိတ်တွေ သိပ်လှုပ်ရှားနေတယ်။ အခု

တော့လဲ သူ့စိတ်တွေ နည်းနည်းညှိုးနွမ်းနေတယ်။ ကျုပ် တွေးတဲ့အတိုင်းမှန်ပါတယ်။

သူ့စိတ် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်သွားတာပါ။ သူ နှစ်နာရီလုံးလုံး အိပ်ဆေးတန်ခိုးနဲ့

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီး အိပ်ပျော်နေခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် အခုအချိန်အထိ အိပ်ချင်ဖူးတုံး

ဖြစ်နေသေးတာပါ။ ဒေါက်တာ ဟူရွန်ကတော့ ပြန်မလွတ်ချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူက

အတင်းအကျပ် ဆိုဆူညည် တောင်းဆိုနေလို့ ပြန်လွတ်လိုက်ရတာ။ ဖိုးရိမ်စရာတော့

မရှိတော့ပါဘူးလေ။ သူ့ဆီက သူ့သုံးရမယ့်အိပ်ဆေး တပတ်စာလောက်တောင်းလာခဲ့

တယ်'

'အဲဒီဆေး လေးပုံတစ်ပုံတောင်မလိုအပ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပေါ့ဗျာ'

အော့ပရဲလ်ထံ လာရောက်မေးမြန်းကြသူများ ကုန်သွားသည်အထိ ရက်စိဆန်

က စောင့်နေသည်။ လာမေးကြသူများသည် ယနေ့ညပိုင်းတွင် ဘရန်ဆန်၏ ရုပ်မြင်

သံကြားသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ အစီအစဉ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လွှင့်ဦးမည်ဖြစ်၍

ထပ်ကြည့်ရန် ပြန်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလူစုထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်ကို

စိတ်အဝင်စားဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘရန်ဆန်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူ့အတွက်

တခြားနည်းအချိန်ဖြုန်းစရာလည်း လုံးဝမရှိချေ။ သို့ရာတွင် ခရိုက်စလာတစ်ယောက်

တတော့ နောက်ဆုံးကားဆီသို့ အချိန်မှန်မှန် မကြာခဏသွားနေသည်။ သူဘာဖြစ်

လို့ ခဏခဏ မှန်မှန်သွားနေတာလဲ။

ရက်စိဆန်က အော့ပရဲလ်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အော့ပရဲလ်က အေး

စက်စက်ပြန်ကြည့်သည်။

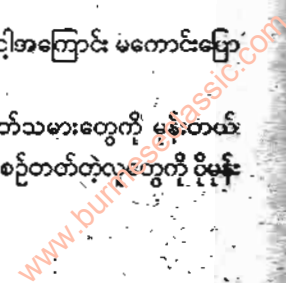
'မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့အကြောင်း မကောင်းပြော

လိုက်ပြီထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်။ ပြောလိုက်တာပဲ။ ကျွန်မက လူသတ်သမားတွေကို မုန်းတမ်း

အထူးသဖြင့် ဘယ်လိုဘယ်ပုံ သတ်မယ်ဆိုတာ ကြိုတင်စီစဉ်တတ်တဲ့သူတွေကို ပိုမုန်း

တယ်'

'ဘယ်လိုလဲတဲ့၊ ပြင်းထန်လှချည်းလား၊
'ပြင်းထန်တယ် ဟုတ်လား၊ ဆိုင်ယာနိုက်(စိန်)အဆိပ်သေနတ်၊ မေ့မေး
လူးထားတဲ့မြားသေနတ်တွေကရော မပြင်းထန်ဘူးလား၊ ပြီးတော့ အလစ်မှာ ကျော
ဘက်က ပစ်မှာထင်တယ်'

'ဪ... ဒါကြောင့် စိတ်ဆိုးနေတာတို့၊ သုံးချက်တော့ပြောပါရစေ၊ ပထမ
အချက်ကတော့ ဒီသေနတ်ကို တကယ့်ကျည်းထဲကြပ်ထဲရောက်မှသုံးမှာပါ၊ ပြီးတော့
လူဆိုးတွေက လူကောင်းတွေကို လိုက်မသတ်နိုင်အောင် တားမြစ်ရတဲ့သဘောပါ၊
ဘာလဲ မင်းက လူကောင်းကို လူဆိုးကသတ်တာ သဘောတူလို့လား၊ နောက်တစ်ချက်
ကတော့ လူတစ်ယောက် သေသွားပြီဆိုရင် ဘယ်နေရာကလဲပစ်ပစ်၊ သိပ်မထူးလှပါဘူး
နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ မင်း ခိုးနားထောင်လာပုံရတယ်'

'သူတို့က နားထောင်ခွင့်ပေးထားတာ'
အဲဒါ သူတို့မှားတယ်၊ နားမထောင်စေသင့်တဲ့လူကို ဝင်နားထောင်ခိုင်းတယ်
အခွန်ထမ်းနေတဲ့ လုပ်သားပြည်သူတွေအတွက် ကိုယ့်မှာတာဝန်ရှိတယ်လို့ ပြောချင်
ထိမယ်၊ ဒါက ကိုယ့်အလုပ်၊ ကိုယ့်တာဝန်၊ မင်းစကား ဘယ်အထိရောက်သွားတယ်
ဆိုတာမင်းသိရဲ့လား၊ ဒီတော့ ကိုယ့်ကိုအကျင့်စာရိတ္တအကြောင်း လာမပြောနဲ့၊ ကံ
ကိုယ်မှာလိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ပါလာတယ် မဟုတ်လား၊ ဘယ်မှာလဲ'

အေပရဲလ်က ရက်စိဆန် မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်မိသည်။ မှန်သည်။ သူ့ပြောင်
ချော်ချော်ပြောခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိသွားသည်။ အေပရဲလ်က ပြန်ပြောသည်။

'ကျွန်မ မသိဘူး၊ ဒေါက်တာ အိုဟ်ယားပဲသိတယ်၊ သူက ဘာကြောင့်လဲမသိ
ဘူး၊ တကယ်လို့ လူနာတင်ယာဉ်ကို အရာခံရရင် ကျွန်မသိထားလို့ဖြစ်ဘူးတဲ့'

'အိုဟ်ယား မဆိုးဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူကောင်းကောင်းသိလို့ပေါ့
တဲ အကုန်လုံးပါလာသလား'

အေပရဲလ်တစ်ယောက် မျက်နှာရဲကနဲဖြစ်သွားသည်။ သူက ခပ်မာမာပြန်ပြော
သည်။

'ထင်တာပဲ'
'အံ့မယ်၊ ဒါလောက်ကလေးပြောလို့ စိတ်ဆိုးတော်မူပါနဲ့၊ မင်းလဲ ဒီကိစ္စထဲမှာ
လည်ပင်းအထိနစ်အောင်ပါနေတယ်ဆိုတာ သတိရစမ်းပါ၊ ဟေဂင်ဘက်က ငါ့အတွက်
ဘာမှာလိုက်သေးသလဲ'

'မှာလိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကိုမပြောဘူး၊ ဒေါက်တာအိုဟ်ယားကိုပဲ

ပြောတယ်၊ ဘာလဲ ကျွန်မကို မပြောတဲ့အတွက် မစွတာဟေဂင်ဘက်လဲ အမှတ်ရသွား
တယ် မဟုတ်လား'

ရက်စိဆန်က အေပရဲလ်လက်ကို တစ်ချက်နှစ်ချက်ပုတ်လိုက်ပြီး အားရပဲရ
ပြောသည်။

'ကဲပါကွာ၊ ဒါလောက်တောင် နာနာကျည်းကျည်းဖြစ်နေပါနဲ့၊ မင်း ဒီတစ်ခါ
သိပ်တာခန့်ကျေပွန်တယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

အေပရဲလ်က မချီတန်ပြောသည်။

'ရှင်မှာ လူစိတ်နည်းနည်းရှိသေးလို့ တော်သေးတာပေါ့'

'ဒါပေါ့လေ၊ လူကဲခတ်ရတာက ပိုခက်တယ်မဟုတ်လား'

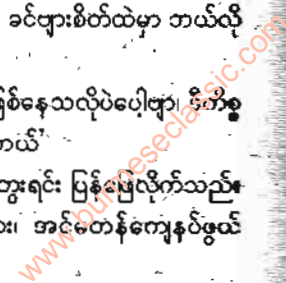
သူကပြောပြီး ထိုင်ရာမှ ထထွက်သွားသည်။ သူ မာမာတင်းတင်း ပြောလိုက်ရ
သည်မှာ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို အာရုံလျော့သွားသော ဘရန်ဆန်က သူတို့နှစ်ဦးကို
ထူးကြည့်နေ၍ဖြစ်ကြောင်း သူ ထုတ်မပြောမိချေ။ သူ သံသယဖြစ်နေ၍ ကြည့်ခြင်း
ထုတ်ချင်မှဟုတ်မည်။ ဘရန်ဆန်သည် လူတိုင်းလူတိုင်းကို ဒီလိုချည်း စိုက်စိုက်ကြည့်
ထတ်သည်။

ရက်စိဆန်သည် ဘရန်ဆန်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်
ထိုင်ရင်း၊ ပြီးရန် မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ကျန်သေးသည့် ရုပ်မြင်သံကြားလွှင့်ထုတ်ချက်ကို
ဆတ်ကြည့်နေသည်။ ပြန်ပေးဆွဲခံနေရသော ဓားစာခံများနှင့် တောင်ဘက်တံတိုင်း
အော်စင်မှ မြင်ကွင်းကို ဖြတ်တောက်ဆက်စပ်ပြပုံမှာ ကောင်းမွန်လှသဖြင့် ဘရန်ဆန်
ထိုချင်သည်ထက်ပင် ပို၍ထိရောက်နေပေသေးသည်။ ဘရန်ဆန်က စူးစူးစိုက်စိုက်
ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အားရကျေနပ်နေသည့်အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်
သို့သော် သူ့စိတ်ထဲတွင် မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဘယ်တုန်းကမှ ရောင်ပြန်
ထပ်လေ့မရှိပါ။ ထိုလွှင့်ထုတ်ချက် ပြီးဆုံးသွားသောအခါ၊ ဘရန်ဆန်သည် ထိုင်ရာမှ
ထလျှောက်လာပြီး ရက်စိဆန်၊ ကုလားထိုင်နားတွင် ခဏရပ်သည်။

'ရက်စိဆန် မဟုတ်လား၊ ဒီအစီအစဉ်ကိုကြည့်ပြီး ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို
နေသလဲ'

'သန်းပေါင်းများစွာသော လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေသလိုပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒီကိစ္စ
ထုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား၊ အိမ်မက်မကိန်နေသလားလို့ ထင်မိတယ်'

ဒါ ဘရန်ဆန်ရဲ့ ပျော့ကွက်ပဲဟု ရက်စိဆန်ကတွေးရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ဒါပေမယ့်၊ ဒါ၊ တကယ်ဖြစ်နေတာမဟုတ်လား၊ အင်မတန်ကျေနပ်ဖွယ်

ကောင်းသော ဇာတ်လမ်းအစလို့ မဆိုနိုင်ပေဘူးလား၊
 'ခင်ဗျားပြောတယ်လို့ ထည့်ရေးနိုင်သလား၊
 'ရေးနိုင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ အထူးတွေ့ဆုံပြီး ပြောတယ်လို့ ရေးချင်ရေးပါ
 နေပါဦး၊ ဇာတ်လမ်းစဉ် ဘယ်လို ဆက်ဖြစ်လာမယ်ထင်သလဲ'
 'ခင်ဗျား စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ ဆက်ဖြစ်လာမှာပါ၊ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူကမှ
 ဟန့်တားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားက ကံမကောင်းလှတဲ့ ဒီလူတွေကို လက်ခုပ်ထဲက
 ရေလို့ သွန်လိုသွန်၊ မှောက်လိုမှောက် လုပ်နိုင်နေပြီပဲ'
 'ကံမကောင်းလှတဲ့လူတွေ၊ ဟုတ်လား၊
 'ဒါပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားဟာ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တဲ့နေရာမှာ သူမတူအောင်
 ထူးချွန်တဲ့လူဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စိတ်ထဲမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ လူလိမ်လှ
 ကောက်ပဲ၊ ဘယ်လောက်တောင် လိမ်တတ်ကောက်တတ်သလဲဆိုရင် ကြောင်လိမ်
 လှေကားကိုတောင် မီးသတ်လှေကားလို တပြောင်တည်းဖြစ်အောင် လုပ်ပြနိုင်တဲ့လူ
 ကြိုက်သွားပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို ကျုပ်ပြန်သုံးခွင့် ရှိသလား
 ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံသွားပုံပေါက်သည်။ တော်
 တော်အရေထူသည် လူပေပဲ။
 'ရပါတယ်၊ ပါးစပ်ကပြောတဲ့စကားကို မှတ်ပုံတင်ထားလို့မှ မရတာ'
 'အလဲ့ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကင်မရာက တော်တော်ဆန်းကြယ်ပါလား၊
 'သိပ်ဆန်းလှတယ်လို့တော့ မဆိုနိုင်ဘူး၊
 'ခဏကြည့်လို့ ရမလား၊
 'ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စစ်ချင်ဆေးချင်လို့ ကြည့်တာဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားက
 လေးနာရီလောက်နောက်ကျသွားပြီ
 'အခု ခင်ဗျား ပြောလိုက်တာက ဘယ်လိုသဘောလဲ'
 'ကျုပ်ဆိုလိုတာက ခင်ဗျားရဲ့ အတော်ဆုံးတပည့် ငန့်အက်ဖင်ကလဲ ခင်ဗျားလို့
 သင်္ကာမကင်းဖြစ်ပြီး ဒီကင်မရာကိုစေ့စေ့စပ်စပ် ဖွင့်ရှာသွားပြီဗျာ
 'ရေဒီယို မပါဘူးလား၊ ဘာလက်နက်မှ မပါဘူးလား၊
 'ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ရှာကြည့်နိုင်ပါတယ်
 'ခွတော့ မလိုတော့ပါဘူး၊
 'ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်အထင်ကြီးနေတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့အတ္ထုကို မြှောက်ပင့်မပေးချင်
 ပေမယ့် မေးခွန်းတစ်ခုတော့ မေးပါရစေ'

'ဘာလဲ ရက်စိဆန်း၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ရန်လုပ်နေတာလား၊
 'မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားက အကြမ်းဖက်လေ့မရှိတဲ့လူဆိုလို့ သတင်းကြီးနေတဲ့
 ဥစ္စာ၊ အခုမှ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုတာတွေ လုပ်နေရတာလဲ၊ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်လုပ်ငန်းကိုပဲ
 ထုပ်လုပ်၊ သူဌေးဖြစ်လောက်အောင် ချမ်းသာမယ့်လူပါ'
 ဘရန်ဆန်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
 'ကျုပ် ကြီးစားကြည့်ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စီးပွားရေးလုပ်ရတာ ပျင်းဖို့ တယ်
 ကောင်းတာပဲ၊ အခုလို လုပ်မှ ကျုပ်အရည်အချင်းကို အပြည့်အဝသုံးနိုင်တာဗျာ နေပါဦး
 ခင်ဗျားလဲ လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်ပဲ၊ လုပ်ပုံကိုပဲ၊ ပြောပုံဆိုပုံတွေကတော့
 ဇာတ်ပုံဆရာနဲ့ တစ်စက်မှမတူဘူး၊
 'နေပါဦးလေ၊ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်လက္ခဏာက ဘယ်လိုရှိရမှာလဲ
 ဘယ်လိုပြောရဆိုရမှာလဲ၊ ဘယ်လို နေရထိုင်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားက မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်
 နိပ်တဲ့အခါ မှန်တော့ကြည့်မိမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျားက လူဆိုးကြီးတစ်ယောက်
 လို့ မြင်မိသလား၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုရဲ့ ဒုတိယ
 ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ယောက်လိုမြင်မိတာပဲ'
 'ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်... နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ဘယ်သတင်းစာ
 ဘယ်မဂ္ဂဇင်းကလဲ၊
 'ကျုပ်က ကော်လံစားပါ၊ ဒါပေမယ့် လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာကြီးက အသိ
 အမှတ်ပြုထားတယ်'
 'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက အမေရိကန်မဟုတ်လား၊
 'စာနယ်ဇင်းလောကမှာ အရင်တုန်းကလို နယ်မြေပိုင်းခြား ကန့်သတ်မှုတွေ
 မရှိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ပြီးတော့ ကျုပ် သတင်းရရှိနိုင်မယ့် နိုင်ငံခြားမှာ အဲလေ ရွေ့တန်းမှာပဲ
 နေချင်တယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ အရှေ့တောင်အာရှမှာ အနေများခဲ့တယ်၊ အခုတော့
 ဥရောပနဲ့ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသကို ရောက်နေပြီ
 'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား အခုဒီကို ဘာဖြစ်လို့ ရောက်နေတာလဲ'
 'တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်ပဲဗျာ၊ ကျုပ် နယူးရော့ကနေ တရုတ်ပြည်ကို သတင်းယူ
 ခို့ အထူးတာဝန်နဲ့အသွား ဒီကိုဖြတ်မိရာက ပါလာတာပဲ'
 'အဲဒီကို ဒီက ဘယ်တွေ့သွားဖို့ စီစဉ်ထားတာလဲ'
 'နက်ပြန်ခါ'
 'နက်ပြန်ခါ ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားဒိတ်တားပေါ်က ဒီညပြန်ချင်မှာပေါ့'

ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့သလို စာနယ်ဇင်းဆရာတွေဟာ အချိန်မရွေး ဒီက ပြန်နိုင်ပါတယ်'
 'ဒါ ခင်ဗျား သက်သက်ကြောင်တာပဲ'
 'တရုတ်နိုင်ငံသွားဖို့ ကိစ္စကို ဆိုင်းထားနိုင်သလား'
 'ဆိုင်းနိုင်တာပေါ့ဗျာ'
 ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ခပ်ယုံယုံပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။

နောက်ဆုံးကား၏ ရှေ့ဘက်၊ ညာဘက် တံခါးပေါက်ဝတွင် ရပ်နေသူ ရက်စ်
 ဆန်က ကားထဲကို ကင်မရာနှင့်ချိန်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
 'ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် ရှိပါသလား'
 ခရိုက်စလာက ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့က ရက်စ်ဆန်ကို တဖန်တကြည့်
 ပြီးနောက် ပြုံးပြလိုက်သည်။
 'ကျုပ်ကို ဘာပြုလို့ ရိုက်ချင်ရတာလဲ'
 'ကျုပ်ကင်မရာက ဘရန်ဆန်အပါအဝင် အဓိကပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကိုချည်း ရိုက်
 နေရတာ တော်တော်များများပြီ၊ ကျုပ်က ဘရန်ဆန်ရဲ့ လက်မရွံ့လှဆိုးမျိုးစုံကို မှတ်
 တမ်းတင်ထားချင်လို့ ကဲ ရိုက်လိုရမလား'
 ရက်စ်ဆန်က ပြုံးပြလိုက်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောပြန်၏။
 'ခင်ဗျားက ခရိုက်စလာ မဟုတ်လား၊ ဘရန်ဆန်ရဲ့ ဆက်သွယ်ရေး ဝိဇ္ဇာတစ်
 ယောက်လေ'

'အများက အဲဒီလိုခေါ်ကြတာပဲ'
 ရက်စ်ဆန်က နှစ်ပုံသုံးပုံရိုက်ပြီးနောက် ကျေးဇူးတင်စကားပြော၍ ပြန်ထွက်
 သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့စကားအတိုင်း ဘရန်ဆန်၏ တပည့်အချို့ကို ဓာတ်ပုံလျှောက်
 ရိုက်သည်။ သူတို့အားလုံးလိုလို ဘရန်ဆန်၏ စိတ်ဓာတ်ကူးစက်ပြီး တက်တက်ကြွကြွ
 ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ်နေကြသည်။ တချို့ကမူ ရက်စ်ဆန်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လိုလို
 လားလား ခွင့်ပြုကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးသောအခါ ရက်စ်ဆန်သည် တံတား
 ၏အနောက်ဘက် သံလက်ရမ်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး လက်ရမ်းပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း
 စီးတရုတ်တစ်လိပ် မီးညှို့လိုက်သည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ အိုဟဲယားသည် လက်နှစ်ဘက်ကို ကုတ်

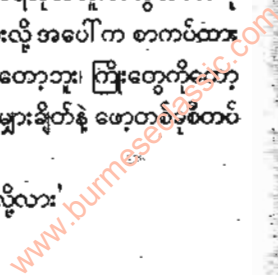
အကျီအိတ်ထဲတွင် နှိုက်ရင်း၊ အေးအေးသက်သာ လမ်းလျှောက်လာသည်။ သတင်း
 ထောက် နှစ်ဆယ်ခန့်သည် သက်ဆိုင်ရာတိုက်များသို့ သတင်းနှင့်ဓာတ်ပုံများ ပြန်ကြပြန်
 ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်တွေထွေးထွေး မရှိကြတော့ပဲ၊ တံတားအလယ်တွင် ခေါက်တုံးခေါက်
 ပြန် လမ်းလျှောက်နေကြသည်။ ရက်စ်ဆန်က အိုဟဲယားကို ထုံးစံအတိုင်း ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံ
 သုံးပုံရိုက်လိုက်၏။ အိုဟဲယားသည် ရက်စ်ဆန်ဘေးနားတွင် လာထိုင်သည်။

'ရက်စ်ဆန်က မေးသည်။
 'ပစ္စည်းတွေ အားလုံးပါလာရဲ့လား'
 'လက်နက်တွေကော၊ ညွှန်ကြားချက်တွေပါ ပါလာတယ်'
 'ကျုပ်မှာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပုံဖျက်ပြီး ယူလာသလား'
 'ဆိုပါတော့၊ ဖောင်တိန်နှစ်ချောင်းကိုတော့ ကျုပ်ရေးနေတဲ့ ကတ်ထုပ်ပြားပေါ်မှာ
 ထူတိုင်းမြင်အောင် ချိတ်ထားတယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒေါက်တာတွေကို အထင်မသေးနဲ့နှော
 အဆိပ်လူးထားတဲ့ ကျည်ဆံပါတဲ့ သေနတ်ကတော့ နှလုံးရောဂါကုတ်စက်အောက်က
 အဝှက်ထဲမှာ ထည့်ထားတယ်၊ အဲဒီစက်ကို ချိတ်ပိတ်ထားတယ်၊ ဖွင့်ချင်ရင် ချိတ်ကိုခွာပြီး
 ခု ဖွင့်လို့ရမယ် ပြီးတော့ သေနတ်ထည့်ထားတဲ့ အဝှက်ကိုလဲ အလွယ်တကူဖွင့်လို့
 မရဘူး၊ ဖွင့်နည်းကို သိမှဖြစ်မှာ၊ ကျုပ်ကတော့ ဖွင့်နည်းကို သိတယ်'
 'နေပါဦး၊ အဲဒီလို ထူးထူးဆန်းဆန်း ပစ္စည်းတွေကို ဆေးရုံမှာသုံးသလား'
 'မသုံးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ညွှန်ကြားရေးမှူးက စီအိုင်အေညွှန်ကြားရေး
 မှူးရဲ့ တော်တော်လေးအလွမ်းသင့်ပုံရတယ်၊ အဲ သူတို့ဘာသာသူတို့ စီစဉ်ကြတာပါပဲ
 ဗျာ'

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားတစ်သက်လုံး ရေငံနှုတ်ပိတ်လုပ်နေပေတော့' နေပါဦး ကြီး
 တွေ့နဲ့ ရေလုံသံဘူးတွေကော ပါလာသလား'
 အိုဟဲယားတစ်ယောက် ငေးမောနေသဖြင့် နောက်တစ်ခါ ထပ်မေးသည်
 အခါကျမှ အဖြေပေးသည်။

'ဒါကျတော့ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ်ထွင်လာတယ်၊ ရေလုံသံဘူးအလွတ်လေးခု
 ပါလာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ဓာတ်ခွဲခန်း နမူနာပစ္စည်းများလို့ အပေါ်က စာကပ်ထား
 တယ်၊ ကဲ ဒါဆိုရင် ဘယ်သူကမှ မေးခွန်းထုတ်စရာမလိုတော့ဘူး၊ ကြီးတွေကိုတော့
 သေးထောင့်ရစ်လုံးတစ်ခုမှာ ပထွ်ထားပြီး ထိပ်ဖျားမှာ ငါးဖျားချိတ်နဲ့ ဖော့တစ်ဖုစီတပ်
 ထားတယ်'

'ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား ဒီတံတားပေါ်ကနေ ငါးဖျားမလို့လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအပေါ်မှာ ပျင်းစရာကောင်းမယ်လို့ ထင်တယ်'

'မထင်ပါနဲ့ဗျာ၊ သိပ်ကြာကြာ ပျင်းရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါနဲ့ အကြောသေဓာတ်တွေ ကောပါရဲ့လား'

'ပါတာပေါ့ဗျာ၊ 'ချူရော့ဇီ' ဂုဏ်ယူလောက်သောရနံ့ ဆိုတဲ့ရေမွှေးဘူးလေး တွာပဲ စားပွဲပေါ်မှာ လူတိုင်းမြင်အောင်တင်ထားတယ်၊ အရောင်က သစ်သားရောင်၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ သူတို့ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်နေကျ ခုနစ်အောင်စဘူးအတိုင်း လုပ်ထားတယ်၊ မိနိပ်အားကတော့ လက်ရှိ အသုံးပြုနေတဲ့ မိနိပ်အားထက် သုံးဆရှိ တယ်၊ ဆယ်ပေအထိ 'ထိရောက်စေမယ်'

'အဲဒီကုမ္ပဏီက ဒီအကြောင်းသိရဲ့လား'

'ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ စီအိုင်အေကလဲ ရေစေ့ရိမတ်ပုံတင်ကိစ္စကို ထည့်စဉ်းစားနေ မှာမှမဟုတ်တာ၊ အနံ့ကတော့ 'စန္ဒကူးနဲ့' တဲ့။ စန္ဒကူးနဲ့ ဘယ်လိုနေသလဲဆိုတာ ဘာရန်ဆန်တို့ လူစုသိအောင် ခင်ဗျားက နမူနာအဖြစ် သွားပြလိုက်ရင်ကောင်းမယ်ထင် တယ်'

'ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ဖောင်တိန်တွေကိုတော့ ညပိုင်းကျမှ ကျုပ် လာယူမယ်၊ တဲ ဟေဝင်ဘက်က ဘာမှာလိုက်သလဲ'

'ဟေဝင်ဘက်တစ်ဦးတည်းက မှာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူနဲ့အဖွဲ့ကမှာလိုက် တာဗျ၊ ကော်မတီ အစည်းအဝေးထိုင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ကြတာ၊ အဲဒီမှာ ဒုတိယသမ္မတ ကြီးရယ်၊ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနယုဆန်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကာတာ၊ ဟင်းဒရစ်၊ ကွာရီနဲ့ မိလ်တန် တို့ ပါကြတယ်'

'ပြီးတော့ ခင်ဗျားနဲ့ အေပရဲလ်လည်းပါတယ် မဟုတ်လား'

'ကျုပ်တို့က တစ်ခွန်းမှဝင်ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ပထမအနေနဲ့ ပြောရမှာက တံတားကြီးကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလွှတ်ဖို့ မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်တာကလည်း ဒီပေါ်မှာရှိတဲ့ လူတွေ ဓာတ်လိုက်ကုန်မှာ ဖိရိမ်လို့မဟုတ်ဘူး၊ တန်ပေါင်းများစွာရှိတဲ့ သံထည်ပစ္စည်း ကြီးထဲကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလွှတ်ရင် ဗိုလ်ချုပ်လောက်ပဲများများ အလကားဖြစ်သွား လိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့လည်း ဓာတ်ကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့လူက မြေကြီးနဲ့ အဆက်အသွယ်ရ သွားမှ ဓာတ်လိုက်မှာ၊ ဓာတ်ကြီးပေါ်မှာ ငှက်ကလေးတွေ ဘာမှမဖြစ်ပဲနားနေနိုင်သလို ပေါ့'

'ဒုတိယအချက်ကတော့ လေဆာရောင်ခြည်နဲ့ထိုးရင် တာရုတ်စမ်းလောင် သွားမှာသေချာတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် လေဆာရောင်ခြည်ရဲ့ အပူချိန်ကြောင့် သံကြီးကြီး

သိပ်ပူလာမယ်၊ အဲဒီမှာတင် ဟိုပေါက်ကွဲစေတတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေထဲက စနက်တံ တွေ ထပေါက်ကုန်မှာပဲတဲ့'

'ဒါဆိုရင် ဖြုတ်ကနဲဖြုတ်ကျသွားမယ်ထင်တယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့လုပ်ပေးနိုင်တာ လေးချက်ရှိတယ်တဲ့၊ ရေငုပ် သင်္ဘောလွှတ်ပေးနိုင်တယ်၊ အဲ လွှတ်ရင် ရှေ့ဆုံးကားရဲ့ အောက်တည့်တည့်မှာပဲ ချိတ်စေမယ်တဲ့'

'အဲဒါ့ ကျုပ်မှာဖို့ကျန်သွားတာ၊ သူတို့ပြောတာဟုတ်တယ်'

ရက်စက်ဆန်က ဘေးဘီကိုလှည့်ကြည့်သည်။ ဂျင်နရယ် ကတ်တလန်က လွဲရင် သူတို့ကို ဂရုစိုက်မည့်သူမရှိပါ။ ဂျင်နရယ်ကတ်တလန်သည် ကျန်းမာရေးကို အထူး ထိုက်စားသူဖြစ်၍ တံတားအလယ်ပိုင်းတွင် ခေါက်တုံးခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေ သည်။ ပြီးတော့ သူနှင့်တွေ့သူတိုင်းကို ဇူးဇူးစိုက်စိုက်ကြည့်တတ်သည်။ စွမ်းအင်ပါရဂူ ဆန်ဆင်လည်း ဂျင်နရယ်ကတ်တလန်ကဲ့သို့ လှေကျင်ခန်းယူနေသည်။ သို့သော် သူက ဆမ်းလျှောက်နေတာတော့မဟုတ်၊ ခြေဖျားထောက်၍ လှေကျင်ခန်းယူနေခြင်းဖြစ် သည်။

အိုဟဲယားက ဆက်ပြောသည်။

'ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း တောင်ဘက်မျှော်စင်ကို ဝင်တိုက်ဖို့ဆိုတာကို သဘော ထူကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကအရှေ့ဘက်ခြမ်းလား၊ အနောက်ဘက်ခြမ်းလားဆို တာ သေသေချာချာမပြောလို့ သူတို့လဲ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ဗိုလေဝသ ခန့်မှန်းချက်ကတော့ သိပ်မဆိုးဘူး၊ မနက်မိုးမသောက်မိကစပြီး မနက်ဆယ်နာရီ လောက်အထိ ဆီးနှင်းတွေ မှောင်မဲနေအောင် ကျမယ်တဲ့၊ နက်ဖြန်ခါကျရင်လေက အနောက်လေတိုက်မှာဆိုတော့ ရေနံနဲ့ ရှိတဲ့မီးခိုးနဲ့ ကွယ်ဖို့ကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး'

'ကျုပ် ခင်ဗျားကို တစ်ခုမေးဖို့ ကျန်သွားတယ်၊ လက်နိပ်ဓာတ်မီးကောပါရဲ့လား 'ပါပါတယ်'

'ဘရန်ဆန်တို့လူစုတွေသွားရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

'ဒီမှာကိုလို့လား ဒီပစ္စည်းဟာ ဆရာဝန်တွေအတွက် မရှိမဖြစ်ပစ္စည်းပါ၊ မျက်စေ့ ထို့ စမ်းဖို့ယူလာလေ့ ရှိကြတာပဲဥစ္စာ၊ အဲ ခင်ဗျားမေ့စစ်သင်္ကေတကို နားလည်လို့ဘူး 'ဟင်အင်း၊ အိပ်ရာထဲမှာ ဓာတ်ဖို့ တမင်မှာလိုက်တာပါ'

'တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် စကားပြောမှားသွားတယ်၊ သူတို့ကလိုက်တာက တော့ တံတားအရှေ့ဘက်ကနေပြီး ညာဘက်ကို လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီစောင်းပြီး ချိန်ပါ

နေဆဲပင်၊ ရက်စိဆန်စား သေးခဲ့တွင်ဝင်ထိုင်သည်။

'ညနေစာ ထမင်းသယ်လာတဲ့ကားရောက်လာရင် မင်းလူနာတင်ကားဆီထဲ ဆေးစစ်ခံဖို့ သွားစေချင်တယ်'

အောပရဲလ်က သူ့ကိုလှည့်မကြည့်ချေ။

'ကော့စ်စီပြောရဲ့။ ဆရာသဘောအတိုင်းပါပဲရှင်'

ရက်စိဆန်က အသက်ပြင်းပြင်းတစ်ချက် ရှူလိုက်သည်။

'တို့နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေအဆင့်မှာပဲရှိသေးတယ်လို့ ထင်နေတာ'

'ကျွန်မကတော့ ဝိညာဉ်မရှိတဲ့ ရုပ်သေးရုပ်မဖြစ်ချင်ဘူး'

'တို့အားလုံး ရုပ်သေးရုပ်တွေချည်းပါပဲ။ ကိုယ်လဲ သူတို့နဲ့တူအတိုင်း လုပ်ရတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုလုပ်ရတာ မကြိုက်လှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တာဝန်ကတာဝန်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကိုယ့်ကို ခုထက်ပိုပြီး ဦးနှောက်ခြောက်အောင် မလုပ်ချင်ပါနဲ့ကွာ။ ထို့ရောက်ရင် ဒေါက်တာက မင်းဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ ပြောပြလိမ့်မယ်၊ မင်းဘယ်အချိန် ပြန်ရမယ်ဆိုတာကိုပါ ပြောပြလိမ့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ မစ္စတာရက်စိဆန်၊ အဲဒါတိုင်း ချွေးတပ်အဆွဲခံရတဲ့ အဖွဲ့သား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ခိုင်းသမျှကို လုပ်ပါမယ်ရှင်'

ရက်စိဆန်က သူ့ကိုထပ်ရှင်းမပြောတော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'အဲဒါမတိုင်ခင် မင်း မစ္စတာဘရန်ဆန်နဲ့ သွားစကားပြောစေချင်တယ်၊ ကိုယ့်အထင်ပြောရရင် သူက မင်းကိုမျက်စိကျနေပုံရတယ်'

အောပရဲလ်က ရက်စိဆန်ကို အရည်လုံနေသော မျက်လုံးစိမ်းကြီးများနှင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ

'နို့ ရှင်လဲ ကျွန်မကို မျက်စိကျနေတာပဲ မဟုတ်လား'

ရက်စိဆန်က အောပရဲလ်ကို တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်ကြာအောင် ပြန်ကြည့်နေပြီးနောက်၊ မျက်စိလှိုက်ပြီး တံတားပေါ်က ကတ္တရာစေးလမ်းကိုသာ မှီကြည့်နေသည်။

'ကိုယ်ကတော့ မင်းတို့ မျက်စိမကျအောင် ကြိုးစားနေပါတယ်၊ မင်း သူ့ဆီက ဘယ်သံကြီးကို ဘယ်တော့လောက်ကျရင် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်း သွားချည်မလဲဆိုတာ အစ်အောက်ကြည့်စမ်းပါ။ ကိုယ်ထွက်သွားပြီး ခဏကြာအောင်စောင့်၊ ပြီးမှ အဖွဲ့ခံ အမှတ်ခံ မသိမသာ ဆုံမိသလိုလုပ်ပေတော့'

ရက်စိဆန်က အောပရဲလ်ကို ပြန်ကြည့်သည်။ အောပရဲလ်၏ မျက်လုံးစိမ်းကြီးများမှာ နဂိုထက် ပိုကျယ်နေသလို၊ အရောင်ကလည်း ပိုစိမ်းလာသလိုထင်ရသည်။

မျက်နှာထားက တည်သော်လည်း သူ့မျက်လုံးက ရယ်နေသည်။

'ရှင်လုပ်တာနဲ့ ကျွန်မလဲ ရှင်လောက်နီးပါး တောက်ကျစ်စဉ်းလဲလာတော့မှာပဲ' အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် နတ်ဒေဝတာများ ဦးမတော်မူကြပါ'

ရက်စိဆန်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ထပြီ။ သူ ပထမထိုင်ခဲ့သည့် သံလက်ရမ်းပေါ် ခြံပြန်ထိုင်သည်။ ထိုနေရာမှာ ကန်သတ်နယ်မြေအဖြစ် မျဉ်းတားထားပြီး စက်သေနတ် ထိုင် အစောင့်တစ်ယောက်ရှိသည့်နေရာနှင့် ပေခြောက်ဆယ်ခန့်ဝေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန် သူ့ဘက်ဆီ လျှောက်လာသောအခါ ရက်စိဆန်က အာတ်ပုံသုံးပုံ ရိုက်ယူလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းပြောပါရစေ'

'ငါ မင်းနဲ့ စကားမပြောနိုင်ဘူး၊ လူတွေ မေးတာကို ခွင့်မပြုရဘူးလို့ ပြောထားတယ်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်က ဆက်လျှောက်သွားသည်။ ရက်စိဆန်ကလည်း ထမင်ကလာ ခပ်မာမာ ပြောလိုက်သည်။

'ဒီမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ကတ်တလန် တန်ကနဲရပ်သွားသည်။ သူ့က ရက်စိဆန်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ပြန်ကြည့်နေသည်။

'မင်းက ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်'

'ကျွန်တော့်ကိုတော့ မလေးမခန့်မလုပ်ပါနဲ့ဗျား၊ ဟေဂင်ဘက်က ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဟေဂင်ဘက်နှင့် ကတ်တလန်တို့သည် အလွန်ခင်မင် ရင်နှီးကြသူများဖြစ်သည်။

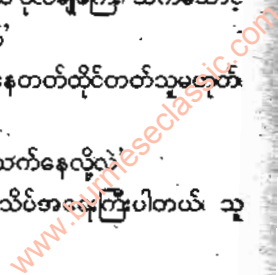
'ဟေဂင်ဘက် ဟုတ်လား၊ ဟေဂင်ဘက်က မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ'

'ကျွန်တော့် ဘေးနားမှာ လာထိုင်ဖို့ အကြံပြုပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ သက်သောင့် သက်သာ အေးအေးဆေးဆေးပုံစံမျိုး ဖြစ်စေချင်ပါတယ်'

တကယ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ထိုပုံစံမျိုး လုံးဝနေတတ်ထိုင်တတ်သူမဟုတ် သို့သော် သူကကြိုးကြိုးစားစား ဟန်ဆောင်ရှာသည်။

'နေပါဦး၊ ဟေဂင်ဘက်က မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ'

'မစ္စတာဟေဂင်ဘက်ဟာ ကျွန်တော့်အတွက် သိပ်အရေးကြီးပါတယ် သူ

သတိရတဲ့အခါကျရင် ကျွန်တော့်ကို လခပေးပါတယ်။
 ဝိုင်းချုပ်ကြီးသည် သူ့ကိုအကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေပြီးနောက် ပြောပြလိုက်သည်။
 'ဘယ်လိုတုန်း၊ ဘယ်လိုတုန်း၊ အရှေ့ကြိုတဲ့အခါ လာကူညီမှ တကယ် မိတ်
 ဆွေရင်းတဲ့ ကဲမင်းနာမည်တ ဘယ်သူလဲ'
 'ပေါလ် ရက်စ်ဆန်'
 'ရက်စ်ဆန်၊ ရက်စ်ဆန်၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ မင်းအကြောင်း သူ့ခဏခဏပြောဖူး
 တယ်၊ နောက်ငါးနှစ်လောက်ကြာရင် မင်းကို သူ့နေရာမှာထားဖို့ ရည်ရွယ်ကြောင်း
 ပြောလေ့ရှိတယ်'
 'ကျွန်တော် အဲဒီလောက်ထိ အသက်ရှည်ခဲ့ရင်ပေါ့လေ'
 'ဘယ်လိုလဲ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါ တော်တော်ကောင်းတဲ့ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး
 နည်းပဲ'
 ဝိုင်းချုပ်ကြီးသည် ဘယ်လိုလဲ ဘယ်လိုလဲဆိုသောစကားလုံးကို အတော်
 ကလေး 'ဟာ' တွေနေပုံရသည်။
 'ဆရာသမားရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းပါ၊ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးမဟုတ်ပါဘူး၊
 ရက်စ်ဆန်သည် ထိုင်ရာကထပြီ၊ ဓာတ်ပုံသုံးလေးပုံ ထပ်ရှိပြန်သည်။ သူက
 တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောပြန်သည်။
 'သဘာဝကျအောင် လုပ်တာပါ ဝိုင်းချုပ်ကြီး၊ ဒါပေမယ့် အလယ်ကားပေါ်မှာ
 ရှိတဲ့ ဝိုင်းချုပ်ကြီးရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကို သွားမပြောပြဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်'
 'လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေ ဟုတ်လား၊ အလကား လူပြက်တွေ'
 'ဒါဖြင့်ရင် ဝိုင်းချုပ်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်သိတဲ့အကြောင်း အဲဒီလူပြက်တွေကို
 သွားမပြောပါနဲ့ခင်ဗျာ'
 'ငါ ခုနကစကားကိုပြန်ရုပ်သိမ်းမယ်၊ သမ္မတကြီးက ငါ့သုငယ်ချင်းကွ'
 'အဲဒါကို လူတိုင်းသိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ သမ္မတကြီးနဲ့ လူပြက်တွေကို
 ပြောပေးပါ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူပြက်တွေထဲမှာ မြို့တော်ဝန်တော့မပါဘူး၊ ပြီးတော့
 ဝိုင်းချုပ်ကြီး သူတို့နဲ့ စကားပြောမယ်ဆိုရင် အပြင်မှာလမ်းလျှောက်ပြီးပြောပါ၊ အဲဒီကား
 ထဲမှာ အသံခိုးဖမ်းပြီး နားထောင်ဖို့ တိရိယာတွေ တပ်ထားတယ်'
 'မင်းက ပြောတယ်ဆိုရင် ဟုတ်မှာပါပဲ'
 'ကျွန်တော်သိလို့ပြောတာပါ၊ နောက်က ကားထဲမှာ တိပ်ရိုကော်ဒါတစ်လုံး
 အမြဲတမ်းလည်နေတယ်'

'အေးဒါဆိုရင် ငါနားလည်ပြီ အေး၊ မင်းကိုတော့ ငါအကြောင်းတောင် မကြား
 သေး၊ ကဲပါကွာ မင်းက ငါ့ကိုအစအဆုံးပြောပြစမ်းပါ'
 ရက်စ်ဆန်က မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံထပ်ရှိပြန်သည်။ ထို့နောက်
 ပြန်ထိုင်ပြီး အစအဆုံးပြောပြလိုက်သည်။ သူ့ စကားဆုံးသွားသောအခါ ဝိုင်းချုပ်ကြီးက
 ပြန်မေးသည်။
 'ဒါဖြင့် ငါကဘာလုပ်ပေးရမလဲ'
 'ငြိမ်နေတဲ့ ဝိုင်းချုပ်ကြီးရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေကို လမ်းလျှောက်ဖို့ အဖော်
 ခေါ်ပြီး၊ ဒီကားကြီးမှာ အသံခိုးဖမ်းတဲ့ကိရိယာတွေ တပ်ထားတဲ့အကြောင်း ပြောပြပါ၊
 ပြီးတော့ အစားအသောက်ပါတဲ့ လင်တန်းတွေကို ဘယ်လိုစစ်ရမလဲဆိုတာတို့ပါ
 ပြောပြထားပါ'
 'ဒါလောက်ဆို မြစ်ပါတယ်၊ ဒါအကုန်ပဲလား'
 'တစ်ချက်ကျန်ပါသေး ဝိုင်းချုပ်ကြီး ၊ ဒါကို ကျွန်တော်မေးဖို့ နှုတ်မရဲဘူး၊
 ဒါပေမယ့် မေးမှဖြစ်မှာမို့လို့ မေးရလိမ့်မယ်၊ ဝိုင်းချုပ်ကြီးဟာ အမြဲတမ်းလိုလို သေနတ်
 ထစ်လက်ဆောင်ထားလေ့ရှိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား ခင်ဗျာ'
 'အရှင်တုန်းကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ အခု ငါ့ဆီက သေနတ်ကို သူတို့ သိမ်းထား
 ကြတယ်'
 'သေနတ်အိတ်တော့ ရှိဦးမှာပေါ့နော်'
 'ရှိတယ်'
 'ဒါဖြင့်ရင် အဲဒီပိုင်တူးတူး သေနတ်အိတ်နဲ့ အလောတော်ဖြစ်မယ့် သေနတ်
 ထစ်လက် အစားပေးပါမယ်'
 'ရက်စ်ဆန်၊ မင်းက ဘယ်ဆိုးလို့တုန်း၊ ဒါဆိုရင် ငါ့အကြိုက်ပေါ့ကွာ'
 'ကျည်ဆံထိပ်ဖူးတွေကို ဆိုင်ယာနိုက်အဆိပ် သုတ်ထားပါတယ် ဝိုင်းချုပ်ကြီး'
 ကတ်တလန်က ချက်ချင်း ပြန်ပြောသည်။
 'အဲဒါဆိုရင် ပိုပြီး သိပ်ကြိုက်တာပေါ့ကွာ'

□□□

အခန်း(၈)

ညနေပိုင်းအတွက် အစားအသောက်လာဖို့သော မော်တော်ကားသည် ညခုနစ်နာရီခွဲတွင် ရောက်ရှိလာသည်။ အလယ်ကားထဲတွင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသူများသည် မြောက်ဘက်ရှိ ကန်သတ်နယ်မြေ မျဉ်းကြောင်းနားတွင်ရပ်ရင်း စုစုဝေးဝေးစကားလက် ဆုံကျနေပုံရသည်။ အေပရဲလ်တစ်ယောက် လူနာတင်ယာဉ်ဆီသို့ ခပ်မှန်မှန် လျှောက်သွားသည်ကို အစောင့်တစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေသည်။ ရက်စပ်ဆန်ကမူ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် အိပ်ပိုက်နေပုံရသည်။ သူ့ပုခုံးကို လက်နှင့်လာတို့ခံရသဖြင့် ဆတ်တန်ဖြစ်သွားသည်။

'တရပ်ပြည်သွားမယ့်ကိုယ့်ဆရာ၊ အစားအသောက် လာပြီဗျာ'
ဘရန်ဆန်က ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားနှင့် လာပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်စပ်ဆန်က တိုယ်တို့ခပ်မတ်မတ် ပြင်ထိုင်လိုက်သည်။
'ဝိုင်(အရက်)လဲ ပါမယ်ထင်တယ်'
'ငွေနှဲ့ဝယ်လို့ရတဲ့ ဝိုင်ထဲမှာ အကောင်းဆုံးအမျိုးအစားတွေပဲပေါ့'
'ဘယ်သူပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်တာလဲ'
'မဆီမဆိုင် လျှောက်ပြောတာကိုတော့ အမြင်ကပ်သဗျ'
ဘရန်ဆန်က ရက်စပ်ဆန်ကို အကဲခတ်သောမျက်နှာထားနှင့် ကြည့်နေသည်။
ရက်စပ်ဆန်က ဘေးဘီကိုလှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း
'ခင်ဗျားရဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီးတွေက ဟိုမှာဗျ'

'သူတို့ဆီ သွား သတင်းပို့နေပါပြီ'
'သူတို့ကို ညစာမစားဖို့ အဖျော်ယမကာသောက်ဖို့ အချိန်ပေးသင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် အာရပ်ညည်သည်တော်တွေကတော့ အရက်သောက်မှာမဟုတ်...'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုအချိန်က အဖျော်ယမကာသောက်ချိန်ပါ။ စားစရာတွေ ထိုတော့ ပူပူနွေးနွေးဖြစ်အောင် နွေးခိုင်းထားစာယ်'
ဘရန်ဆန်က ရက်စပ်ဆန်ကို ထမ်းအကဲခတ်ပြီး ဆက်ပြောသည်။
'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်စိတ်ဝင်စားတယ်။ ကျုပ်စိတ်ကို ညှိယူဖမ်းစားထားတယ်လို့ ဆိုချင်လဲ ဆိုပေါ့ဗျာ၊ တကယ်တော့ ခင်ဗျားဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ တကယ် ထောင်းတယ်။ ခင်ဗျားကို ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်အနေနဲ့ ကျုပ် ကြည့်လို့ကို မရသေးဘူး'

'ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကို ကမ္ဘာပေါ်မှာအကြီးကျယ်ဆုံးပြန်ပေးဆွဲမှုကို စီစဉ်တဲ့ လူဆိုးဗိုလ်ကြီးလို့ မြင်ကြည့်လို့မရဘူး။ ခင်ဗျား စီးပွားရေးလောကထဲကို ပြန်သွားဖို့ သိပ်နောက်ကျသွားပလား'

ဘရန်ဆန်က ရက်စပ်ဆန်၏ပုခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။
'ကဲ သမ္မတကြီးကိုယ်စား ဝိုင်အကောင်းစားတွေကို သွားပြီးကြရအောင်'
'ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါဗျာ'
'ကျုပ်ရဲ့ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ မိတ်ဆွေကြီးတွေက ဘာကျိတ်ကြံမယ်ဆိုတာ သိမှ မသိနိုင်တဲ့ဥစ္စာ'

'ကျုပ် အဲဒါကို လုံးဝမတွေးမိဘူး။ ခင်ဗျားကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံဘူးထင်တယ်'

'မယုံဘူး'
'ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ်က ဘာလဲ၊ စမ်းသပ်ခံရမယ့် စားစာခံလား'
'ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ကတ်တလန်ဟာ ကျုပ်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် အပေးဆုံးပဲ'

'အဲဒါ ခင်ဗျားရဲ့ပျော့ကွက်ပေါ့၊ အဲဒီအကြောင်း သူတို့ကို ဝန်မခံသင့်ဘူး။ ကဲ ရှေ့က ကြံချီတော်မူပါ'
စားသောက်ယာဉ်သို့ ချီရက်သောအခါ ဘရန်ဆန်က စားပွဲထိုးတို့ မေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားနုမည် ဘယ်သူလဲ'

'တိုနီပါ၊ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

'ဘာပိုင်တွေပါသလဲ'

'ပိုင်နီသုံးမျိုး၊ ပိုင်ဖြူသုံးမျိုး ပါပါတယ်'

'ကဲ၊ တိုနီ အဲဒီပိုင်အရက်တွေအားလုံးတန်းစီပြစမ်း၊ ဟောဒီက မစ္စတာရက်စ်ဆန်က ပိုင်အရက်မြည်းပြီး အကဲဖြတ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကွဲ ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ကောင်တာပေါ်တွင် ပိုင်အရက်ခြောက်ပုလင်းနှင့် ပိုင်ဖန်ခွက်ခြောက်ခွက် ရောက်ရှိလာသည်။ ရက်စ်ဆန်က

'ဖန်ခွက်တစ်လုံးမှာ လေးပုံတစ်ပုံစီထည့်ပေးပါ၊ ညကျရင် ကျုပ် တံတားပေါ်တ လိမ်အကွမခံနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားဆီမှာ ဆားနဲ့ပေါင်မုန့်ကော ပါလာသလား'

'ပါပါတယ် မစ္စတာရက်စ်ဆန်'

တိုနီက သူ့ရှေ့တွင် အဖွဲ့နှစ်ယောက်ရောက်နေသည်ဟု ထင်နေပုံရသည်။ ရက်စ်ဆန်သည် ပိုင်အရက်အားလုံးကို ပေါင်မုန့်နှင့်စားရင်း၊ ကုန်အောင်မြည်းကြည့် သည်။ ပိုင်အားလုံးတုန့်သွားသောအခါ၊ ရက်စ်ဆန်က . . .

'အားလုံးကောင်းတယ်၊ ပြင်သစ်က ပိုင်အရက်စိမ်တဲ့လူတွေကို ခိုးကျူးရမယ် တယ်လီဖုန်းနီးယားရဲ့ အကောင်းဆုံးပိုင်ကို ပြင်သစ်ပိုင်က တန်းတူနီးပါး လိုက်နိုင်တယ် ဘရန်ဆန်ကပြောလိုက်သည်။

'ရက်စ်ဆန်၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ကျုပ် ခင်ဗျားကို တောင်းပန်ရလိမ့်မယ်'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်သောက်ရအောင်၊ ဒါမှမဟုတ်၊ အခု ငြိမ်းပြီးတဲ့ ပိုင်တစ်ခုခုထဲက ခင်ဗျားကြိုက်တာတစ်ခုရွေးပြီး ကျုပ်နဲ့ အဖော်ရအောင် တူသောက်ပါလားဗျာ'

'ဒီပိုင်အရက်တွေဟာ စိတ်ချရပုံပေါက်ပါတယ်'

တိုနီက ဝင်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် ရက်စ်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။

'ကျုပ်ကတော့ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အယ်လ်မာခင် စပျစ်ခြံက ထွက်တဲ့

"ဝဇေးဘူဂျီလျှိုင်း"ကို သောက်သင့်တယ်လို့ အဆိုပြုချင်တယ်'

ဘရန်ဆန်ကအနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး တိုနီကိုမေးလိုက်သည်။

'ကဲ ဘယ်လိုလဲ တိုနီ'

'မစ္စတာရက်စ်ဆန်ဟာ အကောင်းဆုံးအရက်ကိုမှ ခံတွင်းတွေတဲ့သူပါဆရာ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပိုင်အရက်ကိုအရသာခံပြီးအေးအေးလူလူ သောက်နေ

ကြသည်။ ထို့နောက် ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'မင်းရွေးပေးတာ သိပ်မဆိုးဘူး၊ ဒါနဲ့ ညစာကျွေးဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်လာ

တိုနီ'

တိုနီက ပြုံးပြီးဖြေလိုက်သည်။

'အဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီဆရာ၊ တစ်ယောက်ကို ကျွေးပြီးပါပြီ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ် နှစ်ဆယ်လောက်က မစ္စတာဟန်ဆင်တစ်ယောက် ညစာလင်ဗန်းတစ်ခုပဲ အတင်း လာဆွဲသွားတယ်၊ သူကလောင်စာပါရဂူဆိုတဲ့အတိုင်း သူ့ခိုက်ထဲမှာ လောင်စာလိုနေပြီ လို့ ပြောသွားသေးတယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါဖြင့် သူ့ကားထဲမှာ သွားစားတယ်ထင်တယ်'

'မဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ သူတံတားဟိုဘက်က သံလက်ရမ်းတန်းဆီ ယူသွားတယ် ထိုမှာခင်ဗျာ'

သူက လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ တဆက်တည်းမှာပင် သူက ဘုရားတလိုက် သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ဘုရားတရတာလဲ'

'ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား'

သူတို့အားလုံး လှမ်းကြည့်ကြသည်။ ဟန်ဆင်သည် သံလက်ရမ်းတန်းနဲ့ဘေးရို ထိုင်ခုံပေါ်မှ လမ်းမပေါ်သို့ လဲကျနေသည်။ သူတစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကောက်ကျွေး နေသည်။ ဘရန်ဆန်နှင့် ရက်စ်ဆန်သည် အသွားအပြန် လမ်းခြောက်လမ်းရှိသော ထမ်းမကျယ်ကြီးကို ဖြတ်၍ အပြေးအလွှားသွားကြသည်။

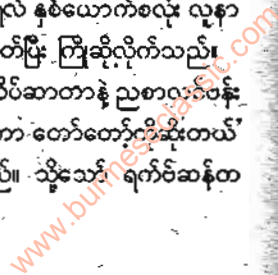
ဟန်ဆင်တစ်ယောက် အကြီးအကျယ်အော့အန်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် တဖွဲ့ဖွဲ့မေးနေကြသော်လည်း ဟန်ဆင်က ပြန်မဖြေနိုင်။ သူတစ်ကိုယ်လုံး ထူးထူး ခြားခြား တွန့်လိမ်ကောက်ကျွေးနေသည်။ ရက်စ်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဒီမှာနေခဲ့၊ ကျုပ် အိုဟဲယားကိုသွားခေါ်မယ်'

သူရောက်သွားသောအခါ အိုဟဲယားနှင့်အေပရဲလ် နှစ်ယောက်စလုံး လူနာ တင်ကားထဲမှာရှိနေသည်။ အိုဟဲယားက မျက်မှော့ခိကုတ်ပြီး ကြိုဆိုလိုက်သည်။

'မြန်မြန်လာဗျီ၊ မစ္စတာဟန်ဆင်တစ်ယောက် သိပ်ဆာတာနဲ့ ညစာလင်ဗန်း ထို မှားဆွဲသွားတယ်ထင်တယ်၊ အူအခြေအနေကြည့်ရတာ တော်တော်ကိုဆိုးတယ်'

အိုဟဲယားက ချက်ချင်းမတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သို့သော် ရက်စ်ဆန်က သူ ရှေ့မှကွယ်ရပ်လိုက်၏။

'ကျုပ် ထင်တာပြောရရင် ဒေါက်တာအစ်ဇက်တစ်ယောက် ဆေးစပ်တဲ့နေရာ မှာ လက်လှန်သွားပုံရတယ် ဒီတော့ အစာအဆိပ်ဖြစ်တယ်လို့ ခင်ဗျားက မှတ်ချက်ချပြ ခါတုပေဒါဇာတ်ခွဲမှုတွေကို ခေါ်ခိုင်းပါ၊ ပြီးတော့ အစားအသောက်တွေကို ဘယ်သူမှ မစားစေနဲ့တော့၊ လူတွေ အတုံးအရုံးသေကုန်မှာ ကျုပ်စိုးရိမ်တယ်'

'ကျုပ် နားလည်ပါတယ်'

'ပေါလ်၊ ဘာမှားသွားတာလဲဟင်'

'မသိသေးဘူး၊ ဒီကိစ္စမှာ ကိုယ်တရားခံဖြစ်နိုင်တယ်၊ မင်းကတော့ ဒီမှာပဲဆက် နေပါ'

ရက်စပ်ဆန်တစ်ယောက် ထိုနေရာပြန်ရောက်သောအခါ ဘရန်ဆန်တစ် ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ အိုဟဲယားကမူ ရှေ့နေရာမှ ပြန်ထရပ်လိုက်သည်။ ရက်စပ်ဆန်က အိုဟဲယားကိုမေးလိုက်၏။

'ကဲ ဘယ်လိုလဲ'

အိုဟဲယားသည် သူ့ကိုင်းထားသော ဖျော့ခွေနေသည့်လက်ကို လွှတ်ချလိုက် သည်။

'မစ္စတာဟန်ဆင်တစ်ယောက်တော့ သေရှာပြီ'

'သေပြီ၊ ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ၊ သေသွားရတာလဲဗျ'

ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်သွားပုံရသည်။

'ခဏဗျာ၊ ကျုပ်စဉ်းစားပါရစေ၊ ဝိဗန်းအလယ်ခေါင်က ပလပ်စတစ်ပန်းကန်

ပြားထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ ပြောင်နေပြီ သူ့အကုန်စားလိုက်တယ် ထင်တယ် အိုဟဲယားက အလောင်းနားသို့ ကိုယ်ကိုကိုင်း၍ အသက်ပြင်းပြင်းရှုကြည့် လိုက်သည်။ ပြီးမှ ပြန်ရပ်လိုက်၏။

'ကျုပ်ဆေးရုံကို လှမ်းဆက်သွယ်ပြီး စကားပြောချင်တယ်'

'ကျုပ်ကတော့ ဘာမှနားမလည်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ အရင်ဆွေးနွေးသင့်

တယ်'

အိုဟဲယားက စိတ်ရှုပ်သောအမူအရာနှင့် ပြန်ကြည့်သည်။

'ဒါ အစာအဆိပ် ဖြစ်တာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲတော့မသိဘူး၊ ဆရာ ဝန်တွေထဲမှာလဲ စပါယ်ရှယ်လစ်တွေရှိတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီဘက်မှာ မကျွမ်းကျင် ဘူး ဒါကြောင့် ဆေးရုံကို တယ်လီဖုန်း ဆက်ချင်တာ'

'ကျုပ် ဝင်နားထောင်လို့ရမလား'

'ခင်ဗျား ကြိုက်သလိုသာ နားထောင်ပါဗျာ'

အိုဟဲယားက အလယ်ကား နောက်ဘက်ပိုင်းတွင် တယ်လီဖုန်းကိုင်ပြီး စကား ပြောနေသည်။ ဘရန်ဆန်က သမ္မတကြီး၏ထိုင်ခုံဘေးရှိ တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်နား ထောင်နေသည်။ ရက်စပ်ဆန်ကမူ ဘေးနားရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ အိုဟဲယားက ပြောလိုက်သည်။

'မစ္စတာဟန်ဆင်ရဲ့ လက်စွဲဆရာဝန်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရဖို့ ဘယ်လောက် ထာဝန်ကြာမှာလဲ'

'အခု ဆက်သွယ်လို့ရပါပြီ'

'ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ် စောင့်နေမယ်'

သူတို့အားလုံး ထိုင်စောင့်နေကြသည်။ ထိုင်စောင့်နေစဉ် အတောအတွင်း တစ်ယောက်မှန်နာကို တစ်ယောက်မကြည့်ရုံကြချေ၊ တယ်လီဖုန်းက ပြန်မြည်လာ သည်။

'အိုဟဲယားလား'

'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

'ဟန်ဆင်ဟာ ဒုတိယအကြိမ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှလုံးရောဂါဖြစ်ပြီး ပြန်နာ ထန်ထလာခါစပဲ ရှိသေးတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါဆိုရင် တော်တော်လေးရှင်းသွားပါပြီ' ဤတွင် စိတ်ပြန်တည်ငြိမ်စပြုလာပြီဖြစ်သော ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

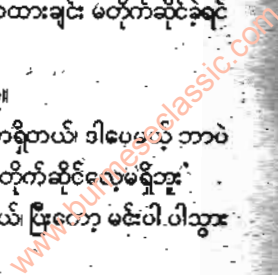
'မရှင်းသေးပါဘူး၊ ဒီလို အစာအဆိပ်ဖြစ်တဲ့ကိစ္စ ဘယ်ကစတယ်ဆိုတာ စစ်

ဆေးဖို့ ဓာတုဗေဒ ဓာတ်ခွဲမှုနှစ်ယောက် ဒီကို ခေါ်လိုက်ပါ၊ ညစာပါတဲ့ လင်ဗန်းတွေ နဲ့ သပ်သပ်စီ စစ်ဆေးပေးရမယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက် သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်ခဲ့ရင် တစ်ယောက်ယောက် ရေထဲကန်ချခံရလိမ့်မယ်'

အိုဟဲယားက ညည်းညည်းညာညာပြောလိုက်သည်။

'အဲဒီလို စပါယ်ရှယ်လစ်နှစ်ယောက် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှာရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာပဲ ဖြစ်စေ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဘယ်တော့မှ သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်လေ့မရှိဘူး'

'ဒါဆိုရင် နှစ်ယောက်စလုံး ရေထဲရောက်တုန်လိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ မင်းပါပါသွား

မယ်၊ ကဲ သူတို့နဲ့ အခုဆက်သွယ်စမ်း
 အိုဟဲယားက ထိုဆရာဝန်နှစ်ဦးနှင့် အဆက်အသွယ်ရရန် ကြိုးပမ်းနေစဉ်
 ရက်စိဆန်က ဘရန်ဆန်ကို ပြောလိုက်သည်။
 'အမေရိတန်တွေသာ မိတ္တူပလဇီကာကို ဒီပုံစံမျိုးနဲ့ ကျင့်သုံးတတ်ကြတာ'
 'ကျုပ် ပြီးမှ ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောမယ်၊ ကဲ . . . အိုဟဲယား၊ ဘယ်လိုလဲ'
 'သူတို့အတွက် လုံးဝအန္တရာယ် မရှိစေရဘူးလို့ ခင်ဗျားက အာမခံရင်လာမယ်
 တဲ့ နေပါဦး' ခင်ဗျားက သူတို့ကိုဘာဖြစ်လို့ ရန်လုပ်ချင်ရတာလဲ'
 'ဘရန်ဆန်က စဉ်းစားလိုက်သည်။
 'ကောင်းပြီ သူတို့နှစ်ယောက် အသက်အန္တရာယ် မဖြစ်စေရဘူး ကဲ အဲဒီတယ်
 လီဖုန်းကို ထားခဲ့တော့၊ ကျုပ် စကားပြောဦးမယ်'
 'ဘရန်ဆန်သည် ကားပြတင်းပေါက်မှ လက်ပြဋ္ဌ် အချက်ပေးလိုက်သည်။
 ချက်ချင်းလိုလို စက်သေနတ်ကြီးတကားကားနှင့် ငန်အက်ဖင်ဝင်လာသည်။ ဤတွင်
 ဘရန်ဆန်က ကားနောက်ဘက်ရှိ တယ်လီဖုန်းရုံရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူက . . .
 'ဝါ၊ ဟင်းဒရစ်နဲ့ စကားပြောချင်တယ်'
 'နှစ်စက္ကန့်ပင်မကြာလိုက်ချေ၊ ဟင်းဒရစ်နှင့် အဆက်အသွယ်ရသွားသည်။
 'ဟင်းဒရစ်လား၊ ကျုပ် ဆရာဝန်နှစ်ယောက်ကို အသက်အန္တရာယ်မဖြစ်စေရ
 ဘူးလို့ အာမခံပြီး ဒီကိုခေါ်ထားတယ်၊ သူတို့နဲ့အတူ ခင်ဗျားနဲ့ ဒုတိယသမ္မတ ရစ်ချတ်
 ဒီတို့ လိုက်လာစေချင်တယ်'
 'ခဏ ဆိုင်းသွားပြီးနောက် ဟင်းဒရစ်အသံပြန်ပေါ်လာသည်။
 'ဒုတိယသမ္မတက သူ့ကို ဓားစာခံအနေနဲ့ ဖမ်းမထားဘူးဆိုရင် လိုက်လာ
 သဘောတူပါတယ်တဲ့'
 'ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားပြောတာကို ပြန်သဘောတူတယ်'
 'ကတိပေးသလား'
 'ကတိဆိုတာ ဘာများအဖိုးတန်လို့လဲ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်စကားကို ယုံဖို့ပိုရှိတယ်
 ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဈေးဆစ်နှိုင်းတဲ့ အနေအထားမှာ မရှိဘူး'
 'မှန်ပါတယ်'
 'ကောင်းပြီ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် မကြာခင်တွေ့ကြရအောင်၊ ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြား
 ရိုက်မယ့်ကားကို ပြန်လွှတ်လိုက်ဦး၊ ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြား ကုမ္ပဏီကြီးတွေကို ဤ
 အသိပေးထားပါ'

'ထပ်လွှင့်ဦးမလို့လား'
 'တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့လူတွေ၊ ဘယ်လိုလုပ်တတ်ကိုင်တတ်တယ်ဆိုတာ၊ တစ်
 နှစ်လုံး သိသင်တယ်ထင်လို့'
 သူက ပြောပြောဆိုဆို တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။
 ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်အတွင်းရှိ ဟင်းဒရစ်သည် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်
 ပိုပြန်ချလိုက်ပြီး အနားရှိလူခြောက်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူက ဟေဂင်ဘတ်
 ခို့ ပြောလိုက်၏။
 'ကဲ ဟန်ဆင်သေပြီ၊ ဒီတစ်ချီ ကျုပ်တို့ခံလိုက်ရပြီဗျို့၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုဖြစ်ရတာ
 သယ်သူအဖြစ်မှ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့နှလုံးရောဂါအခြေအနေ သိပ်ဆိုးတယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်
 သူက သိနိုင်မှာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သိနိုင်မှာလဲ'
 ဟေဂင်ဘတ်က လေးလေးပင်ပင်ကြီးပြောချလိုက်သည်။
 'ဟန်ဆင်ဟာ တခြားထိပ်သီး အဖိုးရဝန်ထမ်းတွေလို သူ့ကျန်းမာရေးအခြေ
 အနေကို သူများမသိအောင် သို့သို့သိပ်သိပ် လျှို့ဝှက်ထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သိ
 စာမယ် သူ ကိုးလအတွင်း နှလုံးရောဂါကုဖို့ ဆေးရုံကို တက်ခဲ့ရတယ်၊ ဒုတိယအခေါက်
 ဆွဲတော့ သေမလောက်ဖြစ်ပြီးမှ ပြန်ကောင်းလာတာ၊ သူ အာဆမတန်အလုပ်များပြီး
 ခင် ပန်းလွန်းလို့ ဆရာဝန်နဲ့ တုနေရတယ်ဆိုတဲ့ အစီရင်ခံစာလဲရထားတယ်၊ ဒီတော့
 အပြစ်တင်စရာရှိရင် ကျုပ်ကိုပဲ အပြစ်တင်ရမယ်'
 ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။
 'ဒါ ခင်ဗျားသက်သက်မဲ့ မဟုတ်တရုတ်တွေ ပြောနေတာပဲ၊ အခုလို ဖြစ်လာ
 ဆီမယ်လို့ ဘယ်သူက ကြိုသိနိုင်မှာတုန်း၊ ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားအပြစ်လဲမဟုတ်ဘူး၊
 ဒေါက်တာအစ်ဇက်ရဲ့ အပြစ်လဲမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဆေးဟာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ
 သိပ်မဆိုးရွားတဲ့ လူတွေအတွက် အန္တရာယ်လုံးဝမရှိဘူးလို့ ပြောသားပဲ၊ ဟန်ဆင်ရဲ့
 ထူးခြားမာရေးအခြေအနေ သိပ်ဆိုးရွားနေမယ်ဆိုတာ၊ ပြီးတော့ ဟန်ဆင်က လင်ဗန်းမှား
 ဖြစ်ဆွဲမယ်ဆိုတာ သူဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မှာတုန်း၊ ကဲ၊ အခု ဘာဖြစ်လာမယ်ထင်သလဲ'
 ဟင်းဒရစ်က ပြန်ဖြေသည်။
 'ဘာဖြစ်လာမလဲဆိုတာကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ခုနှစ်ယောက်အား
 သူ့သတ်မှုနဲ့ လူသိရှင်ကြားစွဲချက် တင်တော့မှာပေါ့'

ရှုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးသည့် မော်တော်ကားသည် တံတားပေါ်ရောက်နေကြောင်း ဖြစ်သော်လည်း၊ စပါယ်ရှယ်လစ် ဒေါက်တာနှစ်ယောက်က အစားအစာများကို ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်နေကြဆဲဖြစ်သဖြင့် အလုပ်မစဖြစ်သေးချေ။ ၎င်းအပြင် သူတို့နှစ်ယောက်က ယူဆချက်များမှာ အများအားဖြင့် ထုပ်တူညီမျှဖြစ်နေသည်။ သမ္မတကြီးက ဒုတိယသမ္မတကြီးနဲ့စကားပြောနေသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်အကြား ပြောစရာ ဆိုရာစကား သိပ်ရှိပုံမပေါ်။

ဘရန်ဆန်နှင့် ဟင်းခရစ်တို့သည် အလယ်ကားထဲတွင် နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေကြသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောသည်။

'ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားနဲ့ ဟေဂင်ဘက် ဘာမှမသိဘူးဆိုတာ ကျုပ် ငွတ်မှိုက်ပြီ ယုံရမှာလား'

ဟင်းခရစ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပြန်ဖြေသည်။

'ဘာဆိုတာမှ မသိပါဘူးဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်ကတည်းက မြို့ထဲမှာ ပုလိပ်ရောဂါတွေ ဖြစ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားသာ ရှုပ်မြင်သံကြားတစ်အစဉ်တွေထဲ မှန်မှန်ကြည့်ခဲ့ရင် သိမှာပါ၊ ပြီးတော့ ဒီဆရာဝန်နှစ်ယောက် ဒီကိုရောက်မလာခင်က တည်းက ပြဿနာရဲ့အခြေခံဟာ ဒါပဲလို့ တထစ်ချတော့ခဲ့ကြတာ၊ ခင်ဗျားဟာ အသက်ပေါင်းမြောက်မြားစွာအတွက် တာဝန်ရှိသွားလိမ့်မယ်နော်'

သို့သော် လင်ဗန်းဆယ့်နှစ်ခုတွင်သာ အဆိပ်တွေကြောင်း စစ်ပေးဖို့ ဆရာဝန်နှစ်ယောက်ကို ကြိုမှာလိုက်ကြောင်း သူ ထုတ်မပြောပါ။

'ဒါ ဆန်းသလားဗျာ၊ ကဲ ဒီတစ်ခါတော့ ကြိုက်ရာထမင်းသုံးပွဲကို သမ္မတကြီး ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသားကို အရင်မြည်းခိုင်းမှာ၊ ဘာဖြစ်လို့ မြည်းခိုင်းတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်တယ် မဟုတ်လား'

လူနာတင်တားထဲတွင် ရက်စ်ဆန်သည်၊ အေပရဲလ်၊ ဒေါက်တာ အိုဟဲယားတို့နှင့် အတူရှိနေသည်။ အေပရဲလ်မှာ ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်နေပြီး စောင်မြဲထားသည်။ အေပရဲလ်က အိပ်ချင်မှူးတူးနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်မကို ဒီလောက်အထိ လုပ်ဖို့လို့အပ်လို့လားရှင်'
'လိုတာပေါ့၊ နို့ မင်းက လက်သည်းခွဲတာကိုတော့ မခံနိုင်ဘူးဆို'

'ဟုတ်တယ်၊ မခံနိုင်ဘူး'

'ဘရန်ဆန်က ဘာပြောသလဲ'
အေပရဲလ်က အိပ်ချင်မှူးတူး ပြန်ဖြေသည်။

'ပင်လယ်အော်ဘက် သံကြားကြီးမှာပဲ ထပ်ချည်မယ်တဲ့'
အေပရဲလ်၏ မျက်ခွံပိတ်သွားသည်။ အိုဟဲယားက ရက်စ်ဆန်၏လက်မောင်းထို့ ကိုင်၍ ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။

'တော်လောက်ပြီလေ'

'ဘယ်လောက်လောက် ကြာမှာလဲ'

'အနည်းဆုံး နှစ်နာရီ အဲဒါထက် ပိုမလျော့နိုင်ဘူး'

'ဖောင်တိန်တွေကကော'

အိုဟဲယားသည် ဖောင်တိန်နှစ်ချောင်းကို ညှပ်ထားရာမှ ဖြတ်ပေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဇာတ်ကို ခင်ဗျားနိုင်အောင် ကနော်'

'ကြီးစားရမှာပေါ့ဗျာ၊ အဲ ခင်ဗျားကိုလဲ မေးလိမ့်မြန်းလိမ့်မယ်နော်'

'ကျုပ် သိပါတယ်၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူတော့မလား'

'နောက်မှ ယူမယ်'

တံတားပေါ်သို့ အစားအစာများကို ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ပေးရန် လာရောက်ကြသူ ဒေါက်တာနှစ်ယောက်အနက် ပိုမိုဝါရင့်သူ ဒေါက်တာကိုင်လင်စကီက ဘရန်ဆန်ထံ ပြောလိုက်သည်။

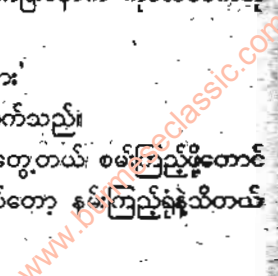
'ကျုပ်နဲ့ ဒီက လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် ဆရာဝန်စမ်းသပ်ပြီးတွေ့ရတာက အစာအဆိပ်ဖြစ်နေတဲ့ လင်ဗန်းဆယ့်နှစ်ခုတွေရတယ်'

ဘရန်ဆန်က ဗန်အက်ဖင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကိုင်လင်စကီထံ ပြန်ကြည့်သည်။

'ဆယ့်နှစ်ခုပဲလား၊ ဆယ့်ခုနှစ်ခု မဟုတ်ဘူးလား'

ကိုင်လင်စကီက ခပ်တည်တည် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'အသားတွေသီးနေတဲ့ လင်ဗန်းဆယ့်နှစ်ခုပဲ တွေတယ်၊ စမ်းကြည့်ဖို့တောင် မလိုပါဘူး၊ နမ်းကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်တယ်၊ အဲလေ၊ ကျုပ်တော့ နမ်းကြည့်ရုံနဲ့ သိတယ်'

ဟန်ဆင်ကတော့ သို့နေတာ မသိလိုက်ဘူးနဲ့တူတယ်

'သေလောက်အောင်ဖြစ်နိုင်သလား'

'သာမန်အားဖြင့်ကတော့ အသက်အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီ သို့နေတဲ့ အသားကြောင့် ဟန်ဆင်သေရတာမဟုတ်ဘူး၊ အဲလေး တိုက်ခိုက်မဆိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စက သူ့နဲ့လုံးရောဂါကို ပိုဆိုးအောင်လုပ်သလို ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် သူ့သေတာ'

'ကျန်းမာရေး သိပ်မဆိုးရွားတဲ့လူဆိုရင် ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်သလဲ'

'အကြီးအကျယ်အန်မယ်၊ ဗိုက်ထဲက သွေးကြောတွေပြတ်သွားနိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သတိလစ်သွားနိုင်တယ်၊ တစ်နည်းပြောရရင် ဘာမှမလုပ်နိုင်မကိုင်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

'ဒါဆိုရင် တော်တော်လေးခုကွရောက်သွားမှာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ သူ့ဘာမှ မလုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေအထိ ရောက်သွားနိုင်တယ်'

'ဒါမျိုးသာဖြစ်ရင် တချို့က တော်တော်လေးဝမ်းသာကြမှာ'

ပြီးမှ ဘရန်ဆန်က ဝန်အက်ဖင်ကို လှည့်မေးလိုက်သည်။

'ဟေ့ မင်းက ဘယ်လိုထင်သလဲ'

'ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားသိချင်တာကို ကျုပ်လဲ သိချင်တယ်၊ ကဲ ဒေါက်တာကိုင်လင်စကီး အခုလိုဖြစ်အောင် တမင်လုပ်လိုက်တာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'

'ဘယ်သူက ဒါမျိုးလုပ်မှာမို့လဲ'

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'မေးခွန်းကိုသာဖြေပါ'

'ဒီလို ပုလိပ်ရောဂါမျိုးကို အထူးတလည်လေ့လာနေတဲ့ ဘယ်ဆရာဝန်မဆို ဒီလိုရောဂါမျိုးကို ရလာအောင် မွေးနိုင်ကြလိမ့်မယ်'

'ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်နိုင်အောင် ဓာတ်ခွဲခန်းပစ္စည်းတွေ လုံလုံလောက်လောက် မြို့မရှိမယ် မဟုတ်လား'

'သာမန်အားဖြင့်တော့ ဟုတ်ပါတယ်'

ဘရန်ဆန်က ညစာလာပို့သောကားထဲမှ စားပွဲထိုးကို ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့ တို့နဲ့ မင်း ကောင်တာနောက်က ထွက်ခဲစမ်း'

တို့နဲ့အပြင်ထွက်လာသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပုံရသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့ကောင် ဒီလောက်မအိုက်ပါဘူး၊ တော်တော်ကလေးအေးနေပြီ၊ ခင်တာ ဘာလို့ ချွေးထွက်နေရတာလဲ'

'ကျွန်တော်က အကြမ်းဖက်တာ၊ ပြီးတော့ သေနတ်နဲ့ချိန်တဲ့ ကိစ္စတွေကို သိပ် ခြောက်ဘူး'

'အခုအထိ မင်းကို ဘယ်သူကမှ ထိုးမယ်ကြိတ်မယ် မမြောရသေးပါလား၊ မင်းကို သေနတ်နဲ့လဲမချိန်သေးပါဘူး၊ အေးလေ ဒါပေမယ့် မင်းမကြာခင် အထူးအကြိတ်ခံချင်ခံရမှာ တန်တော့မင်းမှာ အပြစ်ရှိလို့ ကြောက်နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်' တို့နဲ့သည် နဖူးက ချွေးများကို လက်နှင့်သုတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်ရှိတယ်၊ ဟုတ်လား၊ မဟုတ်တာဗျာ'

'ထမင်းသီးတယ်ဆိုရင် လူဆယ်နှစ်ယောက်စာအထိ၊ တပြိုင်နက်တည်း မမြစ်နိုင်ဘူး၊ သူ့အလိုလိုဖြစ်တာပါဆိုတာကို အဏှအပေါတော့ကမှ လက်ခံမှာ၊ ဒီအဆိပ်ခင်ဗျားတဲ့ ထမင်းပွဲတွေကို ခွဲခြားတဲ့နည်းတော့ ရှိတိုရှိရမယ်၊ တဲ ဘယ်လိုလဲ တို့နဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီး ရစ်ချက်က စက်ဆုတ်သောလေသံနှင့် ဝင်ပြောသည်။ 'ဘရန်ဆန်၊ ဒါ မင်းကို သက်သက်မဲ့ နှောင့်ယှက်နေတာပဲ၊ ဒီကားဒီလိုဘာတာသာသိမှာမို့လို့လဲ'

ဘရန်ဆန်ကတော့ လုံးဝဝရုံမစိုက်ပေ။

'ထမင်းပန်းကန်တွေကို ဘယ်လိုခွဲခြားသလဲ'

'ကျွန်တော်မသိပါဘူးဗျာ၊ တကယ်ကို မသိပါဘူး၊ ခင်ဗျား ဘာပြောနေတယ် ဆိုတာကိုတောင် မသိပါဘူး'

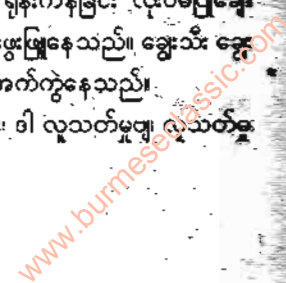
ဘရန်ဆန်က ကိုဝေါစကီနှင့် ပီတာကို လှည့်ပြောလိုက်သည်။ သူ့လေသံစာ အလ္လာပသလ္လာပ လေသံမျိုးပင်တည်း။

'ကဲ သူ့ကိုတံတားပေါ်က ရေထဲပစ်ချလိုက်'

တို့နဲ့သည် ကြောက်လန့်တကြားဟစ်အော်လိုက်သည်။ သို့သော် ကိုဝေါစကီနှင့် ပီတာက သူ့လက်တစ်ဘက်စီကို လာကိုင်သည့်အခါ ရုန်းကန်ခြင်း လုံးဝမပြုချေ။ သူ့ကို ဆွဲခေါ်သွားစဉ် သူ့မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်ပြီး ဖွေးဖွေးဖြူနေသည်။ ချွေးသီး ချွေးပေါက် တရဟော စီးကျနေသည်။ သူ့အသံတလည်း အက်ကွဲနေသည်။

'ကျုပ်ကို တံတားပေါ်က ပစ်ချမယ် ဟုတ်လား၊ ဒါ လူသတ်မှုဗျာ၊ လူသတ်မှုဗျာ ဘုရားစားရပါစေရဲ့ဗျာ၊ ဘာမှမသိ...'

ဘရန်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။

'ဘာလဲ၊ မင်းမှာ မိန်းမရှိတယ်၊ ကလေးသုံးယောက်ရှိတယ်လို့ ဆက်ပြောမှာ မဟုတ်လား'

'ကျုပ်က တစ်ကိုယ်ရေတူကာယသမားပါ'

တို့နှစ်ယောက် မျက်ဖြူလန်သွားသည်။ သူ့ခြေထောက်များမှာ ပျော့ခွေသွားသဖြင့် သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို လမ်းပေါ်တွင်တရွက်တိုက်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားကြရသည်။ ဤတွင် ဒုတိယသမ္မတနှင့် ဟင်းဒရစ်က ထိုသုံးယောက်ကိုဝင်တားလိုက်၏။ သို့သော် ဗန်အက်ဖင်က စက်သေနတ်နှင့်အိန်လိုက်သဖြင့် ရပ်လိုက်ကြရသည်။

ဗန်အက်ဖင်က ဘရန်ဆန်ကိုပြောလိုက်သည်။

'အဆိပ်ခပ်ထားတဲ့ ပန်းကန်ကို ခွဲခြားနည်းရှိမယ်ဆိုရင် ဒါ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ သတင်းစကားဖြစ်ရမယ်၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို ခင်ဗျားသာဆိုရင် တို့နှစ်ကို အသိပေးထားမလား'

'ဘယ်ပြောမလဲ၊ ကဲ တော်လောက်ပဲလား'

'သူ သိသလောက် ပြောတော့မှာပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ သိပ်သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကဲ သူ့ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့လော့'

တို့နှစ်ကို ပြန်ခေါ်လာပြီး သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ တို့နှစ်သည် လမ်းမပေါ်သို့ ပျော့ခွေကျသွားပြီး ဒယ်မင်းဒယ်မင်းနှင့် ကြီးစားပြီးပြန်ထရင်း ထမင်းစားကို တွယ်ဖက်ထားသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်။

'ကျွန်တော် ကျိန်တွယ်ပြီးပြောတာပါဗျာ၊ ဒီထမင်းပန်းကန်တွေ ကိစ္စကို ကျွန်တော် လုံးဝမသိပါဘူး'

'ဒါဖြင့် မင်းသိသလောက်ပြောစမ်း'

'ဒီကားထဲကို ထမင်းပွဲတွေတင်တုန်းက ဒီကိစ္စဟာ သိပ်မရှိသားဘူးလို့ ထင်မိခဲ့တယ်'

'ဆေးရုံမှာလား'

'ကျွန်တော် ဆေးရုံအလုပ်သမား မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က ပျော်ပွဲစားရုံမှာ အလုပ်လုပ်တာပါ'

'ဒီတော့'

'ကျွန်တော် ပျော်ပွဲစားရုံကိုရောက်တော့ ထမင်းပွဲတွေ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလို့ ပြောတယ်၊ ခါတိုင်းဆိုရင် ထမင်းပွဲတွေကားပေါ်တင်တာ ငါးမိနစ်ပဲကြာတယ်၊ ဒီ

ထစ်ခါတော့ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်တောင်ကြာတယ်'

'ပျော်ပွဲစားရုံမှာ ဆေးရုံက လူတွေကို တွေ့ရလို့လား'

'ဟင့်အင်း၊ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ဘူး'

'ကဲ တို့နှစ်၊ မင်းအသက်ပိုရှည်ချင်ရင် မင်းယူလာတဲ့အစားအစာတွေကို မစားနဲ့'

အော်'

ဘရန်ဆန်က အိုဟဲယားဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန်သည်။

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားနဲ့ ဟိုအိန်နဲ့ ကလေးမ၊ အော့ပရဲလ်ကိုပဲ ပြောစရာကျန်တော့

ထယ်'

အိုဟဲယားကလည်း ဆတ်ဆတ်ထိမခံပြန်ပြောသည်။

'ဘာလဲ၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်က ဟိုအဆိပ်ခပ်လိုက်တယ်လို့ ခင်ဗျားထင်တဲ့

သူတွေဆီက ညွှန်ကြားချက်တွေ ယူလာတယ်လို့ စွပ်စွဲမလို့လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ကဲ မစ္စအော့ပရဲလ်ကို ဒီခေါ်လိုက်'

အိုဟဲယားက ပြန်ပြောသည်

'သူ့ကို ဖယ်ထားလိုက်စမ်းပါ'

'အဲမယ်၊ ဒီမှာ ဘယ်သူက ဦးစီးဦးဆောင် လုပ်နေတယ်လို့ မင်းထင်သလဲ'

'လူနာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ကျုပ်ကသာပြောရေးဆိုခွင့်ရှိတယ်၊ ခင်ဗျား သူ့ကိုခေါ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီကိုသယ်ပို့လာရလိမ့်မယ်၊ သူ့အခါ အိပ်မေးတန်းခွဲကြောင့် လူနာတင်ထားထဲမှာ အိပ်မောကျနေတယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာမယုံဘူးလား'

'မယုံဘူး၊ ကိုဝေါစကီ မင်းသွားကြည့်စမ်း၊ သေချာအောင် ဗိုက်ကို လက်နဲ့

နှာနာထိုးကြည့်'

ဆယ်စက္ကန့်အတွင်း ကိုဝေါစကီ ပြန်ရောက်လာသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ တကယ်အိပ်နေတာ'

ဘရန်ဆန်က အိုဟဲယားကို ကြည့်လိုက်သည်။

'တယ်အဆင်သင့်ပါလား၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို အစစ်အမေးမခံရအောင် တမင်

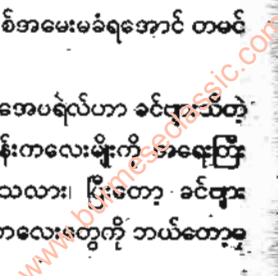
ဆွပ်ထားတာထင်တယ်'

'ဘရန်ဆန်၊ ခင်ဗျားတော်တော်ရှော်တဲ့လူပဲ၊ မစ္စအော့ပရဲလ်ဟာ ခင်ဗျားသိတဲ့

အတိုင်း သိပ်ပြိုစိတ်ခိုင်တဲ့ကလေးပဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကို အရေးကြီး

ဆဲသတင်းတွေ ပြောပြလိုက်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား

အကြောင်း ပြောကြဆိုကြတဲ့အထဲမှာ၊ ခင်ဗျားဟာ မိန်းကလေးတွေကို ဘယ်တော့မှ

ရက်ရက်စက်စက် ယုတ်ယုတ်မာမာမလုပ်ဘူးဆိုတဲ့ ကောင်းကွက်တစ်ကွက်တော့ ကျုပ်ကြားဖူးတယ်

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

'ရဲချုပ်ဟင်းဒရစ် ပြောပြလို့သိတာ၊ သူက ခင်ဗျားအကြောင်းတော်တော်တလေး သိထားပုံရတယ်'

'ဟုတ်သလား ဟင်းဒရစ်'

ဟင်းဒရစ်ကလဲ ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြေသည်။

'ကျုပ် ဘာဖြစ်လို့ မပြောရမှာလဲ'

'ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားပဲ ကျွန်တော့တယ် ဒေါက်တာ'

'အဓိက သံသယဝင်စရာကောင်းတဲ့ လူအနေနဲ့လား။ ခင်ဗျား တော်တော်တိုည့်လာပြီ၊ ကျုပ်ကိုကျုပ် အမွန်းတင်နေတာတော့မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က အသက်ကိုပဲ ကယ်ချင်တယ်၊ လူသတ်ချင်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဆရာဝန်မှတ်ပုံ တင်ရုပ်သိမ်းတာမခံချင်ဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ဟောဒီ ထမင်းကားရောက်လာကတည်းက ကျုပ် လူနာတင်ကားထဲက အပြင်ကို တစ်ခေါက်မှ မထွက်သေးဘူး၊ ဒီတော့ ကျုပ်က အဆိပ်ပါတဲ့ပန်းကန်တွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့ ခွဲခြားနိုင်မှာတဲ့လဲ'

ဘရန်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

'ဘယ်လိုလဲ ကိုဝေါစကီ'

'ကျွန်တော် အာမခံတယ်၊ မစ္စတာ ဘရန်ဆန်'

'ဒါပေမယ့် ထမင်းကားရောက်မလာသေးခင်၊ ခင်ဗျားဟိုလူ ဒီလူတွေနဲ့

လျှောက်စကားပြောနေသေးတယ်မဟုတ်လား'

ကိုဝေါစကီက ဝင်ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူ လူတော်တော်များများနဲ့ စကားပြောခဲ့တယ်၊ အေပရဲလ်လဲ

ဒီလိုပဲ'

'အေပရဲလ်ကို ထည့်မပြောနဲ့လေ၊ ဒီက ဆရာဝန်အကြောင်းပဲပြော'

'သူ လူတော်တော်များများနဲ့ စကားပြောခဲ့တယ်'

'ဘယ်လူနဲ့ ပိုပြောသလဲ'

ကိုဝေါစကီသည် မျက်စိရှင်ရုံသာမက၊ မှတ်ဉာဏ်လည်း ကောင်းပုံရသည်။

'အေပရဲလ်နဲ့ နှစ်ခါ'

'ထားစမ်းပါကွာ၊ သူ လူနာတင်ကားနဲ့ အသွားအပြန်ကားပေါ်မှာ တစ်ချိန်လုံး

စကားပြောသွားလို့ရတဲ့စွာ၊ တခြားဘယ်သူနဲ့ ပြောသလဲ'

'ရက်စိဆန်နဲ့ အကြာကြီးပြောတယ်'

'မင်း တစွန်းတစကြားလိုက်ရသလား'

'မကြားရဘူး၊ သူတို့နဲ့ ကိုက်သုံးဆယ်လောက်ဝေးတယ်၊ ပြီးတော့ လေအလှည့်ထောင့်ဘူး'

'ပစ္စည်းပေးတာ ယူတာမြင်မိသလား'

'မရှိပါဘူး'

ဘရန်ဆန်က အိုဟဲယားကို မေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ဘာအကြောင်းပြောကြတာလဲ'

ရက်စိဆန်က ဝင်ဖြေသည်။

'ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ပြီးတော့လဲ ကျုပ် ဒီရောက်မှ လိုက်

စကားပြောနေတာ လူသုံးဆယ်လောက်ရှိပြီ၊ အဲဒီလူတွေထဲမှာ ခင်ဗျားတပည့်တွေလဲ သိတယ်၊ အခုကိစ္စကျမှ ဘာဖြစ်လို့ ရွေးသိချင်နေရတာလဲ'

'ဒါကတော့ ခင်ဗျားပြောမှ ဖြစ်မှာပေါ့'

'ပြောရော ထူးထူးထွေထွေ သိပ်မရှိပါဘူးဗျာ'

'ခင်ဗျား တော်တော် သွေးအေးတဲ့လူပဲ'

'ဦးရိမ်စရာဘာမှမရှိလို့ပေါ့ဗျာ'

ဤတွင် ကိုဝေါစကီက ဝင်ပြောပြန်သည်။

'မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဟောဒီလူ ရက်စိဆန်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်နဲ့ စကား

အကြာကြီးပြောနေတာ တွေရတယ်'

'ဘာလဲ၊ တိုလီမိုလီတွေ ပြောနေတာပဲလား၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး'

'ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ ဒီတံတားပေါ်က လူဆိုးတွေကို ဘယ်ပုံတယ်နည်း မောင်း

ချရမလဲဆိုတာ ဆွေးနွေးနေကြတာပါ'

'ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ပြောတော့လဲ ယုံရမှာပေါ့လေ၊ ကံဆွေးနွေးတာ တော်တော်

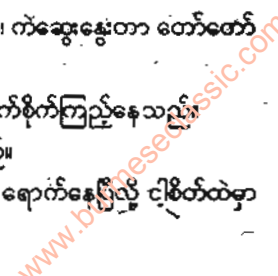
လေး အကျိုးအမြတ်ရှိလား'

ကတ်တလန်က ပြန်မဖြေပဲ၊ သူ့ကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဘရန်ဆန်က ဝန်အက်ဖီကို ပြောလိုက်သည်။

'တို့လူအုပ်ထဲမှာ ပူးသတ်မယ့်လူတစ်ယောက် ရောက်နေပြီလို့ ငြိမ်တံထဲမှာ

ထင်နေတယ်'

ဗန်အက်ဖင်က ဘရန်ဆန်ကို ပြန်ကြည့်နေသည်။ အဖြေတော့ သူက မပေးဘရန်ဆန်က ဆက်ပြောသည်။

'ဒါဆိုရင် ဆရာဝန်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူက ကြံကြိုက်လို့ ဒီကိုရောက်လာတာ ဆရာဝန်အစစ်ဖြစ်ကြောင်းလဲ တို့သိထားရပြီ။ ဒါပေမယ့် တို့အထဲမှာ တော်တော် အတွေ့အကြုံများတဲ့ စုံထောက်တစ်ယောက်ရောက်နေတယ်လို့ ငိုစိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတယ်။ မင်းကော ဘယ်လိုခံစားရသလဲ'

'ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလိုထင်တယ်'

'ဘယ်သူ့ကို ထင်သလဲ'

ဗန်အက်ဖင်က မဆိုင်းမတွအဖြေပေးသည်။

'ရက်စ်ဆန်'

ဘရန်ဆန်က ခရိုက်စလာကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'ဟော ဒီလူကြီးမင်း ရက်စ်ဆန်က သူဟာ လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာကြီးက အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့ သတင်းထောက်ပါလို့ ပြောနေတယ်။ သူပြောတာ မှန်မမှန် စုံစမ်းရင် ဘယ်လောက်ကြာမလဲ'

'သမ္မတကြီးရဲ့ ဆက်သွယ်ရေးတယ်လီဖုန်းကို သုံးခွင့်ရမလား'

'ရတာပေါ့'

'မိနစ်ပိုင်းလောက်ပဲကြာမယ်'

ရက်စ်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။

'ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်က ဒေါသပူနဲ့ထပြရမှာလား။ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ။ ကြိုက်သလိုသာပေးပါ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ရွေးရတာလဲ။ သတင်းစာဆရာတွေထဲ တာလို့ ဘာဖြစ်လို့ထင်ရတာလဲ။ ခင်ဗျားလူတွေထဲက တစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'

'ကျုပ်က ကျုပ်လူတွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်စိစစ်ပြီး ရွေးထားတာ'

'နပိုလီယံကလဲ သူ့ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရွေးခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးကျတော့ သူ့ကိုသစ္စာဖောက်တဲ့လူတွေအများကြီး။ ပြီးတော့ အခုခင်ဗျား ရွေးချယ်ထားတဲ့ လူဆိုး၊ လူမိုက်၊ လူသတ်သမားတွေကို ဘာဖြစ်လို့ သိပ်စိတ်ချနေသလဲ ဆိုတာ ကျုပ်တော့ မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေပြီ'

ဗန်အက်ဖင်က ခပ်အေးအေး ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားပြောနိုင်တုန်းပြောပေါ့ဗျာ'

ထို့နောက် ဘရန်ဆန်၏ လက်မောင်းကိုတို့ပြီး အနောက်ဘက်ကိုလက်ညှိုး

ထိုးပြရင်

'အချိန်ဆွဲနေလို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်'

'မင်းပြောတာမှန်တယ်'

မည်းမည်းမှောင်မှောင်သော ဒီးသားတိမ်တိုက်များသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ညှို့ဝှက်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

'သမ္မတကြီးနဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီး၊ ပြီးတော့ ဧည့်သည်တော်ကြီးတွေ ဖို့ရေထဲမှာ ကြွတ်စုတ်ကလေးတွေလို ဖြစ်နေတာ ပရိသတ်က သိပ်ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကဲ ညွှန်ဆင့်ကိုပြော။ ဓာတ်ပုံဆရာတွေကို အသင့်ပြင်ခိုင်းပြီး ကုလားထိုင်တွေကို နေသားထော့ထားတော့လို့'

ဗန်အက်ဖင်ထွက်သွားပြီး ပြန်ရောက်လာသည့် အခါကျမှ ဘရန်ဆန်က ဗန်အက်ဖင်ကိုခေါ်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရှိနေသည့် ရက်စ်ဆန်ထံသွားကြသည်။ ထို့နောက် ဗန်အက်ဖင်ကို ပြောလိုက်သည်။

'သူကင်မရာကို မင်းဖွင့်ကြည့်တယ်လို့ ရက်စ်ဆန်က ပြောတယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အသေးစိတ်တစ်ခုချင်း ဖြတ်ကြည့်တာတော့ မဟုတ်ဘူး'

အဲ

'ဖြတ်ကြည့်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

ရက်စ်ဆန် ဒေါသထွက်လာပုံရသည်။

'ဖြတ်မကြည့်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ဒီလိုကင်မရာမျိုးဖြစ်အောင် တစ်စစီ ထောက်တပ်ဖို့ လူတစ်ယောက်ကို ငါးနှစ်လောက် သင်တန်းတက်ခိုင်းထားမှဖြစ်မှာ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီတံတားပေါ်မှာ ရှိနေတုန်း ဒီကင်မရာလေး ပျက်မသွားစေချင်ဘူး'

'ခင်ဗျားရဲ့ ခြောက်လုံးလှန်လုံးတွေကို ကျုပ်ကရမစိုက်ဘူး။ ကဲ ဖြတ်ကြည့်စမ်းဗျာ'

'ကျွန်တော်လဲ သဘောတူတယ်'

ပြီးမှ ဗန်အက်ဖင်က ရက်စ်ဆန်ကို နှစ်သိမ့်သောလေသံနှင့် ပြောသည်။

'ခရိုက်စလာကို ဖြုတ်ခိုင်းမှာပါ။ စက်ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကျုပ်တွေ့ဖူးသမျှလူတွေထဲမှာ ဒီကောင်အတော်ဆုံးပဲ။ စိတ်ချပါ။ မပျက်စေရပါဘူး'

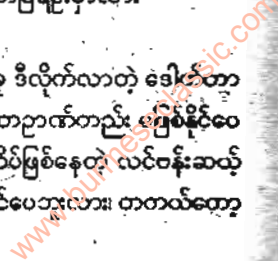
ပြီးမှ ဘရန်ဆန်ကို ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော် သူ့သားရေအိမ်၊ သူ့ဖင်ထိုင်ခုံ၊ ပြီးတော့ ထိုင်ခုံအောက်ဘက်နဲ့ အပေါ်ဘက်စင်ပေါ်မှာ ရှာကြည့်ပြီးပြီ။ ဘာမှမတွေ့ဘူး'

'ဒါဖြင့် သူ့ကို ရှာစမ်း'

'ကျွန်ုပ်ကိုရှာမယ်၊ ဟုတ်လား၊ အခုအရှာခံပြီးပြီပဲ'
 'လက်နက်ပါမပါရှာမလို့'
 ရက်စိဆန်၏ ကုတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ၊ အတွင်းလိုင်နင်စမှစ၍ တစ်စမကျန်
 အရှာခံရသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် သော့တွဲ အကြွေများ၊ မဖြစ်စလောက် ဘေးအငယ်
 စားလေးတစ်ချောင်းကလွဲလျှင် စာရွက်စာတမ်းများကိုသာ ရှာတွေ့ရသည်။
 ဗန်အက်ဖင်ကပြောလိုက်သည်။
 'ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ၊ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်၊ လူမှုဖူလုံရေးကတ်ပြား၊ အကြွေငယ်
 ခွင့်ကတ်ပြား၊ သတင်းထောက်မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားတွေ'
 ဘရန်ဆန်က မြတ်မေးသည်။
 'အဲဒီသတင်းထောက် မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားတွေထဲမှာ လန်ဒန်တိုင်းက ထုတ်
 ဖေးတဲ့ မှတ်ပုံတင်ပါသလား'
 'ဟောဒီမှာ၊ ကြည့်ရတာ ဟုတ်ပုံရတယ်'
 'ဒါပေါ့ကွာ၊ အဟုလုပ်ရင်တောင် သေသေသပ်သပ်လုပ်လာမှာပါ၊ ဘာပါသေး
 သသ့'
 ဘရန်ဆန်က ထိုကတ်ပြားကိုပြန်ပေးရင်း မျက်မှောင်ကုတ်၍ ပြောလိုက်ခြင်း
 ဖြစ်သည်။
 'ပါသေးတယ်၊ ဟောင်တောင်ကိုသွားမယ့် လေယာဉ်ပျံလက်မှတ်တစ်စောင်'
 'နက်ဖြန်ခါသွားဖို့ ရက်စွဲတပ်ထားသလား'
 'ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'
 'သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောတာပဲ၊ မင်း ဘယ်လိုထင်သလဲ'
 'မပြောတတ်ဘူး'
 ဝန်အက်ဖင်သည် ရက်စိဆန်၏ ဖောင်တိန်နှစ်ချောင်းကို အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့
 ထုတ်နှင့်စမ်းသပ်နေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် သူနှင့်ဘရန်ဆန်သည်သေမင်းနှင့်
 လက်တကမ်းအကွာသို့ ရောက်နေကြသည်။ သို့သော်တခြားတွင် အာရုံစိုက်နေသော
 ဝန်အက်ဖင်က ဖောင်တိန်နှစ်ချောင်းကို ပြန်ချိတ်လိုက်ပြီး ရက်စိဆန်၏ နိုင်ငံကူးလက်
 မှတ်တို့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ သူက စာရွက်များကို ကယုကယာလှန်ကြည့်လိုက်သည်။
 'တော်တော် ခရီးသွားနိုင်တဲ့လုပ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ် မတိုင်ခင်မီက အရှေ့တောင်
 အာရှမှာရှိတဲ့ နိုင်ငံတော်တော်များများကို ခရီးသွားထားတာတွေရတယ်၊ ကဲ ခင်ဗျား
 သယ်လိုထင်သလဲ'

'သူပြောတာနဲ့ လာကိုက်ညီတာပေါ့လေ၊ သူ ဒီအတိုင်းပြောထားတယ် နီ
 ငင်းကကော'
 'ဒီလူသာ လူ့ပုံဆိုင်ရင် တော်တော်ပင်ပန်းခဲပြီး လုပ်ထားတာလို့ ပြောရလိမ့်
 ဝယ်၊ သူကဒီမြို့သားလို့ နာမည်ခံထားရင်လဲရတာပဲ မဟုတ်လား'
 ဘရန်ဆန်က မေးသည်။
 'ခင်ဗျား ဆန်ဖရန်စစ္စကို ဇာတ်လား'
 'မဟုတ်ပါဘူး၊ အနေကြာတာတစ်ခုပါပဲ'
 'ဒီကိစ္စကလေးတစ်ခုအတွက် အကြောင်းပြုလို့ကောင်းအောင် ဘယ်သူစာ
 ဆယ်နှစ်နှစ်လောက် ဒုက္ခခံပြီး ခရီးသွားနေမှာလဲ'
 ခရိုက်စလာ ပြန်ရောက်လာသည်။ ဘရန်ဆန်က တအံ့တဩမောကြည့်လိုက်
 ၏။
 'ဟ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ပြီးသွားမလား'
 'သမ္မတကြီး တယ်လီဖုန်းက လန်ဒန်နဲ့ တိုက်ရိုက်ဆက်လို့ရတာပဲ၊ ရက်စိဆန်
 ပြောတာမှန်တယ်၊ သူဟာ လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာက အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့ သတင်း
 ထောက်တစ်ယောက်ပဲ'
 ရက်စိဆန်က ခရိုက်စလာကို ပြောသည်။
 'ကျုပ် ကင်မရာကို ဘရန်ဆန်က အစိတ်အစိတ်အမွှာမှာဖြစ်အောင် ဖြုတ်
 ကြည့်စေချင်တယ်တဲ့၊ ဒီကင်မရာထဲမှာ ချိန်ကိုက်ငဲ့၊ ဒါမှမဟုတ် ရေဒီယိုပါတယ်
 ငင်း ဖြုတ်ရင် သတိထားဖြုတ်နော်၊ မင်းတစ်ကိုယ်လုံး အစိတ်စိတ်အမွှာမှာ ဖြစ်သွားလိမ့်
 ဝယ်၊ မင်းဖြုတ်ပြီးရင်တော့ ဒီကင်မရာကို သူ့ကိုအတိုင်းဖြစ်အောင် ပြန်တပ်ပေးရလိမ့်
 ဝယ်'
 ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြုသဖြင့် ခရိုက်စလာက ပြုံးပြီး ကင်မရာကို လူထွတ်
 သွားသည်။ ရက်စိဆန်က မေးလိုက်သည်။
 'ကဲ ဒါပဲလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ် ဖိနပ်ခွာကို ဖြုတ်ပြရဦးမှာလား'
 ဘရန်ဆန်က မပြုံးပါ။
 'ကျုပ် အခုထက်ထိ စိတ်မကျေနပ်သေးဘူး၊ အခု ဒီလိုက်လာတဲ့ ဒေါက်တာ
 ထိုင်လင်စကီဟာ အဆိပ်ခပ်တဲ့သူတွေနဲ့ တစ်စိတ်တည်း တဉာဏ်တည်း မဖြစ်နိုင်ပေ
 ဘူးလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်တို့ယ်သယကင်းအောင် အဆိပ်ဖြစ်နေတဲ့ လင်ဇန်းဆယ့်
 နှစ်ခုတွေတယ်လို့ သူ့ကို တမင်မှာလိုက်တာကော မဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား၊ တာတယ်တော့

အဆိပ်ဖြစ်နေတဲ့ လင်ငန်းဆယ့်ခုနစ်ခုဖြစ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ အဆိပ်ပါတဲ့ လင်ငန်းကို ခွဲခြားနိုင်တဲ့ တစ်ယောက်ယောက် ဒီတံတားပေါ်မှာ ရှိကိစ္စရမယ်၊ ကဲ၊ ရက်စိဆန် ဒေါက်တာ ကိုင်လင်စတီက အဆိပ်မဖြစ်ပါဘူးလို့ ပြောထားတဲ့ လင်ငန်းတွေထဲက တစ်ခုကို မင်းစားပြစမ်း'

'ဒေါက်တာကိုင်လင်စတီ မှားပြောမိတာနဲ့ ကျုပ် ကြားထဲက အချောင်ပင် အသေခံရမှာလား၊ ကျုပ် မစားနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က စမ်းသပ်ခံပူးကလေး မဟုတ်ဘူး'

'ဒါဆိုရင် သမ္မတကြီးနဲ့ သူ့စည်းသည်တော်တွေကို အစားခိုင်းရတော့မှာပေါ့၊ အဲ . . . သူတို့က ငြင်းမယ်ဆိုရင် အတင်းအဓမ္မစားခိုင်းရလိမ့်မယ်'

သူ့ကိုလဲ အတင်းဓမ္မ စားခိုင်းနိုင်သားဟု ပြန်ပြောရန် စဉ်းစားမိပြီးမှ ရက်စိ ဆန်ကမပြောပဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ၎င်းအပြင် အဆိပ်ခတ်ထားသော လင်ငန်းကို အယ်နည်းဘယ်ပဲခွဲခြားနိုင်ကြောင်း၊ ကတ်တလန်က ပြောမပြုရသေးသည်မှာ သေချာ သည်၊ ပြီးတော့ အိုဖဲယားကလွဲရင်ခွဲခြားတတ်သူမှာ သူ တစ်ယောက်သာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ရက်စိဆန်က လက်နှစ်ဘက်ကို အထက်သို့ မြှောက်ပြရင်း

'ခင်ဗျားဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ဘုရားမှသိမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ကတော့ ဒီဒေါက်တာနှစ်ယောက်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်တယ်၊ သူတို့က ဒီလင်ငန်းတွေ မှာ အဆိပ်မဖြစ်သေးဘူးဆိုရင် ကျုပ် လက်ခံမယ်၊ ကဲ ကျုပ်ကပဲ ခင်ဗျားရဲ့ စမ်းသပ်ခံ ပူးကလေးအဖြစ် အသုံးတော်ခံမယ်'

ဘရန်ဆန်က သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ပြန်ကြည့်သည်။

'ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ခုတစ်မျိုးခုတစ်မျိုး ပြင်ပြောနေတာလဲ'

ရက်စိဆန်က လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းတွင် အေးအေးလူလူပြောသည့် ပုံစံမျိုး နှင့် ပြန်ပြောသည်။

'ဘရန်ဆန်၊ ခင်ဗျား တော်တော်ကို မယုံသတိဖြစ်တတ်တဲ့လူပဲ၊ ခင်ဗျားဘာ သာ ခင်ဗျား ဝန်အက်ဖင်ရဲ့ မျက်နှာထားကို အကဲခတ်စမ်း၊ ကျုပ်ပြောတာကို သူ လက်ခံတယ်လို့ အတတ်ပြောခဲ့တယ်၊ တချို့လူတွေကတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားကို ပျော့ညံ့တယ်လို့တောင် ပြောချင်ပြောကြမှာ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဂရုမစိုက်လို့ အခုလို သဘောတူလိုက်တာ၊ ကဲ . . . ရှင်းပြလား'

ဘရန်ဆန်က ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်ပြီ၊ တိုနီကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'ကဲ၊ အဆိပ်မဖြစ်သေးဘူးဆိုတဲ့ လင်ငန်းဆယ်ခု ခုပေါ်မှာ စိတ်ထားစမ်း တဲ ရက်စိဆန်၊ မင်းကြိုက်တာတစ်ခု ရွေးပြီးစားပြစမ်း'

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားမှားနေပြီ၊ ဘာလဲ၊ ကျုပ် ရွေးတတ်တယ်လို့ ခင်ဗျားခတ် ထင်နေသေးသလား၊ တဲဗျာ၊ ခင်ဗျားကပဲ ရွေးပေးစမ်းပါ'

ဘရန်ဆန်က လင်ငန်းချပ်ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ရက်စိဆန်က ရှေ့တိုး သွားပြီး လင်ငန်းကိုအသာမရွံ့ အဖားအစာများကို ဂရုတစိုက် နှမ်းကြည့်သည်။ ထိုသို့ နှမ်းရင်း လင်ငန်းအောက်ပိုင်းကို မသိမသာလက်နှင့် စမ်းကြည့်ရာ ထစ်ထားသည်တို့ တွေ့ရချေ။ သည့်လင်ငန်းတွင် အဆိပ်မပါ။ ဤတွင် ရက်စိဆန်က လင်ငန်းအယ်ယံ ခေါင်တွင် ထည့်ထားသောအသားစဉ်းကော တစ်စွန်းကို ကောက်ဝါးလိုက်သည်။ သူက ရှုံ့ရှုံ့မဲ့နှင့် ဝါးပြီးမှ မျှီချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုပုံစံအတိုင်း နောက်တစ်စွန်း ထပ် မှတ်စားပြန်သည်။ ပြီးမှ လင်ငန်းကိုမသတိသည့်ပုံစံနှင့် ချထားလိုက်၏။

ဘရန်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

'ဘာလဲ ခံတွင်းမတွေ့ဘူးလား'

'စားလောက်ဆိုင်ထဲမှာသာဆိုရင် မီးဖိုထဲသွားပြီးစားဖို့မျှကို လင်ငန်းနဲ့ ရိုက်ပစ် ခိုမှာ၊ ဒီလိုဟင်းချက်ညှတ်လူဟာ စားဖို့မျှအခေါ် မခံထိုက်ဘူး'

'အဆိပ်ဖြစ်နေပြီထင်လို့လား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ချက်ပုံပြုတ်ပုံညှိလွန်းလို့ပါ'

'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား နောက်တစ်ပွဲ ထပ်ပြည်းဦးမလား'

'မမြည်းဘူး၊ ခင်ဗျားက တစ်ပွဲတည်း မြည်းပါလို့ပြောခဲ့တာပဲ၊ ဥစ္စာ'

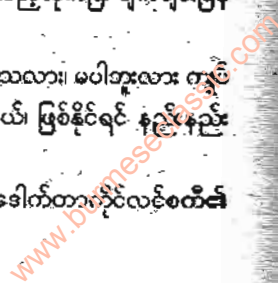
ဘရန်ဆန်က ချော့ချော့မော့မော့ ပြောသည်။

'လုပ်စမ်းပါဗျာ၊ ကူညီတဲ့သဘောမျိုး လုပ်ပြစမ်းပါ။ ရက်စိဆန်က ရှုံ့ရှုံ့မဲ့နှင့် သဘောတူလိုက်သည်။ သည်လင်ငန်းတွင်လည်း အဆိပ်မပါ။ သူက ရှုံ့ရှုံ့မဲ့နှင့် အပြန်နေစဉ် ဘရန်ဆန်က နောက်ထပ် လင်ငန်းတစ်ချပ် ထိုးပေးပြန်သည်။

သည်လင်ငန်းအောက်ဘက်တွင်ကား အထစ်ကလေး တစ်ခုပါလာသည်။ ရက်စိဆန်က အပေါ်က အုပ်ထားသည့်ရေပါးစက္ကူကို ခွာလိုက်ပြီးနောက် မယုံသင်္ကာ စိတ်နှင့်နှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် အနည်းငယ်ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်ပြီး ချက်ချင်းပြန် ထွေးပစ်လိုက်သည်။

'ဒီလင်ငန်းထဲက အစားအသောက်တွေရောဂါဖြစ်ပါသလား၊ မပါဘူးလား၊ ကျုပ် အသိတုန်း၊ ဒါပေမယ့် အရင်နှစ်ပွဲထက် ဒီပွဲက ပိုညံ့သေးတယ်၊ မြစ်နိုင်ရင် နည်းနည်း ဆောက်နှမ်းကြည့်ပေးပါ'

ရက်စိဆန်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထမင်းငန်းကို ဒေါက်တာကိုင်လင်စတီ၏

နာခေါင်းအောက် ထိုးပေးသည်။ သူက နမ်းကြည့်လိုက်ပြီး သူ့အဖော်ဒေါက်တာထံ လှမ်းပေးသည်။

ဘရန်ဆန်မေးသည်။

'ကဲ ဘယ်လိုလဲ'

ဒေါက်တာ ကိုင်လင်စကီတစ်ယောက် ချက်ချင်းပြန်အဖြေ မပေးပါ။

'သိပ်မသေချာဘူး၊ ဖြစ်တော့ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဖြစ်ရင်လဲ ငါးဆယ် ငါးဆယ်

လောက်ပဲဖြစ်မယ်၊ ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ စစ်ပြီးမှ သေသေချာချာပြောလို့ရမယ်'

သူက ရက်စိဆန်ကို သေသေချာချာစူးစမ်းစမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဆေးလိပ်သောက်သလား'

'မသောက်ဘူး'

'အရက်ကောသောက်သလား'

'တစ်ခါတလေပါပဲ'

ကိုင်လင်စကီက အဖြေပေးသည်။

'ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပဲဖြစ်ရမယ်၊ အရက်နဲ့ ဆေးလိပ်မသောက်တဲ့ လူတွေဟာ အရသာခံတဲ့နေရာမှာ အနံ့ခံတဲ့နေရာမှာ သိပ်စူးရှတတ်တယ်၊ ရက်စိဆန်ဟာ အဲဒီလိုလူစားဖို့ပဲ'

ဤတွင် ရက်စိဆန်က မည်သူ့အပြောကိုမှ မစောင့်ပဲ လင်ဗန်းများကို လျှောက် နမ်းကြည့်သည်။

'ကဲ ကျုပ်အယူအဆကို ပြောရမလား'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ဒီလင်ဗန်းတွေထဲမှာ အများစုဟာ သိပ်မသန်တော့ဘူး၊ နည်းတာများတာပဲ တွာမယ်၊ အားလုံးသီးနေပြီ'

ဘရန်ဆန်က ကိုင်လင်စကီကို လှမ်းမေးသည်။

'ဖြစ်နိုင်သလား'

ဒေါက်တာကိုင်လင်စကီ တစ်ယောက်စိတ်ညစ်သွားပုံရသည်။

'ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ပလိပ်ရောဂါဟာ တစ်နေရာထဲ သွားစုချင်စုနေတတ်တယ် မနှစ်တုန်းက နယူးအင်္ဂလန်က မိသားစုနှစ်စု ပျော်ပွဲစားထွက်ကြတယ်၊ အားလုံးဆယ်ယောက်၊ သူတို့အားလုံး အသားညှပ်ပေါင်မုန့်စားကြတယ်၊ အဲဒီအသားညှပ်ပေါင်မုန့်ထဲမှာ အမဲသားစဉ်းကောကြော် တစ်ဖိုးတည်း ထည့်ထားတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ပုလိပ်

ရောဂါ ပြိုလဲမွေ့သွားတာပဲ၊ ငါးယောက်သေတယ်၊ နှစ်ယောက်နည်းနည်းပါးပါးပဲ ခဲထိုက်ရတယ် သုံးယောက် ဘာမှမဖြစ်ဘူး'

ဗန်အက်ဖင်နှင့် ဘရန်ဆန်နှစ်ယောက်တို့ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဗန်အက်ဖင်က စပြောသည်။

'မတော်သေးဘူးလား'

'ဒီကိစ္စကိုဆက်မေးနေရင် အပိုပဲလို့ မင်းထင်လား'

'ခင်ဗျားနာမည်ပျက်ရုံပဲ အဖတ်တင်လိမ့်မယ် မစွတာဘရန်ဆန်'

'ငါ သိပ်ဘဝင်မကျသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းပြောတာ သဘောတူတယ်၊ တစ်ခုခက်တာက တို့က ရက်စိဆန်ပြောတာကို လက်ခံနေရတဲ့ကိစ္စပဲ'

'ဒါပေမယ့် သူ့အခု လင်ဗန်းနှစ်ဆယ်လောက်ထိအောင် စစ်ပေးသွားတာပဲ ဆယ့်ခုနှစ်ချပ်ထက်တောင်ပိုနေသေးတယ်'

'ဒါဘယ်သူပြောတာလဲ'

'ခင်ဗျားအခုချိန်ထိ သူ့ကို မယုံသေးဘူးလား'

'ဒီလူကြည့်ရတာ သိပ်သွေးအေးလွန်းတယ်၊ ဒီလိုဘက်မှာ ပီပီရီဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ထားတဲ့ လူမျိုးဖြစ်ပုံရတယ်၊ ပြီးတော့လဲ ဒီလူ ဓာတ်ပုံဆရာ၊ သိပ်သေချာဆယ်'

'ဒီကိစ္စမှာ အတွင်းလူဖြစ်နိုင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ အတွင်းလူသိပ်သေချာတယ်'

'ဒါဖြင့်ရင် ခုဟာတမင်အဆိပ်ခပ်တာ ဖြစ်အောင်လုပ်တော့မယ်ဦး'

'လုပ်မယ်လေ၊ စကားပြောခွက်က ငါ့လက်ထဲမှာရှိမှာ၊ ငါ့ထက် ဘယ်သူက

ပိုစကားပြောနိုင်မှာမို့လို့လဲ'

ဗန်အက်ဖင် တောင်ဘက်တံတားတိုင် မျှော်စင်ဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ထမင်းကား နံပါတ်နှစ်တောင် လာနေပြီ'

ဘရန်ဆန်သည် ရုပ်မြင်သံကြား ရိုက်ကူးမည့် ကင်ဓရာများ၊ အထူးဧည့်သည် တော်ကြီးများ၊ သတင်းစာဆရာများနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာများကို ယခင်ပုံစံအတိုင်း နေရာချထားသည်။ အနောက်ဘက်ဆီမှ မိုးသားတိမ်တိုက်များသည် တရွေရွေ ရွေ့လျားလာနေဆဲပင်တည်း။ ဟန်ဆင် ထိုင်ခဲ့သောကုလားထိုင်တွင် ဒုတိယသမ္မတ ရစ်ချတ်

ဝင်ထိုင်နေသည်။ ယခင်ပုံစံနှင့် ဒါလောက်ပဲ ခြားနားသည်။

ရုပ်ရှင်ကင်မရာများ စတင်လှုပ်ရှားစပြုလေပြီ။ သမ္မတကြီး၏ နံဘေးတွင် ထိုင်နေသူ ဘရန်ဆန်က စကားပြောခွက်ထဲသို့ စကားပြောသည်။

'အခု ကျွန်တော်က အမေရိကန်နိုင်ငံ တစ်ဝန်းလုံးနဲ့ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိနေကြတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားပရိသတ်ကို တစ်ခုတင်ပြစရာရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီလောက်က ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ အလွန်ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုအကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို သိပြီးတဲ့အခါကျရင် ဥပဒေအပြင်ဘက်ကို ရောက်နေသူတိုင်း ရာဇဝတ်သားတွေမဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည်သဘောပေါက်လာကြပါလိမ့်မယ်။ အခု ဟောဒီထမင်းစားကောင်တာပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ထမင်းလင်ဗန်းတွေကို ပရိသတ်များ တဆိတ်ဝရပြုကြစေလိုပါတယ်။ ဒီထမင်းလင်ဗန်းတွေဟာ လေယာဉ်ပျံတွေပေါ်မှာ လေကြောင်းကုမ္ပဏီတွေက ကျွေးကြမွေးကြတဲ့ လင်ဗန်းမျိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလင်ဗန်းထဲက အစားအစာတွေဟာ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်ရဲ့လား။ အန္တရာယ်ကင်းရဲ့လား'

ဘရန်ဆန်က ပြောပြောဆိုဆို တဘက်တွင်ရှိနေသူ တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

'ဒီပူပိုက်ကတော့ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေတစ်ခုမှာ အဆိပ်ပါရဂူလို့ နာမည်ကြီးနေတဲ့ ဒေါက်တာ ကိုင်လင်စကီပါပဲ။ ကဲ ဒေါက်တာ၊ ဒီ ထမင်းလင်ဗန်းတွေဟာ တတယ်တော အန္တရာယ်ကင်းရဲ့လား'

'အန္တရာယ်မကင်းဘူး၊ တချို့လင်ဗန်းတွေမှာ ရောဂါပိုးတွေဝင်နေတယ်'

'ဘယ်လောက်တောင် များသလဲ'

'တစ်ဝက်ကျော်လိမ့်မယ်ထင်တယ်'

'ဘာရောဂါပိုးတွေ ဝင်နေတယ်ထင်သလဲ ဒေါက်တာ'

'ငိုင်းရပ်စ်ပိုးတစ်မျိုး ဝင်နေတယ်။ ထမင်းကို အဆိပ်ဖြစ်စေတဲ့ ပိုးမျိုးပေါ့'

'သေနိုင်သလား'

'သေနိုင်တယ်'

'ခဏခဏ ဖြစ်တတ်သလား'

'မကြာခဏဖြစ်တတ်ပါတယ်'

'ဘယ်လိုအခါမျိုးမှာ ဖြစ်တတ်သလဲ၊ ထမင်းသုံးသွားတဲ့အခါမျိုးကျရင် ဖြစ်လေ့

ဖြစ်ထရှိသလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ငိုင်းရပ်စ်ပိုးမျိုးကို ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ တစ်မိနစ်မျှလောက် ရထားပဲမဟုတ်လား'

'ဖြစ်မယ်ထင်တယ်'

'ရသလား၊ မရဘူးလား'

'ရပါတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒေါက်တာကိုင်လင်စကီ ဒါလောက်ပါပဲ'

လူနာတင်ယာဉ် ဘေးနားတွင် ရပ်နေသူ ရက်စ်ဆန်က အဲဒီဟဲလီကုပ်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

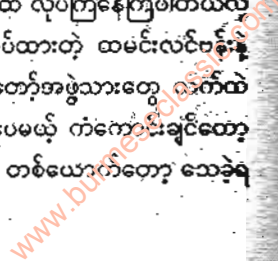
'တရားခွင်ကို တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသေးဘူးလို့သာ ပြောကြတယ်။ တရားလိုရှေ့နေကြီးလို တိတိကျကျ သရုပ်ဆောင်နိုင်သားပဲ'

'ဒါကတော့ ရုပ်မြင်သံကြား ပြစက်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပေါ့ဟု'

ဘရန်ဆန်က ပြောပြန်သည်။

'ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်ကို ကြည့်နေကြတဲ့ လုပ်သားပြည်သူ အားလုံးကို ကျွန်တော် တင်ပြချင်တာကတော့ ခရီးထွက်လာတဲ့ သမ္မတကြီးနဲ့အဖွဲ့ကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး ဒီတံတားကြီးကို အပိုင်စီးထားတဲ့ ကျွန်တော်အဖွဲ့တွေကို တပ်မတော်၊ ပြည်သူ့ရဲအင်္ဂါတို့အဖွဲ့အစည်း အစားအစာပိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေက သတ်ဖြတ်ဖို့ ဒါမှမဟုတ် ဘာမှမလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားတဲ့အထိ လုပ်ကြံနေကြမိတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီတံတားပေါ်မှာ အဆိပ်ခပ်ထားတဲ့ ထမင်းလင်ဗန်းနဲ့ အဆိပ်မပါတဲ့ ထမင်းလင်ဗန်းတွေ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်အဖွဲ့သားတွေ လက်ထဲ ရောက်သွားအောင် လုပ်ပေးမိလို့လူ ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကံကောင်းချင်တော့ သူတို့ရဲ့ ကြိုးပမ်းချက်ဟာ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တော့ သေခဲ့ရရှာတယ်။ ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို နောက်မှ တင်ပြပါမယ်'

'အခုလောလောဆယ် ပြောချင်တာကတော့ ဒုတိယ ထမင်းကားရောက်လာပြီ ဆိုတာပါ။ အာဏာပိုင်အဖွဲ့တွေက ဒီတစ်ခါမှာလည်း ပထမအခေါက်က နည်းအတိုင်း မိုက်မိုက်ကနဲကနဲ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပထမအခေါက် တုန်းက ယုံနိုင်စရာလုံးဝမရှိတဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ထုံးတစ်ခုကို မိုက်မိုက်ကနဲကနဲ လုပ်ခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ ဒီတော့ ထမင်းလင်စန်းသုံးချပ်ကို ဟိုတစ်ချပ်၊ ဒီကတစ်ချပ် ဆွဲယူပြီး သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင်နဲ့ ရေနံမင်းသားကို အစားခိုင်းမယ်။ သူတို့သုံးဦးဘာမှ မဖြစ်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တို့ထမင်းလင်စန်းတွေမှာ အဆိပ်မပါနိုင်ဘူးဆိုတာ တော်တော်လေး သေချာသွားပြီ။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့သုံးယောက် အကြီးအကျယ် ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရပြီဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ အပြစ်လုံးဝပျံ့လှဲမရတော့ဘူးဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံး သိစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ တပ်မတော်စတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ရေဒီယို၊ တယ်လီဖုန်း၊ အဆက်အသွယ်၊ အမြဲတမ်းရှိနေပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီအစားအသောက်တွေထဲမှာ အဆိပ်ပါမပါ၊ ကျွန်တော်တို့ကို အကြောင်းကြားဖို့ ထစ်မိနစ် အချိန်ပေးမယ်'

မြို့တော်ဝန် မော်ရီဆန် ချက်ချင်းမတ်တတ်ထသည်။ မန်အတ်ဖင်က စတ်သေနတ်ကို အနည်းငယ်မြှောက်လိုက်သော်လည်း မြို့တော်ဝန်က လုံးဝကရမစိုက်ချေ။ မြို့တော်ဝန်က ဘရန်ဆန်ကို ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက သမ္မတကြီးနဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်အောင် လုပ်တာ မလုပ်တာ အပထာပြီ။ ဒီကိစ္စမှာတော့ တဆင့်နိမ့်တဲ့ လူတွေနဲ့ စမ်းကြည့်လို့ မရနိုင်ဘူးလားဆိုတာမေးချင်တယ်'

'ဥပမာ၊ ခင်ဗျားလို လူမျိုးပေါ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်လိုလူမျိုး ဆိုပါတော့'

'မြို့တော်ဝန်ကြီးသတ္တိစွန်း သိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားမှာ ဉာဏ်မရှိဘူး ဘယ်သူကပဲဖြစ်ဖြစ် အခုလို စမ်းသပ်ချင်တယ်ဆိုရင် အမေရိကန်မှာ အရေးအပါဆုံး ဖြစ်နေတဲ့ ဒီလူသုံးယောက်ကို ဦးတည်ပြီး စမ်းသပ်ကြမှာပဲ။ တကယ်လို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သုံးယောက်လုံး ကိစ္စချောကုန်မယ်ဆိုရင် အဆိပ်ခပ်တဲ့လူတွေ စိတ်အကြီးအကျယ် ညစ်ကုန်မှာသေချာတယ်။ အရင်တုန်းကတော့၊ သခင်ကြီးအတွက် ကျေးတော်မိုး တွန့်တော်မိုးတွေက အရင်စားပြုကြရတယ်။ အဲဒီစနစ်ကို ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်ရင် တော်တော်ကို ရယ်စရာကောင်းမှာပဲလို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်။ ကဲ ပြန်ထိုင်ပါတော့ဗျာ'

ရက်စိဆန်က မှတ်ချက်ချသည်။
'စိတ်ကြီးဝင်ရောဂါစွဲနေတဲ့ ခွေးမသား၊ အိုဟဲယားက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့် သူ့အဖြစ်က ဒါထက်ပိုဆိုးတယ်။ အခု ထပ်ရောက်လာတဲ့ စားစရာတွေထဲမှာ အဆိပ်လုံးဝမပါဘူးဆိုတာ၊ ဒီငတ် ကောင်းကောင်းကြီးသိတယ် ဒါပေမယ့် သူက ဒီပုံစံအတိုင်း ဆက်လုပ်လိမ့်မယ်။ သူက အခုလိုလုပ်ပြီး အသားယူ ချတာကို ဝမ်းသာနေတဲ့အပြင်၊ သမ္မတကြီးကို အခုလို အရှက်ခွဲရတဲ့အတွက် ပိုပြီး အရသာတွေ့နေပုံရတယ်'

'ဒီလူ ရှုနေပြီလို့ ခင်ဗျားထင်သလား၊ ကျွန်ုပ် စိတ်ရောဂါကုတဲ့ ဆရာဝန်မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်မြင်သံကြားတွေ ခုလို တခမ်းအနား မလွှင့်ပဲနဲ့ သူလိုချင်တာ အကုန်ရနိုင်တယ်။ တစ်ခုသေချာစွာကတော့ ဒီလူဟာ တလောကလုံးကို ရန်သူညှိုးသို့နေတယ်။ အထူးသဖြင့် သမ္မတကြီးကို ပိုမှက်မန်းကျိုးနေတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ သူငွေလိုချင်လို့ လုပ်တာဟုတ်သလို၊ တခြားကိစ္စတွေလဲ ရှိပုံရတယ်။ သူက နိုင်ငံကျော် ကမ္ဘာကျော် ဖြစ်ချင်လို့လားမှ မသိတာ'

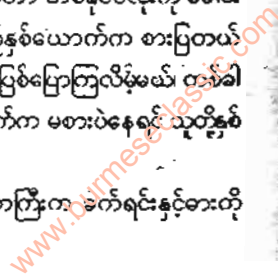
'ဒါဆိုရင် သူလုပ်ပုံသိပ်မဆိုးဘူး။ သူလုပ်ချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်နေသားပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုအတွက် လက်စားပြန်ချေနေတဲ့ ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဘာလဲဆိုတာ ဘုရားမသိမယ်'

ထမင်းလင်စန်းသုံးချပ် သယ်လာသည်ကို သူတို့က လှမ်းကြည့်နေသည်။ အိုဟဲယားက မေးသည်။

'သူတို့ ဒီထမင်းကို စားပြပါ့မလား'

'သူတို့ စားပြမှာပါ။ ပထမအချက်ကတော့ လူသန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာရဲ့ ရွှေမှောက်မှာ အတင်းစားခိုင်းလို့ စားရတဲ့ပုံစံမျိုး ဖြစ်ချင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သမ္မတကြီး သတ္တိရှိတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက သူရဲခွဲတဲ့ဆုတ်ဆိပ်တွေကြည့်ပါလား။ ဒုတိယအချက်ကတော့ သမ္မတဆိုတာ တစ်နိုင်ငံလုံးကို ခေါင်းဆောင်မှုပေးရတဲ့လူ။ သူကမစားဘူးလို့ငြင်းပြီး ဧည့်သည်နှစ်ယောက်က စားပြတယ်ဆိုရင် နောက်ရွှေကောက်ပွဲမှာ သူ့ကို ရစရာမရှိအောင် အပြစ်ပြောကြလိမ့်မယ်။ တစ်ခါ သမ္မတကြီးက စားပြပေမယ့် ဧည့်သည်တော်ကြီးနှစ်ယောက်က မစားပဲနေရင် သူတို့နှစ်ယောက်အရှက်ကွဲသွားလိမ့်မယ်'

မှန်သည်။ သူတို့အားလုံး စားပြကြသည်။ သမ္မတကြီးက မက်ရင်းနှင့်စားဖို့

ကိုင်းပြီး ပထမဦးဆုံး စားသည်။ အားပါးတရစားခြင်း မဟုတ်သော်လည်း ခပ်မှန်မှန် စားသည်။ အစားအသောက်များ တဝက်ကျော်ကျော်တုန်သွားမှ သူကခက်ရင်းနှင့် စားကို ပြန်ချလိုက်သည်။

ဘရန်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

'ဘယ်လိုလဲ'

'အိမ်ဖြူတော်ကို လာတဲ့နည်းသည်တွေကို ကျွေးရလောက်အောင် အဆင့် အတန်း မမြင့်လှပေမယ့် သိပ်မဆိုးဘူး။ စားပျော်ပါတယ်။ ဝိုင်(အရက်)ကလေးနဲ့ မျှော့ချ ရမယ်ဆိုရင် ဝိုင်မှာပေါ့လေ'

သမ္မတကြီးသည် ကောင်းကောင်းအရှက်ခွဲ ခံနေရသော်လည်း ဣန္ဒြေမပျက် အောင် ထိန်းထားနိုင်သူဖြစ်သည်။

'ခဏကြာရင် ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက် သောက်နိုင်ပါပြီ။ စကားမစပ် ကြ တုန်းပြောရဦးမယ်။ ဒီတံတားပေါ်က ကြီးမှာဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေ ဒုတိယအသုတ် အနေနဲ့ ဘယ်တော့တပ်မလဲဆိုတာ စိတ်ဝင်စားကြတယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန်မနက်ကီး နာရီမှာ တပ်မယ့်အကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။ ကဲ ကင်မရာဆရာများက ဟိုဘက်က ထမ်းစင်ဆီကို ရိုက်ပြကြပါဦး'

တာရပတ်စအုပ်ထားသော ထမ်းစင်ရွှေပိုင်းတွင် လူနှစ်ယောက် မတ်တတ် ရပ်နေကြသည်။ ဘရန်ဆန် စကားဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက်သူတို့က တာရပတ်စကို လှန်လိုက်သည်။ ကင်မရာများတွင် သွေးဆုတ်နေပြီဖြစ်သော အလောင်း၏ မျက်နှာကို အနီးသို့ ရောက်လာသည်ဟု ထင်ရအောင် ဆွဲယူရိုက်ကူးနိုင်သော အားကောင်းလှသည့် မှန်ဘီလူးများနှင့် ဆယ်စက္ကန့်ကြာအောင် ချိန်၍ ရိုက်နေကြပြန်သည်။ ၎င်းနောက် ဘရန်ဆန်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး ရိုက်ကူးနေကြပြန်သည်။ ဘရန်ဆန်က...

'အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လောင်စာပါရဂူ ဝှန်ဟန်ဆင်ပဲ။ ဝိုင်းရပ်စ်ရောဂါပိုးကြောင့် အစာအဆိပ်သင့်ပြီး သေခဲ့ရရှာတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတလျှောက်လုံးမှာ ပထမ ဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ဖို့များတယ်။ အဲဒါကတော့ ဥပဒေစက်ကွင်းက ထွက်ပြေးနေတဲ့ လူဆိုးတစ်ယောက်က အာဏာပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်များကို လူ့သတ်မှုနဲ့ စွဲချက်တင်ချင်တဲ့ ကိစ္စပဲ'

ဟေဂင်ဘက်၏ ဒေါသအိုးကြီးပေါက်တွဲလေပြီ။ သူ့ပိုးစပ်က စာနှင့်ရေးမပြရဲ

လောက်အောင် ဆိုးရွားပြင်းထန်သော စကားလုံးများက အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် ထွက်လာကြသည်။ နယူးဆန် ကာတာ မိလ်တန်နှင့် ကွာရီတို့လေးဦး ငြိမ်နေကြသည်။ သို့သော် သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဟေဂင်ဘက်လို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆဲချင်စိတ်ပေါက်နေပုံပေါ်သည်။ ခဏကြာသော် ဟေဂင်ဘက်တစ်ယောက် မော ဆိုက်သွားသည်။

မိလ်တန်က ထပြောသည်။

'ဒီကောင် တို့မျက်နှာကို အိုးမည်းသုတ်လိုက်တာပဲ'

အခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ချုပ်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော သူ့စိတ်ဓာတ်မှာ ခိုးကျူးဖွယ်ရာ မရှိပေ။

ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။

'အိုးမည်းသုတ်တာ ဟုတ်လား။ သူကအခုလိုပုံစံမျိုး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ် ရင် ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်တို့က အဲဒီလို ပုံစံမျိုး နောက်တစ်ခါ ထပ်ကျူးလွန်ရင် တစ်နိုင်ငံ ဆုံးရှုံးရတဲ့ လူတစ်ဝက်လောက်က သူ့ကို ဝိုင်းထောက်ခံကုန်ကြလိမ့်မယ်။ ကဲ တို့ဘာ ဆက်လုပ်ကြမလဲ'

ဟေဂင်ဘက်က ဝင်ပြောသည်။

'ရက်စိဆန်ဆီက သတင်းစကားရတဲ့အထိ စောင့်ကြတာပေါ့။ ရေတပ်ခိုလှုံချုပ်ကြီး နယူးဆန်က စိတ်မပျက်ပါ။ ဝင်ပြောသည်။

'ရက်စိဆန် ဟုတ်လား။ သူလုပ်တာ အခုအထက်ထိတစ်ခုမှ မဟုတ်သေးဘူး။ ဟေဂင်ဘက်က မြေသည်။

'ဒါ ရက်စိဆန် အပြစ်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်တော့ ကျုပ်တို့က အဆုံးအဖြတ် ပေးခဲ့ကြတာ။ ကျုပ်တို့အားလုံး စုပေါင်းတာဝန်ယူရမယ်။ ကျုပ်တို့အားလုံးမှာ အပြစ် မရှိတယ်'

သူတို့အားလုံး စားပွဲဘေးတွင်ထိုင်ရှင်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေကြသည်။

ဆန်က ကိုဝေါစက်နားကပ်သွားပြီး မေးလိုက်သည်။

'ဟေ့ ဘယ်လိုလဲ'

'ကျွန်တော် ဟင်းဒရစ်နဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီးကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်နားကို ရက်စိဆန်တစ်ယောက် လုံးဝကပ်မလာပါဘူး။ ကျွန်တော် အခိုင်အမာပြောခဲ့ပါတယ်'

ကိုဝေါစက်က သူ့ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းမျက်နှာထားနှင့် ပြန်စိုက်ကြည့်နေကြောင်း ဘရန်ဆန်သိသည်။ ထို့ကြောင့် သူက ပြန်ပြီးပြလိုက်ပြီး

'ငါ့စိတ်ထဲမှာ ရက်စိဆန်ကို အလိုလို ကသိကအောက်ဖြစ်နေတယ်လို့ မင်းတွေးနေတယ် မဟုတ်လား'

'တွေးနေတာမဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ စိတ်ဝင်စားမိတာပါ။ ကျွန်တော် ဆရာနဲ့ ဝေါင်းသင်းလာတာ သုံးနှစ်ရှိပြီ။ ဆရာအလကားနေရင်း စိတ်ကူးယဉ်နေတာလို့မထင်တတ်ပါဘူး ဆရာ'

'မထင်တတ်ဘူး၊ ဟုတ်လား'

ဘရန်ဆန်ကနောက်လှည့်ပြီး ရစ်ချတ်ထံ လှမ်းအော်လိုက်သည်။

'ခဏနေပါဦးဗျို့'

ပြီးမှ ကိုဝေါစက်ကို ထပ်မေးသည်။

'မင်းဆိုလိုတာ ဘာလဲ'

'ရက်စိဆန် ကိစ္စပါ။ သူ့ကို အသေးစိတ်ရှာဖွေပြီးပြီ ပြီးတော့ သူ့ကို စစ်တာ ဆေးတာမှန်သမျှ ကျေနပ်အောင် အားလုံးဖြေနိုင်တယ်။ တကယ်လို့သာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးက ဆရာဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဆိုတာ သိမထားကြရင်'

'ဟုတ်တယ်၊ တို့စစ်သမျှ သူ့အားလုံး ဖြေနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသာဆိုရင် တိုသို့နေတဲ့ ထမင်းပွဲတွေကိုစားပြမှာလား'

'ဘယ်စားမလဲ၊ အလေ၊ ဆရာကသာ အမိန့်ပေးတယ်ဆိုရင်'

'ပြီးတော့ ကျော့ကိုသေနတ်နဲ့ အထောက်ခံထားရရင် အဲဒီလိုမဟုတ်လား' ကိုဝေါစက်က ဘာမှ ပြန်မဖြေ။

ဘရန်ဆန်က ထပ်ပြောသည်။

'ရက်စိဆန်ကို ငါအမိန့်ပေးပြီးခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူ့နောက်တော့တို့ သေနတ်နဲ့ ထောက်ထားတာလည်း မဟုတ်ဘူး'

'သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က အမိန့်ပေးလို့ဖြစ်မှာပေါ့'

အခန်း (၉)

ထိုနေ့ညဦးပိုင်းက ရွှေတံခါးတံတားကြီးပေါ်တွင် အောက်ပါကိစ္စရပ်များ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အထူးလူနာတင်ကားတစ်စီး ရောက်ရှိလာပြီး ဟန်ဆင့်ရုပ်တံလာပ်ကို သယ်ဆောင်သွားသည်။ ဒေါက်တာကိုင်လင်စက်နှင့် သူ့အဖော် ဆရာဝန်တို့သည် ထိုလူနာတင်ကားနှင့် ပြန်လည်လိုက်ပါသွားကြသည်။

သတင်းစာဆရာများ၊ အဖမ်းခံနေရသူများနှင့် ဘရန်ဆန်တို့လူစု ညစာစားကြသည်။ သတင်းစာဆရာများနှင့် အဖမ်းခံနေရသူများသည် ညစာကို ဟက်ဟက်ဖက်ဖက် မစားနိုင်ကြ။ သို့သော် ယမကာကို ပိုသုံးဆောင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယမကာထပ်မှာရသည့်အခြေအနေအထိ ရောက်ရှိသွားသည်။

ရုပ်မြင်သံကြား လာရောက်ရိုက်ကူးသည့် ထရပ်ကားကြီးနှစ်စီး ပြန်သွားသည်။ ထို့နောက် များမကြာမီ ထမင်းလာပို့သော ကားနှစ်စီးလည်း ပြန်သွားသည်။ နောက်ဆုံးမှ ပြန်သူများမှာ ဒုတိယသမ္မတနှင့် ဟင်းဒရစ်တို့ပင်တည်း။ ဒုတိယသမ္မတက သမ္မတကြီးနှင့် အကြာကြီးဆွေးနွေးခဲ့ကြသလို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်နှင့် ဟင်းဒရစ်တို့လည်း အကြာကြီး ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ဘရန်ဆန်က သူတို့ကို လှောင်သလိုလို လှမ်းလှမ်းကြည့်တတ်သော်လည်း အထူးဂရုထားပြီး ကြည့်နေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။ ညှိုးနှိုးနေသော သူတို့မျက်နှာထားကိုကြည့်ရခြင်းဖြင့် သူတို့ဆွေးနွေးပွဲများမှာ အချည်းနှီးသာဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

ဒုတိယသမ္မတရစ်ချတ်နှင့် ဟင်းဒရစ်တို့ ရဲကားဆီပြန်သွားသောအခါ ဘရန်

'ဒါလဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ အေး၊ မင်း သူ့ကိုကောင်းကောင်းဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်ထားစမ်း'

'တစ်ညလုံးမအိပ်ပဲ စောင့်ကြည့်ဖို့လိုရင် စောင့်ကြည့်ပေးပါမယ်'

'ဒါဆိုရင် မင်းကို ငါသိပ်သဘောကျသွားပြီ'

ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ရဲကားရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ ကိုဝေါစက်က

ဘရန်ဆန်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း အတွေးနက်နေရာသည်။

စိတ်မရှည်တော့သော ဒုတိယသမ္မတနှင့် ဟင်းဒရစ်တို့နှစ်ဦး ရဲကားဘေးတွင် ရပ်စောင့်နေကြသည်။ အနားသို့ရောက်သောအခါ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'အချိန်တန်သတ်ထားတာကို ဒီကလုကြီးမင်းများ မေ့ကြမယ်မထင်ဘူး'

'အချိန်တန်သတ်ချက်၊ ဟုတ်လား'

ဘရန်ဆန်က ပြောသည်။

'တမင်မသိချင်ယောင်မဆောင်ပါနဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီး၊ နက်ဖြန်ခါကျရင်

ဒေါ်လာသန်းငါးရာနဲ့ ကျုပ်ရဲကုန်ကျစရိတ် ဒေါ်လာနှစ်သိန်းခွဲကို ဥရောပတိုက်က ဘက်တစ်ဘက်ကိုလွှဲပေးဖို့'

အေးစက်မှာကြောသော ဒုတိယသမ္မတကြီး၏အကြည့်က ဘရန်ဆန်ကို ထိုနေရာမှာပင် ပြာဖြစ်သွားစေနိုင်လောက်သည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်ကမပြု။

'ပြီးတော့ နှောင့်နှေးကြေးပေးရမှာကိုလည်း မမေ့ကြနဲ့ပေါ့ဗျာ၊ တစ်နာရီနောက် တျသွားတိုင်း ဒေါ်လာနှစ်သန်းထပ်ဆောင်းပေးရမယ်၊ ပြီးတော့ ချွင်းချက်မရှိ လွတ်ငြိမ်းခွင့်သာခွင့်လည်းပေးရမယ်၊ အဲလေ ဒီကိစ္စကတော့ နည်းနည်းကြာချင်ကြာမယ်၊ အောက်လွတ်တော်က လက်ပေါက်တပ်ချင်ကပ်နေမှာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ လူစု အဲဒီအမြေကိုမရမချင်၊ ကယ်ရစ်ဘီယန်ပင်လယ်ထဲမှာ ဇိမ်နဲ့နေကြမှာပါ၊ ကံကောင်းသောညနေခင်းပါ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား'

ဘရန်ဆန်သည် ထိုနေရာမှ ပြန်လျှောက်လာပြီးနောက် ပွင့်နေသော နောက်ဆုံးတားတံခါးပေါက်ဝတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ရက်စိဆန်သည် ခရိုက်စလာက ပြန်ပေးသောကင်မရာကို ပခုံးတွင်လွယ်ရင်း ကားထဲ၌ရှိသည့် ခရိုက်စလာက ဘရန်ဆန်ကို ငြိမ်လိုက်သည်။

'ဘာမှမတွေ့ပါဘူး မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီကင်မရာမျိုးတစ်လုံးတော့ လိုချင်တယ်'

'သိပ်မကြာခင် မင်းဒီကင်မရာမျိုး တစ်ဒါရင်လောက် ဝယ်နိုင်တော့မှာပါ'

ထဲ ရက်စိဆန် ခင်ဗျားမှာ နောက်ထပ်ကင်မရာပါသေးတယ် မဟုတ်လား'

ရက်စိဆန်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ပါပါတယ်၊ ကျုပ် ခင်ဗျားအတွက် သွားယူပေးရမလား'

'မယူခိုင်းပါဘူး၊ ကဲ ခရိုက်စလာ မင်းသွားယူစမ်း'

'နောက်ဘက်၊ ဒါနဲ့ အတွင်းဘက်က ခုံပေါ်မှာ တင်ထားတယ်'

ရက်စိဆန်က ဝင်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ခရိုက်စလာ ပြန်လာသောအခါ ကင်မရာကို ဘရန်ဆန်အား ပြုလိုက်သည်။

'အရှာဟိပင်တက် အမျိုးအစားပဲ၊ ကျွန်တော့်မှာလည်း ဒါမျိုးတစ်လုံးရှိတယ်၊ ဒီလိုကင်မရာထဲမှာ အသေးစား အီလက်ထရွန်နစ်ဖစ္စည်းမျိုးစုံ ပြည့်ညီနေအောင် ထည့်ထားတဲ့အတွက် ပဲကြီးစေ့တစ်စေ့ကိုတောင် ထပ်ထည့်ထားလို့မရနိုင်ဘူး'

'ဒါပေမယ့် အထဲမှာ ဘာမှမပါပဲ အခွဲချည်းဖြစ်နေရင်ကော'

ခရိုက်စလာက ရက်စိဆန်ကို မေးလိုက်သည်။

'ဖလင်ထည့်ထားသလား'

ရက်စိဆန်က ခေါင်းခါပြသဖြင့် ခရိုက်စလာက ကင်မရာကျောဘက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ဤတွင် နောက်ထပ်ရောက်လာသော ဗန်အက်ဖင်ကပါ ကပ်မရာအတွင်းပိုင်းကို ဝံ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

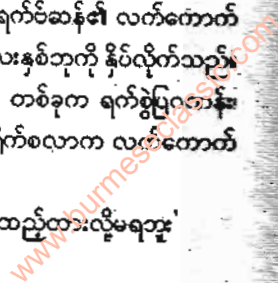
'ဒါ ကင်မရာအစစ်ပဲ'

ခရိုက်စလာက ကင်မရာကျောဘက်အဖုံးကို ပြန်ပိတ်လိုက်၏။ ရက်စိဆန်က ကင်မရာကိုပြန်ယူပြီး ဘရန်ဆန်ကို အေးစက်စက်မှာကြောကြောလေသံနှင့် ထပ်ပြောသည်။

'ကျုပ်လက်ပတ်နာရီကိုကောကြည့်ဦးမလား၊ အသံလွှင့် အသံဖမ်းလို့ရတဲ့ ထရန်စစ္စတာ ရေဒီယိုအသေးစားလေးဖြစ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ ကာတွန်းထဲမှာ ဇာတ်လိုက်တွေ ပတ်လေ့ပတ်ထရှိတယ်လေ'

ဘရန်ဆန်ကဘာမှပြန်မပြောပါ။ ခရိုက်စလာက ရက်စိဆန်၏ လက်ကောက်တက်ကိုကိုင်ပြီး လက်ပတ်နာရီ၏ဘေးနှစ်ဘက်ရှိ ဘုကလေးနှစ်ဘုကို နှိပ်လိုက်သည်။ နှိပ်ခွက်ပေါ်တွင် အနီရောင်ဂဏန်းနှစ်မျိုးပေါ်လာသည်။ တစ်ခုက ရက်စွဲပြဂဏန်း၊ တျန်တစ်ခုက အချိန်နာရီကိုပြသည့်ဂဏန်းဖြစ်သည်။ ခရိုက်စလာက လက်ကောက်တက်ကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

'ဒီလို နာရီမျိုးထဲမှာ သဲတစ်ပွင့်တောင် အပိုထပ်ထည့်ထားလို့မရဘူး'

ရက်စိဆန်က တမင်ကလာချာကနဲလှည့်လိုက်ပြီးနောက် ပြန်ထွက်သွားသည်။
'ခုအထိ သံသယရှိနေတုန်းပဲလား၊ မစွတာဘရန်ဆန်၊ ဒီလူတော့ ဒေါပွသွားပြီ
အခု သူ့ကိုစစ်ဆေးသလို ခင်ဗျားကိုစစ်ဆေးခဲ့ရင် ခင်ဗျားကော စိတ်တိုမှာပဲ မဟုတ်
လား၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီမှာဝှက်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုပါလာရင် အခုလို ဆောင့်ကြွားကြွား
နေပါမလား၊ သေသေဝပ်ဝပ် ကုပ်ကုပ်ကလေးနေတော့မှာပေါ့။'

'ဒီလူ လူနို လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အဲဒီလို
ထင်စေချင်လို့ တမင်လုပ်နေတာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခု
မှားနေတယ်ဆိုတာမျိုး ခုအထိ မခံစားနေရတယ်၊ အရင်ကလည်း ငါ့စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို
ဖြစ်လာရင်လွဲခဲ့တယ်၊ ငါကတော့ အခု ဒီတံတားပေါ်မှာ ကမ်းကလူတွေနဲ့ တစ်နည်း
နည်း အဆက်အသွယ်လုပ်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ရှိနေပြီဆိုတာ ယုံနေတုန်းပဲ
ဘာပြုလို့ အဲဒီလိုထင်သလဲဆိုတာကို လာမမေးနဲ့၊ ငါလဲ မပြောတတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်
ဒီတံတားပေါ်ကလူတိုင်းကို မင်းတို့ စေ့စေ့စပ်စပ် ထပ်ရှာစေချင်တယ်၊ ပြီးတော့ အဖို့
သမီးတွေကိုလည်း မညှာနဲ့၊ သူတို့မှာပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို အသေးစိတ်ရှာ
ထားတွေကိုပါ တစ်လက်မမကျန် မြေလှန်ပြီးရှာကြစမ်း'

'ချက်ချင်းရှာပါမယ် မစွတာဘရန်ဆန်၊ ပြီးတော့ အနားယူခန်းတွေကိုပါရှာရ
မှာလား'

ပြောမယ့်သာပြောရသည်။ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရှိုပ်မပေါ့။
'အေး၊ အဲဒါတွေလည်းပါတယ်'
'လူနာတင်ကားကိုကော ရှာရမလား'
'အေး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားရှာမယ်'

ဘရန်ဆန် လူနာတင်ကားထဲသို့ ဝင်လာသည်ကို အိုဟဲယားက စိတ်ဝင်တစား
မော့ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်တဲ့လူနာ ပေါ်လာပြန်ပလား'
'မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ် ဒီလူနာတင်ကားကိုရှာမလို့
အိုဟဲယားတစ်ယောက် မျက်နှာထိမျက်နှာထားနှင့် ခွေးခြေပေါ်တွင် ထိုင်နေ
ရာမှထလိုက်သည်။

'ကျုပ် ဆေးပစ္စည်းတွေကို အရပ်သားတွေ ကိုင်ခွင့်မပြုဘူး'
'ခင်ဗျား ဒီကိစ္စကိုတော့ ခွင့်ပြုရလိမ့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်ရှာဖွေနေတုန်း
လိုအပ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် လူတစ်ယောက်ခေါ်ပြီး ခင်ဗျားကို သေနတ်နဲ့ ချိန်ခိုင်းထားရင်
ထား၊ ဒါမှမဟုတ် ကြီးနဲ့တုပ်ထားရလိမ့်မယ်'

'နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ဘာပစ္စည်းတွေ တွေ့မယ်ထင်လို့ လာရှာတာလဲ'
'ဒါ ကျုပ်ကိစ္စပါ'

'ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားကို တားလို့မရတော့ဘူးပေါ့၊ အဲ တစ်ခုတော့ ကြိုတင်သတိ
ပေးချင်တယ်၊ ဒီကားထဲမှာ အန္တရာယ်ရှိနိုင်တဲ့ ခွဲစိတ်ကုသမှုဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတွေ ဆေးဝါး
တွေပါလာတယ်၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဘာသာခင်ဗျား အဆိပ်မိသွားရင်၊ ဒါမှ မဟုတ်
သွေးကြောကို ပြန်ဖြတ်မိရင်၊ ဒီဆရာဝန်က ခင်ဗျားကို လုံးဝကုပေးမှာ မဟုတ်ဘူး'
အိပ်စင်ပေါ်တွင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မောကျနေသော အေပရဲလ်ကို ဘရန်
ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။

'သူ့ကို မ ပေးစမ်း'
'မ ရမယ်၊ ကျွန်ုပ်က ဘာလုပ်ဖို့...'
'ခုချက်ချင်း လုပ်ရင်လုပ်၊ မလုပ်ရင် အစောင့်တစ်ယောက်ခေါ်ရလိမ့်မယ်'
အိုဟဲယားက အေပရဲလ်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့်ပွေ့ချီလိုက်သည်။ ဤတွင်
ဓမ္မရာပီးပါးလေးကို ဘရန်ဆန်က လက်နှင့်လျှောက်ထုကြည့်ပြီးနောက်၊ ဓမ္မရာကို
ယှန်ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးမှ...
'ကဲ ပြန်ချလိုက်တော့'

ဘရန်ဆန်သည် ဆေးပစ္စည်းမှန်သမျှကို စေ့စေ့စပ်စပ် အသေးစိတ် ရှာဖွေ
သည်။ သူက ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်ပြီးနောက်၊ နံရံတွင်တွဲလောင်းချိတ်ထားသော
ဇာတ်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးခေါင်းကို ထုည့်
ကြည့်သည်။ မီးရောင် အနည်းအများ၊ လိုသလိုရအောင် အုပ်ဆောင်းအကျဉ်း
အကျယ်ဖြင့်ဖန်တီးထားရာ ဘရန်ဆန်က မီးဖွင့်ပြီး အုပ်ဆောင်းကို ကျဉ်းကြည့် ကျယ်
ကြည့်သည်။

'တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးပါလား'
အိုဟဲယားက စိတ်မရွံ့စွဲဟန်နှင့်ပြောသည်။
'ဒါက မျက်စေ့ကုတုနေရာမှာ သုံးတဲ့ဓာတ်မီး၊ ဒီဓာတ်မီးနဲ့ သူငယ်အိမ်တို့
ထိုးကြည့်ပြီး ဘာရောက်လဲဆိုတာရှာရတယ်'

'ဒါဆို အသုံးကျတာပေါ့၊ ကံ ကျပ်နောက်လိုက်ခဲ'

ဘရန်ဆန်သည် ကားနောက်ဘက်လှေကားမှဆင်းပြီး ကားဘေးမှကွေ့ပတ်၍ ကားစက်ခေါင်းဆီလျှောက်သွားသည်။ ထို့နောက် ယာဉ်မောင်းဘေးမှ ကားတံခါးကို ဆောင်ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ မှန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်တွင် မတော်တရော်ရုပ်ပုံများပါသည့် အညိုမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို အားရစိုက်နေသည့် ကားဒရိုင်ဘာက ပြူးတူးပြဲတဲနှင့် နောက်လှည့်ကြည့်သည်။ ဘရန်ဆန်ကပြောလိုက်၏။

'ဟေ့ ထွက်စမ်း'

ထိုလူဆင်းလာသောအခါ၊ ဘရန်ဆန်က ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ထိုလူတစ်ကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာသည်။ ထို့နောက် ဒရိုင်ဘာခန်းထဲသို့တက်ပြီး မင်ထိုင်ခုံမှစ၍ အံ့ဖွဲမှန်သမျှကိုဖွင့်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့်ထိုးကြည့်သည်။ သူပြန်ဆင်း လာပြီးနောက် ဒရိုင်ဘာကို ပြောပြန်သည်။

'စက်ဖူးကိုဖွင့်စမ်း'

စက်ဖူးကိုဖွင့်ပြီးသောအခါ၊ ဘရန်ဆန်က အင်ဂျင်စက်ထဲသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့်ထိုးကြည့်သည်။ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှမတွေ့သဖြင့် လူနာတင်ကားနောက်ဘက်သို့ ပြန်သွားပြီး ကားထဲပြန်ဝင်သည်။ နောက်မှလိုက်လာသော အိုဟဲယားက ဘရန်ဆန်လက်ထဲက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို အသာအယာပြန်ယူပြီး နေသားတကျ ပြန်ချိတ်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်က ကလစ်ကလေးတစ်ခုနှင့် နံရံတွင်ချိတ်ထားသော သံဖူးရှည်ရှည်ကလေးတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြီးမေးလိုက်သည်။

'ဒါက ဘာလဲ'

အိုဟဲယားက စိတ်မရည်တော့သောပုံစံနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ဒါက အနံ့အသက်ဆိုးတွေ ပျောက်အောင်ပြုန်းတဲ့ ရေမွှေးဗူး'

တကယ်ကတော့ ထိုဖူးကလေးမှာ ရေမွှေးဗူးကို တုလုပ်ထားသည့် အကြောသေဓာတ်ငွေ့ဗူးသာဖြစ်သည်။

ဘရန်ဆန်က ထိုဖူးကလေးကို ဖြုတ်ယူကြည့်သည်။

'စန္ဒကူးနဲ့ဆီပါလား၊ ခင်ဗျားက ရေမွှေးနံ့ရွှေ့တဲ့နေရာကျတော့ ဘယ်ဆိုးလို့တုံး'

ဘရန်ဆန်က ထိုဖူးကလေးကိုလှုပ်ပြီး သူနားရွက်နားကပ်၍ အထဲမှဓာတ်ငွေ့ရှည်များ ဘောင်ဘင်ခတ်သံတို့ နှာထောင်သည်။ ပြီးမှ ကလစ်တွင်ပြန်ချိတ်လိုက်၏။ သူ့နဖူးပေါ်တွင်ခွေးစို့နေသည်ကို သတိမထားမိပါစေနှင့်ဟု အိုဟဲယားက ဆုတောင်းလိုက်မိသည်။

ဘရန်ဆန်သည် နောက်ဆုံးကျမှ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ချထားသည့် ထင်းဖူးသေတ္တာကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်းမေးပြန်သည်။

'ဒါကတော့ ဘာလဲ'

အိုဟဲယားက အဖြေမပေးချေ။ ဘရန်ဆန်က သူ့ကိုမောကြည့်သည်။ အိုဟဲယားက ဆေးဝိရိတ်စံလုံးကို တံတောင်ဆစ်နှင့်ထောက်၍ခိုရင်း မကြားသလိုလို လှုပ်နေသည်။

ဘရန်ဆန်က မေးပြန်သည်။

'ခင်ဗျား ကျုပ်မေးတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား'

'ကြားပါတယ်၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို စိတ်တော်တော်ကုန်သွားပြီ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အရိုအသပေးစေချင်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ရှေးနေလို့ပဲဖြစ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားဟာ ဓာမမတ်တတ်တဲ့လူလို့ ကျုပ်ထင်လာပြီ၊ ဟိုစာလုံးနီနီကြီးတွေကို မဖတ်ထတ်ဘူးလား၊ နှလုံးရောဂါတုစက်' လို့ရေးထားတာ၊ ခင်ဗျားစာလုံးပေါင်းဖတ်တတ်ရင်သိမှာပါ၊ ဒါက နှလုံးရောဂါဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ် လူတွေအတွက် အရေးပေါ်ကုသပေးမယ့်စက်'

'ဘာဖြစ်လို့ ချိပ်တံဆိပ်နီနီကြီးနဲ့ ချိပ်ပိတ်ထားတာလဲ'

'ချိပ်ပိတ်ထားရတာက ဒီလို ဒီသေတ္တာထဲမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဖိမှားစင်အောင်လုပ်ပြီးမှ ဒီသေတ္တာကို လေမဝင်အောင် အလုပ်ပိတ်ထားတာ၊ နှလုံးရောဂါဖြစ်နေတဲ့လူကို ဖိမှားစင်အောင် ဆေးကြောမထားတဲ့အပုံနဲ့ ဘယ်ထိုးလို့ဖြစ်ပါ့မလဲ' ဒီချိပ်တံဆိပ်ကိုဖျက်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ'

'ခင်ဗျားအတွက်ကတော့ ဘာမှမထူးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ ဆေးပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြီးဆုံးဖြစ်မှုကို ကျူးလွန်လိုက်တာပဲ၊ အထဲမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လုံးဝသုံးမရအောင် လုပ်တာပဲဖြစ်မယ်၊ ပြီးတော့ သမ္မတကြီးကို ခင်ဗျားခုလို ဆက်လုပ်နေမယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေး နှလုံးရောဂါ ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်သွားနိုင်တယ်'

ဓာတ်ငွေ့ဗူးကလေးသည် သူ့လက်နှင့် လက်မအနည်းငယ်သာ ကွာသည်ကို အိုဟဲယားက သတိထားမိသည်။ အကယ်၍သာ ဘရန်ဆန်က ချိပ်တံဆိပ်ကို ဖျက်ဆီးပြီး သေတ္တာကိုဖွင့်ကြည့်ရန် ကြိုးစားမည်ဆိုပါက ဓာတ်ငွေ့ဗူးကို သုံးတော့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ဘရန်ဆန်သည် လေသေနတ်ပစ္စုတိုကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အခြေအနေကို ချက်ချင်းနားလည်မည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်။

ဘရန်ဆန်က ခပ်တိဉ်တည် ပြန်မေးသည်။

'သမ္မတကြီးက...'

သမ္မတကြီးက ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို လှုပ်အလယ်မှာ နှစ်ခါ အရှက်ခွဲခဲ့ပြီး အဲဒီလိုသာဆက်လုပ်နေရင် ဘာဖြစ်လာမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး၊ အေးလေ ခင်ဗျားကြောင့် လူတစ်ယောက်ထပ်သေသွားရင် ခင်ဗျားက သိပ်ဂရုစိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျုပ်တစ်သက်မှာ ကျွန်ုပ်ကြောင့် ဘယ်သူမှ မသေခဲ့သေးဘူးဗျ

ဘရန်ဆန်သည် အိုဟဲယားကို တစ်ချက်ကလေးပင် မကြည့်တော့ပဲ လူနာတင်ကားပေါ်မှ ချာကနဲလှည့်ဆင်းသွားသည်။ အိုဟဲယားသည် လူနာတင်ကားအပေါက်ဝသို့ လျှောက်သွားပြီး ဘရန်ဆန်ကိုကြည့်ရင်း အတွေးနက်နေမိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရက်စ်ဆန်သည် လမ်းပေါ်၌ ဟိုလျှောက် ဒီလျှောက်လုပ်နေသည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်က ရက်စ်ဆန်ကို လှည့်လည်းမကြည့်၊ စကားလည်းတစ်ခွန်းမှ ပြောမသွားပါ။ ဘရန်ဆန်သည် သူနှင့်ဆုံမိသည့်လူတိုင်းကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်တတ်သည့်အကွင့်ရှိရာ တော်တော်တလေးထူးခြားသည်ဟုဆိုရမည်။ ရက်စ်ဆန်သည် ဘရန်ဆန်ကို တအံ့တကြည့်နေပြီးနောက် လူနာတင်ကားဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ရက်စ်ဆန်က စပြောသည်။

ခင်ဗျားကို အခု လာစစ်ဆေးသွားတာ မဟုတ်လား။

ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျားကိုကော စစ်ဆေးသွားသေးလား။

ကျွန်ုပ်ကိုမေးဘူး၊ ကျွန်ုပ်ကို ခဏ ခဏရှာနေကြတော့၊ နောက်တစ်ခါထပ်ရှာဖို့ စိတ်မပါကြတော့ဘူး၊ ဒီပြင်လူတွေကိုတော့ နှံ့စပ်စပ်ရှာကြတယ်၊ အဖို့သမီးတွေဆီက အကြောက်အကန်အော်ဟစ်ငြင်းဆန်တဲ့ အသံတွေတို့တောင်ကြားရတယ်၊ တို့လူဆို ဝိုင်းကြီး ဘာကိုများနက်နက်နဲနဲတွေ့နေသလဲ မသိဘူး။

သူ ဒီက အူကြောင်ကြောင်ပုံစံနဲ့ ပြန်သွားတာဗျ

သူ ဒီမှာ ဘာမှ ရှာမတွေ့သွားဘူးထင်တယ်။

ဟုတ်တယ်။

ဟိုအိပ်ပိတ်ထားတဲ့ နှလုံးရောဂါကုစက်ကိုကော စစ်မသွားဘူးလား။

သူ အဲဒီမှာအူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားတာပဲ၊ သူက အဲဒီ 'အိပ်' ကို ခွာတော့မလို့ လုပ်တုန်း၊ ကျွန်ုပ်က ခင်ဗျား ဒီလိုလုပ်ရင် အထဲကပစ္စည်းတွေကို သုံးမရတော့ဘူးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ သမ္မတကြီးကို နှလုံးရောဂါဖြစ်အောင်လုပ်တာ ခင်ဗျားပဲဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ သူ နောက်ဆုတ်သွားတော့တာပဲ။

ဒါကတော့ သူ့အဓိက ဓားစာခံသေသွားမှာ စိုးရိမ်လို့နဲ့တူတယ်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ အဲဒီလိုမထင်ဘူး၊ သူပြန်တာနီးမှာ ခပ်ဆန်းဆန်း စတားတစ်ခွန်း ပြောသွားသေးတယ်၊ အဲဒါကတော့ သူတစ်သက်မှာ သူ့ကြောင့် ဘယ်သူမှ မသေသေးဘူးလို့ ပြောသွားတယ်။

ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်သိရသလောက်ကတော့ သူပြောတာမှန်တယ်၊ အေးလေ သူ့အစဉ်အလာပျက်သွားမှာ စိုးရိမ်တယ်နဲ့တူတယ်။

ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သိပ်ဖြစ်နိုင်တယ်။

သို့သော် အိုဟဲယားတစ်ယောက်၊ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ထိုကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ထက်မခံနိုင်သေးကြောင်းသေချာသည်။

ဗန်အက်ဖင်က ဘရန်ဆန်ကို ထူးပေဆန်းပေသည်ဆိုသော စိတ်နှင့်ပြန်ကြည့် ထိုက်သည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩသည့်အမူအရာမပေါ်ချေ၊ ဘရန်ဆန် ထစ်ယောက် ခါတိုင်းလို ရွှင်ရွှင်ပျံ့ပျံ့မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။ ဗန်အက်ဖင်က မေးလိုက်သည်။

ခင်ဗျား၊ လူနာတင်ယာဉ်ကို သွားရှာတော့ ဘာတွေ့သလဲ၊ ဘာမှမတွေ့ဘူး မဟုတ်လား။

ဗန်အက်ဖင်က ပြုံးလိုက်သည်။

ဟုတ်တာပေါ့၊ ဆရာဝန်ဆိုရင် လူတွေက အမြဲယုံတတ်ကြတာပဲဥစ္စာ၊ တွန့်တော်သွားရှာပေးမယ်လေ။

နေဦး၊ မင်းတို့ဘက်မှာကော ဘာထူးသလဲ။

ကျွန်တော်တို့ လူဆယ်ယောက်လောက်နဲ့ အသေးစိတ်ရှာတယ်၊ ကျွန်တော် တို့ကိုလည်း လူမုန်းတော်တော်များသွားတယ်၊ ဒီရွှေတံခါး တံတားကြီးပေါ်မှာ ပွက်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံပြားလေးတစ်ပြားရှိနေယင်တောင် ရှာတွေ့မှာပါ။

သို့သော် ဘရန်ဆန်နှင့် သူ့လူစုသည် မဟုတ်သည့်နေရာ၊ မဟုတ်သည့် လူများ တို့ လိုက်ရှာနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ ရဲချုပ်ဟင်းဒရစ်ကို တံတားပေါ်က ပြန်လွှတ်မီ ရှာလိုက်ကြဖို့ကောင်းသည်။

ဟေဂင်ဘက်၊ မိလ်တန်၊ ကွာရီ၊ နယူးဆန်နှင့် ကာတာတို့လူသိုက်သည် ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်ပေါ်ရှိ စားပွဲရုံည့်ကြီးတစ်လုံးပတ်ပတ်လည်တွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြ သည်။ နံရံပေါ်ရှိ စင်ကလေးပေါ်တွင် အရက်ပုလင်းများရှိနေသည်။ အရက်ပုလင်းထဲမှ အရက်လျှော့နေသည့် အနေအထားကို ခန့်မှန်းရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအရက်ပုလင်းများကို အလှပြထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သိသာသည်။

သူတို့ငါးယောက်စလုံး၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားမပြောတမ်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လှမ်းမကြည့်တမ်း ထိုင်ပင်ထားသလိုဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်အရက်ဖန်ခွက်ကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်၏ထောင့်မှ တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်းသံတစ်ချက် ခပ်တိုးတိုးပေါ်လာသည်။ တယ်လီဖုန်း လေး ငါးလုံးရှေ့တွင် ထိုင်နေသည့်ရဲသားစာ စကားပြောခွက်ကို ကောက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး . . .

‘မစ္စတာကွာရီအတွက် ဝါရှင်တန်က ခေါ်တာပါ’

မစ္စတာကွာရီက တယ်လီဖုန်းရိုရာသို့ အင်တင်တင်ပုံစံနှင့် လျှောက်သွားသည်။ သူ့ဘက်က ပြောစရာ ဆိုစရာသိပ်ရှိပုံမပေါ်။ မကြေနပ် ဆဲဆိုရေရွတ်သံများသာ ပေါ်ထွက်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူက ပြောချလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ အရင် အစီအစဉ်အတိုင်းပဲ’

ထို့နောက် သူကလားထိုင်ရိုရာသို့ ပြန်လာပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက် သည်။

‘ပေးရမယ့်ငွေကို လိုရမယ့်ရ အဆင်သင့်စီစဉ်ထားပြီပြီ’

မိလ်တန်က ဝင်မေးသည်။

‘ဘာလဲ၊ မလိုဘူးထင်လို့လား’

ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနက နက်ဖြန်နေ့လယ် ၁၂ နာရီကစပြီး နောက်ထပ် ၂၄ နာရီ အချိန်ဆွဲထားဖို့ သဘောတူလိုက်တယ်’

ပြီးမှ ကွာရီက ထပ်ပြောသည်။

‘ဘရန်ဆန်ရဲ့ နှောင့်နှေးကြေး စည်းကမ်းအရဆိုယင် နောက်ထပ် ဒေါ်လာ သန်းငါးဆယ် ထပ်ပေးရမယ့်အပေါက်ပဲ’

မိလ်တန် ဝင်ပြောသည်။

‘ပထမပေးရမယ့်ငွေနှုစာရင် ဒါက မဖြစ်စလောက်ကလေးပါ။ ဒီနိုင်ငံရဲ့

အတော်ဆုံးဦးနှောက်ပိုင်ရှင်တွေဆီက အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ်တွေ ထွက်လာ အောင်အချိန်ပေးရမှာပေါ့လေ’

ထို့နောက် အားလုံးပြန်ငြိမ်သက်သွားသည်။ ဤတွင် ဟေဂင်ဘက်က ဝိစတီ ဖုလင်းတစ်လုံးဆွဲယူလိုက်ပြီး သူ့ဖန်ခွက်ထဲထည့်၍ ဖုလင်းကို လက်ဆင့်ကမ်းလိုက် သည်။

ထို့နောက် ဒုတိယသမ္မတကြီးနှင့် ဟင်းဒရစ်တို့နှစ်ယောက် ဘာမှမပြောပဲ ဝင်လာကြပြီး လွတ်နေသောကုလားထိုင်အသီးသီးတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက် သည်။ ဟင်းဒရစ်က ဖုလင်းရှိရာသို့ လက်ကမ်းလိုက်သည်။ သို့သော် ဒုတိယသမ္မတကြီး ထဲ သူ့ထက် စက္ကန့်ဝက်ခန့် ပိုမြန်သွားသည်။ ဒုတိယသမ္မတရစ်ချက်က စပြောသည်။

‘ဒီနေ့ည ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်မှာ ကိုယ်တို့ ဘယ်နှယ်နေသလဲ’

မိလ်တန်က သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်ချရင်းပြန်ပြောသည်။

‘တစ်စက်မှ ကြည့်မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခု ဒီမှာထိုင်ပြီး ခေါင်းထဲက ဘာအကြံဉာဏ်မှထုတ်လို့မရတဲ့ ကျုပ်တို့ခုနစ်ယောက်လောက်တော့ အကြည့်ရမဆိုး သေးဘူး၊ ဒီခုနစ်ယောက်ဟာ အစိုးရဝန်ထမ်းတွေထဲမှာ ဦးနှောက်အကောင်းဆုံး လူတော်တွေလိုဆိုကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့လုပ်နေတာက အရက်သောက်တဲ့ ကိစ္စပဲ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဘာအကြံဉာဏ်မှမရှိဘူး’

ဟင်းဒရစ်က စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကို သူ့ခြေအိတ်ထဲက ထုတ်ယူပြီး ဟေဂင်ဘက်ကို လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။

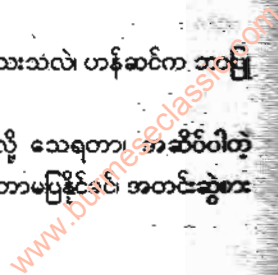
‘ရက်စ်ဆန်မှာ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်း ရှိချင် ရှိမှာပါ၊ ရော့ ဒါက ခင်ဗျားဖို့ ဟေဂင်ဘက်က စာရွက်ကိုပြန်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ညစ်ညစ်ညစ်ညစ် ဆဲရေးတိုင်းထွာလိုက်ပြီး၊ တယ်လီဖုန်းနားရှိရဲသားကို အော်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟေ့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတကို ပြန်ဖော်ပေးမယ့်လူ မြန်မြန်ခေါ်ပေးစမ်း’

ဟေဂင်ဘက်တစ်ယောက် သွပ်လှုပ်ရှားရှားပြန်ဖြစ်လာလေပြီ။ သူက ဖင်းဒ ရစ်ဘက် လှည့်မေးပြန်သည်။

‘ဟိုမှာ ကိုယ်တို့မသိနိုင်တဲ့ကိစ္စတွေ ဘာများဖြစ်သေးသလဲ၊ ဟန်ဆင်က ဘဝပြ လို့ သေရတာလဲ’

‘ခပ်ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် သူ့ငှက်လို့ အစားမက်လို့ သေရတာ၊ အဆိပ်ပါတဲ့ လင်ဇန်းနဲ့ အဆိပ်မပါတဲ့ လင်ဇန်း ဘယ်လိုခြားရမယ်ဆိုတာမပြနိုင်ပဲ၊ အတင်းဆွဲစား လို့ ဖြစ်သွားတာ’

မိလိတန်က သက်ပြင်းချသည်။

'ဒီလူ အစားသိပ်မက်တဲ့လူ၊ လွန်လွန်းတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်၊ ဒါလည်း ရောဂါတစ်မျိုးပဲထင်ပါရဲ့လေ၊ သေတဲ့လူအကြောင်း မကောင်းမပြောသင့်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့ ပါးစပ်သရမ်းလို့ သင်္ချိုင်းကို စောစောရောက်သွားတာ'

'ရက်စိဆန်အပြစ် မဟုတ်ဘူးလား'

'ဘယ်ကလား၊ ဒါပေမယ့် ဒါထက်ပိုဆိုးတာတစ်ခုကရှိတယ်၊ အခု သူတို့ ရက်စိဆန်ကို အရမ်းကာရော သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေကြတယ်၊ ဘရန်ဆန်ကလည်း သိပ်လှုပ်တဲ့လူ၊ အခု သူတို့ လူတွေကြားမှာ အတွင်းဝင်ပြီး ဖူးသတ်မယ့် လူတစ်ယောက်ရောက်နေတယ်လို့ ယုံနေတယ်၊ ဒါက သူ့အထင်သက်သက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရက်စိဆန်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှ အပြစ်ရှာမရသေးဘူး'

'ရက်စိဆန်က သိပ်ကိုလှုပ်တဲ့လူ'

ဟေဂင်ဘတ်ကလည်း သူ့စကားကို ရှုတ်တရက်ရပ်လို့ကပ်ပြီး ဟင်းခရစ်ကို ပြန်ကြည့်သည်။

'နေပါဦး၊ ဘရန်ဆန်က ရက်စိဆန်ကို သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် သူတို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်နေခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က ဒီကိုပြန်လာမယ်လို့ တွေ့ မဟုတ်လား'

'ရက်စိဆန်က ကျုပ်အနားကို သီတောင် မသိဘူး၊ ဒီစာကို ရက်စိဆန်က ဝိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်ကိုပေးတယ်၊ ဝိုလ်ချုပ်ကြီးက ကျုပ်ကိုပေးတယ်'

'ဒါဖြင့် ကတ်တလန်လည်း ကြံရာပါပေါ့'

'သူလည်း ကျုပ်တို့သိသလောက် သိထားတယ်၊ ပြီးတော့ ရက်စိဆန်က ဆိုင်ယာနိုက် (စိန်) အစိုင်အခဲတွေကို သူ့ပေးထားမှာ၊ ဒီလူကြီး ခုမှ သတ်ချင်ပြတ်ချင်စိတ်တွေ သိပ်များနေတယ်၊ တကယ်လည်း သတ်ချင်စိတ်ပေါ်နေပုံရတယ် ကာတာက ဝင်ပြောသည်။

'ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက တပ်ကားတပ်မဟုန်းအနေနဲ့ သူ့ဘယ်လို ကြမ်းခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လည်းသိသားပဲ၊ အခု ဒီလို လူဆိုးတွေနဲ့တွေ့တဲ့အခါကျယ်တော့ ပြောမနေနဲ့တော့'

'ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း အနားယူခန်းတစ်ခန်းထဲဝင်ပြီး ဒီစာရွက်ကလေးကို ခြေအိတ်ထဲထိုးထည့်ထားလိုက်တယ်၊ ကျုပ်နဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီးတို့ ဒီကမပြန်ခင် ရှာမှာပဲလို့ထင်ထားတာ၊ ဒါပေမယ့် အရှာမခံခဲ့ရဘူး၊ ရက်စိဆန်

ဘူးတာမှန်တယ်၊ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် သူ့ကိုယ်သူ သိပ်အထင်ကြီးပြီး လုံခြုံရေးအတွက် တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် မလုပ်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်တယ်'

ဗန်အက်ဖင်ပြန်ထွက်သွားသည်ကို ရက်စိဆန်နှင့် အိုဟဲယားက စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ရက်စိဆန်က အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ပြီး အိုဟဲယားကိုပါ သူ့နောက်လိုက်ခိုဆိုသတ်ဟန် ခြေဟန်နှင့်ခေါ်သွားသည်။ ရက်စိဆန်က စပြောသည်။

'သူ ခင်ဗျားကို စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာသွားတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတစ်နေ့နေကျရင် ခင်ဗျားလူနာဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းမယ်ဆိုတာကိုတော့ သိပ်ကြိုက်ပုံမပေါ်ဘူး'

အိုဟဲယားက ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်နေပြန်သော မည်းဖောင်းနေသည့် မီးသားတစ်တိုက်များကို မောကြည့်နေသည်။ လေကလည်း ခပ်ပြင်းခြောက်စိုက်ခတ်နေသည်။ အောက်ဘက်ပေနှစ်ရာဝေးသော ရွှေတံခါးရေလက်ကြားက ပွင့်လှိုင်ခေါင်းဖြူကြီးများ တဖွေးဖွေးလှုပ်ရှားနေကြသည်။ အိုဟဲယားက ပြောသည်။

'ဒီညတော့ တော်တော်လေး ရာသီဥတုဆိုးရွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ အပြင် ဘတ်နဲ့စာရင် ကားထဲမှာနေရတာက ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ ကျုပ် လူနာတင်ကားထဲမှာ ဝိစက်နဲ့ဘရန်ဒီအကောင်းစားတွေရှိပါတယ်၊ ဒီအရက်တွေက လူမမာတွေအတွက် တမင်ဆောင်ထားတာ'

'အင်း၊ ကျုပ်လည်း တော်တော်လေးနေမကောင်းဆင်သလိုလို့ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က အပြင်မှာပဲပိုနေချင်တယ်'

'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

ရက်စိဆန်က ခပ်လှောင်လှောင်မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ်သာ ဒီလူစုထဲမှာပါမလာရင် ဘရန်ဆန်က ခင်ဗျားကို အများဆုံး သိသယဝင်မှာသေချာတယ်၊ သူ ခင်ဗျားကားတိုလာရှာတုန်းက စကားပြောတာကို ဒီနားထောင်လို့ရတဲ့ အီလက်ထရွန်နစ်စွဲနည်းသေးသေးလေးတစ်ခု၊ ခင်ဗျား ရှာမတွေ့နိုင်တဲ့နေရာမှာဝှက်ထားချင်ထားခဲ့မှာလို့ ခုအထိ မတွေ့မိသေးဘူးလား'

'အခု ခင်ဗျားပြောမှ ပဲတော့မိတော့တယ်၊ ကျုပ်တို့ဆရာဝန်တွေဟာ မြို့နယ်သားပဲ တွေးတတ်ကြတာ'

'ခင်ဗျားဆီမှာ ဂျင်(အရက်) ရှိသလား'

'ခင်ဗျားမေးတာ တော်တော်ဆန်းတယ်၊ ရှိတာပေါ့'

'ကျုပ်က ဘရန်ဆန်ကို ကျုပ်ကအရက်မသောက်တဲ့အတွက် အနံ့ခံတဲ့နေရာမှာ သိပ်ကောင်းတယ်လို့ပြောထားတယ်၊ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကျုပ်လက်ထဲမှာ ပယင်းရောင်အရည်တွေပါတဲ့ ဖန်ခွက်တိုင်ထားတာတွေရင် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ' ဟုတ်တာပေါ့'

အိုဟဲယားတစ်ယောက် လူနာတင်ကားထဲဝင်သွားသည်။ သူပြန်ထွက်လာသောအခါ ပယင်းရောင်အရည်များပါသော ဖန်ခွက်တစ်ခွက်နှင့် အရောင်အဆင်းမပါသော အရည်များပါသည့် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်ပါလာသည်။

ရက်စ်ဆန်က အနီးတွင်ရှိနေသည့် ရဟတ်ယာဉ်ကိုကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ပေးသည်။

'ဒီည ဒီရဟတ်ယာဉ်မောင်း ဂျွန်ဆင်၊ သူ့ရဟတ်ယာဉ်ထဲမှာ အိပ်များအိပ်လေးမသိဘူး'

အိုဟဲယားအကြီးအကျယ် ချမ်းစိမ့်သွားလေဟန်နှင့် ကိုယ်ကိုဆတ်ဆတ်တုန်ပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ရဟတ်ယာဉ် စီးဖူးသလား'

'ဟင့်အင်း၊ တစ်ခါမှ မစီးဖူးဘူး'

'ကျုပ်တတော့ တာဝန်အရ ၁၈၈၁၈ စီးဖူးတယ်၊ ဒီတပ်မတော်သုံး ရဟတ်ယာဉ်တွေထဲမှာ တာရပတ်စခင်းပြီး သံဘောင်တပ်ထားတဲ့ထိုင်ခုံတွေပဲပါတယ်၊ တျှပ်အဖိုကတော့ ဆူးခင်းတဲ့အိပ်ရာပါပဲဗျာ'

'ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်း ဒါဆိုရင် သူ့နောက်ဆုံးကားပေါ်မှာ သူ့အဖော်တွေနဲ့ သွားအိပ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်'

'ခင်ဗျားက ဒီရဟတ်ယာဉ်ကို သိပ်စိတ်ဝင်စားနေတာ တော်တော်ထူးဆန်းတယ်'

ရက်စ်ဆန်က ဘေးဘက်ကိုလှည့်ကြည့်သည်။ အနီးအနား ကြားနိုင်လောက်သည့်နေရာတွင် ဘယ်သူမှမရှိ။

'စနက်တဲ့တွေကိုလှမ်းရှုမယ့်ခလုတ်က အဲဒီအထဲမှာရှိနေတာဗျ၊ ကျုပ် ဒီည အဲဒီစနက်တဲ့မီးရှို့မယ့် ခလုတ်ကိုသွားဖျက်ဆီးဖို့ ကြံစည်ထားတယ်၊ ကျုပ်က ကြံစည်တယ်လို့သာ ပြောတာနော်'

အိုဟဲယားတစ်ယောက် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြီးမှ သနားသောလေသံနှင့်...

'ခင်ဗျားကို ကျုပ် ကိုယ်ပျောက်တဲ့ဆေးပေးမှဖြစ်မယ်၊ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ခင်ညလုံးကင်းစောင့်နေတဲ့ အစောင့်တစ်ယောက် အမြဲတမ်းရှိတယ်၊ ပြီးတော့လည်း ထဲထဲအားကြီးတစ်ခုလုံးကို ညကျရင် မီးတွေထိန်နေအောင်ထွန်းထားတာ' ကင်းသမားကို ကျုပ် တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီလျှပ်စစ်မီးတွေကို ဖျက်လိုချင်တဲ့အချိန်မှာ ငြိမ်းပေးကြမှာ'

'တကယ်လား'

'ကျုပ် သတင်းပို့ထားပြီးပြီ'

'စုံထောက်တွေဟာ မျက်လှည့်ပညာတွေတတ်တယ်လို့ ကျုပ်မထင်ခဲ့ဘူး' ဟင်းဒရစ်က ကျုပ်အတွက် သတင်းယူသွားပေးတာဗျ၊ အိုဟဲယားက သူ့ကို တအံ့တကြာကြည့်ရင်းမေးသည်။

'နောက်တစ်ခွက် ယူဦးမလား'

'ဒီည မှုနေရင် အလုပ်မဖြစ်ဘူး၊ တော်ပါပြီ ကျေးဇူးပါပဲ'

'ကျုပ်တတော့ နောက်တစ်ခွက်ထပ်သောက်ဦးမယ်'

အိုဟဲယားက သူ့အတွက် နောက်တစ်ခွက်သွားယူပြီး ပြန်အရောက်တွင် ပြောပြန်သည်။

'ကိုဝေါစကီဟာ သိပ်မျက်စေ့ရှင်တဲ့လူ၊ ဒုတိယသမ္မတနဲ့ ဟင်းဒရစ် ဒီတို့ ရောက်နေတုန်း ခင်ဗျားကို သူ့မျက်စေ့အောက်က တစ်ချက်ကလေးအပျောက်ခံခဲ့တာ တွတ်ဘူး၊ ဘရန်ဆန်က အမိန့်ပေးထားတယ်ထင်တာပဲ'

'ဒါပဲဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်လည်း ဟင်းဒရစ်နားကို သွားမှပစ္စည်းတားချုပ်တာ ကတ်တလန်ကိုပေးလိုက်တယ်၊ ကတ်တလန်က ဟင်းဒရစ်ကိုပေးတယ်၊ ဆိုဝေါစကီက ကျုပ်ကိုသာမနေတော့ ကတ်တလန်နဲ့ ဟင်းဒရစ်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ခွင့်ပေးပေါ့ဘူး'

'ဘယ်အချိန် မီးမှိတ်မှာလဲ'

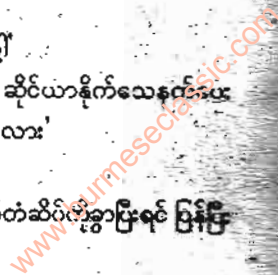
'မသိသေးဘူး၊ ဒီက အချက်ပြရမယ်'

'ဒါဆိုရင် ကတ်တလန်လဲ ဒီကိစ္စထဲမှာပါတာပေါ့'

'ဒါပဲပေါ့၊ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ကျုပ် ကတ်တလန်ကို ဆိုင်ယာနိုက်သေနက်ပေးရင်လို့ ကတိပေးထားတယ်၊ ခင်ဗျား သူ့ကို ပေး ပေးနိုင်မလား'

'တစ်နည်းနည်းနဲ့ဖြစ်အောင် ပေးမှာပေါ့'

'ဒါပေမယ့် နှလုံးရောဂါကုစက်မှာပိတ်ထားတဲ့ ချိတ်ဆိပ်ဟိုဘက်ပြန် ပြန်ပြန်'

ချိပ်ပိတ်မှိမလွယ်ဘူး ထင်တယ်'

'ဘာလဲ၊ ဟိုအမြဲတမ်း သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေတတ်တဲ့ ဘုရန်ဆန် ဒီကို အဲဒါခေါက်ပြန်လာမှာ ငါ့ရိမ်လို့လား၊ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျုပ် လိုရမည်ရ ချိပ်တံဆိပ် အပိုနန်းသေတ္တာထဲထပ်ထည့်လာတယ်'

အိုဟဲယား၊ ငါ့အပြုံးကို ရက်စပ်ဆန်ကလည်း အပြုံးနှင့် တုံ့ပြန်သည်။

'ဒါပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လူမဆို ထောင့်စေ့အောင်တွေးနိုင်ခဲသားပဲ၊ ခင်ဗျားက ဒါဖြင့် တရားဥပဒေဖို့မိနေဘက်မှာ ရပ်တည်နေတုန်းပဲပေါ့၊ ဘုရန်ဆန်တစ်ယောက် သံလွန်ထောက်ဝတ်ရတာကို ကြည့်နေချင်တုန်းပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ခုမှ ပိုပြီး တောင့်တောင့်တတဖြစ်လာတယ်'

'ဒါဆိုရင် ဆရာဝန်ကျင့်ဝတ်ကို နည်းနည်းပါးပါး ချိုးချင်ချိုးရမှာဗျ'

'ဆရာဝန်ကျင့်ဝတ်တွေ ဘာတွေကို အသာထားလိုက်စမ်းပါဗျာ'

ဟေဂင်ဘက်သည် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတမှ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဖော်ထားသည့်စာရွက်တို့ လာပေးသုထံမှ ဖတ်ကနဲလူယူရင်း၊ ကမန်းကတန်းဖတ်နေသည်။ ဖတ်ရင်း ဖတ်နေသူနဖူးကြောများ ပိုမိုပြင်းတင်းလာသည်။ သူက ဟင်းဒရစ်ကို မေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ပြန်လာကြတုန်းက ရက်စပ်ဆန်တစ်ယောက် စိတ်ကောင်းပုံရင် သေးတယ်နော်'

'ရက်စပ်ဆန်ရဲ့ ဦးနှောက်အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲဆိုတာ ဘယ်သူ ပြောနိုင်မှာတဲ့'

'ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အခု သူ့ရှေ့လိုက်တာကို မှားသလား မှန်သလား ဆိုတာ စဉ်းစားလို့မရဘူးဖြစ်နေတယ်'

ရစ်ချတ်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ဝင်ပြောသည်။

'ဒီမှာ ဟေဂင်ဘက်၊ ခင်ဗျားရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကြီးကို ကျုပ်တို့ကော သိခွင့်မရှိသလား'

'သူ့ရှေ့လိုက်တာက ဒီည ရာသီဥတုဆိုးမယ့်ပုံပဲ၊ ဒါဆိုရင် အလုပ်ဖြစ်တယ်မယ်ထင်တယ်၊ ဒါကြောင့် လုံခြုံစိတ်ရှိမီးနှစ်ခုဖြစ်အောင် တမင်လုပ်ပေးစေချင်တာပဲ၊ ဇီကတော့ ရေနံချွေးနဲ့ မော်တော်ကားတာယာအပောင်းတွေကိုပိုပြီး မီးရှို့ထောင်'

တစ်ခုကတော့ အနောက်တောင်ဘက်အရပ် လင်ကွန်းပန်းခြံမှာ၊ နောက်တစ်နေ့တော့ အရှေ့ဘက်ဖို့မေဆန်(မေဆန်ခဲတပ်)လောက်မှာ ဖြစ်စေချင်တယ်၊ လင်ကွန်းပန်းခြံကွန်းမီးကို ညဆယ်နာရီမှ စရိပ်ပါ၊ ညဆယ်နာရီနဲ့ သုံးမိနစ်ကျတော့ နောက်ဆုံးတာပေါ့ မှာရှိတဲ့ ရေဒီယိုအသံလှိုင်းဖမ်းတိုက်ရိယာကို လိုအပ်ရင် (အမှောင်ထဲမှာမြင်နိုင်တဲ့) အင်ဖရာရက်ဒ်မှန်ပြောင်းနဲ့ကြည့်ပြီး၊ လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်နဲ့ပစ်ပြီး ဖျက်ဆီးပေးပါ၊ အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်တော့်ဆီက အကဲခတ်အိတ်ကဲ (ကယ်တော်မူပါ)လို့ အချက်ပြတာကိုစောင့်ပြီးမှ နောက်တစ်မီးကို ရှိပါ၊ အဲဒီ ဒုတိယမီးရှိပြီး ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာရင် တံတားကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မြောက်ခြမ်းကို ဓာတ်အားဖြတ်ထောက်ဝတ်စိတ်လိက်ပါ၊ ပြီးတော့ တရုတ်တန်းဘက်မှာ ပေထုပ်၊ ငျောက်အိုး စက်ရုံတစ်ခု ထပေါက်တဲ့ သလို မီးကျည် မီးပန်း၊ ငျောက်အိုးတွေ အများကြီးဖောက်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းမယ် ထင်ပါတယ်'

'ညသန်းခေါင်ကျယ်ရင် ရေငုပ်သင်္ဘောလွှတ်ပေးပါ၊ ကင်မရာ အောက်ခြေမှာ တပ်လို့ရမယ့် ထရန်စစ္စတာ အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက် အသေးစားကလေးတစ်လုံးပါပေးလိုက်ပါ၊ အဲဒီ ထရန်စစ္စတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အသံလွှင့်စက်၊ ရေငုပ်သင်္ဘောရဲ့ အသံလွှင့်စက်တွေရဲ့ ရေဒီယိုအသံလှိုင်းကို တစ်ခါတည်းညှိပေးလိုက်ပါ'

ထို့နောက် သူတို့အားလုံး အတန်ကြာအောင်ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ နောက်ဆုံးကျမှ ဒုတိယသမ္မတကြီးရစ်ချတ်က မှတ်ချက်ပေးသည်။

'ဒီလူ ရူးနေတာ အမှန်ပဲ၊ ရူးတာမှ သွက်သွက်ခါအောင် ရူးနေတာ'

အတန်ကြာအောင် ဒုတိယသမ္မတ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကန်ကွက်မည့်သူတစ်ဦးမှပေါ်မလာချေ။ သို့သော် ဒုတိယသမ္မတကြီးသည် ရက်စပ်ဆန်တစ်ယောက် နူးသွားလေပြီဟု မှတ်ချက်ပေးသည်ကလွဲ၍၊ လုပ်မယ် မလုပ်ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးဖို့ဟန် မရှိချေ။ ဤတွင် ဟေဂင်ဘက်က သူ့ဘာသာသူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ရက်စပ်ဆန်ဟာ ကျုပ်တို့အားလုံးထက် ပိုစိတ်ကောင်းတာပေးချာထမ်းထက်တော့ ဒီကောင် သိပ်ထက်တယ်၊ သူတော်တဲ့အကြောင်း လက်တွေ့ပြပြီး သားထည်းရှိတယ်၊ ခုတစ်ခေါက်မှာတော့ အသေးစိတ်ရှေ့ချိန်မရလိုက်လို့နဲ့တုတယ် ပြီးတော့ ထည်း အခု ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေမှာ ဒါထက်ကောင်းတဲ့အကြံဉာဏ်ရှိရင် အဲလေ ဒါမေ့တင်မိတ်တူး စိတ်သန်းရုံမယ်ဆိုရင် မပြောကြစမ်းပါ'

သို့သော် မည်သူကမျှ ပြန်မပြောကြချေ။

'ကဲ... ဖုန်းဒရစ် ဒုတိယမြို့တော်ဝန်နဲ့ မီးသတ်ညွှန်ချုပ်တို့ခေါ်ပြီး

မိမိတွေကို စီစဉ်ခိုင်းလိုက်တော့ ဒါနဲ့ ဟိုမီးကျည် မီးပန်းတွေကို လုပ်လို့ဖြစ်ပါမလား
ဟင်းခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

'ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှာ မီးကျည် မီးပန်းတွေ မလုပ်ရလို့ တားမြစ်ထားတယ်။
ဒါပေမယ့် တရုတ်တန်းမှာ မီးကျည် မီးပန်းတွေ ခိုးလုပ်နေတဲ့ မြေအောက်စက်ရုံ
တစ်ရုံရှိတယ်။ အဲဒီ စက်ရုံပိုင်ရှင်က ကျွန်တို့ကို လိုလိုလားလားအကူအညီပေးမှာပေါ့
စုတ်ယသမ္မတက ခေါင်းခါလိုက်သည်။

'ဒါအဇ္ဈထတာဗျ၊ သွက်သွက်ခါအောင် အဇ္ဈထကြတာ'

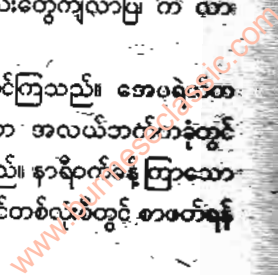
အခန်း (၁၀)

အလွန်ဝေးလံသော ပင်လယ်ပြင်ဆီမှ မိုးချွန်းသံသဲ့သဲ့နှင့် လျှပ်စီးလက်သော
ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အလင်းရောင်ကို လင်းကနဲ လက်ကနဲ လှမ်းမြင်နေကြရ
သည်။ အနည်းငယ် နေကောင်းစပြုလာပြီဖြစ်သော အေပရဲလ်သည် တံတားကြီး
အလယ်ကောင်တွင် ရက်စ်ဆန်နှင့်အတူတူ မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်။ အေပရဲလ်က
ဧည့်မောင်နေသော မဲနယ်ပြာရောင်ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်ယင်းမြောလိုက်သည်။

'ဒီည ရာသီဥတု တော်တော်ဆိုးရွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်'
ရက်စ်ဆန်က အေပရဲလ်၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။
'ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်လဲ အဲဒီလိုထင်တယ်၊ နေပါဦး၊ မင်း မိုးချွန်းသံကို
ကြောက်တတ်သလား'

'ကျွန်မ ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ မိုးသက်မုန်တိုင်းကုန်တုန်း မနေချင်ဘူး'
'ဒီတံတားကိုဆောက်ထားတာ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ရှိပြီ၊ ဒီကနေ့ညတစ်ည
လောက်နဲ့ ပြုကျမှာမဟုတ်သေးဘူး။ ဟော မိုးဖွားကလေးတွေကျလာပြီ ကဲ ထား
မို့စိခံရမှာတော့ ကိုယ် ကြောက်တယ်'

သူတို့နှစ်ယောက် တတ်စ်ကားကြီးထဲ ပြန်ဝင်ထိုင်ကြသည်။ အေပရဲလ်က
ပြတင်းပေါက်ဘေးကခုတွင် ဝရံထိုင်သည်။ ရက်စ်ဆန်က အလယ်ဘက်ကခုတွင်
ထိုင်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ကားပေါ်တွင်လူပြည့်သွားသည်။ နာရီခွက်နေ့ ကြာသော
အခါ အတော်များများ အိပ်ငိုက်နေကြလေပြီ။ ကုလားထိုင်တစ်လုံးစီတွင် စာဖတ်ရန်

မီးလုံးတစ်လုံးစီပါသည်။ သို့သော် တစ်ချို့က မီးမှိတ်ထားပြီး တစ်ချို့က မီးမှိန်ထားသည်။ သူတို့အားလုံးအတွက် စာကြည့်စရာလည်း မရှိ၊ လုပ်စရာလည်း မရှိ။ ဒီကနေ့ တစ်နေ့လုံး အလုပ်များခဲ့ကြသည်။ ဦးနှောက်ကို အလုပ်များများပေးခဲ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်စက်အနားယူခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ တားခေါင်မိုးပေါ်ကို တဝုန်းဝုန်းကုနေသော မိုးရေမိုးပေါက်များ၏အသံက သူတို့ကို အိပ်ပျော်အောင်ချောသိပ်သလို ဖြစ်နေသည်။

စာနယ်လင်းဆရာများ ကားထဲပြန်ရောက်ခါစထက် မိုးသည် တဖြည်းဖြည်း ပိုထည်းလာသည်။ မိုးသက်မှန်တိုင်းသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိနေသေးသော်လည်း လေက ပိုထန်လာသည်။ သို့သော် ဘယ်လောက်ပဲ မိုးသည်ထန်စွာ ရွာပါစေ၊ ဘယ်လောက်ပဲ လေပြင်းမှန်တိုင်း တိုက်ခတ်ပါစေ မှန်မှန်လမ်းလျှောက်ရင်း ကင်းစောင့်နေသော ကိုဝေါစက်ကို တားဆီးနိုင်စွမ်းမရှိပါ။ ကိုဝေါစက်သည် ဆယ့်ငါးမိနစ်တွင်တစ်ကြိမ်ကျ သူတို့ကားထဲသို့ မှန်မှန်ဝင်လာလေ့ရှိသည်။ ထို့နောက် ရက်စိဆန်ကို သီးသီးသန့်သန့် စိုတ်ကြည့်ပြီး ယာဉ်မောင်းသူ၏ဘေးဘက်ရှိထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်၍ ကင်းစောင့်နေသူ ဘတ်လက်အား စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားလေ့ရှိသည်။

ကားထဲတွင်ရှိနေသူများအနက် ရက်စိဆန်ကလွဲလျှင် ဘတ်လက်သည် နိနိကြားကြားအရှိဆုံးဝုဂျီလ်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ နိနိကြားကြားရှိနေခြင်းမှာလည်း ကိုဝေါစက် ခဏခဏ လာနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်တူ ရက်စိဆန်က ထင်သည်။ တစ်ခေါက်တွင် ဘတ်လက်က သူ့နေရာတွင် လူစား ဘယ်အချိန်ကျမှ ရောက်လာမလဲ ဟုမေးသည်။ ကိုဝေါစက်က ဘတ်လက် ဒီနေရာတွင် နံနက် တစ်နာရီထိုးသည်အထိ နေရမည်ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။ ဒီအစီအစဉ်မှာ ရက်စိဆန်၏လိုအပ်ချက်နှင့် အတိုက်ဖြစ်နေသည်။

ညကိုးနာရီတွင်မိုးအသည်းဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုဝေါစက်တစ်ယောက် ထုံးစံအတိုင်းရောက်လာသည်။ ရက်စိဆန်က အဖြူရောင်ဖောင်တိုနီကို အိတ်ထဲကထုတ်ယူပြီး အသင့်မောင်းတင်ထားသည်။ ကိုဝေါစက်က ပြန်ရန်နောက် လှည့်လိုက်သည်။ သူ့ဖန်နောင်က လှေကားပထမထစ်ကိုနင်း၍ ဆင်းလိုက်စဉ် သူ့ရှေ့ဘတ်သို့ ယိုင်လဲကျသွားသည်။ ကိုဝေါစက်သည် ဘတ်စကားအပြင်ဘက် မြေကြီးပေါ်သို့ မှောက်လျက်သား ဝုန်းကနဲပစ်ကျသွားသည်။

ကိုဝေါစက်ထံ မထမရောက်သွားသူမှာ ဘတ်လက်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယရောက်ရှိသူမှာ ရက်စိဆန်ဖြစ်သည်။

ရက်စိဆန်က မေးလိုက်သည်။
'ဒီလူ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ'
'ကျုပ်မြင်သလောက်တော့ ခြေချော်ပြီး လိမ့်ကျသွားတာပါ။ ဒီတံခါးကို ညနေဘတည်းက တစ်ချိန်လုံးဖွင့်ထားတော့ ရေစိုပြီး ချောနေတာပေါ့'
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သတိလစ်နေသောကိုဝေါစက်ကို ဝိုင်းစစ်ဆေးကြသည်။ သူ့နဖူးသည် မြေကြီးနှင့် ဆောင့်မိသွားသောကြောင့် နဖူးမှ သွေးအတော်များများ ထွက်နေသည်။ ရက်စိဆန်က ကိုဝေါစက်၏ဦးခေါင်းကို အသာအယာ လက်နှင့် ဖမ်းသပ်ကြည့်သည်။ အဆိပ်အပက်လေးသည် ကိုဝေါစက်၏ဗယ်ဘတ်နား ချွတ်နောက်ဘက်မှ လက်မတစ်စိတ်ခန့် ပေါ်ထွက်နေသည်။ ရက်စိဆန်က ဆွဲဖတ်ယူလိုက်ပြီး လက်ဝါးထဲတွင် ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ရက်စိဆန်က မေးသည်။
'ကျုပ် ဒေါက်တာကို ပြေးခေါ်လိုက်ရမလား'
'ခေါ်လေ၊ ခေါ်ပါ'

ရက်စိဆန်က လူနာတင်ကားဆီ အပြေးအလွှားသွားသည်။ သူ ကားနားသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကားထဲကမီးလင်းလာသည်။ ရက်စိဆန်သည် အိုဟဲယားဆီမှ ဓာတ်ငွေ့ဗူးကိုယူလိုက်ပြီး အိတ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ အိုဟဲယားက ဆေးပစ္စည်းများပါသော လက်ဆွဲအိတ်ကိုဆွဲယူပြီး သူတို့နှစ်ယောက် ရှေ့ဆုံးကားဆီ အပြေးအလွှားသွားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကားထဲရှိ သတင်းစာဆရာ တော်တော်ခပ်များများ ကိုဝေါစက်နံ့ဘေးတွင် ဝိုင်းအုံနေကြလေပြီ။

'ကဲ... ကဲ နောက်ဆုတ်ကြစမ်း'

အိုဟဲယားက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သတင်းစာဆရာများက ရှိရှိသေသေလေးလေးစားစား နောက်ဆုတ်ပေးကြသော်လည်း သိပ်ဝေးဝေး ရှောင်ပေးကြတာ တော့ ဟုတ်ပါ။ အိုဟဲယားက ဆေးအိတ်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ဆေးအိတ်ထဲမှ ဆေးစိမ်ထားသော ဖိတ်စိမ်းပါးစနှင့် ကိုဝေါစက်၏နဖူးကို သုတ်ပေးသည်။ ထိုအချိန်တွင် မိုးကလည်း သဲသဲမဲမဲ ရွာနေသည်။ မှောင်ကလည်း မှောင်သည်။ ပြီးတော့ အိုဟဲယားက သူ့ဆေးအိတ်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ချထားခြင်းဖြစ်ရာ လူတိုင်းလိုလိုက ဒဏ်ရာရနေသူတို့ ဝိုင်းရံအာရုံစိုက်နေချိန်တွင် ရက်စိဆန်က ဆေးအိတ်ထဲမှ ရေလှုပ်အဝတ်နှင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကိုနှိုက်ယူပြီး ကားအောက်သို့ ပစ်ထည့်လိုက်နိုင်သည်မှာ ဆန်းလှသည်တော့ မဟုတ်ပါချေ။ ထို့နောက် ရက်စိဆန်သည် လူအုပ်ကြားထဲတွင် ဝင်ဝော်

တတ်ရပ်နေသည်။

အိုဟဲယားက ကိုယ်ကို ပြန်မတ်လိုက်သည်။

'ဒီလူကို လူနာတင်ကားဆီရောက်အောင် သယ်သွားဖို့ ဝိုင်းလုပ်ကြပါဦးဗျာ' ကူညီမည့်လူကတော့ပေါသည်။ သူတို့လူစု ကိုဝေါစကိုကို ဝိုင်းမတော့မည့်ဆဲ ဆဲတွင် ဘရန်ဆန်အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာသည်။

'ခင်ဗျားလူ လိမ့်ကျတာ တော်တော်နာသွားတယ်။ သူ့ကို အသေးစိတ် စစ်ဆေး နိုင်အောင် လူနာတင်ကားဆီ သယ်သွားဖို့လိုတယ်'

'လိမ့်ကျတာလား၊ တွန်းချခံရတာလား'

'ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာတုံး၊ ခင်ဗျား ဒါသက်သက်မဲ့ အချိန်ပြန် နေတာ'

ဘတ်လက်က ဝင်ပြောသည်။

'သူ လိမ့်ကျတာပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ အပေါ် ဆုံးလှေကားထစ်မှာ ခြေချော်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မဟန်နိုင်ပဲ ဖြစ်သွားတာ'

'သေချာရဲ့လား'

'သောက်ရမ်း သေချာတာပေါ့ဗျာ'

ဘတ်လက်က မခံချင်စိတ်နှင့် ပြန်ပြောသည်။ သူက ထပ်ပြောသေးသော် လည်း မိုးခြိမ်းသံက သူ့စကားသံကို လွှမ်းသွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူက ထပ်ပြော သည်။

'သူ အဲဒီလိုဖြစ်တုန်းက သူ့နံ့ကျွန်တော် နှစ်ပေလောက်ပဲဝေးတယ်၊ ကျွန်တော် တောင် သူ့ကို ဖမ်းဆွဲဖို့ အချိန်မရလိုက်ဘူး'

အိုဟဲယားက ဘရန်ဆန်ကို လုံးဝ ဝရမစိုက်တော့ပဲ ကိုဝေါစကိုကို လူနှစ် ယောက်၏ အကူအညီနှင့် လူနာတင်ကားဆီ သယ်သွားသည်။ ဘရန်ဆန်က အနား တွင်ရောက်နေသူ သတင်းစာဆရာများကို ကြည့်လိုက်ရာ ရက်စပ်ဆန်ကို မြင်သွား သည်။

'အဲဒီအချိန်တုန်းက ရက်စပ်ဆန်ဘယ်မှာလဲ'

'ရက်စပ်ဆန် သူ့နားမှာ မရှိပါဘူး၊ နောက်ဘက် ငါးခုံကျော် သူ့ခုံပေါ်မှာ သူထိုင် နေတာပါ။ လူတိုင်း ကိုယ့်နေရာကိုယ်ထိုင်နေကြတယ်၊ တကယ်တော့ ဒါ မတော်တဆ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဘုရားဖူးရပါစေရဲ့လို့ ကျိန်တွယ်ပြောရပါတယ်'

'ဟုတ်မှာပါပဲ'

ရှုပ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီရှည်သာ ဝတ်ဆင်ထားသော ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ဆစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲနေသည်။ ဘရန်ဆန်ကိုယ်လုံး တုန်ခါသွားသည်။

'ဘုရား ဘုရား၊ တော်ကော်ဆိုးတဲ့ ညပါလား'

ဘရန်ဆန် လူနာတင်ကားဆီသို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားသည်။ သူ ရောက်သွားသောအခါ ကိုဝေါစကိုကို လူနာတင်ကားဆီရောက်အောင် သယ်ပို့ပေးသူ နှစ်ဦး ကားပေါ်ကပြန်ဆင်းလာသည်။ ဘရန်ဆန်က အထဲဝင်သွားသည်။ အိုဟဲယား သည် ကိုဝေါစကို၏သားရေဂျာကင်အင်္ကျီကို ချွတ်ပေးထားပြီးဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ထိုဝေါစကို၏ အင်္ကျီလက်ကို တံတောင်ဆစ်အပေါ် ရောက်သည်အထိ ပင့်တင်ထားပြီး ဆေးထိုးအပ်တစ်ချောင်းနှင့် ဆေးထိုးရန် ပြင်ဆင်နေသည်။

ဘရန်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

'အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

အိုဟဲယားက ဒေါပွပွနှင့် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဘာကိစ္စ ဒီလိုက်လာတာလဲ၊ ဒါ ဆရာဝန် အလုပ်ဗျ၊ ခင်ဗျားပြန် တော့'

ဘရန်ဆန်က ဘာမှမပြောပဲ အိုဟဲယားက ဆေးစုပ်ယူပြီး အောက်ချထား သော ဆေးပုလင်းခွဲကို ကောက်ကိုင်ကြည့်သည်။

'မေးခိုင်ပို့ ကာကွယ်ဆေး ဟုတ်လား၊ သူက ခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာရတာ မဟုတ် လား'

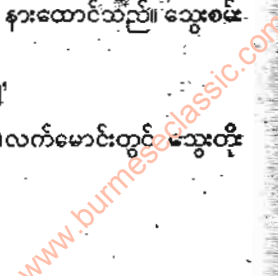
အိုဟဲယားက ဆေးထိုးအပ်ပြန်နှုတ်လိုက်ပြီးနောက် အရက်ပြန်စိမ်းထား သော ပိတ်စိမ်းပါးစနှင့် ဆေးထိုးအပ်နှုတ်လိုက်သည့်နေရာကို အပေါ်ကဖိထားသည်။

'ဆေးအကြောင်း ဝါးအကြောင်း လုံးဝနားမမည်တဲ့ လူတွေတောင် အခု လို့ ဒဏ်ရာရသွားရင် မေးခိုင်ပို့ ကာကွယ်ဆေးထိုးရတယ်ဆိုတာကို သိကြတယ်လို့ ကျုပ်ထင်ထားတာ၊ ခင်ဗျား မေးခိုင်ရောဂါကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး ထင်တယ်' အိုဟဲယားက ကိုဝေါစကိုရင်ဘတ်ကို နားကြပ်နှင့် နားထောင်သည်။ သွေးစမ်း သည်။ ပြီးတော့ အပူချိန်တိုင်းသည်။

'ကဲ၊ ဆေးရုံက လူနာတင်ကားတစ်စီးခေါ်စမ်းပါ'

အိုဟဲယားက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကိုဝေါစကို၏လက်မောင်းတွင် 'သွေးတိုး အားစမ်းကိရိယာမှ အဝတ်စကို ပတ်လိုက်သည်။

ဘရန်ဆန်က ဖြေသည်။

'မခေါ်ဘူး'

အိုဟဲယားသည် သွေးပေါင်ချိန် မည်မျှရှိနေသည်ကို စမ်းပြီးသည်အထိ ဘာမှ မပြောခဲ့ဘူး။ ပြီးမှ ထပ်ပြောသည်။

'လူနာတင်ကားခေါ်ပါ'

'ကျုပ် ခင်ဗျားကို မယုံကြည်ဘူး၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့ လူနာတင်ကားကိုလည်း အယုံအကြည် မရှိဘူး'

အိုဟဲယားက အဖြေမပေးချေ။ လူနာတင်ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းပြီး ရုတ်တရက် မိမိဆင်းနိုင်ပုံ လမ်းပေါ်တွင် ခြောက်လက်မခန့်အထိ တင်နေသေးသော မိုးရေထဲတွင် ခပ်သွက်သွက်မြတ်လျှောက်သွားသည်။ ခဏအကြာတွင် ကိုဝေါစကိုကို ဝိုင်းဖို့ ပေးခဲ့သော လူနှစ်ဦးနှင့်အတူ ပြန်ရောက်လာသည်။

အိုဟဲယားက ပြောလိုက်သည်။

'ဒါ မစ္စတာဂရပ်ဖ်ဘန်နဲ့ မစ္စတာဖဲယား၊ အင်မတန် ကျော်ကြားထင်ရှားတဲ့ သတင်းစာဆရာနှစ်ယောက်၊ သူတို့ဧည့်သည် ပြောသမျှကို လူတိုင်းက အလေးအနက် ထားကြရတယ်'

'ဒါက ဘာသဘောလဲ'

ဘရန်ဆန်သည် ဤတံတားပေါ်ရောက်သည်မှစ၍ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စိတ်ရွံ့သွားပုံရသည်။

အိုဟဲယားက သူ့ကို ဂရုမစိုက်ပဲ သတင်းစာဆရာနှစ်ယောက်ကို ထပ်ပြောသည်။

'ကိုဝေါစကိုဟာ လိမ္မော်ဖြူ ဦးနှောက်ကို ထိခိုက်တဲ့ဒဏ်ရာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရထားတယ်။ ခေါင်းခွဲတောင် ကွဲချင် ကွဲနေမှာ။ ခေါင်းခွဲ ကွဲမကွဲဆိုတာကိုတော့ ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ပြီးမှ ပြောလို့ရမယ်။ အခု သူဟာ အသက်ရှူသိပ်မြန်ပြီး သွေးခုန်နှုန်း သိပ်နှေးနေတယ်။ အပူချိန်ရှိတယ်။ သွေးတိုးအားကလည်း ရှိသင့် ရှိထိုက်တာထက် သိပ်နည်းနေတယ်။ ဒီအချက်တွေကို ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ဖြစ်နိုင်တာတွေ အများကြီးထဲက ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်တာလည်း တစ်ခုအနေနဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အခု ဘရန်ဆန်က သူ့အတွက် လူနာတင်ကား မှာမပေးနိုင်ဘူးလို့ပြောတယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က သက်သေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးစေချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကိုဝေါစကို သာ သေသွားခဲ့ရင် ခုနက သူမသိတဲ့ လူတွေကို လူသတ်မှုနဲ့ စွဲချက်တင်ခဲ့သလို သူတို့လည်း လူသတ်မှုနဲ့ စွဲချက်တင်ခံရမယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းကြီး သိတဲ့

အကြောင်း လူကြီးမင်းတို့ကို သက်သေအရာထားပြီး ပြောချင်တယ်' ဂရပ်ဖ်ဘန်က ပြောသည်။

'ကျုပ်သက်သေအဖြစ် ထွက်ဆိုပါမယ်လို့ လေးနက်စွာ ကတိပေးပါတယ်' ဖဲယားကလည်း ပြောသည်။

'ကျုပ်လည်း သက်သေအဖြစ် ထွက်ဆိုပါမယ်'

အိုဟဲယားက ဘရန်ဆန်ကို ရှုတ်ချမြစ်တင်သော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတစ်သက်မှာ ခင်ဗျားကြောင့် လူတစ်ယောက်မှ မသေခဲ့ဘူးလို့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ပြောခဲ့သေးတယ်'

ဘရန်ဆန်က ပြောသည်။

'သူ ဟိုရောက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ကို ပြန်မလွှတ်ပဲ ဖမ်းထား မထား တူပုံက ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မှာလဲ'

အိုဟဲယားနှင့် ရက်စက်ဆန်တို့သည် ဘရန်ဆန်ကို ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံစံတိတိအတိ စစ်ဆင်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွဲသင့်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဆွေးနွေးထားခဲ့ပြီး မြစ်သည်။

'ခင်ဗျားလည်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တော်တော်လေး ချာလာပြီ။ ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ သမ္မတကြီး၊ ရေနံဘုရင်ကြီးနဲ့ ရေနံမင်းသားတစ်ပါးရှိနေသ၍ ကာလပတ်လုံး သူ့လို အနုညာတ လူဆိုးတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူက အမြန်အလှန် ပြန်ပေးဆွဲထားမှာလဲဗျ'

ဤတွင် ဘရန်ဆန်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ ထိုကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းသည် ကိုဝေါစကို သေသွားမှာကို စိုးရိမ်၍လော၊ သို့မဟုတ် အိုဟဲယား၏ခြောက်လုံး လှန်လုံးကြောင့်လော ဆိုတာကိုတော့ ကွဲကွဲပြားပြား မသိနိုင်ပါချေ။

'သူတို့နှစ်ဦးထဲက တစ်ဦးက ခရိုက်စလားကို လူနာတင်ကားခေါ်ဖို့ ပြောပေးရလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကိုဝေါစကို လူနာတင်ကားပေါ် ချောချော မောမောရောက်တဲ့ အထိ ခင်ဗျားကို မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်ဘူး'

အိုဟဲယားက မထူးခြားဟန်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ခင်ဗျား သဘောအထိုင်းပါပဲဗျာ၊ ကဲ ဒီကလူကြီးမင်းများကကော'

'အားရဝမ်းသာ ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်ဗျာ'

သတင်းစာဆရာနှစ်ဦး ပြန်သွားကြသည်။ အိုဟဲယားက ကိုဝေါစကိုတို့

စောင်မြင်ပေးသည်။ ဘရန်ဆန်က မသင်္ကာသောလေသံနှင့် မေးမြန်သည်။

'ဒါက ဘာလုပ်ပြန်တာတဲ့'

'မရှိတာထက် မသိတာက ပိုခက်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့ဗျာ၊ ဒီက ခင်ဗျား မိတ်ဆွေဟာ သွေးလန်နေတယ်၊ ဒီလို သွေးလန်နေသူတွေကို ကုသမယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးဖို့လိုတယ်'

ထိုအခိုက်တွင် သူတို့ခေါင်းပေါ် တည့်တည့်မှ အလွန်ကျယ်လောင်သော မိုးခြင်းသံသည် နားကွဲလှမတတ်ပေါ်လာသည်။ ထိုမိုးခြင်းသံသည် ချက်ချင်း ရပ်တန့်မသွားပဲ လေးငါးစက္ကန့်ကြာမှတိတ်သွားသည်။ အိုဟ်ယားက ဖန်ခွက်ထဲသို့ ဝီစကီလောင်းထည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

'ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးတော့မယ့် အတိတ်နမိတ်ပဲ ထင်ပါရဲ့၊ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်လည်း နည်းနည်းသောက်ချင်တယ်'

အိုဟ်ယားက လိုက်လိုက်လျော့လျော့ ပြန်မြေ့သည်။

'ကိုယ့်ဘာသာတိုယ် ကြိုက်သလောက် ယူသောက်ပါဗျာ'

ရွှေတံခါးရေလက်ကြားထဲသို့ လိမ့်ကျခဲ့သူတစ်ဦးအလား တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေစိုနေသော ရက်စိဆန်သည် နွေးနွေးထွေးထွေးရှိလှသော ရှေ့ဆုံးကားထဲမှနေ၍ ထမ်းစင်ပေါ် တင်ထားသည့် ကိုဝေါစကီ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို လူနာတင်ကားက သယ်ဆောင်သွားသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေသည်။ ယခုလိုဖြစ်လာအောင် လုပ်ခဲ့ရသည့် အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ သူ့လက်ထဲသို့ အပ်ချည်ကြီး ရေလုံသံဗူး၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ဓာတ်ငွေ့ဗူးများ ရောက်ရှိလာစေရေးအတွက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ငွေ့ဗူးက သူ့တုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာရှိသည်။ ကျန်သုံးမျိုးကတော့ ဘတ်စ်ကားကြီးအောက်တွင်ရှိနေသည်။ ပြီးတော့ ဘရန်ဆန် တပည့်များထဲတွင် နို့ဦးကြားကြား အရှိဆုံးနှင့် အများဆုံး သင်္ဘောမကင်းဖြစ်တတ်သူ တို့ဝေါစကီကို ရှင်းလင်းပစ်လိုက်နိုင်ခြင်းသည် သူ့အဖို့ အမြတ်ထွက်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူက ဓာတ်ငွေ့ဗူးအကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။ ဝါးကြောင် အပဲရဲလက် တံတောင်ဆစ်နှင့် အသာအယာတွက်လိုက်ပြီမှ အသံခပ်တီး ဝါးနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ကိုယ်ပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်နော်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ပေးခွန်တာ သိပ်အကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေရင်ဟောင် ဘာမှပြန်မေးမနေနဲ့၊ အလှူအပ သိပ်မတတ်တဲ့ မိန်းကလေးတွေဟာ ဆံပင်ကိုဖျန်းတဲ့ ရေမွှေးဗူးမျိုး သွားလေရာ လာလေရာ ယူသွားလေ့ရှိသလား'

အပဲရဲလက်က မျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ်ခတ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထူးထူးထွေထွေ အံ့သြပုံတော့မပြ။

'တစ်ချို့မိန်းကလေးတွေကတော့ ယူသွားတတ်ကြတယ်'

ရက်စိဆန်က ဓာတ်ငွေ့ဗူးကို သူတို့နှစ်ယောက်ကြားထဲရောက်အောင် ယူချလိုက်သည်။

'ဒါဖြင့်ရင် ဒီဗူးလေးကို မင်းအိတ်ကြီးထဲ ထည့်ထားစမ်းပါ၊ အနံ့ကတော့ စနံ့ဗူးနဲ့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သွားမရှုလိုက်နဲ့နော်'

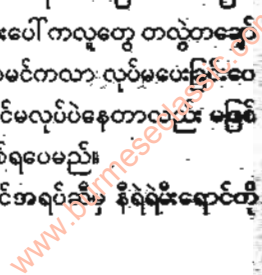
'ဒီဗူးထဲမှာ ဘာပါတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တွန့်မ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒီပစ္စည်းကိုတွေ့သွားရင် ကိစ္စမရှိဘူး ထင်လို့လား၊ တကယ်လို့ ပလိတ်ခွက်နဲ့ လက်သည်းခွက်နဲ့ ခွာမယ်ဆိုရင်...'

'မခွာပါဘူးကွာ၊ ပြီးတော့လည်း သူတို့ မင်းအိတ်ကြီးကို ရှာပြီးပါပြီ အဲဒီ ရှာတဲ့ လူတွေဟာ အိတ်ပေါင်းများစွာကို ရှာခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်အိတ်ထဲမှာ ဘာပစ္စည်းပါတယ် ဆိုတာကို မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ မင်းကို ဘယ်သူမှ စောင့်ကြည့်မနေဘူး ငါ့ကိုသာ သံသယအဝင်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားကြတာပါ'

ညဆယ်နာရီထိုးသောအခါ ကားတစ်ကားလုံး ငြိမ်သက်သွားလေပြီ။ အားလုံး လိုလို အိပ်ပျော်နေကြသည့်အပြင် မိုးလည်း အနည်းငယ်စဲစဲပြုလာသည်။ သို့သော် မိုးခြင်းသံ မကြာခဏ ပေါ်ထွက်နေသည့်အပြင် လျှပ်စီးကလည်း မကြာခဏ လက်နေသည်။

ရက်စိဆန်က အနောက်တောင်ထောင့်ဆီသို့ ခေါင်းကိုစောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်၏။ လင်ကွန်းပန်းခြံရှိရာအရပ်ဆီမှ ထူးထူးခြားခြား အရေးအခင်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမျိုးကို မတွေ့ရသေးချေ။ သူပို့လိုက်သည့်သတင်းကို ကမ်းပေါ်ကလူတွေ တလွဲတချော် အဓိပ္ပာယ်ကောက်ကြလေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် တမင်ကလာ လုပ်မပေးခြင်းလေလော၊ အဓိပ္ပာယ်ကောက်လွဲထွာလည်း မဖြစ်နိုင်၊ တမင်မလုပ်ပဲနေတာလည်း မဖြစ်နိုင်၊ မိုးသိပ်သည်းနေသဖြင့် မီးရှို့၍ မရနိုင်တာသာဖြစ်ရပေမည်။

ဆယ်နာရီ ခုနစ်မိနစ်ခန့်တွင် အနောက်တောင်အရပ်ဆီမှ နီရဲရဲခိုးရောင်တို

စမြင်ရသည်။ ထိုအခါရောင်ကို ပထမဦးဆုံးမြင်ရသူမှာ သူပင်ဖြစ်သော်လည်း သူက စမပြောသင့်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မိနစ်ဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ရေနံဆေးကို ရွှံ့ထားသော မီးတောက်ကြီးသည် ပေငါးဆယ်ခန့်အထိမြင့်လာသည်။

ထိုအလောင်မှုကို စတွေ့သူမှာ ဘတ်လက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူက ယာဉ်မောင်းသူ ထိုင်ခုံနောက်ရှိ တံခါးပေါက်ဝ၌ မတ်တတ်ရပ်ရင်း ထအော်သည်။

'ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ ကြည့်ကြစမ်းပါဦးဗျာ'

သူ့အသံကြောင့် လူတိုင်းလိုလို အိပ်ရာမှနိုးလာပြီး လှည့်ကြည့်ကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင် မိုးသည်းထန်စွာရွာနေဆဲဖြစ်သဖြင့် ကောင်းကောင်းမြင်ကြရသည် တော့မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် မီးရောင်ရှိရာသို့ အတင်းတိုးသွားသော ပိုးဖလံများပမာ ဘတ်လက်တံခါးပေါက်ဆီသို့ တိုးဝေသွားကြသည်။ ထိုနေရာမှကြည့်သော် ပိုပြီး ထင် ထင်ရှားရှား မြင်ကြရသည်။ ပေတစ်ရာခန့်အထိ မြင့်မားလာပြီဖြစ်သော မီးတောက် မီးလှံများနှင့် မီးခိုးလုံးကြီးများသည် တစ်စက္ကန့်ထက် တစ်စက္ကန့် ပိုများလာသည်။ ဤတွင်ပိုမြင်ရသောနေရာမှ ကြည့်နိုင်ရန် မြို့ကို လုံးဝဂရုမစိုက်တော့ပဲ တံတားလက်ရန်း ဆီသို့ ပြေးသွားကြပြန်သည်။ အလယ်ကားထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း သူတို့နည်းတူ တံတားပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ရှေ့ဆုံးကားထဲမှ ပထမဦးဆုံး အပြင်ထွက်လာသည့် လူစုထဲတွင် ရက်စ်ဆန် ပါသော်လည်း မီးလောင်သည်နေရာသို့ ပြေးကြည့်သည်လူစုထဲတွင် ရက်စ်ဆန် မပါ ချေ။ ရက်စ်ဆန်က ကားရှေ့ပိုင်းသို့ ခပ်မှန်မှန်လျှောက်သွားပြီး ကားခေါင်းရှေ့မှကျေ၍ နောက်ဘက်သို့ သုံးလေးလှမ်း ပြန်လျှောက်သည်။ ထို့နောက် ရေလုံအဝတ်စနှင့် ထုပ်ထားသည့်အထုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့ကို မည်သူကမျှ သတိမထားမိကြလိုက်ချေ။ သူ့ကို မော်တော်ကားကြီးတစ်စီးလုံး ကွယ်နေသည့်အပြင် အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ လှမ်းကြည့်နေသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ရက်စ်ဆန်သည် အထုပ်ထဲမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် ညာဘက်သို့ လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီစောင်း၍ 'ကယ်တော်မူပါ' ဟု တစ်ကြိမ်တည်း အချက် ငြိလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို အိတ်ထဲပြန်ထည့်ပြီး တံတား၏တစ်ဖက် လတ်ရန်းဆီသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြန်လျှောက်လာသည်။ ထိုသို့ပြန်လျှောက်လာစဉ် ဝယ်ဘက်ပခုံးပေါ်မှ နောက်ဘက်သို့ မကြာခဏ ပြန်ပြန်လှည့်ကြည့်လာသည်။ လမ်းတစ်ဝက်သို့ရောက်သောအခါ အရှေ့တောင်ထောင့်ဆီမှ မီးကျည်တစ်ခု မြို့ပေါ်သို့

ကျောက်သွားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ရက်စ်ဆန်သည် အိုဟဲယားရပ်နေသည့်အနားသို့ လျှောက်သွားသည်။ အိုဟဲ ဟားသည် သတင်းစာဆရာအုပ်စုနှင့်မရောပဲ ခပ်ခွာခွာ ရပ်နေခဲ့သည်။ အိုဟဲဟားက မပြောသည်။

'ခင်ဗျားသာ မီးရှို့စားရင် တော်တော်အောင်မြင်လိမ့်မယ်'

'ဒါ အစလောက်ပဲရှိသေးတယ်၊ နောက်တစ်ကြိမ် ရွှံ့မယ့်မီးကို စောင့် ကြည့်ပါ နဲ့လေ၊ မီးကျည်မီးပန်းကိစ္စကိုတော့ ထည့်မပြောတော့ပါဘူး၊ ကဲ နောက် ဆုံးကားခေါင် မီးပေါ်ကို လှမ်းကြည့်ရအောင်'

သူတို့တစ်မိနစ်ခန့်ကြာအောင် စောင့်ကြည့်နေကြသော်လည်း ဘာမှ ထူးခြား ခြေမလာ၊ အိုဟဲယားက ပြောလိုက်သည်။

'ဘာလဲ စိတ်ပူနေပြီလား'

'စိတ်မပူပါဘူး၊ အစီအစဉ်အတိုင်းမဖြစ်ပဲ အချိန်နည်းနည်းလောက် နောက်ကျ ထာပံ့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ မျက်တောင်မခတ်နဲ့နော်'

အိုဟဲယားသည် မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်နေသောကြောင့် အလွန် နူးရှည်ထန်သော အပြာနုရောင် မီးပွားကလေးတစ်ခု ဖျတ်ကနဲလင်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အိုဟဲယားက မေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားကော မြင်လိုက်သလား'

'မြင်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ထင်ထားတာထက် ပိုမြန်တယ်'

'ရေဒီယိုလှိုင်းကိုဖမ်းမယ့် ကိရိယာ ပျက်သွားပြီပေါ့'

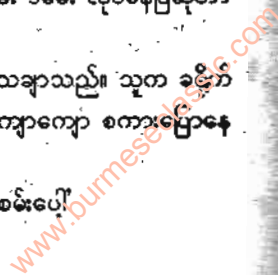
'ဟုတ်တယ်၊ ပျက်သွားပြီ'

'ကားထဲကလူတွေ ကြားများသွားမလား'

'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ ကားထဲမှာ ဘယ်သူမှ မရှိတာ၊ သူတို့အားလုံး ဒီရောက်နေကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အလယ်ကားရဲ့ နောက်ဘက်ပိုင်းမှာတော့ လှုပ်လှုပ် ရွှေ့ပြစ်နေတာတွေ့ရတယ်၊ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ဟိုမေး ဒီမေး လုပ်နေပြီဆိုတာ သေချာတယ်'

မှန်သည်၊ ဟိုမေး ဒီမေး လုပ်နေသည်ဆိုတာ သေချာသည်။ သူက ခုဦးက စလောက် ဘေးနားမှာထားပြီး တူလ်လီဖုန်းထဲသို့ မာမာကျောကျော စကားပြောနေ သည်။

'ဒါဖြင့်ယင် ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ ခုချက်ချင်း စုံစမ်းပေါ့'

ဟင်းဒရစ်ကလည်း စိတ်ပျက်သောလေသံနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ကျုပ်လည်း အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်လာတဲ့ ကိစ္စတွေကို ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီ တာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလဲ၊ ပြီးတော့ ခုကိစ္စအား နှစ်ပေါင်းများစွာအတောအတွင်း မှီကြီးအများဆုံး အပစ်ခံရတဲ့ ကိစ္စဆိုတာ ခင်ဗျား မသိဘူးလား။ မီးသတ်ညွှန်ချုပ်ကတော့ မြို့ထဲမှာ ဆယ်နေရာ၊ ဆယ်နှစ်နေရာလောက် မီးထလောင်နေလို့ သူ့လူတွေ မီးလိုက်သတ်နေရတယ်လို့ သတင်းပို့ထားတယ်'

'ကျုပ် စောင့်နေမယ် ဟင်းဒရစ်'

'ကျုပ်လည်း အဖြေတို စောင့်နေတာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် လင်ကွန်းပန်းခြံမှာ မီးလောင်တာကြောင့် ခင်ဗျားလုပ်ငန်းကို ဘယ်လိုမှ ထိခိုက်စရာ မရှိဘူး၊ ဒီမီးကြောင့် မီးခိုးလုံးကြီးတွေတက်လာတာ မှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အနောက်လေ တိုက်နေတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ဆီ အဲဒီမီးခိုးတွေရောက်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊ ခင်ဗျား သက်သက်ခဲ ဂျီအီး ဂျီလန်ဖြစ်နေတာ၊ အဲ ခဏနေဦး၊ ဒီမှာ အစီရင်ခံချက်တစ်ခု ပင်လာတယ်'

ဟင်းဒရစ်ဘက်မှ ခဏငြိမ်သက်သွားပြီးနောက် သူ့အသံပြန်ပေါ်လာသည်။

'လမ်းဘေးမှာရပ်ထားတဲ့ ရေနံတင်ကားကြီးသုံးစီး တစ်စီးရဲ့ ရေနံပြန်ထုတ် တုံ့ပိုက်က မြေကြီးနဲ့ထိနေတယ်၊ အဲဒီ ရေနံတင်ကားကို မှီကြီးပစ်ခံရတာ မြင်လိုက်ရတဲ့ သက်သေတွေရှိတယ်၊ အခု မီးသတ်ကားနှစ်စီးနဲ့ ငြိမ်းနေတယ်၊ မီးစွယ်တောင်နည်း နည်းကနီးသွားပြီ၊ ကဲ ကျေနပ်ပလား'

ဘရန်ဆန်က အဖြေမပေးပဲ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချသွားသည်။

မီးစွယ်တို့ပြုဆိုတာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ မီးသတ်သမားများက အတော် ကြာကြာစောင့်ကြည့်နေပြီးနောက် မီးလောင်နေသော ရေနံစည်ကြီးများကို ဓာတုဗေဒ ဓာတ်ဆေးရည် (အမြှုပ်) နှင့် ငြိမ်းသတ်နေလေပြီ။ မီးလောင်ပြီးနောက် ဆယ်ငါးမိနစ် အကြာတွင် မီးသေသွားသည်။ မီးလောင်သည်ရှုခင်းကို ဝိုင်းကြည့်နေသူများသည် အင်တင်တင်နှင့် ကိုယ့်ကားဆီ ကိုယ်ပြန်သွားကြသည်။ သို့သော် သူတို့အတွက် ဖျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲသည် ယခုမှ စ ခါစရှိသေးသည်။

မြောက်ဘက်စူးစူးအရပ်မှ မီးရောင်ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဒုတိယမီးမှာ ပထမမီးထက် ပိုများသည်။ ပိုမြန်သည်။ ပိုလင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ဆန်ဖရန်စစ္စတို

ယယ်ကောင်ရှိ မီးရောင်များသည်ပင် ပိုမြန်သွားသလို မြင်နေရသည်။ သူ့တာဝန်ထုတ် နှိပ်သွားနေသော ဘရန်ဆန်သည် သမ္မတကြီးမီးသော အလယ်ကားဆီသို့တစ်ခေါက် ပြေးလာရပြန်သည်။ ကားနောက်ပိုင်းရှိ ဆက်သွယ်ရေးခန်းထဲတွင် တယ်လီဖုန်း ခစ်လုံးမှ ခေါင်းလောင်းသံ အဆက်မပြတ်မြည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘရန်ဆန်က ထောက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။ တစ်ဘက်မှဆက်သူမှာ ဟင်းဒရစ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဟင်းဒရစ်က စပြောသည်။

'ခင်ဗျားအရင် ကျုပ်တို့က စဆက်နိုင်တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ဒီကိစ္စလည်း နှစ်တိုနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ခင်ဗျားတို့ဆီ မီးခိုး မရောက်နိုင်မှန်း သိရက်နဲ့ ကျုပ်တို့က ဘာပြုလို့ မီးရှို့နေရမှာလဲ၊ မီးလေဝသ အရာရှိတစ်ယောက် အတော့ သုံးစက္ကန့် လေးစက္ကန့်ကြာတိုင်း မှီကြီးတစ်ကြိမ် ပစ်နေတယ်လို့ ပြောတယ်၊ တော့ မီးလောင်တတ်တဲ့ပစ္စည်းကိစ္စများမှန်ရင် မီးလောင်တော့မှာ သိပ်သေချာတယ်၊ အကြောင်းထူးရှိရင် ခင်ဗျားဆီ ကျုပ်ပြန်ဆက်မယ်'

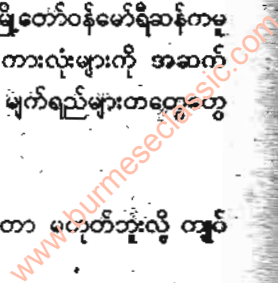
ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဟင်းဒရစ်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချ သွားသည်။ ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်၏။ ဘရန်ဆန် တစ်ယောက် စိတ်ရှုပ်လာပုံရသည်။

မီးတောက်မီးလှံများသည် ယခုအချိန်တွင် မြို့ထဲရှိ အမြင့်ဆုံး အဆောက်အအုံ များနီးပါး ပေခြောက်ရာ၊ ပေခုနှစ်ရာခန့်အထိ မြင့်နေလေပြီ။ ရေနံဆီပေပါများပေါ်တွင် ဆာတော်ကားတာယာဟောင်းများကိုတင်၍ မီးရှို့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မီးခိုးလုံးကြီး များသည်မည်းမှောင်နေကြသည်။ သို့သော် မီးသတ်ကားခြောက်စီးခန့်နှင့် ဓာတုဗေဒ ဆေးရည် (အမြှုပ်) ပါသော ကားခြောက်စီးခန့်က အရန်သင့် နံဘေးမှစောင့်နေကြ သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် 'ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသော သတင်းစာဆရာများက ထိုမီးသည် မြို့ထဲသို့ ကူးစက်လောင်ကျွမ်းသွားလေမလားဟု အဖိုးဖိုးတွေးပြီး ဆွေးနွေး နေကြသည်။ တံတားအရှေ့ဘက် လက်ရန်းတွင် ရပ်နေသူ မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်ကမူ ထက်သီးများကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ရင်း အမေနာပစကားလုံးများကို အဆက် မပြတ် မြည်တွန်တောက်တီးနေသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံမှ မျက်ရည်များတတွေ့တွေ့ ထွက်ဆင်းနေသည်။

အိုဟဲယားက ရက်စံဆန်ကို ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား လုပ်သင့်တာထက်ပိုပြီး ချဲ့ကားပစ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ တွင်

ထင်တယ်

ရက်စိဆန်က ပြောလိုက်သည်။

မီးသွားရှိတာ ကျုပ်မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်တော့မပူပါနဲ့နော် ဒီလူတွေဟာ သူတို့ကိုစွဲကိုသူတို့ ကောင်းကောင်းကြီးနားလည်မယ့်လူတွေပါ။ အခု ကျုပ်တို့ စောင့်ကြည့်ရမှာက မီးကျည်မီးပန်းတွေ ကိစ္စပဲ

သမ္မတကြီး၏ ဆက်သွယ်ရေးစခန်းမှ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးဖြည့်လာသည်။ ဘရန်ဆန် ဆက်ချင်းကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ဟင်းဒရစ်ပါ၊ ဖွဲ့စည်းဆန် (မေဆန်ခဲတပ်) မှာရှိတဲ့ ရေနံဆီလှောင်ကန်ကြီး တစ်ခု ထိန်းလောင်တာပါ။ အခုပဲ ကျုပ်ဆီကို မီးသတ်ညွှန်ချုပ် ဖုန်းဆက်တယ်။ သူပြော သား အလိုကတော့ မြင်ရတာသာ ကြောက်စရာကောင်းတာ။ ဘာမှ မီးရိမ်မို့ မရှိဘူးလို့ ပြောတယ်။

တကယ်တော့ ဖွဲ့စည်းဆန်တွင် ရေနံဆီလှောင်ကန် မရှိပါ။ သို့သော် ဘရန်ဆန် သည် တယ်လီဖုန်းယားပြည်နယ်သား သို့မဟုတ် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကြီး သား ဟုတ်ဟန် မဟုတ်သဖြင့် ထိုကိစ္စကို သိမည်ပဲလည်းမပေါ့ချေ။

'နေပါဦး၊ ဟိုဟာတွေက ဘာလဲ'

ဘရန်ဆန်က အော်ကြီးဟစ်ကျယ် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်မှုရှိသော ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ဣန္ဒြေပျက်သွားရရှာလေပြီ။

'ဘာကိုပြောတာလဲ'

တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ပြန်မေးလိုက်သော ဟင်းဒရစ်လေသံက ဘရန်ဆန် ဒေါသကိုဆွပေးသလိုဖြစ်သွားသည်။

'ဟို မီးကျည်မီးပန်းတွေကို ပြောတာ၊ အဲဒါက ဘာဖြစ်ရပြန်တာလဲ၊ ခင်ဗျား မမြင်ဘူးလား'

'ကျုပ်ထိုင်နေတဲ့နေရာက မမြင်ဘူး၊ ခဏနော်'

ဟင်းဒရစ်က ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်၏နောက်ဘက်ပိုင်းဆီလျှောက်သွားသည်။ ဘရန်ဆန် အပိုပြောနေခြင်း မဟုတ်ပေ။ အဆက်မပြတ်ပေါက်ကွဲနေသော ရောင်စုံ မီးကျည်မီးပန်းများကြောင့် ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး လင်းထိန်နေသည်။ အကယ်၍သာ

ဘရန်ဆန်သည် ခါတိုင်းလိုစိတ်တည်ငြိမ်နေမည်ဆိုပါက ထိုမီးကျည် မီးပန်းများကို ဆန်ဖရန်စစ္စကို ပင်လယ်အော်ရေပြင်ထဲကျအောင် တစ်နေရာတည်းက ခိုနိမ့် ပစ်ဖောက်နေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိသွားနိုင်သည်။ ဟင်းဒရစ်က တယ်လီဖုန်းဆီ ပြန်သွားသည်။

'ကြည့်ရတာ တရုတ်တန်းဆီကလို့ ထင်ရတယ်၊ တရုတ်နှစ်သစ်ကူးပွဲ လုပ်တာ တော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး၊ ကျုပ်ပြန်ခေါ်မယ်လေ'

ရက်စိဆန်က အိုဟဲယားကို ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဂျူတီကုတ်အဖြူကြီးကို ချွတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။ မှောင်လာရင် သူက ထင်းထင်းကြီး ဖြစ်နေလိမ့်မယ်'

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အဖြူရောင်ဖောင်တီနီကို လှမ်းပေးသည်။

'ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား'

'ကလစ်ကို မ လိုက်ပြီ၊ အဖူးဘက်ကဘုကလေးကို နှိပ်လိုက်ရုံပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားဆီကို သိပ်ကပ်လာတဲ့လူဆိုရင် မျက်နှာဆီခိုနိမ့်ပြီး ပစ်ခတ် တော့၊ အပ်ကိုတော့ ခင်ဗျား ပြန်နုတ်ရလိမ့်မယ်နော်'

'ဆရာဝန် ကျင့်ဝတ်တော့ ပျက်စီးကုန်ပါပြီဗျာ'

ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ 'ဟုတ်ကဲ့'

'ဟုတ်တယ်၊ တရုတ်တန်းကပဲ၊ မီးကျည်မီးပန်းတွေ ထုတ်လုပ်တဲ့စက်ရုံတစ်ခု ကို မိုးကြိုးပစ်သွားတယ်။ ဒီမိုးကြိုးက ဘယ်လောက်ထိအောင် ဆက်နှိပ်စက်နေမယ် ဆိုတာ ဘုရားမှသိတော့မယ်'

ဘရန်ဆန်သည် အထိတ်ကားပေါ်မှဆင်းခဲ့ပြီးနောက် အရှေ့ဘက် သံထဲတိုင် နားတွင်ရပ်နေသော ပန်အက်ဖင်ထံ လျှောက်သွားသည်။ ပန်အက်ဖင်က လှည့်ကြည့် သည်။

'ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုး တစ်ခါမှ မမြင်ရသေးဘူး'
 'ငါကတော့ အရသာခံပြီး မကြည့်ချင်ဘူး'
 'ဘာဖြစ်လို့'
 'ဒါ တို့အတွက် တမင်လုပ်ပြနေတာပဲလို့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ သိရသလိုဖြစ်နေတယ်'
 'ဒီတိစ္ဆာ ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လာထိခိုက်နိုင်မှာမို့လို့လဲ၊
 ကျွန်တော်တို့ အနေအထားပျက်စီးစရာအကြောင်းမရှိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာ
 သစ္စာကြီးနဲ့အဖွဲ့ ဓားစာခံအဖြစ်ရှိနေပြီ မဟုတ်လား'

'ဒါပေမယ့်'
 'စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်မည် ထင်နေတုန်းပဲလို့ ဆိုချင်တယ် မဟုတ်လား'
 'တစ်မျိုးတစ်မည်လောက်တင် ဘယ်ကမလဲ၊ ငါ့ရင်ဘတ်ထဲမှာ ပုစွန်ဆိတ်
 အတောင်တစ်ရာလောက်ဝင်ခုန်နေသလို တဖတ်ဖတ်ဖြစ်နေတာ၊ နောက်ထပ်
 ဘာဆက်ဖြစ်မလဲမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် တို့ကိုအနှောင့်အယှက်ပေးမယ့် ကိစ္စပဲလို့ ထင်နေ
 တယ်'

ထိုအခိုက်တွင် တံတားကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၏မြောက်
 ဘတ်တစ်ခြမ်းလုံး မှောင်အတိကျသွားသည်။ တံတားပေါ်တွင် စက္ကန့်အနည်း ငယ်
 ကြစအောင် ငြိမ်ကျသွားသည်။ တံတားပေါ်တွင် မှောင်အတိကျသွားသည်ဟု မဆို
 သား ဘတ်စ်ကားများပေါ်တွင် မီးရောင် အနည်းငယ်ရှိနေသည်။ ဗန်အက်ဖင်က
 ချောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားစိတ်ထဲက သိရသလိုဖြစ်နေတာ မှန်သွားပြီ၊ ဗေဒင်ဟောစားရင်
 တော်တော်ကလေး ပွနိုင်တယ်'

'ကဲ ဓာတ်အားပေးစက်ကိုနှိုးစမ်း၊ တောင်ဘက်နဲ့ မြောက်ဘက် တံတားတိုင်
 မျှော်စင်တွေဆီကို မီးမောင်းကြီးတွေနဲ့ထိုးထားစမ်း၊ ပြီးတော့ ဟိုစက်သေနတ်အကြီး
 စားတွေကို ကျည်ဆန်အသင့်ထိုး၊ မောင်းတင်ပြီးအသင့်ရှိနေပေစေ၊ စက်သေနတ်
 အကြီးတစ်လက်မှာ စက်သေနတ်အငယ်စား ကိုယ်စီတိုင်ထားတဲ့ လူသုံးယောက်စီ
 ရှိနေရမယ် ငါက တောင်ဘက်မျှော်စင်ဆီသွားမယ်၊ မင်းက မြောက်ဘက်မျှော်စင်ဆီ
 သွားပြီး အသင့်လုပ်ခိုင်းထားစမ်း၊ သူတို့ကို နှိုးဆော်ပြီးတဲ့အခါကျရင် မင်းက နှစ်ဘက်
 စေ့တို့ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုပေးရမယ်၊ ပြီးမှ ငါက ဒါဘာဖြစ်တာလဲလို့ တို့ခွေးမသား
 တင်းခရစ်တို့ ခေးမယ်'

'ရှေ့ပိုင်းက ဝင်တိုက်မယ်ထင်လို့လား၊ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

'ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ ငါဘယ်သိမလဲကွ၊ ဒါပေမယ့် ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလို့
 ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကဲ သွားစမ်းကွာ မြန်မြန်'

ဘရန်ဆန်က တောင်ဘက်သို့ ပြေးသွားသည်။ နောက်ဆုံး ကားနားသို့ရောက်
 သောအခါ သူက အော်လိုက်သည်။

'ဟေ့ကောင် ခရိုက်စလား၊ ဓာတ်အားပေးစက်ကို မြန်မြန်နှိုးစမ်း'

ဘရန်ဆန်နှင့် ဗန်အက်ဖင်တို့ မျှော်စင်နားဆီမရောက်ကြမီ၊ ဓာတ်အားပေး
 စက်နှိုးလာသည်။ အားကောင်းလှသော မီးမောင်းကြီးများက မျှော်စင်ကြီးနှစ်ခုစလုံးကို
 ထိန်နေအောင် ထိုးထားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မျှော်စင်နှစ်ခု လင်းထိန်သွားသော
 ကြောင့် တံတားအလယ်ပိုင်းသည် ယခင်ကထက် ပိုမှောင်သွားသည်။ စက်သေနတ်
 ကြီးများကို အသင့်မောင်းတင်ပြီးလေပြီ။ စက်သေနတ်အဖွဲ့သားများသည်လည်း
 သူ့နေရာနှင့်သူ အသင့်ရှိနေလေပြီ။ ဗန်အက်ဖင်က မြောက်ဘက် ဆံမက်တံတိုင်းတွင်
 နေရစ်ခဲ့သည်။ ဘရန်ဆန်ကတော့ အလယ်ကားဆီ အပြေးအလွှားပြန်လာသည်။
 အမှန်မှာ ဘရန်ဆန်နှင့် ဗန်အက်ဖင်တို့ နှစ်ဦး ယှဉ်တောင်ပြေး၊ ခွေးမြောက်လိုက်
 ဆိုသလိုဖြစ်နေကြသည်။ တကယ်တော့ ရက်စ်ဆန်ကိုသာ အာရုံစိုက်သင့်ကြသည်။

ရက်စ်ဆန်သည် အရှေ့ဘက်အစွန်ရှိ ရဟတ်ယာဉ်ဦးပိုင်းထဲရောက်နေသည်။
 သူက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးအုပ်ဆောင်းကို မီးရောင်တန်းသေးသေးကလေးသာ ပေါ်ထွက်
 လာသည်အထိလျှော့ပြီး ချက်ဝင်ထားသည်။ သူက စနက်တံကို မီးရှို့မည့် ကိရိယာအား
 ခက်ခက်ခဲခဲ မရှာလိုက်ရပါ။ ထိုကိရိယာသည် ရဟတ်ယာဉ်မောင်းသူ၏ထိုင်ခုံနှင့်
 ဘေးဘက်ရှိထိုင်ခုံနှစ်ခုကြားတွင် ရှိနေသည်။

ရက်စ်ဆန်သည် မောင်းချစားထဲတွင် သပ်သပ်ပါလာသော ဝက်အူလှည့်
 အဖြစ် သုံးနိုင်သည့်ဘေးသွားထိပ်နှင့် ထိုကိရိယာ၏အပေါ်အုပ်ဆောင်းကို စုပ်ထား
 သောဝက်အူလေးချောင်းကို လှည့်ဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် အပေါ်တစ်ဖက်က
 သည့်သံပြားကို ခွာယူလိုက်သည်။ ထိုကိရိယာကိုတပ်ဆင်ထားပုံကလည်း အလွန်ရှည်
 သည်။ ထိုကိရိယာ၏အပြင်ဘက်တွင် မောင်းတံတစ်ခုကို အပေါ်သို့ တည့်တည့်ထောင်
 ထားသည်။ ထိုမောင်းတံကိုလှည့်ချလိုက်လျှင် စပရင်နှင့်တန်းထားသော ကြေးနီပြား
 နှစ်ပြားကြားထဲသို့ ကြေးနီလက်တံဝင်သွားမည်။ ထိုအချိန်တွင် လက်ဘက်မှ တစ်ဘက်

သို့လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဆက်တိုက်အသွားနိုင်အောင် ဆက်စပ်ပေးပြီးသား ဖြစ်သွားမည်။ အဆိုပါ ကြေးနီပြားနှစ်ခုကို တန်းဆက်နည်းနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော ဓာတ်ခဲသုံးလုံးနှင့် ဆက်ထားသည်။ ထိုဓာတ်ခဲသုံးလုံးကို ဆက်သွယ်ထားရာမှ ရရှိမည့် ငိုအားမှာ သိပ်မများလှ။ စုစုပေါင်း သုံးငိုသာဖြစ်သည်။ သို့သော် အားနည်းလှသည်ဟု ထင်ရသော ဘတ်ထရီသုံးလုံးအားက ရေဒီယိုစနက်တံကို မီးရှို့နိုင်မည်သာဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စကို ဘရန်ဆန်က စနစ်တကျ ကြိုတင်တွက်ချက်ပြီးမှ စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်မှာ သေချာသည်။ ရက်စ်ဆန်က ထိုကိရိယာထဲမှပစ္စည်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် မရည်ရွယ်ပေ။ ကြေးနီပြားနှင့်ဆက်ထားသော သံကလစ်အဆက်တို့ကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဓာတ်ခဲသုံးလုံးအနက် နှစ်လုံးကိုဖြုတ်၍ အိတ်တစ်ဖက် တစ်ချက်စီတွင် တစ်လုံးစီ ထည့်လိုက်သည်။ အကယ်၍ အခြားဝိုင်ယာကြီး တစ်ချောင်းချောင်းကိုသာ ဖြုတ်ပစ်ခဲ့သော် ဘရန်ဆန်က အလွယ်တကူ ပြန်တပ်ဆင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဓာတ်ခဲအပိုတို့တော့ယူလာလိမ့်မည်ဟု သူမထင်။ ဓာတ်ခဲအပိုယူလာရလောက်အောင် အကြောင်းထူးပေါ်မည်ဟူ၍လည်း ထင်စရာအကြောင်းမရှိ။ ရက်စ်ဆန်က ကိရိယာ၏ အဖုံးသံပြားကို ဝက်အူပြန်စုပ်လိုက်သည်။

ဟင်းဒရစ်အသံသည် ပေါက်ကွဲလှနိုးနိုး ဒေါသဖြစ်နေသည့် လေသံနှင့်တူနေသည်။

'ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာများထင်နေသလဲ ဘရန်ဆန်၊ မျက်လှည့်ဆရာများ ထင်နေသလား။ ကျုပ် ဒီနေရာက လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးလို့ကဲရဲ့နဲ့ မြို့တစ်မြို့မလုံး မှောင်ကျသွားအောင် လုပ်နိုင်တယ်လို့ ထင်လို့လား။ ထရန်စဖော်မာကြီးနှစ်လုံး ခြိမ်းခြောက်စေရလို့ အခုလိုဖြစ်တာပါလို့ ခင်ဗျားကိုပြောပြပါ။ ခင်ဗျားဆီမှာ စက်သေနတ်ကြီးတွေ မီးမောင်းကြီးတွေ ပြီးတော့ ဓားစာခဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာလည်း သိလျှင်သာနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့က တင့်ကားတပ်ရင်း တစ်ရင်းလောက်နဲ့ အတင်းဝင် တိုက်မယ်လို့ ထင်လို့လား။ ခင်ဗျား တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တော်တော်လေး ချာတူးလန်လာပြီ တူပဲ ခင်ဗျားကို တယ်လီဖုန်း ပြန်ဆက်မယ်'

ဟင်းဒရစ်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချသွားသည်။ ဘရန်ဆန် တလည်း တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကျိုးပဲ့သွားလှနိုးပါး ဆောင့်အောင့်ချလိုက်

သည်။ သူ့ကို တော်တော်ရှော်လာပြီဟု အပြောခံရတာ နှစ်ကြိမ်ရှိသွားလေပြီ သူတစ်ယောက်ခမ်းကိုခပ်တင်းတင်းစေထားသည်။ သူ ဒီလို အပြောခံရတာကို ဝရိုက်လှူ၍ မဟုတ်။ အချိန်ကုန်ခံ၍ လည်းတွေ့မနေနိုင်။ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ထိုနေရာမှာပင် ဆက်ထိုင်နေသည်။

ရက်စ်ဆန်သည် ရဟတ်ယာဉ်တံခါးကို ပြည်းညင်းစွာပြန်ပိတ်ပြီး မြေမြင်ပေါ်သို့ ပြည်းညင်းစွာခုန်ချလိုက်သည်။ သူနှင့် လေးငါးလှမ်းအကွာတွင် အရှိန် သေစပြုနေပြီဖြစ်သော မီးတောက်မီးလှံများကို နောက်ခံပြု၍ မတ်တတ်ရပ်နေသည့် အိုဟယား၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ သူက ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်ရာ အိုဟယား သူ့အနီးတိုးကပ်လာသည်။

ရက်စ်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'အနောက်ဘက်ကိုသွားရအောင်။ ဘာလဲ အပစ်အခတ်လေ့ကျင့်ခန်းခဲလေးတောင် မလုပ်လိုက်ရဘူးထင်တယ်'

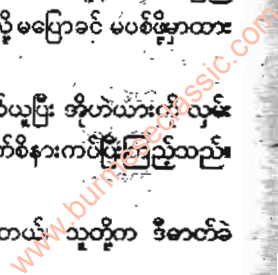
'ဒီဘက်ကို လှည့်ကြည့်ဖို့ဆိုတာမပြောနဲ့ အနားတောင် ကပ်လာမယ့်လူမရှိဘူး အဲလေ လှည့်ကြည့်ရင်လည်း ဘာမှမြင်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ မြို့ထဲမှာ လောင်နေတဲ့ မီးနဲ့ မီးကျည်မီးပန်းတွေကို ကြည့်ပြီးတဲ့နောက် တံတားအလယ်ကောင်ကိုပြန်ကြည့်ရင် မှောင်နဲ့မည်းမည်းကိုပဲ မြင်ရလိမ့်မယ် ကဲ ရော့ ခင်ဗျား ကစားစရာကလေးကို ခင်ဗျားပဲ ပြန်ယူတော့'

'ကဲ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကလည်း လက်နှိပ်ဓာတ်မီးပြန်ယူ။ ဒီဓာတ်မီးကို လူနာတင်ယာဉ်ထဲမှာ ပြန်ထားသင့်တယ်။ ပြီးတော့ ဟိုဆိုင်ယာနိုက်လေသေနတ်ကိုယူပြီး ဖျင်နရယ်ကတ်တလန်ကို ခင်ဗျားကပဲပေးလိုက်ပါ။ ကျုပ်ကတော့ သူနဲ့ စကားစမြည် ပြောတာကို လူမြင်မခံဝံ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီသေနတ်ကိုသုံးပါလို့ မပြောခင် မပစ်ဖို့မှာထားပါ။ နေဦး အရင်က ဒီပစ္စည်းမျိုး မြင်ဖူးသလား'

ရက်စ်ဆန်က သူ့အိတ်ထဲမှ ဓာတ်ခဲတစ်လုံးကိုနှိုက်ယူပြီး အိုဟယားကို လှမ်းပေးသည်။ အိုဟယားက မှောင်ထဲတွင် မမြင်မကန်းနှင့် မျက်စိနားကပ်ပြီး ကြည့်သည်။

'ဒါ ဓာတ်ခဲတစ်မျိုး မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်။ အဲဒါမျိုးတစ်လုံး ကျုပ်ဆီမှာရှိသေးတယ်။ သူတို့က ဒီဓာတ်ခဲ

တွေနဲ့ စနက်တံမီးရွှံ့မယ့် တိရိယာကို မောင်းဖြုတ်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ
'ခင်ဗျား ခြေရာ လက်ရာတွေ ဟိုမှာ ကျန်ခဲ့သေးသလား'
'မကျန်ပါဘူး'

'ကဲ ဒါဖြင့် တံတားလက်ရန်းဆီ သွားကြရအောင်'

သူတို့က ဓာတ်ခဲတစ်လုံးစီကို ရွှေတံခါးရေလက်ကြားထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ပြီး
နောက် လူနာတင်ကားဆီလျှောက်သွားသည်။ အိုဟဲယားက ရက်စိဆန်ကို အရင်ဝင်
ထိုင်ခိုင်းပြီး သူက နောက်မှဝင်၍ တံခါးကိုပြန်ပိတ်သည်။ သူက ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့အလုပ်လုပ်မှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဒီကားထဲမှာ
ချက်ချင်း မီးလင်းလာတာတွေရင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ကုန်ကြလိမ့်မယ်။ ဘာပဲပြောပြော
ကျွန်ုပ်တို့ မီးလောင်တဲ့ခွင့်ကိုကြည့်ရင်း အပြင်ဘက်မှာပဲ ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ထင်ကြမှာ'

နှလုံးရောဂါကုစက်ထည့်ထားသည့်သေတ္တာကို ချိတ်ခွာပြီးဖွင့်သည်မှာ နှစ်မိနစ်
ပင်မကြာချေ။ ထို့နောက် သေတ္တာအောက်ခြေရိုးအံ့ဂုတ်ကို အလွန်ရှုပ်ထွေးပွေလီသော
နည်းမျိုးစုံနှင့် ဖွင့်ရပြန်သည်။ အံ့ဂုတ်ပွင့်သွားသောအခါ အံ့ဂုတ်ထဲမှ လေသေနတ်ကို
ထုတ်ယူပြီး အံ့ဂုတ်ကိုပြန်ပိတ်သည်။ ထို့နောက် စက်ကိရိယာများကို နေသားတကျပြန်
ထားပြီး သေတ္တာကို ချိန်တံဆိပ်နှင့် ပြန်ပိတ်ပြန်သည်။

အိုဟဲယားက သေနတ်ကို အတွင်းအိတ်ထဲသို့ထည့်ရင်း ညည်းညည်းညူညူ
ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'အင်း ခုမှပဲ လူနဲ့ သူနဲ့ တူတော့တယ်'

ဟင်းဒရစ်က ပြောလိုက်သည်။

'နောက်ဆုံးကျတော့ ထရန်စဖော်မာကြောင့် မဟုတ်ဘူးလို့ထင်ရတယ်။ ဒီနေ့ည
မြို့ထဲမှာ မီးပျက်တာတွေများပြီး ဓာတ်ကြိုးတွေရှောင်ဖြစ်ကုန်လို့ ကျွင့်ပူသွားတာလို့
ပြောတယ်'

ဘရန်ဆန်က ပြန်မေးသည်။

'ဘယ်လောက်ကြာမလဲ'

'တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ထက် မပိုပါဘူး'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်လန်သည် သူ့အကျင့်အတိုင်း တံတားလက်ရန်း
နံဘေးတွင် တစ်ယောက်တည်းရပ်နေသည်။ သူ့အနားသို့ကပ်လာသော စိုက်ထား
ပြောလိုက်သည်။

'စကားတစ်ခွန်းလောက် ပြောပါရစေ'

နောက်ထပ်ငါးမိနစ်ကြာသောအခါ တံတားကြီးနှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတစ်မြို့လုံး
မီးပြန်လင်းလာသည်။ ဘရန်ဆန်သည် အလယ်ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဗန်အက်ဖင်ထံ
လျှောက်သွားသည်။ ဘရန်ဆန်က ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ငါပေဒင်ဟောစားရင် စီးပွားဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မင်းထင်နေတုန်းပဲလား'

ဗန်အက်ဖင်ကတော့ မပြုံးပါ။

'ခင်ဗျား ခုနကပုံစံအတိုင်း ဆက်ပြီး အကြားအမြင်ရအောင် ကြိုးစားစမ်းပါ'

'ဘာလဲ၊ မင်းစိတ်ထဲမှာ သန့်သန့်ဖြစ်လာပြန်လို့လား'

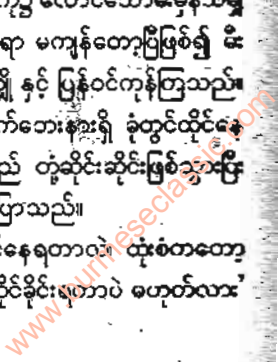
'ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေတယ်'

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မီးကျည်မီးပန်းများ ငြိမ်းသွားကြလေပြီ။ ထိုအတူ ဖိုဒ်
မေဆန်မှ မီးသည်လည်း အကြွင်းအကျန်လောက်သာ ကျန်တော့သည်။ မီးကြိုးပစ်ပြီး
လျှပ်စီးလက်နေသည်မှာလည်း တစ်စတစ်စနှင့် လျော့နည်းသွားသည်။ သို့သော်
မိုက်ကတော့ သံသယမဲ့ ရွာနေဆဲပင်။ ထို့ညက ဆန်ဖရန်စစ္စကို၌ လောင်သောမီးမှန်သရွှ
မီးရေကြောင့် ငြိမ်းကုန်ရမည်မှာ သေဓာတ်သည်။ ကြည့်စရာ မကျန်တော့ပြီဖြစ်၍ မီး
လောင်သည်ကို ကြည့်နေသူများ ကားထဲသို့ အလျှိုအလျှို နှင့် ပြန်ဝင်ကုန်ကြသည်။

အေပရဲလ် ပြန်ဝင်လာသောအခါ ပြတင်းပေါက်ဘေးနားရှိ ခုံတွင်ထိုင်နေ
သော ရက်စိဆန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အေပရဲလ်သည် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်သွားပြီး
သူ့ဘေးနားတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။ အေပရဲလ်က စပြောသည်။

'နေပါဦး ရှင်က ဘာပြုလို့ ကျွန်မခုံမှာ ဝင်ထိုင်နေရတာလဲ၊ ထုံးစံတတော့
အတွင်းဘက်ကခုံကို အမျိုးသမီးတွေကို ဦးစားပေးပြီး ထိုင်ခိုင်းရတာပဲ ဟေ့တ်လား'

'အဲဒါကတော့ မင်းအိပ်ပျော်ပြီး ကားအလယ်ကောင်က မင်းလမ်းပေါ်
လိမ့်မကျအောင် ပြတင်းပေါက်ဘေးက ခွဲတဲ့ ထိုင်ချင်လို့ မဟုတ်လား၊ ထားပါတော့ထေ
တိုက်ခိုက်မှာ ထိုင်ရင် မင်းအိပ်နေတုန်း မင်းမသိအောင် ကားထဲက မင်းလမ်းဆီကျော်ထွက်
လို့ ရနိုင်ပါ့မလား'

'ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ'

'ဒါဆိုရင် တစ်ညလုံး ကိုယ်က မင်းကို အနှောင့်အယှက် လုံးဝမပေးခဲ့ပါဘူးလို့
တိန်တယ်ပြော ပြောပေးနိုင်မလား၊ အဲလေ လက်သည်းခွဲကို ပလိုင်ယာခွဲ အခွာမခံရရင်
ပေါ့လေ'

'ရှင် ဒါဖြင့် ကျွန်မကိုနှိုးပြီး အပြင်ထွက်မလို့ထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောပေးမလား'

'အေပရဲလ်က ပြီးလိုက်သည်။'

'လူတကာယုံအောင် ကျွန်မ ညာတတ်တယ်ဆိုတာကို လက်တွေ့ သက်
သေထူးပြုပြီး ရှင်ရယ်'

'မင်းကလေးဟာ လှရုံတင်လှတာ မဟုတ်ဘူး၊ ချစ်ဖို့လည်း ကောင်းတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ နေပါဦး၊ ရှင်က ဘယ်ကိုသွားမယ် စိတ်တူးထား
သလဲ'

'မင်း တကယ်သိချင်လို့လား၊ မင်းမသိတာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ၊ ပလိုင်
ယာခွဲ လက်သည်းခွဲ ခွာခံရမှာကို မကြောက်ဘူးလား'

'ရဲချုပ် ဟင်းခရစ်ကပြောတော့ ဘာရန်ဆန်ဟာ အမျိုးသမီးတွေကို တစ်ခါ
မှ ဓညငါးဆဲခဲသေးဘူးဆို'

'အဲဒါ ဟိုတုန်းက ဘာရန်ဆန်၊ အခု သူတော်တော်လေး ကယောင်ချောက်
ချားဖြစ်နေပြီ ဒီတော့ သူလုပ်မိ လုပ်ရာကို စွတ်လုပ်မှာ ဖိုးရိမ်တယ်'

'အေပရဲလ်တစ်ယောက် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားသည်။'

'အဲလေး ကျွန်မ မသိတာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ရှင်ဘယ်အချိန်ကျ ရင်...'

'ည ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးခင်ကလေး'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်မ မအိပ်ပဲစောင့်ပေးမယ်'

'သိပ်ကောင်းတယ်၊ သန်းခေါင်မတိုင်မီ ငါ့မိနစ်အလိုမှာ ကိုယ့်ကို နှိုးနော်'

'ရက်စိန်ဆန်သည် မျက်စိကိုမှိတ်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အကျအနထိုင်၍
အပန်းပြေလိုက်သည်။'

ည ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးရန် ငါ့မိနစ်အလိုသို့ရောက်သည့်အခါ ကားထဲရှိ ထူ
အားလုံး အိပ်မောကျသွားပုံရသည်။ သူ့ဘွဲ့အားလုံး အိပ်ပျော်နေသည်မှာ တစ်နာရီ
ကျော်ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။ အေပရဲလ်ကိုယ်တိုင်ပင် ရက်စိန်ဆန်၏ ပခုံးပေါ် ခေါင်း
ထင်ပြီး အိပ်ပျော်နေသည်။ သူ့ကိုယ်လုံးသည် ရက်စိန်ဆန်နှင့် ပူးပူးကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။
သို့သော် ဒါကို အေပရဲလ်တစ်ယောက် မသိရှာ။

အစောင့်ဖြစ်သူ ဘတ်လက်ကိုယ်တိုင်ပင် ခဏ္ဍခဏ လာကြည့်တတ်သော
တို့ပေါစက်တစ်ယောက် မရှိတော့သဖြင့် ရင်ဘတ်ပေါ် ခေါင်းငိုက်ခိုက်ချပြီး အိပ်ပျော်
နေသယောင်ယောင် ထင်ရသည်။ သို့သော် ရက်စိန်ဆန်တစ်ယောက်သာ ညမင်းသား
ဇာတ်ရန် နှိုးနှိုးကြားကြားဖြစ်နေသည်။ သူက အေပရဲလ်ကို အသာအယာ တံတောင်နှင့်
ထွက်လိုက်ပြီး နားနားသို့ကပ်၍ တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။ အေပရဲလ်နီးလာပြီ သူ့ကို
အိုကြောင်ကြောင်နှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။

သူက တိုးတိုးလေးပြောသည်။

'ကိုယ်သွားဖို့ အချိန်ကျပြီ'

ယာဉ်မောင်းသူ ထိုင်ခုံပေါ်ရှိ မီးလုံးသေးသေးကလေးကို ထွန်းထားသည်
တလွဲ၍ ကားထဲတွင် အတော်ကလေး မှောင်နေသည်။

'ကဲ ဟိုခာတ်တွေ့ဗူးကလေးပေးတော့'

အေပရဲလ်သည် ထိုအချိန်ကျမှ ကောင်းကောင်းနိုးလာသည်။ သူက
ခွဲအောင်သို့ လက်နှိုက်ပြီး ဓာတ်ငွေ့ဗူးကို ယူပေးသည်။ ရက်စိန်ဆန်က အတွင်းအတို
အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ အေပရဲလ်က မေးလိုက်၏။

'ရှင် ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ'

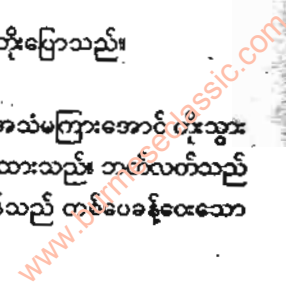
'ကဲကောင်းရင် မိနစ်နှစ်ဆယ် ဒါမှမဟုတ် နာရီဝက်လောက်ကြာရင် ကိုယ်
ပြန်လာမယ်'

အေပရဲလ်က ရက်စိန်ဆန်၏ ပါးပြင်ကို တယုတယ မွှေးမွှေးပေးလိုက်သည်။
'သတိပိုမိယထားပါနော်'

ရက်စိန်ဆန်က အဖြေမပေးပဲ အေပရဲလ်ကို တိုးတိုးပြောသည်။

'မင်း တိတ်တိတ်ကလေး မင်းလမ်းထဲကိုထွက်'

ရက်စိန်ဆန်သည် အေပရဲလ်ကိုကျော်၍ ရှေ့သို့ အသံမကြားအောင် ပိုးသွား
သည်။ အဖြေရောင်မောင်တိန်ကို လက်ထဲတွင် အသင့်ကိုင်ထားသည်။ ဘယ်လက်သည်
ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် မေးတင်ပြီး ငိုက်နေသည်။ ရက်စိန်ဆန်သည် တယ်ပေခန့်ဝေးသော

နေရာမှ ဖောင်တိန်နှင့် ချိန်ပစ်လိုက်ရာ အပ်ကလေးသည် ငယ်ဘက်နားရွတ်
 နောက်ဘက်တွင် သွားစိုက်နေသည်။ ရက်စပ်ဆန်က ဘတ်လက်၏ဦးခေါင်း ကုလားထိုင်
 နောက်ပိုပေါ် နောက်ပြန်တင်မိအောင် ဇက်ကိုဆွဲလှန်ပေးသည်။ ဤအပ်ကလေးတွင်
 သုတ်ထားသော အဆိပ်ဆေးသည် သတိမေ့သွားစေရုံသာမက ခဏတဖြုတ်
 ကိုယ်လက်သေသွားစေနိုင်သည့် အာနိသင်ရှိသဖြင့် သူ့ခေါ်မှ လိမ့်ကျသွားမည်ကို
 မမီးရိမ်ရပါ။ အေပရဲလ်က သူ့နှုတ်ခမ်းကို လျှာနှင့်လျက်ရင်း မျက်တောင်မခတ် စိုက်
 ကြည့်နေသည်။

အပြင်ဘက်တွင် ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း ကင်းစောင့်နေသူ
 တစ်ဦး ရှိကိရိရမည်။ ရှိလည်းရှိသည်။ ရက်စပ်ဆန်ကိုယ်တိုင် သူ့ကို မကြာခဏ မြင်နေရ
 သည်။ ထို့ကြောင့် ကင်းသမားကို အရင်ရှင်းဖို့ လိုပြန်သည်။ ရက်စပ်ဆန်သည်
 တား၏ခြေနင်းခုံပေါ်မှ အပြင်ဘက်သို့ သတိကြီးစွာထမ်း၍ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မှန်သည်။ စက်သေနတ်အသေးစားတစ်လက်ကို ကိုင်ထားသော အစောင့်
 တစ်ယောက် တောင်ဘက်မှ ဘတ်စကားနှင့် အနည်းငယ်ခွာ၍ ဤကားဘက်သို့
 လျှောက်လာနေသည်။ ထိုကင်းသမားသည် ရဟတ်ယာဉ်မောင်းသူ နှစ်ဦးအနက်
 တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျွန်ဆင်တစ်ယောက်နှင့် သူ့ သိလိုက်သည်။ ရက်စပ်ဆန်သည် ဘတ်လက်
 ခေါင်းပေါ်ရှိ မီးလုံးအသေးကလေးကို မှိတ်လိုက်ပြီး ထိုနေရာက ရပ်စောင့်နေသည်။

ရက်စပ်ဆန်က ဓာတ်ငွေ့ထုကို ဆုပ်ကိုင်ထားပြီးမှ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်ပြင်ပြီး
 အဖြူရောင်ဖောင်တိန်နှင့် ပြန်လဲကိုင်သည်။ ဆေးသုတ်ထားသော အဆိပ်အပ်ဒင်ကို
 ခံရသူတစ်ဦး ပြန်သတိရလာသည့်အခါ အိပ်ပျော်နေရာမှ ပြန်နိုးလာသလိုလိုသာ
 ခံစားရသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် မနက်တုန်းက အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့အမိခံခဲ့ရသေးသည်။
 ပြန်နိုးလာသောအခါ မူးတူးတူးကြီးဖြစ်နေပြီး သူ သတိမေ့သွားသည့်အဖြစ်ကို
 ပြန်သတိထားမိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျွန်ဆင်တစ်ယောက် သူ့ဆရာ ဘရန်ဆန်ထံ
 ပြန်အစီရင်ခံမှာကို ကြောက်ရသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ရက်စပ်ဆန်သည် ဖောင်တိန်ထိပ်မှ ဘုကလေးကိုနှိပ်ရင်း ကားပေါ်မှ ချက်ချင်း
 ခုန်ဆင်းသည်။ ထို့နောက် ဂျွန်ဆင်တစ်ယောက် လမ်းပေါ်သို့ ဦးထောက်ရက် လဲကျ
 မသွားမီ သူက ပြေးပွေ့သည်။ တကယ်တော့ ဂျွန်ဆင်ကို မေတ္တာထားသောကြောင့်
 ဆီးပွေ့ခြင်းမဟုတ်။ ဂျွန်ဆင်လက်ထဲရှိ ကာဘိုင်သေနတ် လမ်းပေါ်ကျပြီး အသံမြည်
 သွားမှာစိုးသည့်အတွက် ဆင်းပွေ့လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဂျွန်ဆင်နဖူးမှ အပ်ကလေးကို ရက်စပ်ဆန်က နုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် သူ

တို့လုံးကြီးကို ကားထဲသို့ အသံမမြည်အောင် ဆွဲသွင်းလာခဲ့သည်။ ထို့နောက်
 ယာဉ်မောင်းသူ၏ ထိုင်ခုံရှေ့ပိုင်းတွင် ဂျွန်ဆင်ကို ဖြစ်သလိုချထားသည်။ တတယ်
 တော့ ဂျွန်ဆင်တစ်ယောက် ခေါက်ခေါက်ကွေးကွေးကြီး ထိုင်နေရသည်ကို သိမှာ
 ဟုတ်သည်ပြင် ကားထဲရှိ လူတစ်ယောက်နီးလာပြီး မင်းလမ်းပေါ်၌ လူတစ်ယောက်
 လဲကျမေ့မျောနေသည်ကို တွေ့သွားမှာ စိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အေပရဲလ်တစ်ယောက် သူ့နှုတ်ခမ်းကို လျှာနှင့် လျက်ပြန်လေပြီ။

ရက်စပ်ဆန်သည် ဘတ်စကားရှေ့ဘက်တံခါးမှ အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ တံထား
 ပေါ်တွင် ထွန်းထားသော မီးရောင်များကြောင့် နေခင်းကြောင်တောင် အပြင်ထွက်
 လာသလို ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှုများကို တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တစ်
 ခြေဆီမှ အားကောင်းသော ညကြည့်မှန်ဘီလူးကြီးများနှင့် စောင့်ကြည့်နေမည်မှာ
 သေချာသည်။ သို့သော် ဒါအတွက် စိုးရိမ်စရာမလို။ သူ့အတွက် ပိုအရေးကြီးတာတ
 သူ့ကို ကျန်ဘတ်စကားနှစ်စီးဆီက လှမ်းမမြင်နိုင်အောင် ကွယ်နေဖို့သာဖြစ်သည်။
 ထိုအချိန်တွင် သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေမည်ဟု မထင်။ ထိုအချိန်တွင် လူတိုင်းထိုလို
 အိပ်ပျော်နေဖို့ ပိုများသည်။ တကယ်တော့ တကယ်တွင်မူ ဗန်အက်ဖင်နှင့် ခရိုက်စလာတို့
 နှစ်ဦးသည် နောက်ဆုံးကားထဲ၌ ခပ်တီးတီး စကားပြောရင်း တိုင်ပင်နေကြသည်။
 သို့သော် သူတို့နေရာမှ ရက်စပ်ဆန်ကို လှမ်းမြင်ရန် မလွယ်။

ရက်စပ်ဆန်သည် ဘေးလက်ရန်းတန်းဆီသို့ လျှောက်သွားပြီးနောက် အပေါ်သို့
 ခိုတက်ပြီး တံကားအောက်ဘက်သို့ ပြုကြည့်လိုက်သည်။ အောက်ဘက်တွင် ပိန်းပိန်းပိတ်
 မှောင်မည်းနေသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘော ရှိချင်လည်းရှိမည်။ ရှိ ချင်မှလည်းရှိမည်။
 သူကတော့ ရေငုပ်သင်္ဘောရှိနေပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်သည်။

သူ လက်ရန်းတန်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလိုက်ပြီး ကားအောက်ဘက်မှ ရေလှံ
 အစ်တ်နှင့် ထုပ်ထားသည့်အထုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ထိုအထုပ်ထဲတွင် ငါးများစွာ
 ၌သုံးသော အပ်ချည်ကြီးနှင့် ဓာတ်ခွဲခန်းထဲတွင်သုံးသည့် နမူနာဖန်ပြွန်ပုံစံ ခပ်လေးလေး
 သံဗုတစ်ဗုဒ္ဓါသည်။ ခပ်လေးလေးဖြစ်အောင် လုပ်ထားသည်တိုင်အောင် ဝါးအချိန်တွင်
 လေထန်နေသဖြင့် ထိုသံဗုတလေးသည် အောက်ဘက်ဆီသို့ တည်လာသည့်ဆင်းသွားပါ
 စေဟု ဆုတောင်းနေရသည်။ ရက်စပ်ဆန်က ငါးများချိတ်နှင့် 'ငါးစာ'ကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး

နောက် ကြီးစတွင် သံဗုဒ္ဓကို ချည်နှောင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သံဗုဒ္ဓကို သံလက် ရန်းပေါ်မှ ကျော်ချလိုက်ပြီးနောက် သစ်သားရစ်လုံးမှကြိုးကို အဆက်မပြတ် လျှော့ချ ပေးသည်။ စက္ကန့်သုံးဆယ်ကြာသောအခါ ခဏနားပြီး ကြီးစကို လက်မ၊ လက်ညှိုးနှင့် အသာအယာ ဆောင်ဆွဲ မဆွဲ စောင့်ကြည့်သည်။ အောက်ဘက်မှ မည်သို့မျှ အချက် ပေးခြင်း မရှိသေး။ ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ဒီနေရာအောက်တည့်တည့်တွင် မရှိလေရာ သလား။ သို့တည်းမဟုတ် ဒီရေနှင့် ပြင်းထန်သော ရေစီးများကြောင့် ရေငုပ်သင်္ဘော မာလိန်ဖုန်သည် ထိုနေရာတွင် နေရာယူရန် အခက်အခဲများ ရှိနေလေရာသလား မသိ။ ရက်စိဆန်က နောက်ထပ် ဆယ်ပေ ထပ်လျှော့ပေးပြီး စောင့်ကြည့်သည်။ အကြောင်းမထူးသေး။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် ဆယ်ပေ ထပ်လျှော့ချပြန်သည်။ ဤ တစ်ကြိမ်တွင် အောက်ဘက်မှ နှစ်ချက် အသာအယာဆောင်ဆွဲပြီး အချက်ပေးသဖြင့် တီးချနိုင်တော့သည်။

စက္ကန့်နှစ်ဆယ်ခန့်ကြာသောအခါ အောက်ဘက်မှ နှစ်ချက် အသာအယာ ဆောင်ဆွဲပြီး အချက်ပေးပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ရက်စိဆန်က ကြီးစကို ကဗျာကယာ ရစ်တင်သည်။ သူ့အမှန်းအဆအရ ကြီးစနည်းနည်းလောက်ပင် ကျန်တော့မည်ဟု ထင်သည့်အခါကမှ ရက်စိဆန်က ကိုယ်ကို ရွှေသို့ကိုင်းပြီး ကြီးစကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆွဲတင်သည်။ ဘာပဲပြောပြော သံဘောင်နှင့် ရေစိယို ရိုက်မိမှာကိုတော့ စိုးရိမ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပလတ်စတစ်နှင့်ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ် ကြီးစထိပ်တွင် ပါလာ သည်။ သူက သံလက်ရန်းတန်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး ဘတ်စ်ကား၊ နံဘေးသို့သွား၍ သူရလာ သည့်ပစ္စည်းကို စိစစ်သည်။ သူက ထိပ်တွင် ချည်ထားသောကြိုးကို ငြိုကြည့်သည်။ မှန်သည်။ အိတ်ထဲတွင် တပြောင်ပြောင် တလက်လက်ဖြစ်နေသော ထရန်စစ်စတာ အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်သေးသေးကလေးတစ်ခု။

'ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ငါးမျှားတာ နည်းနည်းထူးဆန်းတယ် မထင်ဘူးလား ရက်စိဆန်'

သူ့နောက်တွင်ရှိနေသော ဗန်အက်ဖင်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်စိဆန် သည် တစ်စက္ကန့်ခန့် ကြက်သေ သေသွားသည်။ သူက အဆိုပါ ပလတ်စတစ်အိတ်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ကိုင်ထားခြင်းဖြစ်ရာ သူ့လက်ကို ဗယ်ဘတ် အတွင်းအိတ်ထဲသို့ ခသိမသာ နှိုက်လိုက်သည်။

'ဒီလိုညှိုးနွှေးရွတ်ခါးရေလက်ကြားထဲက ဘယ်လိုငါးမျိုး ဖမ်းမိတတ်တယ် ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အားလုံးက သိရပါပြီ။ ကဲ ရက်စိဆန်၊ ကျုပ်ဘက်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြန်လှည့်

မင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်းနော် ကျုပ်က အသည်းယားရင် ယောင်တတ်တယ်။ ယောင်ဖြူ သေနတ်မောင်းကိုဆွဲမိရင် ဘာဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား ရက်စိဆန်က သူ့ပြောသလို တကယ်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း နောက်ဘက် ပြန် ထည့်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဓာတ်ငွေ့ငွေ့သည် ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲ ရောက်နေပေပြီ သူက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောချလိုက်သည်။

'ဒါပေါ့လေ၊ ကြော့တစ်လက် ကြက်တစ်ခုနဲ့ပေါ့၊
'ဘရန်ဆန်က ခင်ဗျားကို သံသယဝင်တာ သိပ်မှန်တာပေါ့။

ဗန်အက်ဖင်သည် ရက်စိဆန်နှင့် ငါးပေခြောက်ပေခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်နေပေပြီ။ သူက စက်သေနတ်ကို လက်နှစ်ဖက်စလုံးနှင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့ဆဆ တိုင်ထားသည်။ သို့သော် သူ့လက်ညှိုးက သေနတ်မောင်းပေါ်မှာ အသင့်ရှိနေသည်။ တကယ်လို ရက်စိဆန်က အတင်းပြေးဝင်မည်ဆိုသော် ခြေနှစ်လှမ်း မလှမ်းနိုင်မိ သေးလှဖြစ်မှာ ဇီဝချာသည်။ သို့သော် သူ့ကို ပြန်လည်ခုခံလိမ့်မည်ဟု ဗန်အက်ဖင်က ထူးဝ တွေးမိပုံမပေါ့။

'ကဲ မင်းလက်ထဲက ဘာပစ္စည်းလဲဆိုတာ ငါ့ကိုပြစမ်း၊ အဲ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထုပ်နော်၊ တကယ်ကို ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေးမြစမ်း'

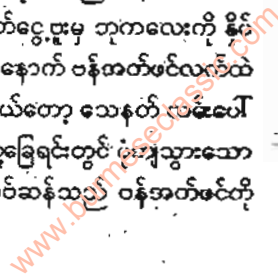
ရက်စိဆန်က ဓာတ်ငွေ့ငွေ့ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဓာတ်ငွေ့ငွေ့ သည် သေးငွေ့လွန်းလှသဖြင့် လက်ဝါးထဲတွင် ပျောက်နေသည်။ ဒီဓာတ်ငွေ့ငွေ့သည် ဆယ်ပေအကွာအဝေးအထိ ပစ်လွှတ်နိုင်ကြောင်း အံ့သ့ယားက သူ့ကို ပြောထားသည် မဟုတ်ပါလား။ ဗန်အက်ဖင်က သေနတ်ဒင်ကို ညာဘက်တို့င်းကြားတွင် ညှပ်လိုက်ပြီး နောက် သေနတ်ပြောင်းကို ရက်စိဆန်အား တည့်တည့်မတ်မတ် ချိန်ထားသည်။

'ကဲ ငါ့ကိုပြစမ်း'

'ဖြည်းဖြည်းလေး လှမ်းပေးရမှာလား'

'ဟုတ်တယ်၊ ဖြည်းဖြည်းလေး လှမ်းပေးစမ်း'

ရက်စိဆန်က လက်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။ ဗန်အက်ဖင်၏ ဗျက်ခွက်နှင့် သုံးပေခန့်အလိုသို့ ရောက်သောအခါ ဓာတ်ငွေ့ငွေ့မှ ဘုကလေးကို နှိပ် လိုက်၏။ ရက်စိဆန်သည် ဓာတ်ငွေ့ငွေ့ကို လွှတ်ချလိုက်ပြီးနောက် ဗန်အက်ဖင်လက်ထဲ က သေနတ်ကို ကဗျာကယာ လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ တကယ်တော့ သေနတ် လမ်းပေါ် ထွက်ကျပြီး အသံမြည်မှာကို စိုးရိမ်၍ ဖြစ်သည်။ သူက သူ့ခြေရင်းတွင် ဖဲအံ့သွားသော ဗန်အက်ဖင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ငြိုကြည့်လိုက်၏။ ရက်စိဆန်သည် ဗန်အက်ဖင်ကို

လူတစ်ယောက်အနေနှင့်သာမက ကြေးစားလူဆိုတစ်ယောက်အနေနှင့်ပါ လေးလေးစားစား ဖြစ်မိခဲ့သည်။ သို့သော် ရက်စိဆန်သည် အလကားနေရင်း ဝမ်းနည်းနေတတ်သူတစ်ဦး မဟုတ်။ သူက ဓာတ်ငွေဗူးကို ပြန်ကောက်ပြီး အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်မှ ခလုတ်ကို ဖိလိုက်သည်။

ရက်စိဆန်ပါ

ဟေ့ဂင်ဘက် ပြောနေတယ်

ရက်စိဆန်က အသံအတိုးအကျယ်လုပ်နိုင်သည့် ခလုတ်ကို လျှော့ပစ်လိုက်သည်။

ရေဒီယိုကလေးအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီမှာ လူတစ်ယောက်ကိုရှင်းဖို့ ရှိနေတယ်။ ဝန်အက်ဖင်က ကျွန်တော့်ကို လာဖမ်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူ့ကို အငိုက်ပြန်ဖမ်းလိုက်တယ်။ ဓာတ်ငွေနဲ့ တွယ်လိုက်တာ။ သူ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိသွားတယ်။ ဒီတော့ သူ့ကို တံတားပေါ်မှာ ထားလို့မဖြစ်တော့ဘူး။ ရေထဲ ပစ်ချရင်တော့ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို မလုပ်ချင်ဘူး။ သူဟာ အဲဒီလို ဝက်ပက်စက်စက် လုပ်သင့်တဲ့လူမျိုး မဟုတ်ဘူး။ သူ အဲဒီရသက်သေတောင် ဖြစ်ချင် ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ကျွန်တော် သင်္ဘောမာလိန်မှူးနဲ့ ပြောပါရစေ

လေသံအသစ်တစ်မျိုး ပေါ်လာပြန်သည်။

ကျုပ် သင်္ဘောမာလိန်မှူးပါ။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ပီယာဆင်

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဟေ့ဂင်ဘက်နဲ့ ပြောဆိုနေတာကို ကြားမိမယ် ထင်ပါရဲ့

ကြားပါတယ်

အဲဒီမေနေတဲ့လူကို ခရီးသည် တစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံနိုင်ပါသလား ခင်ဗျာ

ကျေနပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ အသင့်ပါ

အဲဒီလူကို အောက်ပြန်ချပေးနိုင်အောင် ခိုင်မာယုံကြီးဖို့ပါလာသလား ခင်ဗျာ အနည်းဆုံး ပေငါးရာလောက်တော့ လိုမယ်

ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘယ်ပါပါမလဲ။ ခဏနေဦးနော်။ ပြန်မေးလိုက်ဦးမယ်

တစ်ဖက်မှ စကားပြောသံ ခဏတိတ်သွားသည်။ ထို့နောက် ပီယာဆင်၏ အသံပြန်ပေါ်လာသည်။

တစ်ခွေမှာ ဖာသိမ်သုံးဆယ် (ပေ ၁၈၀) ပါတဲ့ ကြိုးခွေ သုံးခွေ ပါလာတယ်

အဲဒါတွေကို ဆက်လိုက်ရင် ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့ အရှည်ထက်မက ရပြီပေါ့

ကြိုက်ပြီ။ ကဲ ကျွန်တော်ကြီးကို ပြန်ချလိုက်ဖယ်။ ခဏစောင့်နော်။ ကြီးထိပ်စာလေးလေးပင်ပင်ပစ္စည်းတစ်ခုခု ချည်းမှဖြစ်မယ်

ရက်စိဆန်က ရေဒီယို အသံလွှင့်စက်ကလေးကို ကြီးကွင်းနှင့်ချည်းပြီး လည်ပင်းထွင် တွဲလောင်းဆွဲထားလိုက်သည်။ ဤတွင် သူ့မျက်လုံးများက ဝန်အက်ဖင်၏ စက်သေနတ်ကို လှမ်းမြင်သဖြင့် ကြီးကို သေနတ်မောင်းကွင်းတွင် ချည်နှောင်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူက ကြီးကို လျှော့ချပေးရင်း ရေဒီယိုနှင့် ပြန် ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

ကြီးကို အောက်ချပေးနေပြီ။ ကြီးထိပ်မှာ ဝန်အက်ဖင်ရဲ့ စက်သေနတ်ကို ချည်ပေးလိုက်တယ်။ သေနတ်မောင်းကွင်းမှာ ကြီးကို ချည်ပေးလိုက်တာ။ ခုတော်တော် ကြာ တစ်ယောက်ယောက်ကို မတော်တဆ သေနတ်မှန်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ သတိပေးတာပါ

အမေရိကန် ရေတပ်မတော်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သေနတ်မှီးစုံကို တိုင်းဖူးပါတယ် မစ္စတာ ရက်စိဆန်

စိတ်မဆိုးပါနဲ့ခင်ဗျာ။ ဇော်ကားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီကြိုးတိုရရင် သံတန်းပေါ် တစ်ပတ်လျှိုပြီး ဝန်အက်ဖင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ ချည်လိုက်မယ်။ သူ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ကြီးကွင်းတစ်ကွင်းစီနဲ့ ပေါင်ရင်းရောက်အောင်ခွပ်ပြီး ဒါးမှာ တစ်ပတ်ထပ်ချည်မယ်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း နောက်ပြန်တုပ်ပေးလိုက်မယ်။ ဒါမှ အဲဒီကြီးဟာ ပခုံးပေါ်က လျှော့ထွက်မသွားမှာ

အဲဒီလို စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းတဲ့ လူငယ်တွေကို ရေတပ်မတော်က ထက်ကမ်းပြီး အမြဲကြိုဆိုနေပါတယ်

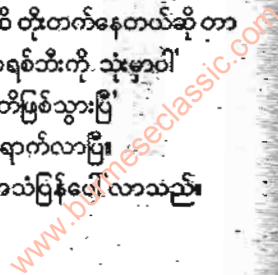
ကျွန်တော်ဟာ ရေတပ်မတော်ဝင်ခွင့် အသက်ကန်သတ်ချက်နဲ့ တစ်လံယောက်ကွာနေပါပြီ။ အဲ ဝန်အက်ဖင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးကို ကြီးနဲ့ချည်းပြီးတဲ့အခါ အောက်က လူနှစ်ယောက် သုံးယောက်လောက်နဲ့ ကြီးကို ထိန်းပြီး လျှော့ချပေးပါလား ခင်ဗျာ

ကနေ့ ရေတပ်မတော်ကြီးဟာ ဘယ်လောက်အထိ တိုးတက်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မသိသေးဘူးထင်တယ်။ ကျုပ်တို့က ဝန်အီစက်ကရစ်ဘီးကို သုံးမှာပါ

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ တော်တော်ကို အတုတတ်ဖြစ်သွားပြီ

ကဲ ခင်ဗျား ချည်ပေးလိုက်တဲ့ သေနတ်နဲ့ကြီး ရောက်လာပြီ။ ခဏမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ၎င်းနောက် သူ့အသံပြန်ပေါ်လာသည်။

ကဲ ဆွဲတင်ပေတော့

ရက်စိဆန်က ကြီးကိုဆွဲတင်သည်။ လက်ထဲရောက်လာသောအခါ ထိုကြီးသည် အဝတ်လွန်းသောကြီးလောက်ပင် မကြီးသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ ခုနက ရှင်းပြခဲ့သလို ဗန်အက်ဖင်ကို ကြီးနှင့် သေသေချာချာ ချည်နှောင်လိုက်ပြီးနောက် သံလက်ရန်းနားအထိ ဆွဲယူသွားသည်။ သူက ရေဒီယိုနှင့် ပြန်ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

အဆင့်သင့်ဖြစ်ပလား

ရက်စိဆန်က ဗန်အက်ဖင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သံလက်ရန်းတန်းပေါ်ထ လျှော့ချပေးသည်။ ဗန်အက်ဖင်သည် လေထဲတွင် ခေတ္တမျှ တွဲလောင်းကြီး ဖြစ်နေပြီ နောက် မှောင်ထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သံလက်ရန်းတန်းပေါ်မှ ကြီးကလည်း လျှော့သွားသည်။ ဤတွင် ပိယာဆင်၏အသံ ရေဒီယိုထဲက ပြန်ပေါ်လာသည်။

သူ ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်လာပါပြီ၊ ဒီည ဒါလောက်ပဲလား၊ ဟုတ်ကဲ့ ဒါလောက်ပါပဲ။ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ မစွတာဟေဂင်ဘက်နဲ့ ပြောဦးမယ်

အေး၊ ပြော
ခနုက ပြောတာတွေကို ကြားမယ်ထင်ပါတယ်
အေး၊ မင်းလုပ်ပုံ ကိုင်ပုံ သိပ်မဆိုးဘူး
ဒါကတော့ သိပ်ကောင်းလွန်းလို့ပါ၊ ပြီးတော့ စနက်တံကို မီးရှို့မယ့် ကိရိယာကိုလည်း သုံးမရအောင် ဖျက်ပြီးပါပြီ

ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတယ်ဟေ့၊ မြို့တော်ဝန်မော်ရီဆန်သာ သိရင် သိပ်တို ဝမ်းသာရှာမှာပဲ

သူ သိတဲ့အချိန်ကျရင် ဝမ်းသာမှာပါ။ နောက်နှစ်နာရီလောက်ကြာရင် ထံတားကြီးကို မှောင်ချပြီး တောင်ဘက်မျှော်စင် အရှေ့ဘက်ပိုင်းထဲကို လူတွေ ဆွင်းထားသင့်တယ်လို့ အကြံပြုချင်တယ်။ လူတွေ အဆင်သင့်ရှိပြီလား ခင်ဗျာ

အေး လက်ရွေးစင်တွေချည်ပုံ

ကြိုတင်ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ စနက်တံတွေကို ကြိုဖြုတ်ပစ်ဖို့သည် မှာလိုက်ဦး ခင်ဗျာ

ဟေ . . . အေး၊ ကောင်းပြီ

ကျွန်တော်တွေ့မိတာ တစ်ချက်ရှိသေးတယ်၊ တံတားကြီးကို မှောင်မချခင် တောင်ဘက်မျှော်စင်ကို ထိုးတဲ့ မီးမောင်းကြီးကို လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်နဲ့

ဖျက်ဆီးပစ်သင့်တယ်

စိတ်ချပါ ငါ့လူရာ၊ လုပ်ပါမယ်

ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အချိန်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ရေဒီယိုနဲ့ မဆက်သွယ်နဲ့ နော်၊ တော်တော်ကြာ ဘာရန်ဆန်နဲ့ စကားပြောနေတုန်း ကျွန်တော်နဲ့ ပါလာတဲ့ ရေဒီယိုက ထမြည်ရင် ဂျောက်ကျကုန်လိမ့်မယ်

တို့ဆီမှာ မင်းဆီက ဆက်သွယ်လာတာကို စောင့်နားထောင်မယ့်လူ အဆက်မပြတ် ချထားပါမယ်

ဟေဂင်ဘက်သည် သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို တစ်ယောက်စီ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူက ဒုတိယ သမ္မတကြီးကို ဦးတည်၍ ပြောလိုက်သည်။

ဒါ အရှုထတာသက်သက်ပဲလို့ ခင်ဗျား ပြောခဲ့တယ်နော်

ဒုတိယ သမ္မတကြီးက စိတ်ဆိုးပုံမပြချေ။

အေးလေ၊ ကောင်းသောအဖွဲ့ထခြင်းလို့ ဆိုနိုင်ပြီပေါ့၊ စနက်တံဖြုတ်မယ့် ကိရိယာကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်တာ သိပ်ကောင်းသွားတယ်၊ အေးလေ၊ မင်းခုနပြော သလို မော်ရီဆန်သာ သိရင် သိပ်ဝမ်းသာရှာမှာ

ကွာရီက ဝင်ပြောသည်။

ဒီလူ အကြံအဖန်လုပ်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိအောင်ကို တော်တယ် လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ လူမှန်နေရာမှန်ဖြစ်သွားတယ်လို့ ဆိုရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြန်ဆေး ဆွဲခံရတဲ့ ဓားစာခံတွေ လွတ်လာအောင် သူ ခုထက်ထိ မကြံစည်နိုင်သေးဘူး

ဟေဂင်ဘက်က သူကလားထိုင်ပေါ်တွင် အားရပန်းရ နောက်ဖို့ပြီး ထိုင်လိုက်သည်။

ကျုပ်ကတော့ စိတ်မပူပေါင်း၊ ရုတ်တရက် သူ့တာသာသူ အကြံငယ်ခခု ထုတ်ပါလိမ့်မယ်

အေပရဲလ်က စဉ်းစားပြီး ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ပြီးမှ လေသံတထောင့်
ပြောလိုက်၏။

'ရှင်လည်ပင်းကဟာက ဘာလဲ'

'ဘုရား ဘုရား'

အိပ်ချင်မူတူးဖြစ်နေသော ရက်စိဆန်တစ်ယောက် ချက်ချင်း မျက်လုံး တွက်
သွားသည်။ ထရန်စစ္စတာ ရေစိယိုကလေးသည် ခုအချိန်အထိ သူ့လည်ပင်းတွင်
တွဲလောင်းကလေးရှိနေသေးသည်။ ခြေစကြာပြန်နေတတ်သော ဘရန်ဆန်သာ ဖြစ်
သွားခဲ့ရင်...။ သူက ရေစိယိုကလေးကို လည်ပင်းမှ ဖြုတ်ယူပြီး ကင်မရာကို ဖွင့်၍
ကင်မရာအတွင်းဘက် အောက်ပိုင်းတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။

အေပရဲလ်က မေးသည်။

'အဲဒါ ဘာလဲ'

'ကင်မရာအသေးစားလေးပါ'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ရေစိယိုလေးပါ'

'မင်းခေါ် ချင်သလို ခေါ်လေ'

'ရှင် ဘယ်က ရလာတာလဲ၊ ဒီမော်တော်ကားကို ဖင်ပြန် ခေါင်းမြန် ရှာကြ
ပြီးပြီပဲဥစ္စာ'

'အေးလေ အဲဒီပစ္စည်းကို ကိုယ့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက် လမ်းကြာလို့ ဝင်ဖေး
သွားတာ၊ အခုလည်း မင်းကြောင့် ကိုယ်အသက်ဘေးက လွတ်သွားတာ၊ ကိုယ် မင်းကို
မွေးမွေးပေးပြီး ကျေးဇူးဆပ်ချင်တယ်'

'ဆပ်ချင်ဆပ်လေ'

ရက်စိဆန်၏အနမ်းကို အေပရဲလ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးတုံ့ပြန်သည်။
ရက်စိဆန်က ပြောလိုက်၏။

'တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်းသမျှ ခုမှပဲ ကောင်းခန်းနဲ့ တွေ့ရတော့တယ်၊ တို့နှစ်
ယောက် ဒီသောက်တံတားပေါ်က အောက်ရောက်တဲ့ တစ်နေ့နဲ့ တစ်ချိန်ချိန်ကျ
ရင် ဒီကောင်းခန်းမျိုးနဲ့ ထပ်ကြုံစမ်းချင်တယ်'

'အံ့မယ်၊ အခုကော မကြုံလို့လား'

'တယ်လေ မင်းကလေးဟာ ပြောလေ ကဲလေ'

ရက်စိဆန်က အေပရဲလ်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ တား
ရှေ့ပိုင်းမှတစ်ယောက် လူးလွန်စပြုလာသည်။ ဂျန်ဆင်ပင်တည်း။ သူသည် ထိုင်ရာမှ

အခန်း(၁၁)

ထိုအချိန်တွင် ရက်စိဆန်က တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက် အိပ်ရေးဝဝ အိပ်ရ
လျှင် ဘယ်လောက်တောင်းမလဲဟု တွေးနေသည်။ သူသည် အနည်းငယ် လူးလွန်စ
ပြုလာပြီဖြစ်သော ဂျန်ဆင်ကို အပေါက်ဝသို့ ဆွဲယူလာပြီး အဝင်ဝရှိ ဒုတိယ
လှေကားထစ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် လှုပ်ပေးထားသည်။ တစ်မိနစ်
နှစ်မိနစ်ကြာလျှင် သူ ပြန်နိုးလာလိမ့်မည်။ အိပ်ပျော်နေဆဲ ဘတ်လက်သည်ပင်လျှင်
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာလေပြီ။ ဘတ်လက်နှင့် ဂျန်ဆင် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို နိုးလာကြ
လိမ့်မည်ထင်သည်။

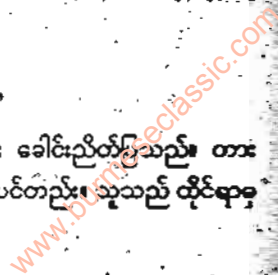
ရက်စိဆန်က မင်းလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာသည်။ အေပရဲလ်တစ်ယောက်
နီးနေဆဲပင်။ ရက်စိဆန်တစ်ယောက် အတွင်းဘက်ခုံသို့ သွားနိုင်အောင် အေပရဲလ်က
ထိုင်ရာမှ ထပေးပြီးမှ ပြန်ထိုင်သည်။ ရက်စိဆန်သည် ရှိရှိနေသော ကုတ်အင်္ကျီကို
ခွာတ်၍ ကြမ်းပေါ်သို့မပုမိ ဓာတ်ငွေ့ကို အေပရဲလ်ထံ လှမ်းပေးသည်။ အေပရဲလ်က
ထိုင်ခုံအောက်ရှိ သူ့အိတ်ကြီးထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ အေပရဲလ်က လေသံနှင့်မေးသည်။

'ကျွန်မမြင့် ရှင်ကို ပြန်မတွေ့ရတော့ဘူးလို့တောင် ထင်နေတာ၊ ဘယ်နှယ်
လဲ အဆင်ပြေခဲ့ရဲ့လား'

'မဆိုးပါဘူး'

'ဘယ်လိုမဆိုးတာလဲ'

'မင်း တကယ်သိချင်လို့လား'

လက်ကနဲထရပ်လိုက်ပြီး တံတားကြီးဆိုသို့ ကျီးကန်းတောင်းမှောက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကားထဲသို့ ဝင်ပေါက်လှေကားထစ်ကို သူ စသတိထားမိသောကြောင့် အနားယူရန် ခဏတဖြုတ် ထိုင်မိတာပဲဟု သူထင်ပေလိမ့်မည်။ ပြီးတော့ သူ တစ်စက္ကန့် တလေးတောင် အိပ်မနေခဲ့ကြောင်း ဘရန်ဆန်ကို အကြောက်အကန်ပြောမှာ သေချာသည်။ သူက ဘတ်စ်ကားထဲဝင်လာပြီး ဘတ်လက်ကို စက်သေနတ်ပြောင်းနှင့် ထိုးလိုက်သည်။ ဘတ်လက် လန့်နိုးလာပြီး သူ့ကို ကြောင်တောင်တောင် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'မင်း အိပ်နေတယ် မဟုတ်လား'

ဂွန်ဆင်က စွပ်စွဲလိုက်သည်။ ဘတ်လက်ကလည်း ငုံ့မခံချေ။ ဒေါပွပွနှင့် ပြန်ပြောသည်။

'ဘာ ငါအိပ်ပျော်နေတယ် ဟုတ်လား၊ မျက်စိကလေး ခဏမှိတ်ပြီး အနားယူမိတာနဲ့ ဒီလို စွပ်စွဲစွဲပြောရသလားကွာ'

'ဒါပေမယ့် မင်း သိပ်ကြာကြာ အနားမယူရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်' ဂွန်ဆင်က သူ့ကိုယ်သူ ဟုတ်လှပြီဆိုသော လေသံနှင့်ပြောပြီး ကားပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားသည်။

ရက်စိဆန်က အောပရဲလ်ကို တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။

'ကိုယ် ခုနတုန်းက သိပ်အိပ်ချင်တယ်၊ ခုတော့ မျက်လုံးကျယ်သွားပြီ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်မအိပ်သေးဘူးလို့ အထင်ခံရရင် သိပ်မကောင်းဘူး၊ တကယ်လို့ တော်တော်ကြာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲတွေဖြစ်လာရင် ကိုယ်အိပ်ပျော်နေမှဖြစ်မယ်၊ မင်းဆိုမှာ အိပ်ရေးများပါလာသလား'

'ကြိုကြိုဖန်ဖန်၊ ဒီခရီးစဉ်ဟာ မူလတုန်းက နေ့ချင်းပြန်ခရီးလို့ သိထားကြတာရှင်'

ရက်စိဆန်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ကိုယ်နားလည်ပြီ၊ အဲ...တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ဟို ဓာတ်ငွေ့ဗူးကလေးကို ပြန်ပေးစမ်း'

'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

'နည်းနည်းကလေးရှုပြီး အိပ်မလို့ မင်းက ကိုယ်လက်ထဲက ဗူးကို ပြန်ယူပြီး သိမ်းထားပေးပေါ့'

အောပရဲလ်က တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်သွားသည်။

'တို့နှစ်ယောက် ဒီတံတားပေါ်က အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့ရင် သွားအတူ လာအတူ နေရမယ့် ကိစ္စတွေကို ကြိုတွေးကြည့်စမ်းပါကွာ'

'ရှင် အဲဒီလိုပြောတာ ကျွန်မ ခုမှပဲ ကြားဖူးတယ်'

'အဲလေ မင်း အခုကြားရပြီပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်သာ ရွတ်ခါးရေလက်ကြား အောက်ကို ရောက်သွားမယ်ဆိုရင် မင်းနဲ့ကိုယ် ဘုရားသွား ကျောင်းတက် လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါတော့မလဲ'

အောပရဲလ်က တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်သွားသည်။ ထို့နောက် ထိုင်ခုံ အောက်ဆီသို့ လက်လှမ်းလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးကားထဲတွင် ခရိုက်စလာက ဘရန်ဆန်၏ပခုံးကိုကိုင်၍ အသာအသာ လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်သည် အလွန်အမင်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည့် တိုင်အောင် ချက်ချင်းနိုးလာသည်။

'ပြဿနာပေါ်လို့လား'

'ကျွန်တော် စိတ်ပူလို့ပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဗန်အက်ဖင်က တစ်ခေါက်လောက် လျှောက်စစ်ဦးမယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတာ၊ ခုအထိ ပြန်မလာသေးလို့'

'ဘယ်လောက်ကြာသွားပလဲ'

'နာရီဝက်ရှိပြီဆရာ'

'ဘုရား ဘုရား နေပါဦး၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာပြုလို့ စောစောက မနှိုးတာလဲ ခရိုက်စလာ'

'အကြောင်းနှစ်ချက်ရှိပါတယ်၊ ပထမအချက်ကတော့ ဆရာအတွက် အိပ်ချိန် လိုအပ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဆရာကိုပဲ အားကိုးအားထား ပြုနေရတယ်ဆိုတာရယ်၊ ပြီးတော့ ဗန်အက်ဖင်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်စွမ်း အရှိဆုံးလူဖြစ်နေလို့ပါ'

'စက်သေနတ် ယူသွားတယ် မဟုတ်လား'

'ဒီတံတားပေါ်ရောက်ကတည်းက သေနတ်ကို သူ့လက်ထဲက အောက်ချသေးဘူး'

ဘရန်ဆန်သည် သူ့သေနတ်ကို ကောက်ကိုင်ရင်း သင့်ရာမှ ထလိုက်သည်။

'ကဲ လာ၊ ငါနဲ့လိုက်ခဲ့၊ သူ ဘယ်ဘက်သွားတာ မင်း မြင်လိုက်သလဲ'
'မြောက်ဘက်'

သူတို့နှစ်ယောက် အလယ်ကားဆီ လျှောက်လာကြသည်။

အစောင့်ဖြစ်သူ ပီတာသည် ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံတွင် ဘေးစောင်းထိုင်ရင်း ဆေးလိပ်သောက်နေသည်။ ကားတံခါးကို အသာကလေး ခေါက်လိုက်သောအခါ သူက ချာကနဲလှည့်ပြီး အတွင်းအိတ်ထဲမှ သော့တစ်ချောင်းကိုနှိုက်၍ သော့ အပေါက်ထဲထည့်ပြီး ဖွင့်ပေးသည်။ ဘရန်ဆန်က တံခါးကို အပြင်က ဆွဲဖွင့်ပြီး ခပ်တီးတီးမေးသည်။

'မင်း ဗန်အက်ဖင်ကို မြင်လိုက်မိသေးသလား'

တကယ်တော့ သူ ပိုကျယ်ကျယ်ပြောရင်လည်းဖြစ်သည်။ ဘုရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သမ္မတပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် အိပ်ပျော်နေစဉ် ဟောက်ကြည့်တာတော့ သာမန် လူများနှင့် သိပ်ထူးခြားလှသည် မဟုတ်။

'ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်လောက်တုန်းက ဟိုအနားယူ ခန်းဆီ လျှောက်သွားတာ မြင်လိုက်တယ်'

'သူ ပြန်ထွက်လာတာကော မြင်လိုက်သလား'

'မမြင်ဘူး၊ အဲလေ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော် အပြင်ဘက်ကို လှမ်း ကြည့်မနေဘူး။ ကျွန်တော်တာဝန်က ဒီကားထဲကလူတွေ ဟိုဆက်သွယ်ရေးခန်းထဲကို မသွားကြစေဖို့ ကျွန်တော်ကို အနိုင်အထက် ဝိုင်းဖမ်းဆီးပြီး သေနတ်ကို လှမယူစေဖို့ပါ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က အပြင်ဘက်ထက် ကားထဲကို ပိုဂရုစိုက်ပါတယ်'

'ဒါမှန်တာပေါ့၊ မင်းလုပ်တာ မဆိုးပါဘူး ပီတာ'

ဘရန်ဆန်က တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည့်အခါ အထဲက သော့ပြန်ခတ် သံကြားလိုက်ရသည်။ ဘရန်ဆန်နှင့် ခရိုက်စလာ အနားယူခန်းဆီသွားကြသည်။ သို့သော် အထဲတွင် မည်သူမျှ မရှိ၊ ကျန်အနားယူခန်းထဲတွင်လည်း မည်သူမျှ မရှိပါ။ သူတို့နှစ်ယောက် လူနာတင်ကားဆီ သွားကြပြန်သည်။ ဘရန်ဆန်က ကားနောက် ဘက်တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးသေးသေးကလေးနှင့်ထိုး၍ မီးခလုတ်ကို ခွာဖွင့်သည်။ ရှုပ်အင်္ကျီသာ ဝတ်ထားသော အိုဟဲယားတစ်ယောက် စောင်တစ်ထည် တည်းဖြဲပြီး အိပ်ပျော်နေသည်။ ဘရန်ဆန်က သူ့ကို လှုပ်နှိုးသည်။ အတော်ကြာကြာ နှိုးလှူရသည်။

အိုဟဲယားသည် ထိန်နေသော မီးရောင်ကြောင့် မျက်တောင်တဖျတ်ဖျတ်

ခတ်လိုက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို မြန်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ လက်ဖက်နာရီထိုး ကြည့်လိုက်သည်။

'တစ်နာရီထိုးဖို့ ဆယ်ငါးမိနစ်၊ အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ဘာခိုင်းချင်လို့ လာနဲ့ ရတာလဲ'

'ဗန်အက်ဖင် ပျောက်နေတယ်၊ ခင်ဗျား မြင်လိုက်မိသလား'

'ဟင်အင်း၊ မမြင်လိုက်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူ နေမကောင်းလို့လား'

'မဟုတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘာပြုလို့ ကျုပ်ကို လာနဲ့ရသလဲ၊ ဪ... သူတံတားပေါ်က လိန်ကျသွားသလားမှ မသိတာ'

ဘရန်ဆန်က အိုဟဲယားကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်ခွံတွေ မှိန်နေသည်။ ထိုကဲ့သို့ မှိန်နေခြင်းမှာ အိပ်ရေးပျက်သောကြောင့် မဟုတ်။ အိပ်ပျော်နေခြင်းကြောင့် မှိန်နေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း သူ သိလိုက်သည်။ သူက ခရိုက်စလာကို လက်ဟန် ခြေဟန်ပြလိုက်ပြီး မီးပြန်ပိတ်၍ ကားထဲက ပြန်ထွက်ရင်း တံခါးကို ပိတ်ပေးလိုက်သည်။ စက်သေနတ်ကို လွယ်ထားသော ဂျွန်ဆင် သူတို့ဆီလျှောက်လာသည်။ သူတို့ စနုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'မင်္ဂလာ ညနေခင်းပါ၊ အဲလေ မနက်ခင်းပါ မစ္စတာ ဘရန်ဆန်'

'မင်း ဗန်အက်ဖင်ကို မြင်လိုက်သလား'

'ဗန်အက်ဖင်၊ ဟုတ်လား၊ ဘယ်တုန်းကလဲ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်အတွင်းက'

'ဂျွန်ဆင်က ခေါင်းခါသည်။'

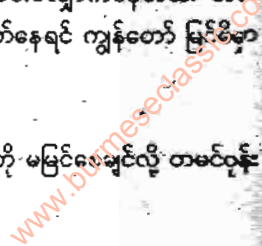
'လုံးဝ မတွေ့သေးပါဘူးခင်ဗျာ'

'ဒါပေမယ့် သူ တံတားပေါ် ဆင်းလမ်းလျှောက်နေတာကွ၊ မင်းလည်း တံတား ပေါ်မှာပဲ ကင်းစောင့်နေတာ၊ သူ ဒီဘက်မှာရှိရင် မင်းနဲ့တွေ့ကို တွေ့ရမယ်'

'မတွေ့ဘူး ခင်ဗျာ၊ သူရှိပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်မှတွေ့မှာ ကျွန် တော်လည်း အိပ်မပျော်သွားအောင် တစ်ချိန်လုံး လမ်းလျှောက်နေတယ်၊ အင်း ဒါပေမယ့် သူ ဘာတစ်ကားတွေနဲ့ကွယ်ပြီး လမ်းလျှောက်နေရင် ကျွန်တော် မြင်မိမှာ မဟုတ်ဘူး'

'သူက ဘာပြုလို့ အဲဒီလို လုပ်ရမှာတုံး'

'ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်သိမလဲ၊ သူ့ကို မမြင်စေချင်လို့ တမင်ဝုန်း'

နေတာလည်းဖြစ်နိုင်တယ် သူ့စိတ်ထဲက ဘယ်လို တွေးနေတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိနိုင်ဘူး

'ဒါလည်း မှန်တာပဲ'

ကျွန်ဆင်သည် ရေတပ်မတော်မှ ဗိုလ်ဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ရဟတ်ယာဉ်မောင်းနှင်ရာတွင်လည်း အလွန်ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။ ဘရန်ဆန်၏ စီမံကိန်းတွင် အချက်အချာကျသည့်နေရာက ပါဝင်သူလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူနှင့် ကတောက်ကဆ မဖြစ်လို။ ထို့ကြောင့် ချိုချိုသာသာ ဆက်ပြောသည်။

'ငါဆိုလိုတာက ဒီလိုပါ မင်း ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေတယ်၊ ပြီးတော့ တိုကြည့် ဒီကြည့်လည်း လုပ်မှာပဲလို့ ထင်တယ်၊ တကယ်တော့ မင်း မတ်တတ်ကြီး အိပ်ပျော်နေမှာမှ မဟုတ်တာ၊ နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာရင် မင်းနေရာ လူစားရောက် လိမ့်မယ်'

သူနှင့်ခရိုက်စလော ရှေ့ဆုံးကားဆီသို့ သွားကြပြန်သည်။ ကားထဲတွင် မီးခပ်မိနစ်မှန်သာ ရှိနေသဖြင့် ဘတ်လက်၏ ဆေးပြင်းလိပ် မီးနီရဲရဲကို လှမ်းမြင်နေ ရသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

'ရှိသမျှ ကင်းသမားတွေအားလုံး နီးနီးကြားကြား ရှိနေပုံပေါ် ရက်နဲ့ ဝန်အက်ဖင် ပျောက်သွားတာကို စဉ်းစားလို့ မရနိုင်ဘူး'

ဘတ်လက်က ခပ်သောသော နှုတ်ဆက်သည်။

'မင်္ဂလာနံနက်ပါ၊ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ကင်းလိုက်စစ်နေတာလား၊ ဒီမှာ အားလုံး အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်အတွင်း ဝန်အက်ဖင်ကို မြင်လိုက်သေးသလား'

'မမြင်မိဘူး၊ ရှာမတွေ့လို့လား'

'ပျောက်နေတယ် ဆိုကြပါစို့'

'သူမပျောက်ခင် နောက်ဆုံး မြင်လိုက်တာ ဘယ်သူလဲ'

'ပီတာ မြင်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သိပ်မထူးဘူး၊ နေဦး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီ ဝက်အတွင်း ဒီကားပေါ်က အပြင်ထွက်တဲ့လူ ရှိသလား'

'မီးလောင်တာကို ကြည့်ပြီး ပြန်လာကြကတည်းက ခုအထိ ဘယ်သူမှ အပြင်မထွက်ကြသေးဘူး'

ဘရန်ဆန်က ရက်စိတ်ဆန့်ထိုင်ခဲ့ဆီ လျှောက်သွားသည်။ အေပရဲလ်တစ် ယောက် နီးနေသည်။ ရက်စိတ်ဆန်ကမူ မျက်စိကိမှိတ်ပြီး အသက်ခပ်ပြင်းပြင်း ရှုနေ

သည်။ ဘရန်ဆန်က သူ့မျက်စိကို လက်နှိပ်ခတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်သည်။ ဘာမှ မထူးခြား။ ဘရန်ဆန်က မျက်ခွံကို ဆွဲလှန်လိုက်သည်။ သတိရနေသူတစ်ဦးလို သူ့ မျက်စိက ပြန်ရုန်းကန်ခြင်းမရှိ။ ဘရန်ဆန်က သူငယ်အိမ်ကို လက်နှိပ်ခတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်နေသည်။ သူငယ်အိမ် မလှုပ်မရှား ငြိမ်သက်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ မျက်ခွံကို ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

'တကယ် အိပ်ပျော်နေတာ သေချာတယ်၊ မစ္စအေပရဲလ်၊ မင်းနီးနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

'ကျွန်မ တရားမှ မအိပ်ရသေးဘူး၊ ကျွန်မ ဒိတ်တားပေါ် ပြန်လာမိတာ သိပ်မှားတယ်၊ ကျွန်မ သိပ်သူရဲဘောကြောင်တယ် မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ အခုလို နီးသက် မှန်တိုင်းကျတာမျိုးကို သိပ်မှန်းတယ်'

'ငါ မင်းကို မနှိပ်စက်ပါဘူး၊ ကလေးမရယ်'

ဘရန်ဆန်က အေပရဲလ်၏နှုတ်ခမ်းကို လက်ချောင်းကလေးနှင့် အသာအလာ ဝှက်ကြည့်လိုက်သည်။ အေပရဲလ် နှုတ်ခမ်းအစုံသည် ကော်ပတ်လို မာတင်းနေသည်။ ဘရန်ဆန်က အေပရဲလ်ပခုံးကို အသာအယာ ပုတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းသိပ်ကြောက်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် မစိုးရိမ်နဲ့တော့နော်၊ နီးသက်မှန်တိုင်းလည်း စဲသလောက်ရှိနေပါပြီ'

သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်ထွက်သွားသည်။

မှန်သည်။ အေပရဲလ် ကြောက်နေတယ်ဆိုတာ မှန်သည်။ သို့သော် ကြောက် နေတာက ဘရန်ဆန်က ရက်စိတ်ဆန်ကို အတင်းလှုပ်နှိုးပြီး နီးမရသည်တို့ တွေ့သွားမှာ နီးရိမ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

နောက်မိနစ်နှစ်ဆယ်ကြာသောအခါ ဘရန်ဆန်နှင့် ခရိုက်စလော နောက်ဆုံး တားဆီ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ခရိုက်စလောက ပြောလိုက်သည်။

'သူ ဒိတ်တားပေါ်မှာ မရှိနိုင်တော့တာ သိပ်သေချာသွားပြီ မစ္စတာဘရန်ဆန်'

'ငါလည်း သဘောတူတယ်၊ ကဲ မင်းအယူအဆကို ပြောစမ်း'

ခရိုက်စလောက လက်လျှော့သည့် အမူအရာမျိုး လုပ်ပြသည်။

'ကျွန်တော်က နောက်လိုက်ပါဗျာ၊ ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြောကွာ'

'ကျွန်တော်ထင်တဲ့အတိုင်း၊ ဘွင်းဘွင်းပြောရမလား'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'တစ်၊ ဗန်အက်ဖင် တံတားပေါ်က ခုန့်မချတာ သေချာတယ်၊ ဒီလူတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံစည်မယ့်လူမျိုး လုံးဝမဟုတ်တဲ့အပြင် ငွေသန်းဂဏန်း အထိရရှိ ရက်ကလည်း သိပ်မဝေးတော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ သူ့ သစ္စာဖောက် သွားတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီလူက သိပ်သစ္စာရှိတဲ့လူ၊ ပြီးတော့ သစ္စာဖောက်ရင် သူ့ငွေတွေအများကြီး နှစ်နာသွားမှာ၊ ပြီးတော့ သူ့သစ္စာဖောက်မယ်ဆိုရင် သူ့ဘယ်ဘက် တံတိုင်းဆီကိုပဲလျှောက်လျှောက် ပေးနှစ်ထောင်လောက် လမ်းလျှောက်သွားမှ ရောက်မှာ၊ ဒါဆိုရင် ဝှန်ဆင် မမြင်ပဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ သူ့အလစ်အတွယ်ခံ လိုက်ရတာပဲဖြစ်မယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ ဟိုဆရာဝန် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာသလား'

'သိပ်သေချာတယ်'

'ပြီးတော့ ရက်ပိဆန်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ထပ်စဉ်းစားလို့ရတာကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကတ်တလန်ပဲ၊ သူက ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပီတာက သိပ်နီးနီးကြားကြားရှိတဲ့လူ တိုဝေါစကီပြီးရင် သူ'

ခရိုက်စလာက စကားကိုရပ်ပြီး တွေးလိုက်သည်၊ ပြီးမှ

'ဒီမှာ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဒီည ကိုဝေါစကီသာ ကင်းစောင့်နေရင် ဒီလိုဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ကိုဝေါစကီ မတော်တဆ ချော်လဲတယ်ဆိုတာ တကယ်မတော် တဆ ဖြစ်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ တွေးစရာဖြစ်လာတယ်'

'အေး၊ ငါလည်း သံသယရှိတယ်၊ ကဲ မင်းအတွေးကို အဆုံးသတ်ပါဦး'

'ဟောဒီကားထဲမှာ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်တော့ရှိနေပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ လူစုထဲက လောက်ကောင်လည်းဖြစ်နိုင်တာပဲ'

'အတော်စိတ်ကုန်စရာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် မလိုလည်းလိုလည်း ထည့်စဉ်းစားရ တော့မှာပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်တောင်များတဲ့ ငွေပမာဏကို ဘယ်သူ့က အဆုံးခံပါမလဲလို့ တွေးစရာ'

'အစိုးရက အခု သူတို့ရမယ့်ငွေပမာဏထက် နှစ်ဆပေးမယ်လို့ ကတိ ပေးခဲ့ရင်ကော'

'ဒါ သက်သက်မဲ့ အတွေးခေါင်တာပဲ၊ ဒီလိုသာ မည်းမည်းမြင်တိုင်း သံသယ ဝင်နေရင် စိတ်ဓာတ်ချောက်ချားတာတွေဖြစ်လာမယ်၊ တို့အလုပ်မှာ စိတ်ဓာတ် ချောက်ချားတာကို မခံနိုင်ဘူး၊ ကဲ ဒီတော့ မင်းက ဗန်အက်ဖင်ကိစ္စကို ဘယ်လိုထင် သလဲ'

'ဆရာလိုပါပဲ၊ ဒီလူ ရွှေတံခါး ရေလက်ကြားရဲ့ ရေပြင်အောက်ကို ရောက်နေပြီ'

သို့သော် ဗန်အက်ဖင်သည် ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်ထဲတွင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သောဖြစ်သည်၊ သူ့ရွှေစားပွဲ ဟိုဘက်တွင် ဟင်းခရစ်နှင့် ဟောင်းဘက်တို့ထိုင်နေကြ သည်၊ လက်ထဲတွင် အဆင်သင့်အနေအထားနှင့် သေနတ်ကိုယ်စီ ကိုင်ထားသူ ရဲသားနှစ်ဦးကလည်း အပေါက်ဝတွင် ရှိနေကြသည်၊ ဗန်အက်ဖင်ကို ကြည့်ရသည်မှာ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေပုံရသည်။

ဗန်အက်ဖင်က ပြောလိုက်သည်။

'အင်း ကျုပ်က ရက်ပိဆန်ကို အထင်သေးခဲ့မိတာကို'

'ဆန်ကွင်တင်ထောင်ထဲရောက်တဲ့အခါကျရင် မင်းစကားကို နောက်ခံ မယ့်လူတွေ အများကြီးနဲ့ ဆုံရဦးမှာပါ၊ ဩဂို ဆန်ကွင်တင်အကြောင်း စကားစပ် ခိုလို့ပြောရဦးမယ်၊ မင်း ထောင်ထဲမှာ လျှော့ရက်မရှိပဲ အနည်းဆုံး ဆယ်နှစ်ထက် မလျော့နိုင်ဘူးဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား'

'ဒါကတော့ ဘယ်လုပ်ငန်းမှာမဆို လုပ်ငန်းခွင် အန္တရာယ်ဆိုတာ ရှိတတ် စမြဲပဲ'

'မရှိအောင် လုပ်လို့ရပါတယ်'

'ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်နားမလည်ဘူး'

ဟောင်းဘက်က ထပ်ပြောသည်။

'တို့အပေးအယူလုပ်ရင် ဖြစ်တာပေါ့'

'ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး'

'မင်းဘက်က အရှုံးရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အမြတ်ထွက်လာမှာ သေချာတယ်၊ တိတ်ကျကျပြောရရင် မင်းသက်တမ်းထဲက ဆယ်နှစ်လောက် အမြတ်ထွက်တာ ခေမံဆိုပါတော့'

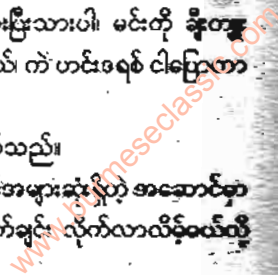
'အပေးအယူ မလုပ်ဘူး'

ဟောင်းဘက်က သက်ပြင်းချသည်။

'မင်း ဒီလို စိတ်ထားမျိုးရှိနိုင်တယ်လို့ တွေးထားပြီးသားပါ၊ မင်းကို ခိုတား ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တလွဲဆဲပင်ကောင်းတာမျိုးဖြစ်နေတယ် ကဲ ဟင်းခရစ် ငါပြောတာ မင်းသဘောတူတယ် မဟုတ်လား'

ဟင်းခရစ်က ရဲသားတစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်သည်။

'သူ့ကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး စစ်ဆေးရုံက အစောင့်အမှူးဆုံးရှုံးတဲ့ အဆောင်မှာ ထားလိုက်၊ ဆရာဝန်တွေကို မစ္စတာဟောင်းဘက် ခုချက်ချင်း လိုက်လာလိမ့်မယ်လို့

ပြောနည်း ပြီးတော့ တိတ်ရိကော်ဒါတွေကိုလည်း အသင့်ပြင် ထားပါလို့ပြော
ဗန်အက်ဖင်ကပြောသည်။

'ဆေးရုံ တိတ်ရိကော်ဒါ၊ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကို ဆေးကျွေးပြီး စစ်မှာမတုတ်
လား'

'ဒါပေါ့၊ မင်းက တို့ကို လိုက်လိုက်လျောလျော မကူညီရင် တို့ကလည်း
ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပြောအောင်လုပ်ရလိမ့်မယ်'

ဗန်အက်ဖင်က အားရပါးရ ပြောလိုက်သည်။

'ဒီလိုနည်းမျိုးနဲ့ ညှင်းဆဲပြီးရထားတဲ့ ပြောင့်ချက်ကို ဘယ်တရားရုံးကမှ
သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး'

'တို့ကလည်း မင်းဆီက ပြောင့်ချက်ရစရာ မလိုဘူး၊ တို့က မင်းကို တို့လို
ချင်သလောက် ထောင်ထဲထည့်ထားနိုင်အောင် သက်သေအထောက်အထား ခိုင်ခိုင်
လုံလုံရထားပြီးပြီ၊ အခု မင်းဆီက အထောက်အထားဖြစ်နိုင်မယ့် သတင်းပလင်း
လေးလောက်ပဲ တို့က လိုချင်တာ၊ ဒီတော့ မင်းကို ဆိုဒီယမ်မိပင်တိုသောလိနဲ့ တခြားဆေး
နည်းနည်းရောပြီး ထိုးပေးလိုက်ရင် မင်းဘာသာမင်း အလိုလို အန်ထွက်လာမှာပါ'

ဗန်အက်ဖင်က ရွတ်ချသော လေသံနှင့်ပြန်ပြောသည်။

'အဲဒီလိုလုပ်ရင် ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီနိုင်ငံရဲ့ တရားဥပဒေ
တို့တော့ ခင်ဗျားတို့ လိုက်နာသင့်တယ်၊ ဥပဒေဘက်တော်သားတွေဟာ မဟုတ်
မတရားနည်းတွေနဲ့ ပြောင့်ချက်ရအောင် လုပ်ယူခဲ့ရင် တရားစွဲခံရပြီး ထောင်ဒဏ်
အဖြစ်ရနိုင်တယ်'

ဟေဂင်ဘက်က ချိုချိုသာသာ ပြန်ပြောသည်။

'ဘုရား၊ ဘုရား၊ ကယ်တော်မူပါ၊ ဒီမှာ ဗန်အက်ဖင်၊ သမ္မတကြီးက လွတ်ငြိမ်း
ချမ်းသာခွင့် ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းတို့က
သမ္မတကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲလာတာကို မေ့များသွားကြလို့လားကွာ'

ထိုနေ့နံနက် သုံးနာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်အလိုတွင် လေတပ်မတော်မှ ဗိုလ်
တစ်ဦးသည် အလွန်ခေတ်မီသော လက်နက်ဆန်းတစ်ခု၏ ဘုကလေးနှစ်ခုကို (တ
ပြည်ပြည်) လှည့်နေသည်။ ညကြည့်မှန်ပြောင်းပေါ်တွင် ပေါ်နေသော ဆံချည်မျှင်

တန်းကလေးသည် တောင်ဘက်မျှော်စင်ကို ထိုးထားသော ဘုရားသန်း၏အောင်ကြွယ်
အလယ်ဗဟိုနှင့် တထပ်တည်းနေသွားသည့်အခါ သူက ခလုတ်တစ်ခုစီ တစ်ချက်
တည်း နှိပ်ချလိုက်သည်။

သုံးနာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်အလိုတွင် တံတားအပြင်ဘက်ရှိ ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်
အနောက်ဘက်မှ အလွန်ထူးဆန်းသည့် ခပ်နိမ့်နိမ့် ယာဉ်ကလေးတစ်စင်း ပေါ်ထွက်
လာသည်။ ထိုယာဉ်ကလေးပေါ်သို့ လူသုံးယောက် တက်လိုက်ကြသည်။ သာမန်
အဝတ်အစားများကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသူက ယာဉ်မောင်းသူ၏နေရာတွင် ထိုင်နေ
သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကမူ နောက်ဘက်တစ်ခုတွင် ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့မှာမည်
တော့ ကာမိုဒီနှင့် ရော်ဂျာ။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ရုပ်ချင်းအလွန်ဆင်သည်။ အသက်ကလည်း သုံးဆယ်
ငါးနှစ်ခန့်သာရှိကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အကြမ်းပတမ်း ခံနိုင်ရည်ရှိကြသည်။
တိုယိုအလုပ်ကိုယ် နိုင်နိုင်နင်းနင်းနှင့် ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်နိုင်သူများဖြစ်သည်။ သူတို့သည်
မောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ပါရဂူမြောက် ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်သည်။
ပြီးတော့ သူတို့တွင် အသံတိတ်တိရိယာ တပ်ဆင်ထားသော ပစ္စုတိုသေနတ် တစ်လက်
စီပါလာကြသည်။

ကာမိုဒီသည် ပဲလိုင်ယာ၊ ဝက်အူလှည့်စသည် ပစ္စည်းများပါသော အိတ်
သေးတစ်အိတ်၊ ဓာတ်ငွေ့နှစ်လုံး၊ အလုံးကြီးကြီး ဝန်ခိုကြီးကြီးတစ်လုံး၊ ဝလပ်စတာနှင့်
လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက် စသည်တို့ကို ကျောမိုးအိတ်ထဲတွင် ထည့်ယူလာသည်။
ရော်ဂျာကတော့ အဆိုပါ ကျောမိုးအိတ်ထဲတွင် ခရီးတို့ အသံလွှင့် အသံမိမိစက်
ဓာတ်ဗူးတစ်ဗူးနှင့် အသားညှပ်ပေါင်မုန့်တို့ကို ထည့်ယူလာသည်။ သူတို့တို့
ကြည့်ရသည်မှာ ပေးအပ်သည့်တာဝန်ကို ဦးလည်မသန် ထမ်းရွက်မည့်ပုံဖြစ်သည်
သာမက ဘယ်လောက်ပဲ ကြာကြာနေရနေရ ဆိုသည့်ပုံစံမျိုး ပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။

နံနက်သုံးနာရီတိတိတွင် ရွှေတံခါး တံတားကြီးသာမတ တံတားကြီးနှင့် ဆက်
စပ်နေသော မြို့တစ်ခြမ်းလုံး မှောင်ကျသွားသည်။ ဤတွင် ယာဉ်မောင်းသူနေရာ၌
ထိုင်နေသူက စက်ကိုနှိုးလိုက်ပြီး တောင်ဘက်မျှော်စင်ဆီသို့ မောင်းနှင်သွားသည်။

ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်အတွင်းရှိ တာဝန်ကျရသားက တယ်လီဖုန်းကို တောတ်

တိုင်သည်။ ခေါ်သူက ဘရန်ဆန်၊ စိတ်လည်းတိုနေပုံရသည်။

ဟင်းဒရစ်လား

ရဲချုပ် ဒီမှာ မရှိဘူး

ဟေ့ ဒါဖြင့် လိုက်ခေါ်ခမ်း

ကျွန်တော့်ကို ကိစ္စကလေးတစ်ခု အမိန့်ရှိမယ်ဆိုရင်

တံတားပေါ်ကမီးတွေ ငြိမ်းကုန်ပြန်ပြီ သူ့ကို လိုက်ရှာခေါ်ခမ်း

ရဲသားသည် စာယ်လီဖုန်းကို ဘေးချလိုက်ပြီး ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်နောက်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ ဟင်းဒရစ်သည် ဖွင့်ထားသော တံတားပေါက်နားရှိ ခွေခြေကလေးတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်က ခရီးတို အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်ကလေးကို ကိုင်ထားပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်က ကော်ဖီပန်းကန်ကို ကိုင်ထားသည်။ အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်ကလေးက မြည်လာသည်။

ကာမိုဒိုပါမော့ချုပ်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မျှော်စင်ထဲရောက်ပါပြီ ဟော့စ်ကင်လည်း သူ့ကားလေးနဲ့ ပြန်သွားတာ လှမ်းတစ်ဝက်လောက်တော့ ရောက်နေပါပြီ

အေး ကျေးဇူးပဲ

ဟင်းဒရစ်က ခရီးတိုအသံလွှင့်ဖမ်းစက်ကို အောက်ပြန်ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ ပြန်မေးလိုက်၏။

ဘရန်ဆန်လား၊ ဒီငတ် တော်တော် စိတ်ပူနေပုံရတယ်

ဟင်းဒရစ်သည် ကော်ဖီကို ဖိမ်ဆွဲသောက်လိုက်ပြီးနောက် စာယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး တစ်ချက်သမ်းဝေရင်း စကားပြောခွက်ကို တောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ကျုပ် အိပ်ပျော်နေလို့ မီးပြတ်သွားပြန်ပြီ မဟုတ်လား၊ မပြောပဲနဲ့ သိပါတယ်၊ ဒီည ခဏခဏ ဟိုက ဒီက မီးပျက်ပျက်နေတယ်၊ ခဏ ကိုင်ထားနော် မေးပေးမယ်။

အလယ်ကားထဲရှိ ဘရန်ဆန်သည် စာယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကိုင်ရင်း စောင့်နေရရှာသည်။ ခရိုက်စလာသည် ကားထဲရှိ မင်းလမ်းအတိုင်း အပြေးအလွှား ရောက်လာ၏။ သမ္မတကြီးက အလိုမကျဟန်နှင့် သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ရေနံဘုရင်ကြီးနှင့် ရေနံမင်းသားတို့ကတော့ ဟောက်၍ ကောင်းဆဲပင်။ စာယ်လီဖုန်းစကား

ပြောခွက်ကို ကိုင်ထားဆဲ ဘရန်ဆန်က နောက်လှည့်ကြည့်သည်။ ခရိုက်စလာက အမောတကော ပြောချလိုက်သည်။

တောင်ဘက်က မီးမောင်းကြီး ပျက်သွားပြီ

ဘရန်ဆန်မျက်နှာပေါ်တွင် သောကဖြစ်သည့် အရိပ်အရောင်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘာများ ပျက်စီးသွားလို့လဲ

ဘုရားမှသိမယ်၊ ဟိုမှာတော့ မည်းမှောင်နေပြီ၊ ဓာတ်အားပေးစက်က ဖြစ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး

ဒါဖြင့်ရင် မြောက်ဘက်က မီးမောင်းကို ဒီဘက်ပြန်လှည့်ပြီး ထိုးပါလား၊ ဟေ့ နေဦး

ဟင်းဒရစ်အသံက ပြန်ပေါ်လာသည်။ ဘရန်ဆန်က ပြန်မေးသည်။

ဘာပြောတယ်၊ တစ်မိနစ်အတွင်း မီးပြန်လာမယ်၊ ဟုတ်လား

ဘရန်ဆန်က ခရိုက်စလာဘက် လှည့်ပြောပြန်သည်။

ကိစ္စရရှိပါဘူးကွာ၊ မီးပြန်လင်းတော့မှာပါ

ဘရန်ဆန်က စာယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ထဲသို့ ထပ်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

မမေ့နဲ့နော်၊ ကျုပ် မနက်ခုနစ်နာရီတိတိမှာ ကွာရီဆီက သတင်းကြားချင်တယ်

ဘရန်ဆန်သည် စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး မင်းလမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်လာသည်။ ဤတွင် သမ္မတကြီးက သူ့ကို လှမ်းတားလိုက်၏။

ဒီအိပ်မက်ဆိုးကြီး ဘယ်တော့ အဆုံးသတ်မှာလဲ

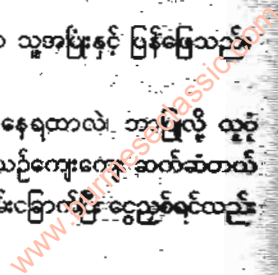
ဒါကတော့ ခပ်ဗျားတို့ အဖိုးရအပေါ် မူတည်တယ်

အဖိုးရကတော့ မင်းရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါသိပ်စိတ်ဝင်စားတယ်၊ ဘာပြုလို့ မင်းက တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အာယာဇာအားနေရတာလဲ

ဘရန်ဆန်က ထုံးစံအတိုင်း အသက်မပါသော သူ့အပြုံးနှင့် ပြန်ပြောသည်။

ဒီကိစ္စကို အသာထားလိုက်ခမ်းပါဗျာ

ဒါဖြင့်ရင် ငါ့ကို ဘာပြုလို့ အာယာဇာ ထားနေရတာလဲ၊ ဘာပြုလို့ လူ့အလယ်မှာ အရှက်ခွဲရတာလဲ၊ မင်းက လူတိုင်းကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံတယ် မဟုတ်လား၊ မင်း ငါ့ကို အရှက်မခွဲပဲနဲ့ တစ်နိုင်လုံးကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး ငွေညှစ်ရင်လည်း

ရုဗာပဲ မဟုတ်လား

ဘရန်ဆန်က အပြေမပေးချေ။

'မင်း ငါ့နိုင်ငံရေး အယူအဆကို လက်မခံဘူးထင်တယ်'

'နိုင်ငံရေးကို ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး'

'ငါ ဒီကနေ့ ဟင်းခရစ်နဲ့ စကားစပ်မိသေးတယ်၊ မင်းအဖေဟာ အင်မတန် ချမ်းသာတဲ့ ဘဏ်သမားကြီးတစ်ယောက်ဆို သူ့ကြီးပင်မူကြောင့် ထိပ်တန်းမှာ တစ်နေ့ ရာရယ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မင်းမနာလိုဘူးထင်တယ်၊ မင်းက ငွေသန်းပေါင်းများစွာ တို့ အမွေအဖြစ် လက်ခံရရှိတဲ့အထိ မစောင့်တော့ပဲ ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ပြတ်လမ်းတ ဝိုက်ဆံရှာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် ပြစ်မလာဘူး၊ နာမည်ကြီးဘူး၊ ထိပ်တန်းရဲအရာရှိ တစ်ချို့ကလွဲရင် မင်းကို ဘယ်သူမှ သိပ်မသိဘူး၊ ဒီတော့ မင်းစိတ်ထဲ မှာ အားလုံးကို အာဃာတထားလာတယ်၊ ဒါကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို ထွယ်တာပဲ မဟုတ်လား'

ဘရန်ဆန်က ပြန်ပြောသည်။

'ကောက်ချက်ဆွဲတဲ့နေရာမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ အတော်ကို ရှေ့တဲလို့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အရှက်ခွဲတယ်ပဲ ထားစမ်းပါ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ခင်ဗျားကို နောက်ထပ်ပြီး နှစ်နှစ်နာနာ မပြောတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် လူသန်းပေါင်းနှစ်ရာကျော်ရဲ့ ခေါင်း ဆောင်က အဆုံးအဖြတ်ပေးတဲ့နေရာမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ တော်တော်ကို ညံ့သေးတယ်' မင်းဆိုလိုတာတူ ဘာလဲ

'ခင်ဗျား အတွေးအခေါ် မှားနေလို့ပြောတာ၊ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ကြီးပွားနေ တယ်လို့ အများကထင်ကြတဲ့ ကျုပ်အဖေဟာ တကယ်တော့ နှစ်ဖက်စလုံးကို ခွဲတုတ်နေ တဲ့ လူယုတ်မာကြီးပဲ၊ သူ ခုထုတ်ထိ နှစ်ဖက်စလုံးကို ခွဲတုတ်နေတုန်းပဲ၊ တကယ်တော့ သူ့ဘဏ်မှာ ငွေရင်းငွေနှီး ငြုပ်နဲ့ကြရင် အကုန်ဖြစ်ထွန်းမယ်လို့ ဆိုကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဖောက်သည်တွေ သိပ်အတိုး မရှိကြပါဘူး၊ ပြီးတော့ အဲဒီလူတွေက မရှိမရှား အလယ်အလတ်တန်းစားတွေ၊ ကျုပ်ကတော့ ချမ်းသာတဲ့ အဖွဲ့အစည်းကြီးတွေကိုပဲ လူတတ်တယ်၊ ကျုပ် သူ့ဘဏ်မှာ ဝင်အလုပ်လုပ်တုန်းက အဲဒီကိစ္စကို သိလာရတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် သူ့ဆီက ဒေါ်လာတစ်ပြားမှ မယူတော့ဘူး၊ ကျုပ်က သူ့ကို ဘယ်လိုမြင် တယ်ဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုပြီး သူ့ဆီက ထွက်လာခဲ့တာပဲ၊ ပြီးတော့လည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

သမ္မတကြီးက ခပ်ချစ်ချစ်နဲ့ ထပ်ပြောသည်။

'မင်း လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်ရှစ်နာရီအတွင်းမှာ မင်းအဖေ တစ်ဆက်လုံး ထင်စ တာထက် ပိုနာမည်ကြီးသွားပြီ'

'အဲဒါ မကောင်းသတင်းနဲ့ နာမည်ကြီးတာပဲဗျ၊ ဘယ်သူက လိုချင်မှာလဲ ငွေနဲ့ပတ်သက်လာရင် ကျုပ်လည်း သန်းကြွယ်သူငွေဖြစ်နေပြီပဲဥစ္စာ'

'ဒါနဲ့တောင် ထပ်လိုချင်သေးသလား'

'ဒါကတော့ ကျုပ်ကိစ္စသက်သက်ပါ၊ ကံပါဗျာ၊ ခင်ဗျား အိပ်ရေးပျက်သွား တဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်'

ဘရန်ဆန်ပြန်သွားသည်။ တစ်ဖက်ခံတွင် ထိုင်နေသူ မြူရာက ဝမ်းပြောသည်။ 'နည်းနည်းဆန်းတယ်လို့ မထင်ဘူးလား'

'ခင်ဗျားလည်း အိပ်မပျော်ပဲကိုး'

'ဝင်ထောက်ရမှာ အားနာလို့ပါ၊ ဘရန်ဆန်က နေ့တစ်မျိုး ညတစ်မျိုး လူစားမျိုး နေ့ခင်းကျရင် ပိုယဉ်ကျေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ နာကျည်းချက် တစ်ခုခုတော့ ရှိပုံရတယ်'

'ဒီလူက ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုလည်း မလိုချင်ဘူး၊ ငွေလည်း မလိုချင်သူ ဆိုရင် ကျုပ်တို့လူစု ဘာပြုလို့ ဒီသောက်တံတားကြီးပေါ်မှာ ဘာကိစ္စနဲ့လာပြီး သောင်တင်နေရတာလဲ'

'တိုးတိုးပြောပါ သမ္မတကြီး၊ မြို့တော်ဝန် မော်ရီဆန် ကြားသွားဖူးမယ်၊ သမ္မတကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကျွန်တော်တော့ ပြန်အိပ်တော့မယ်'

ကာမိဒီနှင့် ရော်ဂျာတို့သည် တောင်ဘက်မှော်စင်၏ ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ရှိကြ သည့်အခါ ဓာတ်လှေကား အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်ကြ၏။ ကာမိဒီက ဓာတ်လှေကား အတွင်းဘက်သို့ လက်နှိုက်ပြီး ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ရာ တံခါးပြန်ပိတ်သွားပြီး ဓာတ်လှေကားသည် အောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦးက ပေါင်းရာငေ သော အောက်ဘက်မှောင်ထဲ၌ ခပ်ရေးရေး မြင်နေရသည့် တံတားကြီးကို ဖြူရှင်သိုက် သည်။

နောက်တစ်မိနစ်ကြာသောအခါ ကာမိဒီသည် ခရီးတို အလံလွှင့်ဖမ်းဝတ် ကို ထုတ်လိုက်ပြီး ကောင်းကင်ကြီးတိုင်ကို ဆန်ထုတ်၍ စကားပြောလိုက်သည်။

'မာတ်လှေကား အောက်ပြန်ဆင်းသွားတာ၊ စက္ကန့်သုံးဆယ်ရှိပါပြီ၊ မာတ်
အားဖြတ်ပစ်လိုရပါပြီ'

သူက အသံလွှင့်ဖမ်းစက်ကို တာရုတ်စနှင့် ချုပ်ထားသော ကျောပိုးအိတ်ထဲ
ပြန်ထည့်ပြီး အပေါ်ဝတ်စုံကို ချွတ်လိုက်သည်။ အောက်ကဝတ်ထားသော ဝတ်စုံ
အရောင်မှာ ခပ်နက်နက်ဖြစ်ပြီး အပေါ်ပိုင်းတွင် သားရေနှင့်ချုပ်ထားသော ကိုယ်ကြပ်
လက်ပြတ်အင်္ကျီတစ်ထည် ထပ်ဝတ်ထားသည်။ သားရေအင်္ကျီ၏ ကျောဘက်တွင်
ခပ်မက်ခါးပတ်ကွင်းကြီးတစ်ခု တပ်ထားသည်။ ထိုခပ်မက် ခါးပတ်ကွင်းတွင် ချည်ထား
သည့် နိုင်လွန်ကြိုးကို သူခါးတွင် သုံးလေးပတ် ထပ်မံ ချည်နှောင်ထားသည်။ သူက
ခါးထွင်ပတ်ထားသည့်ကြိုးကို ပြန်ဖြေနေစဉ် တံတားကြီးပေါ်တွင် ထွန်းထားသည့်
မီးများနှင့် မျှော်စင်ထိပ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော မီးများ ပြန်လင်းလာသည်။ ကာမိုဒီက
မေးလိုက်သည်။

'တို့ကို အောက်က မြင်များသွားနိုင်မလား'

'သူတို့နေရာကနေကြည့်ရင် မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒီမျှော်စင်တိုင်
ဘက်ကို ထိုးထားတဲ့ မီးမောင်းကြီးလည်း ပျက်နေတယ်လို့ ကြားရတယ်'
ကာမိုဒီက ကျန်နေသည့်ကြိုးကို ခါးမှ ထပ်ဖြေလိုက်ပြီး ကြိုးစကို ရော်ဂျာထဲ
လှမ်းပေးသည်။

'မင်းလက်မှာ နှစ်ပတ် သုံးပတ် ပတ်ပြီး ငါ့ကို တအားဆွဲထားနော်'

'အခြေအနေအရပေါ့ကွာ၊ မင်းသာလိမ့်ကျသွားရင် ငါကလည်း ကြိုးစကို
လွှတ်ချလိုက်ရမှာ၊ ငါ့ကို ထပ်ဆွဲပေးမယ်လို့ မရှိဘူးကွ'

'မင်းကလဲကွာ၊ အန္တရာယ်ဆုကြေးတော့ ရမှာပါ'

'မင်း တပ်မတော်ရဲ့ ငှားဖျက်အဖွဲ့ထဲမှာပါနေသားနဲ့ တော်တော် အရှက်မရှိ
တဲ့အတောင်'

ကာမိုဒီက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး သံကြိုးကြီးဆီ ကူးသွားသည်။ ထိုနောက်
ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းမှ စနက်တံများကို လိုက်ဖြုတ်နေသည်။

ရက်စိဆန်တစ်ယောက် အိပ်ရာတန်းလာသောအခါ နံနက်ခြောက်နာရီခွဲ
ရှိလေပြီ။ သူက အော့ပရဲလ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ အော့ပရဲလ်က လူ့ကို စိတ်ကြည့်နေ

ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ အော့ပရဲလ်၏ မျက်ကွင်းများမှာ အလွန်ညိုနေသည်။
သူ့မျက်နှာမှာ ယခင်ကထက်ပိုပြီး ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသည်။

'မင်းကြည့်ရတာ တစ်ညလုံး အနားမယူခဲ့ရသလိုပဲ'

'ကျွန်မ တစ်ညလုံး မအိပ်ဘူး'

'ဘာပြောတယ်၊ မင်းကို စောင့်ရှောက်မယ်လို့ ကိုယ်တစ်ယောက်လုံးရှိနေ

ပါလျက်နဲ့ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရသလားကွာ'

'ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ စိတ်ပူတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင့်အတွက် စိတ်ပူနေရတာ'

ရက်စိဆန်က ဘာမှပြန်မပြောချေ။

'ရှင် ခေါင်းမူးနေသေးသလား'

'မမူးပါဘူး၊ မင်းက အဲဒါကြောင့် စိတ်ပူတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘရန်ဆန် ဒီကို တစ်နာရီမထိုးခင်က လာသွားတယ်၊ သူက

ရှင် တကယ် အိပ်ပျော် မပျော် မျက်စိကို လက်နှိပ်မာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်သွားတယ်'

'ဒီလူ တော်တော်ဆိုးတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သီးသီးသန့်သန့်နေလို့လည်း

မရပါလား'

'သူက ရှင့်ကို သံသယရှိနေသူတွေထဲမှာ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်လို့ ထင်ထားတာတို့'

'ဘာအတွက် သံသယဝင်တာလဲ'

'ဗန်အက်ဖင် ပျောက်နေလို့'

'အခုကော ပျောက်နေတုန်းပဲလား'

'ရှင်ကြည့်ရတာ စိတ်မဝင်စားသလိုပဲ'

'နေပါဦး၊ ဗန်အက်ဖင်က ကိုယ့်အတွက် ဘာများအရေးပါလို့လဲ၊ သူကလည်း

တို့ယုံကို ဝရုစိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါနဲ့ ညတုန်းက ဘာတွေများ အလန်တကြား
ထပ်ဖြစ်သေးသလဲ'

'မနက်သုံးနာရီမှာ မီးတစ်ခါ ထပ်ပြတ်သွားတယ်'

'ဪ'

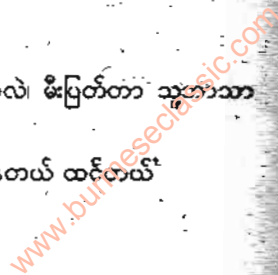
'ရှင်၊ ဘာကိုမှ မအံ့ဩဘူးထင်တယ်'

'မီးပြတ်တာကို ကိုယ်က ဘာပြုလို့ အံ့ဩရမှာလဲ၊ မီးပြတ်တာ သူ့ဘာသာ

သူ အကြောင်းရှိလို့နေမှာပေါ့။

'အဲဒီအကြောင်းက ကျွန်မဘေးနားမှာ ထိုင်နေတယ် ထင်တယ်'

'ကိုယ် အိပ်ပျော်နေတာပဲဥစ္စာ'

'ရှင် သန်းခေါင်မှာ ထွက်သွားတုန်းက အိပ်ပျော်နေသလား။ ဒါနဲ့ ရှင် ဗန်အက်ဖင်ကို သတ်ပစ်လိုက်သလား'

'မင်းက ကိုယ့်ကို ဘာကောင်ထင်နေလို့လဲ၊ ကြေးစားလူသတ်သမားလို့ ထင်နေသလား'

'ကျွန်မတော့ ဘာမှမထင်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ဆေးရုံသွားတုန်း ရှင် ဦးလိုက်တဲ့သတင်းကို ကျွန်မ ကြားလိုက်ရသားပဲ၊ ရှင်က ဘာရန်ဆန်နဲ့ ဗန်အက်ဖင်တို့ အပြတ်ရှင်းပစ်မယ်ဆို'

'အဲဒီလို ပြောခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မနေ့ညကတော့ ဗန်အက်ဖင်ကို ကိုယ်မသတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်အထင်ပြောရရင် ဒီလူဟာ ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာရှိနေမှာပါ'

'ဘရန်ဆန်ကတော့ အဲဒီလို မထင်ဘူး'

'မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

'ဘတ်လက် ပြန်သွားတဲ့အခါကျတော့...'

'ဘတ်လက်က ဘရန်ဆန်ကို သူ အိပ်ငိုက်မိပါတယ်လို့ ပြောသေးလား'

'ဘယ်ပြောမလဲ၊ သူ့အလှည့်ပြီးတော့ ဟောဒီ လှုပ်ကြီးရောက်လာတယ်'

ရက်စက်ဆန်က အစောင့်လူဆိုးကို လှမ်းကြည့်သည်။ အလွန်အမွေးထူသူ ဖြစ်သဖြင့် အောပရဲလ်က ဒီလိုပြောလိုက်သည့်အတွက် တကယ့် လှုပ်ရှားမှုကတော့ စိတ်ဆိုးကြလိမ့်မည်မထင်၊

'သူ့မှာမည် ယွန်နီပါ'

'ဒီကို ခရိုက်စလာ တစ်ကြိမ်မက လာသွားတယ်၊ သူက အဲဒီလူကို ဗန်အက်ဖင် တစ်ယောက် ရွှေတံခါးရေလက်ကြား ရေပြင်အောက်ကို ရောက်နေပြီလို့ သူနဲ့ ဘရန်ဆန်က ထင်မြင်ယူဆတဲ့အကြောင်း ပြောသွားတယ်'

'သူ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို သိလာတဲ့အခါ ဘယ်လိုနေမလဲ ဆိုတာ တိုက်သိချင်လိုက်တာ'

'ရှင် ကျွန်မကို ပြောမပြောတော့ဘူးလား'

'မပြောဘူး၊ မင်းကကော တကယ်သိချင်လို့လား'

'ရှင်ဟာ ရှင်ကိုယ်ရှင် သိပ်အထင်ကြီးတဲ့လူ'

'ဆိုပါတော့'

'ရှင် ဒီကိစ္စတွေ့ပြီးပြတ်အောင် လုပ်မပေးနိုင်သေးဘူးလား'

'အင်း၊ အဲဒါကတော့ သပ်သပ်စဉ်းစားရမယ့် ကိစ္စပဲ၊ ကိုယ်သာ တထယ် ကြီးကြီးစားစား အလုပ်လုပ်ရင် ဒီည မင်းနဲ့အတူတူ အပြင်မှာ ညစားစားနိုင်ဖို့ မယ်ထင်တယ်'

'ဒီနေ့ည၊ ဟုတ်လား'

'အေးလေ၊ မင်းကြားလိုက်တယ် မဟုတ်လား'

'ရှင်ကသာ ခေါ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မကလည်း မြောက်ဝင်ဇွဲစွန်းအထိ လိုက်လာ မှာပါ'

'အဲဒါကို အသာထားလိုက်စမ်းပါကွာ'

နံနက်ခုနစ်နာရီတိတိတွင် သမ္မတကြီးစီးလာသော အလယ်ကားထဲရှိ ဆစ် သွယ်ရေးအခန်းထဲမှ တယ်လီဖုန်းမြည်လာသည်။ ဘရန်ဆန်က ကောက်ကိုင်ပြီး ပြန်ထူးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ'

'ကွာရီပါ၊ မင်းရဲ့ ယုတ်ယုတ်ကန်းကန်း တောင်းဆိုချက်ကို တို့လိုက်လျှာ လိုက်ပါပြီ၊ အစီအစဉ်တွေလုပ်နိုင်အောင် နယူးရော့မှာရှိတဲ့ မင်းမိတ်ဆွေဆီက တယ်လီဖုန်းကို စောင့်နေတယ်'

'သူ ခင်ဗျားတို့ကို လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နာရီလောက်ကတည်းက ဖုန်းဆက်သင့်တာ'

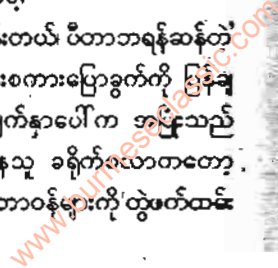
'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ခေါ်မှာကို စောင့်နေတာပါ'

'သူ ဘယ်တုန်းက ဆက်သလဲ'

'မင်းပြောသလို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နာရီလောက်က ဆက်တယ်လေ၊ သူ အခု ဥရောပတိုက်မှာရှိတဲ့ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်'

'သူက ခင်ဗျားကို စကားဝှက်တော့ ပြောပြရမှာပေါ့'

'ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စကားဝှက်က သိပ်နီးလွန်းတယ်၊ ပီတာဘရန်ဆန်တဲ့ ဘရန်ဆန်သည် အားပါးတရပြုပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချ လိုက်သည်။ သူ ကားထဲမှ ပြန်ထွက်လာချိန်အထိ သူ့မျက်နှာပေါ်က အပြုံးသည် ပျောက်ကွယ်မသွားသေးချေ။ သို့သော် အပြင်တွင်ရှိနေသူ ခရိုက်စလာကတော့ မပြုံးနိုင်ပါချေ၊ သူ့မဟာ ဗန်အက်ဖင်နှင့် ကိုဝေါစကီတို့၏ တာဝန်များကို တွဲဖက်ထမ်း

ဆောင်နေရသဖြင့် ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေရရှာသည်။ သို့သော် သူ စိတ်ပူနေတာထက် တခြားပါး ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။

‘ငွေရေးကြေးရေးကို စိစဉ်ပြီးပြီ’

‘ဒါ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ မစ္စတာဘရန်ဆန်’

ဘရန်ဆန် မျက်နှာပေါ်က အပြုံးသည် ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

‘မင်းကြည့်ရတာ ဝမ်းသာပုံမရပါလား’

‘ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြချင်တာလေးတွေရှိတယ်’

ခရိုက်စလာသည် တောင်ဘက်ရှိ မီးမောင်းကြီးဆီသို့ ဦးဆောင်၍ ထွတ်ခွာသွားသည်။

‘ဒီလို မီးမောင်းကြီးတွေမှာ မီးသီးကို မသုံးဘူး။ အီလက်ထရုတ်နှစ်ခုကြားထဲ လျှပ်စစ်ဓာတ် ခုန်ကူးတဲ့ စနစ်ကိုသုံးတယ် က် ဟောဒီ ငယ်ဘက်က အီလက်ထရုတ်ထို့ ကြည့်ပါဦး’

ဘရန်ဆန်က ပုံကြည့်သည်။

‘ကြည့်ရတာ အရည်ပျော်ပြီး ကွေးသွားသလို ထင်ရတယ်။ ဒီလို အီလက်ထရုတ်တွေဟာ အင်မတန်ပြင်းထန်တဲ့ အပူရှိန်ကို ခံနိုင်အောင် လုပ်ထားတာလို့ ငါထင်ထားတာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား သတိမထားမိသေးတာ တစ်ချက်ရှိသေးတယ်။ ဟောဒါ မှန်အလယ်ကောင်က အပေါက်သေးသေးလေးလေး’

‘မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ ခရိုက်စလာ’

‘နေဦး။ နောက်တစ်ခုပြောရာကျန်သေးတယ်’

ခရိုက်စလာနှင့် ဘရန်ဆန်သည် နောက်ဆုံးကားဆီသို့ ခပ်ပြည့်ပြည့် လျှောက်သွားကြသည်။ အနားသို့ရောက်သောအခါ ကားခေါင်မိုးပေါ်တွင် တပ်ထားသော ရေဒီယိုလှိုင်းထောက်လှမ်းရေး ကိရိယာကို ခရိုက်စလာက လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

‘အဲဒီပစ္စည်းလည်း ပျက်သွားပြီ။ ဒီတံတားပေါ်မှာ တခြားရေဒီယို အသံလွှင့်အသံပမိစက် မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ အပ်ချ မတ်ချ သိနေလို့ အဲဒါကို တစ်ခါမှ မသုံးခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော် ဒီနေ့ မနက်ကတော့ လိုရမည်ရ ကားခေါင်မိုးပေါ်တက်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်မိတယ် အပေါ်က လည်ရမည့် ရောင်ပြန်ပြားအောက်ခြေမှာ မီးလောင်ခံထားတဲ့ အမှတ်သင်္ကေတမျိုး တွေနေရတယ်’

‘ဒီနှစ်ခုစလုံး မီးကြီးထိသွားတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီနှစ်ခုစလုံး လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်နဲ့ အထိုးခံလိုက်ရတာပဲဖြစ်နိုင်တယ်’

နံနက်စောစောစီးစီးကြီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား သမ္မတကြီးနှင့် အဖွဲ့၏ ကံကြမ္မာတို့ အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခုနစ်ဦးသည် ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်ထဲရှိ စားပွဲတွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းက မြည်လာသည်။ တာဝန်ကျရသေးတာ ကောက်ကိုင်သည်။

‘ဘရန်ဆန်ပါ။ ကျုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတာတာနဲ့ စကားပြောချင်တယ်’

‘သူ ဒီအနီးအနားမှာပဲ ရှိပါတယ်။ ခဏ ကိုင်ထားပါ ခင်ဗျာ’

ရဲသားက စကားပြောသည့်ခွက်ကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားရင်း

‘ဘရန်ဆန် ဆက်နေတာ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ ပြောချင်တယ်တဲ့’

‘သူပြောတာ အားလုံးကြားရအောင် အသံချဲ့စက်ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်။ ငါအခုပဲ ရောက်လာတယ်လို့ပြော’

‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အခုလေးတင်ပဲ ရောက်လာပါပြီ’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတာတာက စကားပြောခွက်ကို ယူလိုက်၏။

‘ဘရန်ဆန်လား’

‘ဒီမှာ ကာတာ။ ခင်ဗျားတို့ လေဆာရောင်ခြည်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်သုံးရင် နမူနာပြုအဖြစ် မြူရာကို တံတားပေါ်က ပစ်ချလိုက်မယ်’

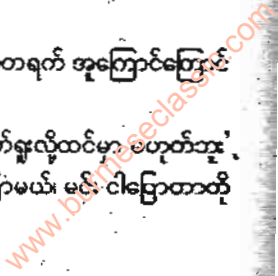
စားပွဲဘေးနားတွင် ဝိုင်းထိုင်နေသူအားလုံး အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားကြသည်။ ‘ရှင်းအောင် ပြောစမ်းပါကွာ’

‘ကျုပ်ဆီမှာရှိတဲ့ မီးမောင်းကြီးတစ်ခုနဲ့ ရေဒီယိုလှိုင်းကို ထောက်လှမ်းတဲ့ ကိရိယာပျက်စီးသွားတယ်။ လေဆာရောင်ခြည်နဲ့ အထိုးခံလိုက်ရတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေ ရတယ်’

‘မင်း သောက်ရူးပဲ’

ခဏ ငြိမ်သွားသည်။ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ရုတ်တရက် အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်သွားပုံရသည်။ ပြီးမှ

‘မြူရာသာ ရေထဲရောက်သွားရင် ကျုပ်ကို သောက်ရူးလို့ထင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ငါကတော့ မင်း တကယ့် သောက်ရူးပဲလို့ ထပ်ပြောမယ်။ မင်း ငါပြောတာကို

နားထောင်မယ်ဆိုရင် ဆက်ရှင်းပြမယ်၊ ပထမအချက်ကတော့ မင်းဟာ လေဆာ
ရောင်ခြည်အကြောင်း ဘာမှမသိတဲ့လူ၊ ဒုတိယအချက်ကတော့ ဒီအနီးအနား
တစ်ဝိုက်မှာ လေဆာရောင်ခြည်သေနတ် တစ်လက်မှ မရှိဘူး၊ ဒီကိစ္စကို ငါ အသိအမှတ်
တတ်ယအချက်ကတော့ တို့မှာသာ လေဆာသေနတ်ရှိရင် မင်းတို့ တစ်ယောက်စီတို့
တို့ဒီကနေ ချွေးပြီး လှမ်းပစ်လို့ရတယ်၊ ဒီသေနတ်မျိုးဟာ အဝေး ကြည့်မှန်ပြောင်းနဲ့ချိန်ပြီ
ပစ်မယ်ဆိုရင် ဂိုက်တစ်သောင်းအကွာမှာရှိတဲ့ ဘောလုံးတစ်လုံးကိုတောင် အပေါက်
ဖောက်လို့ရတယ်၊ အဲဒီလောက်တည်တဲ့သေနတ်မျိုး

‘ခင်ဗျားက ဒီသေနတ်အကြောင်း သိပ်သိနေပါလား’

‘ငါ မငြင်းပါဘူး၊ ငါ ဒီသေနတ်အကြောင်း လေ့လာထားတယ်၊ တစ်ချို့
ကိစ္စတွေမှာ ငါ့စိတ်ကူးစိတ်သန်းနဲ့တောင် ထွင်ပြီးလုပ်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ တို့လို
ငိုလ်ချုပ်ကြီးတွေဟာ တစ်မျိုးစီ ကိုယ်စိတ်သန်ရာကို လေ့လာထားကြတယ်၊ ငိုလ်ချုပ်ကြီး
တတ်တလန်က ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေအကြောင်း သိပ်သိတယ်၊ ငါကတော့ အစ
တတည်းက အီလက်ထရွန်နစ် အင်ဂျင်နီယာ၊ အဲ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ အဲလေ
စတုတ္ထအချက်ကတော့ မင်းမသိပဲနဲ့ မင်းတို့ရဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တွေကို ပျံလို့မရအောင်
ဖျတ်ပစ်နိုင်တယ်၊ မင်း ဒါ ငါ့ကို တမင်လမ်းကြောင်းပေး နေသလိုဖြစ်နေပြီ ဒါကြောင့်
တတယ်တော့ မိုးကြိုးထိသွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

‘ဒီပစ္စည်းနှစ်ခုစလုံး မြေကြီးနဲ့ ထိနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီပစ္စည်းတွေအောက်
မှာ ရော်ဘာတိုင်ယာတွေ တပ်ထားတယ် မဟုတ်လား’

ကာတာ စိတ်တိုလာပုံရသည်။

‘ငါသာဆိုရင် ဘက်မြေတိုက်ဖို့ ကိစ္စကိုပဲ စဉ်းစားနေမှာ၊ ဒီမှာ ကိုယ့်လူ
မြေကြီးနဲ့ ထိမနေပဲနဲ့ မိုးကြိုးအပစ်ခံရတာတွေ အနတဂ္ဂမရှိနေသားပဲ၊ မြေကြီးပေါ်က
ပေနှစ်သောင်း ငါးထောင်လောက်မြင့်တဲ့နေရာမှာ ပျံနေတဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေ တစ်နှစ်မှာ
အကြိမ်တစ်ရာလောက် မိုးကြိုးပစ်ခံနေရတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် သူတို့ကကော
မြေကြီးနဲ့ထိနေလို့လား၊ နေပါဦး၊ မင်းဆီမှာ ဓာတ်အားပေးစက်ပါလာတယ် မဟုတ်လား
အဲဒီ ဓာတ်အားပေးစက်ကို ကားထဲမှာ ထားလို့ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အပြင်မှာထားရမယ်
ပြီးတော့ ဓာတ်အားပေးစက်ကို မီးမောင်းနဲ့ ဆက်ထားမှဖြစ်မှာ၊ ဒါဆိုရင် မိုးကြိုး
အပစ်ခံရဖို့ သိပ်ကျိန်းသေနေပြီပေါ့၊ ကဲ မင်း ပြောစရာကျန်သေးသလား’

‘ရှိတယ်၊ မနက်ကိုးနာရီမှာ ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်တဲ့စက်တွေ အဆင်သင့်
ဖြစ်အောင် စီစဉ်ဖို့ လှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်ပါ’

ကာတာက စကားပြောခွတ်ကို ပြန်ချလိုက်၏။ ရစ်ချတ်က တော့တော့နပ်
နပ် ချီးကျူးလိုက်သည်။

‘အကယ်ဒမီပေးရလောက်အောင်ကောင်းတဲ့ သရုပ်ဆောင်ကွတ်စ်၊ ဒုအချိန်
လောက်ဆိုရင် ဘရန်ဆန်တော့ နည်းနည်းဦးနှောက်ခြောက်နေမှာ သေချာတယ်၊ တဲ
ဒီတော့ ဘယ်အချိန်ကျရင် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်ကို စလွင့်မလဲ’
ဟေဂင်ဘက်က ဝင်ပြောသည်။

‘ဘရန်ဆန်အစီအစဉ်ပြီးတာနဲ့ ဆက်ဝင်မယ်၊ ကိုးနာရီခွဲလောက်ဆိုပါတော့
အဲဒီအချိန်ဟာ သိပ်ကို ထိရောက်မှုရှိမယ့် အချိန်ပဲ’

‘နို့ ခင်ဗျားကကော ပြောရဆိုရမယ့် စကားတွေကို အလွတ်ကျတ်ပြုပြီလား’
သို့သော် ဟေဂင်ဘက်က အဖြေမပေးချေ။

ဘရန်ဆန်က မေးလိုက်သည်။

‘မင်း သူပြောတာ လက်ခံသလား’

ခရိုက်စလာတစ်ယောက် ချီတိုချတုံဖြစ်သွားသည်။

‘ဒီ ကာတာဆိုတဲ့လူဟာ ပျေသေးသေးလူတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လျှပ်စစ်
ဓာတ်အားပေးစက်ကို မိုးကြိုးအလျင်မှန်တယ်ဆိုရင် အထဲက အီလက်ထရွတ်မှာသာ
အပျက်အစီးရှိရမယ်၊ မှန်ပေါ်မှာ အပေါက်ဖြစ်စရာ မလိုဘူး’

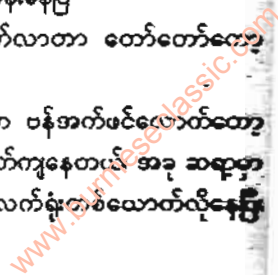
‘အေးကွာ၊ ဒါတွေ ငါ သိပ်နားမလည်ဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း သိပ်နားလည်လှတယ်တော့ မဟုတ်ဘူး
ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စဟာ သိပ်မနိုးသားဘူးလို့ ထင်စရာရှိတယ်၊ ဒီကိစ္စမှာတော့ သိပ်
ဉာဏ်မမိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်စဉ်းစားမိတာ တစ်ချက်တော့ရှိတယ်’

‘ဆိုစမ်းပါဦးကွာ၊ ငါလည်း အကြံဉာဏ်တွေ ခန်းနေပြီ’

ဘရန်ဆန်လိုလူမျိုးထဲက ဒီစကားမျိုး ထွက်လာတာ တော်တော်လော့
ဆန်းသည်။

‘ပြောပါမယ် ဆရာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ဗန်အက်ဖင်လောက်တော့
မတော်ပါဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော် သိပ်စိတ်ဓာတ်ကျနေတယ်၊ အခု ဆရာမှာ
လက်ရှိတပည့်တွေကပါ လေးစားလောက်တဲ့ ညာလက်ရုံးတစ်ယောက်လို့နေပြီ’

ဒီတော့...

'ပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါကွာ'

'အခု ကျွန်တော်တို့က သမားလိပိုက်တောင်တန်းက ရေဒါစခန်းကို အပိုင်စီးထားမိပြီဆိုတော့ ပါကာနဲ့လွှဲထားရင် ရနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးကို ဟိုလွတ်ပြီး ဂစ်စကတ်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရင် ကောင်းမယ် ထင်ပါတယ်။ သူ့အကြောင်းကို ဆရာက ကျွန်တော့်ထက် ပိုသိပါတယ်။ ဒီလူက လက်ရဲခက်ရဲလည်း ခိုတယ်။ ခေါင်းဆောင်မူလည်းပေးနိုင်တယ်။ အကြံအစနဲ့လည်းတတ်တယ်။ အနေအကြောင်းကြုံရင် သွေးပျက်တတ်တဲ့ လူစားမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ချုပ်ပြောရရင် သူ့တာ ဆရာနဲ့ နေရာတကာမှာ တူတယ်။ ဒီတော့ သူ့သာ ဒီမှာရှိရင် ဆရာ တော်တော်လေး ခေါင်းပေါ်သွားမှာ သေချာတယ်'

'မင်းပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ငါကလည်း အဲဒီလို စဉ်းစားမိဖို့ကောင်းတာ။ တဲ ဖျန်ဆင် ဒါမှမဟုတ် ဘရက်ဒလီကိုခေါ်စမ်း၊ နေဦး၊ ဖျန်ဆင်က ကင်းတာဝန် တွာနေတယ်။ ဘရက်ဒလီကိုပဲခေါ်။ သူ့ကို ခုချက်ချင်း အသွားခိုင်းလိုက်၊ ငါ ဒီကတယ်လီဖုန်းနဲ့ ဂစ်စကတ်ကို လှမ်းပြောထားလိုက်မယ်။ ပြီးတော့ ဟိုဆရာကြီးတွေ တို့လည်း မနှောင့်ယှက်ဖို့ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်မယ်'

ဘရန်ဆန် တယ်လီဖုန်းဆက်နေစဉ် ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာသံကို ကြားသဖြင့် မျက်စိချိုလိုက်သည်။ ဆီကောစကို အမျိုးအစားရဟတ်ယာဉ်သည် တံတားပေါ်မှ ခြောက်အရပ်စူးစူးသို့ ဦးတည်ပျံသန်းသွားသည်။ ရဟတ်ယာဉ်ကို လေဆာရောင်ခြည် သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်ကြောင်း ကာတာပြောသည့် စကားတစ်ခွန်းကတော့ မှန်သွားသည်။

ရက်စဆန်က အေပရဲလ်ကို ပြောလိုက်သည်။
'ကိုယ်ပြောတာ ရိုင်းချင်လည်းရိုင်းမယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းရေချိုးခန်းကို သွားချင်စိတ် မရှိသေးဘူးလားဟင်'
အေပရဲလ်က ပြုံးတူးပြတ် ပြန်ကြည့်သည်။
'ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ အေးလေ အကြောင်းရှိလို့ဖြစ်မှာပေါ့'
'ဟုတ်တယ်၊ ကဲ ကိုယ်ပြောသလို နောက်တ လိုက်ဆိုကြည့်စမ်း'

ရင်ကမေ

အေပရဲလ်က လေးခေါက်တိတိ လိုက်ဆိုကြည့်သည်။ ပြော ပြန်သေးသည်။

'ဒါပဲလား'

'ဟုတ်တယ်'

'ရှင်ကိုယ်တိုင် ဘာပြုလို့ မပြောနိုင်ရတာလဲ'

'ဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ အခုချက်ချင်း ပြောနိုင်မှ ဖြစ်မယ်။ ဒီတံတား ပေါ်မှာ အမျိုးသမီးလေးယောက်နဲ့ အမျိုးသားငါးဆယ်လောက်ရှိတာ ကိုယ်ဆိုရင် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဝင်တိုးချင်တိုးနေမှာ။ မင်းကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောနိုင်ဖို့ ပိုများတယ်။ နို့ရှင်က ဘာလုပ်မှာလဲ'

'ခုနစ်နာရီခွဲမှာ ထမင်းကားလာရင် မနက်စာ စားမှာပေါ့'

'ကျွန်မလည်း ရှင်လို ဆာချင်လိုက်တာ'

အေပရဲလ် ထိုင်ရာကထပြီး အစောင့်ကို စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းပြောသည့် ယွန်နီက သွားကြီးကို မြဲပြလိုက်၏။ သဘောတူလိုက်သည့် ပုံစံဟုပင် ထင်မှတ်ရသည်။

ဟေဂင်ဘက်ရှေ့တွင်ရှိသော ထရန်စစ္စတာ ရေဒီယိုကလေးက မြည်လာသည်။ သူက အနားသို့ဆွဲယူလိုက်ပြီး အသံခလုတ်ကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ကြားရအောင် မြှင့်တင်လိုက်၏။ ကျန်လူ့ခြောက်ယောက်ကလည်း စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားစွင့်နေကြသည်။ သူတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော အထောက်အတော်ထံက သတင်းပို့တာဖြစ်ရမည်ဟု အားလုံးက တွေးလိုက်ကြသည်။ မှားလေစွ။

'မစ္စတာဟေဂင်ဘက်လား'

မိန်းကလေးသံတစ်သံက မေးသဖြင့်။

'ပြောနေပါတယ်'

'အေပရဲလ်ပါ'

ဟေဂင်ဘက်က ဘာမှ မထူးခြားဟန်ဖြင့် မြေလိုက်သည်။

'ကဲ ဆက်သာပြောပါ။ ကလေးမရယ်'

'မစ္စတာရက်စဆန်က နောက်ဆုံးနည်းလမ်းကို သုံးစွဲတဲ့အခါ ဝှေ့သေတဲ့အထိ မဖြစ်အောင် လျှော့ချပေးလို့ ရမရသိချင်ပါတယ်တဲ့။ သူက အဲဒီကိစ္စကို တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ယူပြီး ကြိုးစားစေချင်ပါတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်မက ဆက်သွယ်ရတာပေါ့'

'အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် အာမ တော့ မခံနိုင်ဘူး'

'သူက မီးခိုးငွေတွေနဲ့ ပစ်တဲ့အခါ တစ်မိနစ်ကြိုပြီး အကွတ်ကျကျ ပစ်ပေး ပါတဲ့ သူ အဲဒီအချိန်ထက် တစ်မိနစ်ကြိုပြီး ဆက်သွယ်မယ်လို့ ပြောပါတယ်'

'အေး၊ ငါကလည်း သူ့ကို အရေးတကြီး စကားပြောချင်နေတယ်၊ နို့ သူက ဘာပြုလို့ သူ့ကိုယ်တိုင် မပြောနိုင်ရတာတဲ့တဲ့'

'ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မက အမျိုးသမီးအိမ်သာထဲ ဝင်ပြောနေရတာကိုး ဟော အထဲကို တစ်ယောက်ဝင်လာပြီ'

အေးပရိတ်အသံက ချက်ချင်းလိုလို ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ဟေဂင်ဘက်က ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းတို့ ညွှန်ကြားလိုက်၏။

'လက်နက်ဌာနကို အရေးတကြီး တယ်လီဖုန်းဆက်စမ်း၊ ကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ထာတာ၊ ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားဝင် ကူညီမှုဖြစ်တော့မယ်'

ဒုတိယသမ္မတကြီး ရစ်ချတ်က ဝင်ပြောသည်။

'ဆေးရုံပေါ်တန်းက နောက်ဆုံးနည်းလမ်းဆိုတာ ဘာလဲလို့မေးကြတယ် အဲဒီတန်းကတော့ ခင်ဗျားက မသိဘူးလို့ပြောတယ်'

ဟေဂင်ဘက်က ခပ်တင်းတင်းပြန်ပြောသည်။

'ခင်ဗျားလည်း ဒုတိယသမ္မတတစ်ယောက်ပါ၊ ဒီလောက်တော့ သိဖို့ ကောင်း တာပေါ့၊ ပြီးပြန်မပြောတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင် အကြီးအကဲ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားလည်းသိတယ် မဟုတ်လား'

နံနက် ခုနစ်နာရီခွဲတွင် နံနက်စာ ရောက်ရှိလာသည်။ သို့သော် ဘရန်ဆန်က နံနက်စာကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့ခဲ့ချေ။ နံနက် ခုနစ်နာရီလေးဆယ့်ငါးမိနစ်တွင် ဘရန် အလီတစ်ယောက် ရဟတ်ယာဉ်ကို တံတားပေါ်သို့ ချောချော မောမော ခြေပြန်ချနိုင်ခဲ့ သည်။ ခြေတပ်ကြပ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဂစ်စကတ်သည် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ခပ်တည်တည် ဆင်းလာသည်။ နောက် ငါးမိနစ်အတွင်း ဂစ်စကတ်တစ်ယောက် အတော်ခပ်များများ ဓာတ်ပုံ အရိုက်ခံလိုက်ရသည်။ နံနက် ရှစ်နာရီတိတိတွင် ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ချက်ကောင်းကို စအထိုးခံရသည်။ ဘရန်ဆန်သည် နောက်ထပ်ရောက်လာသော ဂစ်စကတ်နှင့် စကား

လက်ဆုံကျနေခိုက် အလယ်ကားပေါ်တွင် ကင်းတာဝန်ကျနေသော ရုပ်ကဏ္ဍက အမောတကော လာပြောသည်။

'တယ်လီဖုန်းလာတယ် မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဂစ်စကတ်က ပြောလိုက်သည်။'

'စိတ်အေးအေးထားပါ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ကျုပ်အားလုံးကို တာဝန်ယူပြီး တွပ်ကဲပေးပါမယ်၊ ခဏတဖြုတ် အနားယူစမ်းပါဦး၊ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူးဗျာ'

ဂစ်စကတ်က ဘရန်ဆန်၏ပခုံးတို့ လက်နှင့် အသာအသာတို့လိုက်သည်။ သို့သော် ဆက်တိုက် ဘာဖြစ်လာမည်ကို ဂစ်စကတ်တစ်ယောက် မသိနိုင်သည်။

သာမက သူ့ဟောကိန်းသည် ပါစင်အောင်လွှဲတော့မည်ကို သူမသိနိုင်ပါချေ။ တစ်ဖက်တ ဆက်သူမှာ ဟေဂင်ဘက်ပင်တည်း။

'ဘရန်ဆန်၊ မင်းအတွက် သတင်းဆိုးပါလာတယ်၊ မင်းကို တိုင်ပိုင်နှစ်တ ခု လောလောဆယ်မှာ မတွေ့ချင်ဘူးတဲ့ နောက်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မတွေ့ချင်ဘူးတဲ့'

'အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ' ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို တင်းတင်းကြီးဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ခပ်တည်တည်ပြန်မေးသည်။

'ကိုင်းနစ်လေး၊ မင်းပြောပြောနေတဲ့ ကာရစ်ဘီယံ ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကလေး ခု အကြီးအကဲလေး၊ အခု သူက မင်းကို လုံးဝလက်မခံနိုင်တော့ဘူးတဲ့'

'ခင်ဗျားပြောနေတာတွေကို ကျုပ် လုံးဝနားမလည်ဘူး' မင်း သိပါတယ်ကွာ၊ ပြီးတော့လည်း မင်းက တစ်ကမ္ဘာလုံးသိအောင် အကြီး အကျယ် လုပ်ခဲ့တာကိုး၊ ဒီမှာတင် အဲဒီလူ ကြောက်သေးပါသွားတယ်၊ သူ့ကို တို့က လိုက်ရှာတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူက တို့ကို တမင်လာဆက်သွယ်တာ၊ အခု သူ ဒီတယ်လီ ဖုန်းပေါ်မှာ အဆင်သင့်ရှိနေတယ်၊ သူ့ကို မင်းနဲ့ဆက်ပေးလိုက်ရမလား'

ဘရန်ဆန်က ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်မီ ကာရစ်ဘီယံကျွန်းသားတို့၏ လေသံဝဲဝဲ နှင့် ခပ်စူးစူးအသံတစ်သံ တယ်လီဖုန်းထဲက ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဟေ့ ဘရန်ဆန်၊ မင်း တကယ်မှန်တဲ့ကောင်၊ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလည်း ဖွားထွား တယ်၊ မင်းက တစ်ကမ္ဘာလုံးကို မင်း ကာရစ်ဘီယံကို သွားမယ်လို့ပြောခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီကျွန်းကလေးမှာ ထောင်ရှိတယ်လို့လည်းပြောတယ်၊ ပြီးတော့ အမေရိကန်နဲ့ ရာဇဝတ်သား အလဲအလှယ်လုပ်နေစာအုပ်ကို ဘယ်တော့မှ လက်မှတ်မထိုးမထံ နိုင်လို့လည်း ပြောသေးတယ်၊ ဒါတွေကို အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ဆက်စစ်

ကြည့်ရင် အပြေရဖို့ ဘယ်လောက်မှ မကြာဘူးဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား၊ ဒီတော့ သူတို့က ငါ့ကို လာမဆက်သွယ်ခင် ငါကပဲ စဆက်သွယ်လိုက်ရတယ်၊ အခု ကနူး ဘား မှာရှိတဲ့ ဝှမ်းတာနာမို့ ရေဆိပ်က စစ်သင်္ဘောကြီးတွေ ပင်လယ်ထဲ ထွက်ကုန်ကြပြီ ဖြစ်တော့လည်း လော်ဒါဒေး လေဆိပ်မှာ စီ ၅၄ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကြီးတွေ အသင့်ယှိန် အောင် တန်းစီထားတယ်လို့ သိရတယ်၊ ဘယ်နှစ်စင်းလဲ၊ အဲဒီ လေယာဉ်တွေပေါ်မှာ လေထီးစစ်သားတွေ ဘယ်လောက်ပါမယ်ဆိုတာကတော့ ဘုရားမဲ့ပဲ သိတော့မယ် တို့နိုင်ငံကလေးကို ဆယ်မိနစ်အတွင်း ဖြုတ်ကန် ဝင်သိမ်းသွားနိုင်တယ်၊ ဒုတိယသမ္မတ တာလည်း အားရပါးရကို နှိပ်စက်မယ်လို့ ကြိမ်းနေတယ်

ဘရန်ဆန်ကတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောချေ။

'ဒီမှာ ဘရန်ဆန်၊ မင်းကိုယ်မင်း ဟုတ်လှပြီဆိုပြီး သိပ်အထင်ကြီးနေတာ၊ ဒါ ဘဝင်မြင့်တဲ့ရောဂါကွ၊ မင်း ဒီရောဂါကြောင့် ပျက်စီးခြင်းငါးပါးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်လို့ ငါ မကြာခင် ပြောခဲ့တယ်၊ မင်း တကယ်သောက်ရမ်း ဘဝင်မြင့်တဲ့ အကောင်'

ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။

အခန်း(၁၂)

ဂစ်စကတ်က ထိုသတင်းကို ဘာမှထူးခြားမှု မရှိလေဟန်နှင့် နားထောင် နေသည်။

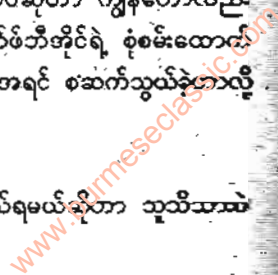
'ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ကိုင်ရိုးနှစ်က ဘက်တန်သွားပြီပေါ့၊ သူ ဘက်တန် နဲ့ ကျွန်တော်တို့ အစီအစဉ်တွေ ပျက်သွားစရာအကြောင်းမရှိပါဘူး၊ ဒါကတော့ သက်သက်မဲ့ ဦးနှောက်ခြောက်သွားအောင် ဆင်ထားတဲ့ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး အကွက်တစ်မျိုးပါ၊ အခု ခင်ဗျား ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ နှစ်ဆယ့်သုံးနာရီ နေကြပြီ ဘယ်လောက်တောင် ဦးနှောက်ခြောက်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိသေးဘူး ခုအထိတော့ ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုမှ အရေးမယူနိုင်သေးလို့ အမှားအယွင်း တစ်ခုခု လုပ်မိလာအောင် တမင်လုပ်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ ဓားစာခဲတွေ အားလုံးရှိနေမယ့်ဥစ္စာ ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ'

'ဒါပေမယ့် ငါ ကိုင်ရိုးနှစ်ရဲ့အသံကို မှတ်မိပါတယ်ကွ'

'ဟုတ်ပါဗျာယ် ဒီအသံပိုင်ရှင်ဟာ ကိုင်ရိုးနှစ်ပဲဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စီအိုင်အေ ဒါမှမဟုတ် အက်စ်ဘီအိုင်ရဲ့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှုကြောင့် အမေရိကန် အစိုးရက ကိုင်ရိုးနှစ်ကို အရင် စဆက်သွယ်ခဲ့တာလို့ ကျွန်တော် အတပ်ပြောချင်တယ်'

'မင်းက ဘာပြုလို့ အဲဒီလို ထင်ရသလဲ'

'ကိုင်ရိုးနှစ်က ခင်ဗျားကို ဘယ်လို ဆက်သွယ်ရမယ်ဆိုတာ သူသိတာပဲ'

သူ ဆက်သွယ်ချင်ရင် တိုက်ရိုက်ဆက်မှာပေါ့၊ အခုလို တဆင့်ပြီးတဆင့် လုပ်နေ
ပါလား၊ ဒါပေမယ့် ဒီအဖိုးရရဲ့ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးနဲ့ ကိုက်ညီမှာ မဟုတ်ဘူး’
ဂစ်စကတ် ရောက်လာချိန်မှစ၍ တက်တက်ကြွကြွ ပြန်ဖြစ်လာသော
ခရိုင်စလက ဝင်ပြောသည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာ တစ်ချက်ရှိသေးတယ် မစ္စတာဘရန်ဆန်၊
တတယ်တော့ ကိုင်စွဲနစ်ကို အားကိုးစရာမလိုပါဘူး၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမေရိကန် နိုင်ငံနဲ့
ရာဇဝတ်သား လဲလှယ်ရေး စာချုပ် ချုပ်မထားတဲ့နိုင်ငံ ခြောက်နိုင်ငံလောက်ရှိတယ်၊
အဲဒီ နိုင်ငံတိုင်းကို သမ္မတကြီးစီးတဲ့ ဂျက်လေယာဉ်ပျံနဲ့ အရောက်သွားနိုင်သားပဲဥစ္စာ
ဒါပေမယ့် ကာရစ်ဘီယန်ပင်လယ်ထက် ကျော်သွားစရာ မလိုပါဘူး၊ လုပ်စရာရှိရင်
ခန့်ခန့်ညားညားပဲ တွေးရမှာပေါ့’

ဘရန်ဆန်က နဖူးကိုပွတ်သည်။

‘ပြောစမ်းပါကွာ၊ ငါ့ဦးနှောက်ထဲက အကြညာဏ် သိပ်မထွက်တော့ဘူး’

(...) ကိုသွားရင် ဖြစ်သားပဲမဟုတ်လား၊ အဲဒီနိုင်ငံလည်း အမေရိကန်နဲ့
ရာဇဝတ်သား အလဲအလှယ်စာချုပ်မှ ချုပ်မထားတာ၊ လေယာဉ်ပျံ အနုကြမ်း
စီးတဲ့လူတွေကို ပြန်ပို့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိစာချုပ်တော့ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သမ္မတကြီး ကို
ပြန်ပေးဆွဲလာသူကိုတော့ ပြန်လွှတ်မယ်မထင်ဘူး၊ အခု အမေရိကန်က ကိုင်စွဲနစ်ရဲ့
နိုင်ငံငယ်ကလေးကို ဝင်သိမ်းဖို့ အဆင်သင့်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် (...)
နိုင်ငံတို့တော့ လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဘရန်ဆန်က ဖြည်းညင်းစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေးဟုတ်တယ်၊ ဗန်အက်ဖင်လည်း အစကတည်းက အဲဒီနိုင်ငံကို
သွားချင်ခဲ့တာ၊ သူ့အကြောင်းပြချက်ကလည်း မင်းပြောသလိုပါပဲ၊ ကဲ ဒီတော့
တို့အဲဒီကိုပဲ သွားကြမယ်၊ အခုလောလောဆယ်ဆယ် လုပ်ဖို့က ကိုးနာရီမှာ
စွပ်ပြင်သံကြား အစီအစဉ်ရှိတယ်၊ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေကိုတပ်ဖို့ အစီအစဉ်
တတော့ အရင်အတိုင်းပဲ၊ ပီတာက ဗက်ထရီနဲ့ သွားတဲ့ကားကို မောင်းရမယ်၊
ဒီတစ်ခေါက်မှာ ရက်စတန်နဲ့ ဟာရီမင် အပေါ်တက်ပြီး တပ်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့်
သူတို့နဲ့အတူ ခရီးတို့ အသံလွှင့် အသံမမီးစက်လည်း ယူသွားပေစေ၊ အေး ငါလည်းခုမှ
သတိရတယ်၊ ဟေ့ ခရိုင်စလက၊ ငါ ဘယ်မှာပဲရှိ၍ တယ်လီဖုန်းနဲ့ လက်လှမ်းမီချင်တယ်၊
တယ်လီဖုန်းလာတိုင်း အလယ်ကားဆီ ပြေးပြေးသွားရတာ သိပ်မနှိပ်ဘူး၊ ဒီတော့
တို့ကားထဲမှာ ဟေဂင်ဘက်နဲ့ တိုက်ရိုက်စကားပြောနိုင်မယ့် တယ်လီဖုန်းတစ်လုံး

စီစဉ်ပေးကွာ’

‘ဒါပေမယ့် အရပ်သား တယ်လီဖုန်း စက်ခလုတ်ရုံကတဆင့် သွားရလိမ့်မယ်’
‘ဘာဖြစ်သလဲကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုင်းကို အချိန်မရွေး ပြောလို့ရအောင်
ဖွင့်ပေးထားဖို့ ပြောထားပေါ့၊ ပြီးတော့ ပထမ ရဟတ်ယာဉ်ကို ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်းနဲ့
ပြောလို့ရအောင် စီစဉ်ပေးလို့ရမလား’

‘ခလုတ်ပိုင်းကလေးကို လှည့်လိုက်ရုံပါပဲ မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ အဲဒါက
ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

‘တော်တော်ကြာကျရင် အသုံးလိုလာမှာကွာ’

ထိုနေ့နံနက်ခင်းသည် မနေ့ကလိုပင် ကြည်လင်သာယာသော နံနက်ခင်း
ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ မနေ့ကလိုပင် မြူနိုင်းများသည် အနောက်ဘက်ဆီမှ တံတား
ကြီးဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာနေသည်။ ကားသုံးစီးပေါ်တွင် ပါလာသူ
အားလုံးအနက် ရက်ဝံဆန်တစ်ယောက်သာ သာယာလှပသော နံနက်ခင်းထို့
မသိကျိုးကျွံနေသည်။

ရက်ဝံဆန်သည် သူထိုင်ခဲ့တွင် ထိုင်နေပြီး လက်ဖျံနှစ်ဖက်စလုံးကို ပြတင်း
ပေါက်ဘောင်ပေါ်တင်ထားသည်။ ပြီးတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းက တလှုပ်လှုပ်တရွေ့
ဖြစ်နေသည်ကို ဘယ်လူမှမမြင်အောင် ပါးစပ်ကို လက်နှင့်အုပ်ထားသည်။
ဟေဂင်ဘက်ကပြောသည်။

‘အသံအတိုးအကျယ်ခလုတ်ကိုလျှော့ပြီး ရေဒီယိုကို မင်းနားရွက်နဲ့တပ်ပြီး
နားထောင်စမ်း’

‘ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကျွန်တော့်ခေါင်းနဲ့ ပခုံးက ပြတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်မှာ
ပေါ်နေတာ ကျွန်တော် ခဏပဲငဲ့လို့ရမယ်၊ ခပ်မြန်မြန်ပြောနော်’

ရက်ဝံဆန်က သူကင်မရာကို ပြောင်းပြန်လှန်ပြီး ပေါင်ပေါ်တွင် တင်ထား
သည်။ ကင်မရာအောက်ပိုင်းကို ဖွင့်ထားသဖြင့် ထရန်စစ္စတာ ရေဒီယိုတလေးကို
မြင်နေရသည်။ သူက အသံခလုတ်ကို တိုးပစ်လိုက်ပြီး ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။
ဆယ့်ငါးစက္ကန့်ကြာသောအခါ ခေါင်းပြန်ထောင်ပြီး ဘေးဘက်ကို ကြည့်သည်။ သူတို့
မည်သူကမျှ ဂရုတစိုက်ကြည့်နေခြင်း မရှိကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် အသံခလုတ်ထိ

ပြန်ကျယ်လိုက်သည်။

ဟောဂင်ဘက် အသံပြန်ပေါ်လာသည်။ သူ့အသံက ရန်လိုသံပေါက်နေသည်။
'တဲ့ ဘယ်လိုလဲ၊ မင်း သိပ်အံ့ဩသွားသလား'
'သိပ်ထူးဆန်းတဲ့တိစ္ဆာမှ မဟုတ်တာ၊ ခင်ဗျား သူ့ကို ပြောပြမလို့လား'
'မင်း တစ်ခုတော့ သတိထားနော်၊ တို့ဘက်က အဆင်သင့်မပြုစသေးဘဲ

မင်းတ စတော့လို့ အချက်မပေးနဲ့'
'မှတ်ထားပါမယ်၊ ဟို ဗွဲတွေကတော့ ဘယ်လိုအခြေအနေရှိသလဲ'
'သိပ်လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ပြောကြတာပဲ'
'အဲဒီလိုဆိုရင် သူတို့ကို နည်းနည်းပဲသုံး မျက်ရည်ယိုဗုံးကို ပိုသုံးပေါ့၊
တို့မျှော်စင်ပေါ်ကလူတွေနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိသလား'
'တာ့မို့မိနဲ့ ရော်ဂျာကို ပြောတာလား၊ ဆက်သွယ်လို့ရတယ်'
'ဗာတယ်လို့ သူတို့က မလွဲသာ မရှောင်သာ လူကိုမမ်းရတော့မယ်ဆိုရင်

ကြမ်းပြင်ပေါ်က မထနိုင်အောင် လုပ်ထားဖို့ပြောပေးပါ'
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
'သိပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေးရှင်းပြမှု အချိန်မရဘူး၊ ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စကား
ပြောချင်တယ်'

ဟောဂင်ဘက်က ထပ်မေးချင်သည်မှာ တစ္ဆေဖြစ်နေသော်လည်း မမေးတော့ပဲ
ငြိမ်နေလိုက်သည်။ နယူးဆန်၏အသံပေါ်လာသည်။

'ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆီမှာ အသံမမြည်တဲ့ မော်တော်ဘုတ်ကလေးတွေရှိသလား'
'လျှပ်စစ်ဓာတ်အားနဲ့ မောင်းတာမျိုးလား၊ ရှိတယ် အများကြီးရှိတယ်'
'ဗြူတွေဆိုင်းလာပြီဆိုရင် အဲဒီလို မော်တော်ဘုတ်တစ်စင်းကို တံတားတိုင်
အောက်ဘက်ကခုံဘေးမှာ လာကပ်ပေးလို့ရမလား'

'သိပ်ဖြစ်တာပေါ့'
'အဲဒီမော်တော်ဘုတ်မှာ ကြိုးကို အပေါ်ပစ်တင်လို့ရတဲ့ သေနတ်တစ်လက်နဲ့
ကြီးသေးသေးကလေးတွေ လုံလုံလောက်လောက် ထည့်ပေးနိုင်ပါ့မလား'

'ဖြစ်ပါတယ်'
'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျွန်တော် မစ္စတာဟောဂင်ဘက်နဲ့ ထပ်ပြော
ပါရအေ'

'အေး၊ ငါ့၊ မင်း ဧကန်တော်ထိမ်ချိန်ထားချင်တဲ့အကောင်'

'ဆိုပါတော့၊ လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်တွေ အသင့်ပြန်ပြီလား ဆရာ၊ ပြန်ပြီ
ဟုတ်လား၊ သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ဟိုရှေ့ဘက်က ရဟတ်ယာဉ်ရဲ့ ပန်တာသွားကို
အချိန်မရွေး ပစ်လို့ရအောင် ချိန်ထားစမ်းပါ။ မီးခိုးတွေ ဖြန့်နေရင်တောင် ပစ်လို့ရအောင်
တခါတည်း အသေချိန်ထားပေးပါ'

'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'
'ဟော လူ့လာနေပြီ'

ရက်စိဆန်က ဘေးဘီကို လှည့်ကြည့်သည်။ တကယ်တော့ ဘယ်သူမှ လော
ပါ သို့သော် ခုအချိန်တွင် ဟောဂင်ဘက်နှင့် တစ်ယောက်တစ်ခွန်း အခြေအတင်ပြောရန်
သူ လုံးဝမလိုလားပါ။ ရက်စိဆန်က တင်မရာအောက်ခြေကို ပြန်ပိတ်ပြီးနောက်
တင်မရာကိုလွယ်၍ ကားထဲမှထွက်ခဲ့သည်။

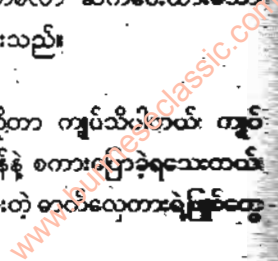
'ပြဿနာလေးတစ်ခုတော့ပေါ်ပြန်ပြီဆရာ'
ခရိုက်စလောက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ခရိုက်အသံလွင့်မင်းစက်ကို ဘရန်ဆန်
လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ရက်စတန်ပါ၊ မစ္စတာဘရန်ဆန်'
ရက်စတန်နှင့် ဟာရီမင်တို့သည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်မိနစ်က တောင်ဘတ်
မျှော်စင်ဆီ ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

'ဓာတ်လှေကားပျက်နေတယ် ဆရာ'
'တယ် အရေးထဲကျမှ ခဏနေဦး'

ဘရန်ဆန်က သူ့နာရီကို ပြုကြည့်သည်။ ရှစ်နာရီနှင့် နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်ရှိသော
သူ့ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်က ကိုးနာရီတွင် စမည်း၊ ဘရန်ဆန်သည် ကမ်းပေါ်က
လူများနှင့် တိုက်ရိုက်အဆက်အသွယ်ရအောင် ခရိုက်စလော ဆက်ပေးထားသော
နောက်ဆုံးကားထဲမှ တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။

'ကျုပ် ဘရန်ဆန်ပါ'
'ဟင်းဒရစ်ပါ၊ ခင်ဗျား၊ ဘာပြောတော့မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်၊ ကျုပ်
သိပ်မကြာသေးခင်က ဒီအံ့တားကြီးရဲ့ ကြီးကြပ်ရေးဝန်နဲ့ စကားပြောခဲ့ရသေးတယ်၊
သူပြောတာကတော့ တောင်ဘက်မျှော်စင်မှာ တပ်ထားတဲ့ ဓာတ်လှေကားရုံဖြစ်တော့

ညတုန်းက ပြတ်ကုန်တယ်တဲ့

'ဒါဖြင့်ရင် ဘာပြုလို့ မပြင်တာလဲ'
'သူတို့ပြင်နေတာ သုံးနာရီလောက်ရှိသွားပြီ'
'နောက်ထပ် ဘယ်လောက်ကြာရင်...'
'နာရီဝက်၊ တစ်နာရီလောက်တော့ကြာမှာပေါ့'
'ဒါဖြင့်ရင် ပြင်ပြီးပြီးချင်း ပြန်ခေါ်ပါ'
သူက ခရီးတိုအသံလွှင့်စက်ကို ပြန်ကိုင်သည်။
'ဓာတ်လှေကားကို ပြင်နေတယ်တဲ့ ကဲ မင်းတို့ နို့ရိုလှေကားက တက်မှ

ဖြစ်မယ်'

တစ်ဖက်က ငြိမ်ကျသွားသည်။ ထို့နောက် ရက်စတန်က
'ဘုရား ဘုရား၊ ထိပ်ရောက်တဲ့အထိ တက်ရမှာလား'
'ဟုတ်တယ်၊ ထိပ်ရောက်တဲ့အထိပဲ၊ ဒါ ဧဝရက်တောင် မဟုတ်ပါဘူးကွ'
ပြီးတော့ မင်းတို့ဆီမှာလည်း စာအုပ်ရှိနေသားပဲဥစ္စာ၊ သိပ်ခက်မယ် မထင်ဘူး'
သူက ခရီးတိုအသံလွှင့်စက်ကို အောက်ပြန်ချရင်း ဝစ်စကတ်ကို ပြော
လိုက်သည်။
'ငါတော့ သူတို့ကို အားမကျမိဘူး၊ ဘာလဲ ဒါ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး တိုက်ကွက်
တစ်ကွက်ပဲလား'
'ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ မနေညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို ယှဉ်စဉ်းစားလိုက်မယ်ဆို
ရင်...'

အနောက်ဘက် သံလက်ရန်းနားတွင်ရှိနေသူ အိုဟဲယားနဲဘေးသို့ ရက်စ်ဆန်
တစ်သွားသည်။ သူက ဆိုင်းမဆင့်ပုံပေါ် ပြောချလိုက်သည်။
'ခင်ဗျား လူနာတင်စားရဲ့ နောက်ဘက်တံခါးက လေတော်တော်လှဲ့ရဲ့လား'
အိုဟဲယားက ခပ်တည်တည်ပြန်မေးသည်။
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
'အပြင်ဘက်ကလေထဲမှာ အောက်စီဂျင်ခါတ် နည်းသွားရင် ကားထဲက
အောက်စီဂျင်ခါတ်တွေ အပြင်ကို ထွက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားကားထဲမှာ ဘယ်လို

လုပ်နေမလဲ'

'ကားထဲမှာ အောက်စီဂျင်ဓာတ်ငွေ့တွေပါလာတယ်၊ နုလုံးရောဂါကုစက်ထဲ
မှာလည်း အောက်စီဂျင်ဓာတ်ငွေ့တွေ ရှိသေးတယ်'
'ခင်ဗျား အဲဒါကို ကောင်းကောင်းအသုံးချဖို့ လိုလာလိမ့်မယ်၊ ဘာပြုလို့လဲဆို
တော့ အသက်ရှူကျပ်ပြီး လူသေသွားစေနိုင်တဲ့ ဗိုလ်တစ်မျိုးကို မကြာခင် သုံးကြလိမ့်မယ်၊
အဲဒီဗိုလ်အစွမ်းသတ္တိက လေထဲမှာရှိတဲ့ အောက်စီဂျင်ဓာတ်ကို စုပ်ယူလိုက်မယ်၊ ဒီတော့
သူ့အနားမှာရှိတဲ့လူ အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေသွားလိမ့်မယ်၊ ဘာခက်ရာမှမပေါ်ပဲ
သေသွားအောင် လုပ်တဲ့နည်းပေါ့'
'ခင်ဗျားကတော့ ဒါမျိုးနားလည်မှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား'
'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဇွမ်လော့တိုက်ပွဲမှာ စသုံးလို့ လူတွေ အတုံးအရှုံးသေခဲ့တယ်၊
စိတ်မကောင်းစရာတစ်ချက်ကတော့ အဲဒီဗိုလ်တွေကို အမေရိကန် ရေတပ်မတော်တ
ထောက်ပံ့ခဲ့တယ်ဆိုတာပဲ'
'ဒါလည်း အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်သတင်းပဲလား'
'ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ သတင်းစာထဲမှာ တစ်ဘက်က ကန့်ကွက်ချက်တွေ ခဏ
ခဏ ပါနေသားပဲဥစ္စာ'
'ခင်ဗျားက အဲဒီဗိုလ်တွေကို သုံးမှာလား'
'ဒါပေမယ့် ဒီဗိုလ်အစွမ်းသတ္တိကို လူမသေစေနိုင်တဲ့ အဆင့်အထိ လျှော့ချပြီး
သုံးမှာပါ'

'ဖြစ်ပါ့မလား'
'အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားမယ်လို့ လက်နက်ပါရဂူတွေက ပြောတယ်'
'ဒါ ဘယ်သူစိတ်ကူးလဲ၊ ခင်ဗျားစိတ်ကူးပဲ မဟုတ်လား'
ရက်စ်ဆန်က ခေါင်းညိုလိုက်သည်။
'ရက်စ်ဆန်၊ ခင်ဗျားဟာ သွေးအေးအေးနဲ့ တော်တော်ရက်စက်တဲ့လူ၊ ခင်ဗျား
ဒီလိုလုပ်ရင် အပြစ်ရှိတဲ့လူတွေရော အပြစ်မရှိတဲ့လူတွေပါ ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ်
သေတောင်သေနိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မတွေးမိဘူးလား'
'ခင်ဗျား အတွေးချော်သွားပြန်ပြီ အပြစ်မရှိတဲ့လူတွေ ဒုက္ခဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး
နေကပူနေတော့ ဒီလူတွေ အပြင်ဘက်မှာနေကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လေအေးဖော်ခွင့်ကြီး
ထားထဲဝင်နေကြမှာ၊ ဒီတော့ ကားထဲကလေက လေအေးစက်ကြောင့် အပြင်ထေ
ထက် သန့်နေမှာ၊ ဒီတော့ မီးခိုးငွေ့ပေါက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ခင်ဗျားလည်း တားထဲ

ဝင်ပြေးပေတော့'

ရက်စိဆန်သည် အိုဟဲယားထံမှ ပြန်ထွက်လာပြီးနောက် ဂရပ်ဖိတန်၏ လက်မောင်းကို တို့လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားနဲ့ စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းလောက် ပြောပါရစေ'

ဂရပ်ဖိတန်သည် အကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားပြီး ရက်စိဆန်၏နောက် လိုက်သွားသည်။ သူတို့ပြောသည့်စကားကို တခြားသူ မကြားနိုင်တော့သည့်နေရာသို့ရောက်မှ ရက်စိဆန်က ရပ်လိုက်သည်။

ဂရပ်ဖိတန်က စမေးသည်။

'စကားပြောဖို့ ဒီလောက်ဝေးဝေးအထိလာဖို့ လိုသလား'

'လိုတာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မိတ်မှမဆက်ရသေးတာ၊ ခင်ဗျားက ယူပီသတင်းဌာနက ဂရပ်ဖိတန် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ ဘုရင့်စားတော်က မစ္စတာရက်စိဆန် မဟုတ်လား'

'ဒါက တခါတလေမှ ဝင်လုပ်တဲ့ အပိုအလုပ်ပါဗျာ'

'ခင်ဗျားမှာ ပင်မအလုပ်တာဝန်ရှိသေးတယ်လို့ဆိုချင်တာ မဟုတ်လား၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်ကပဲ ထင်ပါရဲ့'

'ခင်ဗျားကို ယုံကြည်လာအောင် တပင်တပန်း ပြောဆိုမနေရတာ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ'

ရှင်နရယ် ကတ်တလန်က ပြောလိုက်သည်။

'မင်း ဟိုအသက်ရှုကျပ်တဲ့အရဲ့ အာနီသင်ကို လျှော့မရဘူးဆိုရင်တော့ သဘာဝဇာတွေ တော်တော်ဝင်ငွေလမ်းမြောင့်ကုန်ကြမှာ သေချာတယ်'

'နဲ့ ခင်ဗျားကကော ဟိုကျည်ဖူးမှာ ဆိုင်ယာနိုက် အဆိပ်လူးထားတဲ့ လေသေနတ်ကို မသုံးပဲ အလှူကြည့်ထားမှာမို့လို့လား'

'ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်'

ရင်ထူးမ

ကိုးနာရီထိုးရန် လေးငါးမိနစ်အလိုတွင် ဘရန်ဆန်၏ ရုပ်မြင်သံကြားအဖွဲ့အစဉ်အတွက် အားလုံးစီစဉ်ပြီးလေပြီ။ သူသည် ခါတိုင်းလိုပင် စိတ်တည်ငြိမ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးရုံရသည်။ တစ်ခုထူးခြားသည်မှာ ဘရန်ဆန်သည် သူ့အဖွဲ့အစည်းကို နေရာချထားပေးရာ၌ ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံနေခြင်းဝင်တည်း။ နံနက်ကိုးနာရီထိုးသောအခါ ကင်မရာများ စတင်လှုပ်ရှားစပြုလေပြီ။

ကိုးနာရီတိတိတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးခွံ့စိုနေသော ရက်စတန်နှင့် ဟာရီမင်တို့ နှစ်ယောက် ခြေသလုံးတောင့်တင်းပြီး ညည်းညည်းညူညူလုပ်ရင်း လှေတားထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ အသံတိတ်ကိရိယာ တပ်ဆင်ထားသော သေနတ်ပြောင်းပေါ်မှ မျက်တောင်မခတ် စောင့်ကြည့်နေသူ ရော်ဂျာက ကရုဏာသက်သောလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'ဒီလောက်အမြင့်ကြီးကို ခြေလျှင်တက်ခဲ့ရလို့ ခင်ဗျားတို့တော့ တော်တော့တို့ ဖားသွားကြမှာပဲနော်'

ဂစ်စကတ်က ဘရန်ဆန်နားသို့ကပ်၍ တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။ 'မစ္စတာဘရန်ဆန် ခပ်မြန်မြန် အဆုံးသတ်လိုက်ယင် ကောင်းမယ်ထင်တယ် ဒီမြို့နှင့်တွေ့တာ တံတားကြီးကို မျှီသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်' ဘရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး စကားပြောခွက်ထဲသို့ ဆက်စကားပြောသည်။

'နိုင်ငံတော်အစိုးရက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သင့်တင့်မျှတသော တောင်းဆိုချက်တို့ လိုက်လျောလိုက်ပြုဆိုတဲ့သတင်း ကြားရတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးသတင်းကို မသိဘူးအောင် သေချာပြုလို့ မဆိုနိုင်သေးတဲ့အတွက် လူကြီးမင်းများကို ထပ်တလဲလဲ ပြောဖျော်ခွင့်အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ အကြမ်းဖျင်းပြောရယင် နေလယ်ဆယ်တစ်နာရီ တစ်ကြိမ် ညနေတစ်နာရီမှာ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး ပြောဖျော်ဖို့ရှိပါတယ်။'

'ယခုလည်း မနေ့က ပုံစံအတိုင်း မောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေ တင်ထားတဲ့ မော်တော်ကားကလေး တောင်ဘက်မျှော်စင်ဆီ မောင်းသွားတာကို တွေ့ကြရပါမယ်။ အခုဆိုယင် မျှော်စင်ထိပ်မှာ ပေါ်လာမယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် နှစ်ယောက်ကို လူကြီးမင်းများ တွေ့ကြရမှာဖြစ်ပါတယ်'

ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာများက မျှော်စင်ထိပ်သို့ချိန်၍ အနီးကပ် ရိုက်ကူးပြသည်။ တစ်မိနစ်ကြာသည့်တိုင်အောင် မြင်ကွင်းထဲသို့ မည်သူမျှပေါ်မလာချေ။

ဘရန်ဆန်က ခပ်အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြန်သည်။

'အေးဗျာ၊ မထင်မှတ်ပဲ နှောင့်နှောင့်နှေးနှေးဖြစ်လာပုံရတယ်။ အေးဗျာ၊ စောင့်ကြည့်ကြပါဦး'

ထိုအခိုက်တွင် သူ့ဘေးနားရှိ တယ်လီဖုန်းက မြည်လာသဖြင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကို ဘရန်ဆန်က 'တဆိတ်ဗျာ'ဟု တောင်းပန်ပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ထောက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဘရန်ဆန်က ရုပ်မြင်သံကြားထက်မရာနှင့်တွဲထားသော စကားပြောခွက်ကို လက်နှင့်အုပ်ထားသည်။

'ဟင်းဒရစ်ပါ၊ ဓာတ်လှေကားပြန်ကောင်းသွားပြီ'

'ခုမှ ပြောရသလားဗျာ၊ ဒီမျှော်စင်ပေါ်ရောက်အောင်တက်ဖို့ ဘယ်လောက်အချိန်ကုန်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား'

'ဘာလဲ ခင်ဗျားလူတွေကို ရှိရှိလှေကားက တက်ခိုင်းလိုက်တယ်လို့ ပြောနေတာလား၊ လှေကားကတက်တဲ့လူတွေ ဣလိသာဖြစ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားလည်း ရှုနေသလား'

'သူတို့ဆီမှာ အညွှန်းစာအုပ်ပါသွားသားပဲ'

'ဘာစာအုပ်လဲ'

'မူရင်းကို ထပ်ကူးထားတဲ့ မူရင်းပွားစာအုပ်လေ'

'ဒါဖြင့် ဒီလူတွေ လမ်းမှားပြီး ရက်ပေါင်းများစွာ မျက်စိလည်နေနိုင်တယ်။ အထဲမှာ ပြင်ဆင်ချက်တွေများလွန်းလို့ အဲဒီစာအုပ်ကို မသုံးတော့တာ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ရှိသွားပြီ၊ ဒီလူတွေ တစ်နေ့လုံး မျက်စိလည်နေနိုင်တယ်'

ဘရန်ဆန်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။ သို့သော်

ရုပ်မြင်သံကြား စကားပြောခွက်ပေါ်မှ လက်ကိုပြန်မရုပ်သေးပဲ ဂစ်စကတ်ကို ပြောလိုက်သည်။

'ဓာတ်လှေကား ပြန်ကောင်းသွားပြီ၊ ဒီတော့ ဘတ်လက်နဲ့ ဘိုယတ်ကို ထပ်လွှတ်လိုက်'

ပြီးမှ သူက ရုပ်မြင်သံကြား စကားပြောခွက်ထဲသို့ ပြန်စကားပြောသည်။
'အေးဗျာ၊ နည်းနည်းပါးပါး အနှောင့်အယှက်ကလေးတွေရှိနေလို့ တောင်းပန်ပါတယ်'

ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်သူများသည် နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ်လုံးလုံး ရွတ်ခါးတံတားကြီးနှင့် တံတားကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အံ့ဩဖွယ်ရှုခင်းများကို ကြည့်ခွင့်ရကြသည်။

ဘရန်ဆန်က တခါတရံတွင် ဝင်၍ မှတ်ချက်ပေးသည်။

ဆယ်မိနစ်ကြာသောအခါ သူက ပြောလိုက်၏။

'ကဲ တောင်ဘက်က မျှော်စင်ကို ရိုက်ပြတော့'

မျှော်စင်ထိပ်တွင် ဘိုယတ်နှင့် ဘတ်လက်တို့ ရောက်နေကြလေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အောက်ဘက်ရှိကားပေါ်မှ ပီတာ၏အကူအညီနှင့် မနေ့က ပုံစံအတိုင်း ဖေဝတ်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို တံတားကြီး၏ဆိုင်းကြိုးတွင် ထပ်မံချည်နှောင်ကြပြန်သည်။ ချည်နှောင်၍ပြီးစီးကြသောအခါ သူတို့နှစ်ဦးက လက်ဝှေ့ယမ်းပြပြီး မျှော်စင်ထဲပြန်ဝင်သွားကြ၏။

ဤတွင် အသံတိတ်ကိရိယာတပ်ထားသော ပစ္စတိုပြောင်းဝပေါ်မှ ဇူးဇူးစိုက်စိုက် စောင့်ကြည့်နေသူ ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

'နံ့မြောဖို့ကောင်းလို့က်တာဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး တကယ်လူတော်တွေပဲ။ အခု ခင်ဗျားတို့ကြောင့် ကျုပ်တို့က အဲဒီစနက်တံတွေကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ဖြုတ်ရဦးတော့မှာပေါ့လေ'

ဘရန်ဆန်က ရုပ်မြင်သံကြားပရိသတ်ကို နှုတ်ဆက်စကားပြောနေစဉ် သူ့နဘေးရှိ တယ်လီဖုန်းမြည်လာသဖြင့် သူက တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို တောက်တိုင်လိုက်သည်။

'ဟေဂင်ဘက်ပါ၊ ခင်ဗျားစကားပြောနေတုန်း ခုလိုဖြုတ်ပြောရတာ လောင်းပန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကလည်း ဒီဘက်ပွဲကို အလေးပေးစရာရှိသေးတာတို့အချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်အစား ကျုပ်တို့အစဉ်အစား ဝင်လာပြီ၊ ခုနကပြသွားတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အစီအစဉ်ကို ကျုပ်တို့ သိပ်သဘောကျပါ့ကလယ်'

ကဲ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကိုလည်း တလှည့်ပြန်ကြည့်ပါဦးလေ' ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်ပေါ်တွင် ချက်ချင်းလိုလို မြင်ကွင်းပြောင်းသွားပြီး ဟေဂင်ဘတ်၏ ပုံကြီးပေါ်လာသည်။

ဟေဂင်ဘတ်ကပြောလိုက်သည်။
'အခု ဒီလူယုတ်မာဘရန်ဆန်က အကျပ်ကိုင်နေတာကို ကျုပ်တို့ဘက်က ထားဆီးနိုင်မယ့် အနေအထားမျိုး မရှိသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဆိုးထဲက အကောင်းလေးတွေတော့ ပေါ်လာနိုင်စရာရှိပါသေးတယ်။ ကဲ ဟောဒါကတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ ဒုတိယသမ္မတကြီး မစ္စတာရစ်ချတ်ပါ ခင်ဗျား'

စကားပြောခွက်ရှေ့တွင်ရှိနေသူ ဒုတိယသမ္မတကြီးသည် ကြည်ညိုဖွယ် ဥပမိ ရှက်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ သူသည် မဲဆွယ်ရာတွင်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပွဲများတွင်လည်းကောင်း အင်မတန် စကားပြောကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စကားပြောကောင်းလှသဖြင့် ဆင့်ကိုဆိတ်ဖြစ်အောင် ပြောနိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒီကနေ့မနက်တွင်ကား သူသည် စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောလိုဟန်မရှိပေ။ ခပ်တိုတိုနှင့် လိုရင်းကိုသာပြောသွားသည်။

'အေးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ခုနကကြားခဲ့ရတဲ့ စကားဟာ သိပ်မှန်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ သိပ်ရှက်စရာကောင်းပြီး သိပ်အခဲရခတ်စရာကောင်းလှပေမယ့် သမ္မတကြီးနဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီးတွေကိုတော့ လုံးဝအန္တရာယ်အဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ ခြိမ်းခြောက်ငွေညစ်မှုကို လည်စင်းပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါတယ်။ ဒီလူဆိုးအိပတီ ဘရန်ဆန်ကတော့ သူ့ဟာ အမြင့်ဆုံးခြိမ်းခြောက်ငွေညစ်မှုကြီးကို အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ထင်သွားမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလူ ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို ကောင်းတောင်းနားထောင်သင့်သေးတယ်။

'ဒီကနေ့မနက် ကျုပ်ရထားတဲ့ သတင်းစကားတွေပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီရာဇဝတ်ကောင် ဘရန်ဆန်ဟာ လမ်းဆုံးကို ရောက်နေပြီလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ မကြာခင် သူ့မှာ အပေါင်းအသင်းတစ်ယောက်မှ မရှိပဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ လှမ်းအကူအညီတောင်းနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ သူ့ကို လူတိုင်းက ဝိုင်းရန်မူကြလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် သူ့ကို နှိုးသားတယ်ထင်ပြီး သူ့နဲ့တွဲနေတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက ပိုပြီး ဆိုးရွားလာကြလိမ့်မယ်။ အဲ... သူက သူ့အဖော် အပေါင်းအသင်းတွေရဲ့ နောက်တော့ကို ဓားနဲ့ထိုးခဲ့သလို သူ့လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေက သူ့ကို ထောင်ထဲရောက်အောင် အတင်းဆွဲကြမှာ သေချာတယ်။

ဘရန်ဆန်၏ တပည့်အချို့က ဘရန်ဆန်ကို အကြောင်ကြောင်ကြောင်မျက်နှာထား များနှင့် ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ အိုဟဲယားနှင့် ရက်ဗ်ဆန်ကလည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဘယ်လိုလဲဆိုသော မျက်နှာထားများနှင့် ပြန်ကြည့်မိကြသည်။ ထိုလူများတွင် ဘရန်ဆန်တစ်ယောက်သာ လုံးဝဣန္ဒြေမယုတ်ပဲ ကုလားထိုင်ကို အေးအေးဆေးဆေး နောက်မှို၍ ထိုင်နေနိုင်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် လှောင်ပြူးကလေးတစ်ခု ပေါ်နေသည်။

'ကျုပ် ခုနက ပြောခဲ့တဲ့သတင်းဟာ သိပ်မှန်ပါတယ်။ သက်သေအထောက်အထားလည်း အပြည့်အဝရှိပါတယ်။ ကဲ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်နေကြတဲ့ လူကြီးမင်းများကို မစ္စတာ ဂျီဟန်ဗန်အက်ဖင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ။ ဒီလူဟာ ဒီကနေ့မနက်စောစောပိုင်းအထိ ဘရန်ဆန်ကို သိပ်ကြည်ညိုပြီး အင်မတန်သစ္စာစောင့်သိခဲ့သော ညာလက်ရုံးတစ်ယောက်ပါ'

ရုပ်မြင်သံကြားပြစက် ပိတ်ကားပေါ်တွင် မြင်ကွင်းပြောင်းလဲသွားသည်။ ဝိုင်းတွင် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ချထားသော ကုလားထိုင်ငါးလုံးပေါ်၌ ထိုင်နေသူ လူငါးယောက်တို့ မနီးမဝေးမှ မှိုက်ပြထားသည်။ လူငါးယောက်၏ အလယ်တွင် ရှိနေသူသည် ဘေးနှစ်ဘက်တွင်ရှိနေသူများနှင့် အေးအေးချမ်းချမ်း ကြည်ကြည်သာသာ လှည့်စကားပြောနေခဲ့ရသော ဗန်အက်ဖင်ဖြစ်ကြောင်းသေချာသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ထိုးခံထားရသော ကြောင့် သူ့မျက်လုံးများကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေကြသည်ကို မရိပ်မိစေရန် ခပ်လှမ်းလှမ်းက ရိုက်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

သုံးနာရီလုံးလုံး ရဲဆရာဝန်က ထိုမူးယစ်ဆေးဝါးများနှင့် ဗန်အက်ဖင်ကို သူတို့ချင်သည့် ပုံစံဝင်လာအောင် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အရေးထဲတွင် ဟေဂင်ဘတ်တယ်လင်း မကြာခဏ လောဆော်နေသည်။ ထို့နောက် ဗန်အက်ဖင် ပါးစပ်ထဲက ထန်းရေမူးတော့ ကွဲခဲ့ပေါ် ဆိုသလို သူ့အလိုလို စကားလုံးတွေ ထွက်အန်ကျလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယသမ္မတကြီးက ဆက်ပြောသည်။
'ပယ်ဘက်က စပြောပါမယ်။ ပထမလူက ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယူဆန် နောက်လူက ဆန်ဗရန်စတုကို ရဲချုပ်ဟင်းဒရစ်၊ ပြီးတော့ ကြည်းတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာ၊ ဒီနေရာမှာ နည်းနည်းလေး အရွှန်းဖောက်မယ်ဆိုရင် ဗန်အက်ဖင်တာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ခုအချိန်လောက် ဥပဒေဘက်တော်သားတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းဖြစ်ရတာ ဒီတစ်ခါပဲရှိသေးတယ်လို့ ဆိုရလိမ့်မယ်'

ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် အေးအေးဆေးဆေး မနေနိုင်တော့ပါ။ ကုလားထိုင် ရှေ့ဘက်စွန်းသို့တိုး၍ ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် မယုံကြည်နိုင်သော မျက်နှာ ထားက အထင်သားပေါ်နေသည်။

ပုတီးယသမ္မတကြီးက ဆက်ပြောသည်။

'ဒီကနေ့ မနက်စောစောက ဗန်အက်ဖင်ဟာ ကျွန်တို့တက်ကို အလင်းဝင်လာ တယ်။ သူ့အလင်းဝင်ခဲ့ရတဲ့ အရင်းခံအကြောင်းအချက်တွေကလည်း သိပ်ကို ခိုင်လုံပါ တယ်။ တကယ်တော့ သူ့အသက် သိပ်မကြီးသေးဘူး။ ဒါကြောင့် လောကကြီးမှာ အသက်ရှည်ရှည်နေချင်သေးတယ်တဲ့ စကားမစပ်ဖြတ်ပြောရမယ်ဆိုယင် ကျွန်က နိုင်ငံတော်ရဲ့ ယာယီအကြီးအကဲ တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ကို ဥပဒေကြောင်းအရ လုံးဝအရေးမယူပါဘူးလို့ အာမခံလိုက်တယ်။ သူ့ဆီကရတဲ့ သတင်းတွေကလည်း သိပ် အဖိုတန်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်အတွင်းက ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ လူယက်မှုကြီးရစ်မှုနဲ့ ပတ်သက် တဲ့အချက်အလက်တွေကို သူ့ဆီက သိလိုက်ရတယ်။ အဲဒီ လူယက်မှုကြီးတွေရဲ့ ခေါင်း ဆောင်ကတော့ ဘရန်ဆန်ပါပဲ။

အဲလေ။ ကျုပ်စကားတွေ ဘေးရောက်ကုန်ကြပြီ။ သူ့ အလင်းဝင်လာတာက တော့ သူ့အသက်အန္တရာယ်ကို ခိုးရိမ်လာလို့ပဲ။ ဘရန်ဆန်က ပြန်ပေးဆွဲလို့ရမယ့် ငွေတွေကို သူနဲ့ ဗန်အက်ဖင်နှစ်ယောက်တည်း ခွဲယူမယ်လို့ ပြောတယ်ဆိုပဲ။ ကျန်တဲ့ ငွေတွေကို ဂရုမစိုက်ဘူးတဲ့ အဲဒီလူတွေ ထောင်ထဲရောက်ကုန်မှာ သေချာတယ်။ ဗန် အက်ဖင်ဟာ ဇာတ်တူသားကို မစားကောင်းဆိုတဲ့ အယူအဆကို လက်ခံသူဖြစ်ပေမယ့် ခုနက အစီအစဉ်ကို သူ့လက်ခံလိုက်ယင် အဲဒီစားသွားဟာ နောက်တစ်ကြိမ်ကျွယ်င် သူ့ဆီလှည့်လာမှာကြောက်လို့ပဲ။ ဒါကြောင့် ဗန်အက်ဖင်က ရှေ့အလားအလာ ဘယ်လို ရှိတယ်ဆိုတာကို သူ့ခိတ်ဆွဲဟောင်းတွေ အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းတွေ သိစေချင်ပါ တယ်တဲ့ ပြီးတော့ သူ ဒီကို ပြေးမလာခင် အပေါင်းအသင်းလေးယောက်ကို သူနဲ့ပါလာ အောင် စည်းရုံးခဲ့ပါသေးတယ်တဲ့ အဲဒီလေးယောက်ဟာ ကျွန်တို့ဆီ မကြာခင်ရောက် လာတော့မှာပါ။ သူတို့ရောက်လာတဲ့အခါကျွယ်င် ဒီအစီအစဉ်ကပဲ ထပ်လွှင့်ပါမယ် အဲလေ ဖြစ်နိုင်ယင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်နားက တစ်ဖမ်းမှ မခွာကြပါနဲ့လို့ မှာပါရစေ'

အိုဟဲယားက ပြောလိုက်သည်။

'ဘုရား ဘုရား အိမ်ကြက်ချင်း အိုးမည်းသုတ်လွတ်လိုက်ပြီကိုး။ ဘရန်ဆန် တစ်ယောက် ဒီကိစ္စကို ပြောလည်အောင် ပြောရှင်းနိုင်ပါ့မလား မသိဘူး။ ဒီအကြံအည် သိပ်ကောင်းတယ်။ ခုအချိန်မှာ သူ့ကို လူတွေက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံတော့မှာလဲ။ ဒါ ခင်ဗျား စိတ်ကူးလား မစ္စတာရက်စ်ဆန်'

'အေးဗျား ကျုပ် စိတ်ကူးသာဆိုယင် သိပ်ကောင်းမှာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တ ဒီလောက်တောင် မလျင်သေးပါဘူး။ ဒါ ဟေဂင်ဗတ်လက်ချက်ပုံဖြစ်ရမယ်'

'ကျွန်ကတော့ ဗန်အက်ဖင်တစ်ယောက် သစ္စာဖောက်...'

'ဟုတ်ပါတယ်။ သူ သစ္စာဖောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကို ရုပ်မြင်သံကြားပေါ် မှာ အနီးတပ်ပြီး ရိုက်မပြော ကြည့်ပါလား။ နီးနီးကပ်ကပ်မြင်ရယင် သူ့ကို ဆေးခတ် ထားတာ လူတိုင်းသိကုန်မှာ'

'ဆေးခတ်ခံရတယ်။ ဟုတ်လား။ အလင်းဝင်လာတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ...'

'သူ့ အလင်းဝင်အောင် အတင်းအဓမ္မလုပ်ရတာမျှ ကျွန်က သူ့ကို အကြော သေဓာတ်ဖွဲ့နဲ့ အလစ်မှာ တွယ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ တံတားအောက်က ဖြတ်မောင်းလာ တဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်တို့ ချပေးလိုက်တယ်...'

'အင်း တံတားအောက်က ဖြတ်မောင်းလာတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘော၊ အားကြီးဖြစ်ပါ လိမ့်မယ်'

'ဘုရား ဘုရား ခင်ဗျားက ကျွန်ကို ယုံမှ မယုံပဲကိုး'

'ယုံပါတယ် သူငယ်ချင်းဗျ'

'တော်စမ်းပါဗျား။ ကျုပ် ညကြီး မင်းကြီးမှာ ရေဒီယို အသစ်ကလေးတစ်လုံး ဘယ်လိုလုပ်ရလာမှာတဲ့တဲ့'

အိုဟဲယားက သူ့ကို အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ

'ဟိုအလင်းဝင်မယ့် လူလေးယောက်ကိုတော့ ရေငုပ်သင်္ဘောနဲ့ ပို့လိုက်တာပဲ လား'

'ဘယ်တလား လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်အတွင်းကမှ သူတို့ကို အတင်းအဓမ္မဖော်ပြီး ခေါ်သွားကြတာ'

အိုဟဲယားက သူ့ကိုငေးကြည့်နေပြန်သည်။

သမားလိပိုက် တောင်ရွာနားပေါ်ရှိ ရေဒီယိုစခန်းထဲတွင် ယခု အုပ်စုခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသော ပါတာက ရုပ်မြင်သံကြားစက်မှ ပိတ်တားကိုကြည့်ယင်း ပြောချလိုက် သည်။

'တို့တော့ ရေရေလည်လည်ကြီး ပတ်တီးချတာကို ခဲလိုက်ရပြီပေါ့ကွာ'
သူ့ဘေးနားတွင် ဝိုင်းထိုင်နေသူလေးယောက်ထံ သူ့စကားကို တစ်ခွန်းမှ
ဝင်မပြောချေ။ သို့သော် ပြန်မပြော သဘောတူဆိုသည့် သဘောမျိုးဖြစ်ဖို့က ပိုများ
သည်။

ခုထိသသမ္မတကြီးက ထပ်ပြောသည်။

'အခု ခင်ဗျားတို့ ရှိနေတဲ့ တံတားကြီးကို မကြာခင် မြူနွင်းတွေဖူးတော့မှာ
သေချာတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်ုပ်ကို နောက်ထပ် လေးငါးမိနစ်အတွင်း မြင်နိုင်ကြ
မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲလေ မြူကွဲသွားတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ဆီက ထွက်ပြေးပြီး
အလင်းဝင်လာတဲ့လူတွေကို ပြုပါမယ်။ ဒါပေမယ့် စကားတစ်ခွန်းတော့ ပြောလိုက်ချင်
သေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ တောင်းဆိုတဲ့ငွေ ရရစေမယ်။ ဒါပေမယ့် ပြေးလမ်းကိုတော့
သေသေချာချာ ရွေးနော်။ ခင်ဗျားတို့သွားမယ့်လေဆိပ်ကို ဆင်းလို့မရအောင် လမ်းပိတ်ဖို့
ခြောက်မိနစ်ပဲ အချိန်လိုတယ်ဆိုတာ အသိပေးလိုက်ချင်တယ်။'

ဘရန်ဆန်က ခပ်တည်တည်မျက်နှာထားနှင့် ထိုင်ရာမှထပြီး နောက်ဆုံး
ကားဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဂစ်စကတ်က သူ့နောက်က လိုက်သွားသည်။ သူ
တပည့်အချို့က သူ့ကို တအံ့တဩ လှမ်းကြည့်ကြသည်။ တချို့ကတော့ သူ့ကို မကြည့်ပဲ
မျက်နှာလွဲထားကြသည်။ ကားထဲသို့ရောက်သောအခါ ဂစ်စကတ်သည် နောက်ဘက်
သို့သွားပြီး ဝိစင်ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ကို ယူလာသည်။ သူက ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ထဲ
သို့ အရက်ခပ်များများစီ လောင်းထည့်လိုက်၏။ ဘရန်ဆန်က ဖန်ခွက်တစ်ဝက်
လောက်ကုန်အောင် တစ်ကျွက်တည်း မော့ချလိုက်သည်။

'ကဲ ဂစ်စကတ်၊ မင်းကကော ဘယ်လိုလဲ၊ ကျောယားနေသလား။'

'ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ တွဲလုပ်လာတာ ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီ။ ဘဏ်မှာလည်း ငွေသန်း
ဝထန်းအထိ စုဆောင်းမိပြီဆိုတော့ ကျောမယားပါဘူး။ ကဲ ရယ်စရာစကားတွေ
ပြောမနေပါနဲ့တော့ဗျာ။ ဒီကိစ္စဟာ သိပ်ကို အရေးကြီးတယ်ဗျာ။ ငါ့အဖေက ကျုပ်
သွန်နီနဲ့ ခရိုင်စလာကလွဲယင် ကျန်တဲ့လူတွေက ခင်ဗျားကိုသိတာ တစ်နှစ်လောက်ပဲ
ရှိကြောင်းမယ်။ ဒီကိစ္စဟာတုန်းက သူတို့မျက်နှာထားတွေကို သတိထားမိခဲ့ရလား'

ဘရန်ဆန်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

'ဒီကောင်တွေ ဦးနှောက်ခြောက်ကုန်ကြပြီ မင်း သူတို့ကို အပြစ်တင်လော့'
'မတင်ပါဘူးဗျာ။ ငါ့အဖေကတော့ အပြစ်တင်မလော့'

'ဒီည နေမဝင်ဘူးဆိုမှ ငါ့အဖေက သစ္စာဖောက်တယ်ဆိုတာကို ငါလဲမယ်
သူ သစ္စာဖောက်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို နီးနီးကပ်ကပ်ရိုက်မပြတာ မင်း မြင်တယ်
မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ သူ့ကို စကားပြောခွင့်လည်း မပေးဘူး'

ခရိုင်စလာတစ်ယောက် တံခါးဝတွင် ပေါ်လာသဖြင့် သူ့စကားစပြတ်သွား
သည်။ ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်၏။

'ဖြစ်ပါတယ်ကွ။ ထာသာလာခဲ့ပါ။ မင်းကြည့်ရတာ စိတ်ရှုပ်နေပုံရတယ်'

'ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်နေတယ်။ ခုနက ဂစ်စကတ်ပြောတာကို
ကျွန်တော်ကြားလိုက်တယ်။ ငါ့အဖေကတော့ ဆေးထိုးထားလို့ ဝင်စကားပြောခွင့် မပေး
ကြတာ။ သူ ဘာပြောမိမှန်းမသိပဲ သူ့ကိုယ်ရေးရာဝင်ကို အစအဆုံးပြောမိမှာသေချာ
တယ်။ ငါ့အဖေက ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တွေပုခိတာ
လစ်ချက်ရှိသေးတယ်။ ဘိုယတ်နဲ့ ဘတ်လက် ခုလောက်ဆို ပြန်ရောက်ဖို့ကောင်းပြီ
သူတို့ကို မျှော်စင်ထိပ်မှာ မြင်လိုက်ရသေးတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ နောက်ထပ်
ထွက်ပြေးတယ်ဆိုတဲ့ လေးယောက် ဘယ်သူတွေဖြစ်မလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တော့
သိနေပြီ'

ဘရန်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။

'ထွက်ပြေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဆေးခတ်ခဲရတာ၊ ဒါကိုတော့ တို့ သဘောတူကြပြီ
ဒါပေမယ့် ငါ့အဖေက ဒီတံတားပေါ်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အပြင်ရောက်သွားသလဲ'
ဂစ်စကတ်ကဖြေဆိုသည်။

'အဲဒါကိုတော့ ဘုရားမှသိမှာပဲ။ ကျွန်တော် ဒီမှာမှ မရှိတာ။ ဟို မီးနှစ်ခါပြတ်
တုန်းက အပြင်ရောက်သွားတာများလား'

ဘရန်ဆန်က ပြန်ပြောသည်။

'အဲဒီနှစ်ကြိမ်စလုံး သူ ငါနဲ့အတူတူရှိနေတယ်။ ကဲ ခရိုင်စလာ၊ မင်းကကော
ဘယ်လိုထင်သလဲ'

'ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မထင်တတ်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပြောခဲ့ဖူး
သလို ကျွန်တော်တို့လူစုထဲမှာ ဇီဝာန်ကောင်တစ်ကောင်တော့ရှိနေပြီး ကျွန်တော်
တော့ ဒီတံတားပေါ်မှာ ဆက်တောင်မနေချင်တော့ဘူး'

ကာမိဒီသည် ဒုတိယယမ်းတွဲမှ စနက်တံများကို ဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် မှောင်စင် ထိပ်တွင်ရှိနေသည့် ရေငံ့ရာထံပြန်ကူးလာသည်။ ပြီးမှ ခရီးတိုအသံလွှင့်စက်ကို တောက်တိုင်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာနဲ့ပြောပါရစေ'

ခဏအကြာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကာတာနှင့် အဆတ်အသွယ်ရသွားသည်။ ဤတွင် ကာမိဒီက အစီရင်ခံလိုက်၏။

'စနက်တံတွေကို ဖြတ်ပြီးပါပြီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ တွန်းတော်နဲ့ ရေငံ့ရာ ဟိုဘက်ခြမ်း တို့ ကူးသွားရတော့မလား၊ ဘာရန်ဆန်က မနက် ဆယ်တစ်နာရီကျယ် အနောက်ဘက် ဆိုင်းကြီးမှာ ယမ်းတွဲထပ်ချည်ဦးမှာ မဟုတ်လား၊ တွန်းတော်တို့ကတော့ ဧည့်ခံကြိုဆိုရေးအလုပ်ကို သိပ်သဘောကျနေပြီ'

'မင်းတို့ပြောတာ သိပ်မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာရန်ဆန် တောင်ဘက်မှောင်စင်တို့ သူလူတွေ ထပ်လွှတ်ရဲမယ် မထင်တော့ဘူး'

'ဒီလူတွေ ကြောက်ရွေးပါပြီထင်တယ်'

'ထားပါတော့ကွာ၊ အလေ မင်းတို့နှစ်ယောက် ရုပ်မြင်သံကြား မကြည့်လိုက်ရတာ သိပ်နာသွားတယ်၊ ဒီကနေပြတဲ အစီအစဉ်တွေ သိပ်ကောင်းတယ်ကွ'

'ဒါပေမယ့် ထပ်လွှင့်ဦးမှာပါ၊ တွန်းတော်တို့ လစ်မဖြစ်မယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အောက်မှာ တော်တော်လေး နှင်းကွဲသွားပြီ'

ငါးမိနစ်အတွင်း တံတားပေါ်တွင် နှင်းကွဲသွားသောကြောင့် နေရောင်ခြည် ပြန်လက်လာသည်။ တံတားပေါ်ရှိ တစ်နေရာတွင် ခေါက်တံခါတ်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသော ဘာရန်ဆန်သည် ခရိုက်စလော အနားကပ်လာသဖြင့် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

'ဟေဂင်ဘက်က တယ်လီဖုန်းဆက်ပါတယ် မစ္စတာဘာရန်ဆန်၊ သူက နောက်နှစ်မိနစ်ကြာယင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ဖွင့်ကြည့်ပါလို့ပြောပါတယ်'

ဘာရန်ဆန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဘာလာမလဲဆိုတာ တို့အားလုံး သိပြီးသားပဲ မဟုတ်လား'

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဟေဂင်ဘက်ကိုယ်တိုင် အခမ်းအနားရှုလုပ်သည်။ သူက ဒုတိယသမ္မတကြီးလို ပေဝေဆာဆာ မပြောတတ်ပေမယ့် အချက်ကျကျ ပြောနိုင်စွမ်း ရှိသည်။

'ဘာရန်ဆန်ရဲ့လူဆိုးအင်ပါယာကြီး ပြုတွဲတော့မယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမယ့် ခေါင်ကဗျာ အက်လာပြီလို့တော့ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒုတိယသမ္မတကြီးက နောက်ထပ်

အလင်းဝင်လာတဲ့လူတွေကို ပြုပါမယ်လို့ ခုနက ကတိခံခဲ့တယ်၊ ဗန်အက်ဖင်က လူလေးယောက်ကို အလင်းဝင်လာအောင် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်၊ က ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ကြည့်ပါတော့ ခင်ဗျာ'

ချက်ချင်းလိုလိုပင် ပြကွက်ပြောင်းသွားပြီး စားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝိုင်းထိုင်နေသူ လေးဦးတို့ မြင်ကြရသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် ဖန်ခွက်ကိုယ်စီရှိနေကြပြီး စားပွဲအလယ်တွင် အရက်တစ်ပုလင်းရှိနေသည်။ သူတို့ချက်နာတွေကတော့ မကြည့်မသာ ဖြစ်နေကြသည်။ တကယ်တော့ သူတို့အတွက် ဖျော်စရာလည်း တစ်ကွက်မှ မရှိချေ။

ဟေဂင်ဘက်သည် မြင်ကွင်းထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

'ဟဲ၊ ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေပါပဲဗျား၊ ဗယ်ဘက်ကစပြီး မိတ်ဆက်ပေးရလင် ရက်စတန်၊ ဟာရီမင်၊ ဘတ်လက်နဲ့ ဘိုယတ်ပါ၊ စကားမစပ် ပြောရဦးမယ်ဆိုသင် ဘာရန်ဆန်ရဲ့ ညာလက်ရဲ့တစ်ယောက်ကတော့ ခေါင်းကွဲပြီး ဆေးရုံရောက်နေတယ်၊ ဟဲ နောက် ဘာဆက်ဖြစ်ဦးမလဲဆိုတာ တွေးသာကြည့်ကြပေတော့၊ အခုလို အားပေးကြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာများ ငြိမ်ကျသွားသည့်အခါ ဟေဂင်ဘက်ဆီသို့ ရဲသားတစ်ယောက် အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာသည်။

'ဆရာအတွက် သမားလိပိုက်တောင်ကုန်းက တယ်လီဖုန်းလာနေတယ် ဆရာ'

နောက်ဆယ်စက္ကန့်ကြာသောအခါ ဟေဂင်ဘက်တစ်ယောက် ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်ထဲသို့ ပြန်ရောက်နေပြီး တစ်ဖက်မှပြောသည်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် နားထောင်နေသည်။ သူက တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချပြီးသောအခါ ဟင်းခရစ်၊ နယူးဆန်နှင့် ကာတာတို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်မယ့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ပါတဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးနဲ့ လက်နက်တိုင်ရဲသားတွေပါတဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး၊ အဲဒါ နှစ်စီးရအောင် စီစဉ်ဖို့ ဘယ်လောက်ကြာလဲ'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာတာကဖြေသည်။

'ဆယ်မိနစ်၊ အဲလွန်ဆုံးကြာလှ ဆယ်နှစ်မိနစ်ပေါ့'

ဝစ်စကတ်က နာနာကျည်းကျည်း ပြောလိုက်သည်။

'တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပဲ့ ပဲ့ပါသွားပြီ၊ မျက်စိပိုဝင်ဆိုသလို သိပ်အခဲရခက်တာပဲ၊ ကျွန်တဲလူတွေ စိတ်ဓာတ်ကျအောင် တမင်လုပ်နေတာ ညွှတ်တဲ့ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် ဓားစာခံတွေကို နှိပ်စက်လို့ကလည်းမဖြစ်၊ ခင်ဗျားနည်းအတိုင်း ရုပ်မြင်သံကြားနဲ့ ပြန်အုပ်နေတာ မစွတာဘရန်ဆန်'

ဘရန်ဆန်ကတော့ အထူးတလည် စိတ်ချောက်ချားပုံမပေါ်။

'ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနည်းနဲ့ ပြန်တွယ်နေတာ၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဒီလူတွေ ထုပ်ပုံတိုင်ပုံ သိပ်မဆိုးလှဘူး၊ ကဲ ငါတော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ မင်းတို့ကတော့ ဘယ်လိုလဲ'

ဂစ်စကတ်နှင့် ခရိုက်စလာတို့သည် တစ်ဦးမျက်ခွက်ကို တစ်ဦးက ကွက်ကနဲ လှမ်းကြည့်မိကြသည်။ တကယ်တော့ ဘရန်ဆန်သည် သူများထံမှ အကြံဉာဏ် တောင်းလေ့ တောင်းထရှိသူ မဟုတ်။

ခရိုက်စလာကပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့က ဓားစာခံတွေကို ဒီတံတားကြီးပေါ်မှာ ပိတ်လှောင်ထားခဲ့တာ၊ အခုတော့ ကျွန်တော်တို့တတွေ သောက်တံတားကြီးပေါ်မှာ အပိတ်အလှောင်ခံနေရ သလို ပြန်ဖြစ်နေပြီ၊ ဘာမှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားလို့ မရတော့ဘူး'

ဂစ်စကတ်က ဝင်ပြောပြန်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ သမ္မတကြီးစီးတဲ့ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ ရှိနေယင် ပိုကောင်းမယ်၊ အဲဒီလေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးနဲ့ဆက်သွယ်လို့ရတဲ့ ဆက်သွယ်ရေးတီရိယာတွေ ရှိတယ်'

'ဒါဖြင့်ယင် တို့အချိန်မကျသေးပေမယ့် ဒီကကြီးပြီး သုတ်ပြေးမှဖြစ်တော့မှာပေါ့ ငါလည်း သဘောတူတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စအတွက် သူတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး ပြန်တွယ်ခဲမယ်၊ ငါ့ကို ဒီလိုလားစမ်းလို့ မရဘူးဆိုတာ သိသွားအောင် ဒီသောက်တံတား ကြီးတို့ မျက်ဆီးပစ်ခဲမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်နေတဲ့ယင်းတွဲနစ်တွဲကို မြောက်ဘက်မျှော်စင် ဘဲ အနောက်ဘက်ဆိုင်းကြီးမှာ သွားမချည်သင့်ဘူးလို့ ငါထင်တယ်'

ဂစ်စကတ်က ပြန်ပြောသည်။

'ဒီဘက်ကလူ ထပ်ပဲ့ပါမသွားစေချင်ယင် မလုပ်တာပဲရှုကောင်းမယ်'

'ကဲ ဒါဖြင့်ယင် ယမ်းတွဲတွေကို တို့အောက်မှာပဲ ချည်မယ်၊ ရဟတ်ယာဉ် နှစ်စီးကြားမှာရှိတဲ့ အနိမ့်ဆုံးနေရာမှာ ချည်မယ်၊ ဒါဆိုယင် လုံလောက်ပါလိမ့်မယ်'

နှောက်နာရီဝက်အကြာတွင် ကျွန်နေသည့် ယမ်းတွဲနှစ်တွဲကိုချည်ပြီးသွားသော အခါ ခရိုက်စလာ ပေါက်ချလာပြန်သည်။

'ဟေဂင်ဘက် ဖုန်းဆက်ပြန်ပြီ၊ နောက် နှစ်မိနစ်ကြာယင် စိတ်ဝင်စားစရာ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ဟစ်ခုရှိပါတယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ အဲဒီအစီအစဉ်ပြီးလို့ ငါ့မိနစ် ကြာယင် သူ ထပ်ဆက်ပါဦးမယ်တဲ့၊ သူ့စကားအရတော့ အရှေ့ဘက် (နယူးဂျော့) အရှေ့ကြီးတဲ့ သတင်းနှစ်ခုလားစရာရှိတယ်လို့ပြောတာပဲ'

'ဒီတော် ဘာတွေထွင်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး'

ဘရန်ဆန်သည် သူ ထိုင်နေကျ ကုလားထိုင်သို့သွားပြီး နေရာယူသည်။ သူ တေးနှင့် နောက်ဘက်ရှိ ကုလားထိုင်များတွင် ချက်ချင်းလိုလို လှပြည့်သွားသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်ပိတ်ကားပေါ်တွင် အသက်ဝင်လာသည်။

ပထမတွင် အလွန်ကြီးမားလှသော ဂေါက်သီးဘော်လုံးကြီးတစ်ခုကို မြင်ကြရ သည်။ တကယ်တော့ သမားလိပိုက်တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ရေဒါစခန်းကို ရိုက်ကူးပြသနေ ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် မြင်ကွင်းထဲတွင် လက်နက်ကိုင်ရဲသားနှင့် အရပ်သား စုစုပေါင်း ဆယ်ယောက်ခန့်ပါအော အုပ်စုတစ်စုပေါ်လာသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် စကားပြောခွက် တို့ကိုင်၍ ရပ်နေသူမှာ ဟင်းဒရစ်ပင်တည်း။

ဟင်းဒရစ်က ရှေ့တိုးသွားသည်။ ဤတွင် ပွင့်နေသော တံခါးပေါက်ထဲမှ လူငါး ယောက် လက်မြှောက်ပြီး ထွက်လာကြ၏။ ရှေ့ဆုံးက ထွက်လာသူသည် ဟင်းဒရစ်နှင့် သုံးပေအကွာသို့ ရောက်သည့်အခါ ရပ်လိုက်သည်။

ဟင်းဒရစ်က မေးလိုက်၏။

'မင်း ပါကာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အေး ငါကတော့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုက ရဲချုပ်ဟင်းဒရစ်ပဲ၊ မင်း ဒါ မိမိဆန္ဒ အလျောက် လက်နက်ချအဖမ်းခံတာ မဟုတ်လား'

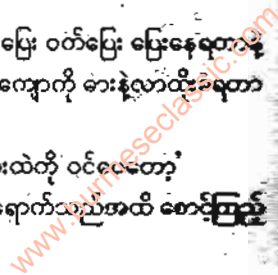
'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ခုလို အဖမ်းခံလိုက်တာက တစ်သက်လုံး ခွေးပြေး ဝတ်ပြေး ပြေးနေရတာနဲ့ စာယင်၊ ပြီးတော့ ဟိုခွေးမသား ဘရန်ဆန်က နောက်ကျောကို ဓားနဲ့လာထိုးခံရတာ ထက်စာယင် ပိုကောင်းလို့ပေါ့။'

'ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ငါဖမ်းတယ်၊ ရဲအချုပ်ကားထဲတို့ ဝင်လေတော့'

ဟင်းဒရစ်က သူတို့အားလုံး ရဲအချုပ်ကားထဲ ရောက်သည်အထိ စောင့်ကြည့်

နေပြီနောက် စကားပြောခွက်ထဲသို့ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော်ကတော့ ဒုတိယသမ္မတကြီးလို မစ္စတာဟောင်ဘက်လို သိပ်စကား မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပြောချင်တာတစ်ချက်ကတော့ တစ်မနက်တည်း မှာ သစ္စာဖောက် အလင်းဝင်လာတဲ့လူ ဆယ်ယောက်ရလိုက်တာ သိပ်မဆိုးဘူးလို့ ပြောပါရစေ၊ ငြီးတော့ တစ်မနက်ခင်းလည်း ကုန်မသွားသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နောက် တစ်နာရီအတွင်း ကျုပ်တို့တက်က ရုပ်မြင်သံကြားထပ်လွှင့်ဖို့ အစီအစဉ်တော့ မရှိသေး ပါဘူး'

ရက်စပ်ဆန်သည် ထိုင်ရာမှထပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နှစ်စက္ကန့် အကြာတွင် ဗိုလ်ချုပ် ကတ်တလန်၊ သတင်းထောက်ဂရပ်ဖ်တန်တို့နှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံကြ၏။ ချက်ချင်းလိုလို ဓားစာခံ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သတင်းစာဆရာ အသီးသီးသည် မိမိတို့အတွက် သတ်မှတ်ပေးထားသော ကားကြီးများဆီသို့ ထ၍ ထွက်ခွာသွားကြ သည်။ သတင်းစာဆရာများကတော့ ကင်မရာတွင် ဖလင်လိပ်လဲရန်၊ တချို့ကတော့ တိုက်ပြန်ပို့ဖို့ သတင်းရေးကြရန်အတွက် ပြန်သွားကြဟန်တူသည်။ ဓားစာခံများက လည်း အာခေါင်ခြောက်လာသဖြင့် အဖျော်ယမကာများ ဖိဝဲရန် ပြန်ကြပုံရသည်။ အထူးသဖြင့် သမ္မတကြီးက ပို၍ အာခေါင်ခြောက်နေပုံပေါက်သည်။ ငြီးတော့လည်း နေပူကျဲကျဲ တံတားပေါ်တွင်နေရသည်ထက် လေအေးစက် တပ်ဆင်ထားသော မော်တော်ကားထဲတွင် နေရတာက ပိုမိုခံနိုင်ရည်မှာ အမှန်။

ဂစ်စကတ်က ဒေါသတကြီး ပြောချလိုက်သည်။
'ဒီကောင် သိပ်မိုက်တယ်၊ သိပ်ကို မိုက်တဲ့အကောင်၊ ခုလောက် လွယ်လွယ် တူတူ အနပ်ခံရလောက်အောင် အရသလား'
ဘရန်ဆန်လေသံတွင် စိတ်ပျက်သံနည်းနည်းပါလာသည်။
'ဒါကတော့ သူ့နားမှာ ဂစ်စကတ်လိုလူမျိုး ရှိမနေလို့ပေါ့'
'သူ ခင်ဗျားကို ဖုန်းဆက်နိုင်သားပဲ၊ ကျုပ်ကိုလည်း ဖုန်းဆက်နိုင်သားပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုလည်း သိပ်အပြစ်တင်လို့ မြစ်ဘူး ခန့်ကံစလာက ဝင်ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တွေ့မိတာ တစ်ချက်တော့ရှိတယ် မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ကျွန်တော်တို့ ကို ပိုက်ဆံပေးလို့ ဒီဘက်က ဓားစာခံတွေပြန်လွတ်မယ်၊ အဲဒီလို လွတ်ပြီးတဲ့နောက် သူတို့ပေးထားရတဲ့ ငွေတွေထဲက ငွေအတော်များများ သူတို့လက်ထဲ ပြန်ရောက်အောင် သူတို့ အခုဖမ်းထားတဲ့ လူတွေကို ပြန်လွတ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ပြန်အကျပ်ကိုင် ချင်တယ်နဲ့တူတယ်။ သဘောကတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားလူတွေအပေါ် ခင်ဗျား ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ဘူးဆိုတာကို သိထားပုံရတယ်'

'ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါ အပေးအယူ လုံးဝ မလုပ်တော့ဘူး။ တို့လုပ်ရတာ နည်းနည်းတော့ ပိုခက်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် အပေးအယူတော့ မလုပ်တော့ဘူး၊ ကံ ဟောင်ဘက် ဘာပြောမလဲဆိုတာသိရအောင် ငါ သွားမေးလိုက်ဦးမယ်'

ဘရန်ဆန်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချယ်င်း နောက်ဆုံးကားဆီသို့ လျှောက်သွား သည်။ သူ့အမူအရာကို ကြည့်ရခြင်းဖြင့် ဘရန်ဆန် နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားနေပုံရသည်။

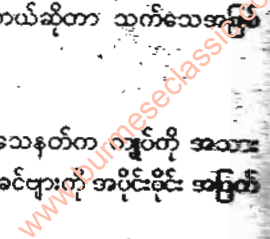

အစောင့်ဖြစ်သူ မက်သည် အမိပတ်ဓားစာခံပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအားလုံး ကားပေါ် ရောက်သည်အထိစောင့်နေပြီး တံခါးကို သော့ခတ်၍ သော့ကို အိတ်ထဲထည့်လိုက် သည်။ စက်သေနတ်ကလေးကို သူ့လက်ထဲတွင် တွဲလောင်းချ၍ကိုင်ထားသည်။ သူက နောက်ပြန်လှည့်လိုက်ရာ ကတ်တလန်က သူ့မျက်နှာနှင့် သုံးပေခန့်သာကွာသောနေရာ မှ သေနတ်အသေးစားကလေးတစ်လက်နှင့်ချိန်ထားကြောင်း တွေ့လိုက်သည်။ တတ်တလန်က ပြောလိုက်သည်။

'လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမလုပ်ဖို့ ကျုပ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ မင်းသေနတ်ကို မြှောက်ဖို့ ကြိုးစားတာနဲ့တဲပြင်နက် မင်းလည်းနှာခေါင်းကျည်ပွေ့တွေ့သွားလိမ့်မယ်၊ ကဲ ဒီက လူကြီးမင်းများကိုလည်း ကျုပ် သူ့ကို ကြိုသတိပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ သက်သေအဖြစ် တိုင်တည်ချင်တယ်'

မက်လေသံက သရော်တော်တော်။

'ဘာ အဲဒီသေနတ်ပစ်ကွေးကလေးနဲ့လား၊ ဒီသေနတ်က ဂျာမန်ကို အသား ဖျောက်သလောက်ပဲရှိမှာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သေနတ်က ခင်ဗျားကို အပိုင်ခိုင်း အပြစ်

ပြတ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်မှာဗျ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဧဟာဒီ သေနတ်ပိစီကွေးလေးထဲမှာပါတဲ့ ကျည်ဆန် ထိပ်ဖူးမှာ ဆိုင်ယာနိုက် အဆိပ်တွေလူးထားတယ်ဆိုတာ ကြည့်သတိပေးချင်တယ် ဒီကျည်ဆန်က အသားကို ပွန်းပဲ့သွားရုံနဲ့ မင်းချက်ချင်း အသက်ထွက်သွားမယ် သိလား ယွန်နီကလွဲလျှင် ဘရန်ဆန်တပည့်များသည် မိုက်ရွှေရဲများ မဟုတ်ကြပေ။ ထိုအတူ မက်သည်လည်း မိုက်ရွှေရဲတစ်ယောက်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူက အလွယ် တကူ လက်နက်ချလိုက်သည်။ ကတ်တလန်က သူ့ကို ကားနောက်ပိုင်းဆီသို့ သူ့ရှေ့မှ သွားခိုင်းလိုက်ပြီး ရေခဲခန်းထဲသွင်း၍ တံခါးကို အပြင်မှသော့ခတ်၍ ပိတ်လိုက်သည်။ သမ္မတကြီးက မေးသည်။

'ကဲ ဘယ်လိုလဲ'

ကတ်တလန်က အဖြေပေးသည်။

'သိပ်မကြာခင် အပြင်ဘက်မှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲတွေဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ ဒီဗရတ် ဗရတ်တွေထဲမှာ ခင်ဗျားတို့အားလုံး အထိအခိုက် မရှိစေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီကားတံခါး တို့ သော့ခတ်ပြီး ပိတ်ထားမှဖြစ်မယ်။ အပြင်ဘက်မှာ အသက်ရှူကျပ်တဲ့ ငွေတွေနဲ့ ပစ်ကြခတ်ကြမှာ။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဘရန်ဆန် ဒီကိုလာပြီး ခင်ဗျားတို့ထဲက တစ်ယောက်နစ်ယောက်ကို သေနတ်နှစ်ဖွဲ့ကြိုးစားလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီတံခါးကြီးကို သော့ခတ်ထားယင် မှန်ကလည်း သေနတ်ကျည်ဆန်မပေါက်တဲ့ မှန်ခွံဖြစ်နေတော့ သူ ဘာမှလုပ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ အခု ကျုပ်ဆီမှာ သေနတ် နှစ်လက်ရှိနေပေမယ့် ပစ်ဖို့ ခတ်ဖို့ ကျုပ်စိတ်မကူးဘူး။ သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ရဟတ်ယာဉ် ပေါ်ခေါ်တင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ရဟတ်ယာဉ်ကလည်း မြေပေါ်ကတစ်လက်မ တောင်ကြွနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

သမ္မတကြီးက မေးသည်။

'ခင်ဗျား ဒီကိစ္စတွေကို ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

'သိပ်ကို စိတ်ချယုံကြည်ရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆီကပေါ့၊ ဒီသေနတ်ကို လာလေး တဲ့ ရက်စိဆန်ဆီက'

'ရက်စိဆန်၊ ဟုတ်လား၊ သူက ကျုပ်တို့နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ၊ သူတို့ ကျုပ်မသိပါလား'

'ခင်ဗျား မလွဲမသွေ သိရတော့မှာပါ။ သူက အက်စ်ဘီအိုင်မှာ ဟောင်ဘက်ရဲ့ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံမယ့်လူလို့ဆိုတာပဲ'

သမ္မတကြီးက ညည်းညည်းညာညာပြောလိုက်သည်။
'အေး ကောင်းတယ်၊ သူများတွေ နားမဆုံအောင်ကြားပြီးမှ ကျုပ်သိရတာချည်း

၀

ရက်စိဆန်ကတော့ ကတ်တလန်လို စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောမနေပါ။ စကားထဲသို့ နောက်ဆုံးမှ ဝင်လာပြီးနောက် ထူးထူးခြားခြား သံသယဝင်နေပုံမရသော အစောင့်ဖြစ်သူ ပိတာကို အလစ်တွင် တွယ်ထည့်လိုက်သည်။ ပိတာကသော့ပေါက်ထဲ သို့ သော့ခတ်ထိုးသွင်းပြီး သော့ခတ်နေစဉ် ညာဘက်နားရွက်အောက်ပိုင်းကို လက်ဝဲ၊ စောင်းနှင့် တစ်ချက်တွယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်စိဆန်သည် ပိတာထံမှ သော့နှင့် စက်သေနတ်ကို ယူလိုက်ပြီးနောက် သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ဒရုတ်တိုက်ဆွဲယူလာပြီး ယာဉ်မောင်းသူ၏ ထိုင်ခုံပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ သူ့အသံလွှတ်စက်ကလေး ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

'ရက်စိဆန်ပါ'

'အေး ပြော၊ ဟင်းဒရစ်ပါ'

'အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလား'

'ဟောင်ဘက်က ဘရန်ဆန်နဲ့ တယ်လီဖုန်းဆက်နေတုန်းပဲ'

'သူတို့စကားပြောပြီးပြီးချင်း ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်ဆက်သွယ်ပါ'

ဘရန်ဆန်က ပြောလိုက်သည်။
'ဒါဖြင့်ယင်း ဥရောပတိုက်ကို ငွေတွေရောက်သွားပြီပေါ့၊ ကောင်းစွာယ်ဗျို သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် စကားဂုဏ်ကလေး ဘာလေးတော့ ရှိရမှာပေါ့'

'ရိုပါတယ်၊ သိပ်ကို ဆီလျော်တဲ့စကားဂုဏ်ပါ၊ စကားဂုဏ်က 'ကမ်းလွန်' တဲ့ ဟောင်ဘက်အသံမှာ ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။ ဘရန်ဆန်က တယ်လီ ဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချွယ်ယင်း ခပ်ယုံယုံပြောလိုက်သည်။

ဟင်းဒရစ်အသံသည် ရေဒီယိုထဲက ပေါ်ထွက်လာသည်။

'သူတို့ပြောဆိုပြီးကြပြီ'
'ဖြစ်ပြီပေါ့'
'ကဲ စမယ်'

ရက်စပ်ဆန်သည် ထရန်စဂွတာ ရေဒီယိုကလေးကို ကင်မရာအိတ်ထဲသို့ ပြန်
မထည့်တော့ပါ။ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ကင်မရာ သိုင်းကြိုးကိုလည်း
ဝခုံးမှဖြုတ်၍ ကင်မရာကို ကြမ်းပေါ်တွင်ချထားလိုက်သည်။ ရက်စပ်ဆန်က တံခါးထိ
သောနှင်ဖွင့်လိုက်ပြီး တံခါးကို နည်းနည်းလေးဟ၍ နောက်ဘက်သို့ ပြန်ချောင်းကြည့်
သည်။

ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် နောက်ဆုံးကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်နှင့်တပြိုင်နက်
မီးခိုးငှဲကျကွဲပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် ယခင်ငှဲထက် ဂိုက်နှစ်ဆယ်ခန့် ပိုနီးလာ
သည်။ ဘရန်ဆန်သည် တစ်ကိုယ်လုံး အကြောသေသွားသူပမာ ထိုနေရာမှာပင်
မှတ်တက်မိသလိုရပ်နေသည်။ အိုဟဲယားကမူ မီးခိုးငှဲစကွဲသည်နှင့်တပြိုင်နက် လူနာတင်
ယာဉ်နောက်ဘက်သို့ အပြေးအလွှားသွားပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်ယင်း ကားထဲဝင်သွား
သည်။ ယာဉ်မောင်းသူကတော့ ကားထဲတွင် ရောက်နှင့်နေပြီဟု သူထင်သည်။

ဘရန်ဆန်သည် မှတ်တက်မိနေရာမှ ပြန်သတိရလာသည်။ သူ နောက်ဆုံးကား
ထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်မယင်း ကျယ်ကျယ်
လောင်လောင် အော်လိုက်သည်။

'ဟေဂင်ဘက်၊ ဟင်းဒရစ်'

ဟင်းဒရစ်သည် လွန်ခဲ့သော ငါးမိနစ်ခန့်က သမားလိပိုက်တောင်ကုန်းရှိ ရေဒီ
စခန်း၌ရှိနေခဲ့သဖြင့် ထိုအချိန်တွင် ပြန်မရောက်နိုင်သေးသည်ကို ဘရန်ဆန်တစ်
ယောက် သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားပုံရသည်။

'ဟေဂင်ဘက်ပါ'

'ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ'

'ကျုပ် ဘာလုပ်လို့လဲ'

ဟေဂင်ဘက်လေသံက ဒေါပွစရာကောင်းလောက်အောင် အေးအေးဆေး
ဆေးရှိလှသည်။ မီးခိုးလုံးများသည် ထိုအချိန်တွင် ဂိုက်တစ်ရာခန့်သာ ဝေးတော့သည်။
ဘရန်ဆန်က ဆက်အော်ပြောသည်။

'သမ္မတကြီးစီးလာတဲ့ကားထဲကို ကျုပ် အခုဝင်မယ်၊ ဒါဆိုယင် ကျုပ် ဘာလုပ်
မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရောပေါ့'

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် စကားပြောခွက်ကို ဆောင်ချလိုက်ယင်း ပစ္စတီ
သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

'ဟေ့ ဂစ်စကတ်၊ တောင်ဘက်က ပုင်တိုက်ချင် တိုက်လိမ့်မယ်၊ အသင့်ပြင်
ထားလို့ တို့လူတွေကိုပြောလိုက်၊ တောက်၊ ဒီကောင်တွေ ဣလိပ်ဖြစ်ရမယ်'
ထိုအချိန်တွင် ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်ဒလီက ကားနောက်ပိုင်းမှ ရှေ့သို့ထွက်လာ
သည်။ ဤတွင် ဘရန်ဆန်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို နောက်ဘက်သို့ပြန်တွန်းယင်း
'ဟေ့ မင်းတို့နှစ်ယောက် ခုအချိန်မှာ ဒဏ်ရာရလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ဟေ့ ဝန်
စကတ်၊ မင်းလည်း ဒီမှာပဲနေ၊ တို့လူတွေကို ဒီပြန်လာခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်၊ ပြီးတော့ ဟေဂင်
ဘက်ကို ငါဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကိုပါ ပြောပြလိုက်'

ဂစ်စကတ်က ဘရန်ဆန်ကို အထိတ်တလန့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဘရန်ဆန်
တစ်ယောက် မှားမှားယွင်းယွင်း ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေပုံကို သူတစ်ခါမှ တွေ့
မမြင်ဖူးခဲ့သေးချေ။

ဘရန်ဆန် လမ်းပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ချိန်တွင် မီးခိုးငှဲနှစ်လုံးနောက်ထပ်ကျ
လာသည်။ မည်းမှောင်ထူထပ်နေသော မီးခိုးလုံးများကြောင့် တောင်ဘက်ရွှေ့စင်ထိ
ခပ်ရေးရေး ခပ်ဝါးဝါးသာ မြင်ရတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မီးခိုးလုံးများသည် သူနှင့်
ဂိုက်ငါးဆယ်ခန့်သာကွာတော့သည်။ သမ္မတကြီး စီးလာသော အလယ်တန်းဆီသို့
ပြေးသွားပြီး တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို အတင်းဆွဲဆောင်၍ ဖွင့်ဖို့ကြိုးစားသည်။ သို့သော်
တံခါးကြီးသည် နည်းနည်းလေးမှ မလှုပ်ချေ။

နောက်ထပ် မီးခိုးငှဲတစ်လုံး ထပေါက်ပြန်ပြီ။ ထိုငှဲသည် နောက်ဆုံးကားပေါ်သို့
ကျရန် သီသီလေးလွဲသွားသည်။ ဘရန်ဆန်သည် ကားတံခါးမှန်ကို ပစ္စတီခင်နှင့်ထု
ယင်း အထဲသို့ချောင်းကြည့်သည်။ အစောင့်ဖြစ်သူ မက်ရှီနေမည်ဖြစ်သော ယာဉ်မောင်း
သူထိုင်ခုံတွင် မည်သူမျှမရှိ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသည်။ သူနှင့် ဆယ်ပိတ်ခန့်
အကွာ၌ နောက်ထပ် ငှဲတစ်လုံးထပေါက်ကွဲချိန်တွင် တံခါးဝ၌ ဝိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တ
လန်ပေါ်လာသည်။

ထိုကားကြီးကို အသံလုံးအောင် အထူးတလည် စီစဉ်ထားကြောင်း သူတွေ့
ပြီး ယာဉ်မောင်းသူ၏ထိုင်ခုံကို လက်ညှိုးထိုးပြယင်း အော်ပြောလိုက်သည်။ တယ်ယာလန်
က ပခုံးတွန့်ပြသည်။ ဘရန်ဆန်က သော့ပေါက်ရှိရာသို့ ပစ္စတီခင်သန်ထု
လေးချက်ဆက်တိုက်ပစ်ယင်း တံခါးလက်ကိုင်ကို ဆွဲဆွဲပြန်သည်။ သို့သော် အထူး
အဓမ္မဖွင့်သည့် ကိစ္စမျိုးကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် အထူးတလည် စီစဉ်ထားသည် ဖြစ်ရာ

ဘရန်ဆန်အဖို့ ကံကောင်းသွားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်နောက်ပစ်ထားသော တတ်တလန်၏ညာဘက်လက်ညှိုးသည် ဆိုင်ယာနိုက် အဆိပ်လေသေနတ်မောင်းပေါ်တွင် အသင့်ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ်တစ်လုံးသည် ဘရန်ဆန်နှင့် တည့်တည့်တွင်ကျကွသည်။ ချွတ်ချင်းလိုလိုပင် အနံ့ဆိုးရွားလှသော မီးခိုးလုံးများက သူတစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ဘရန်ဆန်က သော့ပေါက်ကို သေနတ်နှင့် နှစ်ချက်ထပ်ပစ်လိုက်ပြီး ထပ်ဖွင့်ရန် ကြိုးစားပြန်သည်။

ရက်ပ်ဆန်သည် ရှေ့ဆုံးတံခါးမှသော့တံကို ဆွဲနုတ်ပြီး လမ်းပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းသည်။ ထို့နောက် ကားတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ကားတံခါးကို အပြင်က သော့ပြန်ခတ်သည်။ သော့တံကိုမူ သော့ဖိမိတ်မှာပင်ထားခဲ့သည်။ သူနှင့်တည့်တည့်တွင် မီးခိုးငွေ့တစ်လုံးကျကွပြန်၏။

အဆိုပါမီးခိုးများသည် ရှာခေါင်းနှင့် လှည့်ချောင်းတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အလွန်အနေရအထိုင်ရခက်ခဲသောလည်း မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင် တစ်စုံတစ်ယောက်အကြော အခြင်သေသွားစေသည်အထိ မီးခိုးရွားလှပါ။ ဘရန်ဆန်သည် အလယ်ကား၏ကိုယ်ထည်ကို လက်နှင့်စမ်းယင်း နောက်ဘက်ကားဆီသို့ အရောက်ပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် နောက်ဆုံးကားတံခါးကို ပိတ်ထားပြီဖြစ်သဖြင့် ဘရန်ဆန်က တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး အထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။ သူက တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်၏။

ကားထဲရှိလေသည် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ပင် ရှိနေသေးသည်။ ကားထဲတွင် မီးဖွင့်ထားသည်။ ရွှေအေးစက်ကလည်း ပုံမှန်အတိုင်း အလုပ်လုပ်နေသည်။ ဂစ်စကတ်က တယ်လီဖုန်းဆက်နေဆဲဖြစ်သည်။ ဘရန်ဆန်က ချောင်းဆိပ်မဆိုးအောင် သူ့ကိုယ်သူထိန်းလိုက်သည်။

‘ငါ ဝင်လို့မရဘူး၊ တံခါးပိတ်ထားတယ်၊ မက်ကိုလည်း ရှာမတွေ့ဘူး၊ ကဲ အာသတင်းထူးသေးသလဲ’

‘ဟေဂင်ဘက်နဲ့ ဆက်လို့ရတယ်၊ သူကတော့ ဒီကိစ္စကို သူ့ဘာမှမသိရပါဘူး၊ ထူး သူ့ကိုယ့်ရမလား၊ မယုံရဘူးလားဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း မသိတော့ဘူး၊ သူက အခု ဒုတိယသမ္မတကို ခေါ်ခိုင်းထားတယ်’

ဘရန်ဆန်သည် ဂစ်စကတ်လက်ထဲရှိ တယ်လီဖုန်းကို ဖတ်ကနဲ ဆွဲယူလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဒုတိယသမ္မတကြီး၏ အသံက ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ဂစ်စကတ်ဆိုတာ မင်းလား’

‘ကျုပ် ဘရန်ဆန်ပါ’

‘တို့က စတိုက်တာမဟုတ်ဘူး၊ တိုက်လည်း မထိုက်စေရဘူး၊ တို့ဘက်က စားစာခံတွေခေါင်းကို သေနတ်နဲ့အချိန်ခံထားရချိန်မှာ တို့က မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ဝင်တိုက်ပါမလား၊ အခု ဝှက်လုပ်တာက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကကတော့၊ သူက ဘာလုပ်ချင်လို့ လဲမသိဘူး၊ တယ်လီဖုန်းနဲ့ဆက်တော့လည်း စကားပြောခွက်ကို ကောက်မတိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယူးဆန်ကိုလွှတ်ပြီး ပြောခိုင်းထားတယ်၊ ရပ်တန်းက ရပ်ချင်ရင် မရပ်ရင် သူ့အလုပ်အမြတ်ပဲ’

ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်ထဲတွင်ရှိနေသော ဒုတိယသမ္မတကြီးက ဟေဂင်ဘတ် ဖက်သို့လှည့်ပြီးမေးလိုက်သည်။

‘ကဲ ကျုပ်ပြောတာ မပိုင်ဘူးလား’

ဟေဂင်ဘတ်က ပြန်ဖြေသည်။

‘ဒုတိယသမ္မတကြီး ခင်ဗျားတော့ လူပေါင်းမှာနေပြီ၊ ခင်ဗျားလည်း ကျုပ်ထံ ခုသာဝါဒတွေ တော်တော်ပြောတတ်လာပြီ’

ဂစ်စကတ်ကမေးသည်။

‘ခင်ဗျား သူပြောတာယုံသလား’

‘သူပြောတာ နည်းလမ်းကျသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဟုတ်မဟုတ် ဘုရားမှသိဖော်မင်း ဒီမှာနေ၊ တံခါးကိုပိတ်ထား’

ဘရန်ဆန်သည် လမ်းပေါ်သို့ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ မီးခိုးနည်းနည်းပင်းသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း မျက်ရည်ပူများကျလာသည်အထိ ဒုက္ခပေးနိုင်သေးသည်။ ပြီးတော့ သူပြန်၍ ချောင်းဆိုးစပြုလာသည်။ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းမြောက်တွင် ခပ်ဖြူဖြူပစ္စည်းတစ်ခုနှင့် ဝင်တိုးမိသည်။

‘ဟေ့ ဒါဘယ်သူလဲ’

ခရိုက်စလာသည် သူ့ကိုယ်သူထိန်း၍ မရလောက်အောင် အပြင်းအထန် ချောင်းဆိုးနေသည်။

‘ဘာဖြစ်နေတာလဲ မစွတာဘရန်ဆန်’

'ဘုရားမှသိမယ်၊ ရစ်ချတ်ပြောပုံအရတော့ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ တို့ကိုဝင် တိုက်မယ်သဘောမျိုးတွေ့ရသလား'

'ဝင်တိုက်တာတွေ့ရသလား၊ ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တော့ ရှေ့ဘက်ကို တယ် လောက်တောင် မမြင်ရတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာသံမှတော့ မကြားဘူး'

သူပြောလိုက်ချိန်မှာပင် ဆက်တိုက်ပေါက်ကွဲသံမြောက်ချက်ခန့်ကို ကြားလိုက်ရ သည်။ ခရိုက်စလာက မှတ်ချက်ချသည်။

'ဒါ မီးခိုးငွေပေါက်ကွဲသံတော့ မဟုတ်ဘူး'

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ခုနကကြားရသော အသံများသည် မီးခိုးငွေပေါက်သံ ထုတ်ကြောင်း လက်ဝင်းဒိဋ္ဌ သိလာကြရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး (လေထဲတွင် အောက်စီဂျင်ပြတ်သွားသောကြောင့်) အသက်ရှူရ ခက်သွားကြသည်။ အခြေအနေ အမှန်ကို ဘရန်ဆန်က ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်သည်။ သူက အသက်ကိုအောင်ထားလိုက် ပြီး ခရိုက်စလာကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် ဒရူတ်တိုက်ဆွဲယင်း နောက်ဆုံးကားဆီသို့ အရောက်လာသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အထဲရောက် သွားပြီး တံခါးကိုပါ ပြန်ပိတ်ပြီးသားဖြစ်သွားသည်။ ခရိုက်စလာကတော့ သတိမေ့နေပြီး ကြမ်းပေါ်တွင် စနစ်ကျကျဖြစ်နေသည်။ ဘရန်ဆန်ကိုယ်တိုင် မတ်တတ်ကြီး မေ့လုလု ဖြစ်နေသည်။

ဂစ်စကတ်က မေးလိုက်သည်။

'ဘုရား၊ ဘုရား... ဘယ်လိုဖြစ်'

'လေအေးစက်ကို အပြည့်ဖွင့်လိုက်၊ ဒီလူတွေ အသက်ရှူကျပ်တဲ့အတွက် ပစ်နေ

တယ်'

'ဒါဖြင့် ဒီလူတွေ အပြောင်အပြက်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့'

မှန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကတ်တလန်ကလည်း ပျက်ချော်ချော်မလုပ်ပါ။ မက်ဇီ စက်သေနတ်ကို တစ်ဖက်ကကိုင်းယင်း ရေခိုးခန်းတံခါးကို သော့နှင့်ဖွင့်လိုက်သည်။ ကတ်တလန်ကပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့ ငါဟာ တပ်မတော်ရဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ပဲ၊ ခုလိုအရေးကြီးတဲ့အချိန် အခါမျိုးမှာ ငါလုပ်ချင်တာ လုပ်နိုင်တယ်၊ ငါ့ကို သမ္မတကြီးကတောင် မတားနိုင်ဘူး။

တဲ တံခါးသော့ပေးစမ်း၊ မပေးယင် မင်းကို ငါအပစ်ပဲ'

နှစ်စက္ကန့်အတွင်း ကားတံခါးသော့သည် ကတ်တလန်လက်ထဲသို့ ရောက်လာ သည်။ ကတ်တလန်က အမိန့်ပေးသည်။

'နောက်လှည့်စမ်း'

မတ်က နောက်သို့လှည့်လိုက်ရာ ချက်ချင်းလိုလို ကြမ်းပေါ် သို့ခွေကျသွားသည်။ တာတွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က စစ်သေနတ်ခွဲနှင့်ဆောင်တာ နည်းနည်းများသွားပုံရသည်။ သို့သော် သူက ဂရုစိုက်ပုံမပေါ်။ သူက ရေခိုးခန်းတံခါးကို သော့ပြန်ခတ်ပြီး သော့ကို အိတ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှေ့သို့ပြန်လျှောက်လာပြီး ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေသော သမ္မတကြီး၏ ထိုင်ခုံအောက်တွင် စက်သေနတ်ကို ရုတ်တရက် လှေ့မမြင် အောင် ထိုးထည့်သားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ယာဉ်မောင်းသူ၏ ထိုင်ခုံရှေ့ရှိ စက်ခလုတ် ချိန်ခုံဆီ လျှောက်သွားသည်။

ကတ်တလန်က ခလုတ်မျိုးစုံကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု လျှောက်နှိပ်ကြည့်သည်။ တချို့ကို ဆွဲကြည့်သည်။ သို့သော် ဘာမှထူးမလား။ ထို့နောက် ခလုတ်တစ်ခုကို အနှိပ် ထိုက်တွင် အဝင်အထွက်တံခါးမှ ပြုတင်းပေါက်မှန်အောက်ဘက်သို့ လျှောက်ကျလာပြီး ဖွင့်သွားသဖြင့် လက်ကို ကပျာကယာရုတ်လိုက်သည်။ သူက ပွင့်သွားသောမှန်ရိုရာသို့ သွားပြီး လေကို ရှုကြည့်သည်။ ထို့နောက် နှာခေါင်းကို ရှုလိုက်ပြီး မူလနေရာသို့ ကပျာကယာပြန်လာသည်။ ပြီးတော့ မကြာခင်က နှိပ်သည့်ပုံနှင့် ပြောင်းပြန်နှိပ်လိုက် ရာ တံခါးမှာပြန်တက်လာပြီး ပြန်ပိတ်သွားသည်။ ကတ်တလန်က ထိုခလုတ်ကို ဇက်ကနဲ နှိပ်လိုက်ပြန်ရာ တံခါးမှန်သည် အောက်ဘက်သို့ တစ်လက်မခန့် လျှော့ကျ လာပြန်သည်။ ဤတွင်ကားတံခါးသော့ကို အပြင်ဘက်သို့ ပစ်ချလိုက်ပြီးနောက် တံခါး မှန်ကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ခပ်ပြေပြေတိုက်ခတ်နေသော အနောက်လေထဲ တံတားပေါ်တွင်ရှိနေသည့် မီးခိုးများကို ပင်လယ်ထဲသို့ လွင့်စဉ်သွားအောင် တိုက်ခတ်ပစ် ပြီးသားဖြစ်သွားသည်။

ဘရန်ဆန်က နောက်ဆုံးကားတံခါးကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ တံတားပေါ်ရှိလေ သည် ခါတိုင်းလို သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်နေလေပြီ။ သူကားပေါ်ကဆင်းသည်။ တံတား

ပေါ်တွင် အတုန်းအရမ်းဖြစ်နေသူများကို တစ်ချက်ကြည့်ယင်း ရှေ့ဘက်သို့ ပြေးသွားသည်။ သူ့နောက်မှ ဂစ်စကတ်၊ ဂျွန်ဆင်နှင့် ဘရက်လီတို့ အပြေးအလွှားလိုက်ပါလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်စတစ်စနှင့် ပြန်၍ နေကောင်းစပြုလာသော ခရိုင်စလာသည် ဦးခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်းခါယင်း ပြန်ထိုင်စပြုသည်။

တံတားပေါ်တွင် လဲကျနေသူများကို သူတို့က လိုက်စစ်သည်။
'ဒီလူတွေ မသေသေးဘူး၊ အသက်ရှူနေသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် လုံးဝသတိမရှိနေကြတာ'

ဘရန်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။
'အသက်ရှူကျပိတ် ဗုံးမိတာတောင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ငါလည်း နားလည်တော့ဘူး။ ကဲ သူတို့ကို မင်းရဲ့ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တင်ပြီး မင်းအဆင်သင့်ဖြစ်ယင် စထွက်ပေတော့'

ဘရန်ဆန် အလယ်ကားဆီပြေးသွားပြန်သည်။ ချက်ချင်းလိုပင် မြေကြီးပေါ်၌ ကျနေသော သော့ကို မြင်သွားသည်။ သူက သော့ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး ကျည်ဆန်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသော တံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။ ယာဉ်မောင်းသူ ထိုင်ခုံဘေးတွင် တတ်တလန်က မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ ဘရန်ဆန်က မေးသည်။

'ဒီမှာ ဘာဖြစ်သလဲ'
'မသိဘူးလေ၊ ငါသိသမျှကတော့ ဟိုအစောင့်ကိုယ်တော်ချောက တို့တို့ အပြင်ကသော့ခတ်ပြီး ထွက်ပြေးတာပဲ၊ ငါထင်တာမြောရယင် ဒီမီးခိုးတွေဟာ ဒီဘက်က လူတစ်ယောက် မီးခိုးတွေမှောင်နေတုန်း ထွက်ပြေးနိုင်အောင် တမင်ဖန်တီးလိုက်တာလို့ ငါထင်တယ်'

ဘရန်ဆန်က အကြောင်ကြောင်နှင့်ပြန်ကြည့်နေသည်။ ထိုနောက် ခေါင်းခါးဖြူ ခု ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညှိတ်ပြန်သည်။

'ကဲ ဒီမှာပဲနေကြဦး'
သူက ရှေ့ဆုံးကားဆီသို့ ပြေးသွားပြန်သည်။ ချက်ချင်းလိုပင် သော့ပေါက်ထဲ၌ တန်းလန်းရှိနေသော သော့ချောင်းကိုမြင်သဖြင့် သော့ဖွင့်ပြီး တံခါးကိုဆွဲဖွင့်သည်။ သူက ခွေခွေခေါက်ခေါက်ကြီးလဲကျနေသော ပီတာကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ မှေနေတာသေချာသည်။ ဘရန်ဆန်က ကားပေါ်သို့တက်ပြီး နောက်ပိုင်းသို့လှမ်းကြည့်ထင်မေးလိုက်သည်။

'ရက်စိဆန် ဘယ်မှာလဲ'

ဤတွင် ရက်စိဆန်နှင့် ကြိုတင်ဇာတ်တိုက်ထားသော ဂရပ်စ်တန်တ စိတ်ဝေါ့တပါလေသံနှင့် ပြန်မြေသည်။

'ပြေးပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူလုပ်သွားတာ သုံးမျိုးကိုတော့ ပြောပြနိုင်တယ်၊ သူပထမဦးဆုံးအစောင့်ကို လက်ဝါးစောင်းနဲ့ ခုတ်ထည့်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ရေဒီယိုအသေးစားကလေးလို့ထင်ရတဲ့ ပစ္စည်းကလေးတစ်ခုနဲ့ သူ စကားပြောတယ်၊ အဲဒီနောက် မီးခိုးတွေလည်း ဒီဘက်ရောက်လာရော ကားတံခါးကို အပြင်က သော့ခတ်ပြီး တချို့တည်းလစ်တော့တာပဲ၊ ဒီမှာ ဘရန်ဆန်၊ ကျုပ်တို့က ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပါ၊ ဘေးလူတွေဆိုပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ကို အန္တရာယ်မဖြစ်စေရပါဘူးလို့ တတိယေးထားတယ် မဟုတ်လား၊ ခုအပြင်ဘက်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ'

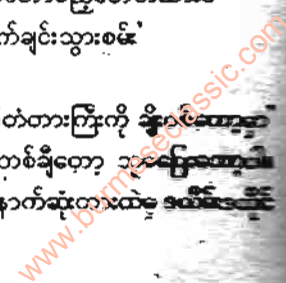
'သူ ဘယ်ဘက်ကို ပြေးသလဲ'
'သူမြောက်ဘက်မျှော်စင်ဆီကို ပြေးတာ၊ သူ ဟိုကိုရောက်သွားတာ ကြာလှဇရာပေါ့'

ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် အတော်ကလေးကြာအောင် ငြိမ်ကျသွားသည်။ သူ့မြန်၍ စကားပြောသောအခါ သူ့နဂါးလေသံအတိုင်း ခပ်လေးလေးမှန်မှန်ဖြစ်သွားသည်။
'ကျုပ် ဒီတံတားကြီးကို ချိုးပစ်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က အပြစ်မရှိတဲ့လူတွေကို မသတ်ပါဘူး၊ ကဲ၊ ဒီကားကို မောင်းနိုင်တဲ့လူပါသလား'

အသက်ခပ်ငယ်ငယ် သံတင်းစာဆရာတစ်ယောက်က ထပြောသည်။
'ကျွန်တော် မောင်းနိုင်ပါတယ်'
'ကဲ ဒီကားကို မြန်မြန်မောင်းပြီး တံတားပေါ်ကခွာပေတော့၊ ချက်ချင်းထွတ်နော်၊ ဟိုတောင်ဘက်တံတိုင်းဘက်ကထွက်'

သူက ကားတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး လူနာတင်ယာဉ်ရှိရာသို့ အပြေးအလွှားသွားပြန်သည်။ သူ အနားရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ကားတံခါးပွင့်လာသည်။ အိုတ်ယားထ သူ့ကို စမေးသည်။

'ခင်ဗျားက ဧည့်သည်တွေပျော်အောင် တော်တော်ဧည့်ခံတတ်သားပဲ'
'ကဲ ဒီတံတားပေါ်က မြန်မြန်ပြန်တော့၊ ခုချက်ချင်းသွားစမ်း'
'ဘာကိုစွဲသွားရမှာလဲ'
'ဆက်နေချင်ယင်လည်း နေလေ၊ ကျုပ်က ဒီတံတားကြီးကို ချိုးပစ်တာပဲ၊ ဘရန်ဆန်က ပြန်လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဒီတစ်ချိန်တော့ သူ့ပြေးတော့သံ ခပ်မြန်မြန် လမ်းလျှောက်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် နောက်ဆုံးတန်းထဲမှ အထိမ်းအမှတ်

နှင့် ထွတ်လာသော ခရိုက်စလာကို တွေ့ရသဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 'မင်း အလယ်ကားနားမှာ သွားစောင့်စမ်း'
 ဂစ်စကတ်နှင့် ဖွန်ဆင်က ဒုတိယရဟတ်ယာဉ်နားတွင် မတ်တတ်ရပ်နေကြ
 သည်။ ဘရန်ဒလီက တံခါးပေါက်မှ အပြင်သို့ခေါင်းပြုပြီး မှီနေသည်။ ဘရန်ဆန်က
 ပြောလိုက်သည်။
 'ကဲ သွားပေတော့၊ မင်းနဲ့ လေဆိပ်မှာဆုံမယ်'
 ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် သမ္မတကြီးစီးလာသော ကားဆီသို့ရောက်မီ ဘရန်
 ဒလီမောင်းသော ရဟတ်ယာဉ်သည် တံတားပေါ်မှခွာ၍ လေထဲသို့ ပျံတက်သွား
 လေပြီ။

ပထမရဟတ်ယာဉ်၏ နောက်ဆုံးထိုင်ခုံနောက်တွင် တိုးရိုးကားရားဝပ်ပြီး
 ပုန်းနေသော ရက်စ်ဆန်သည် ဝပ်နေရာမှထ၍ ပြုတင်းပေါက်မှန်မှ အပြင်ဘက်သို့
 ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ ဘရန်ဆန်၊ ဂစ်စကတ်နှင့် ခရိုက်စလာတို့ သုံးဦးက ဓားစာခံ
 ခုနှစ်ယောက်ကို နောက်က ထိန်းသိမ်းယင်း ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ လာနေကြသည်။
 ရက်စ်ဆန်က သူပထမပုန်းခဲ့သည့် ပုံစံအတိုင်းပြန်ဝပ်လိုက်ယင်း ဖိတ်ထဲက ရေဒီယို
 တလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ သူက ပြောလိုက်သည်။

'မစ္စတာဟောဂင်ဘက်လား'
 'ဟုတ်တယ်'
 'ဒီရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ပန်ကာကို မြင်ရသလား'
 'မြင်တယ်၊ မင်းတို့အားလုံးကို မြင်ရတယ်၊ တို့က မှန်ပြောင်းတွေနဲ့ စောင့်ကြည့်
 နေကြတာ'
 'ပန်ကာလေညီတာနဲ့ တပြိုင်နက် လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်နဲ့ ပစ်ပေတော့'
 ဓားစာခံခုနှစ်ယောက်ကို ရဟတ်ယာဉ်ထဲသို့ အလျင်ဝင်ခိုင်းသည်။ သမ္မတကြီး
 နှင့် ရေနံဘုရင်ကြီးက ဗယ်ဘက်ရှေ့ဆုံးနှစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ရေနံမင်းသားနှင့်
 တတ်တလန်က ရှေ့ဆုံးတန်း ညာဘက်ခုံနှစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ သူတို့နောက်တွင်
 မြို့တော်ဝန်၊ မြူရာနှင့် ရေနံဝန်ကြီးတို့က အစဉ်အတိုင်း ဝင်ထိုင်သည်။ ဂစ်စကတ်နှင့်
 ခရိုက်စလာကမူ သေနတ်ကိုယ်စီကိုင်၍ တတိယခုံတန်းတွင် နေရာယူကြသည်။

လူနာတင်ယာဉ်သည် တောင်ဘက်မျှော်စင်အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ
 အိုဟဲယားက ယာဉ်မောင်းသူနေရာနှင့် နောက်ပိုင်းကို ကန့်ထားသောမှန်တံခါးကို
 ခေါက်လိုက်ရာ မှန်တံခါးပွင့်သွားသည်။
 အိုဟဲယားက ပြောလိုက်၏။
 'ကားကို ပြန်လှည့်ပြီး တံခါးအလယ်ရောက်အောင် ပြန်မောင်းစမ်း'
 'ဘုရား ဘုရား၊ ပြန်လှည့်ရမယ်၊ ဟုတ်လား၊ သူတို့က ဒီသောက်တံတားကြီးဟို
 ချိန်ပစ်တော့မှာဗျ'
 'လှည့်မှာသာ ပြန်လှည့်စမ်းပါကွာ၊ မင်းထင်သလို မြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဖွန်ဆင်က ရဟတ်ယာဉ်ထဲသို့ နောက်ဆုံးကျမှဝင်လာသည်။ သူတိုင်မိသော
 အခါ ဘရန်ဆန်က
 'ကဲ ပျံတော့'
 ဤတွင်ထုံးစံအတိုင်း စက်နှိုးစတွင် ကြားရလေ့ရှိသော နားမခံသာအောင်
 ကျယ်လောင်လှသည့် စက်သံကို ကြားကြရသည်။ သို့သော် ထူးခြားလှသည့် အသံ
 တစ်မျိုးသည် အလွန်မြည်လှသည့်စက်သံကို ထိုးဖောက်ပြီး ပေါ်လာသည်။ ဖွန်ဆင်က
 ရှေ့သို့ပြန်ကြည့်လိုက်၏။ ဤတွင် စက်သံအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။
 ဘရန်ဆန်ကမေးသည်။
 'ဘာဖြစ်တာလဲ ဘာဖြစ်တာလဲ'
 'ရှေ့ဘက်သို့တွေ့ပြီး စိုက်ကြည့်နေသူ ဖွန်ဆင်က ခပ်မှန်မှန် ပြောလိုက်သည်။
 'လေဆာရောင်ခြည်သေနတ်နဲ့ ပစ်တယ်လို့ ခင်ဗျားထင်ခဲ့တာမှန်တယ် မစ္စတာ
 ဘရန်ဆန်၊ ရဟတ်ယာဉ်က ပန်ကာအရွက်တွေ ရွှေ့တံခါးရေလက်ကြားထဲကို ခုလေး
 တင်ပြုတ်ကျသွားကြပြီ'
 ဘရန်ဆန်၏ လှုပ်ရှားမှုကလည်း မြန်သည်။ သူက တယ်လီဖုန်းစတားပြော
 ခွက်ကို ကောက်မပြီး ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။
 'ဘရန်ဒလီလား၊ ဧဟဲ့'
 'ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာဘရန်ဆန်'
 'တို့ ဒီမှာပြဿနာပေါ်နေတယ်၊ မင်းတံတားပေါ် ပြန်ဆင်းလာပြီး တို့ထံ'

လာခေါ်စမ်း'

'ကျွန်တော် ပြန်ဆင်းလို့ မဖြစ်တော့ဘူး မစ္စတာဘရန်ဆန်၊ ဖန်တွန်ထုတ်လေယာဉ်ပျံနှစ်စီးက ကျွန်တော်နောက်ကို အတင်းလိုက်နေတယ်၊ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတကာလေဆိပ်မှာ ဆင်းရမယ်လို့ အမိန့်ပေးနေတယ်၊ ဟိုမှာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဧည့်ခံကြိုဆိုရေးကော်မတီက အသင့်စောင့်ကြိုနေတယ်လို့ ပြောတာပဲ'

ရက်စိဆန်သည် အသံမကြားအောင် ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော အပြုရောင်ဖောင်တံနံကို နှစ်ချက်နှိပ်လိုက်သည်။ သူ့ရှေ့မှ လူနှစ်ယောက်သည် တပြိုင်တည်းလိုလို ရှေ့သို့လဲကျသွားသည်။ သို့သော် သူထင်သလို မဟုတ်ပါ။ အလယ်ကောင်ရီ မင်းလမ်းထဲသို့ ပစ်ကျသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့လက်ထဲရှိ သေနတ်များကလည်း ကြမ်းပေါ်သို့ လွတ်ကျကုန်သဖြင့် အသံမြည်သွားသည်။

ပစ္စုတို့ကို အသင့်အနေအထားနှင့် ကိုင်ထားသော ဘရန်ဆန်က နောက်ကို ချာတန်လှည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ရက်စိဆန်က မေ့ဆေးမြားသေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်ရန် မလွယ်။ မေ့ဆေးမြားကလေးများသည် ထိုအကွာအဝေးအထိ ရောက်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤတွင် ဘရန်ဆန်က ရက်စိဆန်ကို သေသေချာချာချိန်၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ သို့သော် သမ္မတကြီးက သူ့ကြိမ်လုံးကြီးနှင့် ဘရန်ဆန်၏ပါးကို တအားရိုက်ထည့်လိုက်သောကြောင့် နာကျင်သွားသော ဘရန်ဆန်က ကျယ်လောင်စွာ အော်လိုက်သည်။

ရက်စိဆန်ကလည်း သူ့ကိုယ်ကို ကြမ်းပေါ်သို့ပစ်လှဲချလိုက်ယင်း သူ့ညာလက်တစ်ဖက်တံ၏ သေနတ်ဒင်ကို အရအမီလှမ်းဆွဲသည်။ ဘရန်ဆန်တစ်ယောက် သမ္မတကြီး၏ကြိမ်လုံးကို မရအရဆွဲလှလိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သောအခါ ရက်စိဆန်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ သူ့အနေနှင့် ဘရန်ဆန်ခေါင်းပိုင်းကိုသာ လှမ်းမြင်နေရသော်လည်း ရက်စိဆန်က အဆင်သင့်ရှိနေလေပြီတည်း။

သမ္မတကြီး၊ ဒုတိယသမ္မတကြီးနှင့် ဟေဂင်ဘက်၊ ဟင်းဒရစ်တို့ အုပ်စုသည် ရက်စိဆန်နှင့်အတူ လူနာတင်ကားနှင့် ဂိုက်နှစ်ဆယ်ခန့်အကွာ မော်တော်ကားအေးနားတွင် တသီးတခြား စုစုဝေးဝေးကလေး မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်။ ရက်စိဆန်က အေပရဲလ်၏လက်မောင်းကို ခပ်တင်းတင်းကလေး ဆွဲကိုင်ထားသည်။ သူတို့အားလုံးသည် အဝတ်ဖြူးထားသော လူနာတင်ထမ်းစင်ကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်က သယ်ယူ

လာပြီး စောင့်ကြပ်နေကြသော လက်နက်ကိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် တပ်မတော်သားများ အကြားမှဖြတ်၍ လူနာတင်ကားပေါ်သို့ တင်နေသည်ကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ခိုင်းကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံး တစ်ခွန်းမှ စကားမပြောကြ။ ပြောစရာ စကားလည်း လုံးဝမရှိတော့ပါ။

သမ္မတကြီးက မေးသည်။

'ဟေ့ တို့ဧည့်သည်တော်ကြီးတွေကော'

ဒုတိယသမ္မတကြီး မစ္စတာရစ်ချတ်ကဖြေသည်။

'ဆန်ရာဖယ်ကိုသွားဖို့ နက်ဖြန်အထိ မစောင့်နိုင်တော့ဘူးတဲ့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့ သိပ်သဘောကျသွားကြတယ်၊ အမေရိကန်နိုင်ငံဟာ' ဒီတစ်ချို့မှာ နားရွက်ကို တံတွေးဆွတ်တာ' ခဲလိုက်ရပေမယ့် သူတို့ကတော့ တကယ်လူစွမ်းကောင်းကြီးတွေ အဖြစ်နဲ့ ပြည်တော်ပြန်လှသွားကြတာကိုး'

သမ္မတကြီးကပြောသည်။

'ကဲ ဒါဖြင့် သူတို့ဆီသွားပြီး စကားစမြည်ပြောကြရအောင်'

သမ္မတကြီးနှင့် မစ္စတာရစ်ချတ်တို့ ချာကန်အလှည့်လိုက်တွင် ရက်စိဆန်တစ်ယောက်လျှင်မြောက်သည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သမ္မတကြီး'

သမ္မတကြီးက သူ့ကို တအံ့တဩပြန်ကြည့်သည်။

'မင်းက ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်တယ် ဟုတ်လား၊ ငါက မင်းကို အပြန်တစ်ခု ကျေးဇူးတင်ပြီးပါပြီကွ'

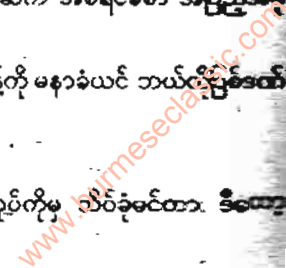
'မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သာမန်အားဖြင့်တော့ ကျွန်တော်က ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျေးဇူးမထင်တတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အသက်ကို ကယ်လိုက်တဲ့အတွက်ပဲ သမ္မတကြီးက ပြုံးပြီး ဒုတိယသမ္မတကြီးနှင့်အတူ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဤတွင် ဟေဂင်ဘက်က ရက်စိဆန်ကို ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ လား၊ ရုံးခန်းကို သွားရအောင်၊ ငါ မင်းဆီက အစီရင်ခံစာ အပြည့်အစုံ လိုချင်တယ်'

'ခင်ဗျာ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင် အကြီးအကဲရဲ့အမိန့်ကို မနာခံယင် ဘယ်လိုပြန်အော်ဖို့ ထိနိုင်ပါသလဲခင်ဗျာ'

'မင်း အလုပ်က အထုတ်ခံရမှာပေါ့'

'ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း ဒီအလုပ်ကိုမှ သိပ်ခံမင်တာ ဒီတော့

ကျွန်တော် တစ်ခုတင်ပြပါရစေ၊ ကျွန်တော် အခု အိမ်ပြန်ပြီး ရေချိုးမယ်၊ မုတ်ဆိတ် ကျင့်စွယ်ရိတ်မယ်၊ အဝတ်အစားလဲမယ်၊ ပြီးတော့ ဟောဒီက မစွအေပရဲလ်ကို နေ့လယ်စာ သွားကျွေးမယ်၊ အဲ . . . ညနေပိုင်းကျမှ ကျွန်တော့်အစီရင်ခံစာကို လာတင်ပါရစေ။ အဲ . . . ညွှန်မှန်က ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အဲဒီလောက်ကလေး တော့ လိုက်လျောလိမ့်မယ်လို့ ထင်မိပါတယ်'

ဟောဂင်ဘက်က ဂေဇာစဉ်းစားပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'အေး ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလောက်တော့ လိုက်လျောသင့်တယ်လို့ ငါထင်တယ်'

ထိုနေရာမှ မိုင်နှစ်ထောင်ဝေးကွာသည့်နေရာရှိ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနချုပ်မှ ထိပ် ပိုင်းအရာရှိတစ်ဦးသည် မထင်မှတ်ပါပဲနှင့် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ထိပေါက်သွားလေပြီ။

ခေတ်သစ်သီလဝ ဟောဂင်ဘက်တစ်ယောက် ထူးထူးဆန်းဆန်း ပထမဆုံး

အကြိမ်အဖြစ် ပြူးလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

□□□

